

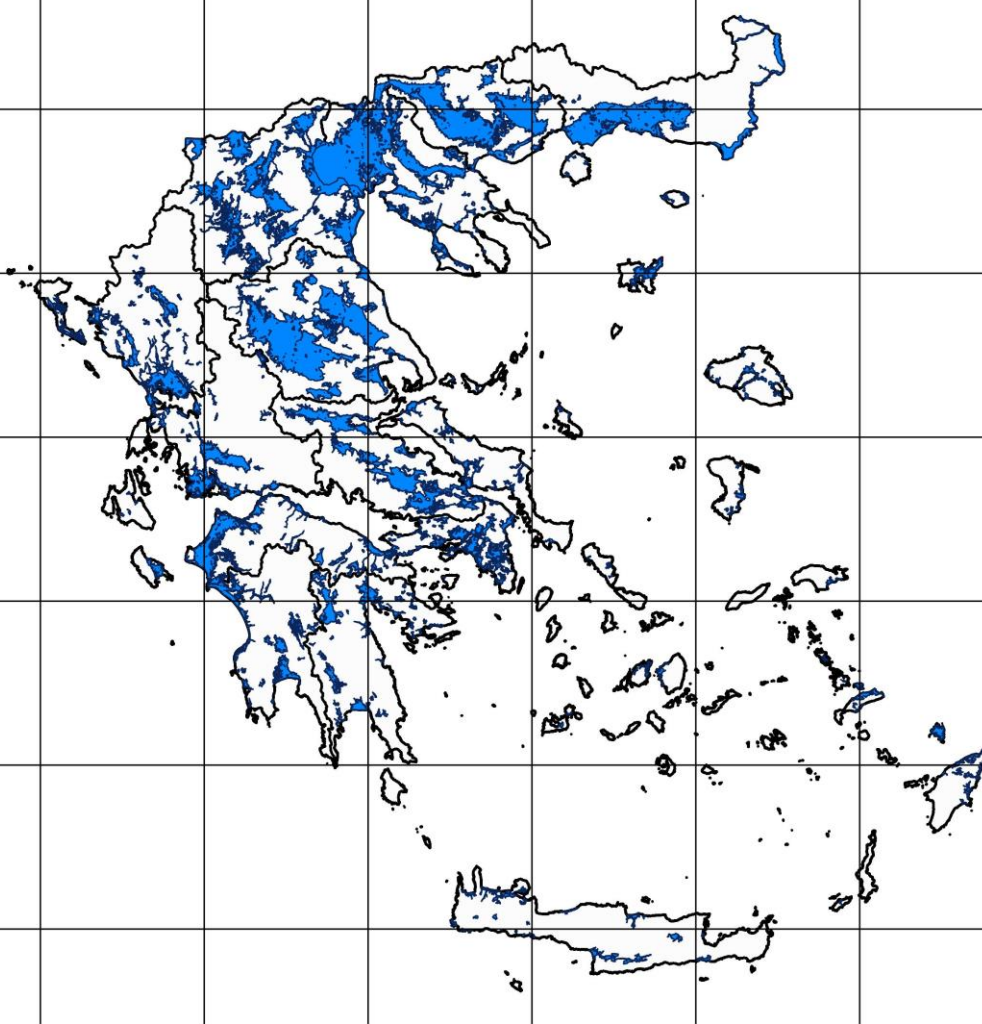


ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ



ΥΠΟΥΡΓΕΙΟ ΠΕΡΙΒΑΛΛΟΝΤΟΣ ΚΑΙ ΕΝΕΡΓΕΙΑΣ

ΓΕΝΙΚΗ ΓΡΑΜΜΑΤΕΙΑ ΦΥΣΙΚΟΥ ΠΕΡΙΒΑΛΛΟΝΤΟΣ & ΥΔΑΤΩΝ
ΓΕΝΙΚΗ ΔΙΕΥΘΥΝΣΗ ΥΔΑΤΩΝ
ΔΙΕΥΘΥΝΣΗ ΠΡΟΣΤΑΣΙΑΣ ΚΑΙ ΔΙΑΧΕΙΡΙΣΗΣ ΥΔΑΤΙΝΟΥ ΠΕΡΙΒΑΛΛΟΝΤΟΣ



ΕΦΑΡΜΟΓΗ ΟΔΗΓΙΑΣ 2007/60/ΕΚ
1^η ΑΝΑΘΕΩΡΗΣΗ ΠΡΟΚΑΤΑΡΚΤΙΚΗΣ ΑΞΙΟΛΟΓΗΣΗΣ ΚΙΝΔΥΝΩΝ ΠΛΗΜΜΥΡΑΣ

Αθήνα, 2019



Ευρωπαϊκή Ένωση
Ταμείο Συνοχής

Με τη συγχρηματοδότηση της Ελλάδας και της Ευρωπαϊκής Ένωσης



ανάπτυξη - εργασία - αλληλεγγύη

ΥΠΟΥΡΓΕΙΟ ΠΕΡΙΒΑΛΛΟΝΤΟΣ ΚΑΙ ΕΝΕΡΓΕΙΑΣ
ΓΕΝΙΚΗ ΓΡΑΜΜΑΤΕΙΑ ΦΥΣΙΚΟΥ ΠΕΡΙΒΑΛΛΟΝΤΟΣ & ΥΔΑΤΩΝ
ΓΕΝΙΚΗ ΔΙΕΥΘΥΝΣΗ ΥΔΑΤΩΝ
ΔΙΕΥΘΥΝΣΗ ΠΡΟΣΤΑΣΙΑΣ ΚΑΙ ΔΙΑΧΕΙΡΙΣΗΣ ΥΔΑΤΙΝΟΥ ΠΕΡΙΒΑΛΛΟΝΤΟΣ
1^η ΑΝΑΘΕΩΡΗΣΗ ΠΡΟΚΑΤΑΡΚΤΙΚΗΣ ΑΞΙΟΛΟΓΗΣΗΣ ΚΙΝΔΥΝΩΝ ΠΛΗΜΜΥΡΑΣ ΣΥΜΦΩΝΑ
ΜΕ ΤΗΝ ΟΔΗΓΙΑ 2007/60/ΕΚ, ΚΑΤ' ΕΦΑΡΜΟΓΗ ΤΗΣ Κ.Υ.Α. Η.Π. 31822/1542/Ε103/2010
ΟΠΩΣ ΙΣΧΥΕΙ

Το παρόν τεύχος συντάχθηκε από την Δ/ση Προστασίας και Διαχείρισης Υδάτινου Περιβάλλοντος της Γενικής Γραμματείας Φυσικού Περιβάλλοντος και Υδάτων με την υποστήριξη της Κ/Ξ Συμβούλου Διαχείρισης Κινδύνων Πλημμύρας ECOS ΜΕΛΕΤΗΤΙΚΗ Α.Ε. - ΕΦΗ ΚΑΡΑΘΑΝΑΣΗ & ΣΥΝΕΡΓΑΤΕΣ & ΣΙΑ στο πλαίσιο του έργου «Τεχνικός Σύμβουλος Υποστήριξης και Υποβοήθησης της Ειδικής Γραμματείας Υδάτων στην εφαρμογή της Οδηγίας 2007/60/ΕΚ για την Αξιολόγηση και τη Διαχείριση των Κινδύνων Πλημμύρας».

Ημερομηνία πρώτης Δημοσίευσης: 29/10/2019		
Αναθεωρήσεις:		
Έκδοση	Ημερομηνία	Παρατηρήσεις
2	Ιούνιος 2020	Ενσωμάτωση αποτελεσμάτων διαβούλευσης με υπηρεσίες του ΥΠΕΝ

Συντομογραφίες

ΑΔ	Αποκεντρωμένη Διοίκηση
ΑΜΘ	Ανατολική Μακεδονία - Θράκη
ΓΓΠΠ	Γενική Γραμματεία Πολιτικής Προστασίας
ΓΓΦΠΥ	Γενική Γραμματεία Φυσικού Περιβάλλοντος και Υδάτων
ΓΔΑΕΦΚ	Γενική Διεύθυνση Αποκατάστασης Επιπτώσεων Φυσικών Καταστροφών
ΓΔΥ	Γενική Διεύθυνση Υδάτων
ΓΟΕΒ	Γενικοί Οργανισμοί Έγγειων Βελτιώσεων
ΔΑΕΕ	Διεύθυνση Αντιπλημμυρικών και Εγγειοβελτιωτικών Έργων,
ΔΔ	Δημοτικό Διαμέρισμα
ΔΕ	Δημοτική Ενότητα
ΔΕΥΑ	Δημοτική Επιχείρηση Ύδρευσης Αποχέτευσης
ΔΚ	Δημοτική Κοινότητα
ΔΠΔΥΠ	Διεύθυνση Προστασίας και Διαχείρισης Υδάτινου Περιβάλλοντος
ΕΓΥ	Ειδική Γραμματεία Υδάτων
ΕΕ	Ευρωπαϊκή Επιτροπή
ΕΕΛ	Εγκατάσταση Επεξεργασίας Λυμάτων
ΕΛΓΑ	Οργανισμό Ελληνικών Γεωργικών Ασφαλίσεων
ΕΛΣΤΑΤ	Ελληνική Στατιστική Αρχή
ΕΜΕΚΑ	Επιτροπή Μελέτης Επιπτώσεων Κλιματικής Αλλαγής
ΕΤΥΜΠ	Εθνική Τράπεζα Υδρομετεωρολογικής Πληροφορίας
ΖΔΥΚΠ	Ζώνη Δυσνητικά Υψηλού Κινδύνου Πλημμύρας
ΚΥΑ	Κοινή Υπουργική Απόφαση
ΚΜ	Κεντρική Μακεδονία
ΟΑΔΥΚ	Οργανισμός Ανάπτυξης Δυτικής Κρήτης
ΟΑΚ	Οργανισμός Ανάπτυξης Κρήτης
ΟΑΝΑΚ	Οργανισμός Ανάπτυξης Ανατολικής Κρήτης
ΟΤΑ	Οργανισμός Τοπικής Αυτοδιοίκησης
π.	Ποταμός
ΠΕ	Περιφερειακή Ενότητα
ΠΛΑΠ	Περιοχή Λεκανών Απορροής Ποταμών
Ρ.	Ρέμα
ΣΔΚΠ	Σχέδιο Διαχείρισης Κινδύνων Πλημμύρας
ΤΚ	Τοπική Κοινότητα

ΤΟΕΒ	Τοπικός Οργανισμός Εγγείων Βελτιώσεων
ΥΔ	Υδατικό Διαμέρισμα
ΥΗΕ	Υδροηλεκτρικό Έργο
ΥΠΑΑΤ	Υπουργείο Αγροτικής Ανάπτυξης και Τροφίμων
ΥΠΕΝ	Υπουργείο Περιβάλλοντος, και Ενέργειας
ΥΠΕΞ	Υπουργείο Εξωτερικών
ΥΠΠ	Υπουργείο Προστασίας του Πολίτη
ΥΠΥΜΕ	Υπουργείο Υποδομών και Μεταφορών
χ.	Χείμαρρος
APSFRR	Areas of Potential Significant Flood Risk
ESL	Extreme See Level
JRC	Join Research Center
LICOAST	Large Scale Integrated Sea-level and Coastal Assessment Tool
PFRA	Preliminary Flood Risk Assesment
RCP	Representative Concentration Pathway
SWICCA	Service for Water Indicators in Climate Change Adaptation
WISE	Water Information System for Europe

Π Ε Ρ Ι Ε Χ Ο Μ Ε Ν Α

1	ΕΙΣΑΓΩΓΗ	1
1.1	ΑΝΤΙΚΕΙΜΕΝΟ	1
1.2	ΟΜΑΔΑ ΜΕΛΕΤΗΣ.....	1
1.2.1	Ομάδα μελέτης Διεύθυνσης Προστασίας και Διαχείρισης Υδάτινου Περιβάλλοντος	1
1.2.2	Ομάδα Τεχνικού Συμβούλου	2
1.3	ΕΥΧΑΡΙΣΤΙΕΣ	2
2	ΣΥΝΟΠΤΙΚΗ ΠΑΡΟΥΣΙΑΣΗ ΤΩΝ ΒΑΣΙΚΩΝ ΣΗΜΕΙΩΝ ΤΗΣ ΟΔΗΓΙΑΣ	3
3	ΑΡΜΟΔΙΕΣ ΑΡΧΕΣ	8
4	ΓΕΩΓΡΑΦΙΚΗ ΜΟΝΑΔΑ ΔΙΑΧΕΙΡΙΣΗΣ	9
5	ΔΙΑΦΟΡΟΠΟΙΗΣΕΙΣ ΣΕ ΣΧΕΣΗ ΜΕ ΤΗΝ ΠΡΩΤΗ ΠΡΟΚΑΤΑΚΡΤΙΚΗ ΑΞΙΟΛΟΓΗΣΗ ΤΩΝ ΚΙΝΔΥΝΩΝ ΠΛΗΜΜΥΡΑΣ ΚΑΤΑ ΤΟΝ 1^ο ΚΥΚΛΟ ΕΦΑΡΜΟΓΗΣ ΤΗΣ ΟΔΗΓΙΑΣ 2007/60/ΕΚ	12
6	ΠΡΟΚΑΤΑΡΚΤΙΚΗ ΑΞΙΟΛΟΓΗΣΗ ΤΩΝ ΚΙΝΔΥΝΩΝ ΠΛΗΜΜΥΡΑΣ (ΠΑΚΠ)	14
6.1	ΑΠΑΙΤΗΣΕΙΣ ΟΔΗΓΙΑΣ	14
6.2	ΧΑΡΤΕΣ ΛΕΚΑΝΩΝ ΑΠΟΡΡΟΗΣ, ΤΟΠΟΓΡΑΦΙΚΑ ΧΑΡΑΚΤΗΡΙΣΤΙΚΑ, ΧΡΗΣΕΙΣ ΓΗΣ	15
6.3	ΚΑΤΑΓΡΑΦΗ ΙΣΤΟΡΙΚΩΝ ΠΛΗΜΜΥΡΩΝ	15
6.3.1	Πηγές δεδομένων για τα ιστορικά πλημμυρικά συμβάντα	15
6.3.2	Αποθήκευση δεδομένων για τα πλημμυρικά συμβάντα	16
6.3.3	Αποθήκευση τοποθεσίας πλημμυρικών συμβάντων.....	16
6.3.4	Μεθοδολογία επιλογής των σημαντικότερων ιστορικών πλημμυρών.....	19
6.4	ΠΕΡΙΟΧΕΣ ΜΕ ΔΥΝΗΤΙΚΕΣ ΑΡΝΗΤΙΚΕΣ ΣΥΝΕΠΕΙΕΣ ΣΕ ΜΕΛΛΟΝΤΙΚΕΣ ΠΛΗΜΜΥΡΕΣ	29
6.5	ΔΙΑΣΥΝΟΡΙΑΚΕΣ ΛΕΚΑΝΕΣ	29
6.6	ΕΠΙΔΡΑΣΗ ΤΗΣ ΚΛΙΜΑΤΙΚΗΣ ΑΛΛΑΓΗΣ.....	29
7	ΠΡΟΣΔΙΟΡΙΣΜΟΣ ΖΩΝΩΝ ΔΥΝΗΤΙΚΑ ΥΨΗΛΟΥ ΚΙΝΔΥΝΟΥ ΠΛΗΜΜΥΡΑΣ (ΖΔΥΚΠ)	33

7.1	ΑΠΑΙΤΗΣΕΙΣ ΟΔΗΓΙΑΣ	33
7.2	ΜΕΘΟΔΟΛΟΓΙΚΗ ΠΡΟΣΕΓΓΙΣΗ ΑΝΑΘΕΩΡΗΣΗΣ ΖΩΝΩΝ ΔΥΝΗΤΙΚΑ ΥΨΗΛΟΥ ΚΙΝΔΥΝΟΥ ΠΛΗΜΜΥΡΑΣ	33
7.3	ΑΝΑΛΥΣΗ ΑΝΑ ΥΔΑΤΙΚΟ ΔΙΑΜΕΡΙΣΜΑ	36
7.3.1	Εισαγωγή	36
7.3.2	Υδατικό Διαμέρισμα EL01 «Δυτική Πελοπόννησος».....	36
7.3.2.1	Θέση-διοικητική διαίρεση – Βασικά χαρακτηριστικά	36
7.3.2.2	Υδρολογικά στοιχεία Υδατικού Διαμερίσματος EL01	37
7.3.2.3	Σημαντικά έργα υποδομής	38
7.3.2.4	Πλαίσιο συνεργασίας για τις διασυνοριακές λεκάνες	39
7.3.2.5	Ζώνες Δυνητικά Υψηλού Κινδύνου Πλημμύρας Υδατικού Διαμερίσματος EL01	39
7.3.3	Υδατικό Διαμέρισμα EL02 «Βόρεια Πελοπόννησος»	43
7.3.3.1	Θέση-διοικητική διαίρεση – Βασικά χαρακτηριστικά	43
7.3.3.2	Υδρολογικά στοιχεία Υδατικού Διαμερίσματος EL02	43
7.3.3.3	Σημαντικά έργα υποδομής	44
7.3.3.4	Πλαίσιο συνεργασίας για τις διασυνοριακές λεκάνες	46
7.3.3.5	Ζώνες Δυνητικά Υψηλού Κινδύνου Πλημμύρας Υδατικού Διαμερίσματος EL02	46
7.3.4	Υδατικό Διαμέρισμα EL03 «Ανατολική Πελοπόννησος».....	51
7.3.4.1	Θέση-διοικητική διαίρεση – Βασικά Χαρακτηριστικά	51
7.3.4.2	Υδρολογικά στοιχεία Υδατικού Διαμερίσματος EL03	51
7.3.4.3	Σημαντικά έργα υποδομής	52
7.3.4.4	Πλαίσιο συνεργασίας για τις διασυνοριακές λεκάνες	53
7.3.4.5	Ζώνες Δυνητικά Υψηλού Κινδύνου Πλημμύρας Υδατικού Διαμερίσματος EL03	53
7.3.5	Υδατικό Διαμέρισμα EL04 «Δυτική Στερεά Ελλάδα»	58
7.3.5.1	Θέση-διοικητική διαίρεση – Βασικά χαρακτηριστικά	58
7.3.5.2	Υδρολογικά στοιχεία Υδατικού Διαμερίσματος EL04	59
7.3.5.3	Σημαντικά έργα υποδομής	59
7.3.5.4	Πλαίσιο συνεργασίας για τις διασυνοριακές λεκάνες	60
7.3.5.5	Ζώνες Δυνητικά Υψηλού Κινδύνου Πλημμύρας Υδατικού Διαμερίσματος EL04	60
7.3.6	Υδατικό Διαμέρισμα EL05 «Ήπειρος»	64
7.3.6.1	Θέση-διοικητική διαίρεση - Βασικά χαρακτηριστικά	64
7.3.6.2	Υδρολογικά στοιχεία Υδατικού Διαμερίσματος EL05	64
7.3.6.3	Σημαντικά έργα υποδομής	66
7.3.6.4	Πλαίσιο συνεργασίας για τις διασυνοριακές λεκάνες	66
7.3.6.5	Ζώνες Δυνητικά Υψηλού Κινδύνου Πλημμύρας Υδατικού Διαμερίσματος EL05	68
7.3.7	Υδατικό Διαμέρισμα EL06 «Αττική»	72
7.3.7.1	Θέση-διοικητική διαίρεση - – Βασικά Χαρακτηριστικά.....	72

7.3.7.2	Υδρολογικά στοιχεία Υδατικού Διαμερίσματος EL06	72
7.3.7.3	Σημαντικά έργα υποδομής	73
7.3.7.4	Πλαίσιο συνεργασίας για τις διασυνοριακές λεκάνες	74
7.3.7.5	Ζώνες Δυνητικά Υψηλού Κινδύνου πλημμύρας Υδατικού Διαμερίσματος EL06	74
7.3.8	Υδατικό Διαμέρισμα EL07 «Ανατολική Στερεά Ελλάδα»	80
7.3.8.1	Θέση-διοικητική διαίρεση – Βασικά χαρακτηριστικά	80
7.3.8.2	Υδρολογικά στοιχεία Υδατικού Διαμερίσματος EL07	80
7.3.8.3	Σημαντικά έργα υποδομής	81
7.3.8.4	Πλαίσιο συνεργασίας για τις διασυνοριακές λεκάνες	82
7.3.8.5	Ζώνες Δυνητικά Υψηλού Κινδύνου Πλημμύρας Υδατικού Διαμερίσματος EL07	82
7.3.9	Υδατικό Διαμέρισμα EL08 «Θεσσαλία»	90
7.3.9.1	Θέση-διοικητική διαίρεση - - Βασικά χαρακτηριστικά.....	90
7.3.9.2	Υδρολογικά στοιχεία Υδατικού Διαμερίσματος EL08	90
7.3.9.3	Σημαντικά έργα υποδομής	91
7.3.9.4	Πλαίσιο συνεργασίας για τις διασυνοριακές λεκάνες	91
7.3.9.5	Ζώνες Δυνητικά Υψηλού Κινδύνου Πλημμύρας Υδατικού Διαμερίσματος EL08	91
7.3.10	Υδατικό Διαμέρισμα EL09 «Δυτική Μακεδονία»	96
7.3.10.1	Θέση-διοικητική διαίρεση - Βασικά χαρακτηριστικά.....	96
7.3.10.2	Υδρολογικά στοιχεία Υδατικού Διαμερίσματος EL09	97
7.3.10.3	Σημαντικά έργα υποδομής	99
7.3.10.4	Πλαίσιο συνεργασίας για τις διασυνοριακές λεκάνες	100
7.3.10.5	Ζώνες Δυνητικά Υψηλού Κινδύνου Πλημμύρας Υδατικού Διαμερίσματος EL09	102
7.3.11	Υδατικό Διαμέρισμα EL10 «Κεντρική Μακεδονία».....	108
7.3.11.1	Θέση-διοικητική διαίρεση - - Βασικά χαρακτηριστικά.....	108
7.3.11.2	Υδρολογικά στοιχεία Υδατικού Διαμερίσματος EL10	109
7.3.11.3	Σημαντικά έργα υποδομής	110
7.3.11.4	Πλαίσιο συνεργασίας για τις διασυνοριακές λεκάνες	111
7.3.11.5	Ζώνες Δυνητικά Υψηλού Κινδύνου Πλημμύρας Υδατικού Διαμερίσματος EL10	112
7.3.12	Υδατικό Διαμέρισμα EL11 «Ανατολική Μακεδονία»	118
7.3.12.1	Θέση-Διοικητική Διαίρεση.....	118
7.3.12.2	Υδρολογικά στοιχεία Υδατικού Διαμερίσματος EL11	119
7.3.12.3	Σημαντικά έργα υποδομής	120
7.3.12.4	Πλαίσιο συνεργασίας για τις διασυνοριακές λεκάνες	121
7.3.12.5	Ζώνες Δυνητικά Υψηλού Κινδύνου Πλημμύρας Υδατικού Διαμερίσματος EL11	124
7.3.13	Υδατικό Διαμέρισμα EL12 «Θράκη».....	128
7.3.13.1	Θέση-Διοικητική Διαίρεση - Βασικά χαρακτηριστικά.....	128
7.3.13.2	Υδρολογικά στοιχεία Υδατικού Διαμερίσματος EL12	128

7.3.13.3	Σημαντικά έργα υποδομής	129
7.3.13.4	Πλαίσιο συνεργασίας για τις διασυνοριακές λεκάνες	130
7.3.13.5	Ζώνες Δυνητικά Υψηλού Κινδύνου Πλημμύρας Υδατικού Διαμερίσματος EL12	134
7.3.14	Υδατικό Διαμέρισμα EL13 «Κρήτη».....	139
7.3.14.1	Θέση-Διοικητική Διαίρεση - Βασικά χαρακτηριστικά.....	139
7.3.14.2	Υδρολογικά στοιχεία Υδατικού Διαμερίσματος EL13	139
7.3.14.3	Σημαντικά έργα υποδομής	140
7.3.14.4	Πλαίσιο συνεργασίας για τις διασυνοριακές λεκάνες	141
7.3.14.5	Ζώνες Δυνητικά Υψηλού Κινδύνου Πλημμύρας Υδατικού Διαμερίσματος EL13	142
7.3.15	Υδατικό Διαμέρισμα EL14 «Νήσοι Αιγαίου».....	147
7.3.15.1	Θέση-Διοικητική Διαίρεση - - Βασικά χαρακτηριστικά	147
7.3.15.2	Υδρολογικά στοιχεία Υδατικού Διαμερίσματος EL14	147
7.3.15.3	Σημαντικά έργα υποδομής	148
7.3.15.4	Πλαίσιο συνεργασίας για τις διασυνοριακές λεκάνες	149
7.3.15.5	Ζώνες Δυνητικά Υψηλού Κινδύνου Πλημμύρας Υδατικού Διαμερίσματος EL14	149
7.4	ΣΥΝΟΛΟ ΧΩΡΑΣ.....	159

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ Ι: ΛΕΚΑΝΕΣ ΑΠΟΡΡΟΗΣ ΠΟΤΑΜΩΝ ΚΑΙ ΑΡΜΟΔΙΕΣ ΑΡΧΕΣ

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ ΙΙ: ΔΙΕΡΕΥΝΗΣΗ ΤΗΣ ΕΠΙΔΡΑΣΗΣ ΤΗΣ ΚΛΙΜΑΤΙΚΗΣ ΑΛΛΑΓΗΣ ΣΤΟ ΠΛΑΙΣΙΟ ΤΗΣ ΑΝΑΘΕΩΡΗΣΗΣ ΤΗΣ ΠΡΟΚΑΤΑΡΚΤΙΚΗΣ ΑΞΙΟΛΟΓΗΣΗΣ ΤΩΝ ΚΙΝΔΥΝΩΝ ΠΛΗΜΜΥΡΑΣ

ΚΑΤΑΛΟΓΟΣ ΠΙΝΑΚΩΝ

Πίνακας 2-1:	Υποχρεώσεις των Κρατών Μελών σε εφαρμογή της Οδηγίας 2007/60/ΕΚ.....	3
Πίνακας 6-1:	Αριθμός ημερών με καταγεγραμμένα πλημμυρικά φαινόμενα	17
Πίνακας 6-2:	Αριθμός ημερών με καταγεγραμμένα πλημμυρικά φαινόμενα που οδήγησαν σε έκδοση απόφασης κήρυξης έκτακτης ανάγκης	18
Πίνακας 6-3:	Ετήσια κατανομή διατιθέμενου ποσού σε € για τη χορήγηση στεγαστικής συνδρομής για την αποκατάσταση των ζημιών σε κτίρια από πλημμύρες	18
Πίνακας 6-4:	Περιοχές με εκτάσεις καλλιεργειών οι οποίες έχουν επηρεαστεί σημαντικά από πλημμυρικά γεγονότα την περίοδο 2012 -2017	19
Πίνακας 6-4:	Κατανομή σε € αποζημιώσεων λόγω πλημμυρών που έχουν δοθεί σε καλλιεργητές	19
Πίνακας 6-4:	Όρια κατάταξης ιστορικών πλημμυρικών συμβάντων	20
Πίνακας 6-4:	Στοιχεία πλημμυρικών συμβάντων ανά Υδατικό Διαμέρισμα και ανά έτος	21
Πίνακας 7-1:	Ζώνες Δυνητικά Υψηλού Κινδύνου Πλημμύρας - ΥΔ 01 Δυτική Πελοπόννησος	41
Πίνακας 7-2:	Ζώνες Δυνητικά Υψηλού Κινδύνου Πλημμύρας - ΥΔ 02 Βόρεια Πελοπόννησος.....	48
Πίνακας 7-3:	Ζώνες Δυνητικά Υψηλού Κινδύνου Πλημμύρας - ΥΔ 03 Ανατολική Πελοπόννησος ...	55
Πίνακας 7-4:	Ζώνες Δυνητικά Υψηλού Κινδύνου Πλημμύρας- ΥΔ 04 : Δυτική Στερεά Ελλάδα.....	61

Πίνακας 7-5: Ζώνες Δυνητικά Υψηλού Κινδύνου Πλημμύρας-ΥΔ 05 : Ήπειρος	69
Πίνακας 7-6: Ζώνες Δυνητικά Υψηλού Κινδύνου Πλημμύρας- ΥΔ 06 : Αττική	76
Πίνακας 7-7: Ζώνες Δυνητικά Υψηλού Κινδύνου Πλημμύρας- ΥΔ 07 : Ανατολική Στερεά Ελλάδα	85
Πίνακας 7-8: Ζώνες Δυνητικά Υψηλού Κινδύνου Πλημμύρας- ΥΔ 08 : Θεσσαλία.....	93
Πίνακας 7-9: Ζώνες Δυνητικά Υψηλού Κινδύνου Πλημμύρας- ΥΔ 09 : Δυτική Μακεδονία	104
Πίνακας 7-10: Ζώνες Δυνητικά Υψηλού Κινδύνου Πλημμύρας- ΥΔ 10 : Κεντρική Μακεδονία	114
Πίνακας 7-11: Ζώνες Δυνητικά Υψηλού Κινδύνου Πλημμύρας- ΥΔ 11 : Ανατολική Μακεδονία ...	125
Πίνακας 7-12: Ζώνες Δυνητικά Υψηλού Κινδύνου Πλημμύρας-ΥΔ 12 : Θράκη.....	136
Πίνακας 7-13: Ζώνες Δυνητικά Υψηλού Κινδύνου Πλημμύρας-ΥΔ 13 : Κρήτη.....	143
Πίνακας 7-14: Ζώνες Δυνητικά Υψηλού Κινδύνου Πλημμύρας - ΥΔ 14 : Νήσοι Αιγαίου -	151
Πίνακας 7-15: Κατανομή Ζωνών Δυνητικά Υψηλού Κινδύνου Πλημμύρας ανά Υ.Δ Συγκριτικά αποτελέσματα μεταξύ Προκαταρκτικής Αξιολόγησης (2012) και 1 ^{ης} Αναθεώρησης (2019)	159

ΚΑΤΑΛΟΓΟΣ ΕΙΚΟΝΩΝ

Εικόνα 6-1: Ιστορικά πλημμυρικά συμβάντα κατά την περίοδο 2012 -2018.....	24
Εικόνα 6-2: Αριθμός συμβάντων ανά περιοχή όπου έχουν καταγραφεί ιστορικά πλημμυρικά συμβάντα κατά την περίοδο 2012 – 2018	25
Εικόνα 6-3: Ιστορικά πλημμυρικά συμβάντα που οδήγησαν σε έκδοση απόφασης κήρυξης έκτακτης ανάγκης κατά την περίοδο 2012 – 2018	26
Εικόνα 6-4: Αρνητικές συνέπειες πλημμυρικών συμβάντων κατά την περίοδο 2012 – 2018	27
Εικόνα 6-4: Υψος αποζημίωσης σε πλημμυρικά συμβάντα κατά την περίοδο 2012 – 2018	28
Εικόνα 7-1: Σχηματοποιημένη παρουσίαση της προσέγγισης αναθεώρησης των ΖΔΥΚΠ	35
Εικόνα 7-1: Υδατικό Διαμέρισμα Δυτικής Πελοποννήσου (EL01)	42
Εικόνα 7-2: Υδατικό Διαμέρισμα Βόρειας Πελοποννήσου (EL02) Ζώνες Δυνητικά Υψηλού Κινδύνου Πλημμύρας (Οκτώβριος 2019).....	50
Εικόνα 7-3: Υδατικό Διαμέρισμα Ανατολικής Πελοποννήσου (EL03) Ζώνες Δυνητικά Υψηλού Κινδύνου Πλημμύρας (Οκτώβριος 2019)	57
Εικόνα 7-4: Υδατικό Διαμέρισμα Δυτικής Στερεάς Ελλάδας (EL04).....	63
Εικόνα 7-5: Υδατικό Διαμέρισμα Ηπείρου (EL05).....	71
Εικόνα 7-6: Υδατικό Διαμέρισμα Αττικής (EL06) Ζώνες Δυνητικά Υψηλού Κινδύνου Πλημμύρας (Οκτώβριος 2019).....	79
Εικόνα 7-7: Υδατικό Διαμέρισμα Ανατολικής Στερεάς Ελλάδας (EL07) Ζώνες Δυνητικά Υψηλού Κινδύνου Πλημμύρας (Οκτώβριος 2019)	89
Εικόνα 7-8: Υδατικό Διαμέρισμα Θεσσαλίας (EL08) Ζώνες Δυνητικά Υψηλού Κινδύνου Πλημμύρας (Οκτώβριος 2019).....	95
Εικόνα 7-9: Υδατικό Διαμέρισμα Δυτικής Μακεδονίας (EL09) Ζώνες Δυνητικά Υψηλού Κινδύνου Πλημμύρας (Οκτώβριος 2019)	107
Εικόνα 7-10: Υδατικό Διαμέρισμα Κεντρικής Μακεδονίας (EL10) Ζώνες Δυνητικά Υψηλού Κινδύνου Πλημμύρας (Οκτώβριος 2019)	117

<i>Εικόνα 7-11: Υδατικό Διαμέρισμα Ανατολικής Μακεδονίας (EL11) Ζώνες Δυνητικά Υψηλού Κινδύνου Πλημμύρας (Οκτώβριος 2019).....</i>	<i>127</i>
<i>Εικόνα 7-12: Υδατικό Διαμέρισμα Θράκης (EL12) Ζώνες Δυνητικά Υψηλού Κινδύνου Πλημμύρας (Οκτώβριος 2019).....</i>	<i>138</i>
<i>Εικόνα 7-13: Υδατικό Διαμέρισμα Κρήτης (EL13) Ζώνες Δυνητικά Υψηλού Κινδύνου Πλημμύρας (Οκτώβριος 2019).....</i>	<i>146</i>
<i>Εικόνα 7-14: Υδατικό Διαμέρισμα Αιγαίου (EL14) [Βόρειο Αιγαίο, ΠΕ Λέσβου, Λήμνου , Χίου] .</i>	<i>156</i>
<i>Εικόνα 7-15: Υδατικό Διαμέρισμα Αιγαίου (EL14) [Νότιο Αιγαίο, Νησιωτικό Σύμπλεγμα Κυκλάδων] Ζώνες Δυνητικά Υψηλού Κινδύνου Πλημμύρας (Οκτώβριος 2019).....</i>	<i>157</i>
<i>Εικόνα 7-16: Υδατικό Διαμέρισμα Αιγαίου (EL14) [Βόρειο Αιγαίο: ΠΕ Σάμου και Ικαρίας. Νότιο Αιγαίο: Νησιωτικό Σύμπλεγμα Δωδεκανήσου] Ζώνες Δυνητικά Υψηλού Κινδύνου Πλημμύρας (Οκτώβριος 2019).....</i>	<i>158</i>

1 ΕΙΣΑΓΩΓΗ

1.1 ΑΝΤΙΚΕΙΜΕΝΟ

Η παρούσα έκθεση αποτελεί την 1η Αναθεώρηση της Προκαταρκτικής Αξιολόγησης των Κινδύνων Πλημμύρας για το σύνολο της ελληνικής επικράτειας, σύμφωνα με την Οδηγία 2007/60/ΕΚ για την «αξιολόγηση και διαχείριση των κινδύνων πλημμύρας» η οποία ενσωματώθηκε στο εθνικό δίκαιο με την Κοινή Υπουργική Απόφαση (Κ.Υ.Α.) Η.Π. 31822/1542/Ε103/2010 (ΦΕΚ 1108 Β'/21.07.2010) όπως τροποποιήθηκε με την ΚΥΑ 177772/924/2017 (ΦΕΚ 2140 Β'/22.06.2017) και ισχύει, και περιλαμβάνει:

- Την καταγραφή των ιστορικών πλημμυρών από το 2012 και μετά με τα κύρια χαρακτηριστικά τους και εντοπισμό των σημαντικών ιστορικών πλημμυρών με βάση τις συνέπειές τους
- Τον εντοπισμό περιοχών όπου είναι πιθανόν να σημειωθεί πλημμύρα και αξιολόγηση των δυνητικών αρνητικών συνεπειών των μελλοντικών πλημμυρών, λαμβανομένων υπόψη ιστορικών στοιχείων πλημμυρών και των έκτοτε αλλαγών στις συνθήκες των πλημμυρικών πεδίων
- Την αναθεώρηση των Ζωνών Δυνητικά Υψηλού Κινδύνου Πλημμύρας.

1.2 ΟΜΑΔΑ ΜΕΛΕΤΗΣ

Η 1^η Αναθεώρηση της Προκαταρκτικής Αξιολόγησης των Κινδύνων Πλημμύρας για το σύνολο της ελληνικής επικράτειας καταρτίστηκε από τη Δ/νση Προστασίας και Διαχείρισης Υδάτινου Περιβάλλοντος της Γενικής Γραμματείας Φυσικού Περιβάλλοντος και Υδάτων με την υποστήριξη της Κ/Ξ Συμβούλου Διαχείρισης Κινδύνων Πλημμύρας ECOS ΜΕΛΕΤΗΤΙΚΗ Α.Ε. - ΕΦΗ ΚΑΡΑΘΑΝΑΣΗ & ΣΥΝΕΡΓΑΤΕΣ & ΣΙΑ στο πλαίσιο του έργου «Τεχνικός Σύμβουλος Υποστήριξης και Υποβοήθησης της Ειδικής Γραμματείας Υδάτων στην εφαρμογή της Οδηγίας 2007/60/ΕΚ για την Αξιολόγηση και τη Διαχείριση των Κινδύνων Πλημμύρας»

Για την εκπόνησή της εργάσθηκαν οι ακόλουθοι επιστήμονες:

1.2.1 Ομάδα μελέτης Διεύθυνσης Προστασίας και Διαχείρισης Υδάτινου Περιβάλλοντος

- Μαρία Γκίνη, Προϊσταμένη Δ/νσης Προστασίας και Διαχείρισης Υδάτινου Περιβάλλοντος της Γενικής Διεύθυνσης Υδάτων της Γενικής Γραμματείας Φυσικού Περιβάλλοντος και Υδάτων του Υπουργείου Περιβάλλοντος και Ενέργειας.
- Δρ. Ελένη Αθανασίου, Αν. Προϊσταμένη Τμήματος Διαχείρισης Κινδύνων Πλημμύρας - Λειψυδρίας και Διαχείρισης της Ζήτησης της Δ/νσης Προστασίας και Διαχείρισης Υδάτινου Περιβάλλοντος της Γενικής Διεύθυνσης Υδάτων της Γενικής Γραμματείας Φυσικού Περιβάλλοντος και Υδάτων του Υπουργείου Περιβάλλοντος και Ενέργειας.
- Αθανασία Παρδάλη, Στέλεχος του Τμήματος Διαχείρισης Κινδύνων Πλημμύρας - Λειψυδρίας και Διαχείρισης της Ζήτησης της Δ/νσης Προστασίας και Διαχείρισης Υδάτινου Περιβάλλοντος της Γενικής Διεύθυνσης Υδάτων της Γενικής Γραμματείας Φυσικού Περιβάλλοντος και Υδάτων του Υπουργείου Περιβάλλοντος και Ενέργειας.

- Δρ. Διονύσιος Μαρίνος, Στέλεχος του Τμήματος Διαχείρισης Κινδύνων Πλημμύρας - Λειψυδρίας και Διαχείρισης της Ζήτησης της Δ/σης Προστασίας και Διαχείρισης Υδάτινου Περιβάλλοντος της Γενικής Διεύθυνσης Υδάτων της Γενικής Γραμματείας Φυσικού Περιβάλλοντος και Υδάτων του Υπουργείου Περιβάλλοντος και Ενέργειας.
- Δρ. Κωνσταντίνα Παπατσιμπα, Στέλεχος του Τμήματος Διαχείρισης Κινδύνων Πλημμύρας - Λειψυδρίας και Διαχείρισης της Ζήτησης της Δ/σης Προστασίας και Διαχείρισης Υδάτινου Περιβάλλοντος της Γενικής Διεύθυνσης Υδάτων της Γενικής Γραμματείας Φυσικού Περιβάλλοντος και Υδάτων του Υπουργείου Περιβάλλοντος και Ενέργειας.

1.2.2 Ομάδα Τεχνικού Συμβούλου

- Αικατερίνη Τριανταφύλλου, Πολιτικός Μηχανικός ΕΜΠ, Doctorat Επιστήμες και Τεχνικές Περιβάλλοντος
- Αναστάσιος Βαρβέρης, Χημικός MSc Περιβάλλοντος
- Ευφροσύνη Φλασκή, Περιβαλλοντολόγος
- Παναγιώτα Ατζάμπου, Πολιτικός Μηχανικός

1.3 ΕΥΧΑΡΙΣΤΙΕΣ

Θερμές ευχαριστίες εκφράζονται προς όλους τους συναρμόδιους φορείς σε θέματα διαχείρισης πλημμυρών τόσο σε κεντρικό επίπεδο και σε επίπεδο Αποκεντρωμένης Διοίκησης όσο και περιφερειακό και τοπικό, για τη σημαντική και άμεση ανταπόκρισή τους προς τη Δ/ση Προστασίας και Διαχείρισης Υδάτινου Περιβάλλοντος της Γενικής Γραμματείας Φυσικού Περιβάλλοντος και Υδάτων και την πολύτιμη συνδρομή τους στο έργο μέσω της παροχής στοιχείων καταγραφής των ιστορικών πλημμυρών και επισήμανσης των σημαντικών προβλημάτων ανά περιοχή. Επίσης θερμές ευχαριστίες εκφράζονται στην Γενική Γραμματεία Πολιτικής Προστασίας, στη Γενική Διεύθυνση Αποκατάστασης Επιπτώσεων Φυσικών Καταστροφών στον Οργανισμό Ελληνικών Γεωργικών Ασφαλίσεων και στο Αστεροσκοπείο Αθηνών για την άμεση ανταπόκρισή του και την παροχή σημαντικών στοιχείων για τις ιστορικές πλημμύρες.

2 ΣΥΝΟΠΤΙΚΗ ΠΑΡΟΥΣΙΑΣΗ ΤΩΝ ΒΑΣΙΚΩΝ ΣΗΜΕΙΩΝ ΤΗΣ ΟΔΗΓΙΑΣ

Η Οδηγία 2007/60/ΕΚ (εφεξής Οδηγία) έχει σκοπό τη «θέσπιση πλαισίου για την αξιολόγηση και τη διαχείριση των κινδύνων πλημμύρας, με στόχο τη μείωση των αρνητικών συνεπειών στην ανθρώπινη υγεία, το περιβάλλον, την πολιτιστική κληρονομιά και τις οικονομικές δραστηριότητες που συνδέονται με τις πλημμύρες στην Κοινότητα» (Επίσημη Εφημερίδα της Κοινότητας, 6-11-2007).

Η Οδηγία έχει ενσωματωθεί στο Ελληνικό Δίκαιο με την Κ.Υ.Α. Η.Π. 31822/1542/Ε103/2010 (ΦΕΚ Β' 1108/21.07.2010) όπως ισχύει. Η Οδηγία περιλαμβάνει οκτώ κεφάλαια όπου δίνονται κατευθυντήριες αρχές και ορίζονται μέτρα για την εφαρμογή της. Ειδικότερα :

- Στο Κεφάλαιο I παρουσιάζονται οι γενικές διατάξεις (άρθρο 1 σκοπός, άρθρο 2 ορισμοί και άρθρο 3 αρμόδιες αρχές για την εφαρμογή)
- Στο Κεφάλαιο II (άρθρα 4 και 5) δίνονται οι κατευθυντήριες αρχές για την Προκαταρκτική Αξιολόγηση των Κινδύνων Πλημμύρας και τον προσδιορισμό των Ζωνών Δυνητικά Υψηλού Κινδύνου Πλημμύρας
- Στο Κεφάλαιο III (άρθρο 6) δίνονται οι κατευθυντήριες αρχές για την κατάρτιση Χαρτών Επικινδυνότητας και Χαρτών Κινδύνων Πλημμύρας
- Στο Κεφάλαιο IV (άρθρα 7 και 8) δίνονται οι κατευθυντήριες αρχές για την κατάρτιση Σχεδίων Διαχείρισης των Κινδύνων Πλημμύρας
- Στο Κεφάλαιο V (άρθρα 9 και 10) δίνονται οι κατευθυντήριες αρχές για το συντονισμό με την Οδηγία 2000/60/ΕΚ, την ενημέρωση του κοινού και τη διαβούλευση
- Στο Κεφάλαιο VI (άρθρα 11 και 12) ορίζονται ο τρόπος εφαρμογής της Οδηγίας και οι διαδικασίες τροποποίησής της.
- Στο Κεφάλαιο VII (άρθρο 13) ορίζονται τα μεταβατικά μέτρα εφαρμογής της Οδηγίας
- Στο Κεφάλαιο VIII (άρθρα 14, 15, 16, 17, 18 και 19) ρυθμίζονται θέματα που αφορούν στις επανεξετάσεις, εκθέσεις και τελικές διατάξεις

Στον Πίνακα 2-1 παρατίθενται το περιεχόμενο της Οδηγίας 2007/60/ΕΚ και οι υποχρεώσεις των Κρατών Μελών όπως προσδιορίζονται κατά επί μέρους Άρθρο της Οδηγίας.

Πίνακας 2-1: Υποχρεώσεις των Κρατών Μελών σε εφαρμογή της Οδηγίας 2007/60/ΕΚ

Άρθρο της Οδηγίας 2007/60/ΕΚ	Περιεχόμενο Οδηγίας 2007/60/ΕΚ - Υποχρεώσεις των Κρατών Μελών
1	Περιγραφή των Στόχων της Οδηγίας
2	Ορισμοί και προσδιορισμός των εννοιών της «πλημμύρας» και του «κινδύνου πλημμύρας». «πλημμύρα» ορίζεται η προσωρινή κάλυψη από νερό εδάφους το οποίο υπό φυσιολογικές συνθήκες δεν καλύπτεται από νερό. Αυτό περιλαμβάνει πλημμύρες από ποτάμια, ορεινούς χειμάρρους, εφήμερα ρέματα της Μεσογείου και πλημμύρες από τη θάλασσα σε παράκτιες περιοχές, δύναται δε να εξαιρεί πλημμύρες από συστήματα αποχέτευσης.

Άρθρο της Οδηγίας 2007/60/ΕΚ	Περιεχόμενο Οδηγίας 2007/60/ΕΚ - Υποχρεώσεις των Κρατών Μελών
	«κίνδυνος πλημμύρας» ορίζεται ο συνδυασμός της πιθανότητας να λάβει χώρα πλημμύρα και των δυνητικών αρνητικών συνεπειών για την ανθρώπινη υγεία, το περιβάλλον, την πολιτιστική κληρονομιά και τις οικονομικές δραστηριότητες, που συνδέονται με αυτήν την πλημμύρα.
3	<p>Συντονισμός διοικητικών ρυθμίσεων σε επίπεδο περιοχής λεκάνης απορροής ποταμού. Η Οδηγία 2007/60/ΕΚ υιοθετεί την προσέγγιση του άρθρου 3 της Ευρωπαϊκής Οδηγίας Πλαίσιο για τη Διαχείριση των Υδάτων (Οδηγία 2000/60/ΕΚ) με δυνατότητα εξαιρέσεων ιδίως σε ότι αφορά στη μονάδα διαχείρισης της περιοχής της λεκάνης απορροής ποταμού και της αρμόδιας αρχής που έχουν οριστεί βάσει της Οδηγίας 2000/60/ΕΚ. Επιπλέον των λεκανών και υπολεκανών απορροής που περιλαμβάνονται και τα τμήματα της ακτής.</p> <p>Το σύνολο των διοικητικών ρυθμίσεων σε επίπεδο χώρας που απαιτείται από την Οδηγία, ολοκληρώθηκε με την Κ.Υ.Α. Η.Π 31822/1542/Ε103/2010 (ΦΕΚ Β' 1108/21.07.2010) όπως ισχύει.</p>
4 και 5	<p>Προκαταρκτική Αξιολόγηση των Κινδύνων Πλημμύρας και προσδιορισμός των περιοχών όπου υπάρχουν δυνητικά σοβαροί κίνδυνοι πλημμύρας ή είναι πιθανό να σημειωθεί πλημμύρα (Κεφάλαιο II, άρθρα 4 και 5). Σημειώνεται ότι στην Κ.Υ.Α. Η.Π 31822/1542/Ε103/2010 (ΦΕΚ Β' 1108/21.07.2010) όπως ισχύει οι περιοχές αυτές χαρακτηρίζονται ως «Ζώνες Δυνητικά Υψηλού Κινδύνου Πλημμύρας». Υποχρέωση υλοποίησης των προβλεπόμενων στο άρθρο 4 (Προκαταρκτική Αξιολόγηση των Κινδύνων Πλημμύρας με βάση στοιχεία ιστορικών πλημμυρών) έως την 22^α Δεκεμβρίου 2011 και κοινοποίησης στην ΕΕ των απαιτούμενων στοιχείων μέχρι το Μάρτιο 2012. Για την υλοποίηση των προβλεπόμενων στο άρθρο 5 (προσδιορισμός των Ζωνών Δυνητικά Υψηλού Κινδύνου Πλημμύρας) δεν καθορίζεται συγκεκριμένη ημερομηνία.</p> <p>Η Προκαταρκτική Αξιολόγηση Κινδύνων Πλημμύρας για το σύνολο της χώρας ολοκληρώθηκε το 2012 και βάσει αυτής υλοποιήθηκαν τα επόμενα στάδια εφαρμογής της Οδηγίας 2007/60/ΕΚ</p>
6	<p>Κατάρτιση Χαρτών Επικινδυνότητας Πλημμύρας και Χαρτών Κινδύνων Πλημμύρας για περιοχές που καθορίζονται με βάση το άρθρο 5, όπου υπάρχουν δυνητικοί σοβαροί κίνδυνοι πλημμύρας ή είναι πιθανό να σημειωθεί πλημμύρα. Υποχρέωση υλοποίησης των προβλεπόμενων στο άρθρο αυτό έως την 22^α Δεκεμβρίου 2013 και κοινοποίησης στην ΕΕ των απαιτούμενων στοιχείων μέχρι το Μάρτιο 2014.</p> <p>Οι Χάρτες Επικινδυνότητας Πλημμύρας και Κινδύνων Πλημμύρας για τις Ζώνες Δυνητικά Υψηλού Κινδύνου Πλημμύρας που ορίστηκαν κατά την Προκαταρκτική Αξιολόγηση Κινδύνων Πλημμύρας το 2012 ολοκληρώθηκαν για το σύνολο της</p>

Άρθρο της Οδηγίας 2007/60/ΕΚ	Περιεχόμενο Οδηγίας 2007/60/ΕΚ - Υποχρεώσεις των Κρατών Μελών
	<p>χώρας και είναι διαθέσιμοι στην ειδική ιστοσελίδα της Δ/σης Προστασίας και Διαχείρισης Υδάτινου Περιβάλλοντος της Γενικής Γραμματείας Φυσικού Περιβάλλοντος και Υδάτων https://floods.ypeka.gr/</p>
7, 8 και Παράρτημα	<p>Κατάρτιση και εφαρμογή Σχεδίων Διαχείρισης Κινδύνων Πλημμύρας σε επίπεδο Περιοχής Λεκάνης Απορροής Ποταμού (Υδατικό Διαμέρισμα-ΥΔ) για τις περιοχές υψηλού κινδύνου πλημμύρας που ορίζονται σύμφωνα με το άρθρο 5 και συντονισμός κρατών στην περίπτωση διεθνών Περιοχών Λεκανών Απορροής. Υποχρέωση υλοποίησης των προβλεπόμενων στα άρθρα αυτά έως την 22^α Δεκεμβρίου 2015 και κοινοποίησης στην ΕΕ των απαιτούμενων στοιχείων μέχρι το Μάρτιο 2016.</p> <p>Τα Σχέδια Διαχείρισης Κινδύνων Πλημμύρας για το σύνολο των Υδατικών Διαμερισμάτων της Χώρας έχουν ολοκληρωθεί και εγκριθεί και διατίθενται στην ειδική ιστοσελίδα της Δ/σης Προστασίας και Διαχείρισης Υδάτινου Περιβάλλοντος της Γενικής Γραμματείας Φυσικού Περιβάλλοντος και Υδάτων https://floods.ypeka.gr/</p>
9 και 10	<p>Ενημέρωση του κοινού κατά το στάδιο Προκαταρκτικής Αξιολόγησης Κινδύνων Πλημμύρας, κατάρτισης Χαρτών Επικινδυνότητας και Χαρτών Κινδύνων Πλημμύρας και εξασφάλιση της ενεργής συμμετοχής του κοινού κατά τη διαμόρφωση και την επανεξέταση των Σχεδίων Διαχείρισης των Κινδύνων Πλημμύρας σε συντονισμό με την Οδηγία 2000/60/ΕΚ (εξαμηνιαία διαβούλευση με βάση το άρθρο 14).</p> <p>Η ενημέρωση του κοινού κατά το στάδιο Προκαταρκτικής Αξιολόγησης Κινδύνων Πλημμύρας έγινε με την ανάρτηση των στοιχείων στην ιστοσελίδα του Υπουργείου¹ Για τους Χάρτες Επικινδυνότητας και Κινδύνων Πλημμύρας καθώς και τα Σχέδια Διαχείρισης Κινδύνων Πλημμύρας υλοποιήθηκε η προβλεπόμενη από την Οδηγία διαβούλευση. Αναλυτικά στοιχεία για τις διαβουλεύσεις που υλοποιήθηκαν και τα αποτελέσματα αυτών δίνονται στην ειδική ιστοσελίδα της Δ/σης Προστασίας και Διαχείρισης Υδάτινου Περιβάλλοντος της Γενικής Γραμματείας Φυσικού Περιβάλλοντος και Υδάτων https://floods.ypeka.gr/</p>
11 και 12	<p>Πρόβλεψη για τη θέσπιση τεχνικών υποδειγμάτων για την επεξεργασία και τη διαβίβαση των δεδομένων στην Ευρωπαϊκή Επιτροπή (ΕΕ), συμπεριλαμβανομένων των στατιστικών και χαρτογραφικών δεδομένων. Η κανονιστική επιτροπή του άρθρου 21 της Οδηγίας 2000/60/ΕΚ ορίζεται ότι θα επικουρεί την Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων (Ε.Ε.Κ.) και για τα θέματα της Οδηγίας 2007/60/ΕΚ.</p>

¹ <http://www.ypeka.gr/el-gr/Υδατικοί-Πόροι/Πλημμύρες>

Άρθρο της Οδηγίας 2007/60/ΕΚ	Περιεχόμενο Οδηγίας 2007/60/ΕΚ - Υποχρεώσεις των Κρατών Μελών
	<p>Όλα τα στοιχεία και οι πληροφορίες του 1^{ου} Κύκλου Διαχρίρισης Κινδύνων Πλημμύρας που αφορούν την Προκαταρκτική Αξιολόγηση Κινδύνων Πλημμύρας, την κατάρτιση χαρτών επικινδυνότητας και χαρτών κινδύνων πλημμύρας και τα Σχέδια Διαχείρισης των Κινδύνων Πλημμύρας έχουν αποσταλεί στην ΕΕ μέσω της ειδικής πλατφόρμας (WISE) που έχει ενεργοποιηθεί από την ΕΕ για το σκοπό αυτό.</p>
13	<p>Ορίζονται τα μεταβατικά μέτρα σχετικά με την Προκαταρκτική Αξιολόγηση των Κινδύνων Πλημμύρας, τους Χάρτες Επικινδυνότητας και Κινδύνων Πλημμύρας και τα Σχέδια Διαχείρισης Κινδύνων Πλημμύρας.</p> <p>Τα κράτη μέλη μπορούν να αποφασίσουν να μη διεξάγουν την Προκαταρκτική Αξιολόγηση Κινδύνων Πλημμύρας του άρθρου 4 εφόσον: είτε έχουν ήδη διενεργήσει αξιολόγηση κινδύνου η οποία οδηγεί πριν από τις 22-12-2010 στην επισήμανση των περιοχών όπου υπάρχουν δυνητικά σοβαροί κίνδυνοι πλημμύρας ή είναι πιθανό να σημειωθεί πλημμύρα που προβλέπονται στο άρθρο 5, είτε έχουν αποφασίσει, πριν από τις 22-12-2012, να καταστρώσουν Χάρτες Επικινδυνότητας Πλημμύρας και Χάρτες Κινδύνων Πλημμύρας και να καταρτίσουν Σχέδια Διαχείρισης των Κινδύνων Πλημμύρας, σύμφωνα με τις σχετικές διατάξεις της παρούσας Οδηγίας</p> <p>Τα κράτη μέλη μπορούν να αποφασίσουν να χρησιμοποιούν Χάρτες Επικινδυνότητας Πλημμύρας και Χάρτες Κινδύνων Πλημμύρας που έχουν καταστρωθεί πριν από τις 22-12-2010 εάν οι χάρτες αυτοί παρέχουν ισοδύναμο επίπεδο πληροφοριών με το προβλεπόμενο στο άρθρο 6. Επίσης, μπορούν να αποφασίσουν να χρησιμοποιούν Σχέδια Διαχείρισης των Κινδύνων Πλημμύρας που έχουν καταρτιστεί πριν από τις 22-12-2010 εφόσον το περιεχόμενο των σχεδίων αυτών είναι ισοδύναμο με τις προδιαγραφές σχεδίου που ορίζει το άρθρο 7.</p> <p>Η Ελλάδα δεν ενεργοποίησε τις προβλέψεις του παρόντος</p>
14, 15 και 16	<p>Περιλαμβάνονται διατάξεις που αφορούν στην επανεξέταση και επικαιροποίηση της Προκαταρκτικής Αξιολόγησης, των Χαρτών Επικινδυνότητας Πλημμύρας, των Χαρτών Κινδύνου Πλημμύρας, των Σχεδίων Διαχείρισης Κινδύνων Πλημμύρας για την υποβολή εκθέσεων και τις επανεξετάσεις των χαρτών επικινδυνότητας πλημμύρας, τους χάρτες κινδύνων πλημμύρας και τα Σχέδια Διαχείρισης Κινδύνων Πλημμύρας. Η Προκαταρκτική Αξιολόγηση Κινδύνων Πλημμύρας επικαιροποιείται έως τις 22-12-2018 και στη συνέχεια ανά εξαετία. Στους ίδιους χρόνους η Επιτροπή υποβάλλει στο Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο και το Συμβούλιο έκθεση σχετικά με την εφαρμογή της Οδηγίας. Οι Χάρτες Επικινδυνότητας και Κινδύνων Πλημμύρας επικαιροποιούνται έως τις 22-12-2019 και στη συνέχεια ανά εξαετία. Τα Σχέδια</p>

Άρθρο της Οδηγίας 2007/60/ΕΚ	Περιεχόμενο Οδηγίας 2007/60/ΕΚ - Υποχρεώσεις των Κρατών Μελών
	<p>Διαχείρισης Κινδύνων Πλημμύρας επικαιροποιούνται έως τις 22-12-2021 και στη συνέχεια ανά εξαετία.</p> <p>Η παρούσα 1^η Αναθεώρηση της Προκαταρκτικής Αξιολόγησης Κινδύνων Πλημμύρας αποτελεί την εφαρμογή των προβλέψεων του παρόντος άρθρου. Στη συνέχεια προγραμματίζεται η Αναθεώρηση των Χαρτών Επικινδυνότητας και Κινδύνων Πλημμύρας και των Σχεδίων Διαχείρισης Κινδύνων Πλημμύρας για το σύνολο της χώρας.</p>
17, 18 και 19	Καλύπτουν τη θέσπιση διατάξεων συμμόρφωσης με την παρούσα Οδηγία, τη θέση τους σε ισχύ και τους αποδέκτες της Οδηγίας

Τα χρονοδιαγράμματα για την κατάρτιση των Χαρτών Επικινδυνότητας και Κινδύνων Πλημμύρας καθώς επίσης για την κατάρτιση των Σχεδίων Διαχείρισης των Κινδύνων Πλημμύρας είναι πλήρως συγχρονισμένα με τα αντίστοιχα χρονοδιαγράμματα της Οδηγίας 2000/60/ΕΚ συμπεριλαμβανομένων και των προβλέψεων για την επανεξέταση της επικρατούσας κατάστασης ανά εξαετία. Παράλληλα, η Οδηγία 2007/60/ΕΚ εξασφαλίζει τον συντονισμό με τις διαδικασίες που προβλέπει η Οδηγία 2000/60/ΕΚ και τους κύκλους χαρακτηρισμού των περιοχών των λεκανών απορροής ποταμών (με χαρτογράφηση των Ζωνών Υψηλού Κινδύνου Πλημμύρας) και τα Σχέδια για τη Διαχείριση των Λεκανών Απορροής (με τα Σχέδια Διαχείρισης των Κινδύνων Πλημμύρας). Επιπλέον, ορίζει ότι τα Κράτη Μέλη πρέπει να ενσωματώσουν τα Σχέδια Διαχείρισης Κινδύνων Πλημμύρας στα Σχέδια Διαχείρισης των Λεκανών Απορροής Ποταμών, που προβλέπονται στην Οδηγία 2000/60/ΕΚ.

3 ΑΡΜΟΔΙΕΣ ΑΡΧΕΣ

Οι αρμόδιες αρχές έχουν ήδη καθοριστεί κατά την 1^η Φάση Εφαρμογής της Οδηγίας 2007/60/ΕΚ.

Σύμφωνα με την Κ.Υ.Α. Η.Π. 31822/1542/Ε130/2010 (ΦΕΚ 1108 Β΄/21.07.2010) όπως ισχύει, καθώς και το ΠΔ 84/2019 (ΦΕΚ 123 Α΄/17.07.2019 και το άρθρο 111 του Ν. 4622/2019 (ΦΕΚ 133 Α΄/7.08.2019), αρμόδιες αρχές για την εφαρμογή της Οδηγίας 2007/60/ΕΚ είναι η Γενική Γραμματεία Φυσικού Περιβάλλοντος και Υδάτων (πρώην ΕΓΥ) του Υ.Π.ΕΝ. και οι Διευθύνσεις Υδάτων της Αποκεντρωμένης Διοίκησης και ειδικότερα :

Η Γενική Γραμματεία Φυσικού Περιβάλλοντος και Υδάτων (πρώην ΕΓΥ) διαμορφώνει και επεξεργάζεται σε συνεργασία με τη Γενική Γραμματεία Πολιτικής Προστασίας (Γ.Γ.Π.Π.) του Υπουργείου Προστασίας του Πολίτη (Υ.Π.Π) και ενδεχομένως με άλλα κατά περίπτωση συναρμόδια Υπουργεία το εθνικό πρόγραμμα διαχείρισης των κινδύνων πλημμύρας (το οποίο εντάσσεται στα εθνικά προγράμματα προστασίας και διαχείρισης του υδατικού δυναμικού της χώρας), παρακολουθεί, αξιολογεί και ελέγχει την εφαρμογή του εθνικού προγράμματος, συντονίζει τις υπηρεσίες και τους κρατικούς φορείς, εκπροσωπεί τη χώρα και μετέχει στα αρμόδια κοινοτικά όργανα για θέματα διαχείρισης των κινδύνων πλημμύρας και καταρτίζει και υποβάλλει στην Εθνική Επιτροπή Υδάτων τις απαιτούμενες ετήσιες εκθέσεις σχετικά με την υλοποίηση, την αξιολόγηση και τον έλεγχο εφαρμογής του εθνικού προγράμματος διαχείρισης των κινδύνων πλημμύρας.

Οι Διευθύνσεις Υδάτων των Αποκεντρωμένων Διοικήσεων διενεργούν την Προκαταρκτική Αξιολόγηση των Κινδύνων Πλημμύρας και σε συνεργασία με τις Διευθύνσεις Πολιτικής Προστασίας των Αποκεντρωμένων Διοικήσεων καταρτίζουν τους Χάρτες Επικινδυνότητας Πλημμύρας, τους Χάρτες Κινδύνων Πλημμύρας και τα Σχέδια Διαχείρισης των Κινδύνων Πλημμύρας. Παράλληλα, λαμβάνουν τα κατάλληλα μέτρα για το συντονισμό των ανωτέρω και λοιπών προβλεπόμενων στην ΚΥΑ Η.Π 31822/1542/Ε103/2010) όπως ισχύει, με το Π.Δ. 51/2007. Επίσης, μεριμνούν για την ενεργό συμμετοχή των ενδιαφερομένων στην κατάρτιση, επανεξέταση και ενημέρωση των Σχεδίων Διαχείρισης Κινδύνων Πλημμύρας.. Τέλος, καταρτίζουν και διαβιβάζουν στην Διεύθυνση Προστασίας και Διαχείρισης Υδάτινου Περιβάλλοντος της Γενικής Γραμματείας Φυσικού Περιβάλλοντος και Υδάτων (ΓΓΦΠΥ/ΔΠΔΥΠ) ετήσιες εκθέσεις σχετικά με την υλοποίηση, την αξιολόγηση και τον έλεγχο εφαρμογής του προγράμματος διαχείρισης των κινδύνων πλημμύρας στην περιοχή αρμοδιότητάς τους.

Στην παρούσα φάση, η 1^η Αναθεώρηση της Προκαταρκτικής Αξιολόγησης των Κινδύνων Πλημμύρας, των Χαρτών Επικινδυνότητας Πλημμύρας, των Χαρτών Κινδύνων Πλημμύρας και των Σχεδίων Διαχείρισης των Κινδύνων Πλημμύρας για όλα τα Υδατικά Διαμερίσματα της Χώρας καταρτίζονται ύστερα από αίτημα των Συντονιστών των Αποκεντρωμένων Διοικήσεων από την ΓΓΦΠΥ/ΔΠΔΥΠ, σύμφωνα με το άρθρο 3 (2.2) της Κ.Υ.Α. Η.Π. 31822/1542/Ε103/2010 (ΦΕΚ 1108 Β΄/21.07.2010) όπως ισχύει.

Στο [Παράρτημα I](#) δίνονται αναλυτικά οι αρμόδιες αρχές σε επίπεδο Κεντρικό και Περιφερειακό.

4 ΓΕΩΓΡΑΦΙΚΗ ΜΟΝΑΔΑ ΔΙΑΧΕΙΡΙΣΗΣ

Σύμφωνα με την Κ.Υ.Α. Η.Π. 31822/1542/Ε103/2010 (ΦΕΚ 1108 Β'/21.07.2010) όπως ισχύει η γεωγραφική μονάδα εφαρμογής της Οδηγίας 2007/60/ΕΚ είναι η **Περιοχή Λεκανών Απορροής Ποταμού** (που αντιστοιχεί στον όρο Υδατικό Διαμέρισμα του άρθρου 3 του Π.Δ. 51/2007), η ίδια γεωγραφική μονάδα εφαρμογής και της Οδηγίας Πλαίσιο για τα Νερά

Με την υπ. αριθμ 706/16-07-2010 (ΦΕΚ 1383 Β'/02.09.2010) απόφαση της Εθνικής Επιτροπής Υδάτων όπως διορθώθηκε και ισχύει και την έγκριση των Σχεδίων Διαχείρισης Λεκανών Απορροής Ποταμών των Υδατικών Διαμερισμάτων της χώρας έχουν καθοριστεί σε επίπεδο χώρας σαράντα έξι (46) Λεκάνες Απορροής Ποταμών, οι οποίες υπάγονται σε δεκατέσσερις (14) Περιοχές Λεκανών Απορροής Ποταμών (Υδατικά Διαμερίσματα):

- ΥΔ ΕΛ01 : Δυτική Πελοπόννησος
- ΥΔ ΕΛ02 : Βόρεια Πελοπόννησος
- ΥΔ ΕΛ03 : Ανατολική Πελοπόννησος
- ΥΔ ΕΛ04 : Δυτική Στερεά Ελλάδα
- ΥΔ ΕΛ05 : Ήπειρος
- ΥΔ ΕΛ06 : Αττική
- ΥΔ ΕΛ07 : Ανατολική Στερεά Ελλάδα
- ΥΔ ΕΛ08 : Θεσσαλία
- ΥΔ ΕΛ09 : Δυτική Μακεδονία
- ΥΔ ΕΛ10 : Κεντρική Μακεδονία
- ΥΔ ΕΛ11 : Ανατολική Μακεδονία
- ΥΔ ΕΛ12 : Θράκη
- ΥΔ ΕΛ13 : Κρήτη
- ΥΔ ΕΛ14 : Νήσοι Αιγαίου

Στα συνημμένα Σχήματα 2.1 και 2.2 δίνονται τα όρια των 14 Περιοχών Λεκανών Απορροής Ποταμών και των 46 Λεκανών Απορροής Ποταμών.

Οι αρμόδιες Αποκεντρωμένες Διοικήσεις (βάσει του Ν. 3852/2010) για κάθε Λεκάνη Απορροής Ποταμού, όπως ορίζονται από την υπ. αριθμ. 706/2010 απόφαση της Εθνικής Επιτροπής Υδάτων, δίνονται στο [Παράρτημα Ι](#).



Σχήμα 2.1 Υδατικά Διαμερίσματα Χώρας



Σχήμα 2.2 Λεκάνες Απορροής και Υδατικά Διαμερίσματα Χώρας

5 ΔΙΑΦΟΡΟΠΟΙΗΣΕΙΣ ΣΕ ΣΧΕΣΗ ΜΕ ΤΗΝ ΠΡΩΤΗ ΠΡΟΚΑΤΑΚΡΤΙΚΗ ΑΞΙΟΛΟΓΗΣΗ ΤΩΝ ΚΙΝΔΥΝΩΝ ΠΛΗΜΜΥΡΑΣ ΚΑΤΑ ΤΟΝ 1^Ο ΚΥΚΛΟ ΕΦΑΡΜΟΓΗΣ ΤΗΣ ΟΔΗΓΙΑΣ 2007/60/ΕΚ

Η διαδικασία εφαρμογής του 1^{ου} Κύκλου της Οδηγίας 2007/60/ΕΚ αποτέλεσε σημαντική συνιστώσα για τη δημιουργία κατάλληλης δομής συνεργασίας των εμπλεκόμενων υπηρεσιών και των πολιτών σε θέματα που σχετίζονται με τη διαχείριση των κινδύνων πλημμύρας.

Επίσης, δόθηκε η δυνατότητα να θεσπιστούν τα κατάλληλα νομοθετήματα και εργαλεία και να δημιουργηθούν οι κατάλληλες βασικές δομές, μέσω των οποίων θα μπορούν στο μέλλον να εξειδικευτούν συγκεκριμένες δράσεις για την διαχείριση των πλημμυρών.

Κατά τον 1^ο κύκλο εντοπίστηκαν τα σημεία όπου απαιτείται συστηματοποίηση των πληροφοριών σχετικά με τα θέματα πλημμυρών και έγιναν τα πρώτα βήματα προς την κατεύθυνση αυτή με την δημιουργία ειδικού εργαλείου καταγραφής των πλημμυρικών συμβάντων το οποίο διατέθηκε στις Διευθύνσεις Υδάτων με στόχο την ενιαία καταγραφή συμβάντων σε επίπεδο χώρας. Το εργαλείο διατίθεται στη ιστοσελίδα του ΥΠΕΝ¹.

Επιπλέον καταρτίστηκαν όμβριες καμπύλες σε επίπεδο χώρας που μπορούν να χρησιμοποιηθούν για τον υπολογισμό της έντασης της βροχόπτωσης σχεδιασμού, για επιλεγμένη διάρκεια και περίοδο επαναφοράς, σε οποιαδήποτε θέση ή λεκάνη απορροής της χώρας. Για την χρήση των δεδομένων αυτών σε μελέτες τεχνικών έργων δίνονται οδηγίες και κατευθύνσεις. Το σύνολο των στοιχείων είναι διαθέσιμα στην ειδική ιστοσελίδα του ΥΠΕΝ για τις πλημμύρες².

Για το σύνολο των Ζωνών Δυνητικά Υψηλού Κινδύνου Πλημμύρας, όπως αυτές καθορίστηκαν το 2012, αξιολογήθηκαν η επικινδυνότητα και οι κίνδυνοι πλημμύρας για τρία (3) βασικά σενάρια περιλαμβανομένου και του ακραίου σεναρίου για πλημμύρες με περίοδο επαναφοράς T1000 με την βοήθεια ειδικών υδρολογικών και υδραυλικών μοντέλων. Τα στοιχεία αυτά είναι δυνατό να αξιοποιηθούν κατά το δεύτερο κύκλο εφαρμογής της Οδηγίας για την ενσωμάτωση της συνιστώσας της κλιματικής αλλαγής κατά την αναθεώρηση των Ζωνών Δυνητικά Υψηλού Κινδύνου Πλημμύρας. Επιπλέον, σε Ευρωπαϊκό επίπεδο αναπτύχθηκαν ειδικά εργαλεία καταγραφής πλημμυρών αλλά και δημιουργίας και διάχυσης λοιπών σχετικών δεδομένων όπως πχ η ειδική υπηρεσία SWICCA της ΕΕ, η οποία διαθέτει στοιχεία μεταβολής κλιματικών παραμέτρων λόγω της Κλιματικής Αλλαγής και τα οποία αξιοποιήθηκαν κατά την κατάρτιση της παρούσας αναθεώρησης.

Η διαδικασία διαβούλευσης κατά το 1^ο Κύκλο εφαρμογής ευαισθητοποίησε φορείς και κοινό, οι οποίοι μέσω της ΓΓΦΠΥ/ΔΠΔΥΠ και των αρμόδιων Δ/νσεων Υδάτων τροφοδοτούν συστηματικά με στοιχεία και πληροφορίες που αξιοποιούνται κατά τον παρόντα κύκλο εφαρμογής της Οδηγίας 2007/60/ΕΚ

Τα ανωτέρω αποτέλεσαν σημαντικές πηγές δεδομένων και πληροφοριών βάσει των οποίων:

- Καταγράφονται τα πλημμυρικά συμβάντα από το 2012 και μετά
- Αναθεωρούνται οι ΖΔΥΚΠ με την προσέγγιση που παρουσιάζεται στο κεφάλαιο 7.2.

¹<http://www.ypeka.gr/el-gr/Υδατικοί-Πόροι/Πλημμύρες>

²https://floods.ypeka.gr/index.php?option=com_content&view=article&id=174&Itemid=604

Οι διαφοροποιήσεις στις ΖΔΥΚΠ που προέρχονται κατά την εφαρμογή των ανωτέρω παρουσιάζονται αναλυτικά για κάθε Υδατικό Διαμέρισμα στους πίνακες του κεφαλαίου 7.3 και για το σύνολο της χώρας στο κεφάλαιο 7.4.

6 ΠΡΟΚΑΤΑΡΚΤΙΚΗ ΑΞΙΟΛΟΓΗΣΗ ΤΩΝ ΚΙΝΔΥΝΩΝ ΠΛΗΜΜΥΡΑΣ (ΠΑΚΠ)

6.1 ΑΠΑΙΤΗΣΕΙΣ ΟΔΗΓΙΑΣ

Για την Προκαταρκτική Αξιολόγηση των Κινδύνων Πλημμύρας, στο άρθρο 4 παρ.1, της Οδηγίας ορίζεται ότι :

«Για κάθε περιοχή λεκάνης απορροής ποταμού ή μονάδα διαχείρισης του άρθρου 3 παρ.2β ή τμήμα διεθνούς περιοχής λεκάνης απορροής ποταμού που βρίσκεται στην επικράτειά τους, τα κράτη μέλη διεξάγουν Προκαταρκτική Αξιολόγηση Κινδύνων Πλημμύρας σύμφωνα με την παράγραφο 2 του παρόντος άρθρου».

Στην παράγραφο 2 του ίδιου άρθρου δίνονται οι αρχές για την Προκαταρκτική Αξιολόγηση των Κινδύνων Πλημμύρας βασιζόμενη σε διαθέσιμες ή ευκόλως υπολογιζόμενες πληροφορίες και στην οποία περιλαμβάνονται τουλάχιστον τα παρακάτω:

α) χάρτες της περιοχής της λεκάνης απορροής του ποταμού στην κατάλληλη κλίμακα, οι οποίοι περιλαμβάνουν τα όρια των λεκανών και των υπολεκανών απορροής ποταμών, και εφόσον υπάρχουν, παράκτιων ζωνών, οι οποίοι περιγράφουν τα τοπογραφικά χαρακτηριστικά και τη χρήση γης·

β) περιγραφή των πλημμυρών οι οποίες σημειώθηκαν κατά το παρελθόν (ιστορικές πλημμύρες) και είχαν σημαντικές αρνητικές επιπτώσεις στις ανθρώπινες ζωές, στις οικονομικές δραστηριότητες και στο περιβάλλον, όταν υπάρχει ακόμη πιθανότητα παρόμοιων μελλοντικών συμβάντων, συμπεριλαμβανομένων της έκτασης της πλημμύρας, των οδών αποστράγγισης και της αξιολόγησης των αρνητικών επιπτώσεων που προκάλεσαν. Για τις ανάγκες της 2ης Αναθεώρησης της Προκαταρκτικής Αξιολόγησης Κινδύνων Πλημμύρας, εκδόθηκε ειδικό κατευθυντήριο κείμενο της ΕΕ τον Νοέμβριο 2018 και στο οποίο αναφέρεται ότι λαμβάνονται τα πλημμυρικά συμβάντα από τις 22 Δεκεμβρίου 2011 και μετά.

γ) περιγραφή των σημαντικών πλημμυρών οι οποίες σημειώθηκαν κατά το παρελθόν, εκ των οποίων θα μπορούσαν, ενδεχομένως, να προβλεφθούν οι σημαντικές αρνητικές συνέπειες παρόμοιων φαινομένων στο μέλλον

Αναλόγως των ειδικών αναγκών των κρατών μελών, περιλαμβάνεται:

δ) αξιολόγηση των δυνητικών αρνητικών συνεπειών των μελλοντικών πλημμυρών στην ανθρώπινη υγεία, το περιβάλλον, την πολιτιστική κληρονομιά και την οικονομική δραστηριότητα, λαμβανομένων υπόψη στο μέτρο του δυνατού ζητημάτων όπως η τοπογραφία, η θέση των υδατορευμάτων και τα γενικά υδρολογικά και γεωμορφολογικά χαρακτηριστικά τους, συμπεριλαμβανομένων των πλημμυρικών περιοχών ως φυσικών επιφανειών κατακράτησης, η αποτελεσματικότητα των υφισταμένων τεχνητών υποδομών προστασίας από τις πλημμύρες, η θέση των κατοικημένων περιοχών και των περιοχών οικονομικής δραστηριότητας καθώς και οι μακροπρόθεσμες εξελίξεις, συμπεριλαμβανομένων των επιδράσεων της αλλαγής του κλίματος στη συχνότητα επέλευσης των συμβάντων πλημμύρας.

Με βάση τα αποτελέσματα των ανωτέρω στοιχείων καθορίζονται οι Ζώνες Δυνητικά Υψηλού Κινδύνου Πλημμύρας (Άρθρο 5 της Οδηγίας 2000/60/ΕΚ). Για τον καθορισμό των Ζωνών Δυνητικά Υψηλού Κινδύνου Πλημμύρας δεν προσδιορίζονται στην Οδηγία ειδικές προδιαγραφές.

Για την αναθεώρηση της Προκαταρκτικής Αξιολόγησης Κινδύνων Πλημμύρας δεν καθορίζονται στην Οδηγία επιπλέον ειδικές απαιτήσεις, εκτός από την αναφορά που γίνεται στο άρθρο 14 της Οδηγίας όπου ορίζεται η εξαετής αναθεώρηση του κάθε σταδίου της Οδηγίας (Προκαταρκτική Αξιολόγηση, Κατάρτιση Χαρτών Επικινδυνότητας και Κινδύνων Πλημμύρας, Σχέδια Διαχείρισης Κινδύνων Πλημμύρας) κατά την οποία πρέπει να λαμβάνεται υπόψη η επίδραση της κλιματικής αλλαγής στην εμφάνιση των πλημμυρών.

Για την 1^η Αναθεώρηση του Προκαταρκτικής Αξιολόγησης Κινδύνου Πλημμύρας ακολουθήθηκαν στην παρούσα οι παραπάνω τέσσερις κατευθυντήριες αρχές.

6.2 ΧΑΡΤΕΣ ΛΕΚΑΝΩΝ ΑΠΟΡΡΟΗΣ, ΤΟΠΟΓΡΑΦΙΚΑ ΧΑΡΑΚΤΗΡΙΣΤΙΚΑ, ΧΡΗΣΕΙΣ ΓΗΣ

Για τη δημιουργία των απαιτούμενων χαρτών (βασικά υπόβαθρα των χαρτών και τα τοπογραφικά χαρακτηριστικά) χρησιμοποιήθηκαν τα παρακάτω δεδομένα από τη ΔΠΔΥΠ:

- Όρια λεκανών απορροής ποταμών και όρια Υδατικών Διαμερισμάτων
- Οι χάρτες, τα ψηφιακά υπόβαθρα, οι χρήσεις γης και λοιπές πληροφορίες που παρήχθησαν κατά την κατάρτιση των Σχεδίων Διαχείρισης Κινδύνων Πλημμύρας της Χώρας.
- Υδατικά Συστήματα και δεδομένα από την 1^η Αναθεώρηση των Σχεδίων Διαχείρισης Λεκανών Απορροής Ποταμών της Χώρας.

Το σύνολο των δεδομένων αυτών είναι διαθέσιμα στις αντίστοιχες ιστοσελίδες της ΓΓΦΠΥ του ΥΠΕΝ.

6.3 ΚΑΤΑΓΡΑΦΗ ΙΣΤΟΡΙΚΩΝ ΠΛΗΜΜΥΡΩΝ

Όπως ήδη έχει αναφερθεί στο κεφάλαιο 6.1 καταγράφονται τα πλημμυρικά συμβάντα από το 2012 έως τέλος του 2018. Σε ορισμένες περιπτώσεις όπου διατίθενται στοιχεία λαμβάνονται και συμβάντα εντός του 2019.

6.3.1 Πηγές δεδομένων για τα ιστορικά πλημμυρικά συμβάντα

Όπως αναφέρθηκε παραπάνω, για την καταγραφή των πλημμυρικών συμβάντων της περιόδου 2012 και μετά η ΕΓΥ (νυν ΓΓΦΠΥ) δημιούργησε ειδική βάση καταγραφής πλημμυρικών συμβάντων η οποία δόθηκε στις Δ/νσεις Υδάτων ώστε η καταγραφή των συμβάντων να γίνεται με ενιαίο τρόπο. Το εργαλείο αυτό είναι διαθέσιμο στην ιστοσελίδα του ΥΠΕΝ <http://www.ypeka.gr/el-gr/Υδατικοί-Πόροι/Πλημμύρες>

Τα στοιχεία που συμπληρώθηκαν και εστάλησαν από τις Δ/νσεις Υδάτων αποτέλεσαν το βασικό πυρήνα των δεδομένων που χρησιμοποιήθηκαν και τα οποία εμπλουτίστηκαν με στοιχεία από τους ακόλουθους φορείς/πηγές:

- Γενική Γραμματεία Πολιτικής Προστασίας η οποία στο πλαίσιο συνεργασίας με την ΔΠΔΥΠ της ΓΓΦΠΥ για την εφαρμογή της Οδηγίας απέστειλε τις αποφάσεις κήρυξης σε κατάσταση έκτακτης ανάγκης λόγω πλημμυρών για όλη τη χώρα από το 2012 και μετά.
- Εθνικό Αστεροσκοπείο Αθηνών που παραχώρησε στην ΔΠΔΥΠ της ΓΓΦΠΥ το σύνολο των πληροφοριών που δημοσιοποιεί στην ιστοσελίδα <http://floodsobservatory.blogspot.com/>, καθώς επίσης και τα στοιχεία που συλλέγονται από το Ευρωπαϊκό Κέντρο Διαστημικών

Εφαρμογών και Τηλεπισκόπησης για τη Διαχείριση Κινδύνων και Φυσικών Καταστροφών (BEYOND), το οποίο λειτουργεί στις εγκαταστάσεις του Εθνικού Αστεροσκοπείου Αθηνών και ειδικότερα στοιχεία της Υπηρεσίας Υπηρεσίας Παρακολούθησης Πλημμυρικών Φαινομένων FloodHUB <http://beyond-eocenter.eu/index.php/web-services/floodhub>

- Στοιχεία από χάρτες παρακολούθησης σημαντικών πλημμυρικών συμβάντων που διατίθενται από το Copernicus Emergency Management Service <https://emergency.copernicus.eu/>, υπηρεσία της ΕΕ¹ που η ΔΠΔΥΠ της ΓΓΦΠΥ παρακολουθεί συστηματικά.
- Γενική Διεύθυνση Αποκατάστασης Επιπτώσεων Φυσικών Καταστροφών του Υπουργείου Υποδομών και Μεταφορών (ΓΔΑΕΦΚ/ΥΠΥΜΕ) η οποία διέθεσε στην ΔΠΔΥΠ της ΓΓΦΠΥ στοιχεία αποζημιώσεων λόγω καταστροφής οικιακών συσκευών και σπιτιών από πλημμύρες που έχουν δοθεί σε κατοίκους οικισμών από το 2012 και μετά.
- ΕΛΓΑ. Αρχεία αποζημιώσεων λόγω καταστροφών αγροτικής και κτηνοτροφικής παραγωγής από πλημμύρες που έχουν δοθεί σε γεωργούς και κτηνοτρόφους (στοιχεία της περιόδου 2012-2018).
- Περιφερειακές Υπηρεσίες και Υπηρεσίες Δήμων μέσω σχετικής αλληλογραφίας με τις αρμόδιες Δ/νσεις Υδάτων
- Υπηρεσίες της Αποκεντρωμένης Διοίκησης και των Οργανισμών Τοπικής Αυτοδιοίκησης (Δήμων και Περιφερειών) που έστειλαν στοιχεία απευθείας στην ΔΠΔΥΠ της ΓΓΦΠΥ μέσω αλληλογραφίας.
- Δημοσιεύματα σε εφημερίδες και στον ηλεκτρονικό τύπο και καταγραφές που είναι διαθέσιμες και καταγράφονται συστηματικά από το meteo.gr από το 2001 και μετά και διατίθενται στην ιστοσελίδα https://www.meteo.gr/weather_cases.cfm
- Στοιχεία που προέκυψαν από τις διαβουλεύσεις των Σχεδίων Διαχείρισης Κινδύνων Πλημμύρας.

6.3.2 Αποθήκευση δεδομένων για τα πλημμυρικά συμβάντα

Για την καταχώρηση των δεδομένων δημιουργήθηκε ένα υπόδειγμα λογιστικού φύλλου (αρχείο εισαγωγής) το οποίο περιλαμβάνει κατ'ελάχιστο τα απαιτούμενα πεδία για την υποβολή στο WISE (Water Information System for EUROPE), σύμφωνα με τα σχετικά καθοδηγητικό έγγραφο για τις πληροφορίες της Προκαταρκτικής Αξιολόγησης Κινδύνων Πλημμύρας (Floods Directive Reporting Guidance 2018 Version no: v.4.0 http://cdr.eionet.europa.eu/help/Floods/Floods_2018/index.html)

Διευκρινίζεται ότι ένα πλημμυρικό φαινόμενο που εμφανίζεται σε συγκεκριμένη ημερομηνία και αφορά σε πάνω από μία τοποθεσία καταχωρείται τόσες φορές όσες και οι τοποθεσίες που επηρεάστηκαν. Κάθε καταχώριση θεωρείται ένα συμβάν Έτσι π.χ. για ένα φαινόμενο που πλήττει πέντε τοποθεσίες (οικισμούς, κοινότητες κλπ) καταχωρούνται πέντε θέσεις δηλαδή πέντε συμβάντα.

6.3.3 Αποθήκευση τοποθεσίας πλημμυρικών συμβάντων

Οι τοποθεσίες των ιστορικών συμβάντων καταχωρήθηκαν σε Σύστημα Γεωγραφικών Πληροφοριών ως σημεία. Το Σύστημα Γεωγραφικών Πληροφοριών διαμορφώθηκε σύμφωνα με τις προδιαγραφές

¹ Copernicus Emergency Management Service." Directorate Space, Security and Migration, European Commission Joint Research Centre (EC JRC) <https://emergency.copernicus.eu/>

του σχετικού κατευθυντήριου κειμένου της Οδηγίας (Floods Directive GIS Guidance, Guidance on the reporting of spatial data to WISE http://cdr.eionet.europa.eu/help/Floods/Floods_2018/index.html), εφαρμόζοντας την ακόλουθη μεθοδολογία :

- Όταν υπήρχε αναφορά σε συγκεκριμένο οικισμό το συμβάν τοποθετήθηκε στη θέση του οικισμού με βάση τις συντεταγμένες που δίνονται από την Ελληνική Στατιστική Αρχή (ΕΛ.ΣΤΑΤ)
- Όταν υπήρχε αναφορά σε Δημοτική Ενότητα, ή Δημοτική Κοινότητα, ή Δήμο, ή Περιφερειακή Ενότητα, το συμβάν τοποθετήθηκε με βάση τα πολύγωνα αυτών όπως διατίθενται από την Ελληνική Στατιστική Αρχή (ΕΛ.ΣΤΑΤ).
- Όταν δεν υπήρχε αναφορά σε συγκεκριμένη διοικητική βαθμίδα ή οικισμό, αλλά ο γεωγραφικός προσδιορισμός ήταν διαφορετικός (π.χ. αναφορά σε ποταμό ή χείμαρρο), η θέση προσδιορίστηκε με βάση τις λοιπές περιγραφικές πληροφορίες.
- Σε περιπτώσεις όπου η αναφορά του συμβάντος είναι εκτατικού χαρακτήρα (δηλαδή με πολύγωνα βάσει διοικητικών ορίων) θεωρήθηκε για την παρουσίασή τους το κέντρο βάρους του Δημοτικού Διαμερίσματος, της Περιφερειακής Ενότητας κλπ. Ο προσδιορισμός της τοποθεσίας δηλαδή δεν είναι ορισμένος πάντα με ακρίβεια¹.

Κάθε συμβάν προσδιορίζεται από έναν μοναδικό κωδικό που είναι ο ίδιος με αυτόν που έχει αποθηκευτεί στο φύλλο καταχώρησης.

Με βάση την καταγραφή των συμβάντων την περίοδο 2012 – 2018 προκύπτει ότι σε επίπεδο χώρας 210 ημέρες εμφανίστηκαν πλημμυρικά φαινόμενα εκ των οποίων οι 125 έχουν οδηγήσει σε έκδοση αποφάσεων κήρυξης έκτακτης ανάγκης για τις περιοχές που έχουν επηρεαστεί. Στους πίνακες που ακολουθούν δίνονται ο αριθμός των ημερών που έχουν καταγραφεί πλημμυρικά φαινόμενα ανά έτος και μήνα καθώς επίσης και ο αριθμός αυτών που οδήγησαν σε έκδοση αποφάσεων κήρυξης έκτακτης ανάγκης για τις περιοχές που επηρεάστηκαν.

Πίνακας 6-1: Αριθμός ημερών με καταγεγραμμένα πλημμυρικά φαινόμενα

Μήνας	Έτος							Σύνολο
	2012	2013	2014	2015	2016	2017	2018	
Ιανουάριος	2	5	1	4	3	1	4	20
Φεβρουάριος	3	4	-	6	-	1	5	19
Μάρτιος	1	3	1	5	1	1	2	14
Απρίλιος	-	-	1	-	-	1	1	3
Μάιος	3	-	4	3	1	1	5	17
Ιούνιος	1	-	4	3	6	1	3	18
Ιούλιος	-	1	3	2	2	3	2	13
Αύγουστος	1	-	2	5	3	1	3	15
Σεπτέμβριος	1	2	7	4	4	2	5	25
Οκτώβριος	3	2	4	5	4	1	1	20
Νοέμβριος	5	6	5	2	3	5	1	27
Δεκέμβριος	6	4	6	-	-	2	1	19

¹ Για το λόγο αυτό στις εικόνες από 6-1 έως 6-4 που δίνονται στις επόμενες σελίδες ορισμένα σημεία πλημμυρικών συμβάντων απεικονίζονται εκτός της χερσαίας περιοχής της διοικητικής μονάδας που αναφέρεται.

Σύνολο	26	27	38	39	27	20	33	210
--------	----	----	----	----	----	----	----	-----

Πίνακας 6-2: Αριθμός ημερών με καταγεγραμμένα πλημμυρικά φαινόμενα που οδήγησαν σε έκδοση απόφασης κήρυξης έκτακτης ανάγκης

Μήνας	Έτος							Σύνολο
	2012	2013	2014	2015	2016	2017	2018	
Ιανουάριος	-	3	-	3	3	-	4	13
Φεβρουάριος	2	2	-	5	-	1	5	15
Μάρτιος	-	2	-	4	1	-	2	9
Απρίλιος	-	-	-	-	-	1	1	2
Μάιος	-	-	1	3	1	-	4	9
Ιούνιος	1	-	1	1	4	1	3	11
Ιούλιος	-	-	-	-	-	3	-	3
Αύγουστος	-	-	-	-	-	-	2	2
Σεπτέμβριος	-	-	4	3	4	1	3	15
Οκτώβριος	1	-	1	4	3	1	1	11
Νοέμβριος	2	6	3	1	3	4	-	19
Δεκέμβριος	5	4	5	-	-	2	-	16
Σύνολο	11	17	15	24	19	14	25	125

Από τα φαινόμενα αυτά έχουν επηρεαστεί συνολικά 2368 τοποθεσίες (οικισμοί, δήμοι, Δημοτικές Ενότητες, Περιφέρειες ανάλογα με τα στοιχεία καταγραφής) από τις οποίες οι 1951 αφορούν σε περιοχές για τις οποίες έχουν εκδοθεί αποφάσεις κήρυξης έκτακτης ανάγκης.

Οι τοποθεσίες αυτές στην παρούσα αναθεώρηση της Προκαταρκτικής Αξιολόγησης Κινδύνων Πλημμύρας καταγράφονται ως συμβάντα.

Σύμφωνα με τα στοιχεία που διατέθηκαν από τη ΓΔΑΕΦΚ του ΥΠΥΜΕ (βλ. κεφάλαιο 6.3.1), για την περίοδο 2012-2018 έχουν εκδοθεί αποφάσεις χορήγησης στεγαστικής συνδρομής για την αποκατάσταση των ζημιών σε κτίρια συνολικού ποσού της τάξεως των 65,7 εκατ. €. Η κατανομή του ποσού αυτού ανά έτος δίνεται στον πίνακα που ακολουθεί.

Πίνακας 6-3: Ετήσια κατανομή διατιθέμενου ποσού σε € για τη χορήγηση στεγαστικής συνδρομής για την αποκατάσταση των ζημιών σε κτίρια από πλημμύρες

2012	2013	2014	2015	2016	2017	2018
7.208.192 €	8.504.898 €	19.847.142 €	6.586.418 €	9.474.771 €	12.788.595 €	1.368.770 €

Επίσης, σύμφωνα με στοιχεία του ΕΛΓΑ κατά την περίοδο 2012 – 2017 έχουν θιχτεί από πλημμυρικά γεγονότα συνολικά 66.262 εκτάρια καλλιεργειών για τα οποία έχουν χορηγηθεί αποζημιώσεις της τάξεως των 21,4 εκατ. €. Στον πίνακα που ακολουθεί παρουσιάζονται οι περιοχές για τις οποίες οι εκτάσεις καλλιεργειών αθροιστικά ανά έτος που έχουν επηρεαστεί από πλημμυρικά γεγονότα είναι μεγαλύτερες από 500 εκτάρια.

Πίνακας 6-4: Περιοχές με εκτάσεις καλλιεργειών οι οποίες έχουν επηρεαστεί σημαντικά από πλημμυρικά γεγονότα την περίοδο 2012 -2017

ΥΔ	Π.Ε	Εκτάσεις καλλιεργειών σε εκτάρια που έχουν θιχτεί από πλημμύρες					
		2012	2013	2014	2015	2016	2017
EL12	ΕΒΡΟΥ	2575	3984	2232	4602	2460	250
EL12	ΞΑΝΘΗΣ	2797	788	1836	2453	0	33
EL12	ΡΟΔΟΠΗΣ	1031	1075	1572	146	1337	155
EL08	ΚΑΡΔΙΤΣΗΣ	1293	106	10	177	2808	227
EL10/EL09	ΗΜΑΘΙΑΣ	1264	965	86	83	1076	94
EL08	ΤΡΙΚΑΛΩΝ	317	16	6	166	2967	61
EL08	ΛΑΡΙΣΗΣ	1891	5	78	26	850	599
EL10/EL09	ΠΕΛΛΗΣ	8	1083	424	490	575	23
EL10	ΚΙΛΚΙΣ	-	163	1288	120	702	54
EL07	ΦΘΙΩΤΙΔΟΣ	126	27	107	198	1068	559
EL07	ΠΡΕΒΕΖΗΣ	824	318	123	173	346	284
EL11	ΣΕΡΡΩΝ	239	254	291	1252	20	0
EL07	ΒΟΙΩΤΙΑΣ	48	128	40	1132	31	38
EL14	ΛΕΣΒΟΥ	237	0	0	610	313	2
EL01	ΜΕΣΣΗΝΙΑΣ	0	40	103	8	838	0

Στον πίνακα που ακολουθεί δίνεται η κατανομή των αποζημιώσεων ανά έτος που έχουν δοθεί σε καλλιεργητές που έχουν θιχτεί από πλημμυρικά γεγονότα.

Πίνακας 6-5: Κατανομή σε € αποζημιώσεων λόγω πλημμυρών που έχουν δοθεί σε καλλιεργητές

2012	2013	2014	2015	2016	2017
2.729.401	2.411.465	4.786.046	4.269.788	5.815.621	1.379.973

Σημειώνεται ότι τα οικονομικά μεγέθη που αναφέρονται παραπάνω δεν περιλαμβάνουν κόστη που αφορούν σε επισκευές/αποκατάστασης βασικών υποδομών που έχουν τυχόν επηρεαστεί από πλημμυρικά συμβάντα (Οδοί, γέφυρες, λιμενικές εγκαταστάσεις, δίκτυα ύδρευσης, κλπ)

6.3.4 Μεθοδολογία επιλογής των σημαντικότερων ιστορικών πλημμυρών

Δίνεται η προσέγγιση που ακολουθήθηκε για τον προσδιορισμό των επιπτώσεων των ιστορικών πλημμυρών κατά την αξιολόγησή τους με στόχο την επιλογή των σημαντικότερων ιστορικών πλημμυρών.

Με βάση το άρθρο 4.2 της Οδηγίας εξετάζονται οι επιπτώσεις

- Στην πολιτιστική κληρονομιά
- Στις οικονομικές δραστηριότητες
- Στο περιβάλλον
- Στην ανθρώπινη υγεία και ασφάλεια

Κατά τον 1^ο κύκλο εφαρμογής της Οδηγίας 2007/60/ΕΚ, στην Προκαταρκτική Αξιολόγηση των Κινδύνων Πλημμύρας (2012) για τον προσδιορισμό των σημαντικών ιστορικών γεγονότων ορίστηκαν τα παρακάτω κριτήρια:

- Ύπαρξη ανθρώπινων θυμάτων.

- Ύψος χρηματικής αποζημίωσης (αποζημιώσεις ΕΛ.Γ.Α. για ζημιές στη γεωργία και αποζημιώσεις ΓΔΑΕΦΚ για την αποκατάσταση κτιρίων σε οικισμούς. Οι αποζημιώσεις για την αποκατάσταση κτιρίων δίνονται ανά ομάδα οικισμών για κάθε γεγονός. Το ποσό, για τις ανάγκες της παρούσας, θεωρήθηκε ότι μοιράστηκε ισόποσα στους πληγέντες οικισμούς.
- Μέγεθος κατακλυζόμενης έκτασης (αφορά σε εκτάσεις καλλιεργειών που καταγράφονται από τον ΕΛ.Γ.Α.).

Για την κατηγοριοποίηση της σημαντικότητας των ιστορικών πλημμυρών ορίστηκαν τα όρια που δίνονται στον πίνακα που ακολουθεί

Πίνακας 6-6: Όρια κατάταξης ιστορικών πλημμυρικών συμβάντων

Σημαντικότητα πλημμύρας	Ανθρώπινα θύματα	Αποζημίωση (ευρώ)	Έκταση (στρέμματα)
Χαμηλή		< 50.000	< 2.000
Μέση		50.000-200.000	2.000-5.000
Υψηλή		200.000-500.000	5.000-10.000
Πολύ υψηλή	≥ 1	> 500.000	> 10.000

Σημαντικά ιστορικά συμβάντα κατά την Προκαταρκτική Αξιολόγηση Κινδύνων Πλημμύρας του 1^{ου} κύκλου εφαρμογής της Οδηγίας 2007/60/ΕΚ ορίστηκαν αυτά που εμπίπτουν για οποιοδήποτε από τα τρία κριτήρια στις κατηγορίες «Υψηλή» και «Πολύ Υψηλή».

Στο πλαίσιο της παρούσας Αναθεώρησης τα πλημμυρικά συμβάντα θεωρήθηκαν σημαντικά εφόσον

- πληρούν τα κριτήρια της Προκαταρκτικής Αξιολόγησης Κινδύνων Πλημμύρας του 1^{ου} κύκλου εφαρμογής της Οδηγίας 2007/60/ΕΚ. ή
- υπάρχει απόφαση κήρυξης της περιοχής σε κατάσταση έκτακτης ανάγκης

Στον πίνακα που ακολουθεί παρουσιάζονται ανά Υδατικό Διαμέρισμα και ανά έτος

1. Ο αριθμός πλημμυρικών φαινομένων με βάση την ημερομηνία καταγραφής
2. Ο αριθμός των τοποθεσιών που έχουν επηρεαστεί. Στην παρούσα Αναθεώρηση της Προκαταρκτικής Αξιολόγησης κάθε τοποθεσία λαμβάνεται ως ξεχωριστό συμβάν
3. Ο αριθμός τοποθεσιών (συμβάντων) για τις οποίες έχει εκδοθεί απόφαση κήρυξης σε κατάσταση έκτακτης ανάγκης
4. Το ποσό που έχει δεσμευτεί για στεγαστική συνδρομή για αποκατάσταση κτιρίων σε ευρώ με βάση τις σχετικές ΥΑ
5. Οι εκτάσεις καλλιεργειών σε εκτάρια που έχουν θιχτεί
6. Οι συνέπειες στην ανθρώπινη υγεία όπου καταγράφεται η ύπαρξη θυμάτων

Στις εικόνες που ακολουθούν απεικονίζονται τα πλημμυρικά συμβάντα και οι ανωτέρω πληροφορίες για αυτά.

Πίνακας 6-7: Στοιχεία πλημμυρικών συμβάντων ανά Υδατικό Διαμέρισμα και ανά έτος

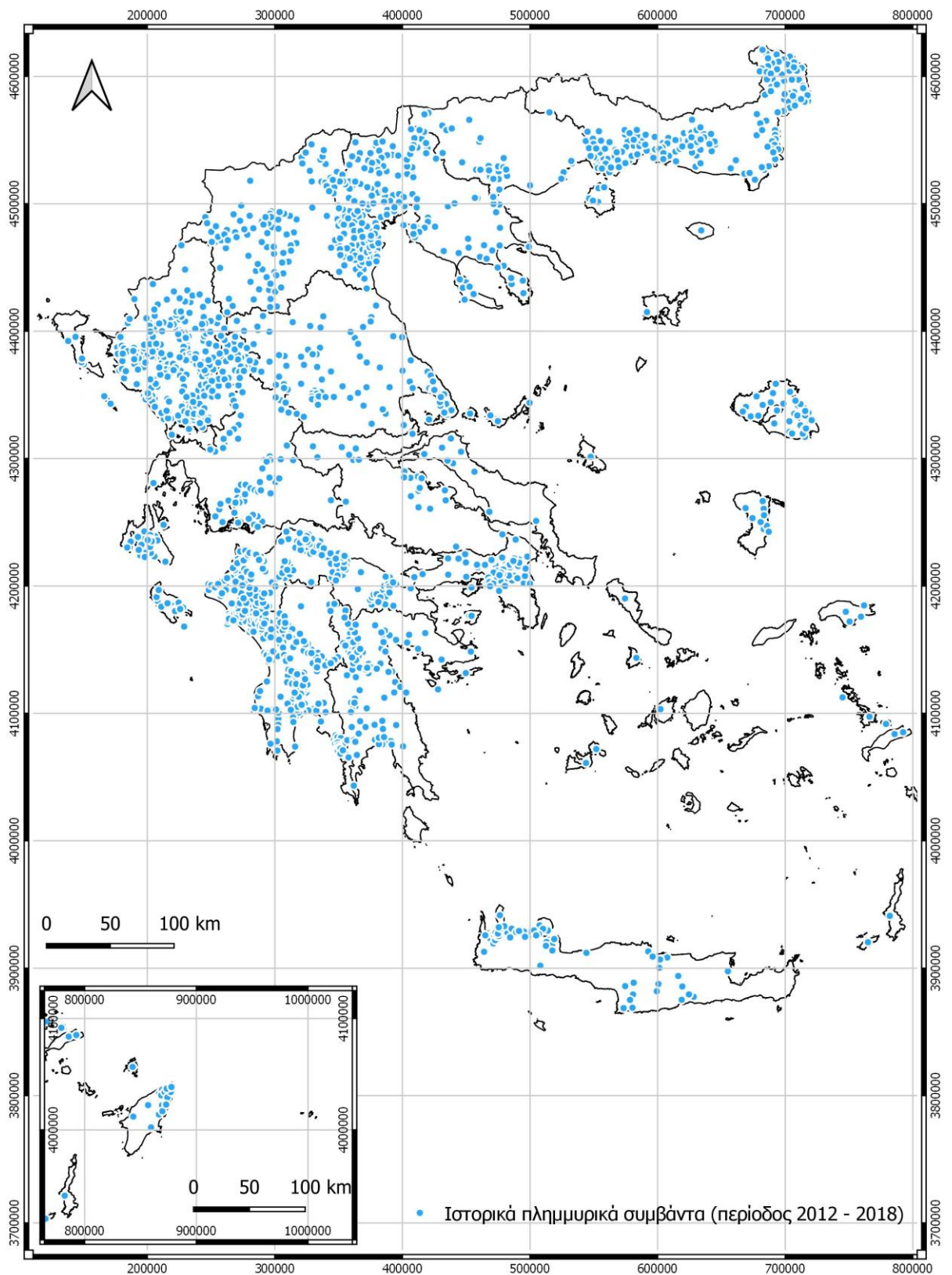
Έτος	Αριθμός πλημμυρικών φαινομένων	Αριθμός τοποθεσιών που έχουν επηρεαστεί (Αριθμός συμβάντων)	Αριθμός τοποθεσιών οι οποίες έχουν κηρυχθεί σε κατάσταση έκτακτης ανάγκης	Ποσό που έχει δεσμευτεί για στεγαστική συνδρομή για αποκατάσταση κτιρίων (€)	Εκτάσεις καλλιεργούμενων εκτάσεων που έχουν θιχτεί (εκτάρια)	Συνέπειες στην ανθρώπινη υγεία
ΕΛ01 Δυτική Πελοπόννησος						
2012	2	63	56	1.255.331	212,6	-
2013	5	18	11	155.169	144,0	-
2014	0	0	0	-	-	-
2015	2	7	7	33.810	74,0	-
2016	5	146	145	4.221.415	72,6	-
2017	0	0	0	-	5,9	-
2018	5	50	49	-	*	-
Συνολα	19	284	268	5.665.725	509,1	-
ΕΛ02 Βόρεια Πελοπόννησος						
2012	3	130	128	3.495.341	498,0	-
2013	6	21	1	-	623,0	-
2014	3	4	0	-	187,2	-
2015	6	73	70	1.271.142	140,5	-
2016	5	66	48	1.047.222	886,6	-
2017	3	5	1	-	7,8	-
2018	3	10	10	-	*	-
Συνολα	29	309	258	5.813.705	2343,1	-
ΕΛ03 Ανατολική Πελοπόννησος						
2012	3	32	26	-	191,8	-
2013	3	11	10	665.513	273,7	ΝΑΙ
2014	2	2	1	-	3,7	-
2015	2	2	1	-	16,4	-
2016	5	55	50	1.264.865	246,3	-
2017	1	1	1	-	0,2	-
2018	2	27	24	-	*	-
Συνολα	18	130	113	2.273.069	731,9	-
ΕΛ04 Δυτική Στερεά Ελλάδα						
2012	2	11	10	513.640	6,2	-
2013	1	1	0	-	40,3	-
2014	3	3	0	-	5,0	-
2015	1	1	1	35.414	18,7	-
2016	4	16	14	379.554	43,2	-
2017	4	48	47	2.278.159	72,7	-
2018	8	36	35	-	*	-
Συνολα	23	116	107	3.206.767	186,1	-
ΕΛ05 Ήπειρος						
2012	3	6	1	405.300	1485,5	-
2013	1	1	0	-	439,6	-
2014	5	9	1	352.944	187,8	-
2015	6	64	56	1.841.528	384,2	-
2016	7	19	13	487.998	476,6	-
2017	3	96	91	-	400,2	ΝΑΙ
2018	2	91	91	-	*	-
Συνολα	27	286	253	3.087.770	3373,8	-

**ΥΠΟΥΡΓΕΙΟ ΠΕΡΙΒΑΛΛΟΝΤΟΣ ΚΑΙ ΕΝΕΡΓΕΙΑΣ / ΓΕΝΙΚΗ ΓΡΑΜΜΑΤΕΙΑ ΦΥΣΙΚΟΥ ΠΕΡΙΒΑΛΛΟΝΤΟΣ & ΥΔΑΤΩΝ
ΓΕΝΙΚΗ ΔΙΕΥΘΥΝΣΗ ΥΔΑΤΩΝ / ΔΙΕΥΘΥΝΣΗ ΠΡΟΣΤΑΣΙΑΣ ΚΑΙ ΔΙΑΧΕΙΡΙΣΗΣ ΥΔΑΤΙΝΟΥ ΠΕΡΙΒΑΛΛΟΝΤΟΣ**

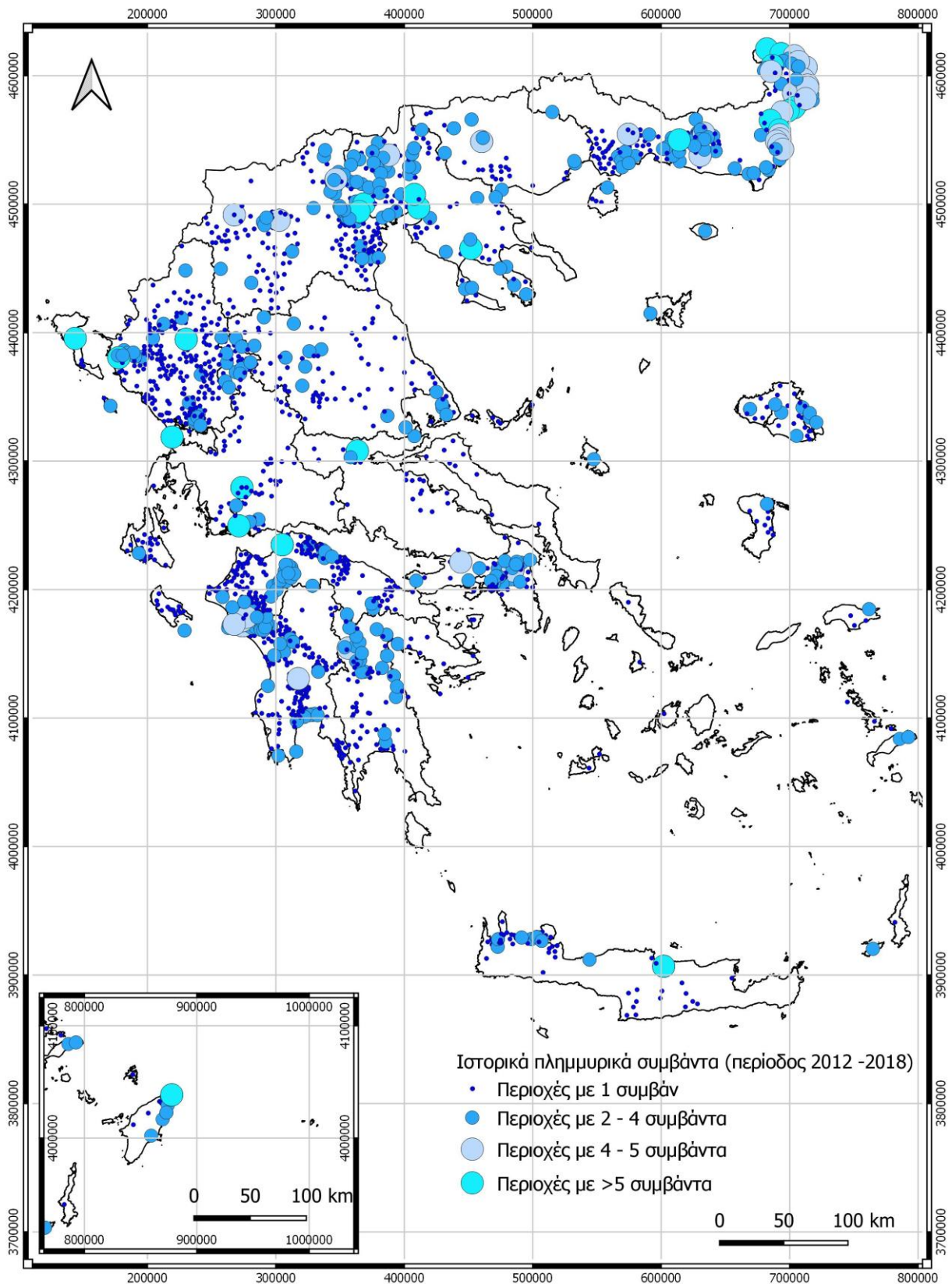
Ετος	Αριθμός πλημμυρικών φαινομένων	Αριθμός τοποθεσιών που έχουν επηρεαστεί (Αριθμός συμβάντων)	Αριθμός τοποθεσιών οι οποίες έχουν κηρυχθεί σε κατάσταση έκτακτης ανάγκης	Ποσό που έχει δεσμευτεί για στεγαστική συνδρομή για αποκατάσταση κτιρίων (€)	Εκτάσεις καλλιεργούμενων εκτάσεων που έχουν θιχτεί (εκτάρια)	Συνέπειες στην ανθρώπινη υγεία
ΕΛ06 Αττική						
2012	4	17	4	323.680	4,6	-
2013	3	20	15	1.188.095	0,0	-
2014	3	23	19	4.314.406	9,0	-
2015	2	17	16	446.823	16,8	ΝΑΙ
2016	3	15	11	48.000	0,7	-
2017	2	6	6	1.219.976	115,9	ΝΑΙ
2018	3	7	6	1.341.600	*	-
Συνολα	20	105	77	8.882.580	146,9	
ΕΛ07 Ανατολική Στερεά Ελλάδα						
2012	4	7	4	-	173,9	-
2013	0	0	0	-		-
2014	2	2	0	-	301,5	-
2015	5	14	11	953.005	1354,0	-
2016	3	4	3	-	1099,5	-
2017	3	3	1	372.834	602,4	-
2018	6	17	14	-	*	ΝΑΙ
Συνολα	23	47	33	1.325.839	3531,3	
ΕΛ08 Θεσσαλία						
2012	6	17	1	51.364	3584,6	-
2013	1	2	0	-	126,6	-
2014	1	1	0	-	93,9	-
2015	5	9	4	-	368,5	-
2016	4	37	36	29.945	6624,5	ΝΑΙ
2017	2	9	9	-	897,3	-
2018	4	25	25	-	*	-
Συνολα	23	100	75	81.309	11695,4	
ΕΛ09 Δυτική Μακεδονία						
2012	0	0	0	-		-
2013	4	12	8	1.330.000	2515,3	-
2014	9	24	12	157.293	466,7	-
2015	6	8	3	-	1057,2	-
2016	3	64	39	1.018.130	1249,3	-
2017	4	96	94	113.964	466,0	-
2018	4	6	4	-	*	-
Συνολα	30	210	160	2.619.387	5754,6	-
ΕΛ10 Κεντρική Μακεδονία						
2012	0	0	0	-		-
2013	3	11	5	2.184.000	1325,2	-
2014	16	75	62	10.557.030	1646,0	ΝΑΙ
2015	7	27	25	237.983	508,4	-
2016	3	9	7	119.780	1262,1	ΝΑΙ
2017	4	64	61	113.964	91,0	-
2018	6	22	16	-	*	-
Συνολα	39	208	176	13.212.757	4832,6	

Ετος	Αριθμός πλημμυρικών φαινομένων	Αριθμός τοποθεσιών που έχουν επηρεαστεί (Αριθμός συμβάντων)	Αριθμός τοποθεσιών οι οποίες έχουν κηρυχθεί σε κατάσταση έκτακτης ανάγκης	Ποσό που έχει δεσμευτεί για στεγαστική συνδρομή για αποκατάσταση κτιρίων (€)	Εκτάσεις καλλιεργούμενων εκτάσεων που έχουν θιχτεί (εκτάρια)	Συνέπειες στην ανθρώπινη υγεία
ΕΛ11 Ανατολική Μακεδονία						
2012	0	0	0	-		-
2013	1	2	0	-	553,7	-
2014	9	14	2	55.243	569,7	-
2015	3	9	8	-	1266,1	-
2016	1	1	0	-	20,0	-
2017	0	0	0	-		-
2018	3	17	15	-	*	-
Συνολα	17	43	25	55.243	2409,4	-
ΕΛ12 Θράκη						
2012	4	77	65	1.163.536	6427,1	ΝΑΙ
2013	2	41	39	680.001	5848,0	-
2014	7	71	64	3.165.827	5759,5	-
2015	5	35	24	1.096.317	7207,3	-
2016	3	19	6	64.230	3796,7	-
2017	3	37	35	114.516	437,1	-
2018	6	65	63	27.170	*	-
Συνολα	30	345	296	6.311.597	29475,7	
ΕΛ13 Κρήτη						
2012	3	4	0	-	0,9	-
2013	1	10	9	1.036.512	5,1	-
2014	3	27	15	924.390	2,1	-
2015	6	13	1	61.626	57,3	-
2016	1	1	0	-	1,2	-
2017	2	25	25	-	15,8	-
2018	3	8	1	-	*	-
Συνολα	19	88	51	10.224.876	82,2	-
ΕΛ14 Νήσοι Αιγαίου						
2012	7	25	17	-	255,8	-
2013	6	18	13	1.265.608	4,0	ΝΑΙ
2014	3	9	1		0,0	ΝΑΙ
2015	7	20	8	586.088	614,3	-
2016	2	15	14	793.632	313,3	ΝΑΙ
2017	4	5	1	372.834	2,2	-
2018	3	5	5	-	*	-
Συνολα	32	97	59	3.018.162	1189,5	

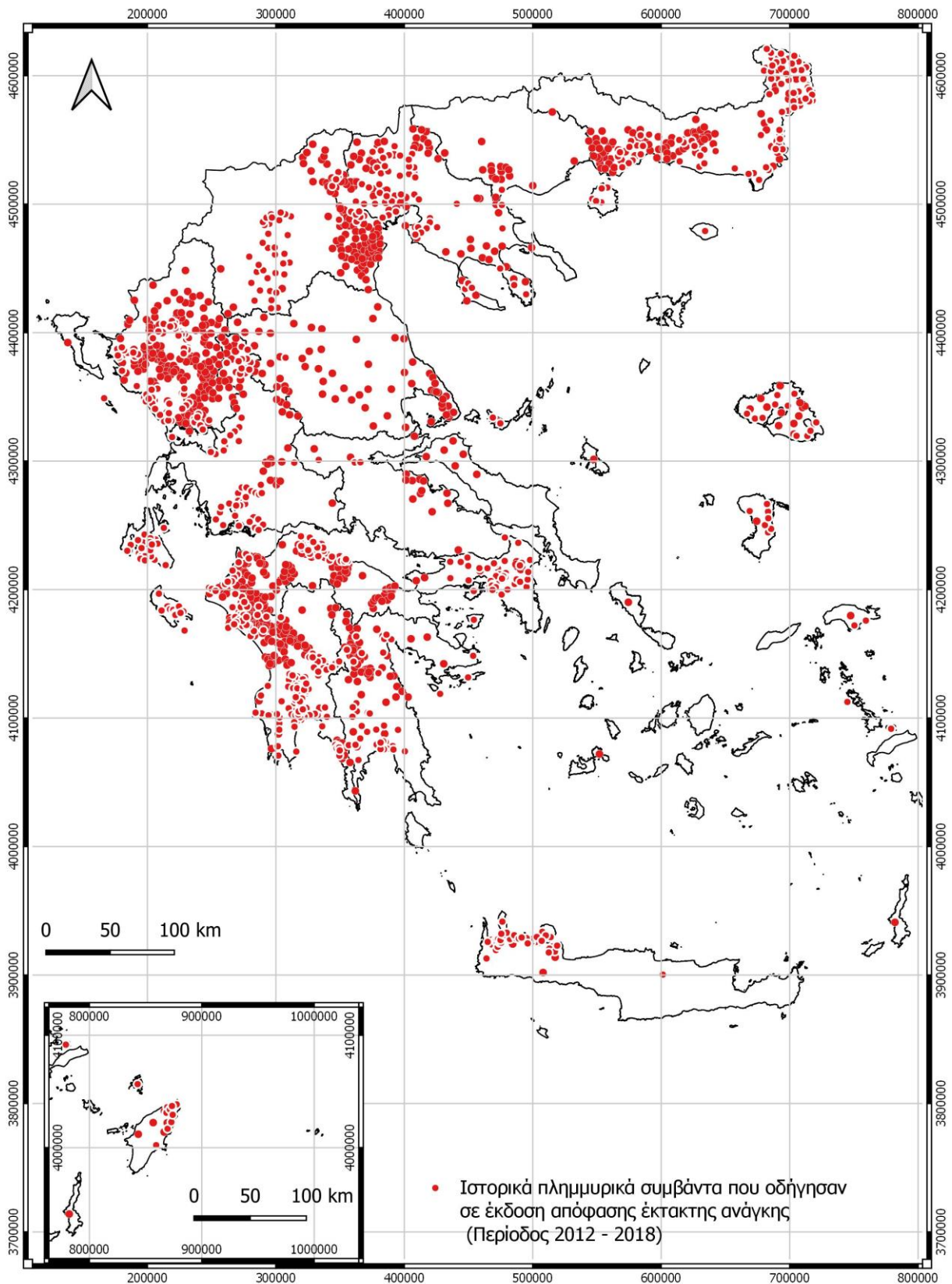
*Δε διατίθενται πληροφορίες



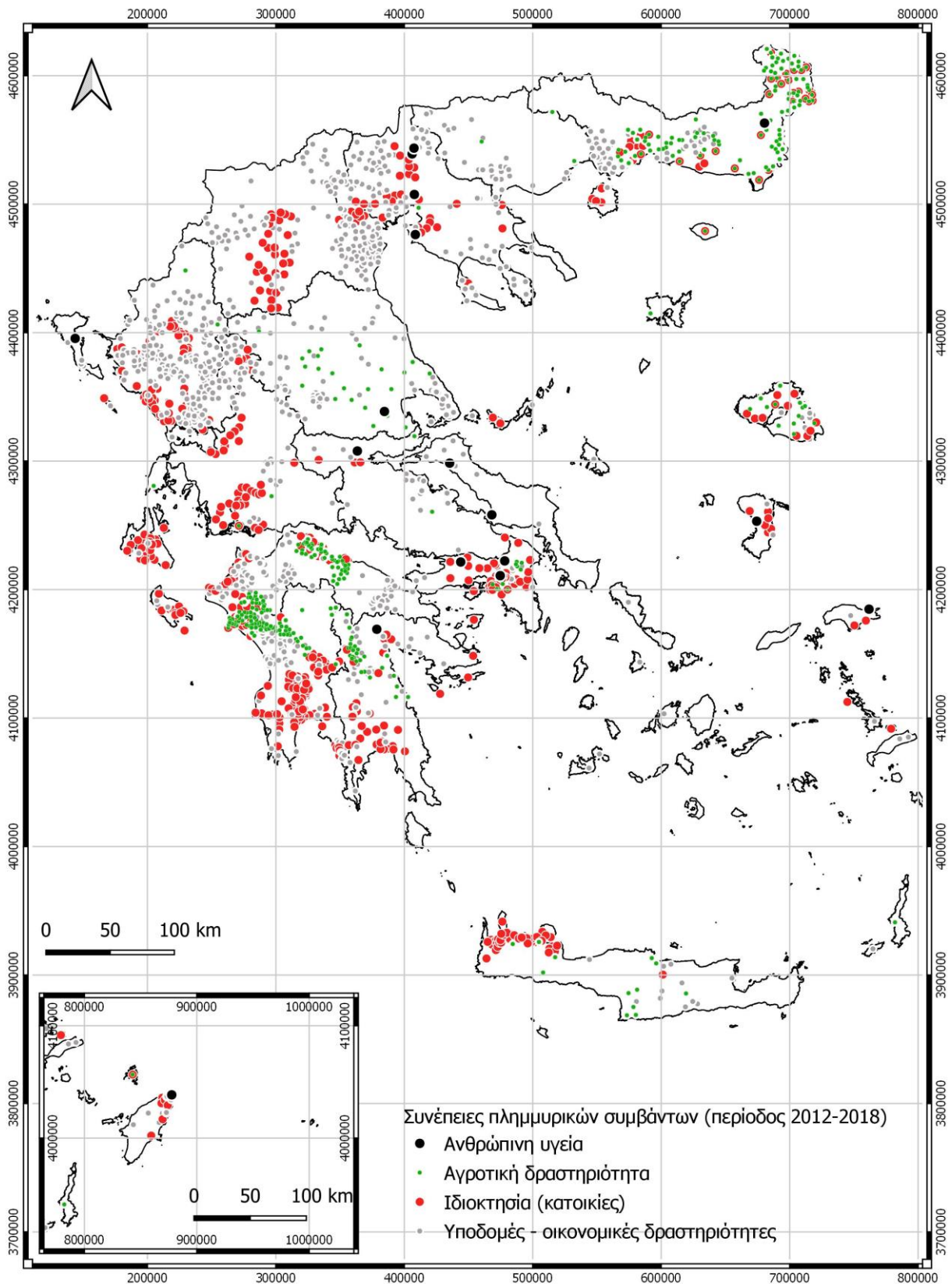
Εικόνα 6-1: Ιστορικά πλημμυρικά συμβάντα κατά την περίοδο 2012 -2018



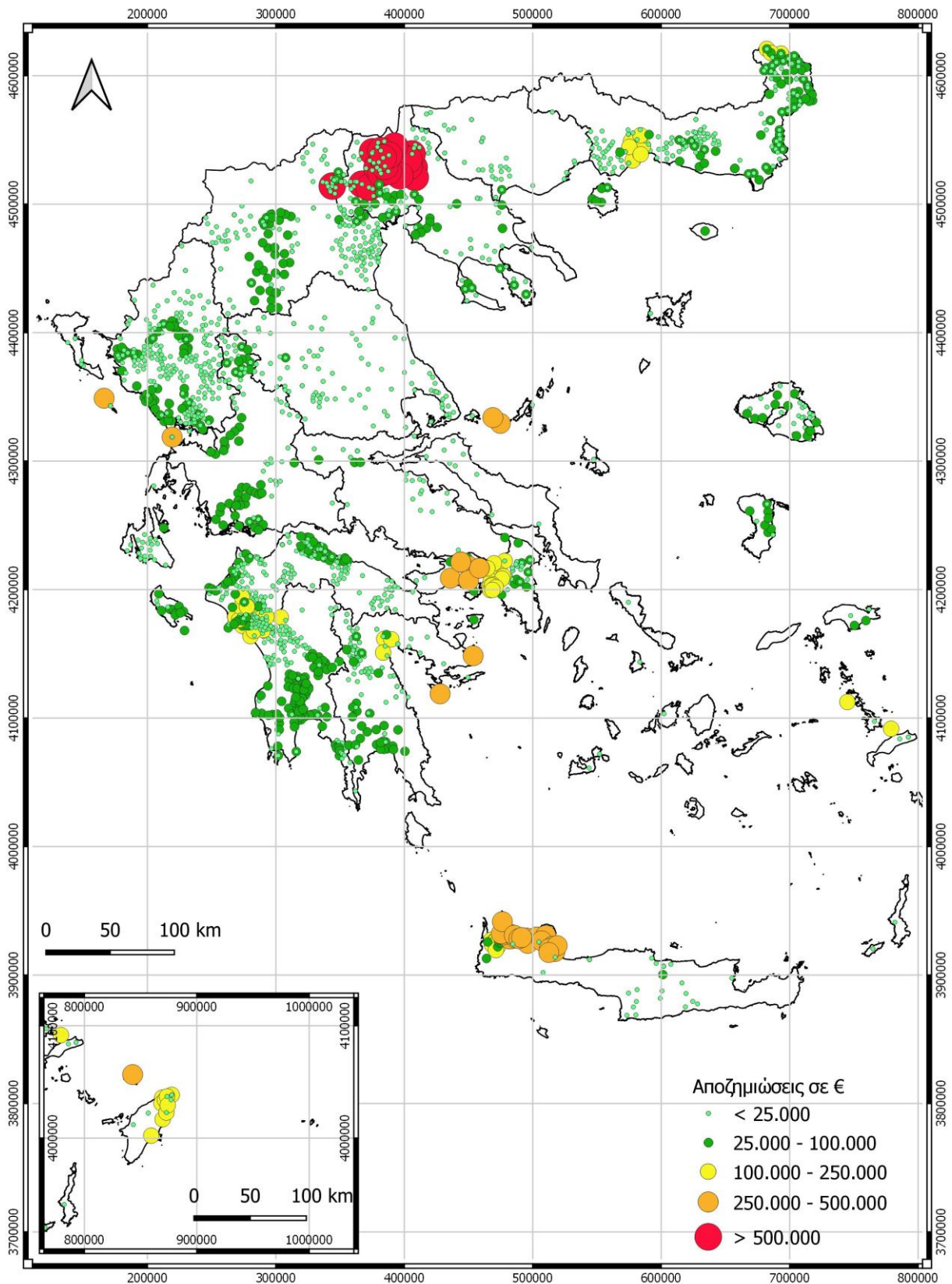
Εικόνα 6-2: Αριθμός συμβάντων ανά περιοχή όπου έχουν καταγραφεί ιστορικά πλημμυρικά συμβάντα κατά την περίοδο 2012 – 2018



Εικόνα 6-3: Ιστορικά πλημμυρικά συμβάντα που οδήγησαν σε έκδοση απόφασης κήρυξης έκτακτης ανάγκης κατά την περίοδο 2012 – 2018



Εικόνα 6-4: Αρνητικές συνέπειες πλημμυρικών συμβάντων κατά την περίοδο 2012 – 2018



Εικόνα 6-5:Υψος αποζημίωσης σε πλημμυρικά συμβάντα κατά την περίοδο 2012 – 2018

6.4 ΠΕΡΙΟΧΕΣ ΜΕ ΔΥΝΗΤΙΚΕΣ ΑΡΝΗΤΙΚΕΣ ΣΥΝΕΠΕΙΕΣ ΣΕ ΜΕΛΛΟΝΤΙΚΕΣ ΠΛΗΜΜΥΡΕΣ

Για τον καθορισμό των περιοχών με δυνητικές αρνητικές συνέπειες σε μελλοντικές πλημμύρες

- Αξιοποιούνται τα δεδομένα που προέκυψαν από τα πρώτα Σχέδια Διαχείρισης Κινδύνων Πλημμύρας. Τα δεδομένα αυτά είναι διαθέσιμα στην ειδική ιστοσελίδα του ΥΠΕΝ <https://floods.ypeka.gr/>
- Λαμβάνονται οι περιοχές που προέκυψαν από την κατάρτιση των Χαρτών Επικινδυνότητας και Κινδύνων Πλημμύρας με περίοδο επαναφοράς πλημμύρας T1000.

Θεωρήθηκε ότι οι περιοχές όπου είναι πιθανό να υπάρξουν αρνητικές συνέπειες είναι αυτές που περιέχουν:

- Πόλεις και οικισμούς
 - Βιομηχανικές και εμπορικές ζώνες
 - Γεωργικές εκτάσεις με σημαντική οικονομική αξία
 - Παραγωγικές μονάδες που ενδέχεται να προκαλέσουν ρύπανση
 - Προστατευόμενες περιοχές
 - Μνημεία πολιτιστικής κληρονομιάς
 - Υποδομές (οδικό, σιδηροδρομικό δίκτυο, λιμάνια, αεροδρόμια, νοσοκομεία, μεγάλα φράγματα)
- Επιβεβαιώθηκε ότι το όριο πλημμύρας για περίοδο αναφοράς T1000 υπερκαλύπτει σε όλες τις περιπτώσεις τις περιόδους επαναφοράς T50 και T100.
 - Λαμβάνονται οι παράκτιες περιοχές για τις οποίες κατά τα πρώτα Σχέδια Διαχείρισης αξιολογήθηκε ότι παρουσιάζουν συνολική ανύψωση της Μέσης Στάθμης Θάλασσας μεγαλύτερη από 1 m.

6.5 ΔΙΑΣΥΝΟΡΙΑΚΕΣ ΛΕΚΑΝΕΣ

Καταγράφονται οι μηχανισμοί που χρησιμοποιούνται για την ανταλλαγή πληροφοριών με τις γειτονικές χώρες όπου εντοπίζονται διασυνοριακές λεκάνες όπως αυτές έχουν αναλυθεί και διαμορφωθεί στο πλαίσιο υλοποίησης του 1^{ου} Διαχειριστικού Κύκλου.

Στο κεφάλαιο 7.3 όπου δίνονται συνοπτικά στοιχεία για κάθε Υδατικό Διαμέρισμα καθώς επίσης και οι Ζώνες Δυνητικά Υψηλού Κινδύνου όπως διαμορφώνονται κατά την 1^η Αναθεώρηση της Προκαταρκτικής Αξιολόγησης Κινδύνων Πλημμύρας, παρουσιάζονται και στοιχεία συνεργασίας για τις διασυνοριακές λεκάνες όπου υπάρχουν.

6.6 ΕΠΙΔΡΑΣΗ ΤΗΣ ΚΛΙΜΑΤΙΚΗΣ ΑΛΛΑΓΗΣ

Σύμφωνα με το άρθρο 14 της Οδηγίας απαιτείται ανά εξαετία η επανεξέταση και εφόσον απαιτείται η επικαιροποίηση κάθε σταδίου της Οδηγίας (Προκαταρκτική Αξιολόγηση Κινδύνων Πλημμύρας, Κατάρτιση Χαρτών Επικινδυνότητας και Κινδύνων Πλημμύρας, Σχέδια Διαχείρισης Κινδύνων Πλημμύρας) και ειδικά αναφέρεται ότι θα πρέπει να λαμβάνεται υπόψη η επίδραση της κλιματικής αλλαγής στην εμφάνιση των πλημμυρών

Επίσης στο άρθρο 4.2.δ αναφέρεται ότι οι επιπτώσεις της κλιματικής αλλαγής στην εμφάνιση των πλημμυρών θα πρέπει να λαμβάνονται υπόψη κατά την Προκαταρκτική Αξιολόγηση των Κινδύνων Πλημμύρας.

Για το σκοπό αυτό κατά την 1^η Αναθεώρηση εξετάζεται η επίδραση της κλιματικής αλλαγής στην ένταση των βροχοπτώσεων σε κάθε Υδατικό Διαμέρισμα, καθώς επίσης και η ανύψωση της θάλασσας για τις παράκτιες περιοχές (Βλ αναλυτικά στο [Παράρτημα II](#)).

Η εξέταση της επίδρασης της κλιματικής αλλαγής στην βροχόπτωση γίνεται

- Με βάση τα στοιχεία για τον υπολογισμό της σημειακής έντασης βροχόπτωσης όπως δίνεται στη ειδική μεθοδολογία για τις Ομβρίες Καμπύλες σε επίπεδο χώρας που καταρτίστηκε από την ΕΓΥ κατά το 1^ο Κύκλο Εφαρμογής της Οδηγίας 2007/60/ΕΚ και διατίθεται στην ειδική ιστοσελίδα της <https://floods.ypeka.gr/>
- Εφαρμόζοντας τις μεταβολές στην ένταση βροχόπτωσης για δύο βασικά σενάρια εκπομπών ρύπων (μέσες RCP 4.5 και υψηλές RCP 8.5) όπως δίνονται από το Copernicus Climate Change Service (C3S) της ΕΕ¹

Η μεθοδολογία που χρησιμοποιήθηκε και τα αποτελέσματα της ανάλυσης δίνονται αναλυτικά στο Παράρτημα II της παρούσας. Από τη διερεύνηση αυτή προκύπτουν τα ακόλουθα συμπεράσματα:

Από τα ανωτέρω προκύπτουν τα ακόλουθα βασικά συμπεράσματα

- Για το σενάριο μέσων εκπομπών αερίων ρύπων για το έτος 2050, τα όρια πλημμύρας που αφορούν στις ΖΔΥΚΠ του 1ου κύκλου εφαρμογής της Οδηγίας 2007/60/ΕΚ όπως έχουν καθοριστεί για το σενάριο T=1000 έτη (T1000), φαίνεται να καλύπτουν και τις τυχόν εκτιμώμενες μεταβολές στην ένταση βροχόπτωσης λόγω κλιματικής αλλαγής στο σύνολο των Υδατικών Διαμερισμάτων της χώρας. Για το έτος 2080 του σεναρίου μέσων εκπομπών η εικόνα είναι περίπου ίδια με εξαίρεση τα ΥΔ Θεσσαλίας και Δυτικής Μακεδονίας όπου εμφανίζεται ότι σε ορισμένες ΖΔΥΚΠ τα όρια πλημμύρας για το σενάριο T1000 όπως καθορίστηκαν στο κατά τον 1^ο κύκλο εφαρμογής της Οδηγίας είναι πιθανό να μην καλύπτουν τις τυχόν εκτιμώμενες μεταβολές λόγω κλιματικής αλλαγής.
- Για το σενάριο υψηλών εκπομπών αερίων ρύπων για το έτος 2050 τα όρια πλημμύρας για το σενάριο T1000 όπως έχουν καθοριστεί κατά τον 1^ο κύκλο εφαρμογής της Οδηγίας φαίνεται να καλύπτουν και τις τυχόν εκτιμώμενες μεταβολές λόγω κλιματικής αλλαγής στα Υδατικά Διαμερίσματα Δυτικής Πελοποννήσου, Ανατολικής Πελοποννήσου, Κεντρικής Μακεδονίας, Ανατολικής Μακεδονίας και Νήσων Αιγαίου. Στα υπόλοιπα Υδατικά Διαμερίσματα σε ορισμένες ΖΔΥΚΠ τα όρια πλημμύρας για το σενάριο T=1000 όπως καθορίστηκαν στον 1^ο κύκλο **είναι πιθανό να μην** καλύπτουν τις τυχόν εκτιμώμενες μεταβολές λόγω κλιματικής αλλαγής.
- Για το σενάριο υψηλών εκπομπών αερίων ρύπων για το έτος 2080 τα όρια πλημμύρας για το σενάριο T1000 όπως έχουν καθοριστεί στον 1^ο κύκλο φαίνεται να καλύπτουν και τις τυχόν εκτιμώμενες μεταβολές λόγω κλιματικής αλλαγής μόνο στο ΥΔ Δυτικής Πελοποννήσου. Στα υπόλοιπα ΥΔ τα όρια πλημμύρας για το σενάριο T1000 όπως έχουν καθοριστεί στον 1^ο

¹ The Copernicus Climate Change Service (C3S) operated by ECMWF on behalf of the European Commission. <http://swicca.eu/>

κύκλο **αναμένεται να μην** καλύπτουν τις τυχόν εκτιμώμενες μεταβολές λόγω κλιματικής αλλαγής.

Τα αποτελέσματα και τα ανωτέρω συμπεράσματα θεωρείται ότι εμπεριέχουν σημαντικές αβεβαιότητες οι οποίες προκύπτουν από τις αβεβαιότητες των προβλέψεων των κλιματικών και των λοιπών μοντέλων που έχουν χρησιμοποιηθεί για την εκτίμηση των μεταβολών της έντασης βροχόπτωσης για τα κλιματικά σενάρια που εξετάστηκαν. Παρόλα αυτά μπορούν να θεωρηθούν ως μία πρώτη προσέγγιση για τον καθορισμό των τάσεων που αναμένονται η οποία μπορεί να αποτελέσει τη βάση για τον καθορισμό των ορίων των Ζωνών Δυνητικά Υψηλού Κινδύνου Πλημμύρας κατά την αναθεώρησή τους.

Στα πλαίσια αυτό και λαμβάνοντας υπόψη τα ανωτέρω προκαταρκτικά συμπεράσματα κατά την 1^η Αναθεώρηση της Προκαταρκτικής Αξιολόγησης των Κινδύνων Πλημμύρας και των ΖΔΥΚΠ προτείνονται τα ακόλουθα:

- Οι ΖΔΥΚΠ όπως αυτές ορίστηκαν κατά τον 1^ο κύκλο εφαρμογής της Οδηγίας 2007/60/ΕΚ διευρύνονται όπου είναι απαραίτητο με βάση το όριο πλημμύρας για περίοδο επαναφοράς T1000 όπως αυτό εκτιμήθηκε (υπολογίσθηκε) και αποτυπώθηκε κατά την υλοποίηση του 2^{ου} Σταδίου της Οδηγίας 2007/6/ΕΚ, δηλαδή κατά την κατάρτιση των Χαρτών Επικινυνότητας και Κινδύνων Πλημμύρας κατά τον 1^ο κύκλο εφαρμογής αυτής.
- Για την κάλυψη των τυχόν μεταβολών λόγω κλιματικής αλλαγής που δεν καλύπτονται από τα όρια πλημμύρας με περίοδο επαναφοράς T1000 όπως αποτυπώθηκαν κατά την υλοποίηση του 1^{ου} κύκλου εφαρμογής της Οδηγίας, προτείνεται στην παρούσα φάση να διατηρηθούν τα όρια των ΖΔΥΚΠ όπως προσδιορίστηκαν στην Προκαταρκτική Αξιολόγηση Κινδύνων Πλημμύρας (1^{ος} κύκλος - 2012) και να μη συρρικνωθούν με βάση τα αποτελέσματα των 1^{ων} Χαρτών Επικινυνότητας Πλημμύρας. Σημειώνεται ότι το όριο των ΖΔΥΚΠ όπως έχει καθοριστεί κατά τον 1^ο κύκλο υπερκαλύπτει το όριο πλημμύρας για T1000. Για τις ανάγκες της 1^{ης} Αναθεώρησης, σε αρκετές περιπτώσεις, έχει επεκταθεί λόγω νέων πλημμυρικών συμβάντων, περιλαμβάνοντας το σύνολο των χαμηλών ζωνών των περιοχών με κίνδυνο πλημμύρας.

Όσον αφορά στην ανύψωση της θάλασσας η αξιολόγηση της επίδρασης κλιματικής αλλαγής γίνεται με βάση τα στοιχεία των παρακάτω:

- Ειδική μελέτη «Οι περιβαλλοντικές, οικονομικές και κοινωνικές επιπτώσεις της κλιματικής αλλαγής στην Ελλάδα» που υλοποιήθηκε από την Επιτροπή Μελέτης Επιπτώσεων Κλιματικής Αλλαγής (ΕΜΕΚΑ) τον Ιούνιο 2011
- Ερευνητικό έργο ΘΑΛΗΣ – CCSEAWAVS που έχει σαν στόχο την διερεύνηση των επιδράσεων της κλιματικής αλλαγής στη στάθμη και το κυματικό κλίμα των ελληνικών θαλασσών, στην τρωτότητα των παράκτιων περιοχών και στην ασφάλεια λιμενικών και παράκτιων έργων. Αναλυτικά στοιχεία και αποτελέσματα για το ερευνητικό πρόγραμμα δίνονται στην ιστοσελίδα <http://thalis-ccseawavs.web.auth.gr/el/publications> (Ημερομηνία πρόσβασης Σεπτέμβριος 2019).
- Αποτελέσματα του εργαλείου LISCOAST (Large Scale Integrated Sea-level and Coastal Assessment Tool) που αναπτύχθηκε από το Κοινό Κέντρο Ερευνών της Ευρωπαϊκής Επιτροπής (JRC, Joint Research Center) και αφορά στη διαμόρφωση δυναμικών σεναρίων

δυναμικών καταστροφικών συμβάντων (μετεωρολογικές παλίρροιες, ανύψωση της στάθμης της θάλασσας κλπ), σε παράκτιες περιοχές της ΕΕ στο πλαίσιο της κλιματικής αλλαγής. Τα αποτελέσματα διατίθεται στην ιστοσελίδα του JRC <https://data.jrc.ec.europa.eu/collection/liscoast>.

Οι πληροφορίες και τα δεδομένα που προκύπτουν από τα ανωτέρω παρουσιάζονται αναλυτικά στο Παράρτημα ΙΙ. Τα βασικά συμπεράσματα που προκύπτουν από τα στοιχεία αυτά είναι

- Στη μελέτη του ΕΜΕΚΑ αναφέρεται ότι από το τέλος του 19ου αιώνα μέχρι σήμερα, ενόργανες μετρήσεις (παλιρροιογράφοι και δορυφορική υψομετρία) δείχνουν άνοδο της μέσης στάθμης της θάλασσας με ρυθμό της τάξεως των 1,8 χλστ./έτος, ενώ δορυφορικές μετρήσεις των τελευταίων 15 χρόνων δείχνουν επιτάχυνση αυτού του ρυθμού στα 3 χλστ./έτος. Οσον αφορά στην εκτίμηση της μελλοντικής ανόδου της στάθμης, η προβλεπόμενη άνοδος της θαλάσσιας στάθμης για το 2090-2099, σε σύγκριση με αυτήν της περιόδου 1980-1999, σύμφωνα με το σενάριο ήπιας αύξησης αερίων ρύπων Σενάριο Β1 αναμένεται να κυμανθεί μεταξύ 0,18 μ. και 0,38 μ. και για το δυσμενές σενάριο αύξησης αερίων ρύπων στα 0,26-0,59 μέτρα.
- Στο πλαίσιο του ερευνητικού έργου ΘΑΛΗΣ – CCSEAWAVS εκτιμήθηκε η τάση της θαλάσσιας στάθμης στις τελευταίες δύο δεκαετίες όπως προκύπτει από δορυφορικά δεδομένα για τέσσερις περιοχές των Ελληνικών θαλασσών. Η τάση είναι θετική με τιμές μεταξύ +2.4 και +4.6 mm/yr, κοντά στις εκτιμήσεις για όλη τη Μεσόγειο στην ίδια περίοδο. Με βάση τα αποτελέσματα του μοντέλου που εφαρμόστηκε στο πλαίσιο του προγράμματος, και κάνοντας χρήση των πρώτων εκτιμήσεων της τάσης στη μεταβολή της μάζας, η εκτίμηση είναι ότι θα υπάρξει άνοδος της στάθμης στις Ελληνικές θάλασσες από 10 έως 20 cm.
- Από τα αποτελέσματα του LISCOAST προκύπτει ότι στην Ανατολική Μεσόγειο οι μέσες ιστορικές τιμές της Μέγιστης Στάθμης της Θάλασσας με περίοδο επαναφοράς T100 κυμαίνονται από 0,5 έως 2,1 m. Η Μέγιστη Στάθμη Θάλασσας (ESL) με περίοδο επαναφοράς 100 έτη φαίνεται ότι το 2050 αυξάνεται κατά μέσο όρο 2 cm και για τα δύο σενάρια εκπομπών αερίων, ενώ για το 2100 εμφανίζονται διαφοροποιήσεις μεταξύ των δύο σεναρίων εκπομπών δίνονται μέση αύξηση 53 cm για το σενάριο RCP4.5 και 71 cm για το σενάριο RCP8.5.

Λαμβάνοντας υπόψη τα ανωτέρω και το γεγονός ότι οι εκτιμήσεις για τη συνολική ανύψωση της Μέσης Στάθμης της Θάλασσας με περίοδο επαναφοράς 50 και 100 έτη όπως εκτιμήθηκαν και την Προκαταρκτικής Αξιολόγησης των Κινδύνων Πλημμύρας του 1^{ου} κύκλου δε διαφοροποιούνται σημαντικά με τις ανωτέρω προβλέψεις για τις μέσες ιστορικές τιμές, προτείνεται και την 1^η Αναθεώρηση της Προκαταρκτικής Αξιολόγησης Κινδύνων πλημμύρας να ληφθούν υπόψη οι περιοχές όπως τελικώς εντάχθηκαν στις ΖΔΥΚΠ κατά την υλοποίηση των πρώτων Σχεδίων Διαχείρισης Κινδύνων Πλημμύρας¹.

¹ Ελήφθησαν υπόψη οι παράκτιες ζώνες όπου η ανύψωση μέσης στάθμης θάλασσας ήταν μεγαλύτερη ή ίση του 1μ. και ανήκαν στις ΖΔΥΚΠ του 1^{ου} κύκλου εφαρμογής της Οδηγίας 2007/60/ΕΚ.

7 ΠΡΟΣΔΙΟΡΙΣΜΟΣ ΖΩΝΩΝ ΔΥΝΗΤΙΚΑ ΥΨΗΛΟΥ ΚΙΝΔΥΝΟΥ ΠΛΗΜΜΥΡΑΣ (ΖΔΥΚΠ)

7.1 ΑΠΑΙΤΗΣΕΙΣ ΟΔΗΓΙΑΣ

Για τον προσδιορισμό των Ζωνών Δυνητικά Υψηλού Κινδύνου Πλημμύρας, στο άρθρο 5 παρ. 1 της Οδηγίας ορίζεται ότι:

«Βάσει της προκαταρκτικής αξιολόγησης των κινδύνων πλημμύρας κατά το άρθρο 4, για κάθε περιοχή λεκάνης απορροής ποταμού ή μονάδα διαχείρισης του άρθρου 3 παρ.2 β ή τμήμα διεθνούς περιοχής λεκάνης απορροής ποταμού που βρίσκεται εντός του εδάφους τους, τα κράτη μέλη προσδιορίζουν τις περιοχές για τις οποίες συμπεραίνουν ότι υπάρχουν δυνητικοί σοβαροί κίνδυνοι πλημμύρας ή ότι είναι πιθανόν να σημειωθεί πλημμύρα».

Δεν υπάρχουν κατευθυντήρια κείμενα οδηγιών της ΕΕ για τον τρόπο προσδιορισμού των Περιοχών Δυνητικά Υψηλού Κινδύνου Πλημμύρας και για την αναθεώρηση αυτών.

Η μεθοδολογία και τα δεδομένα που χρησιμοποιήθηκαν στην παρούσα μελέτη για την αναθεώρηση των Ζωνών Δυνητικά Υψηλού Κινδύνου Πλημμύρας δίνονται στη συνέχεια.

7.2 ΜΕΘΟΔΟΛΟΓΙΚΗ ΠΡΟΣΕΓΓΙΣΗ ΑΝΑΘΕΩΡΗΣΗΣ ΖΩΝΩΝ ΔΥΝΗΤΙΚΑ ΥΨΗΛΟΥ ΚΙΝΔΥΝΟΥ ΠΛΗΜΜΥΡΑΣ

Για την αναθεώρηση των Ζωνών Δυνητικά Υψηλού Κινδύνου Πλημμύρας για κάθε Υδατικό Διαμέρισμα ακολουθήθηκαν τα εξής βήματα.

ΒΗΜΑ 1: Λαμβάνονται οι ΖΔΥΚΠ από το 1^ο κύκλο εφαρμογής της Οδηγίας

ΒΗΜΑ 2: Επεκτείνονται οι ΖΔΥΚΠ ώστε να περιλάβουν και τις περιοχές με πλημμύρα T1000 (μόνο σε περιοχές όπου η T1000 υπερβαίνει των ορίων της ΖΔΥΚΠ). Επίσης περιλαμβάνεται και η πλημμύρα T100 από θαλάσσιες πλημμύρες. Με τον τρόπο αυτό λαμβάνονται υπόψη τόσο οι μελλοντικές περιοχές με δυνητικό κίνδυνο πλημμύρας όσο και η δυνητική επίδραση της κλιματικής αλλαγής (βλ. παραπάνω στα κεφάλαια 6.4 και **Error! Reference source not found.**).

ΒΗΜΑ 3: Λαμβάνονται τα ιστορικά συμβάντα όπως έχουν καταγραφεί με βάση τα αναφερόμενα στο κεφάλαιο 6.3

ΒΗΜΑ 4: Λαμβάνονται οι χαμηλές ζώνες που εντοπίζονται στα Διοικητικά όρια των Π.Ε. Δήμων, Δ.Ε, Δημοτικών και Τοπικών Κοινοτήτων, οικισμών όπως έχουν καταγραφεί στο ΒΗΜΑ 3

Οι χαμηλές ζώνες αφορούν σε περιοχές που

- βρίσκονται σε θέσεις προσχωματικών αποθέσεων, ή
- βρίσκονται σε έδαφος με κλίση μικρότερη από 2% ,
και
- περιλαμβάνουν δραστηριότητες ή/και χρήσεις στις οποίες είναι πιθανό να υπάρξουν αρνητικές συνέπειες σε περίπτωση πλημμύρας

Επισημαίνονται τα ακόλουθα:

1. Για την επιλογή των προσχωματικών περιοχών χρησιμοποιήθηκαν οι υδρολιθολογικοί χάρτες από τα Σχέδια Διαχείρισης Λεκανών Απορροής Ποταμών των Υδατικών Διαμερισμάτων.
2. Για την επιλογή των περιοχών με κλίσεις μικρότερες από 2% χρησιμοποιήθηκαν τα ψηφιακά μοντέλα υψομέτρων (Digital Elevation Models, DEM) της Εθνικής Τράπεζας Υδρολογικής και Μετεωρολογικής Πληροφορίας (ΕΤΥΜΠ) που διαθέτει η ΓΓΦΠΥ.
 - Η κλίμακα και των δύο αυτών πρωτογενών πηγών είναι της τάξης του 1:50.000.
 - Η ένωση των δύο αυτών επιπέδων ορίζει, για κάθε ΥΔ, τις περιοχές όπου είναι πιθανό να σημειωθεί πλημμύρα. Οι περιοχές αυτές προσδιορίζονται ανεξάρτητα από τη θέση των Επιφανειακών Υδάτινων Σωμάτων και εκτιμάται ότι αποτυπώνουν τη δυσμενέστερη συνθήκη δυνητικού πλημμυρισμού.
3. Για την επιλογή των περιοχών στις οποίες είναι πιθανό να υπάρξουν αρνητικές συνέπειες από πλημμύρες ελήφθησαν αυτές που περιέχουν:
 - Πόλεις και οικισμούς
 - Βιομηχανικές και εμπορικές ζώνες
 - Γεωργικές εκτάσεις με σημαντική οικονομική αξία
 - Παραγωγικές μονάδες που ενδέχεται να προκαλέσουν ρύπανση
 - Προστατευόμενες περιοχές
 - Μνημεία πολιτιστικής κληρονομιάς
 - Υποδομές (οδικό, σιδηροδρομικό δίκτυο, λιμάνια, αεροδρόμια, νοσοκομεία, μεγάλα φράγματα)

Οι χαμηλές ζώνες περιλαμβάνουν την ένωση των επιπέδων 1 και 2 και την τομή αυτών με το επίπεδο 3.

Οι παραπάνω περιοχές αφορούν περιοχές έκτασης κάτω από 25km² για τις οποίες είναι γνωστό ότι δεν είχαν συμπεριληφθεί στον προσδιορισμό των ΖΔΥΚΠ κατά τον 1^ο κύκλο εφαρμογής της Οδηγίας και αποτελούν τμήματα περιοχών όπου παρατηρήθηκε πλημμυρικό συμβάν την περίοδο 2012 – 2018. Οι περιοχές μεγαλύτερης έκτασης με προχωματικές αποθέσεις ή κλίση μέχρι 2% για όλη τη χώρα, είχαν ληφθεί υπόψη και συμπεριληφθεί στις ΖΔΥΚΠ του 1^{ου} κύκλου και περιλαμβάνονται στο **ΒΗΜΑ 1**.

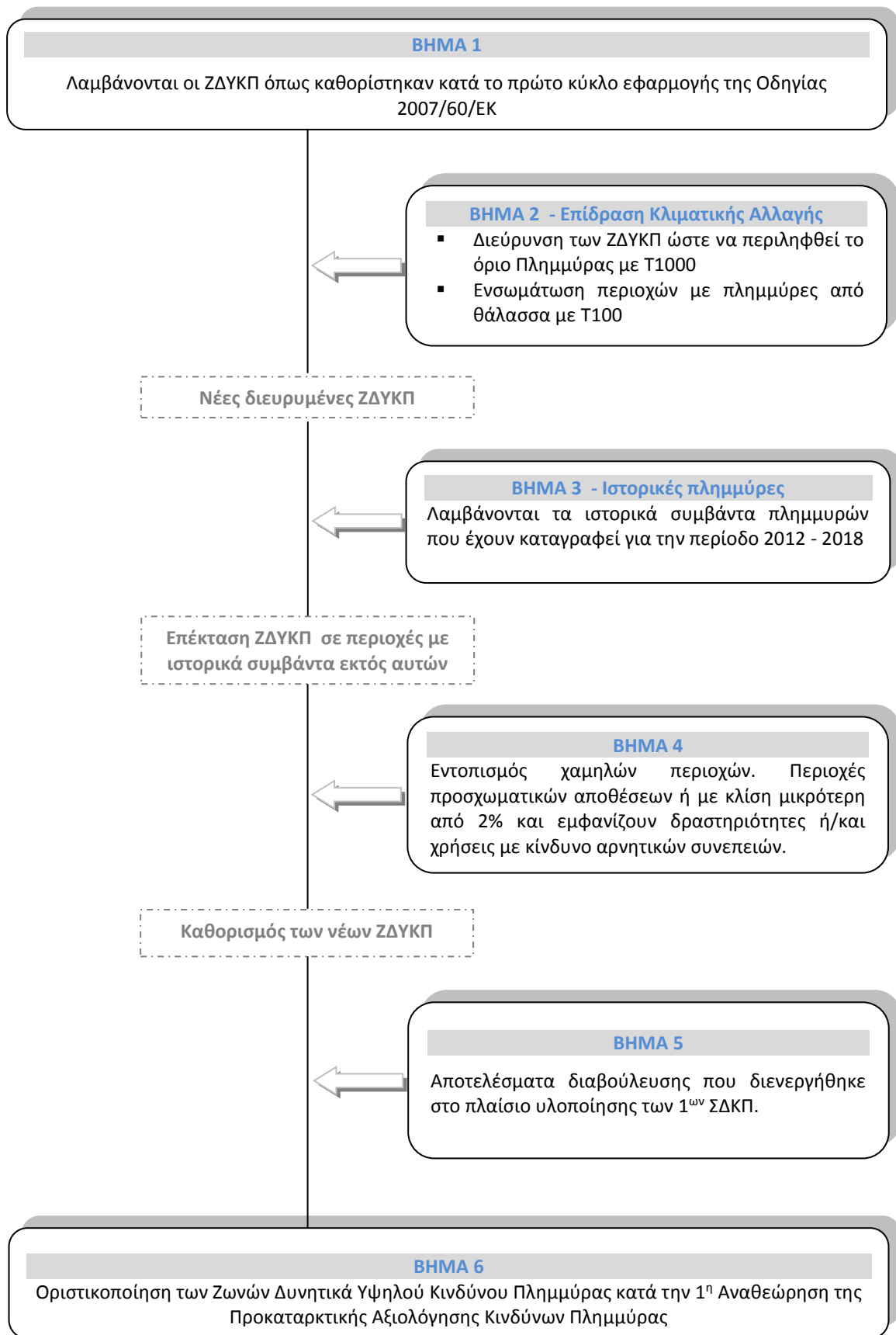
ΒΗΜΑ 5: Λαμβάνονται τυχόν πληροφορίες για τις περιοχές που έχουν καταγραφεί κατά τη διαβούλευση των ΣΔΚΠ και συναξιολογούνται για τις περιοχές του **ΒΗΜΑΤΟΣ 4**

ΒΗΜΑ 6: Οι περιοχές που προκύπτουν από τα Βήματα 4 και 5 περιλαμβάνονται/ ενσωματώνονται στις νέες ΖΔΥΚΠ.

Ειδικές περιπτώσεις/ Επισημάνσεις

Στο ΥΔ 14, σε πολύ μικρά νησιά στα οποία έχουν καταγραφεί πλημμυρικά συμβάντα με σημαντικές συνέπειες την περίοδο 2012-2018 και έχουν κηρυχθεί σε κατάσταση έκτακτη ανάγκης καθορίζεται ΖΔΥΚΠ η οποία περιλαμβάνει τη συνολική έκταση τους (πρακτικά το παραπάνω ΒΗΜΑ 4 στις περιπτώσεις αυτές παραλείπεται). Θέσεις με σημαντικές πλημμύρες, έξω από τις επιλεγείσες Ζώνες Δυνητικά Υψηλού Κινδύνου Πλημμύρας, θα αποτελέσουν αντικείμενο μεμονωμένης διερεύνησης στο πλαίσιο των Σχεδίων Διαχείρισης Κινδύνων Πλημμύρας (πρόκειται κυρίως για ορεινούς οικισμούς που τα προβλήματα οφείλονταν σε αστοχίες του δικτύου ομβρίων ή/και λοιπών τεχνικών έργων).

Παρακάτω δίνεται σχηματικά η προσέγγιση που ακολουθήθηκε



Εικόνα 7-1: Σχηματοποιημένη παρουσίαση της προσέγγισης αναθεώρησης των ΖΔΥΚΠ

Οι κωδικοί των νέων περιοχών διαμορφώνονται ως ακολούθως

EL	Κωδικός χώρας
XX	Κωδικός ΥΔ (Αριθμός από 01-14 πχ 13 για το ΥΔ Κρήτης)
APSFRR	Κοινό σε όλες τις περιοχές. Ένδειξη ότι αναφέρεται σε ΖΔΥΚΠ
XXX	Κωδικός περιοχής (Αριθμός από 001-999 πχ 001) Η αρίθμηση γίνεται σε επίπεδο ΥΔ Διατηρείται η αρίθμηση του 1 ^{ου} Διαχειριστικού κύκλου Σε περιπτώσεις ενοποίησης Ζωνών λαμβάνεται ο κωδικός της ζώνης του 1 ^{ου} Διαχειριστικού κύκλου με τη μικρότερη αρίθμηση ο οποίος διαμορφώνεται με βάση τα ανωτέρω. Η αρίθμηση της ζώνης η οποία έχει ενταχθεί σε άλλη παραλείπεται. Για το λόγο αυτό σε ορισμένα ΥΔ φαίνονται κενά στην αρίθμηση των Ζωνών

7.3 ΑΝΑΛΥΣΗ ΑΝΑ ΥΔΑΤΙΚΟ ΔΙΑΜΕΡΙΣΜΑ

7.3.1 Εισαγωγή

Στο παρόν κεφάλαιο παρουσιάζονται για κάθε Υδατικό Διαμέρισμα:

- Στοιχεία που αφορούν σε βασικά χαρακτηριστικά του Υδατικού Διαμερίσματος (θέση, διοικητική διαίρεση και βασικά χαρακτηριστικά, υδρολογικά στοιχεία και σημαντικές υποδομές). Τα στοιχεία ελήφθησαν από τα εγκεκριμένα Σχέδια Διαχείρισης Κινδύνων Πλημμύρας των ΥΔ
- Το πλαίσιο διασυνοριακής συνεργασίας. (Για τα Υδατικά Διαμερίσματα με διασυνοριακές λεκάνες απορροής)
- Οι Αναθεωρημένες Ζώνες Δυνητικά Υψηλού Κινδύνου Πλημμύρας που ορίστηκαν σε κάθε Υδατικό Διαμέρισμα, με βάση τη μεθοδολογία και τα κριτήρια που παρουσιάζονται στο Κεφάλαιο 7.2.

7.3.2 Υδατικό Διαμέρισμα EL01 «Δυτική Πελοπόννησος»

7.3.2.1 Θέση-διοικητική διαίρεση – Βασικά χαρακτηριστικά

Το Υδατικό Διαμέρισμα Δυτικής Πελοποννήσου (ΥΔ EL01) εκτείνεται γεωγραφικά στη δυτική και νοτιοδυτική Πελοπόννησο. Από διοικητικής άποψης, σε αυτή την έκταση περιλαμβάνονται, εξ ολοκλήρου ή εν μέρει, οι Περιφερειακές Ενότητες Αρκαδίας, Αχαΐας, Ηλείας, Μεσσηνίας, Λακωνίας και ένα μικρό τμήμα της Κορινθίας. Συνολικά στο ΥΔ EL01 περιλαμβάνονται (ολόκληρες ή τμήματά τους) 76 Δημοτικές Ενότητες (τέως Καποδιστριακοί ΟΤΑ, και οι οποίες ανήκουν σε 20 Καλλικρατικούς ΟΤΑ). Σύμφωνα με τα στοιχεία απογραφής της ΕΛ.ΣΤΑΤ. για το έτος 2011, ο συνολικός μόνιμος πληθυσμός του ΥΔ 01 ανέρχεται σε 396.682 κατοίκους.

Το μέσο υψόμετρο του ΥΔ είναι ~545m. Η μέση κλίση είναι ~33%. Το ~41% της έκτασης του Υδατικού Διαμερίσματος χαρακτηρίζεται ως ορεινό (υψόμετρο πάνω από 600m), το ~33% ως ημιορεινό (υψόμετρο μεταξύ 200m και 600m) ενώ το ~26% ως πεδινό (υψόμετρο μικρότερο από 200m). Σημαντικές ορεινές περιοχές του ΥΔ01, αποτελούν η οροσειρά του Ταΰγετου μαζί με το χαμηλότερο βουνό του Ταινάρου (ή Σαγγιάς) καθώς και το όρος Λύκαιο, τα όρη της Κυπαρισσίας και το όρος Λυκόδημο. Ο Προφήτης Ηλίας αποτελεί την υψηλότερη κορυφή του Ταΰγετου (2404m), η οποία βρίσκεται εκτός του ανατολικού ορίου της λεκάνης. Το βουνό Ταίναρο ή Σαγγιάς, με ύψος 1214m, αποτελεί συνέχεια του Ταΰγετου προς τα νότια. Το όρος Λύκαιο (1421m) βρίσκεται στα βορειοανατολικά σύνορα της Μεσσηνίας με την Αρκαδία, σε μικρή απόσταση από την Ανδρίτσαινα Ηλείας. Στα δυτικά της υπό μελέτη περιοχής αναπτύσσονται από βορρά προς νότο τα όρη της Κυπαρισσίας (όρος Αιγάλεω, 1.225m). Το όρος Λυκόδημο (960m) εντοπίζεται στη δυτική Μεσσηνιακή χερσόνησο, στην προέκταση των ορών της Κυπαρισσίας.

Οι κύριες χρήσεις γης ανά ΛΑΠ του εξεταζόμενου Υδατικού Διαμερίσματος όπως προκύπτουν από η την 1^η Αναθεώρηση του ΣΔΛΑΠ του ΥΔ είναι οι ακόλουθες: Στις δύο λεκάνες παρουσιάζεται κάλυψη γης από αστικές περιοχές ίση με 1%, ενώ στο ίδιο ποσοστό καταλαμβάνει και η χρήση γης «Δρόμοι/Υδάτινες Επιφάνειες». Ειδικότερα, στην ΛΑΠ Αλφειού οι βοσκότοποι καταλαμβάνουν το 26%, οι δασικές εκτάσεις 44%, οι καλλιέργειες 25% και οι λοιπές χρήσεις 3%. Στην ΛΑΠ Πάμισου – Νεδόντος – Νέδα τα ποσοστά διαφοροποιούνται ως εξής: Βοσκότοποι 23%, Δάση 30%, καλλιέργειες 43% και οι λοιπές χρήσεις 2%.

7.3.2.2 Υδρολογικά στοιχεία Υδατικού Διαμερίσματος ΕΛ01

Οι κυρίες υδρολογικές λεκάνες του διαμερίσματος είναι η λεκάνη του Αλφειού (ΕΛ0129) και οι λεκάνες των Παμίσου - Νέδοντος- Νέδας (ΕΛ0132), σύμφωνα με την υπ' αριθμ. οικ. 706/16.07.10 απόφαση (ΦΕΚ 1383/Β'/02.09.2010) της Εθνικής Επιτροπής Υδάτων, έτσι όπως διορθώθηκε και ισχύει, με έκταση 3.810 km² και 3.425 km² αντίστοιχα.

Ο π. Αλφειός πηγάζει από τα Αρκαδικά οροπέδια με τρεις παραπόταμους (Άνω Αλφειό, Ερύμανθο, Λάδωνα), που ενώνονται στην ημιορεινή Ηλεία (Μέσος Αλφειός), και εκβάλλει στον Κυπαρισσιακό Κόλπο (Κάτω Αλφειός). Ο Αλφειός είναι ο μεγαλύτερος σε μήκος (119,5 km φυσικής ροής και 7,5 km εκτροπή στην περιοχή της Μεγαλόπολης) ποταμός της Πελοποννήσου και ο πέμπτος της χώρας από τους ποταμούς που έχουν το σύνολο της ροής τους επί ελληνικού εδάφους.

Οι κύριοι ποταμοί που διατρέχουν τη λεκάνη απορροής Παμίσου- Νέδοντα- Νέδας είναι οι τρεις ομώνυμοι ποταμοί με τους τον Πάμισσο και τη Νέδα να εμφανίζουν μόνιμη ροή καθόλη τη διάρκεια του έτους, ενώ ο ποταμός Νέδων είναι χειμαρρικού τύπου.

Ο ποταμός Πάμισσος είναι ο μεγαλύτερος ποταμός της ΠΕ Μεσσηνίας (μήκους 44 km και με υδρολογική λεκάνη 568 km²) που πηγάζει από τα βουνά της Άνω Μεσσηνίας και από τις καρστικές πηγές Αγίου Φλώρου και Πηδήματος, που εκφορτίζουν το βόρειο Ταΰγετο και διατρέχοντας τη Μεσσηνία από Βορρά προς Νότο εκβάλλει στο Μεσσηνιακό Κόλπο ανάμεσα στη Μεσσήνη και τη Καλαμάτα. Η Νέδα (μήκους 31 km και με υδρολογική λεκάνη 278 km²) πηγάζει από τα βουνά Μίνθη, Λύκαιο και Τετράτιο διατρέχοντας τη λεκάνη από τα ανατολικά προς τα δυτικά εκβάλλει στο Ιόνιο Πέλαγος ανάμεσα στην Κυπαρισσία και τη Ζαχάρω. Ο ποταμός Νέδων (μήκους 22 km και με υδρολογική λεκάνη 146 km²) πηγάζει από το δυτικό Ταΰγετο και εκβάλλει στο Μεσσηνιακό κόλπο.

Στο ΥΔ 01 υπάρχουν και άλλα μικρότερα υδατορεύματα όπως ο Άρης, το Καλό Νερό, η Βελίκα, οι Μύλοι, ο Σελάς, το Κλεισουραϊκό, το Φιλιατρινό, ο Γιαννουζαγάς, ο Λαγκουβάρδος και το Μιναγιώτικο.

Στη λεκάνη απορροής του Αλφειού υπάρχει η τεχνητή λίμνη του Λάδωνα επιφάνειας καθρέπτη ταμειυτήρα 3,03 km² και έκτασης λεκάνης απορροής 767 km².

Στη λεκάνη απορροής Παμίσου -Νέδοντος-Νέδα υπάρχει η τεχνητή λίμνη Φιλιατρινού έκτασης λεκάνης απορροής 27,30 km² και επιφάνειας καθρέπτη ταμειυτήρα 0,5 km².

7.3.2.3 Σημαντικά έργα υποδομής

Σύμφωνα με τα στοιχεία του εγκεκριμένου οικείου ΣΔΚΠ (ΦΕΚ 2640 Β'/5.6.2018) εντός του ΥΔ Δυτικής Πελοποννήσου εντοπίζονται οι εξής οδικοί άξονες: 1) Αυτοκινητόδρομος Μορέας (Κόρινθος – Τρίπολη – Καλαμάτα και Λεύκτρο - Σπάρτη) 2) Εθνική Οδός Πύργου – Κυπαρισσίας 3) Εθνική Οδός Ολυμπίας – Πύργου 4) Εθνική Οδός Τσακώνας – Κυπαρισσίας (οδικός άξονας σύνδεσης) 5) Εθνική Οδός Πύλου – Καλαμάτας 6) Εθνική Οδός Πύλου – Μεθώνης 7) Επαρχιακή Οδός Καλαμάτας – Αρεόπολης. Επίσης διέρχεται η Σιδηροδρομική Γραμμή Πάτρα – Πύργου – Ολυμπία και η Σιδηροδρομική Γραμμή Αλφειού – Κυπαρισσίας – Καλαμάτας η οποία, σήμερα, δε λειτουργεί.

Εντός των ορίων του Υδατικού Διαμερίσματος Δυτικής Πελοποννήσου συναντώνται τα λιμάνια της Καλαμάτας, Κατάκολου, Κυπαρισσίας, Πύλου και 15 ακόμη μαρίνες. Στο συγκεκριμένο Υδατικό Διαμέρισμα είναι κατασκευασμένα τα εξής φράγματα: φράγμα Φλόκα Αλφειού, φράγμα Λάδωνα, φράγμα Παμίσου (φράγμα Άρι), χειμάρου Ξερίλα και Φιλιατρινό.

Κάποιες σημαντικές υποδομές που συμβάλλουν στην αντιπλημμυρική προστασία του ΥΔ 01 και που είναι κατασκευασμένες ή υπό μελέτη είναι οι κάτωθι:

- Φράγμα Λάδωνα, ΥΠΟΥΡΓΕΙΟ ΓΕΩΡΓΙΑΣ, ΓΕΝΙΚΗ Δ/ΝΣΗ ΕΓΓΕΙΩΝ ΒΕΛΤΙΩΣΕΩΝ ΚΑΙ ΓΕΩΡΓΙΚΩΝ ΔΙΑΡΘΡΩΣΕΩΝ
- Μελέτη χαμηλού φράγματος λεκάνης Φιλιατρινού νομού Μεσσηνίας, ΥΠΑΑΤ
- Μελέτη αναβάθμισης της υφιστάμενης σιδηροδρομικής γραμμής Πάτρα - Πύργος - Ολυμπία (Υπομήμα 5Α), ΕΡΓΟΣΕ
- Μελέτη αναβάθμισης της υφιστάμενης σιδηροδρομικής γραμμής Πάτρα - Πύργος - Ολυμπία (Υπομήμα 5Β), ΕΡΓΟΣΕ
- Μελέτη Κανονικοποίησης και Αναβάθμισης της σιδηροδρομικής Γραμμής Αλφειού – Κυπαρισσίας – Καλαμάτας (Α' φάση), ΕΡΓΟΣΕ
- Οριστική μελέτη συμπληρωματικών αντιπλημμυρικών - αποχετευτικών έργων Νομού Μεσσηνίας (Αρ. Μελ. 8869460). Οριστική μελέτη Διευθέτησης π. Παμίσου - χ. Πύρνακα (1. Διευθέτηση κοίτης π. Παμίσου από θάλασσα έως φράγμα Άρι, 2. Διευθέτηση κοίτης π. Παμίσου χ. Πύρνακα από φράγμα Άρι έως Βαλύρα, 3. Διευθέτηση κοίτης χ. Πύρνακα από Βαλύρα έως Τριπόταμο, 4. Οδογέφυρα Νεοχωρίου, 5. Οδογέφυρα Μαγούλας, 6. Σιδηροδρομική γέφυρα Μαγούλας), ΥΠΕΧΩΔΕ Δ7
- Μελέτες αντιπλημμυρικής προστασίας του ποταμού Πάμισου από το Φράγμα Άρι – Μεσσήνη – Εκβολές στη θάλασσα και μελέτες περιβαλλοντικής αξιοποίησης εκβολών και παρόχθιας ζώνης μέχρι την είσοδο της Μεσσήνης καθώς και της εκβολής στο Κουλντούκι Μπούκας Μεσσήνης, ΥΠΥΜΕ/Γ.Γ.ΥΠΟΔΟΜΩΝ/Δ.Α.Ε.Ε.,
- Αντιπλημμυρική προστασία χειμάρρου Νέδοντα, ΥΠΥΜΕ/Γ.Γ.ΥΠΟΔΟΜΩΝ/Δ.Α.Ε.Ε.,

- Μελέτη Αντιπλημμυρικών Έργων και οριοθέτηση ποταμού Αλφειού Ν. Ηλείας από τέλος οριοθέτησης (Χ.Θ. 10+564) έως τη γέφυρα Άσπρα σπίτια (περί τη Χ.Θ. 25+500), Περιφέρεια Δυτικής Ελλάδος
- Υπογειοποίηση δικτύων ροής (καναλέτων) ΤΟΕΒ Γαστούνης, Αμαλιάδος, Α' Πύργου, Πελόπιου & Επιταλίου Ν. Ηλείας, ΥΠΑΑΤ
- Αντικατάσταση προβληματικών υπόγειων αγωγών από προεντεταμένο σκυρόδεμα και διατάξεις καθαρισμού ύδατος αντλιοστασίων Α6-Α16 του ΤΟΕΒ Μυρτουντίων Ν. Ηλείας, ΥΠΑΑΤ
- Προμελέτη – Οριστική μελέτη φράγματος Μιναγιώτικου & οριστική μελέτη αρδευτικού δικτύου Δ. Πύλου Μεθώνης, ΥΠΑΑΤ
- Μελέτη οριοθέτησης ποταμών και χειμάρρων Ν. Ηλείας, Περιφερειακή Ενότητα Ηλείας, Διεύθυνση Τεχνικών Έργων
- Μελέτη αρδευτικών δικτύων του έργου «Κατασκευή φράγματος λεκάνης Φιλιατρινού Ν. Μεσσηνίας»
- Μελέτη για την διάνοιξη και κατασκευή αντιπλημμυρικών τάφρων στις περιοχές Ανδανίας και Άνω Μεσσήνης
- Μελέτη οριοθέτησης και αντιπλημμυρικά έργα στον χείμαρρο «Γκουρλέσα» περιοχής Αμαλιάδος Ν. Ηλείας
- Αντιπλημμυρικά έργα πεδινής κοίτης ποταμού Νέδας Ν. Μεσσηνίας.
- Διευθέτηση όμβριων υδάτων και εγκάρσιων ρεμάτων στην 9η Ε.Ο. (Τμήμα Βασιλίτσι – Κορώνη) Ν. Μεσσηνίας
- Παρεμβάσεις αντιπλημμυρικής προστασίας και τεχνικά έργα στο Δ.Δ. Αγίου Φλώρου Δήμου Αρφαρών Μεσσηνίας
- Έργα προστασίας φράγματος Φλόκα ποταμού Αλφειού
- Αντιπλημμυρικά έργα πυρόπληκτων Δήμων Ανδανίας, Οιχαλίας, Αρφαρών Νομού Μεσσηνίας
- Μελέτη ταμειυτήρων στις επαρχίες Πυλίας Τριφυλίας Ν. Μεσσηνίας, Φράγμα Λαγκούβαρδου, Υπουργείο Γεωργίας

7.3.2.4 Πλαίσιο συνεργασίας για τις διασυνοριακές λεκάνες

Στο ΥΔ δεν υπάρχουν διασυνοριακές λεκάνες

7.3.2.5 Ζώνες Δυνητικά Υψηλού Κινδύνου Πλημμύρας Υδατικού Διαμερίσματος ΕΛ01

Με βάση τη Μεθοδολογία που αναπτύσσεται στο Κεφάλαιο 7.2 οι Ζώνες Δυνητικά Υψηλού Κινδύνου Πλημμύρας στο ΥΔ 01 «Δυτική Πελοπόννησος» όπως προκύπτουν κατά την 1^η Αναθεώρηση της Προκαταρκτικής Αξιολόγησης Κινδύνων Πλημμύρας είναι οι ακόλουθες:

1. ΕΛ01ΑΡ001 Πεδινές Περιοχές π. Πάμισου και λοιπών ρεμάτων
2. ΕΛ01ΑΡ003 Χαμηλές περιοχές οροπεδίου Μεγαλόπολης
3. ΕΛ01ΑΡ004 Χαμηλές Περιοχές π. Αλφειού, χειμάρρων της δυτικής ακτής ΥΔ Δυτικής Πελοποννήσου και της χερσονήσου Πυλίας

Στον Πίνακα που ακολουθεί δίνονται τα ακόλουθα:

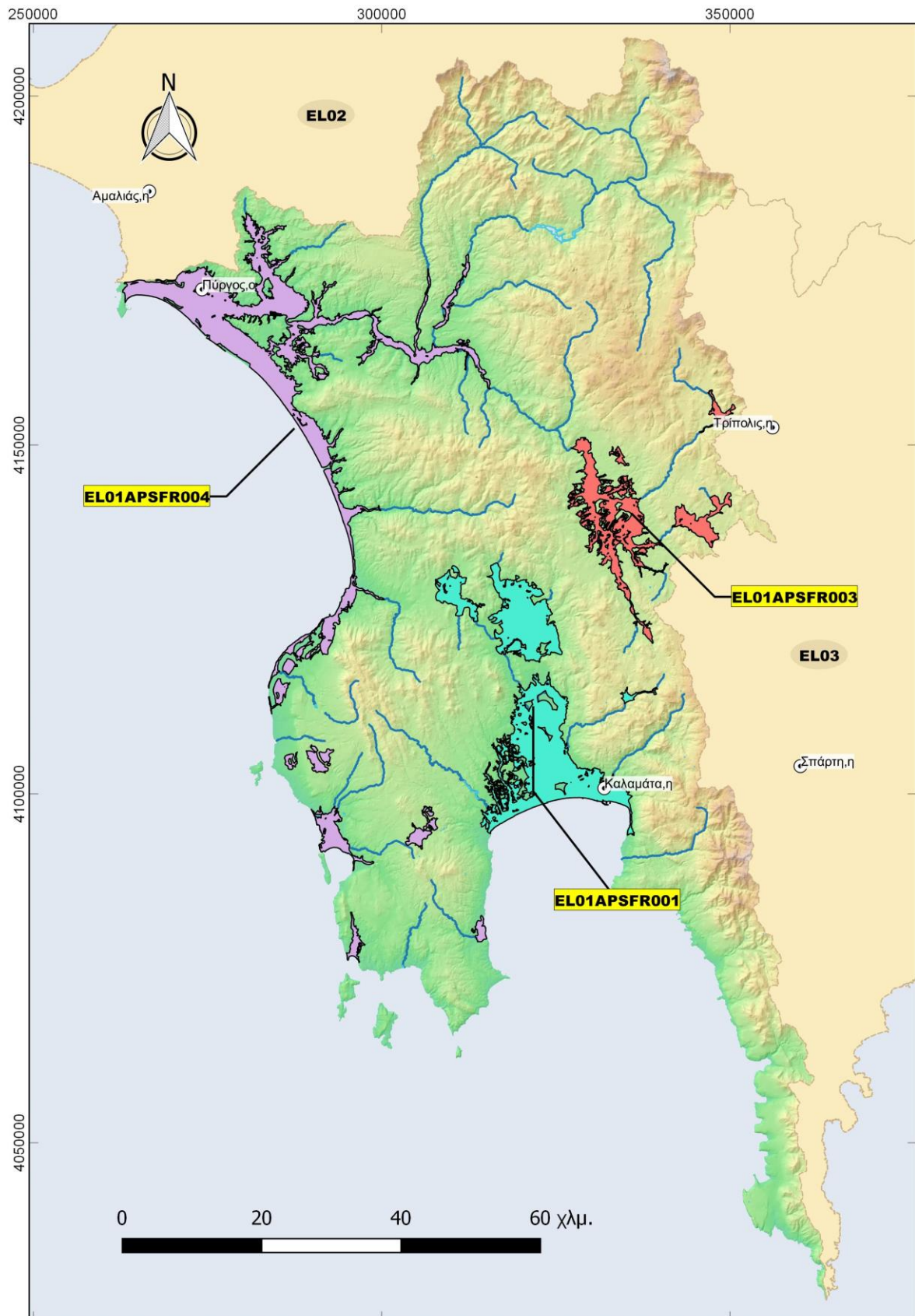
- Ο κωδικός, η ονομασία και η έκταση των Αναθεωρημένων Ζωνών Δυνητικά Υψηλού Κινδύνου Πλημμύρας του Υδατικού Διαμερίσματος
- Οι βασικές αλλαγές/διαφοροποιήσεις που έχουν επέλθει σε σχέση με την 1^η Προκαταρκτική Αξιολόγηση Κινδύνων Πλημμύρας του 2012
- Τα ανάλογα στοιχεία των ΖΔΥΚΠ που είχαν οριστεί στην 1^η Προκαταρκτική Αξιολόγηση Κινδύνων Πλημμύρας (2012) και αντιστοιχούν στις νέες Αναθεωρημένες Ζώνες.
- Η συμμετοχή των Αναθεωρημένων ΖΔΥΚΠ στη συνολική έκταση του ΥΔ και η διαφοροποίηση της συνολικής έκτασης τους σε σχέση με αυτή των ΖΔΥΚΠ που είχαν οριστεί στην 1^η Προκαταρκτική Αξιολόγηση.

Τα όρια των Αναθεωρημένων Ζωνών Δυνητικά Υψηλού Κινδύνου Πλημμύρας παρουσιάζονται στο σχήμα που ακολουθεί τον πίνακα

Πίνακας 7-1: Ζώνες Δυνητικά Υψηλού Κινδύνου Πλημμύρας - ΥΔ 01 Δυτική Πελοπόννησος

Συνολική έκταση ΥΔ (km²): 7.235

α/α	1 ^η ΑΝΑΘΕΩΡΗΣΗ ΠΡΟΚΑΤΑΡΚΤΙΚΗΣ ΑΞΙΟΛΟΓΗΣΗΣ ΚΙΝΔΥΝΩΝ ΠΛΗΜΜΥΡΑΣ (2019)				ΠΡΟΚΑΤΑΡΚΤΙΚΗ ΑΞΙΟΛΟΓΗΣΗ ΚΙΝΔΥΝΩΝ ΠΛΗΜΜΥΡΑΣ (2012)		
	Κωδικός	Ονομασία	Έκταση (km ²)	Αλλαγές στην 1 ^η Αναθεώρηση	Κωδικός	Ονομασία	Έκταση (km ²)
1	EL01APSF001	Πεδινές περιοχές π. Πάμισου και λοιπών ρεμάτων	271,47	Ενοποιείται με τη Ζώνη GR01RAK0002 και προστίθενται 2 χαμηλές περιοχές Αλλαγή ονομασίας	GR01RAK0001	Πεδινή περιοχή ρεμάτων Καλαμάτας-Μεσσήνης (π. Πάμισος, Άρης, Βέλικας)	170
				Ενοποιείται με τη Ζώνη EL01APSF001 και προστίθενται 2 χαμηλές περιοχές	GR01RAK0002	Πεδινή περιοχή Μελιγαλά	78
2	EL01APSF003	Χαμηλές περιοχές οροπεδίου Μεγαλόπολης	118,03	Προστίθενται 3 χαμηλές περιοχές με καταγεγραμμένα συμβάντα την περίοδο 2012 - 2018	GR01RAK0003	Οροπέδιο Μεγαλόπολης	90
3	EL01APSF004	Χαμηλές Περιοχές π. Αλφειού, χειμάρρων της δυτικής ακτής ΥΔ Δυτικής Πελοποννήσου και της χερσονήσου Πυλίας	359,32	Προστίθενται χαμηλές περιοχές με καταγεγραμμένα συμβάντα την περίοδο 2012 - 2018	GR01RAK0004	Χαμηλές περιοχές π. Αλφειού και παράκτια ζώνη χειμάρρων από το ύψος της πόλης Κρέστενα μέχρι τα Φιλιατρά (περιοχές π. Νέδα, ρ. Καλού Νερού, ρ. Φιλιατρινό και λοιπών χειμάρρων)	298
	ΣΥΝΟΛΟ		748,82				637
	Διαφορά σε σχέση με Προκαταρκτική (2012)		+17,55%				
	Ποσοστό στο σύνολο του ΥΔ (%)		10,3%				8,8%



**Εικόνα 7-2: Υδατικό Διαμέρισμα Δυτικής Πελοποννήσου (EL01)
Ζώνες Δυνητικά Υψηλού Κινδύνου Πλημμύρας (Οκτώβριος 2019)**

7.3.3 Υδατικό Διαμέρισμα EL02 «Βόρεια Πελοπόννησος»

7.3.3.1 Θέση-διοικητική διαίρεση – Βασικά χαρακτηριστικά

Το ΥΔ02 «Βόρεια Πελοπόννησος» περιλαμβάνει το μεγαλύτερο τμήμα της Περιφέρειας Δυτικής Ελλάδας που βρίσκεται στην Πελοπόννησο, το βόρειο τμήμα της Περιφέρειας Πελοποννήσου και τα νησιά Ζάκυνθο, Ιθάκη και Κεφαλονιά της Περιφέρειας Ιονίων Νήσων. Συγκεκριμένα περιλαμβάνει ολόκληρες της ΠΕ Κεφαλληνίας, Ιθάκης και Ζακύνθου, το σύνολο πρακτικά της Περιφερειακής Ενότητας Αχαΐας (82,8%), το βόρειο τμήμα της ΠΕ Ηλείας (46,9%), το σύνολο πρακτικά της ΠΕ Κορινθίας (83%) και ένα μικρό τμήμα της ΠΕ Αργολίδας (7,6%). Το ΥΔ της Βόρειας Πελοποννήσου έχει έκταση 7.397 km², από τα οποία τα 1.289 km² ανήκουν στα νησιά Κεφαλονιάς, Ιθάκης και Ζακύνθου. Ο πληθυσμός του Υ.Δ. σύμφωνα με την απογραφή της ΕΛ.ΣΤΑΤ του 2001 ανέρχεται σε 626.873 κατοίκους.

Το Υδατικό Διαμέρισμα Βόρειας Πελοποννήσου οριοθετείται στο χερσαίο τμήμα του από τον υδροκρίτη που ξεκινά από το ακρωτήριο Κατάκωλο, συνεχίζει στους ορεινούς όγκους Φολόη, Λάμπεια, Ερύμανθο, Αροάνεια, στο υψίπεδο Καλαβρύτων, στο νότιο όριο της κλειστής λεκάνης Φενεού, στους ορεινούς όγκους του Ολιγύρτου, Λύρκειου και Ονειών, και καταλήγει στο ακρωτήριο Τραχήλι μέσω των κορυφών Τραπεζώνα και Πολίτη στην Κορινθία. Το μέσο υψόμετρο του ΥΔ είναι ~508 m. Η μέση κλίση είναι ~30%. Το ~37% της έκτασης του Υδατικού Διαμερίσματος χαρακτηρίζεται ως ορεινό (υψόμετρο πάνω από 600m), το ~30% ως ημιορεινό (υψόμετρο μεταξύ 200m και 600m) ενώ το ~34% ως πεδινό (υψόμετρο μικρότερο από 200m). Στους παρακάτω πίνακες δίνονται τα στατιστικά χαρακτηριστικά των υψομέτρων και των κλίσεων του Υδατικού Διαμερίσματος Βόρειας Πελοποννήσου

Οι κύριες χρήσεις γης ανά ΛΑΠ του εξεταζόμενου Υδατικού Διαμερίσματος όπως προκύπτουν από η την 1^η Αναθεώρηση του ΣΔΛΑΠ του ΥΔ περιγράφονται συνοπτικά ακολούθως. Σε όλες τις λεκάνες απορροής του ΥΔ02, οι αστικές χρήσεις, οι δρόμοι/επιφανειακά υδάτινα στοιχεία καταλαμβάνουν ποσοστά ίσα με 1%. Ειδικότερα, οι ΛΑΠ Παραλίας Βόρειας Πελοποννήσου και η ΛΑΠ Πείρου-Βέργας- Πηνεϊού παρουσιάζουν ποσοστό βοσκοτόπων και δασικών εκτάσεων ίσο με 31% και 33% αντίστοιχα, ενώ η ΛΑΠ Κεφαλονιάς – Ιθάκης – Ζακύνθου για προαναφερθείσες χρήσεις παρουσιάζει 38% και 26%. Τέλος, οι λουπές χρήσεις γης στο σύνολο του ΥΔ δε ξεπερνούν το 3%.

7.3.3.2 Υδρολογικά στοιχεία Υδατικού Διαμερίσματος EL02

Το ΥΔ Βόρειας Πελοποννήσου αποτελείται από τρεις (3) Λεκάνες Απορροής Ποταμών: των Ρεμάτων Παραλίας Βόρειας Πελοποννήσου (EL0227) η οποία έχει έκταση 3.685 km², του Πείρου – Βέργα – Πηνεϊού (EL0228) η οποία έχει έκταση 2.423 km² και της Κεφαλονιάς – Ιθάκης – Ζακύνθου (EL0245) η οποία έχει έκταση 1.289 km². Η συνολική έκταση του Υδατικού Διαμερίσματος Βόρειας Πελοποννήσου είναι ίση με 7.397 km².

Το ΥΔ Βόρειας Πελοποννήσου οριοθετείται από τον υδροκρίτη που ξεκινά από το ακρωτήριο Κατάκωλο, συνεχίζει στους ορεινούς όγκους Φολόη, Λάμπεια, Ερύμανθο, Αροάνεια, στο υψίπεδο Καλαβρύτων, στο νότιο όριο της κλειστής λεκάνης Φενεού, στους ορεινούς όγκους του Ολιγύρτου, Λύρκειου και Ονειών και καταλήγει στο ακρωτήριο Τραχήλι μέσω των κορυφών Τραπεζώνα και Πολίτη.

Η λεκάνη απορροής ρεμάτων παραλίας Β. Πελοποννήσου (EL0227) έχει έκταση 3.685 km². Στη λεκάνη απορροής EL0227 έχουν οριοθετηθεί 17 ποτάμια υδατικά συστήματα, τα οποία

αποστραγγίζονται στην πλειοψηφία τους στον Κορινθιακό Κόλπο. Συγκεκριμένα αναφέρονται ο ποταμός Γλαύκος μήκους 26,3 km, το ρέμα Χάραδρος μήκους 7,6 km, ο ποταμός Φοίνικας μήκους 22,8 km, το ρέμα Μεγανείτας μήκους 16,0 km, ο ποταμός Σελινούς μήκους 47,8 km, ο Βουραϊκός ποταμός μήκους 37,5 km, ο ποταμός Κράθις μήκους 32,6 km, το ρέμα Θολοπόταμος μήκους 6,7 km, ο ποταμός Κριός μήκους 20,3 km, το ρέμα Δερβενιό 8,1 km, το ρέμα Σκουπαίικο μήκους 10,8 km, το ρέμα Φόνισσα μήκους 13,3 km, ο Τρικαλίτικος ποταμός μήκους 32,0 km, το ρέμα Κυρίλλου μήκους 4,3 km, ο Ασωπός ποταμός μήκους 38,2 km, το ρέμα Ραιζάνη μήκους 23,6 km, το ρέμα Ποταμιά μήκους 9,6 km.

Στη λεκάνη απορροής ρεμάτων παραλίας Β. Πελοποννήσου (ΕΛ0227) έχουν καθορισθεί τρία λιμναία υδροσυστήματα που είναι η φυσική λίμνη Στυμφαλία έκτασης 3,57 km² και έκτασης λεκάνης απορροής 222 km², η τεχνητή λίμνη Φενεού έκτασης 0,5 km² και έκτασης λεκάνης απορροής 17 km², και η τεχνητή λίμνη Ασωπού, έκτασης 1,28 km² και έκτασης λεκάνης απορροής 245 km².

Η λεκάνη απορροής Πηνειού – Πείρου – Βέργα (ΕΛ0228), έκτασης 2.423 km², βρίσκεται στο βορειοδυτικό τμήμα της Πελοποννήσου. Περιλαμβάνει 11 ποτάμια υδατικά συστήματα. Συγκεκριμένα καταγράφονται το ρέμα Ιορδάνης μήκους 22,8 km, ο ποταμός Πηνειός μήκους 80,9 km, το ρέμα Βελιτσαίικο μήκους 7,6 km, ο ποταμός Λάδων Πηνειαίος μήκους 37,7 km, το ρέμα Βυλισσός μήκους 17,3 km, το ρέμα Σκουροπόταμος μήκους 17,9 km, το ρέμα Βέργας μήκους 21,5 km, το ρέμα Μάννα (Λαρισσός) μήκους 19,5 km, ο ποταμός Πείρος μήκους 42,6 km, το ρέμα Σερδίνη μήκους 15,6 km και το ρέμα Παραπέιρος μήκους 28,5 km.

Στη λεκάνη απορροής Πηνειού – Πείρου – Βέργα υπάρχουν τρία λιμναία υδατικά συστήματα που είναι : η φυσική λίμνη Λάμια έκτασης 2 km² και έκτασης λεκάνης απορροής 34 km², η τεχνητή λίμνη Αστερίου έκτασης 1,7 km² και έκτασης λεκάνης απορροής 719 km² και η τεχνητή λίμνη Πηνειού έκτασης 19,9 km² και έκτασης λεκάνης απορροής 104 km².

Η λεκάνη απορροής ρεμάτων Ιθάκης Κεφαλονιάς Ζακύνθου (ΕΛ0245) έχει έκταση 1.289 km².

7.3.3.3 Σημαντικά έργα υποδομής

Σύμφωνα με τα στοιχεία του εγκεκριμένου οικείου ΣΔΚΠ (ΦΕΚ 2691 Β΄2018) εντός του ΥΔ Βόρειας Πελοποννήσου σημαντικές υποδομές που συμβάλλουν στην αντιπλημμυρική προστασία του ΥΔ (ΕΛ02):

- Φράγμα Δόξα, ΥΠΟΥΡΓΕΙΟ ΑΓΡΟΤΙΚΗΣ ΑΝΑΠΤΥΞΗΣ ΚΑΙ ΤΡΟΦΙΜΩΝ ΓΕΩΡΓΙΑΣ
- Φράγμα Ασωπού, ΥΠΟΥΡΓΕΙΟ ΑΓΡΟΤΙΚΗΣ ΑΝΑΠΤΥΞΗΣ ΚΑΙ ΤΡΟΦΙΜΩΝ ΓΕΩΡΓΙΑΣ
- Αυτοκινητόδρομος Ελευσίνα - Κόρινθος - Πάτρα - Πύργος - Τσακώνα, Ολυμπία Οδός , Τμήμα Κόρινθος - Πάτρα
- Οριστική υδραυλική μελέτη ΝΣΓ στο τμήμα από ρ. Βρωμολάγκαδο (ΧΘ 95+451) έως ΧΘ 109+965.02, ΕΡΓΟΣΕ
- Οριστική υδραυλική μελέτη ΝΣΓ στο τμήμα από ρ. Λαγκάδι (ΧΘ 92+451) έως ρ. Βρωμολάγκαδο (ΧΘ 95+451), ΕΡΓΟΣΕ
- Μελέτη αναβάθμισης της υφιστάμενης σιδηροδρομικής γραμμής Πάτρας - Πύργου - Ολυμπίας (ΑΠ 591) - Υδραυλική Μελέτη, ΕΡΓΟΣΕ
- Οριστική υδραυλική μελέτη ΝΣΓ στο τμήμα από ΧΘ 109+960 έως ΧΘ 111+517 (ποταμό Βαλιναίο), ΕΡΓΟΣΕ

- Ολοκλήρωση υδραυλικών μελετών στην νέα διπλή σιδηροδρομική γραμμή υψηλών ταχυτήτων Κιάτου Πατρών. Οριστική μελέτη αποκατάστασης αρδευτικών αποστραγγιστικών δικτύων και ενσωμάτωση τους στις ήδη εκπονηθείσες μελέτες απορροής ομβρίων με αντίστοιχη προσαρμογή αυτών από την ΧΘ 0+000 έως ΧΘ 20+000, ΕΡΓΟΣΕ
- Οριστική μελέτη αποκατάστασης αρδευτικών αποστραγγιστικών δικτύων και ενσωμάτωσή τους στις ήδη εκπονηθείσες μελέτες απορροής ομβρίων με αντίστοιχη προσαρμογή αυτών από την ΧΘ 0+000 έως 20+000, ΕΡΓΟΣΕ
- Διευθέτηση ποταμού Γλαύκου Φάση Α' ΧΘ 4+040 έως 5+600. Οριστική Μελέτη, ΥΠΕΧΩΔΕ
- Ολοκλήρωση Μελέτης υποδομής νέας σιδηροδρομικής γραμμής κανονικού εύρους μεταξύ Κορίνθου – Πατρών στο τμήμα από χλμ. 21 έως χλμ. 40, ΕΡΓΟΣΕ
- Μελέτη διευθέτησης χειμάρρου Ξηριά Κορίνθου, ΥΠΕΧΩΔΕ Δ7
- Οριστική υδραυλική μελέτη γεφύρωσης ρ. Φόνισσας στην ΧΘ 38+926 (GU19), ΑΥΤΟΚΙΝΗΤΟΔΡΟΜΟΣ ΕΛΕΥΣΙΝΑ – ΚΟΡΙΝΘΟΣ – ΠΑΤΡΑ – ΠΥΡΓΟΣ – ΤΣΑΚΩΝΑ
- Οριστική υδραυλική μελέτη γεφύρωσης ρ. Ραχιάννη στη Χ.Θ. 5+797.58, ΑΥΤΟΚΙΝΗΤΟΔΡΟΜΟΣ ΕΛΕΥΣΙΝΑ – ΚΟΡΙΝΘΟΣ – ΠΑΤΡΑ – ΠΥΡΓΟΣ – ΤΣΑΚΩΝΑ
- Οριστική υδραυλική μελέτη γεφύρωσης π. Βολιναίου στις ΧΘ 111+024.86 και 0+332.20 ΠΕΟ (GU 33), ΑΥΤΟΚΙΝΗΤΟΔΡΟΜΟΣ ΕΛΕΥΣΙΝΑ – ΚΟΡΙΝΘΟΣ – ΠΑΤΡΑ – ΠΥΡΓΟΣ – ΤΣΑΚΩΝΑ
- Οριστική υδραυλική μελέτη γεφύρωσης Ρ. Ζαπάντη ΣΤΗ Χ.Θ. 9+892,05, ΑΥΤΟΚΙΝΗΤΟΔΡΟΜΟΣ ΕΛΕΥΣΙΝΑ – ΚΟΡΙΝΘΟΣ – ΠΑΤΡΑ – ΠΥΡΓΟΣ – ΤΣΑΚΩΝΑ
- Οριστική υδραυλική μελέτη γεφύρωσης Ρ. Ελισσώνα στη Χ.Θ. 19+321.36, ΑΥΤΟΚΙΝΗΤΟΔΡΟΜΟΣ ΕΛΕΥΣΙΝΑ – ΚΟΡΙΝΘΟΣ – ΠΑΤΡΑ – ΠΥΡΓΟΣ – ΤΣΑΚΩΝΑ
- Οριστική υδραυλική μελέτη γεφύρωσης π. Ασωπού στη Χ.Θ. 16+776.27 ΑΥΤΟΚΙΝΗΤΟΔΡΟΜΟΣ ΕΛΕΥΣΙΝΑ – ΚΟΡΙΝΘΟΣ – ΠΑΤΡΑ – ΠΥΡΓΟΣ – ΤΣΑΚΩΝΑ
- Οριστική υδραυλική μελέτη γεφύρωσης π. Βουραϊκού στη Χ.Θ. 75+434.92, ΑΥΤΟΚΙΝΗΤΟΔΡΟΜΟΣ ΕΛΕΥΣΙΝΑ – ΚΟΡΙΝΘΟΣ – ΠΑΤΡΑ – ΠΥΡΓΟΣ – ΤΣΑΚΩΝΑ
- Οριστική υδραυλική μελέτη γεφύρωσης π. Κερυνίτη στη Χ.Θ. 79+281.70, ΑΥΤΟΚΙΝΗΤΟΔΡΟΜΟΣ ΕΛΕΥΣΙΝΑ – ΚΟΡΙΝΘΟΣ – ΠΑΤΡΑ – ΠΥΡΓΟΣ – ΤΣΑΚΩΝΑ
- Οριστική υδραυλική μελέτη γεφύρωσης π. Σελινούντα στη Χ.Θ. 85+662.48, ΑΥΤΟΚΙΝΗΤΟΔΡΟΜΟΣ ΕΛΕΥΣΙΝΑ – ΚΟΡΙΝΘΟΣ – ΠΑΤΡΑ – ΠΥΡΓΟΣ – ΤΣΑΚΩΝΑ
- Μελέτη οριοθέτησης τμήματος του π. Πηνειακού Λάδωνα, ΑΥΤΟΚΙΝΗΤΟΔΡΟΜΟΣ ΕΛΕΥΣΙΝΑ – ΚΟΡΙΝΘΟΣ – ΠΑΤΡΑ – ΠΥΡΓΟΣ – ΤΣΑΚΩΝΑ
- Μελέτη οριοθέτησης τμήματος του π. Πηνειού, ΑΥΤΟΚΙΝΗΤΟΔΡΟΜΟΣ ΕΛΕΥΣΙΝΑ – ΚΟΡΙΝΘΟΣ – ΠΑΤΡΑ – ΠΥΡΓΟΣ – ΤΣΑΚΩΝΑ
- Οριστική υδραυλική μελέτη γεφύρωσης π. Φοίνικα στην ΧΘ 97+064.10, ΑΥΤΟΚΙΝΗΤΟΔΡΟΜΟΣ ΕΛΕΥΣΙΝΑ – ΚΟΡΙΝΘΟΣ – ΠΑΤΡΑ – ΠΥΡΓΟΣ – ΤΣΑΚΩΝΑ
- Οριστική υδραυλική μελέτη γεφύρωσης π. Κράθη στη ΧΘ 62+539.52 (GU25), ΑΥΤΟΚΙΝΗΤΟΔΡΟΜΟΣ ΕΛΕΥΣΙΝΑ – ΚΟΡΙΝΘΟΣ – ΠΑΤΡΑ – ΠΥΡΓΟΣ – ΤΣΑΚΩΝΑ
- Οριστική υδραυλική μελέτη γεφύρωσης π. Δερβενίου στη ΧΘ 52+361.24 RB & 52+063.18LB (GU21), ΑΥΤΟΚΙΝΗΤΟΔΡΟΜΟΣ ΕΛΕΥΣΙΝΑ – ΚΟΡΙΝΘΟΣ – ΠΑΤΡΑ – ΠΥΡΓΟΣ – ΤΣΑΚΩΝΑ
- Οριστική υδραυλική μελέτη γεφύρωσης π. Ασωπού στην ΧΘ 16+776.27 (GU17), ΑΥΤΟΚΙΝΗΤΟΔΡΟΜΟΣ ΕΛΕΥΣΙΝΑ – ΚΟΡΙΝΘΟΣ – ΠΑΤΡΑ – ΠΥΡΓΟΣ – ΤΣΑΚΩΝΑ
- Υδραυλική μελέτη γεφύρωσης π. Σύθα στη ΧΘ 32+778.18 (GU18), ΑΥΤΟΚΙΝΗΤΟΔΡΟΜΟΣ ΕΛΕΥΣΙΝΑ – ΚΟΡΙΝΘΟΣ – ΠΑΤΡΑ – ΠΥΡΓΟΣ – ΤΣΑΚΩΝΑ

- Μελέτη οριοθέτησης τμήματος του Πηνειακού Λάδωνα, Τμήμα Κυλλήνη – Πύργος, ΑΥΤΟΚΙΝΗΤΟΔΡΟΜΟΣ ΕΛΕΥΣΙΝΑ – ΚΟΡΙΝΘΟΣ – ΠΑΤΡΑ – ΠΥΡΓΟΣ – ΤΣΑΚΩΝΑ
- Μελέτη οριοθέτησης τμήματος του Π.Πηνειού Τμήμα Κυλλήνη - Πύργος
- Διευθέτηση χειμάρρου Σοχιά, Δήμος Αμαλιάδας
- Ύδρευση Πάτρας από τους ποταμούς Πείρο και Παραπείρο (φράγμα Αστερίου), ΥΠΕΧΩΔΕ Δ6
- Ολοκλήρωση μελετών υποδομής Νέας Σιδηροδρομικής Γραμμής Κορίνθου Πατρών 113,6 - 126,4 (113 - 120, 120-126), ΕΡΓΟΣΕ
- Μελέτη αναβάθμισης της υφιστάμενης σιδηροδρομικής γραμμής Πάτρα - Πύργος - Ολυμπία (Υποτμήματα 1 έως 4), ΕΡΓΟΣΕ
- Μελέτες για την κατασκευή ανισόπεδου κόμβου σύνδεσης παραγλαύκιων αρτηριών με το νέο λιμάνι Πατρών, ΕΥΔΕ/ΠΑΘΕ, ΓΓΔΕ, ΥΠΕΧΩΔΕ
- Διευθέτηση ποταμού Γλαύκου, ΧΘ 2+000 έως 4+040 και 4+040 έως 5+600, Διεύθυνση μελετών έργων οδοποιίας, ΓΓΔΕ, ΥΠΕΧΩΔΕ
- Σύνδεση ευρείας παράκαμψης Πατρών (ΕΠΠ) με την πόλη της Πάτρας με κάλυψη του χειμάρρου Διακονιάρη, ΕΥΔΕ-ΠΑΘΕ, ΓΓΔΕ ΥΠΕΧΩΔΕ
- Επείγοντα αντιπλημμυρικά έργα στον ποταμό Χάραδρο, Δ/ση τεχνικών έργων, Νομαρχιακή αυτοδιοίκηση Αχαΐας
- Κατασκευή λιμνοδεξαμενής και αρδευτικού έργου στη θέση Ντάσκα Ερυμάνθειας Δήμου Τριταίας Αχαΐας, ΥΠΑΑΤ
- Μελέτη οριοθετήσεων και αντιπλημμυρικών έργων χειμάρρων & ποταμών της Περιφερειακής Ενότητας Αχαΐας, Περιφέρεια Δυτικής Ελλάδας
- Μελέτη οριοθέτησης για την κατασκευή έργου επείγοντα αντιπλημμυρικά Σελινούντα από τη Σιδηροδρομική γραμμή έως τις εκβολές του ποταμού, Περιφέρεια Δυτικής Ελλάδας
- Μελέτη αρδευτικών δικτύων Στυμφαλίας, Νομαρχιακή Αυτοδιοίκηση Κορινθίας
- Μελέτη οριοθετήσεων χειμάρρων και αντιπλημμυρικών έργων Ν. Αχαΐας (Μεγανίτης, Βουραϊκός, Κερυνίτης, Κράθις, Φοίνικας, Φίλλουρας, Ξηροπόταμος), Νομαρχιακή Αυτοδιοίκηση Αχαΐας

7.3.3.4 Πλαίσιο συνεργασίας για τις διασυνοριακές λεκάνες

Στο ΥΔ δεν υπάρχουν διασυνοριακές λεκάνες

7.3.3.5 Ζώνες Δυνητικά Υψηλού Κινδύνου Πλημμύρας Υδατικού Διαμερίσματος ΕΛ02

Με βάση τη Μεθοδολογία που αναπτύσσεται στο Κεφάλαιο 7.2 οι Ζώνες Δυνητικά Υψηλού Κινδύνου Πλημμύρας στο ΥΔ (ΕΛ02) «Βόρεια Πελοπόννησος» όπως προκύπτουν κατά την 1^η Αναθεώρηση της Προκαταρκτικής Αξιολόγησης Κινδύνων Πλημμύρας είναι οι ακόλουθες:

1. ΕΛ02ΑΡ001 Πεδινή περιοχή οικισμών Λουτρών Ωραίας Ελένης
2. ΕΛ02ΑΡ002 Υψηλή ζώνη π. Ασωπού
3. ΕΛ02ΑΡ003 Χαμηλά Ζακύνθου
4. ΕΛ02ΑΡ004 Χαμηλές ζώνες λεκάνης λίμνης Στυμφαλίας και λεκάνης Αλέας
5. ΕΛ02ΑΡ005 Χαμηλή ζώνη λεκάνης τεχνητής λίμνης Φενεού
6. ΕΛ02ΑΡ006 Χαμηλή ζώνη ρεμάτων Β. Πελοποννήσου από Κόρινθο έως Μελίσσι

7. EL02APSF007 Χαμηλές ζώνες π. Σελινούντα και λοιπών ρεμάτων Δυτικής Αχαΐας
8. EL02APSF008 Χαμηλές Ζώνες λεκανών απορροής Ανατολικής Αχαΐας από Σκαφίδια έως Ψαθόπυργο
9. EL02APSF009 Χαμηλές ζώνες νήσου Κεφαλονιάς

Στον Πίνακα που ακολουθεί δίνονται τα ακόλουθα:

- Ο κωδικός, η ονομασία και η έκταση των Αναθεωρημένων Ζωνών Δυνητικά Υψηλού Κινδύνου Πλημμύρας του Υδατικού Διαμερίσματος
- Οι βασικές αλλαγές/διαφοροποιήσεις που έχουν επέλθει σε σχέση με την 1^η Προκαταρκτική Αξιολόγηση Κινδύνων Πλημμύρας του 2012
- Τα ανάλογα στοιχεία των ΖΔΥΚΠ που είχαν οριστεί στην 1^η Προκαταρκτική Αξιολόγηση Κινδύνων Πλημμύρας (2012) και αντιστοιχούν στις νέες Αναθεωρημένες Ζώνες.
- Η συμμετοχή των Αναθεωρημένων ΖΔΥΚΠ στη συνολική έκταση του ΥΔ και η διαφοροποίηση της συνολικής έκτασης τους σε σχέση με αυτή των ΖΔΥΚΠ που είχαν οριστεί στην 1^η Προκαταρκτική Αξιολόγηση Κινδύνων Πλημμύρας.

Τα όρια των Αναθεωρημένων Ζωνών Δυνητικά Υψηλού Κινδύνου Πλημμύρας παρουσιάζονται στο σχήμα που ακολουθεί τον πίνακα

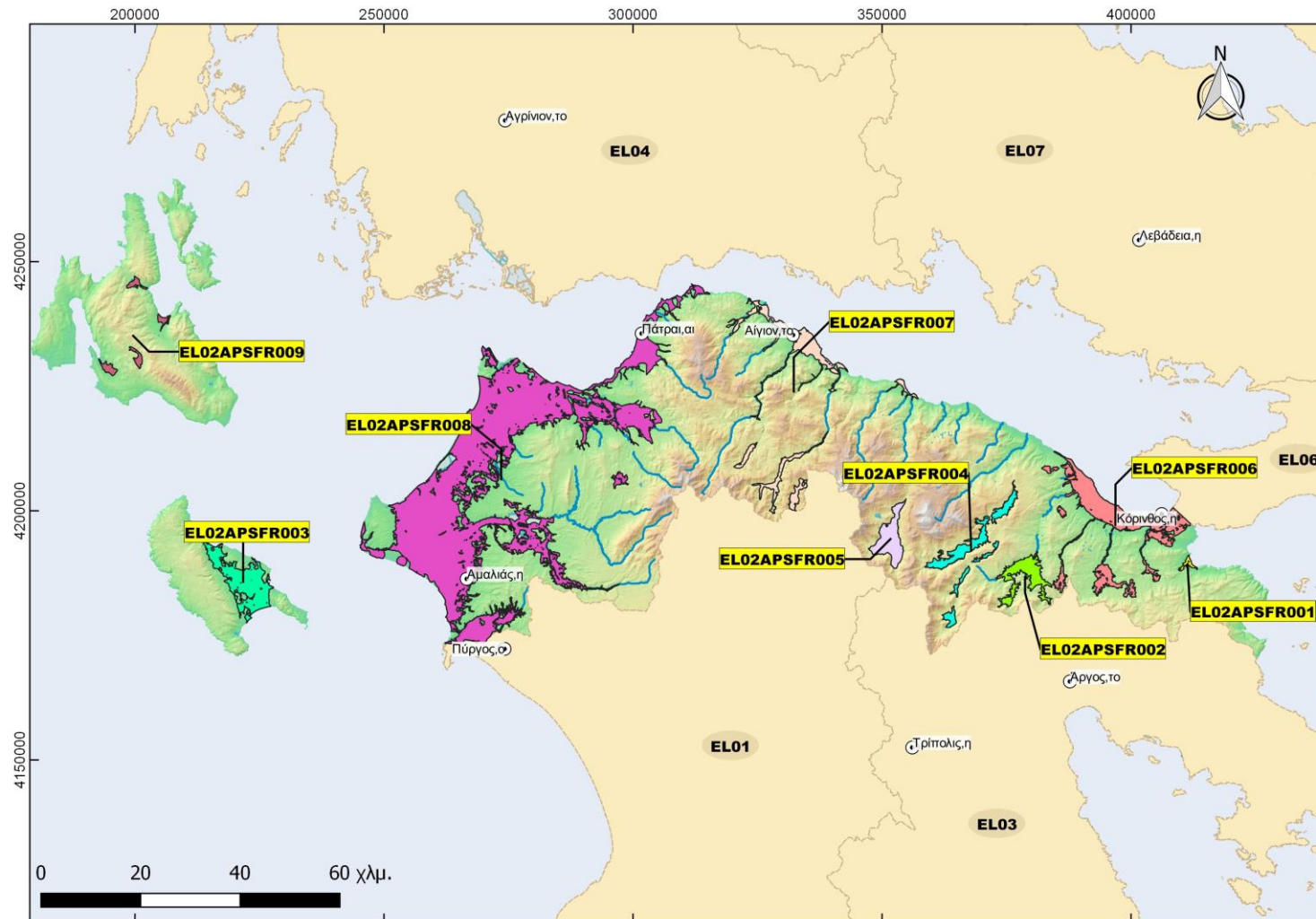
Πίνακας 7-2: Ζώνες Δυνητικά Υψηλού Κινδύνου Πλημμύρας - ΥΔ 02 Βόρεια Πελοπόννησος

Συνολική έκταση ΥΔ (km²): 7.397

α/α	1 ^η ΑΝΑΘΕΩΡΗΣΗ ΠΡΟΚΑΤΑΡΚΤΙΚΗ ΑΞΙΟΛΟΓΗΣΗ ΚΙΝΔΥΝΩΝ ΠΛΗΜΜΥΡΑΣ (2019)				ΠΡΟΚΑΤΑΡΚΤΙΚΗ ΑΞΙΟΛΟΓΗΣΗ ΚΙΝΔΥΝΩΝ ΠΛΗΜΜΥΡΑΣ (2012)		
	Κωδικός	Ονομασία	Έκταση (km ²)	Αλλαγές στη 2 ^η Προκαταρκτική	Κωδικός	Ονομασία	Έκταση (km ²) 1 ^η PFRA
1	EL02APSF001	Πεδινή περιοχή οικισμών Λουτρών Ωραίας Ελένης	3,27	Παραμένει ως έχει	GR02RAK0001	Πεδινή περιοχή οικισμών Λουτρών Ωραίας Ελένης	3
2	EL02APSF002	Υψηλή ζώνη π. Ασωπού	38,48	Παραμένει ως έχει	GR02RAK0002	Υψηλή ζώνη π. Ασωπού	38
3	EL02APSF003	Χαμηλά Ζακύνθου	76,07	Παραμένει ως έχει	GR02RAK0003	Χαμηλά Ζακύνθου	76
4	EL02APSF004	Χαμηλές ζώνες λεκάνης λίμνης Στυμφαλίας και λεκάνης Αλέας	52,43	Εντάσσονται χαμηλές ζώνες όπου έχουν καταγραφεί πλημμυρικά συμβάντα. Αλλαγή ονομασίας	GR02RAK0004	Χαμηλή ζώνη λεκάνης λίμνης Στυμφαλίας	29
5	EL02APSF005	Χαμηλή ζώνη λεκάνης τεχνητής λίμνης Φενεού	38.95	Παραμένει ως έχει	GR02RAK0005	Χαμηλή ζώνη λεκάνης τεχνητής λίμνης Φενεού	39
6	EL02APSF006	Χαμηλή Ζώνη ρεμάτων Βόρειας Πελοποννήσου από Κόρινθο έως Μελίσσι	150,67	Εντάσσονται χαμηλές ζώνες όπου έχουν καταγραφεί πλημμυρικά συμβάντα. Μικρή αλλαγή στην ονομασία	GR02RAK0006	Χαμηλή ζώνη ρεμάτων παραλίας Β. Πελοποννήσου από το Κιάτο έως την Κόρινθο	120
7	EL02APSF007	Χαμηλές ζώνες π. Σελινούντα και λοιπών ρεμάτων	85.2	Εντάσσονται χαμηλές ζώνες όπου έχουν καταγραφεί πλημμυρικά συμβάντα.	GR02RAK0007	Χαμηλή ζώνη π. Σελινούντα	34

**ΥΠΟΥΡΓΕΙΟ ΠΕΡΙΒΑΛΛΟΝΤΟΣ ΚΑΙ ΕΝΕΡΓΕΙΑΣ / ΓΕΝΙΚΗ ΓΡΑΜΜΑΤΕΙΑ ΦΥΣΙΚΟΥ ΠΕΡΙΒΑΛΛΟΝΤΟΣ & ΥΔΑΤΩΝ
ΓΕΝΙΚΗ ΔΙΕΥΘΥΝΣΗ ΥΔΑΤΩΝ / ΔΙΕΥΘΥΝΣΗ ΠΡΟΣΤΑΣΙΑΣ ΚΑΙ ΔΙΑΧΕΙΡΙΣΗΣ ΥΔΑΤΙΝΟΥ ΠΕΡΙΒΑΛΛΟΝΤΟΣ**

α/α	1 ^η ΑΝΑΘΕΩΡΗΣΗ ΠΡΟΚΑΤΑΡΚΤΙΚΗ ΑΞΙΟΛΟΓΗΣΗ ΚΙΝΔΥΝΩΝ ΠΛΗΜΜΥΡΑΣ (2019)				ΠΡΟΚΑΤΑΡΚΤΙΚΗ ΑΞΙΟΛΟΓΗΣΗ ΚΙΝΔΥΝΩΝ ΠΛΗΜΜΥΡΑΣ (2012)		
	Κωδικός	Ονομασία	Έκταση (km ²)	Αλλαγές στη 2 ^η Προκαταρκτική	Κωδικός	Ονομασία	Έκταση (km ²) 1 ^η PFRA
		Δυτικής Αχαΐας		Μικρή αλλαγή στην ονομασία			
8	EL02APSF008	Χαμηλές Ζώνες λεκανών απορροής Ανατολικής Αχαΐας από Σκαφίδια έως Ψαθόπυργο	907.21	Εντάσσονται χαμηλές ζώνες όπου έχουν καταγραφεί πλημμυρικά συμβάντα. Μικρή αλλαγή στην ονομασία	GR02RAK0008	Πεδινή ζώνη λεκανών απορροής Πείρου – Βέργα – Πηνειού –Γλαύκου	887
9	EL02APSF009	Χαμηλές ζώνες νήσου Κεφαλονιάς	15.26	Νέα Περιοχή			
	ΣΥΝΟΛΟ		1282,34				1.227
	Διαφορά σε σχέση με Προκαταρκτική 2012		5%				
	Ποσοστό στο σύνολο του ΥΔ (%)		17,4				16,6%



**Εικόνα 7-3: Υδατικό Διαμέρισμα Βόρειας Πελοποννήσου (EL02)
Ζώνες Δυνητικά Υψηλού Κινδύνου Πλημμύρας (Οκτώβριος 2019)**

7.3.4 Υδατικό Διαμέρισμα EL03 «Ανατολική Πελοπόννησος»

7.3.4.1 Θέση-διοικητική διαίρεση – Βασικά Χαρακτηριστικά

Το ΥΔ03 «Ανατολική Πελοπόννησος» εκτείνεται γεωγραφικά στην ανατολική και νοτιοανατολική Πελοπόννησο. Εντός των ορίων του βρίσκονται, επίσης, τα νησιά Πόρος, Ύδρα, Σπέτσες, Σπετσοπούλα, Δοκός, Κύθηρα και Αντικύθηρα καθώς και η χερσόνησος των Μεθάνων. Περιλαμβάνει το κεντρικό και ανατολικό τμήμα της Περιφέρειας Πελοποννήσου και συγκεκριμένα το ανατολικό τμήμα της ΠΕ Αρκαδίας (51,6%), το σύνολο πρακτικά της ΠΕ Λακωνίας (94,3%), το σύνολο πρακτικά της ΠΕ Αργολίδας (92,4%), ένα τμήμα της ΠΕ Πειραιά (17,9%) και πολύ μικρά τμήματα της ΠΕ Κορινθίας (4,2%) και της Μεσσηνίας. Η συνολική έκταση του Υδατικού Διαμερίσματος της Ανατολικής Πελοποννήσου είναι 8.442 km². Συνολικά στο ΥΔ 03 περιλαμβάνονται (ολόκληρες ή τμήματά τους) 64 Δημοτικές Ενότητες (τέως Καποδιστριακοί ΟΤΑ), οι οποίες ανήκουν σε 23 Καλλικρατικούς ΟΤΑ. Σύμφωνα με τα στοιχεία απογραφής της ΕΛ.ΣΤΑΤ. για το έτος 2011, ο συνολικός μόνιμος πληθυσμός του ΥΔ 03 ανέρχεται σε 353 954 κατοίκους.

Τα φυσικά – γεωμορφολογικά όρια του Υδατικού Διαμερίσματος Ανατολικής Πελοποννήσου (ΥΔ 03), είναι προς τα δυτικά τα όρη Ταΰγετος και Μαίναλο, προς τα βόρεια ο ορειογραφικός άξονας Ολύγυρτου – Λυρκείων - Ονείων, προς τα ανατολικά ο Πάρνωνας, ο Αργολικός Κόλπος και ο Κόλπος της Επιδαύρου και προς τα νότια ο Λακωνικός Κόλπος.

Οι κύριες χρήσεις γης στο ΥΔ03, σύμφωνα με τα στοιχεία του εγκεκριμένου ΣΔΚΠ είναι οι ακόλουθες: σε όλες τις λεκάνες απορροής το ποσοστό κάλυψης δρόμων/ επιφανειακών υδάτων ξεπερνά το 1%. Ειδικότερα, στην ΛΑΠ Οροπεδίου Τρίπολης οι βοσκότοποι καλύπτουν το 30%, οι δασικές εκτάσεις 36%, οι καλλιέργειες 30%, ενώ οι αστικές και λοιπές χρήσεις 1% και 2% αντίστοιχα. Στην ΛΑΠ Ρεμάτων Αργολικού Κόλπου οι βοσκότοποι καλύπτουν το 28%, οι δασικές εκτάσεις 39%, οι καλλιέργειες 29%, ενώ οι αστικές και λοιπές χρήσεις 1% και 2% αντίστοιχα. Τέλος, στην ΛΑΠ Ευρώτα οι βοσκότοποι καλύπτουν το 33%, οι δασικές εκτάσεις 34%, οι καλλιέργειες 31%, ενώ οι αστικές και λοιπές χρήσεις 0% και 1% αντίστοιχα.

Το ΥΔ Ανατολικής Πελοποννήσου έχει όρια προς τα δυτικά τον Ταΰγετο και το Μαίναλο, βόρεια τον ορειογραφικό άξονα Ολύγυρτου – Λυρκείων - Ονείων, ανατολικά τον Πάρνωνα, τον Αργολικό Κόλπο και τον Κόλπο της Επιδαύρου και νότια το Λακωνικό Κόλπο.

7.3.4.2 Υδρολογικά στοιχεία Υδατικού Διαμερίσματος EL03

Το ΥΔ Ανατολικής Πελοποννήσου αποτελείται από τρεις (3) Λεκάνες Απορροής Ποταμών: του **Οροπεδίου Τρίπολης (EL0330)** η οποία έχει έκταση 907 km², των **Ρεμάτων Αργολικού Κόλπου (EL0331)** η οποία έχει έκταση 5.296 km² και του **Ευρώτα (EL0333)**. Η συνολική έκταση του Υδατικού Διαμερίσματος Ανατολικής Πελοποννήσου είναι ίση με 8.442 km². Η Λεκάνη Απορροής του Οροπεδίου της Τρίπολης (EL0330) βρίσκεται στο κέντρο της Πελοποννήσου και έχει έκταση 907 km². Στη ΛΑΠ Οροπεδίου Τρίπολης (EL0330) δεν υπάρχουν ποτάμια, παράκτια και μεταβατικά υδατικά συστήματα, αλλά μόνο το λιμναίο υδατικό σύστημα της τεχνητής λίμνης Τάκα έκτασης 1,23 km² και έκτασης λεκάνης απορροής 103 km².

Η Λεκάνη Απορροής του Αργολικού Πεδίου (EL0331) είναι περίπου 5.296 km². Στη λεκάνη απορροής υπάρχουν οι ποταμοί Ράδος, Ίναχος, Ξόρβριο ρέμα, Τάνος και Βρασιάτης που αποστραγγίζονται στον Αργολικό κόλπο, το ρέμα Δαφνών που απορρέει στις ανατολικές ακτές της Πελοποννήσου και το Μαριόρρεμα το οποίο καταλήγει στο Λακωνικό κόλπο.

Η Λεκάνη Απορροής Ευρώτα συνορεύει με τις Λεκάνες Απορροής Παμίσου – Νέδοντος – Νέδα (EL0332) και Αλφειού (EL2039) του ΥΔ Δυτικής Πελοποννήσου (ΠΛΑΠ 01) και έχει έκταση 2.239 km². Οι κύριοι ποταμοί που διατρέχουν τη Λεκάνη Απορροής είναι ο Ευρώτας και ο Πλατύς ή Σμύνος ή Αρνιώτικο. Ο ποταμός Ευρώτας πηγάζει από τη νοτιοανατολική περιοχή του οροπεδίου της Μεγαλόπολης και εκβάλλει στο Λακωνικό κόλπο στη περιοχή της Σκάλας. Ο ποταμός Πλατύς πηγάζει από την ανατολική πλευρά του Ταυγέτου και εκβάλλει στο Λακωνικό κόλπο, δυτικά της εκβολής του Ευρώτα, κοντά στο Γύθειο.

7.3.4.3 Σημαντικά έργα υποδομής

Σύμφωνα με τα στοιχεία του εγκεκριμένου ΣΔΚΠ (ΦΕΚ 2692 Β / 6.07.2018) εντός του ΥΔ Ανατολικής Πελοποννήσου σημαντικές υποδομές που συμβάλλουν στην αντιπλημμυρική προστασία του ΥΔ (EL03) και που είναι κατασκευασμένες ή υπό μελέτη είναι οι κάτωθι:

- Μελέτη αντιπλημμυρικής προστασίας κάτω ρου του Ευρώτα ποταμού και ολοκλήρωση μελετών του έργου κατασκευή της Ε.Ο. Τρίπολης - Σπαρτής – Μονεμβάσις – στο τμήμα παράκαμψης οικισμού Σκάλας, Περιφέρεια Πελοποννήσου
- Μελέτη αντιπλημμυρικών έργων στα ρέματα: μεγάλο ποτάμι Καλλονής Τροιζηνίας, Λάκα και Αγία Τριάδα Λουτρόπολης Μεθάνων, Μεγάλο Ποτάμι στο Βαθύ Μεθάνων, Σκοτεινή Ν. Αίγινας και Λευκή Ν. Αίγινας
- Μελέτη αρδευτικού δικτύου Τρίνασου Ν. Λακωνίας
- Έργα μεταφοράς και διανομής νερού άρδευσης από δίκτυα Ανάβαλου στο Δήμο Ερμιονίδας Ν. Αργολίδας
- Μεταφορά και διανομή νερού άρδευσης από δίκτυα Αναβάλου σε Κουτσοπόδι, Μυκίνες, Μοναστηράκι, Φίχτια, Χωνικά, Αεροδρόμιο, Ελληνικό και Δήμο Μιδέας Ν. Αργολίδας
- Βελτίωσεις υφιστάμενων δικτύων Αναβάλου Ν. Αργολίδας
- Αναβάθμιση αντλιοστασίου & φράγματος Αναβάλου Ν. Αργολίδας
- Μελέτη φράγματος Κελεφίνας Ν. Λακωνίας, ΥΠΑΑΤ
- Οριστική μελέτη αντιπλημμυρικού φράγματος χειμάρρου Ξηριά Ν. Αργολίδας
- Στρατηγικός Σχεδιασμός Αντιπλημμυρικής Προστασίας Νομού Λακωνίας
- Συνεχής Τηλεμετρική Παρακολούθηση της Ποιότητας των Υδάτων του Ευρώτα Ποταμού και Αυτόματο Σύστημα Άμεσης Ειδοποίησης
- Διευθέτηση και η διαπλάτυνση της κοίτης του χειμάρρου Ξηριά, καθώς και η κατασκευή τεχνικών έργων (κατασκευή αναχωμάτων-τοιχών, πλακοσκεπούς αγωγού, επενδύσεις πρανών με συρματοκιβώτια, επισκευή αναβαθμών) από την θέση «Διπόταμος» έως την νέα γέφυρα της Ε.Ο. Άργους-Ναυπλίου
- Τεχνικά - αντιπλημμυρικά επαρχίας Άργους. Καθαρισμός, σκυροδέτηση σε τμήματα χειμάρρων
- Τεχνικά - αντιπλημμυρικά επαρχίας Ερμιονίδας. Καθαρισμός, σκυροδέτηση σε τμήματα χειμάρρων
- Αποκατάσταση αντιπλημμυρικών χειμάρρου Ιρίων. Καθορισμός σκυροδέτηση σε τμήματα χειμάρρων.
- Αντιπλημμυρική προστασία χαμηλής ζώνης Αργολικού Πεδίου. Καθορισμός, σκυροδέτηση
- Αποκαταστάσεις αντιπλημμυρικών χειμάρρου Ίναχου. Προστασία χειμάρρου Ινάχου.
- Αποκατάσταση ιρλανδικής διάβασης χειμάρρου Ξομβρίου στο Καλαμάκι.
- Ανακατασκευή Ιρλανδικής διάβασης και επένδυση πρανού χειμάρρου Ξομβρίου.

- Τεχνικά - Αντιπλημμυρικά Επιδαύρου.
- Οριοθέτηση ρέματος "Οικοδομικού Συνεταιρισμού Λογιστών" ΔΔ Διδύμων
- Οριοθέτηση ρέματος "Αμπελάκι - Γουπάτο" της Ν. Επιδαύρου
- Παλαιά οριοθέτηση Σαλαντίου
- Οριοθέτηση ρέματος «Μαραθιάς» Ασίνη
- Οριοθέτηση ρέματος «Ποταμιά ή Παλιάμπελα» Ν. Επίδαυρος
- Οριοθέτηση ρέματος «Οικοδομικού Συνεταιρισμού υπαλλήλων ΤΣΜΕΔΕ» Δήμος Επιδαύρου
- Οριοθέτηση ρέματος «Πουσιγκόρο» Κρανιδίου (MINDCOMRASS OVERSEAS A.E.)
- Οριοθέτηση ρέματος «Κρεμαστού» Άνω Επιδαύρου
- Οριοθέτηση ρέματος «Οικοδομικός Συνεταιρισμός υπαλλήλων ΔΕΗ» Σαλάντι
- Οριοθέτηση ρέματος στη θέση Κολοκοτρώνη Αργολικού
- Οριοθέτηση τριών μικρών ρεμάτων στο Δήμο Άργους
- Οριοθέτηση χειμάρρου «Γλυκιά» και «Ραμαντάνη»
- Οριοθέτηση χειμάρρου «Ξοβριού» Κιβέρι
- Οριοθέτηση ρέματος «Βαθύκι» Προσύμνη
- Οριοθέτηση χειμάρρου Ξηριά ΠΕ Αργολίδας
- Μελέτη οριοθέτησης & διευθέτησης χειμάρρου στο ΔΔ Πυργιώτικων
- Μελέτη γεφυρών Ερασίνου – Καρυάς
- Αντιπλημμυρικά έργα χειμάρρου Ξηριά Ν. Αργολίδας
- Ήπιες παρεμβάσεις στην παραλιακή ζώνη και στους ποταμούς της Νέας Κίου
- Διευθέτηση χειμάρρου Μπουρδί – Σκαφιδακίου
- Κατασκευή 3^{ου} και 4^{ου} φράγματος Δαφνώνα Λεωνιδίου
- Δημιουργία λεκανών διήθησης με ανασχετικά φράγματα στα ρέματα Κουμουνδούρου και Φρατζί περιοχής Τροιζηνίας
- Μελέτη φράγματος λεκάνης Ρόρου Τζερτζελιάς
- Μελέτη φράγματος Τάνου, ΥΠΑΑΤ
- Μελέτες φραγμάτων στους χειμάρρους: Ξόβριο, Ραμαντάνη, Δαφνοπόταμο, Π. & Ν. Επιδαύρου και Ρόρου Θερμησίας
- Κατασκευή ανασχετικών αναβαθμών στον ποταμό Δολιανίτη στο Δήμο Τεγέας Ν. Αρκαδίας

7.3.4.4 Πλαίσιο συνεργασίας για τις διασυνοριακές λεκάνες

Στο ΥΔ δεν υπάρχουν διασυνοριακές λεκάνες

7.3.4.5 Ζώνες Δυνητικά Υψηλού Κινδύνου Πλημμύρας Υδατικού Διαμερίσματος EL03

Με βάση τη Μεθοδολογία που αναπτύσσεται στο Κεφάλαιο 7.2 οι Ζώνες Δυνητικά Υψηλού Κινδύνου Πλημμύρας στο ΥΔ (EL03) Ανατολική Πελοπόννησος όπως προκύπτουν κατά την 1^η Αναθεώρηση της Προκαταρκτικής Αξιολόγησης Κινδύνων Πλημμύρας είναι οι ακόλουθες:

1. EL03APSF001 Χαμηλή ζώνη π. Ευρώτα (περιοχές οικισμών Σκάλας, Έλους) και λοιπών ρεμάτων Λακωνικού Κόλπου
2. EL03APSF002 Κοιλιάδα π. Ευρώτα στο ύψος της Σπάρτης
3. EL03APSF003 Πεδινή περιοχή Άστρους και ρέματος Δαφνών
4. EL03APSF004 Χαμηλές ζώνες π. Ράδου
5. EL03APSF005 Οροπέδιο Τρίπολης

6. EL03APSF006 Χαμηλές ζώνες ρεμάτων πεδιάδα Άργους – Ναυπλίου - Δρεπάνου
7. EL03APSF007 Πεδινή περιοχή Βλαχέρνας
8. EL03APSF008 Λοιπές χαμηλές ζώνες ρεμάτων Δήμων Ερμιονίδας και Επιδαύρου

Στον Πίνακα που ακολουθεί δίνονται τα ακόλουθα:

- Ο κωδικός, η ονομασία και η έκταση των Αναθεωρημένων Ζωνών Δυνητικά Υψηλού Κινδύνου Πλημμύρας του Υδατικού Διαμερίσματος
- Οι βασικές αλλαγές/διαφοροποιήσεις που έχουν επέλθει σε σχέση με την 1^η Προκαταρκτική Αξιολόγηση Κινδύνων Πλημμύρας του 2012
- Τα ανάλογα στοιχεία των ΖΔΥΚΠ που είχαν οριστεί στην 1^η Προκαταρκτική Αξιολόγηση Κινδύνων Πλημμύρας (2012) και αντιστοιχούν στις νέες Αναθεωρημένες Ζώνες.
- Η συμμετοχή των Αναθεωρημένων ΖΔΥΚΠ στη συνολική έκταση του ΥΔ και η διαφοροποίηση της συνολικής έκτασης τους σε σχέση με αυτή των ΖΔΥΚΠ που είχαν οριστεί στην 1^η Προκαταρκτική Αξιολόγηση Κινδύνων Πλημμύρας.

Τα όρια των Αναθεωρημένων Ζωνών Δυνητικά Υψηλού Κινδύνου Πλημμύρας παρουσιάζονται στο σχήμα που ακολουθεί τον πίνακα

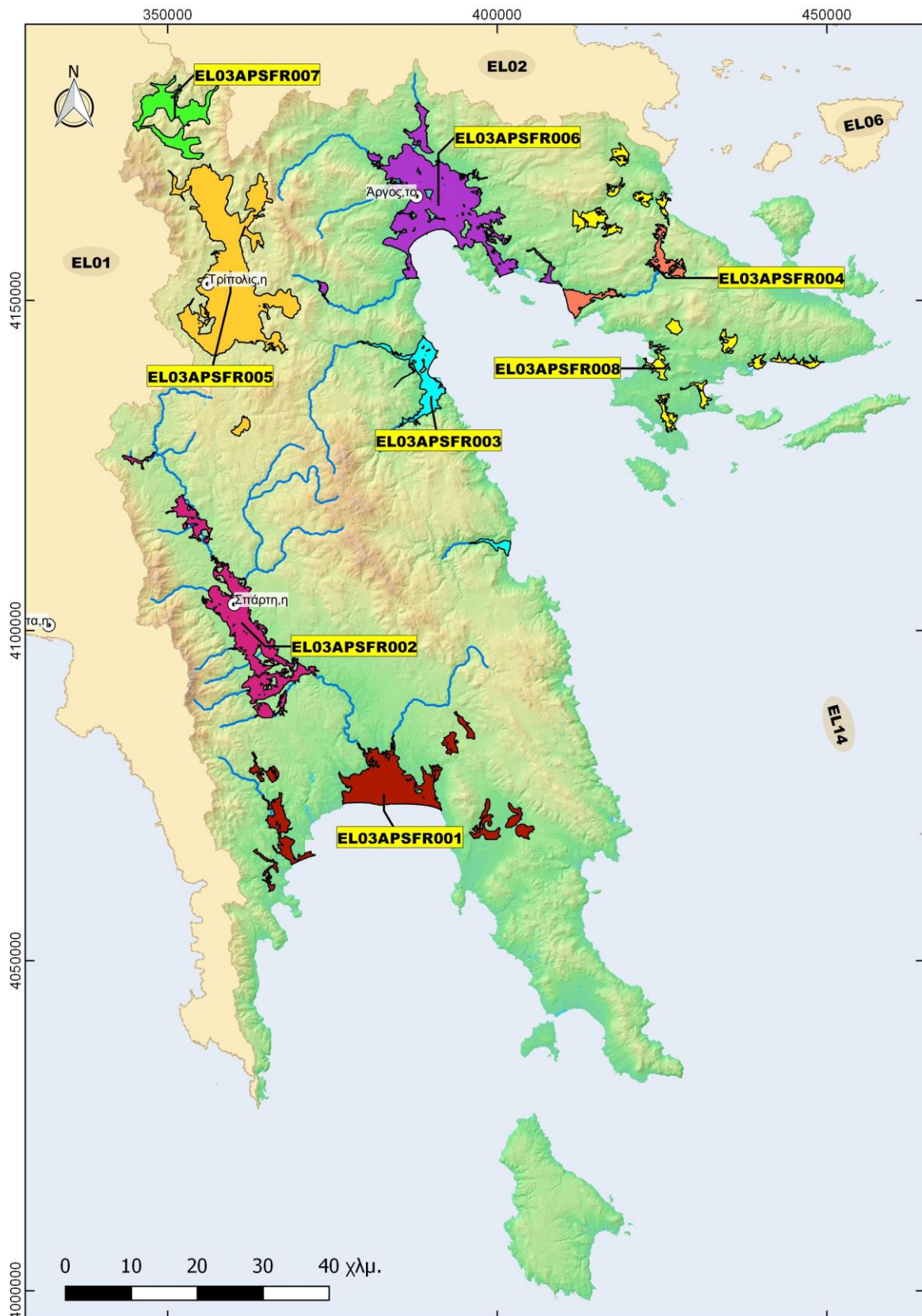
Πίνακας 7-3: Ζώνες Δυνητικά Υψηλού Κινδύνου Πλημμύρας - ΥΔ 03 Ανατολική Πελοπόννησος

Συνολική έκταση ΥΔ (km²): 8.443

α/α	1 ^η ΑΝΑΘΕΩΡΗΣΗ ΠΡΟΚΑΤΑΡΚΤΙΚΗ ΑΞΙΟΛΟΓΗΣΗ ΚΙΝΔΥΝΩΝ ΠΛΗΜΜΥΡΑΣ (2019)				ΠΡΟΚΑΤΑΡΚΤΙΚΗ ΑΞΙΟΛΟΓΗΣΗ ΚΙΝΔΥΝΩΝ ΠΛΗΜΜΥΡΑΣ (2012)		
	Κωδικός	Ονομασία	Έκταση (km ²)	Αλλαγές στη 2 ^η Προκαταρκτική	Κωδικός	Ονομασία	Έκταση (km ²)
1	EL03APSF001	Χαμηλή ζώνη π. Ευρώτα (περιοχές οικισμών Σκάλας, Έλους) και λοιπών ρεμάτων Λακωνικού Κόλπου	133,73	Διευρύνεται με βάση τα αποτελέσματα για πλημμύρες T 1000 και εντάσσονται και χαμηλές ζώνες εκατέρωθεν της αρχικής ΖΔΥΚΠ όπου έχουν καταγραφεί ιστορικά συμβάντα	GR03RAK0001	Χαμηλή ζώνη π. Ευρώτα (περιοχές οικισμών Σκάλας, Έλους)	74
2	EL03APSF002	Κοιλάδα π. Ευρώτα στο ύψος της Σπάρτης	118,32	Διευρύνεται με βάση τα αποτελέσματα για πλημμύρες T 1000 και εντάσσονται και χαμηλές ζώνες περιμετρικά της ΖΔΥΚΠ και εντός της λεκάνης του Ευρώτα όπου έχουν καταγραφεί ιστορικά συμβάντα	GR03RAK0002	Κοιλάδα π. Ευρώτα στο ύψος της Σπάρτης	89
3	EL03APSF003	Πεδινή περιοχή Άστρους και ρέματος Δαφνών	38,90	Διευρύνεται με βάση τα αποτελέσματα για πλημμύρες T 1000 και εντάσσονται και χαμηλές ζώνες του ρέματος Δαφνών όπου έχουν καταγραφεί ιστορικά συμβάντα	GR03RAK0003	Πεδινή περιοχή Άστρους	29
4	EL03APSF004	Χαμηλές ζώνες π. Ράδου	28,18	Διευρύνεται με βάση τα αποτελέσματα για πλημμύρες T 1000 και εντάσσονται και χαμηλές ζώνες του Ράδου όπου έχουν καταγραφεί ιστορικά συμβάντα	GR03RAK0004	Χαμηλή ζώνη π. Ράδου	13
5	EL03APSF005	Οροπέδιο Τρίπολης	231,68	Διευρύνεται με βάση τα αποτελέσματα για πλημμύρες T 1000 και εντάσσονται	GR03RAK0005	Οροπέδιο Τρίπολης	203

ΥΠΟΥΡΓΕΙΟ ΠΕΡΙΒΑΛΛΟΝΤΟΣ ΚΑΙ ΕΝΕΡΓΕΙΑΣ / ΓΕΝΙΚΗ ΓΡΑΜΜΑΤΕΙΑ ΦΥΣΙΚΟΥ ΠΕΡΙΒΑΛΛΟΝΤΟΣ & ΥΔΑΤΩΝ
ΓΕΝΙΚΗ ΔΙΕΥΘΥΝΣΗ ΥΔΑΤΩΝ

α/α	1 ^η ΑΝΑΘΕΩΡΗΣΗ ΠΡΟΚΑΤΑΡΚΤΙΚΗ ΑΞΙΟΛΟΓΗΣΗ ΚΙΝΔΥΝΩΝ ΠΛΗΜΜΥΡΑΣ (2019)				ΠΡΟΚΑΤΑΡΚΤΙΚΗ ΑΞΙΟΛΟΓΗΣΗ ΚΙΝΔΥΝΩΝ ΠΛΗΜΜΥΡΑΣ (2012)		
	Κωδικός	Όνομασία	Έκταση (km ²)	Αλλαγές στη 2 ^η Προκαταρκτική	Κωδικός	Όνομασία	Έκταση (km ²)
				χαμηλές ζώνες της κλειστής λεκάνης όπου έχουν καταγραφεί ιστορικά συμβάντα			
6	EL03APSF006	Χαμηλές ζώνες ρεμάτων πεδιάδα Άργους – Ναυπλίου - Δρεπάνου	184,04	Διευρύνεται με βάση τα αποτελέσματα για πλημμύρες T 1000 και εντάσσονται χαμηλές ζώνες των ρεμάτων όπου έχουν καταγραφεί ιστορικά συμβάντα	GR03RAK0006	Πεδιάδα Άργους – Ναυπλίου - Δρεπάνου	167
7	EL03APSF007	Πεδινή περιοχή Βλαχέρνας	49,93	Διαφοροποιείται με βάση τα αποτελέσματα για πλημμύρες T 1000	GR03RAK0007	Πεδινή περιοχή Βλαχέρνας	31
8	EL03APSF008	Λοιπές χαμηλές ζώνες ρεμάτων Δήμων Ερμιονίδας και Επιδαύρου	59,33	Νέα περιοχή			
	ΣΥΝΟΛΟ		844,11				606
	Διαφορά σε σχέση με προκαταρκτική 2012		+39,3%				
	Ποσοστό στο σύνολο του ΥΔ (%)		10%				7,2%



**Εικόνα 7-4: Υδατικό Διαμέρισμα Ανατολικής Πελοποννήσου (EL03)
Ζώνες Δυνητικά Υψηλού Κινδύνου Πλημμύρας (Οκτώβριος 2019)**

7.3.5 Υδατικό Διαμέρισμα EL04 «Δυτική Στερεά Ελλάδα»

7.3.5.1 Θέση-διοικητική διαίρεση – Βασικά χαρακτηριστικά

Το ΥΔ EL04 «Δυτική Στερεά Ελλάδα» περιλαμβάνει την Περιφέρεια Δυτικής Ελλάδας πλην Πελοποννήσου, το Δυτικό τμήμα της Περιφέρειας Στερεάς Ελλάδας, τη νήσο Λευκάδας της Περιφέρειας Ιονίων Νήσων, μικρό μέρος της Περιφέρειας Θεσσαλίας και ελάχιστο μέρος της Περιφέρειας Ηπείρου. Συγκεκριμένα, περιλαμβάνει το μεγαλύτερο μέρος της Π.Ε Αιτωλοακαρνανίας, που ανήκει στην Περιφέρεια Δυτικής Ελλάδος καθώς και την Π.Ε. Λευκάδος που ανήκει στην Περιφέρεια Ιονίων Νήσων. Οι παραπάνω Π.Ε. υπάγονται διοικητικά στην Αποκεντρωμένη Δοίκηση(ΑΔ) Πελοποννήσου, Δυτικής Ελλάδος και Ιονίων Νήσων. Ακόμη στο ΥΔ (EL04) Δυτικής Στερεάς Ελλάδας περιλαμβάνεται μέρος της Περιφέρειας Στερεάς Ελλάδας (όλη η Π.Ε. Ευρυτανίας και τμήμα της Π.Ε. Φωκίδος) και μικρό μέρος της Περιφέρειας Θεσσαλίας (τμήματα των Π.Ε. Καρδίτσας και Τρικάλων), που υπάγονται διοικητικά στην ΑΔ Θεσσαλίας-Στερεάς Ελλάδος. Τέλος, στο ΥΔ ανήκει ελάχιστο μέρος της Περιφέρειας Ηπείρου (τμήμα της Π.Ε. Άρτας), που υπάγεται διοικητικά στην ΑΔ Ηπείρου - Δυτικής Μακεδονίας.

Σε επίπεδο Δήμων (Εικόνα 4 7) το ΥΔ Δυτικής Στερεάς Ελλάδας περιλαμβάνει εξ ολοκλήρου ή τμήματα από είκοσι (20) Δήμους. Συγκεκριμένα, περιλαμβάνει και τους επτά (7) Δήμους της Π.Ε. Αιτωλοακαρνανίας (Αγρινίου, Ακτίου-Βόνιτσας, Αμφιλοχίας, Θέρμου, Ιεράς Πόλης Μεσολογγίου, Ναυπακτίας και Ξηρομέρου), τους δύο (2) Δήμους της Π.Ε. Ευρυτανίας (Αγράφων, Καρπενησίου), τους δύο (2) Δήμους της Π.Ε. Λευκάδος (Λευκάδος, Μεγανησίου), το μεγαλύτερο τμήμα του Δήμου Δωρίδος καθώς και μικρό τμήμα του Δήμου Δελφών της Π.Ε. Φωκίδος, το μεγαλύτερο τμήμα του Δήμου Αργιθέας καθώς και τμήματα των Δήμων Καρδίτσας και Λίμνης Πλαστήρα της Π.Ε. Καρδίτσας και τέλος μικρά τμήματα των Δήμων Καλαμπάκας και Πύλης (Π.Ε. Τρικάλων) και Κεντρικών Τζουμέρκων και Γεωργίου Καραϊσκάκη (Π.Ε. Άρτας).

Στο Υδατικό Διαμέρισμα αναπτύσσεται από βορρά προς νότο η οροσειρά της νότιας Πίνδου, η οποία περιλαμβάνει τα Αθαμανικά Όρη, τα Άγραφα, τον Τυμφρηστό, το Παναιτωλικό και τα Βαρδούσια. Τα υψόμετρα φτάνουν τα 2.416 m (Αθαμανικά) ως 1.924 m (Παναιτωλικό). Στα δυτικά εμφανίζονται χαμηλότερα βουνά (Βάλτου και Ακαρνανικά με μέγιστα υψόμετρα 1.728 και 1.528 m αντίστοιχα).

Η μορφολογία των ακτών του διαμερίσματος είναι ιδιαίτερα πολύπλοκη και περιλαμβάνει κλειστές θάλασσες και πολλούς μικρούς κόλπους και νησιά. Στο νοτιοδυτικό τμήμα, στις εκβολές του Αχελώου, σχηματίζονται οι κλειστές λιμνοθάλασσες του Αιτωλικού, του Μεσολογγίου και της Κλείσοβας.

Οι κύριες χρήσεις γης στο ΥΔ04, σύμφωνα με τα στοιχεία του εγκεκριμένου ΣΔΚΠ (ΦΕΚ 2686 Β' / 6.07.2018) είναι οι ακόλουθες: σε όλες τις λεκάνες απορροής το ποσοστό κάλυψης αστικών περιοχών δε ξεπερνά το 1%. Ειδικότερα, στην ΛΑΠ Αχελώου οι βοσκότοποι καλύπτουν το 30%, οι δασικές εκτάσεις 45%, οι καλλιέργειες 14%, ενώ οι δρόμοι/ επιφανειακά ύδατα 10%. Στην ΛΑΠ Ευήνου οι βοσκότοποι καλύπτουν το 39%, οι δασικές εκτάσεις 48%, οι καλλιέργειες 9%, ενώ οι δρόμοι/ επιφανειακά ύδατα 3%. Στην ΛΑΠ Λευκάδας οι βοσκότοποι καλύπτουν το 32%, οι δασικές εκτάσεις 25%, οι καλλιέργειες 42%, ενώ οι δρόμοι/ επιφανειακά ύδατα λιγότερο από 1%. Τέλος, στην ΛΑΠ Μόρνου οι βοσκότοποι καταλαμβάνουν το 36%, οι δασικές εκτάσεις 49%, οι καλλιέργειες 7%, ενώ οι δρόμοι/ επιφανειακά ύδατα 7%.

Η συνολική έκταση του διαμερίσματος είναι 10.498 km². Ο πληθυσμός του διαμερίσματος, βάση τα στοιχεία της απογραφής 2011 ανέρχεται στους 297.797 κατοίκους.

7.3.5.2 Υδρολογικά στοιχεία Υδατικού Διαμερίσματος ΕΛ04

Το ΥΔ της Δυτικής Στερεάς Ελλάδας περιλαμβάνει τις Λεκάνες **Απορροής Αχελώου (ΕΛ0415), Εύηνου (ΕΛ0420), Μόρνου (ΕΛ0421)** και **Λευκάδας (ΕΛ0444)**, σύμφωνα με την υπ' αριθμ. οικ. 706/16.07.10 απόφαση (ΦΕΚ 1383/Β'/02.09.2010) της Εθνικής Επιτροπής Υδάτων, έτσι όπως διορθώθηκε και ισχύει.

Το Υδατικό Διαμέρισμα Δυτικής Στερεάς Ελλάδας έχει όρια το όρος Λάκμος προς τα βορειοδυτικά, τους ορεινούς όγκους της Πίνδου, των Βαρδουσίων και της Γκιώνας προς τα ανατολικά, τα όρη Θύαμο, Μακρύ, Βάλτος και Αθαμανικά, τον Αμβρακικό Κόλπο και το Ιόνιο Πέλαγος προς τα δυτικά και τον Κορινθιακό Κόλπο προς τα νότια.

Το ύψος των ατμοσφαιρικών κατακρημνισμάτων στο ΥΔ Δυτικής Στερεάς Ελλάδας είναι το δεύτερο στη χώρα, μετά από εκείνο του ΥΔ Ηπείρου. Το μέσο ετήσιο ύψος βροχής ξεκινά από 800 έως 1.000 mm περίπου στα παράκτια και πεδινά και φτάνει τα 1.400 mm στα ορεινά, ενώ σε μεγάλα υψόμετρα ξεπερνά τα 1800 mm.

Ο ποταμός Αχελώος είναι ο μεγαλύτερος σε παροχή ποταμός που βρίσκεται εξ' ολοκλήρου σε ελληνικό έδαφος. Διαρρέει το υδατικό διαμέρισμα σε μήκος 220 km περίπου πριν την εκβολή του στο Ιόνιο Πέλαγος. Εκτός από τις τρεις κύριες λεκάνες σημαντικό τμήμα του διαμερίσματος καταλαμβάνουν και οι υπόλεκάνες των παραποτάμων του Αχελώου (Μέγδοβα, Τρικεριώτη, Αγραφιώτη και Ινάχου) και άλλα μικρότερα υδατορεύματα (π.χ. Ξηροπόταμος, Αράπης κλπ).

Επισημαίνεται, ωστόσο, ότι η υπολεκάνη του Ταυρωπού (Μέγδοβα), ανάντη του φράγματος Πλαστήρα, έκτασης 161 km², αν και υδρολογικά ανήκει στην λεκάνη Απορροής του π. Αχελώου, από διαχειριστική σκοπιά εντάσσεται σε αυτή του π. Πηνειού (δηλαδή στο ΥΔ (ΕΛ08)), καθώς το σύνολο, πρακτικά, των υδατικών πόρων της εκτρέπονται προς την πλευρά της Θεσσαλίας. Παρόμοια, το σύνολο των υδατικών πόρων της υπολεκάνης του Μόρνου, ανάντη του ομώνυμου φράγματος, και μέρος των υδατικών πόρων της υπολεκάνης του Ευήνου, ανάντη του φράγματος Αγίου Δημητρίου, εκτρέπονται προς το ΥΔ Αττικής (06) για την ύδρευση της Αθήνας.

Ακόμη, υπάρχουν και οι μικρότερες λεκάνες της Νήσου Λευκάδας, των υπόλοιπων νησιών και των παραλιακών ρεμάτων.

Στο ΥΔ (ΕΛ04) υπάρχουν σημαντικοί ταμιευτήρες ρύθμισης της ροής των ποταμών με σκοπό είτε την παραγωγή υδροηλεκτρικής ενέργειας (ταμιευτήρες Αχελώου), είτε την ύδρευση της Αθήνας (ταμιευτήρες Μόρνου και Ευήνου). Μέχρι σήμερα έχουν κατασκευαστεί τέσσερα μεγάλα υδροηλεκτρικά έργα. Τρία από αυτά βρίσκονται στην κύρια λεκάνη του π. Αχελώου (Κρεμαστά, Καστράκι, Στράτος) και ένα στον παραπόταμο του Αχελώου Ταυρωπό ή Μέγδοβα.

Στο υδατικό διαμέρισμα υπάρχουν επίσης οι φυσικές λίμνες Τριχωνίδα και Λυσιμαχία, καθώς και μικρότερες λίμνες (Οζερός και Αμβρακία).

7.3.5.3 Σημαντικά έργα υποδομής

Σύμφωνα με τα στοιχεία του εγκεκριμένου ΣΔΚΠ (ΦΕΚ 2686 Β'/ 6.07.2018) εντός του ΥΔ Δυτικής Στερεάς Ελλάδας έχουν κατασκευαστεί και λειτουργούν σημαντικά έργα υποδομής, που αντιμετωπίζουν πλημμυρικούς κινδύνους, όπως:

- υδροηλεκτρικά φράγματα πολλαπλού σκοπού (Τεχνητές Λίμνες Κρεμαστών, Καστρακίου και Στράτου I και II, Τεχνητή Λίμνη Πλαστήρα)
- υδρευτικά φράγματα απολήψεων (Αγίου Δημητρίου στον Εύηνο, φράγμα Μόρνου)
- αρδευτικά δίκτυα (ΓΟΕΒ Αχελώου – κατάντη φράγματος Στράτου)
- σημαντικοί οδικοί άξονες (Ιόνια Οδός) και οδικά έργα (ζεύξη Ακτίου – Πρέβεζας και Ρίου - Αντιρρίου)
- αεροδρόμιο Ακτίου
- λιμένες (Λευκάδος, Πλατυγιάλι Αστακού)

7.3.5.4 Πλαίσιο συνεργασίας για τις διασυνοριακές λεκάνες

Στο ΥΔ δεν υπάρχουν διασυνοριακές λεκάνες

7.3.5.5 Ζώνες Δυνητικά Υψηλού Κινδύνου Πλημμύρας Υδατικού Διαμερίσματος EL04

Με βάση τη Μεθοδολογία που αναπτύσσεται στο Κεφάλαιο 7.2 οι Ζώνες Δυνητικά Υψηλού Κινδύνου Πλημμύρας στο ΥΔ EL04 «Δυτική Στερεά Ελλάδα» όπως προκύπτουν κατά την 1^η Αναθεώρηση της Προκαταρκτικής Αξιολόγησης Κινδύνων Πλημμύρας είναι οι ακόλουθες:

1. EL04APSF001 Δέλτα π. Μόρνου-παράκτιες περιοχές Ναυπακτίας
2. EL04APSF002 Περιοχή δέλτα π. Ευήνου
3. EL04APSF003 Χαμηλή ζώνη π. Αχελώου και παραλίμνιας περιοχής λιμνοθάλασσας Μεσολογγίου, παραλίμνιες εκτάσεις Τριχωνίδας, Λυσιμαχίας, Οζερού, Αμβρακίας
4. EL04APSF004 Παραλίμνιες εκτάσεις λίμνης Βουλκαρίας και χαμηλές ζώνες βόρεια βορειοανατολικά λίμνης
5. EL04APSF005 Πεδινές εκτάσεις λεκάνης ρεμάτων Αμφιλοχίας
6. EL04APSF006 Παραλίμνιες εκτάσεις τ.λ. Πλαστήρα και χαμηλές ζώνες π.Ταυρωπού
7. EL04APSF007 Χαμηλές ζώνες π. Καρπενισιώτη
8. EL04APSF008 Χαμηλές ζώνες ρεμάτων Βουτουμιάς και Νήσσης
9. EL04APSF009 Χαμηλές ζώνες π. Ίναχος

Στον Πίνακα που ακολουθεί δίνονται τα ακόλουθα:

- Ο κωδικός, η ονομασία και η έκταση των Αναθεωρημένων Ζωνών Δυνητικά Υψηλού Κινδύνου Πλημμύρας του Υδατικού Διαμερίσματος
- Οι βασικές αλλαγές/διαφοροποιήσεις που έχουν επέλθει σε σχέση με την Προκαταρκτική Αξιολόγηση Κινδύνων Πλημμύρας του 2012
- Τα ανάλογα στοιχεία των ΖΔΥΚΠ που είχαν οριστεί στην Προκαταρκτική Αξιολόγηση Κινδύνων πλημμύρας (2012) και αντιστοιχούν στις νέες Αναθεωρημένες Ζώνες.
- Η συμμετοχή των Αναθεωρημένων ΖΔΥΚΠ στη συνολική έκταση του ΥΔ και η διαφοροποίηση της συνολικής έκτασης τους σε σχέση με αυτή των ΖΔΥΚΠ που είχαν οριστεί στην Προκαταρκτική Αξιολόγηση Κινδύνων Πλημμύρας.

Τα όρια των Αναθεωρημένων Ζωνών Δυνητικά Υψηλού Κινδύνου Πλημμύρας παρουσιάζονται στο σχήμα που ακολουθεί τον πίνακα

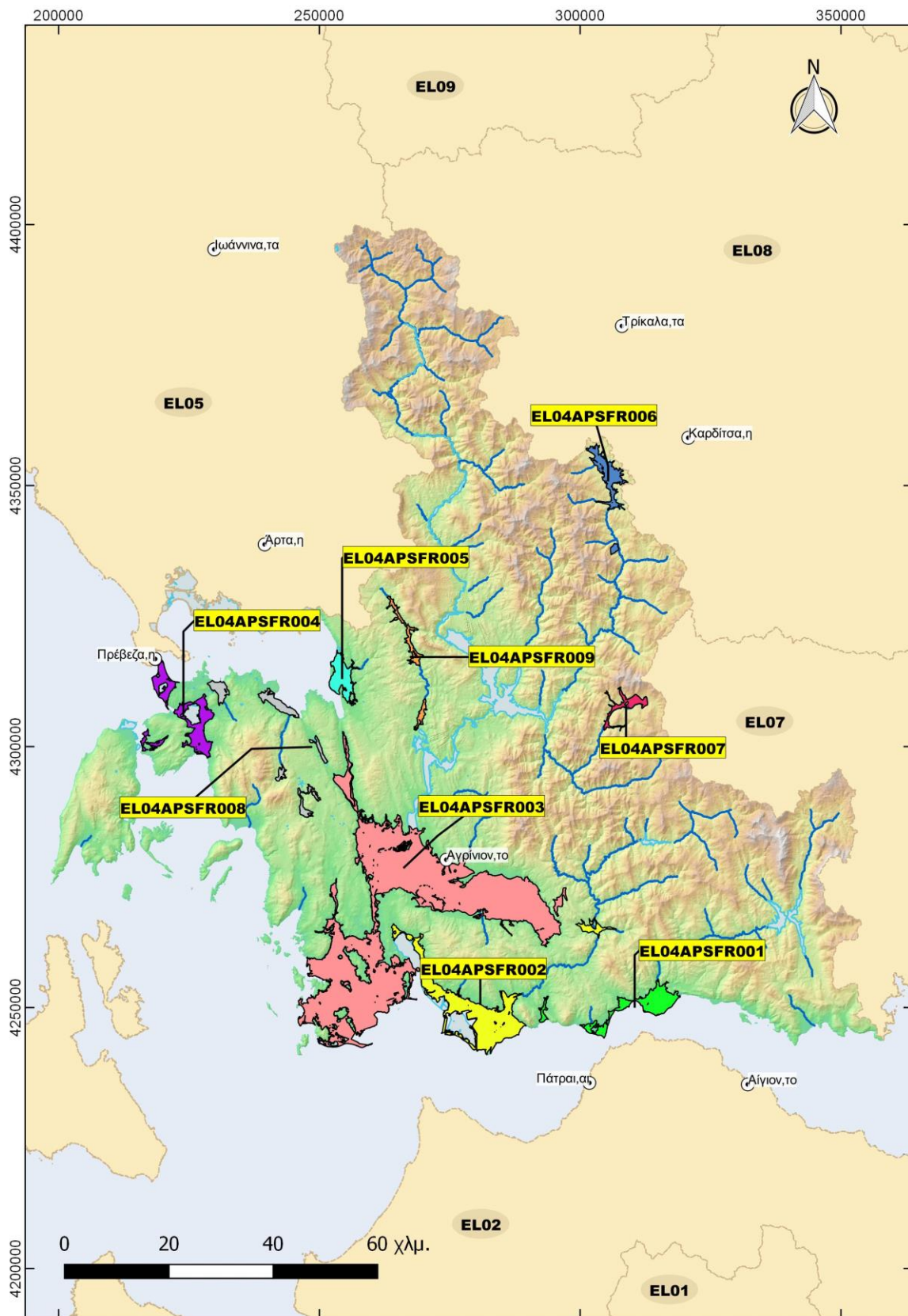
Πίνακας 7-4: Ζώνες Δυνητικά Υψηλού Κινδύνου Πλημμύρας- ΥΔ 04 : Δυτική Στερεά Ελλάδα

Συνολική έκταση ΥΔ (km²): 10.492

α/ α	1 ^η ΑΝΑΘΕΩΡΗΣΗ ΠΡΟΚΑΤΑΡΚΤΙΚΗ ΑΞΙΟΛΟΓΗΣΗ ΚΙΝΔΥΝΩΝ ΠΛΗΜΜΥΡΑΣ (2019)				ΠΡΟΚΑΤΑΡΚΤΙΚΗ ΑΞΙΟΛΟΓΗΣΗ ΚΙΝΔΥΝΩΝ ΠΛΗΜΜΥΡΑΣ (2012)		
	Κωδικός	Ονομασία	Έκταση (km ²)	Αλλαγές στη 2 ^η Προκαταρκτική	Κωδικός	Ονομασία	Έκταση (km ²)
1	EL04APFR001	Δέλτα π. Μόρνου-παράκτιες περιοχές Ναυπακτίας	44,18	Διευρύνεται με βάση τα αποτελέσματα για πλημμύρες Τ 1000 και εντάσσονται χαμηλές ζώνες πλησίον της αρχικής ΖΔΥΚΠ όπου έχουν καταγραφεί ιστορικά συμβάντα	GR04RAK0001	Δέλτα π. Μόρνου-παράκτιες περιοχές Ναυπακτίας	40
2	EL04APFR002	Περιοχή δέλτα π. Ευήνου	123,87	Διευρύνεται με βάση τα αποτελέσματα για πλημμύρες Τ 1000 και εντάσσονται χαμηλές ζώνες πλησίον της αρχικής ΖΔΥΚΠ όπου έχουν καταγραφεί ιστορικά συμβάντα	GR04RAK0002	Περιοχή δέλτα π. Ευήνου	108
3	EL04APFR003	Χαμηλή ζώνη π. Αχελώου και παραλίμνιας περιοχής λιμνοθάλασσας Μεσολογγίου, παραλίμνιες εκτάσεις Τριχωνίδας, Λυσιμαχίας, Οζερού, Αμβρακίας	666,98	Διευρύνεται με βάση τα αποτελέσματα για πλημμύρες Τ 1000 και εντάσσονται χαμηλές ζώνες πλησίον της αρχικής ΖΔΥΚΠ όπου έχουν καταγραφεί ιστορικά συμβάντα	GR04RAK0003	Χαμηλή ζώνη π. Αχελώου και παραλίμνιας περιοχής λιμνοθάλασσας Μεσολογγίου, παραλίμνιες εκτάσεις Τριχωνίδας, Λυσιμαχίας, Οζερού, Αμβρακίας	639
4	EL04APFR004	Παραλίμνιες εκτάσεις λίμνης Βουλκαρίας και χαμηλές ζώνες βόρεια βορειοανατολικά	54,79	Εντάσσονται χαμηλές ζώνες βόρεια βορειοανατολικά της αρχικής ΖΔΥΚΠ όπου έχουν καταγραφεί ιστορικά συμβάντα	GR04RAK0004	Παραλίμνιες εκτάσεις λίμνης Βουλκαρίας	34

ΥΠΟΥΡΓΕΙΟ ΠΕΡΙΒΑΛΛΟΝΤΟΣ ΚΑΙ ΕΝΕΡΓΕΙΑΣ / ΓΕΝΙΚΗ ΓΡΑΜΜΑΤΕΙΑ ΦΥΣΙΚΟΥ ΠΕΡΙΒΑΛΛΟΝΤΟΣ & ΥΔΑΤΩΝ
ΓΕΝΙΚΗ ΔΙΕΥΘΥΝΣΗ ΥΔΑΤΩΝ

α/ α	1 ^η ΑΝΑΘΕΩΡΗΣΗ ΠΡΟΚΑΤΑΡΚΤΙΚΗ ΑΞΙΟΛΟΓΗΣΗ ΚΙΝΔΥΝΩΝ ΠΛΗΜΜΥΡΑΣ (2019)				ΠΡΟΚΑΤΑΡΚΤΙΚΗ ΑΞΙΟΛΟΓΗΣΗ ΚΙΝΔΥΝΩΝ ΠΛΗΜΜΥΡΑΣ (2012)		
	Κωδικός	Όνομασία	Έκταση (km ²)	Αλλαγές στη 2 ^η Προκαταρκτική	Κωδικός	Όνομασία	Έκταση (km ²)
		λίμνης					
5	EL04APSF005	Πεδινές εκτάσεις λεκάνης ρεμάτων Αμφιλοχίας	26,50	Δεν μεταβάλλεται	GR04RAK0005	Πεδινές εκτάσεις λεκάνης ρεμάτων Αμφιλοχίας	26
6	EL04APSF006	Παραλίμνιες εκτάσεις τ.λ. Πλαστήρα και χαμηλές ζώνες π.Ταυρωπού	28,84	Εντάσσονται χαμηλές ζώνες ποταμού Ταυρωπού ΖΔΥΚΠ όπου έχουν καταγραφεί ιστορικά συμβάντα	GR04RAK0006	Παραλίμνιες εκτάσεις τ.λ. Πλαστήρα	27
7	EL04APSF007	Χαμηλές ζώνες π. Καρπενισιώτη	13,01	ΝΕΑ ΠΕΡΙΟΧΗ			
8	EL04APSF008	Χαμηλές ζώνες ρεμάτων Βουτουμιάς και Νήσης	47,56	ΝΕΑ ΠΕΡΙΟΧΗ			
9	EL04APSF009	Χαμηλές ζώνες π. Ίναχος	16,43	ΝΕΑ ΠΕΡΙΟΧΗ			
	ΣΥΝΟΛΟ		1022,16				874
	Διαφορά σε σχέση με Προκαταρκτική 2012		+17,0%				
	Ποσοστό στο σύνολο του ΥΔ (%)		9,7%				8,3%



Εικόνα 7-5: Υδατικό Διαμέρισμα Δυτικής Στερεάς Ελλάδας (EL04)
Ζώνες Δυνητικά Υψηλού Κινδύνου Πλημμύρας (Οκτώβριος 2019)

7.3.6 Υδατικό Διαμέρισμα EL05 «Ήπειρος»

7.3.6.1 Θέση-διοικητική διαίρεση - Βασικά χαρακτηριστικά

Το ΥΔ EL05 «Ήπειρος» περιλαμβάνεται το σύνολο της Περιφέρειας Ηπείρου, οι νήσοι Κέρκυρα, Παξοί, Αντίπαξοι, Οθωνοί και Ερεικούσα από την Περιφέρεια Ιονίων Νήσων και πολύ μικρά τμήματα από τις Περιφέρειες Δυτικής Μακεδονίας και Στερεάς Ελλάδας. Περιλαμβάνει εξ ολοκλήρου ή τμήματα που ανήκουν διοικητικά σε οκτώ (8) Περιφερειακές Ενότητες (Π.Ε.), τέσσερις (4) Περιφέρειες και δύο (2) Αποκεντρωμένες Διοικήσεις (ΑΔ). Συγκεκριμένα, συμπεριλαμβάνει εξ ολοκλήρου τις Π.Ε. Θεσπρωτίας και Πρέβεζας και το μεγαλύτερο τμήμα των Π.Ε. Άρτας και Ιωαννίνων, που ανήκουν στην Περιφέρεια Ηπείρου. Επιπλέον, περιλαμβάνει μικρότερα τμήματα των Π.Ε. Κοζάνης και Γρεβενών που ανήκουν στην Περιφέρεια Δυτικής Μακεδονίας. Οι παραπάνω Π.Ε. ανήκουν διοικητικά στην Αποκεντρωμένη Διοίκηση Ηπείρου - Δυτικής Μακεδονίας-. Ακόμα το ΥΔ Ηπείρου περιλαμβάνει εξ ολοκλήρου την Π.Ε. Κέρκυρας, που, όπως αναφέρθηκε ανήκει στην Περιφέρεια Ιονίων Νήσων και τέλος μικρό τμήμα της Π.Ε. Αιτωλοακαρνανίας, που ανήκει στην Περιφέρεια Δυτικής Ελλάδας. Οι δύο τελευταίες Π.Ε. ανήκουν στην Αποκεντρωμένη Διοίκηση Πελοποννήσου, Δυτικής Ελλάδος και Ιονίων Νήσων.

Το Υδατικό Διαμέρισμα Ηπείρου είναι ένα από τα πιο ορεινά διαμερίσματα της χώρας, δεδομένου ότι οι ορεινές περιοχές του καλύπτουν περίπου το 70% της συνολικής έκτασής του, ενώ οι πεδινές μόνο το 15%. Έχει έντονο ανάγλυφο με μεγάλες κλίσεις πρηνών και βαθιές χαράδρες (π.χ. Βίκος, Άραχθος, Αχέροντας). Τα υψηλότερα όρη του είναι ο Σμόλικας (2.617 m), ο Γράμμος (2.520 m), η Τύμφη (2.497 m), τα Τζουμέρκα (2.429 m), η Νεμέρτσκα (2.209 m), ο Τόμαρος (1.974 m) και η Μουργκάνα (1.806 m).

Το Υδατικό Διαμέρισμα Ηπείρου έχει έκταση 9.980 km², από τα οποία τα 631 km² ανήκουν στην Κέρκυρα. Ο πληθυσμός του Υδατικού Διαμερίσματος Ηπείρου, με βάση τα στοιχεία της απογραφής 2011 ανέρχεται στους 453.941 κατοίκους.

Οι κύριες χρήσεις γης στο ΥΔ05, σύμφωνα με τα στοιχεία του εγκεκριμένου ΣΔΚΠ (ΦΕΚ 2684 Β / 6.07.2018) είναι οι ακόλουθες: σε όλες τις λεκάνες απορροής το ποσοστό κάλυψης αστικών περιοχών δε ξεπερνά το 1%, ωστόσο εξαίρεση αποτελεί η ΛΑΠ Κέρκυρας- Παξών όπου το ποσοστό είναι 2%. Πιο συγκεκριμένα, στην ΛΑΠ Αώου οι βοσκότοποι καλύπτουν το 35%, οι δασικές εκτάσεις 55%, οι καλλιέργειες 2%, ενώ οι δρόμοι/ επιφανειακά ύδατα 8%. Στην ΛΑΠ Καλαμά οι βοσκότοποι καλύπτουν το 27%, οι δασικές εκτάσεις 53%, οι καλλιέργειες 14%, ενώ οι δρόμοι/ επιφανειακά ύδατα 5%. Στην ΛΑΠ Αχέροντος οι βοσκότοποι καλύπτουν το 30%, οι δασικές εκτάσεις 3%, οι καλλιέργειες 24%, ενώ οι δρόμοι/ επιφανειακά ύδατα 43%. Στην ΛΑΠ Αράχθου οι βοσκότοποι καλύπτουν το 18%, οι δασικές εκτάσεις 65%, οι καλλιέργειες 9%, ενώ οι δρόμοι/ επιφανειακά ύδατα 7%. Στην ΛΑΠ Κέρκυρας- Παξών οι βοσκότοποι καλύπτουν το 1%, οι δασικές εκτάσεις 41%, οι καλλιέργειες 50%, ενώ οι δρόμοι/ επιφανειακά ύδατα 6%. Τέλος, στην ΛΑΠ Λούρου οι βοσκότοποι καλύπτουν το 30%, οι δασικές εκτάσεις 37%, οι καλλιέργειες 26%, ενώ οι δρόμοι/ επιφανειακά ύδατα 6%.

7.3.6.2 Υδρολογικά στοιχεία Υδατικού Διαμερίσματος EL05

Ο υδροκρίτης του διαμερίσματος ορίζεται ανατολικά από τον όρμο Κοπραίνης του Αμβρακικού Κόλπου και συνεχίζει στους ορεινούς όγκους Βάλτου, Αθαμανικών, οροσειράς βόρειας Πίνδου,

Βόιου, και Γράμμου. Στη συνέχεια τα όρια του διαμερίσματος ορίζονται από τα ελληνοαλβανικά σύνορα.

Η γεωμορφολογία του ΥΔ χαρακτηρίζεται από την παρουσία της οροσειράς της Πίνδου στην ανατολική πλευρά, η οποία περιλαμβάνει ορισμένους από τους μεγαλύτερους και υψηλότερους ορεινούς όγκους της χώρας. Τα υψόμετρα των κορυφών φθάνουν πάνω από τα 2.600-2.700 m. Η παρουσία των ορεινών όγκων δημιουργεί ευνοϊκές συνθήκες ορογραφικής βροχόπτωσης, οι οποίες σε συνδυασμό με την επικρατούσα κύρια διεύθυνση των ανέμων κατά το χειμώνα (από τα βορειοδυτικά προς τα νοτιοανατολικά) έχουν ως αποτέλεσμα την παρουσία στο ΥΔ των υψηλότερων ποσών κατακρήμνισης στη χώρα κατά μέσο όρο. Η μέση ετήσια κατακρήμνιση σε όλη την έκταση του ΥΔ για την περίοδο 1980-2001 υπερβαίνει τα 1.300 mm. Όσο προχωρούμε προς τα δυτικά, η μορφολογία γίνεται σταδιακά ηπιότερη και χαρακτηριστική της παράκτιας μορφολογίας, με εκτεταμένες κοιλάδες που ανοίγονται προς τη θάλασσα (π. Καλαμάς, π. Αχέροντας) και πεδινές, επίπεδες εκτάσεις στα νότια (πεδιάδα Άρτας, χαμηλά τμήματα της λεκάνης του π. Λούρου).

Με βάση την υπ' αριθμ. οικ. 706/16.07.10 απόφαση (ΦΕΚ 1383/Β'/02.09.2010) της Εθνικής Επιτροπής Υδάτων, έτσι όπως διορθώθηκε και ισχύει κατόπιν της έγκρισης του 1^{ου} Σχεδίου Διαχείρισης Λεκανών Απορροής Ποταμών ΥΔ Ηπείρου, το ΥΔ (ΕΛ05) περιλαμβάνει τις **Λεκάνες Απορροής Αώου (ΕΛ0511), Καλαμά (ΕΛ0512), Αχέροντα (ΕΛ0513), Λούρου (ΕΛ0546) Αράχθου (ΕΛ0514) και Κέρκυρας - Παξών (ΕΛ0534)**. Σύμφωνα με το 1^ο (αρχικό) Σχέδιο Διαχείρισης Λεκανών Απορροής Ποταμών του ΥΔ Ηπείρου (ΦΕΚ 2292/Β' 2013) του ΥΔ 05, όπως αυτό τελικά οριστικοποιήθηκε μετά από δημόσια διαβούλευση με τους αρμόδιους φορείς, η λεκάνη απορροής του Καλαμά (ΕΛ0512) περιλαμβάνει και την κλειστή λεκάνη των Ιωαννίνων, η λεκάνη απορροής Αώου (ΕΛ0511) περιλαμβάνει και τη λεκάνη του π. Δρίνου, ενώ ορίζεται ξεχωριστή λεκάνη (ΕΛ0546) για τη λεκάνη του Λούρου. Η κλειστή λεκάνη Μαργαριτίου περιλαμβάνεται στη λεκάνη Αχέροντα (ΕΛ0513).

Ο ποταμός Αώος (έκτασης λεκάνης 2.141 km²), πηγάζει από την Πίνδο, εισέρχεται σε αλβανικό έδαφος και εκβάλλει στην Αδριατική Θάλασσα. Το μήκος του στο ελληνικό έδαφος είναι 70 km, ενώ το συνολικό μήκος του είναι 260 km.

Ο ποταμός Δρίνος (με λεκάνη έκτασης 254 km²) πηγάζει δυτικά του όρους Κασιδιάρης και της Νεμέρτσικας, ρέει σε μήκος 19 km σε ελληνικό έδαφος, και εισερχόμενος στο αλβανικό έδαφος συμβάλλει στον ποταμό Αώο.

Ο ποταμός Καλαμάς πηγάζει από το όρος Δούσκο και εκβάλλει στο Ιόνιο Πέλαγος. Το συνολικό μήκος του είναι 115 km. Η συνολική έκταση της λεκάνης του Καλαμά είναι περίπου 1.900 km² και σχεδόν το σύνολό της (>99%) ανήκει σε ελληνικό έδαφος.

Ο ποταμός Αχέροντας (έκταση υδρολογικής λεκάνης 705 km²) πηγάζει νότια του όρους Τομάρου και δυτικά του Όρους Σουλίου και εκβάλλει στο Ιόνιο πέλαγος. Το συνολικό μήκος του ποταμού είναι 52 km.

Ο ποταμός Άραχθος έχει έκταση λεκάνης απορροής 2.209 km² και εκβάλλει στο Ιόνιο Πέλαγος, ενώ ο ποταμός Λούρος, με έκταση λεκάνης απορροής 963 km², ο οποίος τροφοδοτείται από τον υπόγειο υδροφόρο καθώς και από τις πηγές βάσης του συστήματος Καμπής και Χανόπουλου στην ανατολική πλευρά και τις πηγές Πριάλας και Σκάλας στη δυτική, εκβάλλει στον Αμβρακικό κόλπο. Στην κλειστή λεκάνη Ιωαννίνων (531 km²), βρίσκεται η λίμνη Παμβώτιδα (με έκταση 19,2 km²).

Παλαιότερα, η φυσική αποστράγγιση της λεκάνης γινόταν από καταβόθρες, ενώ μετά την αποξήρανση της Λαμψίστας, την κατασκευή διώρυγας και τη σύνδεσή της με τη λίμνη, οι υπερχειλίσσεις εκτρέπονται προς τον Καλαμά.

Η κλειστή λεκάνη Μαργαριτίου, με έκταση 180 km², παροχετεύεται κατά ένα μέρος στις καταβόθρες του χωριού Καταβόθρα και το υπόλοιπο εκφορτίζεται απευθείας στην θάλασσα με την υποθαλάσσια πηγή Αγίου Ιωάννη και με την υφάλμυρη πηγή Πλαταριάς.

Η Νήσος Κέρκυρα, η οποία αποτελεί το μεγαλύτερο νησί του νησιωτικού τμήματος του ΥΔ χαρακτηρίζεται από πολυάριθμες μικρές υπολεκάνες απορροής, τυπικές της νησιωτικής μορφολογίας. Η τοποθέτηση της νήσου πάνω στον άξονα κίνησης των ομβροφόρων ανέμων (ΒΔ προς ΝΑ) έχει ως αποτέλεσμα την καταγραφή σημαντικών υψών βροχόπτωσης, ιδιαίτερα στο βόρειο τμήμα της νήσου.

Στο ΥΔ 05 υπάρχουν σημαντικοί ταμειυτήρες ρύθμισης της ροής των ποταμών που στόχο έχουν κυρίως την παραγωγή υδροηλεκτρικής ενέργειας: τεχνητή λίμνη πηγών Αώου στον π. Αώο, επιφανείας 8,2km², μέσω της οποίας εκτρέπεται ποσότητα νερού στον π. Άραχθο, τεχνητή λίμνη Πουρναρίου Ι, επιφανείας 22km², και Πουρναρίου ΙΙ, επιφανείας 0,7km², στον π. Άραχθο, τεχνητή λίμνη Λούρου στον π. Λούρο.

7.3.6.3 Σημαντικά έργα υποδομής

Σύμφωνα με τα στοιχεία του εγκεκριμένου ΣΔΚΠ (ΦΕΚ 2684 Β/6.07.2018) εντός του ΥΔ έχουν κατασκευαστεί και λειτουργούν σημαντικά έργα υποδομής, που αντιμετωπίζουν πλημμυρικούς κινδύνους, όπως:

- υδροηλεκτρικά φράγματα (Τεχνητή Λίμνη Πηγών Αώου, Πουρνάρι Ι και ΙΙ στον Άραχθο, ΥΗΣ Λούρου)
- αρδευτικά δίκτυα (Κρύας – Λαψίστας, Αχέροντα, πεδιάδας Παραμυθιάς, πεδιάδας Άρτας, ζώνης Λούρου)
- σημαντικοί οδικοί άξονες (Ιόνια Οδός, Εγνατία Οδός με μεταξύ τους κόμβο την πόλη των Ιωαννίνων) και οδικά έργα (ζεύξη Ακτίου – Πρέβεζας)
- αεροδρόμια (Ιωαννίνων, Κέρκυρας)
- λιμένες (Ηγουμενίστας, Κέρκυρας, Πρέβεζας)

7.3.6.4 Πλαίσιο συνεργασίας για τις διασυνοριακές λεκάνες

Το 2003 υπεγράφη μεταξύ Ελλάδας και Αλβανίας Συμφωνία για την Ίδρυση Μόνιμης Ελληνο-Αλβανικής Επιτροπής για τα θέματα των διασυνοριακών γλυκών υδάτων (Ν. 4305/2005, ΦΕΚ Α 264). Οι στόχοι της συγκεκριμένης Συμφωνίας είναι η συνεργασία για την προστασία των διασυνοριακών υδάτων (ποταμοί Αώος και Δρίνος και λίμνες Πρέσπες), καθώς και η ενίσχυση εθνικών και διμερών δράσεων για την πρόληψη της ρύπανσης. Στη βάση της ως άνω Συμφωνίας τα δύο κράτη συνεργάζονται μεταξύ άλλων για τη συλλογή και αξιολόγηση δεδομένων για τον εντοπισμό πηγών ρύπανσης και απογραφή και ανταλλαγή σχετικών πληροφοριών, για τον καθορισμό των κοινών στόχων και κριτηρίων ποιότητας ύδατος και πρόταση σχετικών Μέτρων για επίτευξη των στόχων, για την ανταλλαγή πληροφοριών για χρήσεις (υφιστάμενες και σχεδιαζόμενες) και εγκαταστάσεις με πιθανές επιπτώσεις στην ποιότητα των υδάτων, καθώς και πληροφοριών για θέματα πολιτικής υδάτων. Επίσης, τα δύο κράτη ανταλλάσσουν πρακτικές εμπειρίες και τεχνικές γνώσεις (ανταλλαγή

υδρολογικών και μετεωρολογικών δεδομένων / μεταφορά εμπειρίας στη παρακολούθηση υδάτων κλπ) και φροντίζουν για την προώθηση της συνεργασίας των αρμοδίων εθνικών αρχών.

Στις 10.07.2008 πραγματοποιήθηκε η Σύνοδος της Μόνιμης Ελληνο-Αλβανικής Επιτροπής για Θέματα Διασυνοριακών Γλυκών Υδάτων (Αριθμ. Φ.0544/Μ.6133/ΑΣ 362, ΦΕΚ Β 134/2008). Ως θέματα ιδιαίτερης σημασίας εντοπίστηκαν η προστασία και η βιώσιμη χρήση της λεκάνης απορροής του ποταμού Αώου και οι περιβαλλοντικές παράμετροι των Πρεσπών. Αξίζει να σημειωθεί ότι στη διάρκεια της Συνόδου υιοθετήθηκε κανονισμός της Επιτροπής.

Στις 09.01.2015 έλαβε χώρα στην Αθήνα η δεύτερη συνάντηση της Μόνιμης Ελληνο-Αλβανικής Επιτροπής για Θέματα Διασυνοριακών Γλυκών Υδάτων (Αριθμ. Φ. 0544/Μ.6770/ΑΣ 9, ΦΕΚ Α 107/2016). Στη διάρκεια της συνεδρίασης έγιναν παρουσιάσεις από την ελληνική πλευρά για την Οδηγία Πλαίσιο για τα Ύδατα (2000/60/ΕΚ), για τα Σχέδια Διαχείρισης Λεκανών Απορροής Ποταμών των Υδατικών Διαμερισμάτων της Ελλάδας, για το Δίκτυο παρακολούθησης επιφανειακών και υπογείων υδάτων, καθώς και για τα εγκεκριμένα Σχέδια Διαχείρισης Λεκανών Απορροής Ποταμών των Υδατικών Διαμερισμάτων της Ηπείρου (Αριθμ. 1005/2013, ΦΕΚ Β 2292/2013) και της Δυτικής Μακεδονίας (Αριθμ. Ε.Γ. οικ. 107/2014, ΦΕΚ Β 181/2014). Εκ μέρους της αλβανικής πλευράς παρουσιάστηκαν οι δράσεις για τη διαχείριση των υδατικών πόρων στην Αλβανία και για την παρακολούθηση των επιφανειακών και υπογείων υδάτων. Στο πλαίσιο της προώθησης της συνεργασίας και του συντονισμού τα δύο μέρη συμφώνησαν να ανταλλάξουν πληροφορίες για την εφαρμογή της Οδηγίας Πλαίσιο για τα Ύδατα. Η ελληνική πλευρά ενημέρωσε την αλβανική ότι προβαίνει στον δεύτερο κύκλο των Σχεδίων Διαχείρισης Λεκανών Απορροής Ποταμών και πρότεινε τον συντονισμό αυτών των Σχεδίων Διαχείρισης βάσει της Οδηγίας 2000/60/ΕΚ. Οι δύο πλευρές πρότειναν εθνικά σημεία επαφής (Ειδική Γραμματεία Υδάτων του ΥΠΕΝ στην Ελλάδα και Τεχνική Γραμματεία του Εθνικού Συμβουλίου Υδάτων στην Αλβανία).

Στο πλαίσιο του Διαλόγου για τη διασυνοριακή συνεργασία και τη βιώσιμη διαχείριση της ευρύτερης περιοχής της διασυνοριακής λεκάνης απορροής του ποταμού Δρίνου, συμπεριλαμβανομένων και των Πρεσπών υπεγράφη στα Τίρανα της Αλβανίας (25/11/11) Μνημόνιο Συνεργασίας μεταξύ των παρόχθινων μερών. Μεταξύ των συνδιοργανωτών της Διασυνοριακής Διαβούλευσης (transboundary consultation) ήταν η Οικονομική Επιτροπή για την Ευρώπη του ΟΗΕ (UNECE) και ο Διεθνής Οργανισμός GWP-Med, σε συνεργασία με το Σουηδικό Φορέα Προστασίας του Περιβάλλοντος, ο οποίος υποστηρίζει οικονομικά την εν λόγω πρωτοβουλία. Ο Διάλογος του Δρίνου αποτελεί μια από τις βασικότερες δράσεις της «Κοινής Διαδικασίας Petersberg και Διακήρυξης των Αθηνών για τη Διαχείριση των Διασυνοριακών Υδάτων της Νοτιοανατολικής Ευρώπης», καθώς και τμήμα των εργασιών του Μεσογειακού Σκέλους της Ευρωπαϊκής Πρωτοβουλίας για το Νερό (Med-EUWI).

Στις 14-15 Δεκεμβρίου 2016 η 4η Συνδιάσκεψη των Εμπλεκομένων στον Δρίνο (4th Drin Stakeholders Conference), στην οποία συμμετείχαν εκπρόσωποι του Υπουργείου Περιβάλλοντος και Ενέργειας και παρουσίασαν το νομικό πλαίσιο για την ολοκληρωμένη διαχείριση των Πρεσπών.

Σημαντικά έργα έχουν υλοποιηθεί στο πλαίσιο διασυνοριακών ευρωπαϊκών προγραμμάτων. Ως παράδειγμα αναφέρεται το «Οικομουσείο του Ποταμού Αώου» που συγχρηματοδοτήθηκε από την Ευρωπαϊκή Ένωση και από εθνικούς πόρους στα πλαίσια του Διασυνοριακού Προγράμματος IPA «Ελλάδα-Αλβανία 2007-2013». Το έργο υλοποιήθηκε από τέσσερις συνεργαζόμενους φορείς, το Μεσογειακό Ινστιτούτο για τη Φύση και τον Άνθρωπο (Med-INA) και την Πίνδος Περιβαλλοντική

στην Ελλάδα, το Institute of Nature Conservation in Albania (INCA) και το Δασαρχείο της Πρεμετής, στην Αλβανία.

Το νέο διασυνοριακό Πρόγραμμα «Interreg IPA II "Ελλάδα – Αλβανία 2014-2020"», αποσκοπεί στη βελτίωση της ποιότητας ζωής στις παραμεθόριες περιφέρειες Ελλάδας- Αλβανίας μέσω της προώθησης της βιώσιμης τοπικής ανάπτυξης. Ως στόχος του προγράμματος αναφέρεται, μεταξύ άλλων, η βιώσιμη διαχείριση των υδατικών πόρων στις διασυνοριακές περιοχές

7.3.6.5 Ζώνες Δυνητικά Υψηλού Κινδύνου Πλημμύρας Υδατικού Διαμερίσματος EL05

Με βάση τη Μεθοδολογία που αναπτύσσεται στο Κεφάλαιο 7.2 οι Ζώνες Δυνητικά Υψηλού Κινδύνου Πλημμύρας στο ΥΔ EL04 «Δυτική Στερεά Ελλάδα» όπως προκύπτουν κατά την 1^η Αναθεώρηση της Προκαταρκτικής Αξιολόγησης Κινδύνων Πλημμύρας είναι οι ακόλουθες:

- 1. EL05APSF001 Χαμηλές ζώνες ποταμών Λούρου-Αράχθου. Πεδιάδες Αρτας**
- 2. EL05APSF002 Πεδιάδα Πρέβεζας**
- 3. EL05APSF004 Περιοχή Λευκίμμης νήσου Κέρκυρας**
- 4. EL05APSF005 Χαμηλές περιοχές λεκάνης π. Αχέροντα, κλειστής λεκάνης Μαργαριτίου και ρεμάτων δυτικά της περιοχής.**
- 5. EL05APSF006 Χαμηλή ζώνη νήσου Κέρκυρας από το ύψος της Στρογγυλής μέχρι τους Βιταλάδες**
- 6. EL05APSF007 Μέσος ρούς Καλαμά από το ύψος της Βροσίνας έως το Καστρί**
- 7. EL05APSF008 Κάτω ρούς - Δέλτα π. Καλαμά και παράκτια ζώνη Ηγουμενίτσας**
- 8. EL05APSF009 Χαμηλή ζώνη κλειστής λεκάνης Ιωαννίνων**
- 9. EL05APSF010 Χαμηλές Ζώνες άνω ρου του π. Καλαμά και παραποτάμων.**
- 10. EL05APSF011 Χαμηλές ζώνες πόλης Κέρκυρας**

Στον Πίνακα που ακολουθεί δίνονται τα ακόλουθα:

- Ο κωδικός, η ονομασία και η έκταση των Αναθεωρημένων Ζωνών Δυνητικά Υψηλού Κινδύνου Πλημμύρας του Υδατικού Διαμερίσματος
- Οι βασικές αλλαγές/διαφοροποιήσεις που έχουν επέλθει σε σχέση με την Προκαταρκτική Αξιολόγηση Κινδύνων Πλημμύρας του 2012
- Τα ανάλογα στοιχεία των ΖΔΥΚΠ που είχαν οριστεί στην Προκαταρκτική Αξιολόγηση Κινδύνων πλημμύρας (2012) και αντιστοιχούν στις νέες Αναθεωρημένες Ζώνες.
- Η συμμετοχή των Αναθεωρημένων ΖΔΥΚΠ στη συνολική έκταση του ΥΔ και η διαφοροποίηση της συνολικής έκτασης τους σε σχέση με αυτή των ΖΔΥΚΠ που είχαν οριστεί στην Προκαταρκτική Αξιολόγηση Κινδύνων Πλημμύρας.

Τα όρια των Αναθεωρημένων Ζωνών Δυνητικά Υψηλού Κινδύνου Πλημμύρας παρουσιάζονται στο σχήμα που ακολουθεί τον πίνακα

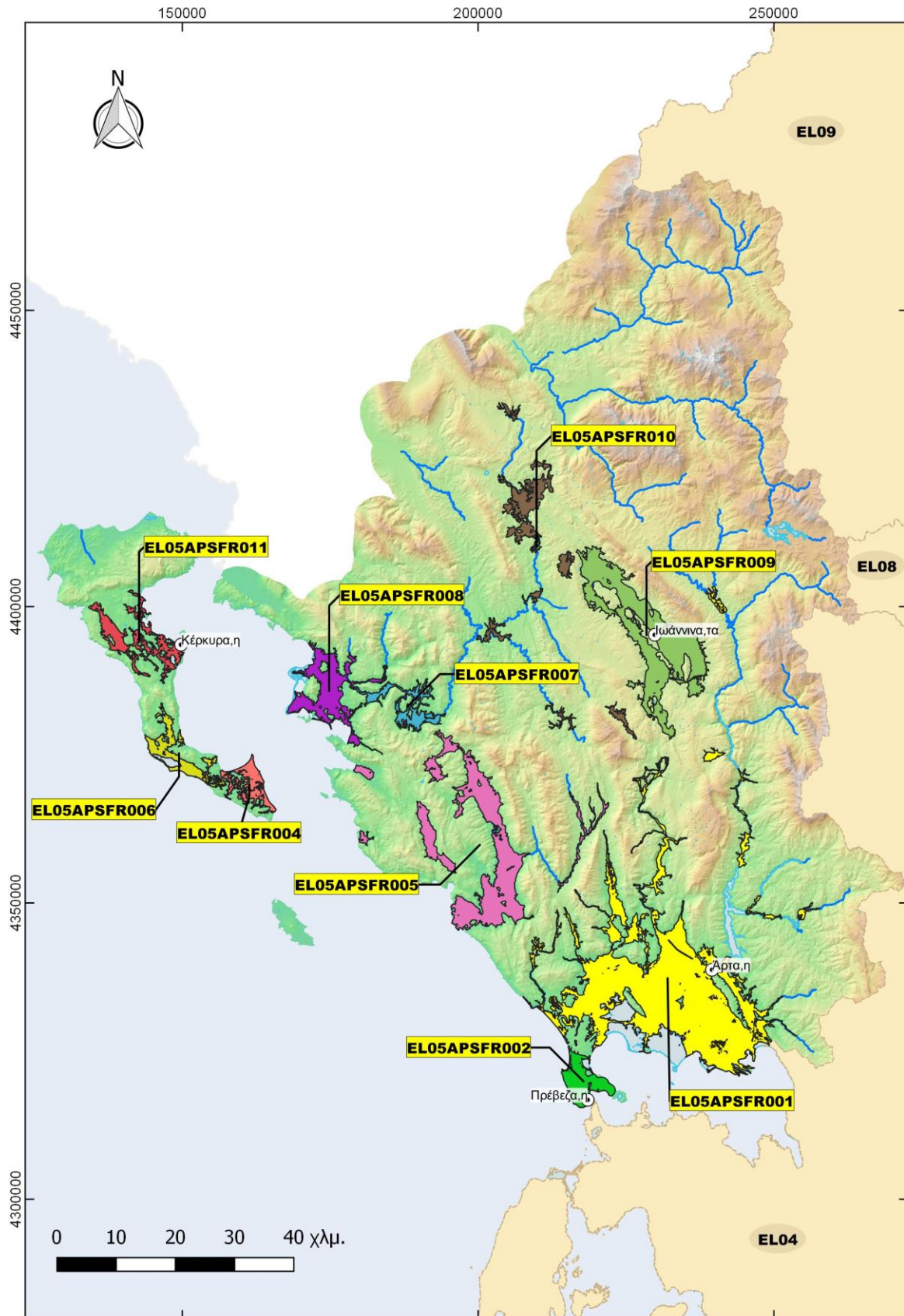
Πίνακας 7-5: Ζώνες Δυνητικά Υψηλού Κινδύνου Πλημμύρας-ΥΔ 05 : Ήπειρος

Συνολική έκταση ΥΔ (km²): 9.973

α/ α	1 ^η ΑΝΑΘΕΩΡΗΣΗ ΠΡΟΚΑΤΑΡΚΤΙΚΗ ΑΞΙΟΛΟΓΗΣΗ ΚΙΝΔΥΝΩΝ ΠΛΗΜΜΥΡΑΣ (2019)				ΠΡΟΚΑΤΑΡΚΤΙΚΗ ΑΞΙΟΛΟΓΗΣΗ ΚΙΝΔΥΝΩΝ ΠΛΗΜΜΥΡΑΣ (2012)		
	Κωδικός	Όνομασία	Έκταση (km ²)	Αλλαγές στη 2 ^η Προκαταρκτική	Κωδικός	Όνομασία	Έκταση (km ²)
1	EL05APSF001	Χαμηλές ζώνες ποταμών Λούρου-Αράχθου. Πεδιάδες Αρτας	511,3	Ενοποιείται με τη Ζώνη GR05RAK0003. Διευρύνεται με βάση τα στοιχεία του 1 ^{ου} ΣΔΚΠ για πλημμύρες T1000. Εντάσσονται χαμηλές ζώνες εντός των λεκανών των ποταμών όπου έχουν καταγραφεί ιστορικά συμβάντα. Αλλαγή Ονομασίας	GR05RAK0001	Μέσος ρους π. Λούρου	7
2	EL05APSF002	Πεδιάδα Πρέβεζας	38,4	Δε διαφοροποιείται	GR05RAK0002	Πεδιάδα Πρέβεζας	38
				Ενοποιείται με τη ζώνη EL05APSF001	GR05RAK0003	Πεδιάδες Άρτας, χαμηλή ζώνη ποταμών Λούρου-Αράχθου	428
3	EL05APSF004	Περιοχή Λευκίμμης νήσου Κέρκυρας	29,0	Διευρύνεται με βάση τα στοιχεία του 1 ^{ου} ΣΔΚΠ για πλημμύρες T1000.	GR05RAK0004	Περιοχή Λευκίμμης νήσου Κέρκυρας	29
4	EL05APSF005	Χαμηλές περιοχές λεκάνης π. Αχέροντα, κλειστής λεκάνης Μαργαριτίου και ρεμάτων δυτικά της περιοχής.	185,7	Διευρύνεται με βάση τα στοιχεία του 1 ^{ου} ΣΔΚΠ για πλημμύρες T1000. Εντάσσονται χαμηλές ζώνες ποταμού Αχέροντα και ρεμάτων δυτικά της ΖΔΥΚΠ όπου έχουν καταγραφεί ιστορικά συμβάντα. Αλλαγή Ονομασίας	GR05RAK0005	Χαμηλές περιοχές λεκάνης π. Αχέροντα και κλειστής λεκάνης Μαργαριτίου	148
5	EL05APSF006	Χαμηλή ζώνη νήσου Κέρκυρας από το ύψος της Στρογγυλής μέχρι τους Βιταλάδες	35,4	Διευρύνεται με βάση τα στοιχεία του 1 ^{ου} ΣΔΚΠ για πλημμύρες T1000	GR05RAK0006	Χαμηλή ζώνη νήσου Κέρκυρας από το ύψος της Στρογγυλής μέχρι τους Βιταλάδες	35

ΥΠΟΥΡΓΕΙΟ ΠΕΡΙΒΑΛΛΟΝΤΟΣ ΚΑΙ ΕΝΕΡΓΕΙΑΣ / ΓΕΝΙΚΗ ΓΡΑΜΜΑΤΕΙΑ ΦΥΣΙΚΟΥ ΠΕΡΙΒΑΛΛΟΝΤΟΣ & ΥΔΑΤΩΝ
ΓΕΝΙΚΗ ΔΙΕΥΘΥΝΣΗ ΥΔΑΤΩΝ / ΔΙΕΥΘΥΝΣΗ ΠΡΟΣΤΑΣΙΑΣ ΚΑΙ ΔΙΑΧΕΙΡΙΣΗΣ ΥΔΑΤΙΝΟΥ ΠΕΡΙΒΑΛΛΟΝΤΟΣ

α/ α	1 ^η ΑΝΑΘΕΩΡΗΣΗ ΠΡΟΚΑΤΑΡΚΤΙΚΗ ΑΞΙΟΛΟΓΗΣΗ ΚΙΝΔΥΝΩΝ ΠΛΗΜΜΥΡΑΣ (2019)				ΠΡΟΚΑΤΑΡΚΤΙΚΗ ΑΞΙΟΛΟΓΗΣΗ ΚΙΝΔΥΝΩΝ ΠΛΗΜΜΥΡΑΣ (2012)		
	Κωδικός	Όνομασία	Έκταση (km ²)	Αλλαγές στη 2 ^η Προκαταρκτική	Κωδικός	Όνομασία	Έκταση (km ²)
6	EL05APSF007	Μέσος ρούς Καλαμά από το ύψος της Βροσίνας έως το Καστρί	32,0	Διευρύνεται με βάση τα στοιχεία του 1 ^{ου} ΣΔΚΠ για πλημμύρες T1000	GR05RAK0007	Μέσος ρούς Καλαμά από το ύψος της Βροσίνας έως το Καστρί	30
7	EL05APSF008	Κάτω ρούς - Δέλτα π. Καλαμά και παράκτια ζώνη Ηγουμενίτσας	70,5	Διευρύνεται με βάση τα στοιχεία του 1 ^{ου} ΣΔΚΠ για πλημμύρες T1000	GR05RAK0008	Κάτω ρούς - Δέλτα π. Καλαμά και παράκτια ζώνη Ηγουμενίτσας	66
8	EL05APSF009	Χαμηλή ζώνη κλειστής λεκάνης Ιωαννίνων	70,5	Διευρύνεται με βάση τα στοιχεία του 1 ^{ου} ΣΔΚΠ για πλημμύρες T1000	GR05RAK0009	Χαμηλή ζώνη κλειστής λεκάνης Ιωαννίνων	180
9	EL05APSF010	Χαμηλές Ζώνες άνω ρου του π. Καλαμά και παραποτάμων.	51,1	Διευρύνεται με βάση τα στοιχεία του 1 ^{ου} ΣΔΚΠ για πλημμύρες T1000. Εντάσσονται χαμηλές ζώνες του άνω ρου του π. Καλαμά και των παραποτάμων του όπου έχουν καταγραφεί ιστορικά συμβάντα . Αλλαγή Ονομασίας	GR05RAK0010	Χαμηλή περιοχή άνω ρου του π. Καλαμά στην περιοχή Δολιανά	42
10	EL05APSF011	Χαμηλές ζώνες πόλης Κέρκυρας		ΝΕΑ ΠΕΡΙΟΧΗ			
	ΣΥΝΟΛΟ		1204,3				1.003
	Ποσοστό στο σύνολο του ΥΔ (%)		12,1				10,0%



**Εικόνα 7-6: Υδατικό Διαμέρισμα Ηπείρου (EL05)
Ζώνες Δυνητικά Υψηλού Κινδύνου Πλημμύρας (Οκτώβριος 2019)**

7.3.7 Υδατικό Διαμέρισμα EL06 «Αττική»

7.3.7.1 Θέση-διοικητική διαίρεση - – Βασικά Χαρακτηριστικά

Το ΥΔ EL06 «Αττική» περιλαμβάνει το σύνολο πρακτικά της Περιφέρειας Αττικής εκτός από το τμήμα που ανήκει στην Πελοπόννησο και συγκεκριμένα το μεγαλύτερο μέρος τις ΠΕ Αττικής (74,9%), το τμήμα της ΠΕ Κορινθίας που υπάγεται στη Στερεά Ελλάδα (12,9%), καθώς και μικρά τμήματα των ΠΕ Βοιωτίας (1,4%) και Κυκλάδων (Μακρόνησος). Το Υδατικό Διαμέρισμα Αττικής περιλαμβάνει τα νησιά Αίγινα, Σαλαμίνα και Μακρόνησο.

Το Υδατικό Διαμέρισμα Αττικής είναι κατά το μεγαλύτερο μέρος του (50%) πεδινό. Γενικά, η κατανομή των υψόμετρων έχει ως εξής: το 10% της έκτασης του διαμερίσματος έχει υψόμετρο πάνω από 600m, το 40% μεταξύ 200 και 600m, και το 50% έχει υψόμετρο μικρότερο των 200m. Οι κλίσεις του εδάφους στο ΥΔ Αττικής έχουν ως εξής: το 31% της έκτασης του διαμερίσματος χαρακτηρίζεται από επίπεδο ανάγλυφο με κλίσεις 0-5%, το 18% από κυματώδες ανάγλυφο με κλίσεις 5-10%, το 33% από λοφώδες ανάγλυφο με κλίσεις 10-30% και τέλος, το 18% από επικλινές ανάγλυφο με κλίσεις >30%.

Το ΥΔ Αττικής χαρακτηρίζεται γεωμορφολογικά από ποικιλομορφία ανάγλυφου. Στο Υδατικό Διαμέρισμα περιλαμβάνονται τέσσερα βουνά με υψόμετρο πάνω από 1 000 m (Πάρνηθα με 1.413m, Κιθαιρώνας με 1.401m, Πεντέλη με 1.108m, Υμηττός με 1.025m), ενώ οι περισσότερες πεδινές εκτάσεις βρίσκονται στην παράκτια ζώνη. Το μέσο υψόμετρο του ηπειρωτικού τμήματος είναι 115m, ενώ των νησιών Αίγινας και Σαλαμίνας 60 και 20 μέτρα αντίστοιχα.

Η κατανομή των χρήσεων γης για το ΥΔ Αττικής, στο σύνολο του οποίου επικρατούν τα δάση με συγκόμωση >80% (28.17%) και ακολουθούν οι δενδροκήποι/ δενδροκαλλιέργειες (17.77%), οι αστικές περιοχές με πυκνή δόμηση (13.20%) τα δάση με συγκόμωση 50-80% (9.58%), οι εκτάσεις με γυμνό έδαφος (9.44%), οι χορτολιβαδικές εκτάσεις (7.27%) και τα δάση με συγκόμωση 10-50% (6.56%). Οι υπόλοιπες χρήσεις, ευρείες γραμμικές καλλιέργειες, πυκνές καλλιέργειες, οι καλλιέργειες σιτηρών, τα χωριά και οικισμοί με αραιή δόμηση (αδιαπέρατες επιφάνειες < 40%) και οι αδιαπέρατες επιφάνειες και επιφάνειες νερού καταλαμβάνουν ποσοστό 8.01% συνολικά.

Η συνολική έκταση του ΥΔ είναι 3.198 km², και ο πληθυσμός του σύμφωνα με την απογραφή με βάση τα πληθυσμιακά μεγέθη της Απογραφής του 2011 είναι 3.781.286 κάτοικοι

7.3.7.2 Υδρολογικά στοιχεία Υδατικού Διαμερίσματος EL06

Το ΥΔ «Αττική» περιλαμβάνει τη Λεκάνη Απορροής του Λεκανοπεδίου Αττικής (EL0626), συμπεριλαμβανομένων και των νήσων Αίγινας και Αγκιστριού, σύμφωνα με την υπ' αριθμ. οικ. 706/16.07.10 απόφαση (ΦΕΚ 1383/Β'/02.09.2010) της Εθνικής Επιτροπής Υδάτων, έτσι όπως διορθώθηκε και ισχύει.

Ο Αττικός Κηφισός διασχίζει το λεκανοπέδιο Αττικής και μαζί με τον Ιλισό εκβάλλει στο Δέλτα Φαλήρου. Η λεκάνη απορροής του μαζί με τον Ιλισό ορίζεται από τα όρη Αιγάλεω, Πάρνηθα, Πεντέλη και Υμηττό και έχει έκταση 420 km². Συγκεκριμένα, το λεκανοπέδιο χωρίζεται σε δύο τμήματα από τη λοφοσειρά Τουρκοβούνια – Στρέφη – Λυκαβηττός - Ακρόπολη- Φιλοπάππου. Το βόρειο και δυτικό τμήμα απορρέει στον Αττικό Κηφισό μέσω πολλών μικροχειμάρρων, οι κυριότεροι από τους οποίους είναι τα ρέματα της Χελιδονούς, του Κοκκιναρά, της Λαμπρινής και του Χαλανδρίου. Το ανατολικό τμήμα, που ορίζεται από την παραπάνω λοφοσειρά και από τον Υμηττό

απορρέει στον Ιλισό. Το υδρογραφικό δίκτυο των δύο ποταμών έχει αλλοιωθεί από τα έργα διευθέτησης και αποχέτευσης, αλλά και από την έντονη οικοδομική δραστηριότητα των τελευταίων δεκαετιών. Ο Σαρανταπόταμος διασχίζει την κοιλάδα της Οινόης και το Θριάσιο Πεδίο και χύνεται στον Κόλπο της Ελευσίνας. Η λεκάνη απορροής του έχει έκταση 310 km² και ορίζεται από τα όρη Πατέρας, Κιθαιρώνας, Πάστρα και Πάρνηθα. Στον κύριο κλάδο συμβάλλουν και νερά άλλων χειμάρρων, με μεγαλύτερο κλάδο αυτόν που πηγάζει από τα όρη Πατέρας και Μακρό Όρος. Ο Χάραδρος πηγάζει από τις ανατολικές απολήξεις της Πάρνηθας, διασχίζει την πεδιάδα και εκβάλλει στον όρμο του Μαραθώνα. Η λεκάνη απορροής του ορίζεται από τα όρη Πάρνηθα και Πεντέλη και έχει έκταση 185 km².

Στο ΥΔ «Αττική» δεν υπάρχουν φυσικές λίμνες παρά μόνο η τεχνητή λίμνη του Μαραθώνα ωφέλιμης χωρητικότητας 32.2 hm³ και έκτασης λεκάνης απορροής ανάντη του φράγματος 120 km² περίπου. Ακόμη, στο διαμέρισμα υπάρχουν και οι φυσικές λίμνες Βουλιαγμένης και Κουμουνδούρου, οι οποίες αποτελούν φυσικές εκφορτίσεις των υδροφορέων του Υμηττού και της νότιας Πάρνηθας αντίστοιχα.

7.3.7.3 Σημαντικά έργα υποδομής

Σύμφωνα με τα στοιχεία του εγκεκριμένου ΣΔΚΠ (ΦΕΚ 2693 Β/6.07.2018) εντός του ΥΔ εντοπίζονται οι εξής οδικοί άξονες: 1) Αυτοκινητόδρομος Α1 (ή 1) Εύζωνοι – Θεσσαλονίκη – Λάρισα – Λαμία – Αθήνα – Πειραιάς, 2) Αυτοκινητόδρομος Α6 (ή 6) Ελευσίνα – Ασπρόπυργος – Άνω Λιόσια – Αμαρούσιο – Γέρακας – Παλλήνη – Κορωπί – Μαρκόπουλο, καθώς και οι εξής κάθετοι άξονες: Α61 Μαρκόπουλο – Καλύβια – Κερατέα – Λαύριο (υπό μελέτη), Α62 Αεροδρόμιο Ελ. Βενιζέλος – Κορωπί, Α63 Ηλιούπολη – Υμηττός – Παιανία (υπό μελέτη), Α64 Αργυρούπολη – Ηλιούπολη – Αγ. Παρασκευή – Παλλήνη – Πικέρμι, Α65 Άνω Λιόσια – Αιγάλεω – Ασπρόπυργος και Α642 Χαλάνδρι – Δουκίσσης Πλακεντίας – Αγ. Παρασκευή, 3) Αυτοκινητόδρομος Α8 Ελευσίνα – Μέγαρο – Κόρινθος – Αίγιο – Ρίο, 4) Οδός Ταχείας Κυκλοφορίας 89 Αεροδρόμιο Ελ. Βενιζέλος – Λαύριο, 5) Οδός Ταχείας Κυκλοφορίας 91 Λεωφόρος Ανδρέα Συγγρού, 6) Εθνική Οδός 1 Αθήνα – Δεκέλεια – Αταλάντη – Καμένα Βούρλα – Θερμοπύλες – Λαμία – Στυλίδα – Αλμυρός – Βελεστίνο – Λάρισα – Τέμπη – Κατερίνη – Αλεξάνδρεια – Ν. Χαλκηδόνα – Γέφυρα – Πολύκαστρο – Εύζωνοι, 7) Εθνική Οδός 3 Ελευσίνα – Θήβα – Λιβαδειά – Μπράλος – Λαμία – Φάρσαλα – Λάρισα – Τύρναβος – Ελασσόνα – Σέρβια – Κοζάνη – Πτολεμαΐδα – Βεύη – Φλώρινα – Νίκη (σύνορα), 8) Εθνική Οδός 8 Αθήνα – Κόρινθος – Ξυλόκαστρο – Δερβένη – Αίγιο – Ρίο – Πάτρα, 9) Εθνική Οδός 54 Αθήνα – Σταυρός – Ραφήνα 10) Εθνική Οδός 56 Αθήνα – Πειραιάς, 11) Εθνική Οδός 58 Οδός Αεροδρομίου Ελευσίνας, 12) Εθνική Οδός 81 Άνοιξη – Καπανδρίτι – Κάλαμος, 13) Εθνική Οδός 83 Αθήνα – Κηφισιά – Άνοιξη – Μαραθώνας – Ραφήνα, 14) Εθνική Οδός 85 Ραφήνα – Πόρτο Ράφτη – Λαύριο, 15) Εθνική Οδός 87 Γλυκά Νερά – Παλλήνη – Χριστούπολη – Σπάτα, 16) Εθνική Οδός 89 Σταυρός – Παιανία – Μαρκόπουλο – Λαύριο – Προέκταση προς Κ. Ποσειδωνία – Σούνιο και 17) Εθνική Οδός 91 Αθήνα – Λεωφ. Συγγρού – Γλυφάδα – Βουλιαγμένη – Βάρκιζα – Λαγονήσι – Σαρωνίδα – Παλ. Φώκεια – Σούνιο – Προέκταση προς Κ. Ποσειδωνία – Λαύριο.

Επίσης, διέρχονται οι εξής σιδηροδρομικές γραμμές: 1) Σιδηρόδρομοι Πειραιώς – Αθηνών – Πελοποννήσου (Σ.Π.Α.Π.) και συγκεκριμένα η Γραμμή 1: Πειραιάς – Αθήνα – Κόρινθος – Πάτρα – Κυπαρισσία – Ζευγολατιό – Καλάμια και 2) Σιδηρόδρομοι Ελληνικού Κράτους (Σ.Ε.Κ.) και συγκεκριμένα ο Κλάδος 1: Πειραιάς – Αθήνα – Λάρισα – Ελληνοτουρκικά Σύνορα.

Εντός των ορίων του Υδατικού Διαμερίσματος Αττικής, απαντώνται έντεκα κύρια επιβατικά και εμπορικά λιμάνια: (Λιμένας Πειραιώς, Λιμένας Ελευσίνας, Λιμένας Ραφήνας, Λιμένας Αγίας Μαρίνας, Λιμένας Λαυρίου, Λιμένας Σκάλας Ωρωπού, Λιμένας Παλουκίων (Σαλαμίνα), Λιμένας Σεληνίων (Σαλαμίνα), Λιμένας Μεγαλοχωρίου (Αγκίστρι), Λιμένας Αίγινας και Λιμένας Αγία Μαρίνα (Αίγινα).

Στο υδατικό διαμέρισμα Αττικής και εντός των ορίων της ΖΔΥΚΠ GR06RAK0006 εντοπίζεται το Φράγμα του Μαραθώνα, επί του ποταμού Χάραδρου, στο σημείο που διασταυρώνεται με τον ποταμό Βαρνάβα.

Τέλος, εντός των ορίων του Υδατικού Διαμερίσματος Αττικής, εντοπίζονται εννέα εν ενεργεία Εγκαταστάσεις Επεξεργασίας Λυμάτων (ΕΕΛ Αγίων Θεοδώρων, ΕΕΛ Βίλιων, ΕΕΛ Θριασίου, ΕΕΛ Κερατέας, ΕΕΛ Λαυρίου, ΕΕΛ Μαρκόπουλου, ΕΕΛ Μεγάρων, ΕΕΛ Μεταμόρφωσης και ΕΕΛ Ψυτάλλειας.) και τέσσερις αδρανείς ΕΕΛ (ΕΕΛ Νέας Μάκρης, ΚΕΛ Κορωπίου - Παιανίας, ΚΕΛ Παλαιάς Φώκαιας, και ΚΕΛ Β. Μεσόγειων), ένας σε λειτουργία ΧΥΤΑ στη θέση «Σκαλιστήρι», Δ. Φυλής και δύο ανενεργοί ΧΥΤΑ (στις θέσεις «Άνω Λιόσια» και «Σκαλιστήρι», Δ. Φυλής), δέκα (10) ανενεργοί ΧΑΔΑ στις θέσεις «Γερακίνα», «Καμινάδα», «Αγ. Ιωάννης Φοβόλες», «Τίποτι-Κρουδί», «Κόντρες - Αγ. Νικόλαος», «Γούβα Μπάτσι», «Κάμλια», «Αμερικάνικη βάση», «Δρεσπάνη», «Στρατώνας», επτά (7) αποκατεστημένοι ΧΑΔΑ στις θέσεις «Σπορέζα», «Χωνί-Ντάγλα (2)», «Κάστρον Χριστός», «Σιταποθήκες», «Γκράβες», «Δρίζες», «Λιμνιώνας - Ρίζα Κατσούνι», και δύο (2) ενεργοί ΧΑΔΑ στις θέσεις «περιοχή Λουτρακίου – κεντρικών Γερανείων» και «περιοχή Αγ. Θεοδώρων»

7.3.7.4 Πλαίσιο συνεργασίας για τις διασυνοριακές λεκάνες

Στο ΥΔ δεν υπάρχουν διασυνοριακές λεκάνες

7.3.7.5 Ζώνες Δυνητικά Υψηλού Κινδύνου πλημμύρας Υδατικού Διαμερίσματος ΕΛ06

Με βάση τη Μεθοδολογία που αναπτύσσεται στο Κεφάλαιο 7.2 οι Ζώνες Δυνητικά Υψηλού Κινδύνου Πλημμύρας στο ΥΔ 06 «Αττική» όπως προκύπτουν κατά την 1^η Αναθεώρηση είναι οι ακόλουθες

1. EL06APSF001 Παράκτιες περιοχές Σαρωνίδας-Αναβύσσου-Παλαιάς Φωκαίας
2. EL06APSF002 Χαμηλή ζώνη Λουτρακίου
3. EL06APSF003 Περιοχή των Μεσογείων
4. EL06APSF004 Χαμηλές ζώνες ρεμάτων Μεγάρων-Ν. Περάμου
5. EL06APSF005 Χαμηλές ζώνες ρεμάτων Ασπρόπυργου – Ελευσίνας
6. EL06APSF006 Χαμηλές ζώνες λεκάνης τεχνητής λίμνης Μαραθώνα
7. EL06APSF007 Παράκτια πεδινή περιοχή Μαραθώνα-Νέας Μάκρης
8. EL06APSF011 Λεκάνη π. Κηφισού
9. EL06APSF012 Παράκτιες περιοχές Γλυφάδας-Βούλας
10. EL06APSF013 Χαμηλές ζώνες Σαλαμίνας
11. EL06APSF014 Χαμηλές ζώνες Αίγινας
12. EL06APSF015 Χαμηλές ζώνες ρεμάτων Κορινθιακού

13. EL06APSFR016 Χαμηλές ζώνες ρεμάτων περιοχής Αγ. Θεοδώρων

14. EL06APSFR017 Χαμηλές ζώνες ρεμάτων Καλάμου- Ωρωπού

Στον Πίνακα που ακολουθεί δίνονται τα ακόλουθα:

- Ο κωδικός, η ονομασία και η έκταση των Αναθεωρημένων Ζωνών Δυνητικά Υψηλού Κινδύνου Πλημμύρας του Υδατικού Διαμερίσματος
- Οι βασικές αλλαγές/διαφοροποιήσεις που έχουν επέλθει σε σχέση με την Προκαταρκτική Αξιολόγηση Κινδύνων Πλημμύρας του 2012
- Τα ανάλογα στοιχεία των ΖΔΥΚΠ που είχαν οριστεί στην Προκαταρκτική Αξιολόγηση Κινδύνων πλημμύρας (2012) και αντιστοιχούν στις νέες Αναθεωρημένες Ζώνες.
- Η συμμετοχή των Αναθεωρημένων ΖΔΥΚΠ στη συνολική έκταση του ΥΔ και η διαφοροποίηση της συνολικής έκτασης τους σε σχέση με αυτή των ΖΔΥΚΠ που είχαν οριστεί στην Προκαταρκτική Αξιολόγηση Κινδύνων Πλημμύρας.

Τα όρια των Αναθεωρημένων Ζωνών Δυνητικά Υψηλού Κινδύνου Πλημμύρας παρουσιάζονται στο σχήμα που ακολουθεί τον πίνακα

Πίνακας 7-6: Ζώνες Δυνητικά Υψηλού Κινδύνου Πλημμύρας- ΥΔ 06 : Αττική

Συνολική έκταση ΥΔ (km²): 3.189

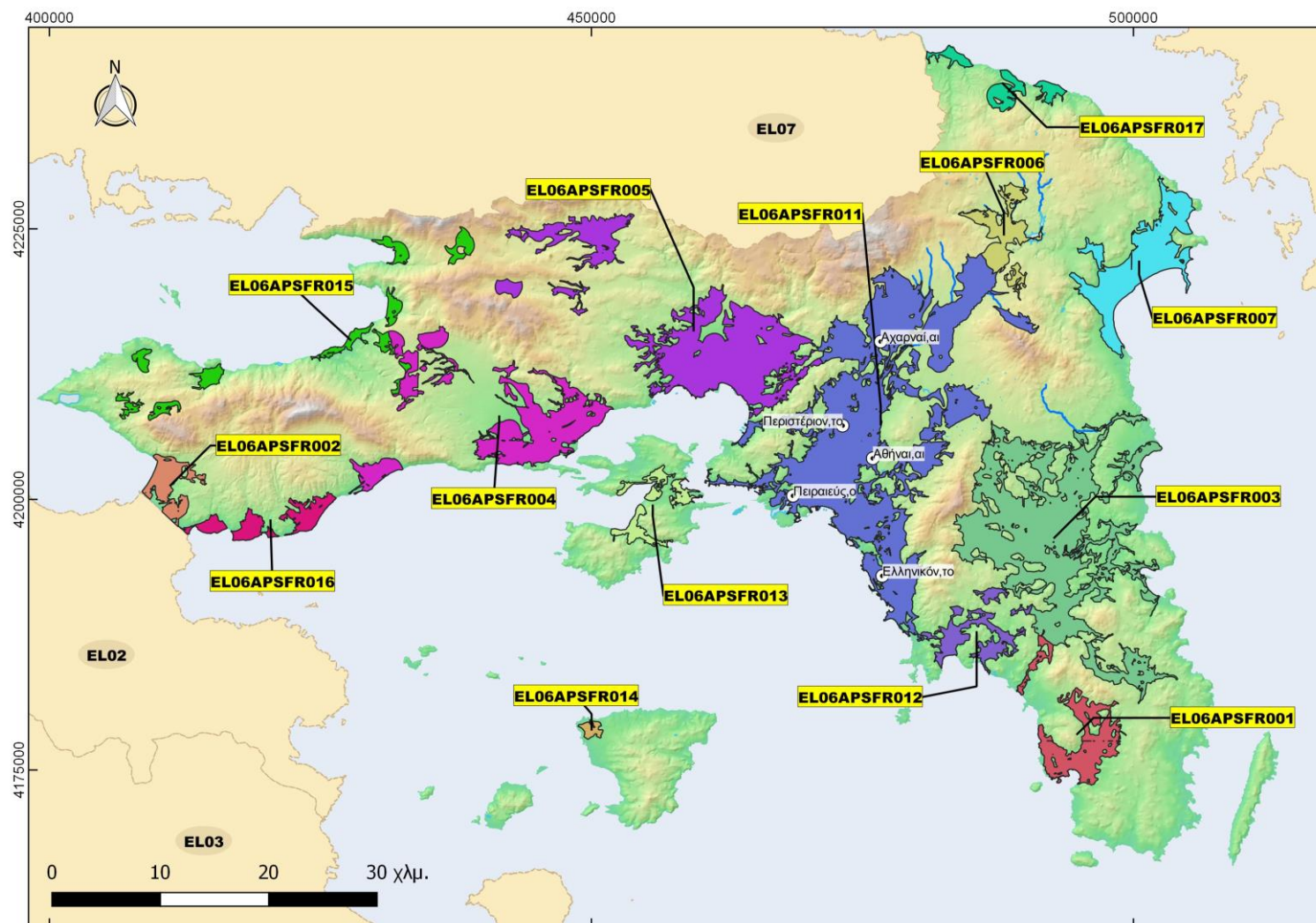
α/α	1 ^η ΑΝΑΘΕΩΡΗΣΗ ΠΡΟΚΑΤΑΡΚΤΙΚΗ ΑΞΙΟΛΟΓΗΣΗ ΚΙΝΔΥΝΩΝ ΠΛΗΜΜΥΡΑΣ (2019)				ΠΡΟΚΑΤΑΡΚΤΙΚΗ ΑΞΙΟΛΟΓΗΣΗ ΚΙΝΔΥΝΩΝ ΠΛΗΜΜΥΡΑΣ (2012)		
	Κωδικός	Ονομασία	Έκταση (km ²)	Αλλαγές στη 2 ^η Προκαταρκτική	Κωδικός	Ονομασία	Έκταση (km ²)
1	EL06APSF001	Παράκτιες περιοχές Σαρωνίδας-Αναβύσσου-Παλαιάς Φωκαίας	32,83	Εντάσσεται τμήμα της περιοχής Μεσογείων το οποίο βρίσκεται στη λεκάνη απορροής της περιοχής	GR06RAK0001	Παράκτιες περιοχές Σαρωνίδας-Αναβύσσου-Παλαιάς Φωκαίας	29
2	EL06APSF002	Χαμηλή ζώνη Λουτρακίου	14,29	Προστίθενται χαμηλές ζώνες πλησίον της περιοχής στις οποίες έχουν καταγραφεί ιστορικά συμβάντα	GR06RAK0002	Χαμηλή ζώνη Λουτρακίου	11
3	EL06APSF003	Περιοχή των Μεσογείων	166,89	Αφαιρείται μικρό τμήμα εκτός λεκάνης απορροής που εντάσσεται στην ΖΔΥΚΠ EL06APSF001	GR06RAK0003	Περιοχή των Μεσογείων	162
4	EL06APSF004	Χαμηλές ζώνες ρεμάτων Μεγάρων-Ν. Περάμου	73,18	Εντάσσονται χαμηλές ζώνες στις λεκάνες απορροής των ρεμάτων της περιοχής όπου έχουν καταγραφεί ιστορικές πλημμύρες	GR06RAK0004	Χαμηλή ζώνη Μεγάρων-Ν. Περάμου	48
5	EL06APSF005	Χαμηλές ζώνες ρεμάτων Ασπρόπυργου – Ελευσίνας	121,33	Εντάσσονται χαμηλές ζώνες στις λεκάνες απορροής των ρεμάτων της περιοχής όπου έχουν καταγραφεί ιστορικές πλημμύρες και επεκτείνεται με βάσει τα αποτελέσματα για πλημμύρες T1000	GR06RAK0005	Χαμηλή ζώνη Ασπρόπυργου-Ελευσίνας	94
6	EL06APSF006	Χαμηλές ζώνη λεκάνης τεχνητής λίμνης Μαραθώνα	20,90	Εντάσσεται μόνο το τμήμα εντός της λεκάνης ΤΛ Μαραθώνα. Το υπόλοιπο εντάσσεται στην ΖΔΥΚΠ	GR06RAK0006	Χαμηλή ζώνη λεκάνης τεχνητής λίμνης Μαραθώνα	47

ΥΠΟΥΡΓΕΙΟ ΠΕΡΙΒΑΛΛΟΝΤΟΣ ΚΑΙ ΕΝΕΡΓΕΙΑΣ / ΓΕΝΙΚΗ ΓΡΑΜΜΑΤΕΙΑ ΦΥΣΙΚΟΥ ΠΕΡΙΒΑΛΛΟΝΤΟΣ & ΥΔΑΤΩΝ
ΓΕΝΙΚΗ ΔΙΕΥΘΥΝΣΗ ΥΔΑΤΩΝ

α/α	1 ^η ΑΝΑΘΕΩΡΗΣΗ ΠΡΟΚΑΤΑΡΚΤΙΚΗ ΑΞΙΟΛΟΓΗΣΗ ΚΙΝΔΥΝΩΝ ΠΛΗΜΜΥΡΑΣ (2019)				ΠΡΟΚΑΤΑΡΚΤΙΚΗ ΑΞΙΟΛΟΓΗΣΗ ΚΙΝΔΥΝΩΝ ΠΛΗΜΜΥΡΑΣ (2012)		
	Κωδικός	Όνομασία	Έκταση (km ²)	Αλλαγές στη 2 ^η Προκαταρκτική	Κωδικός	Όνομασία	Έκταση (km ²)
				ΕΛ06APSF01. Προστίθενται χαμηλές ζώνες στις οποίες έχουν καταγραφεί ιστορικά συμβάντα			
7	ΕΛ06APSF007	Παράκτια πεδινή περιοχή Μαραθώνα-Νέας Μάκρης	52,35	Δεν διαφοροποιείται	GR06RAK0007	Παράκτια πεδινή περιοχή Μαραθώνα-Νέας Μάκρης	52
8	ΕΛ06APSF011	Λεκάνη π. Κηφισού	248,37	Διευρύνεται με βάση τα αποτελέσματα για πλημμυρικά συμβάντα T1000, εντάσσεται τμήμα της Λεκάνης ΤΛ Μαραθώνα, και χαμηλές ζώνες πλησίον της περιοχής όπου έχουν καταγραφεί πλημμυρικά συμβάντα	GR06RAK0011	Λεκάνη π. Κηφισού	213
9	ΕΛ06APSF012	Παράκτιες περιοχές Γλυφάδας-Βούλας	20,12	Εντάσσεται τμήμα της περιοχής Μεσογείων το οποίο βρίσκεται στις λεκάνες απορροής των ρεμάτων της περιοχής	GR06RAK0012	Παράκτιες περιοχές Γλυφάδας-Βούλας	17
10	ΕΛ06APSF013	Χαμηλές ζώνες Σαλαμίνας	12,99	ΝΕΑ ΠΕΡΙΟΧΗ			
11	ΕΛ06APSF014	Χαμηλές ζώνες Αίγινας	12,99	ΝΕΑ ΠΕΡΙΟΧΗ			
12	ΕΛ06APSF015	Χαμηλές ζώνες	27,07	ΝΕΑ ΠΕΡΙΟΧΗ			

**ΥΠΟΥΡΓΕΙΟ ΠΕΡΙΒΑΛΛΟΝΤΟΣ ΚΑΙ ΕΝΕΡΓΕΙΑΣ / ΓΕΝΙΚΗ ΓΡΑΜΜΑΤΕΙΑ ΦΥΣΙΚΟΥ ΠΕΡΙΒΑΛΛΟΝΤΟΣ & ΥΔΑΤΩΝ
ΓΕΝΙΚΗ ΔΙΕΥΘΥΝΣΗ ΥΔΑΤΩΝ**

α/α	1 ^η ΑΝΑΘΕΩΡΗΣΗ ΠΡΟΚΑΤΑΡΚΤΙΚΗ ΑΞΙΟΛΟΓΗΣΗ ΚΙΝΔΥΝΩΝ ΠΛΗΜΜΥΡΑΣ (2019)				ΠΡΟΚΑΤΑΡΚΤΙΚΗ ΑΞΙΟΛΟΓΗΣΗ ΚΙΝΔΥΝΩΝ ΠΛΗΜΜΥΡΑΣ (2012)		
	Κωδικός	Ονομασία	Έκταση (km ²)	Αλλαγές στη 2 ^η Προκαταρκτική	Κωδικός	Ονομασία	Έκταση (km ²)
		ρεμάτων Κορινθιακού					
13	EL06APSF016	Χαμηλές ζώνες ρεμάτων περιοχής Αγ. Θεοδώρων	17,00	ΝΕΑ ΠΕΡΙΟΧΗ			
14	EL06APSF017	Χαμηλές ζώνες ρεμάτων Καλάμου-Ωρωπού	13,24	ΝΕΑ ΠΕΡΙΟΧΗ			
	ΣΥΝΟΛΟ		833,55				675
	Διαφορά σε σχέση με προκαταρκτική 2012		+23,49%				
	Ποσοστό στο σύνολο του ΥΔ (%)		26,14%				21,2%



Εικόνα 7-7: Υδατικό Διαμέρισμα Αττικής (EL06)
Ζώνες Δυνητικά Υψηλού Κινδύνου Πλημμύρας (Οκτώβριος 2019)

7.3.8 Υδατικό Διαμέρισμα EL07 «Ανατολική Στερεά Ελλάδα»

7.3.8.1 Θέση-διοικητική διαίρεση – Βασικά χαρακτηριστικά

Το ΥΔ EL07 «Ανατολική Στερεά Ελλάδα» περιλαμβάνει το σύνολο πρακτικά της Περιφέρειας Στερεάς Ελλάδας (εκτός από το δυτικό τμήμα που ανήκει στο ΥΔ EL04 «Δυτική Στερεά Ελλάδα» και ένα βόρειο τμήμα που ανήκει στο ΥΔ 08 «Θεσσαλία»), τμήμα της Περιφέρειας Αττικής και επιπλέον τα νησιά των βόρειων Σποράδων που ανήκουν διοικητικά στην Περιφέρεια Θεσσαλίας (Σκιάθος, Σκόπελος, Αλόνησος) και τη Σκύρο. Συγκεκριμένα περιλαμβάνει την ΠΕ Βοιωτίας, το μεγαλύτερο μέρος της ΠΕ Φθιώτιδας (83,1%) πλην ενός βόρειου τμήματος που ανήκει στο ΥΔ EL08, το ανατολικό τμήμα της ΠΕ Φωκίδος (41,9%), τις νήσους Σποράδες από την ΠΕ Μαγνησίας (14,9%), την ΠΕ Εύβοιας, που περιλαμβάνει και τη νήσο Σκύρο, ένα πολύ μικρό τμήμα στα βόρεια της ΠΕ Ανατολικής Αττικής (7,2%) και ένα πολύ μικρό τμήμα της ΠΕ Ευρυτανίας.

Το Υδατικό Διαμέρισμα Ανατολικής Στερεάς Ελλάδας έχει έκταση 12.279 km² και χαρακτηρίζεται κυρίως πεδινό έως ημιορεινό και περιλαμβάνει τέσσερα ορεινά συγκροτήματα με υψόμετρο πάνω από 2.000m και άλλα εννέα ακόμη με υψόμετρα από 1.000 έως 2.000m. Οι κυριότερες πεδινές περιοχές του διαμερίσματος είναι οι κοιλάδες του Σπερχειού και του Βοιωτικού Κηφισού – Κωπαΐδας, ενώ μικρότερες είναι οι πεδιάδες της Ιστιαίας και της Αρτάκης στην Εύβοια. Το μέσο υψόμετρο του ηπειρωτικού τμήματος είναι 271 m και της Εύβοιας 146 m. Οι λίμνες του Υδατικού Διαμερίσματος είναι η Υλίκη (έκτασης 20 km²) και η Παραλίμνη (11 km²)

Στο ΥΔ Ανατολικής Στερεάς Ελλάδας, επικρατούν τα δάση με συγκόμωση >80% (36.43%) και ακολουθούν οι δενδρόκηποι και δενδροκαλλιέργειες (14.22%), οι χορτολιβαδικές εκτάσεις (10.70%), τα δάση με συγκόμωση 50-80% (10.27%), οι καλλιέργειες σιτηρών (7.42%), τα δάση με συγκόμωση 10-50% (7.06%), οι ευρείες γραμμικές καλλιέργειες (4.58%), οι πυκνές καλλιέργειες (4.14%). Οι υπόλοιπες χρήσεις, αστικές περιοχές με πυκνή δόμηση (αδιαπέρατες επιφάνειες > 40%), χωριά και οικισμοί με αραιή δόμηση (αδιαπέρατες επιφάνειες <40%), αδιαπέρατες επιφάνειες και επιφάνειες νερού και γυμνό έδαφος καταλαμβάνουν ποσοστό 5.17% συνολικά

Η συνολική έκταση του ΥΔ είναι 12.291 km². Ο πληθυσμός του, με βάση τα στοιχεία της απογραφής του ανέρχεται σε 558.275 κατοίκους.

7.3.8.2 Υδρολογικά στοιχεία Υδατικού Διαμερίσματος EL07

Το ΥΔ Ανατολικής Στερεάς Ελλάδας, περιλαμβάνει τις Λεκάνες Απορροής Σπερχειού (EL0718), Εύβοιας (EL0719), ΒΑ Παραλίας Καλλίδρομου (EL0722), Βοιωτικού Κηφισού (EL0723), Άμφισσας (EL0724), Ασωπού (EL0725) και Σποράδων (EL0735), σύμφωνα με την υπ' αριθμ. οικ. 706/16.07.10 απόφαση (ΦΕΚ 1383/Β'/02.09.2010) της Εθνικής Επιτροπής Υδάτων, έτσι όπως διορθώθηκε και ισχύει, με έκταση EL0718: 2.318 km², EL0719: 3.687 km², EL0722: 920 km², EL0723: 2.720 km², EL0724: 785 km², EL0725: 1.362 km² και EL0735: 499 km².

Οι κύριες υδρολογικές λεκάνες του διαμερίσματος είναι αυτές του Βοιωτικού Κηφισού (έκτασης λεκάνης απορροής 1.958 km²), του Σπερχειού (έκτασης λεκάνης απορροής 1.830 km²) και του Ασωπού (έκτασης λεκάνης απορροής 718 km²). Άλλες αξιόλογες λεκάνες, με έκταση μικρότερη των 600 km², είναι το συγκρότημα λιμνών Υλίκης και Παραλίμνης (494 km²), οι λεκάνες των ποταμών Πλείστου-Σκίτσα, Περμισού, Αρεόη, Πλατανιά και των ρεμάτων Αταλάντης, Κυριακίου και Αγνάντης. Τέλος, στο διαμέρισμα περιλαμβάνονται οι λεκάνες των ρεμάτων της Εύβοιας, των Σποράδων και της Σκύρου.

Η λεκάνη του Βοιωτικού Κηφισού εκτείνεται στο κεντρικό τμήμα του υδατικού διαμερίσματος και ορίζεται δυτικά από τα όρη Οίτη και Γκιώνα, βόρεια από το Καλλίδρομο και το Χλωμό, και νότια από τον Παρνασσό και τον Ελικώνα. Στη λεκάνη διακρίνονται τρεις υπολεκάνες (άνω, μέσου και κάτω ρου) που εκτείνονται κατά μήκος του ποταμού και βρίσκονται σε διαφορετικά υψόμετρα. Οι απορροές του Βοιωτικού Κηφισού καταλήγουν στη λίμνη Υλίκη μέσω της σήραγγας Καρδίτσας.

Η λεκάνη του Σπερχείου εκτείνεται στο βόρειο τμήμα του υδατικού διαμερίσματος και ορίζεται δυτικά από τον Τυμφρηστό, βόρεια από την Όθρυ και νότια από τα Βαρδούσια, την Οίτη και τον Καλλίδρομο. Η κοίτη του Σπερχείου τροφοδοτείται από χειμάρρους μόνιμης και περιοδικής ροής, οι κυριότεροι από τους οποίους είναι ο Ρουστιανίτης, η Βίστριτσα, ο Γοργοπόταμος, ο Ασωπός και ο Ξηριάς Λαμίας. Οι απορροές του Σπερχείου καταλήγουν στο Μαλιακό Κόλπο και η έκταση της υδρολογικής λεκάνης του στην έξοδο είναι 1.830 km², ενώ το μέσο υψόμετρο είναι 626 m. Η μορφολογία των εκβολών του π. Σπερχείου είναι διαρκώς μεταβαλλόμενη λόγω φυσικών διεργασιών πρόσχωσης, μεταφοράς και απόθεσης φερτών και θαλάσσιας διάβρωσης (κατά τις πλημμύρες του 1885 άλλαξε δραστικά ο ρους του Σπερχείου με αποτέλεσμα την εγκατάλειψη της παλαιάς του εκβολής και τη δημιουργία νέας) αλλά και λόγω των ανθρώπινων παρεμβάσεων με την κατασκευή οδικών αρτηριών και σιδηροδρομικών αξόνων και με σταδιακή αλλαγή των χρήσεων γης. Στον κατάντη ρου του π. Σπερχείου έχουν κατασκευαστεί από την ΠΑΘΕ διάφορα αντιπλημμυρικά έργα που στοχεύουν όμως στην προστασία των κατασκευών και δε λαμβάνουν υπόψη τους το πλημμυρικό πρόβλημα του Σπερχείου. Σύμφωνα με διαθέσιμες μελέτες οι αναμενόμενες πλημμυρικές παροχές στην εκβολή της νέας κοίτης είναι $Q_{100}=2.750\text{m}^3/\text{sec}$ και $Q_{50}=2.250\text{m}^3/\text{sec}$ και στην παλαιά κοίτη $Q_{100}=500\text{m}^3/\text{sec}$ και $Q_{50}=400\text{m}^3/\text{sec}$ (θέση νέου μεριστή στο Κόμμα).

Η λεκάνη του Ασωπού εκτείνεται στο νότιο τμήμα του υδατικού διαμερίσματος και ορίζεται νότια από το όρος Πάστρα και την Πάρνηθα, βόρεια από μικρούς λόφους που τη χωρίζουν από τη λεκάνη του Βοιωτικού Κηφισού, ανατολικά από τον Ευβοϊκό Κόλπο και δυτικά από τον υδροκρίτη της λεκάνης του Αερόη. Οι απορροές του Ασωπού καταλήγουν στον Ευβοϊκό Κόλπο.

Στο ΥΔ Ανατολικής Στερεάς Ελλάδας υπάρχουν οι φυσικές λίμνες Υλίκη (έκτασης 20 km²) και Παραλίμνης (έκτασης 11 km²) και στη νήσο Εύβοια η Δίστος (έκτασης 5 km²).

Η γεωγραφική θέση και το ανάγλυφο του διαμερίσματος συμβάλλουν στη μεγάλη κλιματική ποικιλία, που περιλαμβάνει από θαλάσσιο μεσογειακό μέχρι ορεινό κλίμα. Το μέσο ετήσιο ύψος βροχής κυμαίνεται από 500 mm στη λεκάνη του Ασωπού μέχρι 1.200 mm στα ορεινά τμήματα της λεκάνης του Σπερχείου και της Εύβοιας, ενώ οι ημέρες βροχής κυμαίνονται από 50 μέχρι 100 ετησίως. Οι βροχοπτώσεις στις λεκάνες απορροής του Σπερχείου και του Βοιωτικού Κηφισού εκτιμώνται σε 905 mm και 765 mm αντίστοιχα. Η μέση ετήσια θερμοκρασία κυμαίνεται από 11°C μέχρι 18°C, ανάλογα με το υψόμετρο και την απόσταση από τη θάλασσα.

7.3.8.3 Σημαντικά έργα υποδομής

Σύμφωνα με τα στοιχεία του εγκεκριμένου ΣΔΚΠ (ΦΕΚ 2682 Β/6.07.2018) εντός του ΥΔ εντοπίζονται οι εξής κύριοι οδικοί άξονες: 1) Αυτοκινητόδρομος Α1 (ή 1) Εύζωνοι – Θεσσαλονίκη – Λάρισα – Λαμία – Αθήνα – Πειραιάς, 2) Αυτοκινητόδρομος Α3 Παναγιά Τρικάλων – Καλαμπάκα – Τρίκαλα – Καρδίτσα – Λαμία, 3) Οδός Ταχείας Κυκλοφορίας 3 Ελασσόνα – Τύρναβος – Λάρισα – Φάρσαλα – Δομοκός – Λαμία, 4) Εθνική Οδός 1 Αθήνα – Δεκέλεια – Αταλάντη – Καμένα Βούρλα – Θερμοπύλες – Λαμία – Στυλίδα – Αλμυρός – Βελεστίνο – Λάρισα – Τέμπη – Κατερίνη – Αλεξάνδρεια – Ν.

Χαλκηδόνα – Γέφυρα – Πολύκαστρο – Εύζωνοι, 5) Εθνική Οδός 1α Αγία Μαρίνα – Στυλίδα – Καραβόμυλος, 6) Εθνική Οδός 3 Ελευσίνα – Θήβα – Λιβαδειά – Μπράλλος – Λαμία – Φάρσαλα – Λάρισα – Τύρναβος – Ελασσόνα – Σέρβια – Κοζάνη – Πτολεμαΐδα – Βεύη – Φλώρινα – Νίκη (σύνορα), 7) Εθνική Οδός 27 Άμφισσα – Μπράλλος, 8) Εθνική Οδός 29 Στενή – Όσιος Λουκάς, 9) Εθνική Οδός 38 Λαμία – Καρπενήσι – Αγρίνιο – Θέρμο, 10) Εθνική Οδός 44 Θήβα – Χαλκίδα – Αλιβέρι, 11) Εθνική Οδός 44α Σχηματάρι – Αυλίδα – Χαλκίδα, 12) Εθνική Οδός 46 Οδός Αεροδρομίου Τανάγρας, 13) Εθνική Οδός 48 Λιβαδειά – Αράχοβα – Δελφοί – Άμφισσα – Λιδωρίκι – Ναύπακτος – Αντίρριο, 14) Εθνική Οδός 77 Χαλκίδα – Ιστιαία – Αιδηψός.

Επίσης, εντός των ορίων του Υδατικού Διαμερίσματος διέρχεται το τμήμα της σιδηροδρομικής Γραμμής (Κλάδος 1) Πειραιάς – Αθήνα – Λάρισα – Ελληνοτουρκικά Σύνορα και εντοπίζονται δεκαεπτά κύρια επιβατικά και εμπορικά λιμάνια: 1. Λιμένας Αγίου Κωνσταντίνου, 2. Λιμένας Αρκίτσας, 3. Λιμένας Χαλκίδας, 4. Λιμένας Ερέτριας. Επιβατικό λιμάνι. Διαθέτει περιφερειακό ιατρείο, παροχή καυσίμων. Σύνδεση με Σκάλα Ωρωπού. 5. Λιμένας Νέας Στύρας, 6. Λιμένας Μαρμαρίου, 7. Λιμένας Καρύστου, 8. Λιμένας Κύμης, 9. Νέος λιμένας Μαντουδίου (Όρμος Κυμασίου), 10. Λιμένας Πευκί, 11. Λιμένας Ωρεών, 12. Λιμένας Λουτρών Αιδηψού, 13. Λιμένας Λίμνης, 14. Κεντρικός Λιμένας Σκιάθου, 15. Κεντρικός Λιμένας Σκοπέλου, 16. Κεντρικός Λιμένας Πατητήρι Αλοννήσου και 17. Κεντρικός Λιμένας Λιναριά Σκύρου.

Τέλος, εντοπίζονται είκοσι τρεις εν ενεργεία Εγκαταστάσεις Επεξεργασίας Λυμάτων (ΕΕΛ) (ΕΕΛ Θήβας, ΕΕΛ Λιβαδειάς, ΕΕΛ Λαμίας, ΕΕΛ Χαλκίδας, ΕΕΛ Οινοφύτων – Σχηματαρίου, ΕΕΛ Κύμης, ΕΕΛ Καρύστου, ΕΕΛ Αλιβερίου, ΕΕΛ Νέας Αρτάκης, ΕΕΛ Λίμνης, ΕΕΛ Λουτρών Αιδηψού, ΕΕΛ Καμένων Βούρλων, ΕΕΛ Μαλεσίνας, ΕΕΛ Αλιάρτου, ΕΕΛ Αράχοβας, ΕΕΛ Άμφισσας, ΕΕΛ Ιτέας, ΕΕΛ Δελφών, ΕΕΛ Δεσφίνας, ΕΕΛ Γαλαξιδίου, ΕΕΛ Σκιάθου, ΕΕΛ Σκοπέλου και ΕΕΛ Ερυθρών), πέντε αδρανείς ΕΕΛ (ΕΕΛ Στυλίδας, ΕΕΛ Σπερχειάδας, ΕΕΛ Αταλάντης, ΕΕΛ Ορχομενού και ΕΕΛ Βαγιών) και τέσσερις υπό κατασκευή ΕΕΛ (ΕΕΛ Μαρμαρίου, ΕΕΛ Ιστιαίας, ΕΕΛ Τιθορέας και ΕΕΛ Σκύρου), εννέα ΧΥΤΑ σε λειτουργία (ΧΥΤΑ Λαμίας, ΧΥΤΑ Λιβαδειάς, ΧΥΤΑ Θήβας, ΧΥΤΑ Χαλκιδέων, ΧΥΤΑ Ιστιαίας, ΧΥΤΑ Σκύρου, ΧΥΤΑ Σκιάθου, ΧΥΤΑ Σκοπέλου και ΧΥΤΑ Αλοννήσου) και τρεις ανενεργοί ΧΑΔΑ (στις θέσεις ΦΑΝΑΡΙ, ΚΑΖΑΝΤΖΗ και ΚΑΡΟΔΡΟΜΟΣ) δέκα εννιά αποκατεστημένοι ΧΑΔΑ (στις θέσεις ΚΑΜΙΝΙΚΑΛΤΣΑ, ΣΠΗΛΑΚΙ, ΒΕΛΑΝΙΔΙΑ-ΡΟΥΜΑΝΙΑ, ΠΡΟΦΗΤΗΣ ΗΛΙΑΣ, ΑΛΟΓΑΚΙ, ΚΟΚΚΙΝΟ ΧΩΡΑΦΙ, ΣΤΑ ΜΑΛΙΑΛΑ, ΚΕΦΑΛΑΡΙ, ΑΓΙΑΝΟΡΕΜΑ-ΜΠΟΥΡΝΙΑΣ, ΚΑΝΙΣΚΑ, ΚΟΤΡΩΝΑΚΙΑ, ΣΤΕΝΗ, ΒΟΥΚΟΛΙΑ, ΛΑΜΨΑΚΟΥ, ΚΕΡΑΤΟΡΑΧΗ, ΚΑΝΑΠΙΤΣΑ, ΚΕΡΑΜΟΥ, ΚΟΝΤΟΓΙΑΝΝΗ και ΠΑΛΙΑΜΠΕΛΑ) και ένας ενεργός ΧΑΔΑ (στη θέση ΚΟΥΤΙΚΑΣ).

7.3.8.4 Πλαίσιο συνεργασίας για τις διασυνοριακές λεκάνες

Στο ΥΔ δεν υπάρχουν διασυνοριακές λεκάνες

7.3.8.5 Ζώνες Δυνητικά Υψηλού Κινδύνου Πλημμύρας Υδατικού Διαμερίσματος ΕΛ07

Με βάση τη Μεθοδολογία που αναπτύσσεται στο Κεφάλαιο 7.2 οι Ζώνες Δυνητικά Υψηλού Κινδύνου Πλημμύρας στο ΥΔ ΕΛ07 «Ανατολική Στερεά Ελλάδα» όπως προκύπτουν κατά την 1^η Αναθεώρηση της Προκαταρκτικής Αξιολόγησης Κινδύνων Πλημμύρας είναι οι ακόλουθες:

1. **ΕΛ07APSF001** Κάτω ρους π. Ασωπού, περιοχή Σκάλας Ωρωπού, Αγ. Κωνσταντίνου
2. **ΕΛ07APSF002** Χαμηλή ζώνη περιοχής Αυλώνας Λεκάνης π. Ασωπού
3. **ΕΛ07APSF003** Πεδινά ρ. Σαρανταπόταμου, παραλία Αμάρυνθου νήσου Ευβοίας

4. EL07APSF004 Μέσος ρους ρ. Σαρανταπόταμος, περιοχή Γυμνόν νήσου Ευβοίας
5. EL07APSF005 Κάτω ρους π. Λήδα, παράκτια περιοχή Βασιλικό, Χαλκίδα, Ν. Αρτάκη νήσου Ευβοίας
6. EL07APSF006 Χαμηλή ζώνη ρ. Χονδρός νήσου Ευβοίας
7. EL07APSF007 Μέσος ρους π. Λήδα, περιοχή Αμφιθέας-Πισσώνα νήσου Ευβοίας
8. EL07APSF008 Παραλία περιοχής Στόμιο νήσου Ευβοίας (κατάντη ρους ρ. Χονδρός)
9. EL07APSF009 Χαμηλή ζώνη λεκάνης ρ. Μανικιάτη νήσου Ευβοίας
10. EL07APSF010 Άνω ρους ρ. Ψαχνών
11. EL07APSF011 Χαμηλή ζώνη λεκάνης ρ. Ψαχνών, Παραλία Πολιτικών νήσου Ευβοίας
12. EL07APSF012 Χαμηλή ζώνη μέσω-κάτω ρου λεκάνης Βοιωτικού Κηφισού-Λιμνών Υλίκης-Παραλίμνης-χαμηλής ζώνης περιοχής Σχοιματαρίου-Δήλεσι
13. EL07APSF013 Περιοχή Αταλάντης ρ. Αλαργινό, και χαμηλές ζώνες ρεμάτων Οπουντίων και Μαλεσίνας,
14. EL07APSF014 Χαμηλή ζώνη άνω ρου Βοιωτικού Κηφισού
15. EL07APSF015 Χαμηλές ζώνες λεκάνης ρ. Κηρεύς νήσου Ευβοίας και λοιπών ρεμάτων βορειοανατολικής Εύβοιας
16. EL07APSF016 Παρόχθιες χαμηλές περιοχές π. Σπερχειού-χαμηλή ζώνη ρεμάτων παράκτιας περιοχής Στυλίδας-Καμένων Βούρλων
17. EL07APSF017 Ωραιοί, Ιστιαία, Κανατάδικα νήσου Ευβοίας και λοιπές χαμηλές ζώνες ρεμάτων βόρειας Εύβοιας
18. EL07APSF018 Χαμηλή ζώνη άνω ρου π. Ασωπού
19. EL07APSF019 Άνω ρους ρ. Αλαργινό
20. EL07APSF020 Χαμηλή ζώνη ρ. Κασταλίας Αλιβερίου
21. EL07APSF021 Χαμηλή ζώνη Καρύστου
22. EL07APSF022 Χαμηλές ζώνες Σποράδων
23. EL07APSF023 Χαμηλές ζώνες Ν. Σκύρου

Στον Πίνακα που ακολουθεί δίνονται τα ακόλουθα:

- Ο κωδικός, η ονομασία και η έκταση των Αναθεωρημένων Ζωνών Δυνητικά Υψηλού Κινδύνου Πλημμύρας του Υδατικού Διαμερίσματος
- Οι βασικές αλλαγές/διαφοροποιήσεις που έχουν επέλθει σε σχέση με την Προκαταρκτική Αξιολόγηση Κινδύνων Πλημμύρας του 2012
- Τα ανάλογα στοιχεία των ΖΔΥΚΠ που είχαν οριστεί στην Προκαταρκτική Αξιολόγηση Κινδύνων πλημμύρας (2012) και αντιστοιχούν στις νέες Αναθεωρημένες Ζώνες.
- Η συμμετοχή των Αναθεωρημένων ΖΔΥΚΠ στη συνολική έκταση του ΥΔ και η διαφοροποίηση της συνολικής έκτασης τους σε σχέση με αυτή των ΖΔΥΚΠ που είχαν οριστεί στην Προκαταρκτική Αξιολόγηση Κινδύνων Πλημμύρας.

Τα όρια των Αναθεωρημένων Ζωνών Δυνητικά Υψηλού Κινδύνου Πλημμύρας παρουσιάζονται στο σχήμα που ακολουθεί τον πίνακα

Πίνακας 7-7: Ζώνες Δυνητικά Υψηλού Κινδύνου Πλημμύρας- ΥΔ 07 : Ανατολική Στερεά Ελλάδα

Συνολική έκταση ΥΔ (km²): 12.295

α/α	1 ^η ΑΝΑΘΕΩΡΗΣΗ ΠΡΟΚΑΤΑΡΚΤΙΚΗ ΑΞΙΟΛΟΓΗΣΗ ΚΙΝΔΥΝΩΝ ΠΛΗΜΜΥΡΑΣ (2019)				ΠΡΟΚΑΤΑΡΚΤΙΚΗ ΑΞΙΟΛΟΓΗΣΗ ΚΙΝΔΥΝΩΝ ΠΛΗΜΜΥΡΑΣ (2012)		
	Κωδικός	Ονομασία	Έκταση (km ²)	Αλλαγές στη 2 ^η Προκαταρκτική	Κωδικός	Ονομασία	Έκταση (km ²)
1	EL07APSF001	Κάτω ρους π. Ασωπού, περιοχή Σκάλας Ωρωπού, Αγ. Κωνσταντίνου	30,03	Διευρύνεται με βάση τα αποτελέσματα του 1 ^{ου} ΣΔΚΠ για T1000	GR07RAK0001	Κάτω ρους π. Ασωπού, περιοχή Σκάλας Ωρωπού, Αγ. Κωνσταντίνου	30
2	EL07APSF002	Χαμηλή ζώνη περιοχής Αυλώνας λεκάνης π. Ασωπού	74,38	Διευρύνεται με βάση τα αποτελέσματα του 1 ^{ου} ΣΔΚΠ για T1000	GR07RAK0002	Χαμηλή ζώνη περιοχής Αυλώνας λεκάνης π. Ασωπού	73
3	EL07APSF003	Πεδινά ρ. Σαρανταπόταμου, παραλία Αμάρυνθου νήσου Ευβοίας	5,70	Διευρύνεται με βάση τα αποτελέσματα του 1 ^{ου} ΣΔΚΠ για T1000	GR07RAK0003	Πεδινά ρ. Σαρανταπόταμου, παραλία Αμάρυνθου νήσου Ευβοίας	6
4	EL07APSF004	Μέσος ρους ρ. Σαρανταπόταμος, περιοχή Γυμνόν νήσου Ευβοίας	6,51	Διευρύνεται με βάση τα αποτελέσματα του 1 ^{ου} ΣΔΚΠ για T1000	GR07RAK0004	Μέσος ρους ρ. Σαρανταπόταμος, περιοχή Γυμνόν νήσου Ευβοίας	6
5	EL07APSF005	Κάτω ρους π. Λήδα, παράκτια περιοχή Βασιλικό, Χαλκίδα, Ν. Αρτάκη νήσου Ευβοίας	42,11	Διευρύνεται με βάση τα αποτελέσματα του 1 ^{ου} ΣΔΚΠ για T1000	GR07RAK0005	Κάτω ρους π. Λήδα, παράκτια περιοχή Βασιλικό, Χαλκίδα, Ν. Αρτάκη νήσου Ευβοίας	41
6	EL07APSF006	Χαμηλή ζώνη ρ. Χονδρός νήσου Ευβοίας	18,13	Διευρύνεται με βάση τα αποτελέσματα του 1 ^{ου} ΣΔΚΠ για T1000	GR07RAK0006	Χαμηλή ζώνη ρ. Χονδρός νήσου Ευβοίας	18

ΥΠΟΥΡΓΕΙΟ ΠΕΡΙΒΑΛΛΟΝΤΟΣ ΚΑΙ ΕΝΕΡΓΕΙΑΣ / ΓΕΝΙΚΗ ΓΡΑΜΜΑΤΕΙΑ ΦΥΣΙΚΟΥ ΠΕΡΙΒΑΛΛΟΝΤΟΣ & ΥΔΑΤΩΝ
ΓΕΝΙΚΗ ΔΙΕΥΘΥΝΣΗ ΥΔΑΤΩΝ

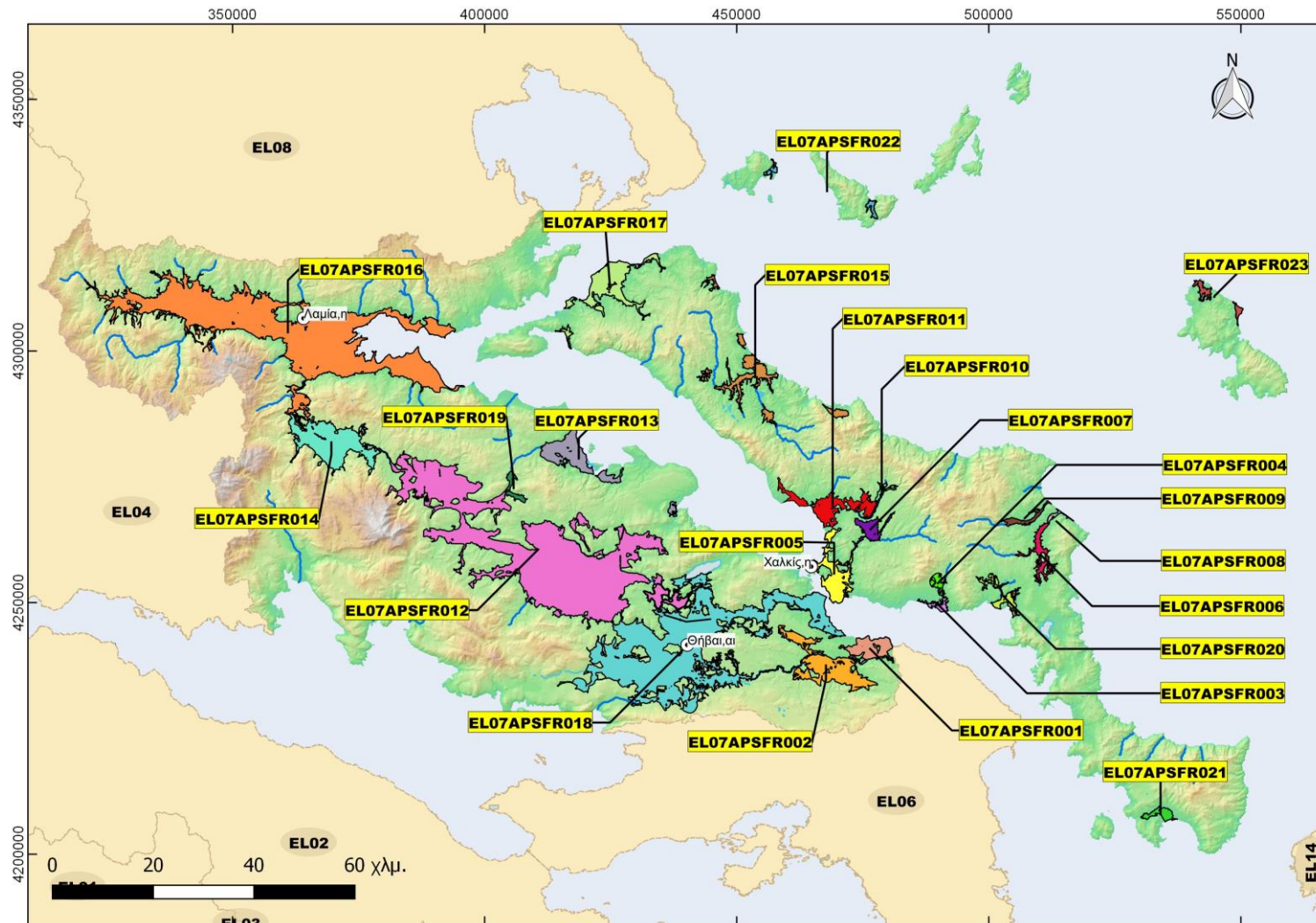
α/α	1 ^η ΑΝΑΘΕΩΡΗΣΗ ΠΡΟΚΑΤΑΡΚΤΙΚΗ ΑΞΙΟΛΟΓΗΣΗ ΚΙΝΔΥΝΩΝ ΠΛΗΜΜΥΡΑΣ (2019)				ΠΡΟΚΑΤΑΡΚΤΙΚΗ ΑΞΙΟΛΟΓΗΣΗ ΚΙΝΔΥΝΩΝ ΠΛΗΜΜΥΡΑΣ (2012)		
	Κωδικός	Όνομασία	Έκταση (km ²)	Αλλαγές στη 2 ^η Προκαταρκτική	Κωδικός	Όνομασία	Έκταση (km ²)
7	EL07APSF007	Μέσος ρους π. Λήδα, περιοχή Αμφιθέας-Πισσώνα νήσου Ευβοίας	15,67	Διευρύνεται με βάση τα αποτελέσματα του 1 ^{ου} ΣΔΚΠ για T1000	GR07RAK0007	Μέσος ρους π. Λήδα, περιοχή Αμφιθέας-Πισσώνα νήσου Ευβοίας	15
8	EL07APSF008	Παραλία περιοχής Στόμιο νήσου Ευβοίας (κατάντη ρους ρ. Χονδρός)	2,51	Διευρύνεται με βάση τα αποτελέσματα του 1 ^{ου} ΣΔΚΠ για T1000	GR07RAK0008	Παραλία περιοχής Στόμιο νήσου Ευβοίας (κατάντη ρους ρ. Χονδρός)	2
9	EL07APSF009	Χαμηλή ζώνη λεκάνης ρ. Μανικιάτη νήσου Ευβοίας	8,27	Διευρύνεται με βάση τα αποτελέσματα του 1 ^{ου} ΣΔΚΠ για T1000	GR07RAK0009	Χαμηλή ζώνη λεκάνης ρ. Μανικιάτη νήσου Ευβοίας	7
10	EL07APSF010	Άνω ρους ρ. Ψαχνών	4,92	Διευρύνεται με βάση τα αποτελέσματα του 1 ^{ου} ΣΔΚΠ για T1000	GR07RAK0010	Άνω ρους ρ. Ψαχνών	4
11	EL07APSF011	Χαμηλή ζώνη λεκάνης ρ. Ψαχνών, Παραλία Πολιτικών νήσου Ευβοίας	46,11	Διευρύνεται με βάση τα αποτελέσματα του 1 ^{ου} ΣΔΚΠ για T1000	GR07RAK0011	Χαμηλή ζώνη λεκάνης ρ. Ψαχνών, Παραλία Πολιτικών νήσου Ευβοίας	45
12	EL07APSF012	Χαμηλή ζώνη μέσω-κάτω ρου λεκάνης Βοιωτικού Κηφισού-Λιμνών Υλίκης-Παραλίμνης-χαμηλής ζώνης	569,37	Διευρύνεται με βάση τα αποτελέσματα του 1 ^{ου} ΣΔΚΠ για T1000. Εντάσσονται χαμηλές ζώνες όπου έχουν καταγραφεί ιστορικά συμβάντα	GR07RAK0012	Χαμηλή ζώνη μέσω-κάτω ρου λεκάνης Βοιωτικού Κηφισού-Λιμνών Υλίκης-Παραλίμνης-χαμηλής ζώνης περιοχής Σχοιματαρίου-Δήλεσι	535

**ΥΠΟΥΡΓΕΙΟ ΠΕΡΙΒΑΛΛΟΝΤΟΣ ΚΑΙ ΕΝΕΡΓΕΙΑΣ / ΓΕΝΙΚΗ ΓΡΑΜΜΑΤΕΙΑ ΦΥΣΙΚΟΥ ΠΕΡΙΒΑΛΛΟΝΤΟΣ & ΥΔΑΤΩΝ
ΓΕΝΙΚΗ ΔΙΕΥΘΥΝΣΗ ΥΔΑΤΩΝ**

α/α	1 ^η ΑΝΑΘΕΩΡΗΣΗ ΠΡΟΚΑΤΑΡΚΤΙΚΗ ΑΞΙΟΛΟΓΗΣΗ ΚΙΝΔΥΝΩΝ ΠΛΗΜΜΥΡΑΣ (2019)				ΠΡΟΚΑΤΑΡΚΤΙΚΗ ΑΞΙΟΛΟΓΗΣΗ ΚΙΝΔΥΝΩΝ ΠΛΗΜΜΥΡΑΣ (2012)		
	Κωδικός	Ονομασία	Έκταση (km ²)	Αλλαγές στη 2 ^η Προκαταρκτική	Κωδικός	Ονομασία	Έκταση (km ²)
		περιοχής Σχοιματαρίου-Δήλεσι					
13	EL07APSF013	Περιοχή Αταλάντης ρ. Αλαργινό, και χαμηλές ζώνες ρεμάτων Οπουντίων και Μαλεσίνας,	54,31	Διευρύνεται με βάση τα αποτελέσματα του 1 ^{ου} ΣΔΚΠ για T1000. Εντάσσονται χαμηλές ζώνες όπου έχουν καταγραφεί ιστορικά συμβάντα	GR07RAK0013	Περιοχή Αταλάντης ρ. Αλαργινό	43
14	EL07APSF014	Χαμηλή ζώνη άνω ρου Βοιωτικού Κηφισού	94,29	Διευρύνεται με βάση τα αποτελέσματα του 1 ^{ου} ΣΔΚΠ για T1000	GR07RAK0014	Χαμηλή ζώνη άνω ρου Βοιωτικού Κηφισού	93
15	EL07APSF015	Χαμηλές ζώνες λεκάνης ρ. Κηρέυς νήσου Ευβοίας και λοιπών ρεμάτων βορειοανατολικής Εύβοιας	47,59	Διευρύνεται με βάση τα αποτελέσματα του 1 ^{ου} ΣΔΚΠ για T1000. Εντάσσονται χαμηλές ζώνες όπου έχουν καταγραφεί ιστορικά συμβάντα	GR07RAK0015	Χαμηλή ζώνη λεκάνης ρ. Κηρέυς νήσου Ευβοίας	28
16	EL07APSF016	Παρόχθιες χαμηλές περιοχές π. Σπερχειού-χαμηλή ζώνη ρεμάτων παράκτιας περιοχής Στυλίδας-Καμένων Βούρλων	500,63	Διευρύνεται με βάση τα αποτελέσματα του 1 ^{ου} ΣΔΚΠ για T1000	GR07RAK0016	Παρόχθιες χαμηλές περιοχές π. Σπερχειού-χαμηλή ζώνη ρεμάτων παράκτιας περιοχής Στυλίδας-Καμένων Βούρλων	496

ΥΠΟΥΡΓΕΙΟ ΠΕΡΙΒΑΛΛΟΝΤΟΣ ΚΑΙ ΕΝΕΡΓΕΙΑΣ / ΓΕΝΙΚΗ ΓΡΑΜΜΑΤΕΙΑ ΦΥΣΙΚΟΥ ΠΕΡΙΒΑΛΛΟΝΤΟΣ & ΥΔΑΤΩΝ
ΓΕΝΙΚΗ ΔΙΕΥΘΥΝΣΗ ΥΔΑΤΩΝ

α/α	1 ^η ΑΝΑΘΕΩΡΗΣΗ ΠΡΟΚΑΤΑΡΚΤΙΚΗ ΑΞΙΟΛΟΓΗΣΗ ΚΙΝΔΥΝΩΝ ΠΛΗΜΜΥΡΑΣ (2019)				ΠΡΟΚΑΤΑΡΚΤΙΚΗ ΑΞΙΟΛΟΓΗΣΗ ΚΙΝΔΥΝΩΝ ΠΛΗΜΜΥΡΑΣ (2012)		
	Κωδικός	Ονομασία	Έκταση (km ²)	Αλλαγές στη 2 ^η Προκαταρκτική	Κωδικός	Ονομασία	Έκταση (km ²)
17	EL07APSF017	Ωραιοί, Ιστιαία, Κανατάδικα νήσου Ευβοίας και λουπές χαμηλές ζώνες ρεμάτων βόρειας Εύβοιας	62,09	Διευρύνεται με βάση τα αποτελέσματα του 1 ^{ου} ΣΔΚΠ για T1000. Εντάσσονται χαμηλές ζώνες όπου έχουν καταγραφεί ιστορικά συμβάντα	GR07RAK0017	Ωραιοί, Ιστιαία, Κανατάδικα νήσου Ευβοίας	56
18	EL07APSF018	Χαμηλή ζώνη άνω ρου π. Ασωπού	435,84	Διευρύνεται με βάση τα αποτελέσματα του 1 ^{ου} ΣΔΚΠ για T1000	GR07RAK0018	Χαμηλή ζώνη άνω ρου π. Ασωπού	433
19	EL07APSF019	Άνω ρους ρ. Αλαργινό	7,16	Διευρύνεται με βάση τα αποτελέσματα του 1 ^{ου} ΣΔΚΠ για T1000	GR07RAK0019	Άνω ρους ρ. Αλαργινό	7
20	EL07APSF020	Χαμηλή ζώνη ρ. Κασταλίας Αλιβερίου	15,19	ΝΕΑ ΠΕΡΙΟΧΗ			
21	EL07APSF021	Χαμηλή ζώνη Καρύστου	8,57	ΝΕΑ ΠΕΡΙΟΧΗ			
22	EL07APSF022	Χαμηλές ζώνες Σποράδων	6,68	ΝΕΑ ΠΕΡΙΟΧΗ			
23	EL07APSF023	Χαμηλές ζώνες Ν. Σκύρου	8,48	ΝΕΑ ΠΕΡΙΟΧΗ			
	ΣΥΝΟΛΟ		2064,54				1.940
	Διαφορά σε σχέση με προκαταρκτική 2012		6,4%				
	Ποσοστό στο σύνολο του ΥΔ (%)		16,8%				15,8%



Εικόνα 7-8: Υδατικό Διαμέρισμα Ανατολικής Στερεάς Ελλάδας (EL07)
Ζώνες Δυνητικά Υψηλού Κινδύνου Πλημμύρας (Οκτώβριος 2019)

7.3.9 Υδατικό Διαμέρισμα EL08 «Θεσσαλία»

7.3.9.1 Θέση-διοικητική διαίρεση - - Βασικά χαρακτηριστικά

Το ΥΔ EL08 «Θεσσαλία» περιλαμβάνει το σύνολο πρακτικά της Περιφέρειας Θεσσαλίας (εκτός από τα νησιά των Σποράδων, ένα μικρό τμήμα δυτικά που ανήκει στο ΥΔ EL04, ένα μικρό τμήμα νότια που ανήκει στο ΥΔ EL07 και ένα μικρό τμήμα βόρεια που ανήκει στο ΥΔ EL09) και το νότιο τμήμα της Περιφέρειας Κεντρικής Μακεδονίας (περιοχή Πλαταμώνα). Συγκεκριμένα περιλαμβάνει το κεντρικό και ανατολικό τμήμα της ΠΕ Τρικάλων, το κεντρικό και ανατολικό τμήμα της ΠΕ Καρδίτσας, την ΠΕ Μαγνησίας και Σποράδων εκτός από τα νησιά των Σποράδων, το σύνολο πρακτικά της ΠΕ Λάρισας, ένα μικρό τμήμα στο βόρειο μέρος της ΠΕ Φθιώτιδας, ένα μικρό νότιο τμήμα της ΠΕ Πιερίας και ένα μικρό τμήμα της ΠΕ Γρεβενών.

Το διαμέρισμα παρουσιάζει απλή γεωμορφολογική εικόνα, με τα ορεινά τμήματά του περιμετρικά και τα πεδινά στις κεντρικές περιοχές. Το Θεσσαλικό Πεδίο που αποτελεί το μεγαλύτερο τμήμα του υδατικού διαμερίσματος, είναι τεκτονικό βύθισμα που περιβάλλεται από τις οροσειρές Ολύμπου-Καμβουνίων στα βόρεια, Πίνδου στα δυτικά, Όθρυος στα νότια και Πηλίου-Όσσας στα ανατολικά.

Οι κύριες χρήσεις γης στο ΥΔ EL08, σύμφωνα με τα στοιχεία του εγκεκριμένου ΣΔΚΠ (ΦΕΚ 2685 Β/6.07.2018) είναι οι ακόλουθες: σε όλες τις λεκάνες απορροής το ποσοστό κάλυψης αστικών περιοχών προκύπτει μικρότερο από 1%. Ειδικότερα, στην ΛΑΠ Πηνειού οι βοσκότοποι καλύπτουν το 23%, οι δασικές εκτάσεις 27%, οι καλλιέργειες 45%, ενώ οι δρόμοι/ επιφανειακά ύδατα 5%. Τέλος, στην ΛΑΠ Ρεμάτων Αλμυρού- Πηλίου οι βοσκότοποι καλύπτουν το 11%, οι δασικές εκτάσεις 52%, οι καλλιέργειες 34%, ενώ οι δρόμοι/ επιφανειακά ύδατα 2%.

Η συνολική έκταση του διαμερίσματος είναι 13.140 km². Ο πληθυσμός του με βάση τα στοιχεία της απογραφής 2011, η εκτίμηση του πληθυσμού είναι 703.459 κάτοικοι,

7.3.9.2 Υδρολογικά στοιχεία Υδατικού Διαμερίσματος EL08

Το ΥΔ της Θεσσαλίας περιλαμβάνει τις Λεκάνες Απορροής Πηνειού (EL0816) και Αλμυρού-Πηλίου (EL0817), σύμφωνα με την υπ' αριθμ. οικ. 706/16.07.10 απόφαση (ΦΕΚ 1383/Β'/02.09.2010) της Εθνικής Επιτροπής Υδάτων, έτσι όπως διορθώθηκε και ισχύει, με έκταση 11.062 km² και 2.078 km² αντίστοιχα.

Το ΥΔ παρουσιάζει μια απλή γεωμορφολογική εικόνα με τα ορεινά τμήματά του στις περιφερειακές περιοχές και τα πεδινά τμήματα στις κεντρικές. Το Θεσσαλικό πεδίο είναι ένα τεκτονικό βύθισμα που περιβάλλεται από τις οροσειρές Ολύμπου – Καμβουνίων στα βόρεια, Πίνδου στα δυτικά, Όθρυος στα νότια και Πηλίου – Όσσας στα ανατολικά. Χωρίζεται από τα μικρά Χαλκηδόνια όρη στις πεδινές εκτάσεις της Δυτικής και Ανατολικής Θεσσαλίας, οι οποίες θεωρούνται ανεξάρτητες από υδρογεωλογική άποψη. Το μέσο υψόμετρο του ΥΔ υπολογίζεται ίσο με 285 m.

Από υδρολογική άποψη η μέση ετήσια κατακρήμνιση στη Θεσσαλία υπολογίζεται ίση με 686,8 mm (για την περίοδο 1980-81 έως 2000-01), με μικρότερα κατακρημνίσματα να καταγράφονται στα κεντρικά πεδινά αυξανόμενα προς την ορεινή περιφέρεια, κυρίως όμως προς τα Δυτικά.

Η κύρια υδρολογική λεκάνη του ΥΔ είναι εκείνη του π. Πηνειού, με επιφάνεια στη θέση Πυργετός, κοντά στις εκβολές στο Θερμαϊκό κόλπο, ίση με περίπου 9.500 km². Κυριότεροι παραπόταμοι του Πηνειού είναι προς τα νότια ο Ενιπέας, ο Φαρσαλιώτης, ο Σοφαδίτης (στον οποίο κατασκευάστηκε το φράγμα Σμοκόβου) και ο Καλέντζης (που δέχεται τα νερά από την εκτροπή του π. Ταυρωπού

μέσω του ταμιευτήρα Πλαστήρα), προς τα δυτικά ο Πορταϊκός, ο Πάμισος (Πλιούρης) και το Μουργκάνι και προς τα βόρεια ο Ληθαίος (που διασχίζει την πόλη των Τρικάλων), ο Νεοχωρίτης και ο Τιταρήσιος.

Στη ΛΑΠ Πηνειού εντάσσεται και η κλειστή λεκάνη της λίμνης Κάρλας (έκτασης 1.050 km²), το σύστημα της οποίας βρίσκεται υπό διαμόρφωση, με ένα σύστημα τάφρων αμφίδρομης ροής προς και από τον Πηνειό για αντιπλημμυρική προστασία των πεδινών καλλιεργημένων εκτάσεων.

Στη ΛΑΠ Αλμυρού – Πηλίου δεν υπάρχουν κύριοι ποταμοί.

Στο ΥΔ της Θεσσαλίας υπάρχουν οι τεχνητές λίμνες Σμοκόβου, έκτασης 9,9 km², Αργυροπούλιου, έκτασης 0,5 km² και η τεχνητή λίμνη Κάρλα, έκτασης 34,9 km².

7.3.9.3 Σημαντικά έργα υποδομής

Σύμφωνα με τα στοιχεία του εγκεκριμένου ΣΔΚΠ (ΦΕΚ 2685 Β/ 6.07.2018) εντός του ΥΔ έχουν κατασκευαστεί και λειτουργούν σημαντικά έργα υποδομής, που αντιμετωπίζουν πλημμυρικούς κινδύνους, όπως:

- αρδευτικά φράγματα (Τεχνητή Λίμνη Σμοκόβου που χρησιμοποιείται και για την παραγωγή ενέργειας)
- μεγάλα αρδευτικά δίκτυα σε όλη την έκταση της Θεσσαλικής Πεδιάδας
- σημαντικοί οδικοί άξονες (τμήμα του ΠΑΘΕ, Ε65)
- τμήμα του σιδηροδρομικού άξονα Αθήνας – Θεσσαλονίκης και ο Προαστιακός Σιδηρόδρομος Θεσσαλίας
- ο λιμένας Βόλου
- το στρατιωτικό αεροδρόμιο Λάρισας και ο Κρατικός Αερολιμένας Νέας Αγχιάλου
- το Πανθεσσαλικό Στάδιο στο Βόλο και το γήπεδο «AEL FC Arena» στη Λάρισα

7.3.9.4 Πλαίσιο συνεργασίας για τις διασυνοριακές λεκάνες

Στο ΥΔ δεν υπάρχουν διασυνοριακές λεκάνες

7.3.9.5 Ζώνες Δυνητικά Υψηλού Κινδύνου Πλημμύρας Υδατικού Διαμερίσματος EL08

Με βάση τη Μεθοδολογία που αναπτύσσεται στο Κεφάλαιο 7.2 οι Ζώνες Δυνητικά Υψηλού Κινδύνου Πλημμύρας στο ΥΔ EL08 «Θεσσαλία» όπως προκύπτουν κατά την 1^η Αναθεώρηση της Προκαταρκτικής Αξιολόγησης Κινδύνων Πλημμύρας είναι οι ακόλουθες:

1. EL08APSF001 Χαμηλή ζώνη άνω ρου π. Ενιπέα, τάφρου Ξυνιάδας
2. EL08APSF002 Χαμηλή ζώνη λεκάνης άνω ρου ρ. Κουσμπασανιώτικο
3. EL08APSF003 π. Πηνειός και παραπόταμοι μαζί με την κλειστή λεκάνη της λίμνης Κάρλας
4. EL08APSF004 Χαμηλή ζώνη κλειστής λεκάνης Καλοχωρίου
5. EL08APSF005 Χαμηλή ζώνη μέσω ρου π. Τιταρήσιου, περιοχή Ελασσώνας
6. EL08APSF006 Δέλτα ποταμού Πηνειού, Παραλία Κουλούρας-Παλαιοπύργου και χαμηλές ζώνες ρεμάτων Ζηλιάνας και Πουρί
7. EL08APSF007 Χαμηλή ζώνη άνω ρου π. Τιταρήσιου

- 8. EL08APSF008 Χαμηλή ζώνη λεκανών ρ. Αλμυρού, Χολόρεμμα και Λαχανόρεμα στο Ν. Μαγνησίας**
- 9. EL08APSF009 Χαμηλή ζώνη λεκάνης χ. Ξηριά στο Βόλο και ρεμάτων ευρύτερης περιοχής Βόλου**

Στον Πίνακα που ακολουθεί δίνονται τα ακόλουθα:

- Ο κωδικός, η ονομασία και η έκταση των Αναθεωρημένων Ζωνών Δυνητικά Υψηλού Κινδύνου Πλημμύρας του Υδατικού Διαμερίσματος
- Οι βασικές αλλαγές/διαφοροποιήσεις που έχουν επέλθει σε σχέση με την Προκαταρκτική Αξιολόγηση Κινδύνων Πλημμύρας αξιολόγηση του 2012
- Τα ανάλογα στοιχεία των ΖΔΥΚΠ που είχαν οριστεί στην 1^η Προκαταρκτική Αξιολόγηση Κινδύνων Πλημμύρας (2012) και αντιστοιχούν στις νέες Αναθεωρημένες Ζώνες.
- Η συμμετοχή των Αναθεωρημένων ΖΔΥΚΠ στη συνολική έκταση του ΥΔ και η διαφοροποίηση της συνολικής έκτασης τους σε σχέση με αυτή των ΖΔΥΚΠ που είχαν οριστεί στην 1^η Προκαταρκτική Αξιολόγηση Κινδύνων Πλημμύρας.

Τα όρια των Αναθεωρημένων Ζωνών Δυνητικά Υψηλού Κινδύνου Πλημμύρας παρουσιάζονται στο σχήμα που ακολουθεί τον πίνακα

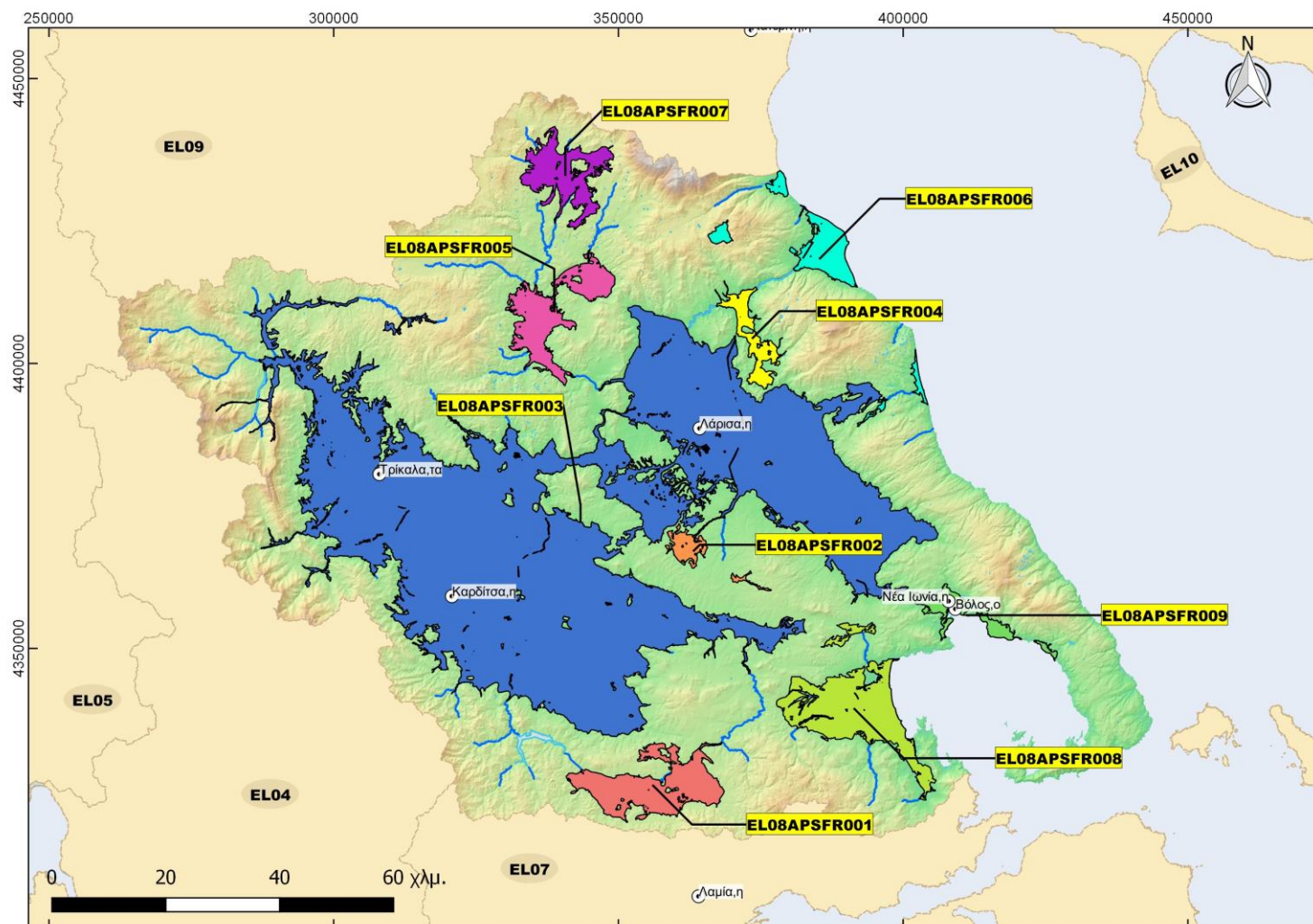
Πίνακας 7-8: Ζώνες Δυνητικά Υψηλού Κινδύνου Πλημμύρας- ΥΔ 08 : Θεσσαλία

Συνολική έκταση ΥΔ (km²): 13.137

α/α	1 ^η ΑΝΑΘΕΩΡΗΣΗ ΠΡΟΚΑΤΑΡΚΤΙΚΗ ΑΞΙΟΛΟΓΗΣΗ ΚΙΝΔΥΝΩΝ ΠΛΗΜΜΥΡΑΣ (2019)				ΠΡΟΚΑΤΑΡΚΤΙΚΗ ΑΞΙΟΛΟΓΗΣΗ ΚΙΝΔΥΝΩΝ ΠΛΗΜΜΥΡΑΣ (2012)		
	Κωδικός	Ονομασία	Έκταση (km ²)	Αλλαγές στη 2 ^η Προκαταρκτική	Κωδικός	Ονομασία	Έκταση (km ²)
1	EL08APSF001	Χαμηλή ζώνη άνω ρου π. Ενιπέα, τάφρου Ξυνιάδας	174,7	Διευρύνεται με βάση τα αποτελέσματα του 1 ^{ου} ΣΔΚΠ για T1000	GR08RAK0001	Χαμηλή ζώνη άνω ρου π. Ενιπέα, τάφρου Ξυνιάδας	173
2	EL08APSF002	Χαμηλή ζώνη λεκάνης άνω ρου ρ. Κουσμπασανιώτικο	30,3	Εντάσσονται χαμηλές ζώνες πλησίον της περιοχής	GR08RAK0002	Χαμηλή ζώνη λεκάνης άνω ρου ρ. Κουσμπασανιώτικο	27
3	EL08APSF003	π. Πηνειός και παραπόταμοι μαζί με την κλειστή λεκάνη της λίμνης Κάρλας	3420,0	Διευρύνεται με βάση τα αποτελέσματα του 1 ^{ου} ΣΔΚΠ για T1000 και εντάσσονται χαμηλές ζώνες πλησίον της περιοχής με καταγεγραμμένα ιστορικά συμβάντα	GR08RAK0003	π. Πηνειός και παραπόταμοι μαζί με την κλειστή λεκάνη της λίμνης Κάρλας	3.353
4	EL08APSF004	Χαμηλή ζώνη κλειστής λεκάνης Καλοχωρίου	54,5	Διευρύνεται με βάση τα αποτελέσματα του 1 ^{ου} ΣΔΚΠ για T1000	GR08RAK0004	Χαμηλή ζώνη κλειστής λεκάνης Καλοχωρίου	54
5	EL08APSF005	Χαμηλή ζώνη μέσω ρου π. Τιταρήσιου, περιοχή Ελασσώνας	138,8	Διευρύνεται με βάση τα αποτελέσματα του 1 ^{ου} ΣΔΚΠ για T1000	GR08RAK0005	Χαμηλή ζώνη μέσω ρου π. Τιταρήσιου, περιοχή Ελασσώνας	137
6	EL08APSF006	Δέλτα ποταμού Πηνειού, Παραλία Κουλούρας- Παλαιοπύργου και χαμηλές ζώνες	100,1	Διευρύνεται με βάση τα αποτελέσματα του 1 ^{ου} ΣΔΚΠ για T1000 και εντάσσονται χαμηλές ζώνες των ρεμάτων Ζηλιάνας και Πουρί με καταγεγραμμένα	GR08RAK0006	Δέλτα ποταμού Πηνειού, Παραλία Κουλούρας- Παλαιοπύργου	69

ΥΠΟΥΡΓΕΙΟ ΠΕΡΙΒΑΛΛΟΝΤΟΣ ΚΑΙ ΕΝΕΡΓΕΙΑΣ / ΓΕΝΙΚΗ ΓΡΑΜΜΑΤΕΙΑ ΦΥΣΙΚΟΥ ΠΕΡΙΒΑΛΛΟΝΤΟΣ & ΥΔΑΤΩΝ
ΓΕΝΙΚΗ ΔΙΕΥΘΥΝΣΗ ΥΔΑΤΩΝ / ΔΙΕΥΘΥΝΣΗ ΠΡΟΣΤΑΣΙΑΣ ΚΑΙ ΔΙΑΧΕΙΡΙΣΗΣ ΥΔΑΤΙΝΟΥ ΠΕΡΙΒΑΛΛΟΝΤΟΣ

α/α	1 ^η ΑΝΑΘΕΩΡΗΣΗ ΠΡΟΚΑΤΑΡΚΤΙΚΗ ΑΞΙΟΛΟΓΗΣΗ ΚΙΝΔΥΝΩΝ ΠΛΗΜΜΥΡΑΣ (2019)				ΠΡΟΚΑΤΑΡΚΤΙΚΗ ΑΞΙΟΛΟΓΗΣΗ ΚΙΝΔΥΝΩΝ ΠΛΗΜΜΥΡΑΣ (2012)		
	Κωδικός	Όνομασία	Έκταση (km ²)	Αλλαγές στη 2 ^η Προκαταρκτική	Κωδικός	Όνομασία	Έκταση (km ²)
		ρεμάτων Ζηλιάνας και Πουρί		ιστορικά συμβάντα. Αλλαγή ονομασίας			
7	EL08APFR007	Χαμηλή ζώνη άνω ρου π. Τιταρήσιου	113,5	Διευρύνεται με βάση τα αποτελέσματα του 1 ^{ου} ΣΔΚΠ για T1000	GR08RAK0007	Χαμηλή ζώνη άνω ρου π. Τιταρήσιου	113
8	EL08APFR008	Χαμηλή ζώνη λεκανών ρ. Αλμυρού, Χολόρεμμα και Λαχανόρεμα στο Ν. Μαγνησίας	236,2	Διευρύνεται με βάση τα αποτελέσματα του 1 ^{ου} ΣΔΚΠ για T1000 και εντάσσονται χαμηλές ζώνες του ρέματος Λαχανόρεμα. Αλλαγή ονομασίας	GR08RAK0008	Χαμηλή ζώνη λεκανών ρ. Αλμυρού και Χολόρεμμα στο Ν. Μαγνησίας	215
9	EL08APFR009	Χαμηλή ζώνη λεκάνης χ. Ξηριά στο Βόλο και ρεμάτων ευρύτερης περιοχής Βόλου	47,7	Διευρύνεται με βάση τα αποτελέσματα του 1 ^{ου} ΣΔΚΠ για T1000 και εντάσσονται χαμηλές ζώνες ρεμάτων ανατολικά του Βόλου	GR08RAK0009	Χαμηλή ζώνη λεκάνης χ. Ξηριά στο Βόλο και ρεμάτων ευρύτερης περιοχής Βόλου	31
	ΣΥΝΟΛΟ		4315,9				4.172
	Διαφορά σε σχέση με προκαταρκτική 2012		+3,2%				
	Ποσοστό στο σύνολο του ΥΔ (%)		32,9%				31,7%



Εικόνα 7-9: Υδατικό Διαμέρισμα Θεσσαλίας (EL08)
Ζώνες Δυνητικά Υψηλού Κινδύνου Πλημμύρας (Οκτώβριος 2019)

7.3.10 Υδατικό Διαμέρισμα EL09 «Δυτική Μακεδονία»

7.3.10.1 Θέση-διοικητική διαίρεση - Βασικά χαρακτηριστικά

Το ΥΔ EL09 «Δυτική Μακεδονία» περιλαμβάνει πρακτικά το σύνολο της Περιφέρειας Δυτικής Μακεδονίας και ένα τμήμα της Περιφέρειας Κεντρικής Μακεδονίας (δυτικά της Περιφερειακής τάφρου –T66- Θεσσαλονίκης) και συγκεκριμένα τις Περιφερειακές Ενότητες Καστοριάς (87,6%), Κοζάνης (100%), Γρεβενών (85,5%), Φλώρινας της ΠΕ Δυτικής Μακεδονίας (100%), πολύ μικρά τμήματα των ΠΕ Ιωαννίνων (1,1%), Λάρισας (1,8%) και Τρικάλων (1,2%) και Πιερίας (92,6%), δυτικό τμήμα Πέλλας (66,9%) και δυτικό τμήμα Ημαθίας (74,3%) ΠΕ Κεντρικής Μακεδονίας. Στο Υδατικό Διαμέρισμα 09 εμπίπτουν (εν όλω ή εν μέρει) 26 Καλλικρατικοί Δήμοι.

Το Υδατικό Διαμέρισμα Δυτικής Μακεδονίας καλύπτεται από γεωργική γη, δασικές περιοχές, τεχνητές επιφάνειες, υγρότοπους και υδάτινες επιφάνειες.

Στο Υδατικό Διαμέρισμα Δυτικής Μακεδονίας οι δασικές περιοχές είναι η κυρίαρχη χρήση με ποσοστό 56,37%. Οι ορεινές περιοχές του ΥΔ καλύπτονται από μικτά δάση και δάση πλατύφυλλων κυρίως, ενώ σε μικρότερο βαθμό από δάση κωνοφόρων. Στο παραπάνω ποσοστό περιλαμβάνονται και οι δασικές θαμνώδεις εκτάσεις, στους οποίους εντοπίζονται συνδυασμοί θαμνώδους ή/και ποώδους βλάστησης.

Το σημαντικότερο ποσοστό εδαφικής κάλυψης από δάση και δασικές εκτάσεις αναπτύσσεται στο ορεινό τμήμα των ΛΑΠ. Η εδαφική κάλυψη των ορεινών και ημιορεινών τμημάτων των ΛΑΠ από δασικές εκτάσεις επηρεάζει σημαντικά τα ποσοτικά και ποιοτικά χαρακτηριστικά των υδάτων στα σχετικά Υ.Σ..

Οι ανθρωπογενείς δραστηριότητες που εντοπίζονται εντός των δασικών εκτάσεων του Υ.Δ. Δυτικής Μακεδονίας αφορούν σε δασοκομικές εργασίες, έργα αναδασώσεων, διάνοιξης και βελτίωσης δασικών δρόμων και έργα διευθέτησης ορεινών λεκανών απορροής. Επίσης, σημαντική ανθρωπογενής πίεση που εντοπίζεται στις δασικές εκτάσεις είναι οι δασικές πυρκαγιές.

Σημαντικό είναι επίσης το ποσοστό (9,19% της συνολικής έκτασης του ΥΔ) που καταλαμβάνουν οι φυσικοί βοσκότοποι και οι λιβαδικές εκτάσεις, καθώς επίσης και οι εκτάσεις με αραιή βλάστηση, οι οποίοι εντοπίζονται κυρίως ενδιάμεσα των δασικών εκτάσεων.

Η γεωργική γη είναι η αμέσως επόμενη κυρίαρχη χρήση στο Υδατικό Διαμέρισμα με ποσοστό 38,95% επί του συνόλου. Η μόνιμα αρδευόμενη γεωργική γη αποτελεί μόνο το 2,5% αυτής, ενώ το υπόλοιπο είναι αρόσιμη γη και ετερογενείς γεωργικές περιοχές (ετήσιες καλλιέργειες, σύνθετες καλλιέργειες κ.α).

Οι τεχνητές επιφάνειες που περιλαμβάνουν οικιστικές περιοχές, βιομηχανικές και εμπορικές ζώνες, δίκτυα μεταφορών και άλλες, καταλαμβάνουν ένα μικρό ποσοστό κάλυψης στο σύνολο του Υδατικού Διαμερίσματος. Οι μεγαλύτερες εκτάσεις που καλύπτουν οι οικισμοί εντοπίζονται στο ανατολικό τμήμα του ΥΔ στις Περιφερειακές Ενότητες Κοζάνης και Φλώρινας. Στην Περιφέρεια Δυτικής Μακεδονίας δεν υπάρχουν έντονες πιέσεις για δόμηση στις εκτός οικισμών (εκτός σχεδίου) περιοχές ούτε για κατοικία αλλά ούτε και για βιομηχανικές ή εμπορικές χρήσεις.

Το υπόλοιπο τμήμα της έκτασης του Υδατικού Διαμερίσματος καταλαμβάνεται από υδάτινες επιφάνειες κυρίως και υγρότοπους σε ποσοστό 2,6% στο σύνολο και περιλαμβάνει κυρίως χερσαία

ύδατα (ποτάμια, λίμνες, βάλτους κλπ.), ενώ ένα μικρό ποσοστό καταλαμβάνουν τα θαλάσσια ύδατα (εκβολές ποταμών).

Το Υδατικό Διαμέρισμα Δυτικής Μακεδονίας έχει συνολική έκταση 13.620 km². Ο πληθυσμός του, με βάση τα απογραφικά στοιχεία της ΕΛ.ΣΤΑΤ του 2011, είναι 574.911 κάτοικοι.

7.3.10.2 Υδρολογικά στοιχεία Υδατικού Διαμερίσματος ΕΛ09

Το ΥΔ της Δυτικής Μακεδονίας περιλαμβάνει τις Λεκάνες Απορροής Πρεσπών (ΕΛ0901) και Αλιάκμονα (ΕΛ0902), σύμφωνα με την υπ' αριθμ. οικ. 706/16.07.10 απόφαση (ΦΕΚ 1383/Β'/02.09.2010) της Εθνικής Επιτροπής Υδάτων, έτσι όπως διορθώθηκε και ισχύει, με έκταση έκταση 1.210 km² και 12.410 km² αντίστοιχα.

Οι κύριες υδρολογικές λεκάνες του διαμερίσματος είναι αυτές του π. Αλιάκμονα (8.813 km²), της κλειστής λεκάνης Πτολεμαΐδας (2.133 km²), της λεκάνης του π. Αξιού (π. Λύγκος) στο Νομό Φλώρινας (863 km²) και της λεκάνης του ποταμού Αίσωνα ή Μαυρονερίου (815 km²). Άλλες αξιόλογες λεκάνες, με έκταση μικρότερη των 600 km², είναι αυτές των λιμνών Καστοριάς (353 km²) που περιλαμβάνεται στη λεκάνη του π. Αλιάκμονα, Βεγορίτιδας, Χειμαδίτιδας και Πετρών (που περιλαμβάνονται στη λεκάνη της Πτολεμαΐδας), καθώς και οι λεκάνες Πρεσπών και του ποταμού Χελοποτάμου.

Εντός του Διαμερίσματος διακρίνονται δύο ορεινά συγκροτήματα με διεύθυνση βορρά-νότου που διαπερνούν το διαμέρισμα διαχωρίζοντάς το σε τρεις μεγάλες πεδινές εκτάσεις. Το πρώτο ορεινό συγκρότημα αποτελείται από τα Όρη Βέρνο (2.128 m), Άσκιο (2.111 m) και Βούρινο (1.688 m), ενώ το δεύτερο από τα όρη Βόρρας (2.524 m), Βέρμιο (2.052 m) και Πιέρια (2.180 m). Στα δυτικά του διαμερίσματος διακρίνονται οι πεδινές εκτάσεις της Καστοριάς και των Γρεβενών, στο κέντρο οι πεδινές εκτάσεις της Πτολεμαΐδας και στα ανατολικά οι πεδιάδες Έδεσσας, Νάουσας, Βέροιας και Πιερίας. Ακόμη, στα βόρεια υπάρχει η πεδιάδα της Φλώρινας, η οποία εκτείνεται και εκτός της ελληνικής επικράτειας.

Το κυριότερο υδατικό σώμα του ΥΔ είναι ο ποταμός Αλιάκμονας, ο οποίος αποτελεί ένα από τα σημαντικότερα υδάτινα σώματα ολόκληρης της χώρας. Ο ποταμός Αλιάκμονας χαρακτηρίζεται από πολυσχιδές υδρογραφικό δίκτυο. Η λεκάνη του εκτείνεται στο δυτικό και νότιο τμήμα του Υδατικού Διαμερίσματος και ορίζεται βόρεια από τα Όρη Βέρνον και Βέρμιο, δυτικά από τη Βόρεια Πίνδο, νότια από τα Χάσια και τα Καμβούνια και ανατολικά από τα Πιέρια Όρη. Μετά την κατασκευή των πρώτων αντιπλημμυρικών έργων δέχεται στην πεδινή κοίτη του, κοντά στο χωριό Κουλούρα, τα νερά της Περιφερειακής Τάφρου (Τ66, έκτασης 1.443 km²), η οποία συλλαμβάνει και απάγει τα νερά της Αλμωπίας, του Εδεσσαίου και των πηγών και των χειμάρρων του Ανατολικού Βερμίου. Έτσι, μαζί με την Περιφερειακή Τάφρο ο Αλιάκμονας έως τις εκβολές του στον Θερμαϊκό κόλπο έχει λεκάνη απορροής 9.455 km². Η ροή του ποταμού Αλιάκμονα ρυθμίζεται από οι τεχνητές λίμνες Ιλαρίωνα, Πολυφύτου, Σφηκιάς, Ασωμάτων και Αγίας Βαρβάρας, που έχουν κατασκευαστεί με σκοπό την παραγωγή υδροηλεκτρικής ενέργειας και εξυπηρετούν επίσης την άρδευση της πεδιάδας Θεσσαλονίκης.

Εκτός της υπολεκάνης της Περιφερειακής Τάφρου άλλες κύριες υπολεκάνες είναι αυτές του Βενέτικου (871 km²), Προμόρτσα (386 km²), της κλειστής λίμνης Καστοριάς (353 km²), Εδεσσαίου (292 km²), Τριπόταμου (252 km²), Αραπίτσα (178 km²) και του Γρεβενίτικου (117 km²).

Εντός της περιοχής του ΥΔ καταγράφεται ένας σημαντικός αριθμός φυσικών λιμνών, Καστοριάς, Πετρών, Ζάζαρης, Χειμαδίτιδα Βεγορίτιδας, Μικρής και Μεγάλης Πρέσπας, Άγρα, καθώς και επί του π. Αλιάκμονα.

Η λεκάνη Πτολεμαΐδας είναι κλειστή και βρίσκεται στο κέντρο του ΥΔ, μεταξύ των βουνών Βέρνον και Βέρμιον, και αποστραγγίζεται στη λίμνη Βεγορίτιδα. Οι κυριότερες υπολεκάνες είναι των λιμνών Βεγορίτιδας (346 km²), Χειμαδίτιδας (229 km²) και Πετρών (114 km²), καθώς και της κλειστής λεκάνης Σαριγκιόλ (431 km²).

Το μέσο ετήσιο ύψος βροχής στο ΥΔ κυμαίνεται από 600 μέχρι 1.000 mm, ενώ στα ορεινά τμήματα ξεπερνάει και τα 1.200 mm. Οι χιονοπτώσεις είναι αρκετά συνηθισμένες κατά το διάστημα Σεπτεμβρίου-Απριλίου. Η μέση ετήσια θερμοκρασία κυμαίνεται μεταξύ 14,5 και 17°C, με ψυχρότερο μήνα τον Ιανουάριο και θερμότερο τον Ιούλιο.

Η λεκάνη Αξιού, αφορά την υδρολογική λεκάνη παραποτάμου του Αξιού, που συμβάλλει στον Αξιό στο έδαφος της Δημοκρατίας της Βόρειας Μακεδονίας. Η λεκάνη περιλαμβάνει την πεδιάδα της Φλώρινας και περιβάλλεται από τα όρη Βέρνον και Βόρας.

Η λεκάνη Αίσωνα (Μαυρονέρι), βρίσκεται στο ανατολικό τμήμα του διαμερίσματος και καταλαμβάνει όλη την πεδινή περιοχή από τα Πιέρια Όρη και τον Όλυμπο μέχρι τη θάλασσα.

Στο ΥΔ09 «Δυτική Μακεδονία» υπάρχει σημαντικός αριθμός λιμνών, φυσικών και τεχνητών. Τόσο οι φυσικές όσο και οι τεχνητές λίμνες που εντοπίζονται σε αυτό το ΥΔ είναι από τις σπουδαιότερες της χώρας τόσο από περιβαλλοντικής – οικολογικής όσο και από ενεργειακής άποψης. Συγκεκριμένα, το ΥΔ περιλαμβάνει:

- τη φυσική λίμνη Καστοριάς, επιφάνειας 28,84 km²
- τη φυσική λίμνη Βεγορίτιδας, επιφάνειας 53,96 km²
- τη φυσική λίμνη Πετρών, επιφάνειας 12,36 km²
- τη φυσική λίμνη Ζάζαρης, επιφάνειας 1,7 km²
- τη φυσική λίμνη Χειμαδίτιδα, επιφάνειας 9,57 km²
- τις φυσικές διασυνοριακές λίμνες Μικρής και Μεγάλης Πρέσπας. Η Μικρή Πρέσπα μοιράζεται ανάμεσα στην Ελλάδα και στην Αλβανία, ενώ η Μεγάλη Πρέσπα ανάμεσα στην Ελλάδα, την Αλβανία και τη Δημοκρατία της Βόρειας Μακεδονίας. Η λίμνη Μικρή Πρέσπα έχει έκταση 47,37 km² περίπου, από τα οποία 42,9 km² αποτελούν το ελληνικό τμήμα, ενώ το υπόλοιπο ανήκει στην Αλβανία. Η λίμνη Μεγάλη Πρέσπα έχει έκταση 281,67 km² περίπου, από τα οποία μόνο 38,64 km² ανήκουν στην Ελλάδα
- την τεχνητή λίμνη Πολύφυτου στον π. Αλιάκμονα, ωφέλιμης χωρητικότητας 1.220x10⁶ m³ και επιφανείας 74 km²
- την τεχνητή λίμνη Σφηκιάς στον π. Αλιάκμονα, έκτασης 4,3 km² και ωφέλιμης χωρητικότητας 17,6 x10⁶m³
- την τεχνητή λίμνη Ασωμάτων στον π. Αλιάκμονα, ωφέλιμης χωρητικότητας 10x10⁶ m³ και επιφανείας 2,6 km²
- την τεχνητή λίμνη Αγίας Βαρβάρας, στον π. Αλιάκμονα, ωφέλιμης χωρητικότητας 1,25x10⁶ m³ και επιφανείας 0,9 km²
- την τεχνητή λίμνη Ιλαρίωνα, στον π. Αλικάκμονα που πρόκειται να δημιουργεί μετά τη λειτουργία του ομώνυμου φράγματος, επιφάνειας 21,9 km²

7.3.10.3 Σημαντικά έργα υποδομής

Αναφέρονται στα σημαντικά έργα υποδομής στο ΥΔ σύμφωνα με τα στοιχεία του εγκεκριμένου ΣΔΚΠ (ΦΕΚ 2689 Β / 6.07.2018).

Το βασικό εθνικό οδικό δίκτυο (Νέα Εθνική Οδός και Εγνατία Οδός) εντός του ΥΔ 09 έχει συνολικό μήκος 232 km). Αυτό περιλαμβάνει τμήμα της Εγνατίας Οδού και τους Κάθετους Άξονες αυτής, συνολικού μήκους 170 km, τμήμα του αυτοκινητοδρόμου Πάτρας - Αθήνας- Θεσσαλονίκης – Εύζωνος- ΠΑΘΕ, μήκους 62 Km, περίπου. Το οδικό δίκτυο του ΥΔ 09 συμπληρώνεται ακόμη από το διοικητικά ιεραρχημένο Εθνικό (μήκους 750km περίπου), Επαρχιακό και Κοινοτικό ή Αγροτικό δίκτυο των Περιφερειακών Ενοτήτων Δυτικής Μακεδονίας, καθώς και τμήματα του ιεραρχημένου οδικού δικτύου των Περιφερειακών Ενοτήτων της Περιφέρειας Κεντρικής Μακεδονίας.

Με την κατασκευή της Εγνατίας Οδού και τμημάτων των κάθετων οδικών αξόνων αντιμετωπίστηκαν σε σημαντικό βαθμό τα προβλήματα προσβασιμότητας, αναιρώντας πλέον τη γεωγραφική απομόνωση της Δυτικής Μακεδονίας και επηρεάζοντας θετικά τις χρονοαποστάσεις των μετακινήσεων, το ημερήσιο σύστημα μετακινήσεων, τις χρήσεις γης και τις σχέσεις τόπου κατοικίας / τόπου εργασίας για τα αστικά κέντρα της Βόρειας Ελλάδας και της Δημοκρατίας της Βόρειας Μακεδονίας. Προτεραιότητα αποτελεί η ολοκλήρωση των κάθετων αξόνων της Εγνατίας Οδού για την περαιτέρω αύξηση της προσπελασιμότητας από και προς την Δημοκρατία της Βόρειας Μακεδονίας και την βελτίωση της σύνδεσης της με τα Εθνικά και Διεθνή εμπορικά κέντρα. Εντός του ίδιου πλαισίου, το υπόλοιπο οδικό δίκτυο της Περιφέρειας, αν και χαρακτηρίζεται ικανοποιητικό, χρήζει περαιτέρω ποιοτικής αναβάθμισης και συμπληρώσεων προκειμένου να ανταποκριθεί στο νέο σύστημα μετακινήσεων που δημιουργούν τα μεγάλα οδικά έργα. Οι οδικές εμπορευματικές μεταφορές εμφανίζουν χαμηλή δυναμική σε σχέση με τις χώρες της ΕΕ, λόγω της γεωγραφικής θέσης της ΠΔΜ που δυσχεραίνει την άνετη ροή των εμπορευμάτων οδικώς, και την ύπαρξη μιας σειράς προβλημάτων που σχετίζονται με τους χαμηλούς δείκτες πληρότητας των φορτηγών και την απουσία «κομβικών» υποδομών.

Στο Υδατικό Διαμέρισμα Δυτικής Μακεδονίας εντοπίζονται δύο αεροδρόμια Πολιτικής Αεροπορίας: της Καστοριάς (Αερολιμένας Αριστοτέλης) και της Κοζάνης (Αερολιμένας Φίλιππος).

Η κύρια δραστηριότητα παραγωγής ηλεκτρικής ενέργειας από στερεά καύσιμα εντός της χώρας πραγματοποιείται στην Περιφέρεια της Δυτικής Μακεδονίας κατέχοντας τα κύρια αποθέματα εγχώριων στερεών καυσίμων και διαθέτοντας τη μεγαλύτερη εγκατεστημένη ισχύ μονάδων σε σύγκριση με τις άλλες Περιφέρειες, όσον αφορά το στόλο των θερμικών και υδροηλεκτρικών μονάδων. Επί συνόλου 13,077.9 MW εγκατεστημένης καθαρής ισχύος θερμικών και υδροηλεκτρικών μονάδων στο διασυνδεδεμένο σύστημα, η Περιφέρεια διαθέτοντας 3,945 MW λιγνιτικών μονάδων και 375 MW υδροηλεκτρικών, καλύπτει το 33% της συνολικής ισχύος, το οποίο αφορά το 39.2% της ισχύος των θερμικών μονάδων και το 88.5% των λιγνιτικών μονάδων καθώς και το 12.4% των υδροηλεκτρικών. Λαμβάνοντας υπόψη την περαιτέρω αξιοποίηση του υδάτινου δυναμικού της Δυτικής Μακεδονίας κατάντη του Αλιάκμονα, το ποσοστό υδροηλεκτρικής ισχύος αυξάνει σε 26.4%, ενώ το ποσοστό στο σύνολο των θερμικών και υδροηλεκτρικών μονάδων ανέρχεται σε 36.3%.

Στην περιοχή του ΥΔ Δυτικής Μακεδονίας έχουν εντοπιστεί επίσης 199 βιομηχανικές μονάδες.

7.3.10.4 Πλαίσιο συνεργασίας για τις διασυνοριακές λεκάνες

Στην περίπτωση του ΥΔ Δυτικής Μακεδονίας η διασυνοριακή λεκάνη Πρεσπών ανήκει στην Ελλάδα, την Αλβανία και την Δημοκρατία της Βόρειας Μακεδονίας.

Το Πάρκο Πρεσπών ιδρύθηκε το 2000 με Κοινή Διακήρυξη των Πρωθυπουργών της Ελλάδας, της Αλβανίας και της Δημοκρατίας της Βόρειας Μακεδονίας. Το 2009 οι Πρωθυπουργοί των τριών κρατών συμφώνησαν για την υπογραφή διεθνούς συμφωνίας για την προστασία και βιώσιμη ανάπτυξη στο Πάρκο Πρεσπών. Στο πλαίσιο της συμφωνίας αυτής συστάθηκε τριμερής Συντονιστική Επιτροπή του Πάρκου Πρεσπών. Το 2010 η Ελλάδα, η Αλβανία, η Δημοκρατία της Βόρειας Μακεδονίας και η Ευρωπαϊκή Ένωση συνομολόγησαν τη Συμφωνία για την Προστασία και Βιώσιμη Ανάπτυξη της περιοχής του Πάρκου Πρεσπών (Ν. 4453/2017, ΦΕΚ Α 19).

Το 2003 υπεγράφη μεταξύ Ελλάδας και Αλβανίας Συμφωνία για την Ίδρυση Μόνιμης Ελληνο-Αλβανικής Επιτροπής για τα θέματα των διασυνοριακών γλυκών υδάτων (Ν. 4305/2005, ΦΕΚ Α 264). Οι στόχοι της συγκεκριμένης Συμφωνίας είναι η συνεργασία για την προστασία των διασυνοριακών υδάτων (ποταμοί Αώος και Δρίνος και λίμνες Πρέσπες), καθώς και η ενίσχυση εθνικών και διμερών δράσεων για την πρόληψη της ρύπανσης. Στη βάση της ως άνω Συμφωνίας τα δύο κράτη συνεργάζονται μεταξύ άλλων για τη συλλογή και αξιολόγηση δεδομένων για τον εντοπισμό πηγών ρύπανσης και απογραφή και ανταλλαγή σχετικών πληροφοριών, για τον καθορισμό των κοινών στόχων και κριτηρίων ποιότητας ύδατος και πρόταση σχετικών μέτρων για επίτευξη των στόχων, για την ανταλλαγή πληροφοριών για χρήσεις (υφιστάμενες και σχεδιαζόμενες) και εγκαταστάσεις με πιθανές επιπτώσεις στην ποιότητα των υδάτων, καθώς και πληροφοριών για θέματα πολιτικής υδάτων. Επίσης, τα δύο κράτη ανταλλάσσουν πρακτικές εμπειρίες και τεχνικές γνώσεις (ανταλλαγή υδρολογικών και μετεωρολογικών δεδομένων / μεταφορά εμπειρίας στη παρακολούθηση υδάτων κλπ) και φροντίζουν για την προώθηση της συνεργασίας των αρμοδίων εθνικών αρχών.

Στις 10.07.2008 πραγματοποιήθηκε η Σύνοδος της Μόνιμης Ελληνο-Αλβανικής Επιτροπής για Θέματα Διασυνοριακών Γλυκών Υδάτων (Αριθμ. Φ.0544/Μ.6133/ΑΣ 362, ΦΕΚ Β 134/2008). Ως θέματα ιδιαίτερης σημασίας εντοπίστηκαν η προστασία και η βιώσιμη χρήση της λεκάνης απορροής του ποταμού Αώου και οι περιβαλλοντικές παράμετροι των Πρεσπών. Αξίζει να σημειωθεί ότι στη διάρκεια της Συνόδου υιοθετήθηκε κανονισμός της Επιτροπής.

Στις 09.01.2015 έλαβε χώρα στην Αθήνα η δεύτερη συνάντηση της Μόνιμης Ελληνο-Αλβανικής Επιτροπής για Θέματα Διασυνοριακών Γλυκών Υδάτων (Αριθμ. Φ. 0544/Μ.6770/ΑΣ 9, ΦΕΚ Α 107/2016). Στη διάρκεια της συνεδρίασης έγιναν παρουσιάσεις από την ελληνική πλευρά για την Οδηγία Πλαίσιο για τα Ύδατα (2000/60/ΕΚ), για τα ΣΔΛΑΠ των ΥΔ της Ελλάδας, για το Δίκτυο παρακολούθησης επιφανειακών και υπογείων υδάτων, καθώς και για τα εγκεκριμένα ΣΔΛΑΠ των ΥΔ της Ηπείρου (Αριθμ. 1005/2013, ΦΕΚ Β 2292/2013) και της Δυτικής Μακεδονίας (Αριθμ. Ε.Γ. οικ. 107/2014, ΦΕΚ Β 181/2014). Εκ μέρους της αλβανικής πλευράς παρουσιάστηκαν οι δράσεις για τη διαχείριση των υδατικών πόρων στην Αλβανία και για την παρακολούθηση των επιφανειακών και υπογείων υδάτων. Στο πλαίσιο της προώθησης της συνεργασίας και του συντονισμού τα δύο μέρη συμφώνησαν να ανταλλάξουν πληροφορίες για την εφαρμογή της Οδηγίας Πλαίσιο για τα Ύδατα. Η ελληνική πλευρά ενημέρωσε την αλβανική ότι προβαίνει στον δεύτερο κύκλο των ΣΔΛΑΠ και πρότεινε τον συντονισμό των ΣΔΛΑΠ βάσει της Οδηγίας 2000/60/ΕΚ. Οι δύο πλευρές πρότειναν εθνικά σημεία επαφής (Ειδική Γραμματεία Υδάτων του ΥΠΕΝ στην Ελλάδα και Τεχνική Γραμματεία του Εθνικού Συμβουλίου Υδάτων στην Αλβανία).

Προς ολοκλήρωση της εικόνας σημειώνεται ότι στις 14-15 Δεκεμβρίου 2016 η 4η Συνδιάσκεψη των Εμπλεκομένων στον Δρίνο (4th Drin Stakeholders Conference), στην οποία συμμετείχαν εκπρόσωποι του ΥΠΕΝ και παρουσίασαν το νομικό πλαίσιο για την ολοκληρωμένη διαχείριση των Πρεσπών.

Συμφωνία για ζητήματα Υδροοικονομίας μεταξύ Ελλάδος και Γιουγκοσλαβίας

Το 1959 είχε υπογραφεί Συμφωνία μεταξύ Ελλάδος και Γιουγκοσλαβίας για ζητήματα υδροοικονομίας (ΝΔ 4012/1959, ΦΕΚ Α' 232). Σύμφωνα με το άρθρο 1 συστάθηκε μόνιμη ελληνογιουγκοσλαβική επιτροπή υδροοικονομίας, η οποία περιλαμβάνει στην αρμοδιότητά της τις περιοχές του Αξιού, της Δοϊράνης και των Πρεσπών. Το 1995 υπογράφηκε υπό την αιγίδα των Ηνωμένων Εθνών η Ενδιάμεση Συμφωνία μεταξύ Ελλάδος και Πρώην Γιουγκοσλαβικής Δημοκρατίας της Μακεδονίας (νυν Δημοκρατία της Βόρειας Μακεδονίας). Σύμφωνα με την Ενδιάμεση Συμφωνία, η Συμφωνία του 1959 διατηρήθηκε σε ισχύ.

Συναντήσεις μεταξύ αντιπροσωπειών Ελλάδος και της Δημοκρατία της Βόρειας Μακεδονίας για ζητήματα υδατικών πόρων

Στο πλαίσιο υλοποίησης του ΣΔΛΑΠ σύμφωνα με την Οδηγία 2000/60/ΕΚ, πραγματοποιήθηκαν δύο συναντήσεις με εκπροσώπους της Δημοκρατίας της Βόρειας Μακεδονίας με στόχο την ανάπτυξη και καλλιέργεια κλίματος συνεργασίας μεταξύ της Ελλάδας και της γειτονικής χώρας σε θέματα περιβαλλοντικής πολιτικής.

Η πρώτη συνάντηση πραγματοποιήθηκε τον Ιούνιο του 2012 (07.06.2012) στην Αθήνα, όπου συζητήθηκε η αναβάθμιση της τομεακής συνεργασίας - και ειδικά για θέματα περιβάλλοντος- σε επίπεδο εμπειρογνομόνων των δύο χωρών. Επιπλέον, η Ειδική Γραμματεία Υδάτων του ελληνικού ΥΠΕΝ συνέταξε και έθεσε εις γνώση της Δημοκρατίας της Βόρειας Μακεδονίας σημείωμα σχετικά με τη συνεργασία σε συγκεκριμένους τομείς (Οδηγία-Πλαίσιο της ΕΕ για τα Νερά (60/2000/ΕΚ) και προστασία της βιοποικιλότητας). Για το θέμα της διαχείρισης των υδάτων υποβλήθηκε από την ελληνική πλευρά πρόταση για νέα συνάντηση το Μάιο 2013.

Στις 13 Μαΐου 2013 πραγματοποιήθηκε συνάντηση στη Θεσσαλονίκη Εμπειρογνομόνων για τα ύδατα και το περιβάλλον μεταξύ αντιπροσωπειών Ελλάδος και Δημοκρατίας της Βόρειας Μακεδονίας. Η συνάντηση πραγματοποιήθηκε σε πνεύμα συνεργασίας και τα δύο μέρη αντάλλαξαν πληροφορίες για τον Αξιό, τη Μεγάλη Πρέσπα και τη λίμνη Δοϊράνη. Η ελληνική πλευρά παρουσίασε τις δράσεις και τα μέτρα για την εφαρμογή της Οδηγίας Πλαίσιο για τα Ύδατα, ενώ η αντιπροσωπεία της Δημοκρατίας της Βόρειας Μακεδονίας ενημέρωσε ότι έχει αποφασίσει την εφαρμογή των διατάξεων της εν λόγω Οδηγίας. Οι δύο πλευρές διατύπωσαν την επιθυμία τους να προχωρήσουν σε συντονισμένη και βιώσιμη διαχείριση των διασυνοριακών τους υδάτων, μέσα από την τακτική ανταλλαγή πληροφοριών, με έμφαση στα ποιοτικά και ποσοτικά δεδομένα των υδατικών πόρων.

Στις 26 Ιουνίου 2014 πραγματοποιήθηκε στα Σκόπια η δεύτερη διμερής συνάντηση Εμπειρογνομόνων για τα ύδατα και το περιβάλλον μεταξύ αντιπροσωπειών της Ελλάδας και της Δημοκρατίας της Βόρειας Μακεδονίας. Η συνάντηση διεξήχθη σε καλό κλίμα με σημαντική παρουσία φορέων της Δημοκρατίας της Βόρειας Μακεδονίας και αφορούσε στη συνεργασία για τη διαχείριση και προστασία των διασυνοριακών υδατικών πόρων. Η συνάντηση εστιάστηκε στον ποταμό Αξιό και στη λίμνη Δοϊράνη, καθώς και τη βιοποικιλότητα.

Ειδικότερα, ως προς τον Αξιό ποταμό, ο οποίος επιβαρύνεται με αστικά, βιομηχανικά απόβλητα και γεωργική ρύπανση από τη Δημοκρατία της Βόρειας Μακεδονίας, οι δύο πλευρές εξέφρασαν τη βούληση να συνεργαστούν για τη διαμόρφωση κοινής αντίληψης για τη χημική και οικολογική κατάσταση του ποταμού στην περιοχή των συνόρων. Επίσης, η λίμνη Δοϊράνη επιβαρύνεται από γεωργική ρύπανση κυρίως από την Ελλάδα και αστικά απόβλητα από την Δημοκρατία της Βόρειας Μακεδονίας, παρουσιάζει ευτροφισμό σε διάφορα σημεία και είναι πλούσια σε ψάρια και χρησιμοποιείται από την τελευταία ως θέρετρο.

Η πλέον πρόσφατη συνάντηση έλαβε χώρα στην Αθήνα στις 28 Δεκεμβρίου 2015, στο πνεύμα τη συνέχισης της συνεργασίας. Οι δύο πλευρές αντάλλαξαν πληροφορίες για τον Αξιό, τη Δοϊράνη και τη βιοποικιλότητα σύμφωνα με τις απαιτήσεις της ΕΕ. Από ελληνικής πλευράς σημειώθηκε ότι η εισδοχή της Δημοκρατίας της Βόρειας Μακεδονίας στη Σύμβαση της Οικονομικής Επιτροπής για την Ευρώπη των ΗΕ για την Προστασία και τη Χρήση των Διασυνοριακών Ποταμών και των Διεθνών Λιμνών θα ενισχύσει τη διμερή συνεργασία σε ζητήματα υδάτων. Η ελληνική πλευρά, επίσης, έδωσε στην άλλη πλευρά αντίγραφα στην αγγλική των περιλήψεων των εγκεκριμένων σχεδίων διαχείρισης για τα ΥΔ Δυτικής Μακεδονίας (ΥΔ EL09) και Κεντρικής Μακεδονίας (ΥΔ EL10).

7.3.10.5 Ζώνες Δυνητικά Υψηλού Κινδύνου Πλημμύρας Υδατικού Διαμερίσματος EL09

Με βάση τη Μεθοδολογία που αναπτύσσεται στο Κεφάλαιο 7.2 οι Ζώνες Δυνητικά Υψηλού Κινδύνου Πλημμύρας στο ΥΔ EL09 «Δυτική Μακεδονία» όπως προκύπτουν κατά την 1^η Αναθεώρηση της Προκαταρκτικής Αξιολόγησης Κινδύνων Πλημμύρας είναι οι ακόλουθες:

1. EL09APSF001 Χαμηλή ζώνη περιφερειακής τάφρου και συμβαλλόντων ποταμών, πεδιάδα Κατερίνης και Λιτόχωρου
2. EL09APSF002 Χαμηλή ζώνη μέσω ρου π. Αλιάκμονα (περιοχή Σαρακήνα, Καρπερό)
3. EL09APSF003 Δεξιά παρόχθια περιοχή τεχνητής λίμνης Πολυφύτου
4. EL09APSF004 Αριστερή παρόχθια περιοχή τεχνητής λίμνης Πολυφύτου, χαμηλή ζώνη Φτελιάς
5. EL09APSF005 Πεδιάδα Κοζάνης
6. EL09APSF006 Χαμηλή ζώνη Ξηρολίμνης
7. EL09APSF007 Χαμηλή ζώνη άνω ρου π. Αλιάκμονα και λίμνης Καστοριάς
8. EL09APSF008 Χαμηλή ζώνη κλειστής λεκάνης Πτολεμαΐδας, παραλίμνιες εκτάσεις λιμνών Ζάζαρη, Χειμαδίτιδα, Πετρών και νότια της λίμνης Βεγορίτιδας
9. EL09APSF009 Περιοχή Άρνισσα, Αγ. Αθανάσιος παρόχθιες εκτάσεις βόρεια της λίμνης Βεγορίτιδας
10. EL09APSF010 Χαμηλή ζώνη λεκάνης Πρεσπών
11. EL09APSF011 Άνω ρους περιφερειακής τάφρου T66
12. EL09APSF012 Χαμηλή ζώνη λεκάνης π. Αξιού στο Ν. Φλώρινας (π. Λύγκος)
13. EL09APSF013 Χαμηλή ζώνη π. Μαυροπόταμου (περιοχή Αλμωπαίου) και συμβαλλόντων ποταμών

Στον Πίνακα που ακολουθεί δίνονται τα ακόλουθα:

- Ο κωδικός, η ονομασία και η έκταση των Αναθεωρημένων Ζωνών Δυνητικά Υψηλού Κινδύνου Πλημμύρας του Υδατικού Διαμερίσματος
- Οι βασικές αλλαγές/διαφοροποιήσεις που έχουν επέλθει σε σχέση με την 1^η Προκαταρκτική Αξιολόγηση Κινδύνων Πλημμύρας του 2012
- Τα ανάλογα στοιχεία των ΖΔΥΚΠ που είχαν οριστεί στην 1^η Προκαταρκτική Αξιολόγηση Κινδύνων Πλημμύρας (2012) και αντιστοιχούν στις νέες Αναθεωρημένες Ζώνες.
- Η συμμετοχή των Αναθεωρημένων ΖΔΥΚΠ στη συνολική έκταση του ΥΔ και η διαφοροποίηση της συνολικής έκτασης τους σε σχέση με αυτή των ΖΔΥΚΠ που είχαν οριστεί στην 1^η Προκαταρκτική Αξιολόγηση Κινδύνων Πλημμύρας. .

Τα όρια των Αναθεωρημένων Ζωνών Δυνητικά Υψηλού Κινδύνου Πλημμύρας παρουσιάζονται στο σχήμα που ακολουθεί τον πίνακα

Πίνακας 7-9: Ζώνες Δυνητικά Υψηλού Κινδύνου Πλημμύρας- ΥΔ 09 : Δυτική Μακεδονία

Συνολική έκταση ΥΔ (km²): 13.616

α/α	1 ^η ΑΝΑΘΕΩΡΗΣΗ ΠΡΟΚΑΤΑΡΚΤΙΚΗ ΑΞΙΟΛΟΓΗΣΗ ΚΙΝΔΥΝΩΝ ΠΛΗΜΜΥΡΑΣ (2019)				ΠΡΟΚΑΤΑΡΚΤΙΚΗ ΑΞΙΟΛΟΓΗΣΗ ΚΙΝΔΥΝΩΝ ΠΛΗΜΜΥΡΑΣ (2012)		
	Κωδικός	Ονομασία	Έκταση (km ²)	Αλλαγές στη 2 ^η Προκαταρκτική	Κωδικός	Ονομασία	Έκταση (km ²)
1	EL09APSF001	Χαμηλή ζώνη περιφερειακής τάφρου και συμβαλλόντων ποταμών, πεδιάδα Κατερίνης και Λιτόχωρου	1011,4	Διευρύνεται με βάση τα αποτελέσματα του 1 ^{ου} ΣΔΚΠ για T1000 και εντάσσονται χαμηλές ζώνες πλησίον της περιοχής με καταγεγραμμένα ιστορικά συμβάντα	GR09RAK0001	Χαμηλή ζώνη περιφερειακής τάφρου και συμβαλλόντων ποταμών, πεδιάδα Κατερίνης και Λιτόχωρου	880
2	EL09APSF002	Χαμηλή ζώνη μέσω ρου π. Αλιάκμονα (περιοχή Σαρακήνα, Καρπερό)	199,3	Διευρύνεται με βάση τα αποτελέσματα του 1 ^{ου} ΣΔΚΠ για T1000 και εντάσσονται χαμηλές ζώνες πλησίον της περιοχής με καταγεγραμμένα ιστορικά συμβάντα	GR09RAK0002	Χαμηλή ζώνη μέσω ρου π. Αλιάκμονα (περιοχή Σαρακήνα, Καρπερό)	102
3	EL09APSF003	Δεξιά παρόχθια περιοχή τεχνητής λίμνης Πολυφύτου	116,8	Διευρύνεται με βάση τα αποτελέσματα του 1 ^{ου} ΣΔΚΠ για T1000	GR09RAK0003	Δεξιά παρόχθια περιοχή τεχνητής λίμνης Πολυφύτου	63
4	EL09APSF004	Αριστερή παρόχθια περιοχή τεχνητής λίμνης Πολυφύτου, χαμηλή ζώνη Φτελιάς	72,0	Διευρύνεται με βάση τα αποτελέσματα του 1 ^{ου} ΣΔΚΠ για T1000	GR09RAK0004	Αριστερή παρόχθια περιοχή τεχνητής λίμνης Πολυφύτου, χαμηλή ζώνη Φτελιάς	51
5	EL09APSF005	Πεδιάδα Κοζάνης	70,1	Διευρύνεται με βάση τα αποτελέσματα του 1 ^{ου} ΣΔΚΠ για	GR09RAK0005	Πεδιάδα Κοζάνης	70

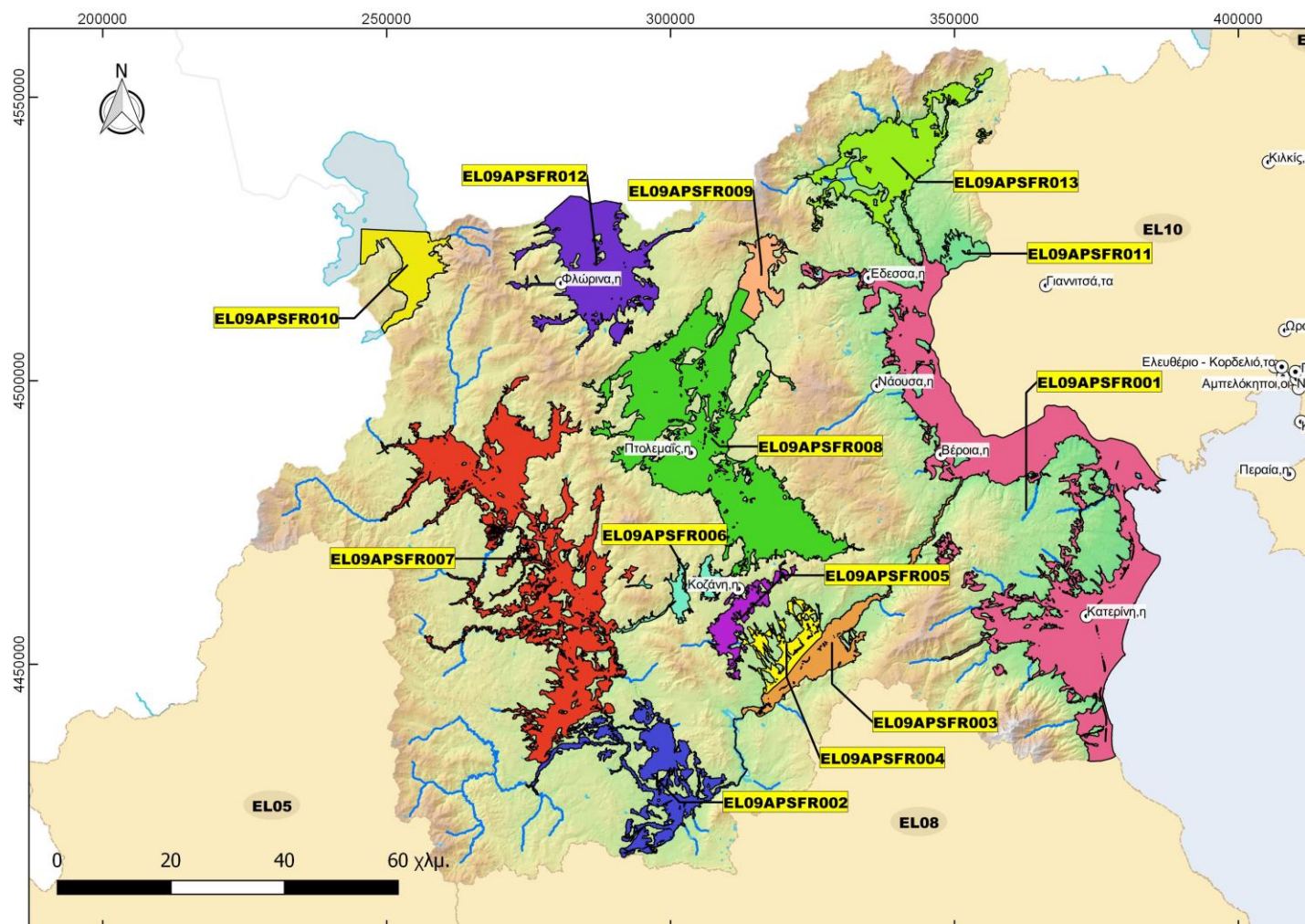
**ΥΠΟΥΡΓΕΙΟ ΠΕΡΙΒΑΛΛΟΝΤΟΣ ΚΑΙ ΕΝΕΡΓΕΙΑΣ / ΓΕΝΙΚΗ ΓΡΑΜΜΑΤΕΙΑ ΦΥΣΙΚΟΥ ΠΕΡΙΒΑΛΛΟΝΤΟΣ & ΥΔΑΤΩΝ
ΓΕΝΙΚΗ ΔΙΕΥΘΥΝΣΗ ΥΔΑΤΩΝ / ΔΙΕΥΘΥΝΣΗ ΠΡΟΣΤΑΣΙΑΣ ΚΑΙ ΔΙΑΧΕΙΡΙΣΗΣ ΥΔΑΤΙΝΟΥ ΠΕΡΙΒΑΛΛΟΝΤΟΣ**

α/α	1 ^η ΑΝΑΘΕΩΡΗΣΗ ΠΡΟΚΑΤΑΡΚΤΙΚΗ ΑΞΙΟΛΟΓΗΣΗ ΚΙΝΔΥΝΩΝ ΠΛΗΜΜΥΡΑΣ (2019)				ΠΡΟΚΑΤΑΡΚΤΙΚΗ ΑΞΙΟΛΟΓΗΣΗ ΚΙΝΔΥΝΩΝ ΠΛΗΜΜΥΡΑΣ (2012)		
	Κωδικός	Ονομασία	Έκταση (km ²)	Αλλαγές στη 2 ^η Προκαταρκτική	Κωδικός	Ονομασία	Έκταση (km ²)
				T1000			
6	EL09APSF006	Χαμηλή ζώνη Ξηρολίμνης	48,5	Διευρύνεται με βάση τα αποτελέσματα του 1 ^{ου} ΣΔΚΠ για T1000 και εντάσσονται χαμηλές ζώνες πλησίον της περιοχής με καταγεγραμμένα ιστορικά συμβάντα	GR09RAK0006	Χαμηλή ζώνη Ξηρολίμνης	36
7	EL09APSF007	Χαμηλή ζώνη άνω ρου π. Αλιάκμονα και λίμνης Καστοριάς	723,3*	Διευρύνεται με βάση τα αποτελέσματα του 1 ^{ου} ΣΔΚΠ για T1000 και εντάσσονται χαμηλές ζώνες πλησίον της περιοχής με καταγεγραμμένα ιστορικά συμβάντα	GR09RAK0007	Χαμηλή ζώνη άνω ρου π. Αλιάκμονα και λίμνης Καστοριάς	637
8	EL09APSF008	Χαμηλή ζώνη κλειστής λεκάνης Πτολεμαΐδας, παραλίμνιες εκτάσεις λιμνών Ζάζαρη, Χειμαδίτιδα, Πετρών και νότια της λίμνης Βεγορίτιδας	733,9*	Διευρύνεται με βάση τα αποτελέσματα του 1 ^{ου} ΣΔΚΠ για T1000. Μικρές τροποποιήσεις σε σχέση με το όριο της EL09APSF009	GR09RAK0008	Χαμηλή ζώνη κλειστής λεκάνης Πτολεμαΐδας, παραλίμνιες εκτάσεις λιμνών Ζάζαρη, Χειμαδίτιδα, Πετρών και νότια της λίμνης Βεγορίτιδας	698
9	EL09APSF009	Περιοχή Άρνισσα, Αγ. Αθανάσιος παρόχθιες εκτάσεις βόρεια της λίμνης Βεγορίτιδας	68,7*	Διευρύνεται με βάση τα αποτελέσματα του 1 ^{ου} ΣΔΚΠ για T1000. Μικρές τροποποιήσεις σε σχέση με το όριο της EL09APSF008	GR09RAK0009	Περιοχή Άρνισσα, Αγ. Αθανάσιος παρόχθιες εκτάσεις βόρεια της λίμνης Βεγορίτιδας	34

**ΥΠΟΥΡΓΕΙΟ ΠΕΡΙΒΑΛΛΟΝΤΟΣ ΚΑΙ ΕΝΕΡΓΕΙΑΣ / ΓΕΝΙΚΗ ΓΡΑΜΜΑΤΕΙΑ ΦΥΣΙΚΟΥ ΠΕΡΙΒΑΛΛΟΝΤΟΣ & ΥΔΑΤΩΝ
ΓΕΝΙΚΗ ΔΙΕΥΘΥΝΣΗ ΥΔΑΤΩΝ / ΔΙΕΥΘΥΝΣΗ ΠΡΟΣΤΑΣΙΑΣ ΚΑΙ ΔΙΑΧΕΙΡΙΣΗΣ ΥΔΑΤΙΝΟΥ ΠΕΡΙΒΑΛΛΟΝΤΟΣ**

α/α	1 ^η ΑΝΑΘΕΩΡΗΣΗ ΠΡΟΚΑΤΑΡΚΤΙΚΗ ΑΞΙΟΛΟΓΗΣΗ ΚΙΝΔΥΝΩΝ ΠΛΗΜΜΥΡΑΣ (2019)				ΠΡΟΚΑΤΑΡΚΤΙΚΗ ΑΞΙΟΛΟΓΗΣΗ ΚΙΝΔΥΝΩΝ ΠΛΗΜΜΥΡΑΣ (2012)		
	Κωδικός	Ονομασία	Έκταση (km ²)	Αλλαγές στη 2 ^η Προκαταρκτική	Κωδικός	Ονομασία	Έκταση (km ²)
10	EL09APSF010	Χαμηλή ζώνη λεκάνης Πρεσπών	115,7*	Διευρύνεται με βάση τα αποτελέσματα του 1 ^{ου} ΣΔΚΠ για T1000.	GR09RAK0010	Χαμηλή ζώνη λεκάνης Πρεσπών	26
11	EL09APSF011	Άνω ρους περιφερειακής τάφρου T66	33,7	Διευρύνεται με βάση τα αποτελέσματα του 1 ^{ου} ΣΔΚΠ για T1000.	GR09RAK0011	Άνω ρους περιφερειακής τάφρου T66	34
12	EL09APSF012	Χαμηλή ζώνη λεκάνης π. Αξιού στο Ν. Φλώρινας (π. Λύγκος)	299,3	Διευρύνεται με βάση τα αποτελέσματα του 1 ^{ου} ΣΔΚΠ για T1000.	GR09RAK0012	Χαμηλή ζώνη λεκάνης π. Αξιού στο Ν. Φλώρινας (π. Λύγκος)	290
13	EL09APSF013	Χαμηλή ζώνη π. Μαυροπόταμου (περιοχή Αλμωπαίου) και συμβαλλόντων ποταμών	256,8	Διευρύνεται με βάση τα αποτελέσματα του 1 ^{ου} ΣΔΚΠ για T1000.	GR09RAK0013	Χαμηλή ζώνη π. Μαυροπόταμου (περιοχή Αλμωπαίου) και συμβαλλόντων ποταμών	177
	ΣΥΝΟΛΟ		3749,7*				3.098
	Διαφορά σε σχέση με Προκαταρκτική 2012		21,04%				
	Ποσοστό στο σύνολο του ΥΔ (%)		27,54%				22,7%

*Περιλαμβάνονται και οι εκτάσεις των λιμνών



Εικόνα 7-10: Υδατικό Διαμέρισμα Δυτικής Μακεδονίας (EL09)
Ζώνες Δυνητικά Υψηλού Κινδύνου Πλημμύρας (Οκτώβριος 2019)

7.3.11 Υδατικό Διαμέρισμα EL10 «Κεντρική Μακεδονία»

7.3.11.1 Θέση-διοικητική διαίρεση - - Βασικά χαρακτηριστικά

Το ΥΔ EL10 «Κεντρική Μακεδονία» περιλαμβάνει το κεντρικό τμήμα της Περιφέρειας Κεντρικής Μακεδονίας και συγκεκριμένα τμήματα των Περιφερειακών Ενοτήτων Πέλλας (ανατολικό τμήμα, 33%), Ημαθίας (ανατολικό τμήμα, 26%), Κιλκίς (πρακτικά το σύνολο, 96%), Θεσσαλονίκης (πρακτικά το σύνολο, 93%), Χαλκιδικής (100%) και Αγίου Όρους (100%). Προς βορρά συνορεύει με την Πρώην Γιουγκοσλαβική Δημοκρατία της Μακεδονίας (Π.Γ.Δ.Μ.). Διοικητικό κέντρο της περιοχής είναι η Θεσσαλονίκη, η οποία αποτελεί και την έδρα της Περιφέρειας Κεντρικής Μακεδονίας. Στο Υδατικό Διαμέρισμα 10 εμπίπτουν (εν όλω ή εν μέρει) 28 Καλλικρατικοί Δήμοι.

Το Υδ. Διαμέρισμα Κεντρικής Μακεδονίας οριοθετείται από τα όρη Κερδύλια, Βερτίσκο, Κρούσια και Μπέλες στα ανατολικά, το όρος Πάικο και την Περιφερειακή Τάφρο στα δυτικά και στα βόρεια από την οροσειρά Κερκίνη (Μπέλες) και τα σύνορα Ελλάδας – Δημοκρατίας της Βόρειας Μακεδονίας. Στα ανατολικά συνορεύει με το Υδατικό Διαμέρισμα Ανατολικής Μακεδονίας (ΥΔ 11) και στα δυτικά με το Υδατικό Διαμέρισμα Δυτικής Μακεδονίας (ΥΔ 09). Το ΥΔ 10 περιλαμβάνει εκτεταμένες πεδιάδες, κυρίως στο δυτικό του τμήμα, οι σημαντικότερες εκ των οποίων είναι αυτές της Θεσσαλονίκης, των Γιαννιτσών και του Λαγκαδά, ενώ στο ανατολικό του τμήμα διακρίνεται η λεκάνη της Χαλκιδικής. Η μορφολογία του είναι κυρίως ημιορεινή με μέσο υψόμετρο τα 245 m, περίπου, ενώ το 36% της έκτασής του έχει υψόμετρο κάτω από 100 m και μόλις το 3% της έκτασής του έχει υψόμετρο πάνω από 800 m. Οι ακτές του, συνολικού μήκους 910 km, χαρακτηρίζονται από έντονο ανάγλυφο, με αποτέλεσμα το σχηματισμό πολυάριθμων βραχωδών κόλπων.

Το Υδατικό Διαμέρισμα Κεντρικής Μακεδονίας καλύπτεται από γεωργική γη, δασικές περιοχές, τεχνητές επιφάνειες, υγρά τοπους και υδάτινες επιφάνειες.

Κυρίαρχη χρήση είναι αυτή της γεωργικής γης με ποσοστό 56,74 % επί του συνόλου. Η μόνιμα αρδευόμενη γεωργική γη αποτελεί ένα μεγάλο ποσοστό (9,72% επί του συνόλου και 17,5% επί του συνόλου της γεωργικής γης) και εντοπίζεται κυρίως στο νότιο και δυτικό τμήμα του υδατικού Διαμερίσματος στις περιοχές των Δήμων Δέλτα, Αλεξάνδρειας, Χαλκηδόνας και Πέλλας, ενώ κάποια τμήματα εντοπίζονται στην περιοχή του Πολυκάστρου του Δήμου Παιονίας και στην περιοχή της Απολλωνείας του Δήμου Βόλβης.

Αμέσως επόμενη κυρίαρχη χρήση, είναι οι δασικές περιοχές με ποσοστό 37,89% επί του συνόλου του ΥΔ. Οι ορεινές περιοχές που καλύπτονται από μικτά δάση και δάση πλατύφυλλων κυρίως, ενώ σε μικρότερο βαθμό από δάση κωνοφόρων εντοπίζονται κυρίως στη χερσόνησο του Άθω και σε ορεινές περιοχές της Περιφερειακής ενότητας Χαλκιδικής, στους Δήμους Αριστοτέλη και Πολυγύρου, αλλά και στο ορεινό τμήμα των Δήμων Παιονίας και Πέλλας των Περιφερειακών Ενοτήτων Κιλκίς και Πέλλας, αντίστοιχα. Ποσοστό 4,26% της συνολικής έκτασης καταλαμβάνουν οι φυσικοί βοσκοτόποι και οι λιβαδικές εκτάσεις και οι εκτάσεις με αραιή βλάστηση, οι οποίες εντοπίζονται κυρίως ενδιάμεσα των δασικών εκτάσεων.

Οι τεχνητές επιφάνειες (Οικιστικές Περιοχές - Βιομηχανικές και Εμπορικές Ζώνες – Δίκτυα Μεταφορών κ.λπ.) καταλαμβάνουν ένα μικρό ποσοστό κάλυψης στο σύνολο του Υδατικού Διαμερίσματος. Οι μεγαλύτερες εκτάσεις που καλύπτουν οι οικισμοί εντοπίζονται, όπως είναι φυσικό, στην Περιφερειακή Ενότητα Θεσσαλονίκης, λόγω του Πολεοδομικού Συγκροτήματος

Θεσσαλονίκης, αλλά και σε παραλιακές περιοχές της Περιφερειακής Ενότητας Χαλκιδικής. Στις περιοχές αυτές εμφανίζεται εντονότερα και η βιομηχανική ή εμπορική χρήση.

Εμπορικές και παραγωγικές χρήσεις, εντοπίζονται κυρίως γύρω από τα αστικά και δευτερευόντως γύρω από τα ημιαστικά κέντρα και σε γειτνίαση με τους μεγάλους οδικούς άξονες τις Περιφέρειας, ενώ καταλαμβάνουν ποσοστό 0,54% επί του συνόλου. Οι βιομηχανικές και εμπορικές ζώνες πιο συγκεκριμένα εντοπίζονται κυρίως γύρω από την περιοχή της Θεσσαλονίκης, αλλά και σε μικρότερα αστικά κέντρα περιφερειακά αυτής.

Τα δίκτυα μεταφορών καταλαμβάνουν ένα μικρό ποσοστό (0,12%). Δεν πρέπει όμως να αγνοηθεί το γεγονός ότι στο Υδατικό Διαμέρισμα Κεντρικής Μακεδονίας εντοπίζεται το λιμάνι της Θεσσαλονίκης και το αεροδρόμιο «Μακεδονία», τα οποία χαρακτηρίζονται διεθνούς σημασίας, ενώ το Υδατικό Διαμέρισμα διασχίζουν σημαντικοί οδικοί άξονες όπως ο ΠΑΘΕ και η Εγνατία Οδός.

Την υπόλοιπη έκταση (ποσοστό 2,1%) του Υδατικού Διαμερίσματος καταλαμβάνουν υδάτινες επιφάνειες και υγρότοποι, στα οποία περιλαμβάνονται κυρίως χερσαία ύδατα (ποτάμια, λίμνες, βάλτους κ.λπ.), ενώ ένα μικρό ποσοστό καταλαμβάνουν μεταβατικά ύδατα (εκβολές ποταμών).

Το ΥΔ Κεντρικής Μακεδονίας έχει συνολική έκταση 10.165 km². Ο πληθυσμός του, με βάση τα απογραφικά στοιχεία της ΕΛ.ΣΤΑΤ του 2011 ήταν 1.420.321 κάτοικοι.

7.3.11.2 Υδρολογικά στοιχεία Υδατικού Διαμερίσματος EL10

Το ΥΔ της Κεντρικής Μακεδονίας περιλαμβάνει τις Λεκάνες Απορροής Αξιού (EL1003), Γαλλικού (EL04), Χαλκιδικής (EL1005) και Άθω (EL1043), σύμφωνα με την υπ' αριθμ. οικ. 706/16.07.10 απόφαση (ΦΕΚ 1383/Β'/02.09.2010) της Εθνικής Επιτροπής Υδάτων, έτσι όπως διορθώθηκε και ισχύει, με έκταση 3.328 km², 1.051 km², 5.546 km² και 240 km² αντίστοιχα.

Οι κύριες λεκάνες του διαμερίσματος είναι αυτές των λιμνών Θεσσαλονίκης (2.161 km²), του Αξιού (1.636 km²), του Λουδία (1.251 km²) και του Γαλλικού (1.055 km²). Άλλες αξιόλογες λεκάνες, με έκταση μικρότερη των 600 km², είναι αυτές των ποταμών Χαβρία, Ανθεμούντος, Ολύνθιου και της λίμνης Δοϊράνης.

Ο ποταμός Αξιός είναι το κυριότερο ποτάμι του ΥΔ και έχει τις πηγές του στο όρος Σκάρδος της Δημοκρατίας της Βόρειας Μακεδονίας, στο έδαφος της οποίας βρίσκεται και το μεγαλύτερο τμήμα του. Η συνολική λεκάνη απορροής του έχει έκταση 22.250 km². Από την έκταση αυτή, σε ελληνικό έδαφος βρίσκονται 2.513 km², από τα οποία 1.636 km² αντιστοιχούν στο τελευταίο τμήμα πριν την εκβολή του στη θάλασσα και 901 km² αντιστοιχούν σε παραπόταμο ο οποίος βρίσκεται στην πεδιάδα της Φλώρινας (Σακουλέβας) και συμβάλλει με τον Αξιό στο έδαφος της Δημοκρατίας της Βόρειας Μακεδονίας. Το συνολικό μήκος του ποταμού είναι 380 km, από τα οποία τα 80 km ανήκουν στην Ελλάδα. Οι κυριότερες υπολεκάνες του Αξιού στο ελληνικό έδαφος είναι του Αγιάκ (360 km²), του Γυναικοκάστρου (150 km²) και του Κοτζά Ντερέ (140 km²).

Ο ποταμός Γαλλικός πηγάζει από τα όρη Μαυροβούνιο και Κρούσια και αφού διασχίσει το ανατολικό τμήμα της πεδιάδας Θεσσαλονίκης εκβάλλει δυτικά της πόλης της Θεσσαλονίκης. Ο Γαλλικός ποταμός από το 1970 και λόγω μεγάλων ανθρωπογενών παρεμβάσεων δεν έχει μόνιμη ροή και λειτουργεί ουσιαστικά ως αντιπλημμυρική τάφρος.

Ο ποταμός Λουδίας, κατ' ουσία τεχνητός ποταμός, διασχίζει τις ΠΕ Πέλλας, Ημαθίας και Θεσσαλονίκης και προέκυψε από την αποξήρανση της λίμνης των Γιαννιτσών και των γύρω ελωδών εκτάσεων. Βρίσκεται μεταξύ των ποταμών Αλιάκμονα και Αξιού.

Το σύστημα των λιμνών Θεσσαλονίκης περιλαμβάνει τις φυσικές λίμνες Βόλβη, Λαγκαδά (Κορώνεια) και Μαυρόβου. Οι λίμνες Βόλβη και Λαγκαδά συνδέονται μεταξύ τους. Τα αποθέματα της λίμνης Λαγκαδά μειώνονται συνεχώς τις τελευταίες δύο δεκαετίες και τα τελευταία χρόνια είναι σχεδόν μηδενικά, αποτελώντας έτσι ένα από τα βασικά περιβαλλοντικά προβλήματα του διαμερίσματος. Η λίμνη Λαγκαδά, πριν αρχίσει να έχει σοβαρές απώλειες υδάτων, καταλάμβανε έκταση περίπου 48 km², ενώ η λίμνη Βόλβη καταλαμβάνει έκταση 70 km².

Σημαντική υδρολογική μονάδα είναι και οι πηγές Αραβησσού που βρίσκονται δίπλα ακριβώς στο χωριό Αραβησσός, 6 km δυτικά των Γιαννιτσών, στους πρόποδες του όρους Πάικου, οι οποίες αποτελούν σημαντικό τροφοδότη νερού ύδρευσης της πόλης τη Θεσσαλονίκης.

Μορφολογικά, το ΥΔ της Κεντρικής Μακεδονίας περιλαμβάνει εκτεταμένες πεδιάδες, κυρίως στο δυτικό τμήμα, οι σημαντικότερες από τις οποίες είναι της Θεσσαλονίκης, των Γιαννιτσών, του Λαγκαδά και της Χαλκιδικής. Δεν είναι ιδιαίτερα ορεινό, αφού περιλαμβάνει χαμηλά βουνά στην περιφερειακή ζώνη, ενώ υψόμετρο πάνω από 2.000 m έχουν το όρος Άθως (2.033 m) και το όρος Κερκίνη (2.031 m). Το μέσο υψόμετρο του Υ.Δ. είναι 245m, περίπου, ενώ το 36% της έκτασής του έχει υψόμετρο κάτω από 100 m και μόλις το 3 % της έκτασής του έχει υψόμετρο πάνω από 800 m.

Το μέσο ετήσιο ύψος βροχής στο ΥΔ κυμαίνεται από 400 μέχρι 800 mm, ενώ στα ορεινά τμήματα ξεπερνάει τα 1.000 mm.

7.3.11.3 Σημαντικά έργα υποδομής

Η Κεντρική Μακεδονία αποτελεί τη βασική οδική και σιδηροδρομική πύλη της χώρας προς τα Βαλκάνια, ενώ συνδέεται με τις γειτονικές χώρες μέσω της ΠΑΘΕ, της Εγνατίας Οδού και των κάθετων οδικών αξόνων της, του σιδηροδρομικού δικτύου, του αεροδρομίου «Μακεδονία» και του λιμανιού της Θεσσαλονίκης. Ειδικά η ολοκλήρωση κατασκευής της Εγνατίας Οδού έχει συμβάλει σε σημαντικό βαθμό στην άρση της απομόνωσης των απομακρυσμένων περιοχών στον ευρύτερο βορειοελλαδικό χώρο, την αναστροφή της εσωστρέφειας και της εγκατάλειψης, τη διευκόλυνση των μεταφορών, του τουρισμού, με πολλαπλασιαστικά οφέλη. Επισημαίνεται ότι η άρση της γεωγραφικής απομόνωσης της Περιφέρειας είναι μεν αξιοσημείωτη, ωστόσο έχει γίνει υπερεκτίμηση του αναπτυξιακού ρόλου των οδικών υποδομών. Το αποτέλεσμα είναι ότι η χωροταξική ένταξη της Περιφέρειας στον περιφερειακό, εθνικό και διεθνή χώρο παρουσιάζει ακόμα αρκετά προβλήματα.

Η Κεντρική Μακεδονία διαθέτει ένα σύνολο μεταφορικών δικτύων υπερεθνικής σημασίας: οι αυτοκινητόδρομοι (ΠΑΘΕ, Εγνατία Οδός, Κάθετος Άξονας Προμαχώνας –Θεσσαλονίκη), το αεροδρόμιο «Μακεδονία», το οποίο λειτουργεί ως το πρώτο πιστοποιημένο δημόσιο αεροδρόμιο διεθνών πτήσεων από τις 15/11/2012, το λιμάνι της Θεσσαλονίκης, το σιδηροδρομικό της δίκτυο.

Το βασικό εθνικό οδικό δίκτυο (Νέα Εθνική Οδός και Εγνατία Οδός) εντός του ΥΔ 10 έχει συνολικό μήκος 156 km (κατάταξη του οδικού δικτύου σύμφωνα με την Απόφαση ΔΜΕΟ/ε/0/1308-ΦΕΚ Β 30/19.1.1996). Αυτό περιλαμβάνει τμήμα της Εγνατίας Οδού και τους Κάθετους Άξονες αυτής, συνολικού μήκους 121 km, τμήμα του αυτοκινητοδρόμου Πάτρας - Αθήνας- Θεσσαλονίκης – Εύζωνος-ΠΑΘΕ, μήκους 35 km, περίπου. Το οδικό δίκτυο του ΥΔ 10 συμπληρώνεται ακόμη από το

διοικητικά ιεραρχημένο Εθνικό (μήκους 770 km περίπου), Επαρχιακό και Κοινοτικό ή Αγροτικό δίκτυο της περιφέρειας Κεντρικής Μακεδονίας.

Στη μεγάλη μήκους ακτογραμμή του ΥΔ 10 εντοπίζονται τριαντατρείς (33) λιμένες κάθε είδους (τουριστικοί, μαρίνες, καταφύγια αγκυροβόλια) καθώς και ο υπερεθνικής εμβέλειας εμπορικός και επιβατικός/τουριστικός λιμένας Θεσσαλονίκης, με φορέα διαχείρισης τον Οργανισμό Λιμένα Θεσσαλονίκης (Ο.Λ.Θ.). Από τους 33 προαναφερόμενους λιμένες οι 31 χωροθετούνται σε παράκτια ΥΣ του ΥΔ 10 ενώ οι άλλοι 2 χωροθετούνται σε παράκτια ύδατα του ΥΔ 11 (ακτές της Χαλκιδικής στο Στρυμωνικό Κόλπο).

Η βιοτεχνική και η βιομηχανική δραστηριότητα στην περιοχή του ΥΔ της Κεντρικής Μακεδονίας εμφανίζεται έντονη. Στην περιοχή του ΥΔ Κεντρικής Μακεδονίας έχουν εντοπιστεί 408 βιοτεχνικές και βιομηχανικές μονάδες. Στο ΥΔ 10 βρέθηκαν επίσης δύο θερμικοί σταθμοί παραγωγής ενέργειας (Δήμος Μενεμένης, Δήμος Εχέδωρου) και ένας μικρός υδροηλεκτρικός σταθμός

7.3.11.4 Πλαίσιο συνεργασίας για τις διασυνοριακές λεκάνες

Στην περίπτωση του ΥΔ Κεντρικής Μακεδονίας η διασυνοριακή λεκάνη π. Αξιού ανήκει στην Ελλάδα και την Δημοκρατία της Βόρειας Μακεδονίας. Η υπολεκάνη της λίμνης Δοϊράνης υπάγεται στην ευρύτερη λεκάνη απορροής του π. Αξιού.

Το 1959 είχε υπογραφεί μεταξύ Ελλάδος και Γιουγκοσλαβίας η Συμφωνία για ζητήματα υδροοικονομίας (ΝΔ4012/1959, ΦΕΚ Α 232) και βάσει του άρθρου 1 της Συμφωνίας αυτής συστάθηκε μόνιμη ελληνογιουγκοσλαβική επιτροπή υδροοικονομίας, που περιλαμβάνει στην αρμοδιότητά της τις περιοχές Αξιού, Δοϊράνης και Πρεσπών. Το 1995 υπογράφηκε μεταξύ Ελλάδας και Δημοκρατίας της Βόρειας Μακεδονίας η Ενδιάμεση Συμφωνία, βάσει της οποίας η Συμφωνία του 1959 διατηρήθηκε σε ισχύ.

Η Δοϊράνη έχει χαρακτηριστεί ως Σημαντική Περιοχή για τα Πουλιά και έχει ενταχθεί στο δίκτυο Natura 2000.

Συναντήσεις μεταξύ αντιπροσωπειών Ελλάδος και Δημοκρατίας της Βόρειας Μακεδονίας για ζητήματα υδατικών πόρων

Στο πλαίσιο υλοποίησης του Σχεδίου Διαχείρισης ΛΑΠ σύμφωνα με την Οδηγία 2000/60/ΕΚ, πραγματοποιήθηκαν δύο συναντήσεις με εκπροσώπους της Δημοκρατίας της Βόρειας Μακεδονίας, με στόχο την ανάπτυξη και καλλιέργεια κλίματος συνεργασίας μεταξύ της Ελλάδας και της γειτονικής χώρας σε θέματα περιβαλλοντικής πολιτικής.

Η πρώτη συνάντηση πραγματοποιήθηκε τον Ιούνιο του 2012 (07.06.2012) στην Αθήνα, όπου συζητήθηκε η αναβάθμιση της τομεακής συνεργασίας - και ειδικά για θέματα περιβάλλοντος- σε επίπεδο εμπειρογνομόνων των δύο χωρών. Επιπλέον, η ΕΓΥ του ελληνικού ΥΠΕΝ συνέταξε και έθεσε εις γνώση της Δημοκρατίας της Βόρειας Μακεδονίας σημείωμα σχετικά με τη συνεργασία σε συγκεκριμένους τομείς (Οδηγία-Πλαίσιο της ΕΕ για τα Νερά (2000/60/ΕΚ) και προστασία της βιοποικιλότητας). Για το θέμα της διαχείρισης των υδάτων υποβλήθηκε από την ελληνική πλευρά πρόταση για νέα συνάντηση το Μάιο 2013.

Στις 13 Μαΐου 2013 πραγματοποιήθηκε, στη Θεσσαλονίκη, συνάντηση Εμπειρογνομόνων για τα ύδατα και το περιβάλλον μεταξύ αντιπροσωπειών Ελλάδος και Δημοκρατίας της Βόρειας

Μακεδονίας. Η συνάντηση πραγματοποιήθηκε σε πνεύμα συνεργασίας και τα δύο μέρη αντάλλαξαν πληροφορίες για τον π. Αξιό, τη Μεγάλη Πρέσπα και τη λίμνη Δοϊράνη. Η ελληνική πλευρά παρουσίασε τις δράσεις και τα μέτρα για την εφαρμογή της Οδηγίας Πλαίσιο για τα Ύδατα, ενώ η αντιπροσωπεία της Δημοκρατίας της Βόρειας Μακεδονίας ενημέρωσε ότι έχει αποφασίσει την εφαρμογή των διατάξεων της εν λόγω Οδηγίας. Οι δύο πλευρές διατύπωσαν την επιθυμία τους να προχωρήσουν σε συντονισμένη και βιώσιμη διαχείριση των διασυνοριακών τους υδάτων, μέσα από την τακτική ανταλλαγή πληροφοριών, με έμφαση στα ποιοτικά και ποσοτικά δεδομένα των υδατικών πόρων.

Στις 26 Ιουνίου 2014 πραγματοποιήθηκε στα Σκόπια η δεύτερη διμερής συνάντηση Εμπειρογνομόνων για τα ύδατα και το περιβάλλον μεταξύ αντιπροσωπειών της Ελλάδας και της Δημοκρατίας της Βόρειας Μακεδονίας. Η συνάντηση διεξήχθη σε καλό κλίμα με σημαντική παρουσία φορέων της Δημοκρατίας της Βόρειας Μακεδονίας και αφορούσε στη συνεργασία για τη διαχείριση και προστασία των διασυνοριακών υδατικών πόρων. Η συνάντηση εστιάστηκε στον π. Αξιό και στη λίμνη Δοϊράνη, καθώς και τη βιοποικιλότητα.

Ειδικότερα, ως προς τον Αξιό ποταμό, ο οποίος επιβαρύνεται με αστικά, βιομηχανικά απόβλητα και γεωργική ρύπανση από τη Δημοκρατία της Βόρειας Μακεδονίας, οι δύο πλευρές εξέφρασαν τη βούληση να συνεργαστούν για τη διαμόρφωση κοινής αντίληψης για τη χημική και οικολογική κατάσταση του ποταμού στην περιοχή των συνόρων.

Επίσης, η λίμνη Δοϊράνη επιβαρύνεται από γεωργική ρύπανση κυρίως από την Ελλάδα και αστικά απόβλητα από τη Δημοκρατία της Βόρειας Μακεδονίας, παρουσιάζει ευτροφισμό σε διάφορα σημεία και είναι πλούσια σε ψάρια και χρησιμοποιείται από την τελευταία ως θέρετρο.

Η πλέον πρόσφατη συνάντηση έλαβε χώρα στην Αθήνα στις 28 Δεκεμβρίου 2015, στο πνεύμα τη συνέχισης της συνεργασίας. Οι δύο πλευρές αντάλλαξαν πληροφορίες για τον π. Αξιό, τη Δοϊράνη και τη βιοποικιλότητα σύμφωνα με τις απαιτήσεις της ΕΕ. Από ελληνικής πλευράς σημειώθηκε ότι η εισδοχή της Δημοκρατίας της Βόρειας Μακεδονίας στη Σύμβαση της Οικονομικής Επιτροπής για την Ευρώπη των ΗΕ για την Προστασία και τη Χρήση των Διασυνοριακών Ποταμών και των Διεθνών Λιμνών θα ενισχύσει τη διμερή συνεργασία σε ζητήματα υδάτων. Η ελληνική πλευρά, επίσης, έδωσε στην άλλη πλευρά αντίγραφα στην αγγλική των περιλήψεων των εγκεκριμένων Σχεδίων Διαχείρισης ΛΑΠ για τα Υδατικά Διαμερίσματα Δυτικής Μακεδονίας (EL09) και Κεντρικής Μακεδονίας (EL10).

7.3.11.5 Ζώνες Δυνητικά Υψηλού Κινδύνου Πλημμύρας Υδατικού Διαμερίσματος EL10

Με βάση τη Μεθοδολογία που αναπτύσσεται στο Κεφάλαιο 7.2 οι Ζώνες Δυνητικά Υψηλού Κινδύνου Πλημμύρας στο ΥΔ EL10 «Κεντρική Μακεδονία» όπως προκύπτουν κατά την 1^η Αναθεώρηση της Προκαταρκτικής Αξιολόγησης Κινδύνων Πλημμύρας είναι οι ακόλουθες:

- 1. EL10APSF001 Παραθαλάσσια ζώνη περιοχών Χανιώτη-Πολύδροσο νότιου τμήματος χερσονήσου Κασσάνδρειας**
- 2. EL10APSF002 Παραθαλάσσια ζώνη περιοχής Αγ. Νικολάου και λουπές χαμηλές περιοχές Δ. Σιθωνίας**
- 3. EL10APSF003 Χαμηλή ζώνη λεκανών ρεμάτων Ν. Μουδανιών, Αγ. Μάμα και βόρειου τμήματος χερσονήσου Κασσάνδρειας Χαλκιδικής**

4. EL10APSF004 Χαμηλή ζώνη λεκάνης ρέματος Ν. Ηρακλείας-Ν. Καλλικράτειας και Παραθαλάσσια ζώνη Επανομής
5. EL10APSF006 Χαμηλές περιοχές λεκάνης απορροής Κορώνειας – Βόλβης και Ρήχιος Ποταμός
6. EL10APSF008 Χαμηλή ζώνη λεκανών περιφερειακής τάφρου Τ66, ποταμών Λουδία, Αξιού, συμπεριλαμβανομένης της περιοχής της πρώην λίμνης Αρτζάν, και Γαλλικού, παραλίμνιες εκτάσεις λίμνης Δοϊράνης, χαμηλές ζώνες Πολεοδομικού συγκροτήματος Θεσσαλονίκης και ρέματος Ανθεμούνας
7. EL10APSF009 Χαμηλές ζώνες λεκάνης απορροής Χαβρία και ρεμάτων του Δ. Αριστοτέλη

Στον Πίνακα που ακολουθεί δίνονται τα ακόλουθα:

- Ο κωδικός, η ονομασία και η έκταση των Αναθεωρημένων Ζωνών Δυνητικά Υψηλού Κινδύνου Πλημμύρας του Υδατικού Διαμερίσματος
- Οι βασικές αλλαγές/διαφοροποιήσεις που έχουν επέλθει σε σχέση με την 1^η Προκαταρκτική Αξιολόγηση Κινδύνων Πλημμύρας του 2012
- Τα ανάλογα στοιχεία των ΖΔΥΚΠ που είχαν οριστεί στην 1^η Προκαταρκτική Αξιολόγηση Κινδύνων Πλημμύρας (2012) και αντιστοιχούν στις νέες Αναθεωρημένες Ζώνες.
- Η συμμετοχή των Αναθεωρημένων ΖΔΥΚΠ στη συνολική έκταση του ΥΔ και η διαφοροποίηση της συνολικής έκτασης τους σε σχέση με αυτή των ΖΔΥΚΠ που είχαν οριστεί στην 1^η Προκαταρκτική Αξιολόγηση Κινδύνων Πλημμύρας..

Τα όρια των Αναθεωρημένων Ζωνών Δυνητικά Υψηλού Κινδύνου Πλημμύρας παρουσιάζονται στο σχήμα που ακολουθεί τον πίνακα

Πίνακας 7-10: Ζώνες Δυνητικά Υψηλού Κινδύνου Πλημμύρας- ΥΔ 10 : Κεντρική Μακεδονία

Συνολική έκταση ΥΔ (km²): 10.163

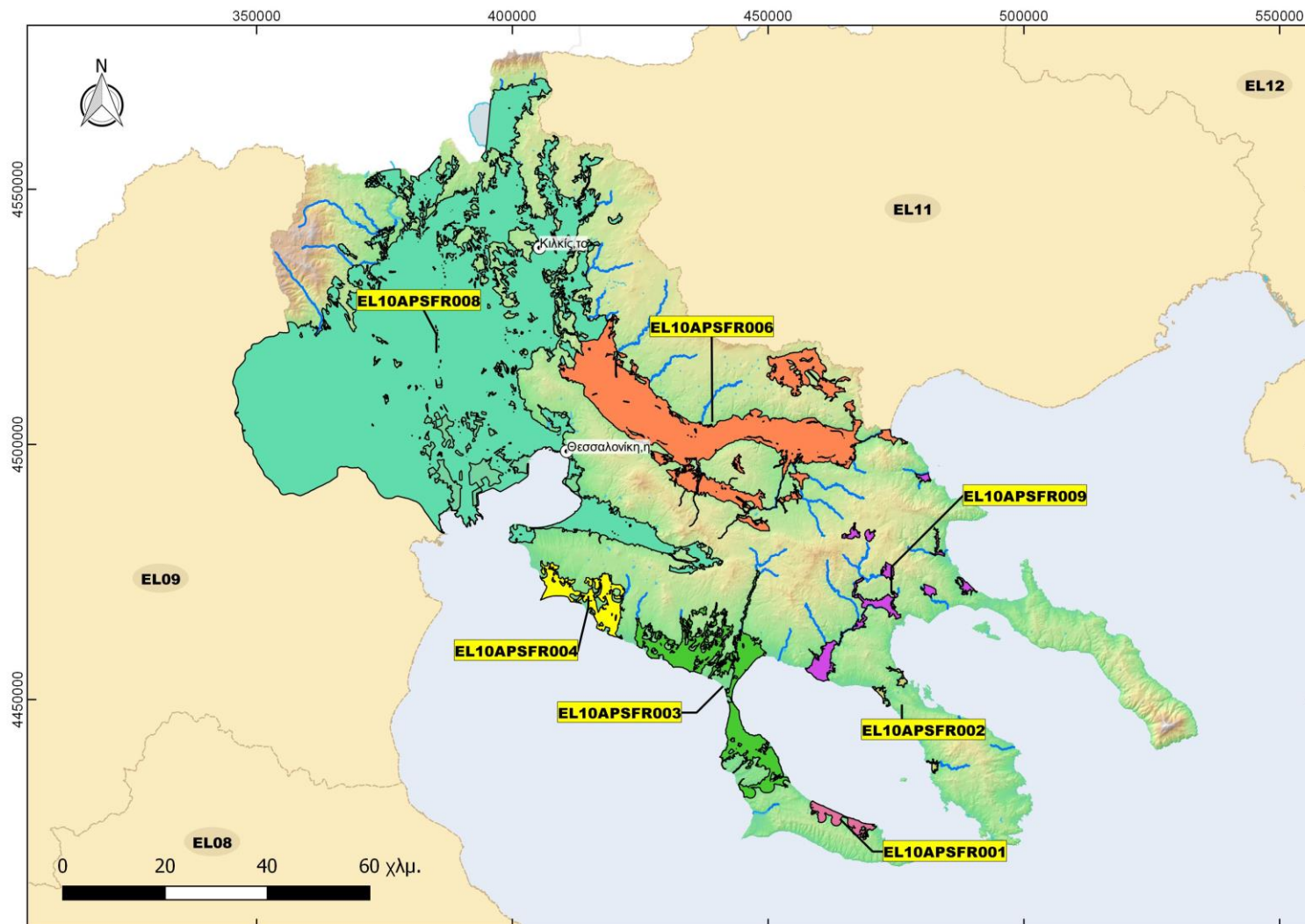
α/α	1 ^η ΑΝΑΘΕΩΡΗΣΗ ΠΡΟΚΑΤΑΡΚΤΙΚΗ ΑΞΙΟΛΟΓΗΣΗ ΚΙΝΔΥΝΩΝ ΠΛΗΜΜΥΡΑΣ (2019)				ΠΡΟΚΑΤΑΡΚΤΙΚΗ ΑΞΙΟΛΟΓΗΣΗ ΚΙΝΔΥΝΩΝ ΠΛΗΜΜΥΡΑΣ (2012)		
	Κωδικός	Ονομασία	Έκταση (km ²)	Αλλαγές στη 2 ^η Προκαταρκτική	Κωδικός	Ονομασία	Έκταση (km ²) 1 ^η PFRA
1	EL10APSF001	Παραθαλάσσια ζώνη περιοχών Χανιώτη-Πολύδροσο νότιου τμήματος χερσονήσου Κασσάνδρειας	24,37	ΟΧΙ	GR10RAK0001	Παραθαλάσσια ζώνη περιοχών Χανιώτη-Πολύδροσο νότιου τμήματος χερσονήσου Κασσάνδρειας	24
2	EL10APSF002	Παραθαλάσσια ζώνη περιοχής Αγ. Νικολάου και λοιπές χαμηλές περιοχές Δ. Σιθωνίας	8,60	Ενοποιούνται οι πλημμύρες με T1000 και προστίθενται 2 νέες χαμηλές περιοχές	GR10RAK0002	Παραθαλάσσια ζώνη περιοχής Αγ. Νικολάου	3
3	EL10APSF003	Χαμηλή ζώνη λεκανών ρεμάτων Ν. Μουδανίων, Αγ. Μάμα και βόρειου τμήματος χερσονήσου Κασσάνδρειας Χαλκιδικής	221,32	Ενοποιούνται οι πλημμύρες με T1000 και προστίθεται 1 νέα χαμηλή περιοχή	GR10RAK0003	Χαμηλή ζώνη λεκανών ρεμάτων Ν. Μουδανίων, Αγ. Μάμα και βόρειου τμήματος χερσονήσου Κασσάνδρειας Χαλκιδικής	211
4	EL10APSF004	Χαμηλή ζώνη λεκάνης ρέματος Ν. Ηρακλειάς-Ν. Καλλικράτειας και Παραθαλάσσια ζώνη Επανομής	79,21	Ενοποιούνται οι πλημμύρες με T1000 και ενοποιείται με την περιοχή GR10RAK0005	GR10RAK0004	Χαμηλή ζώνη λεκάνης ρέματος Ν. Ηρακλειάς-Ν. Καλλικράτειας	49
5				Ενοποιούνται οι πλημμύρες με T1000 και ενοποιείται με την περιοχή GR10RAK0004	GR10RAK0005	Παραθαλάσσια ζώνη Επανομής	28

**ΥΠΟΥΡΓΕΙΟ ΠΕΡΙΒΑΛΛΟΝΤΟΣ ΚΑΙ ΕΝΕΡΓΕΙΑΣ / ΓΕΝΙΚΗ ΓΡΑΜΜΑΤΕΙΑ ΦΥΣΙΚΟΥ ΠΕΡΙΒΑΛΛΟΝΤΟΣ & ΥΔΑΤΩΝ
ΓΕΝΙΚΗ ΔΙΕΥΘΥΝΣΗ ΥΔΑΤΩΝ / ΔΙΕΥΘΥΝΣΗ ΠΡΟΣΤΑΣΙΑΣ ΚΑΙ ΔΙΑΧΕΙΡΙΣΗΣ ΥΔΑΤΙΝΟΥ ΠΕΡΙΒΑΛΛΟΝΤΟΣ**

α/α	1 ^η ΑΝΑΘΕΩΡΗΣΗ ΠΡΟΚΑΤΑΡΚΤΙΚΗ ΑΞΙΟΛΟΓΗΣΗ ΚΙΝΔΥΝΩΝ ΠΛΗΜΜΥΡΑΣ (2019)				ΠΡΟΚΑΤΑΡΚΤΙΚΗ ΑΞΙΟΛΟΓΗΣΗ ΚΙΝΔΥΝΩΝ ΠΛΗΜΜΥΡΑΣ (2012)		
	Κωδικός	Ονομασία	Εκταση (km ²)	Αλλαγές στη 2 ^η Προκαταρκτική	Κωδικός	Ονομασία	Έκταση (km ²) 1 ^η PFRA
6	EL10APSFR006	Χαμηλές περιοχές λεκάνης απορροής Κορώνειας – Βόλβης και Ρήχιος Ποταμός	646,97	Ενοποιούνται GR10RAK0006, GR10RAK0007 και τμήμα του GR10RAK0008 που χωροθετείται στη λεκάνη απορροής των Λιμνών Κορώνεια Βόλβη	GR10RAK0006	Άνω ρους νότιων ρεμάτων λιμνών Κορώνεια-Βόλβη (περιοχή Ζαγκλιβέριο)	36
7					GR10RAK0007	Χαμηλή ζώνη περιοχή Ξηροποτάμου λεκάνης λίμνης Βόλβης	65
8	EL10APSFR008	Χαμηλή ζώνη λεκανών περιφερειακής τάφρου Τ66, ποταμών Λουδία, Αξιού, συμπεριλαμβανομένης της περιοχής της πρώην λίμνης Αρτζάν, και Γαλλικού, παραλίμνιες εκτάσεις λίμνης Δοϊράνης, χαμηλές ζώνες Πολεοδομικού συγκροτήματος Θεσσαλονίκης και ρέματος Ανθεμούνας	3099,38	Η χαμηλή ζώνη λεκάνης λιμνών Κορώνειας-Βόλβης έχει μεταφερθεί στη EL10APSFR006 Έχει προστεθεί το όριο πλημμύρας Τ1000 και έχουν προστεθεί μικρές χαμηλές ζώνες	GR10RAK0008	Χαμηλή ζώνη λεκανών περιφερειακής τάφρου Τ66, ποταμών Λουδία, Αξιού, συμπεριλαμβανομένης της περιοχής της πρώην λίμνης Αρτζάν, και Γαλλικού, παραλίμνιες εκτάσεις λίμνης Δοϊράνης, χαμηλή ζώνη λεκάνης λιμνών Κορώνειας-Βόλβης, χαμηλή ζώνη Πολεοδομικού συγκροτήματος Θεσσαλονίκης και ρέματος Ανθεμούνας	3.297
9	EL10APSFR009	Χαμηλές ζώνες λεκάνης απορροής Χαβρία και ρεμάτων	86,15	Έχει προστεθεί το όριο πλημμύρας Τ1000 και έχουν προστεθεί	GR10RAK0009	Κατάντη ρους π. Χαβρία	21

ΥΠΟΥΡΓΕΙΟ ΠΕΡΙΒΑΛΛΟΝΤΟΣ ΚΑΙ ΕΝΕΡΓΕΙΑΣ / ΓΕΝΙΚΗ ΓΡΑΜΜΑΤΕΙΑ ΦΥΣΙΚΟΥ ΠΕΡΙΒΑΛΛΟΝΤΟΣ & ΥΔΑΤΩΝ
ΓΕΝΙΚΗ ΔΙΕΥΘΥΝΣΗ ΥΔΑΤΩΝ / ΔΙΕΥΘΥΝΣΗ ΠΡΟΣΤΑΣΙΑΣ ΚΑΙ ΔΙΑΧΕΙΡΙΣΗΣ ΥΔΑΤΙΝΟΥ ΠΕΡΙΒΑΛΛΟΝΤΟΣ

α/α	1 ^η ΑΝΑΘΕΩΡΗΣΗ ΠΡΟΚΑΤΑΡΚΤΙΚΗ ΑΞΙΟΛΟΓΗΣΗ ΚΙΝΔΥΝΩΝ ΠΛΗΜΜΥΡΑΣ (2019)				ΠΡΟΚΑΤΑΡΚΤΙΚΗ ΑΞΙΟΛΟΓΗΣΗ ΚΙΝΔΥΝΩΝ ΠΛΗΜΜΥΡΑΣ (2012)		
	Κωδικός	Όνομασία	Έκταση (km ²)	Αλλαγές στη 2 ^η Προκαταρκτική	Κωδικός	Όνομασία	Έκταση (km ²) 1 ^η PFRA
		του Δ. Αριστοτέλη		μικρές χαμηλές ζώνες της λεκάνης Χαβρία και του Δήμου Αριστοτέλη			
	ΣΥΝΟΛΟ		4166,0				3.735
	Διαφορά σε σχέση με προκαταρκτική 2012		+11,5%				
	Ποσοστό στο σύνολο του ΥΔ (%)		41%				36,8%



Εικόνα 7-11: Υδατικό Διαμέρισμα Κεντρικής Μακεδονίας (EL10)
Ζώνες Δυνητικά Υψηλού Κινδύνου Πλημμύρας (Οκτώβριος 2019)

7.3.12 Υδατικό Διαμέρισμα EL11 «Ανατολική Μακεδονία»

7.3.12.1 Θέση-Διοικητική Διαίρεση

Το ΥΔ EL11 «Ανατολική Μακεδονία» έχει όρια τα όρη Κερδύλλια, Βερτίσκοι, Κρούσια και Μπέλες στα δυτικά, το Φαλακρό και τα Όρη Λεκάνης στα ανατολικά-νοτιοανατολικά, τους Κόλπους του Ορφανού (ή Στρυμονικό) και της Καβάλας προς νότο και προς βορρά την οροσειρά Μπέλες. Είναι διακρατικό Υδατικό Διαμέρισμα, συνορεύει βόρεια με τη Βουλγαρία.

Το ΥΔ EL11 «Ανατολική Μακεδονία» περιλαμβάνει το ανατολικό τμήμα της Περιφέρειας Κεντρικής Μακεδονίας και το δυτικό τμήμα της Περιφέρειας Ανατολικής Μακεδονίας – Θράκης και συγκεκριμένα τις Περιφερειακές Ενότητες Σερρών (σχεδόν το σύνολο, 99 %), Δράμας (δυτικό τμήμα, 54 %), Καβάλας (κεντρικό και δυτικό τμήμα, 52 %) και μικρά τμήματα των ΠΕ Θεσσαλονίκης (7 %) και Κιλκίς (5 %).

Το ΥΔ Ανατολικής Μακεδονίας είναι κατά το μεγαλύτερο μέρος πεδινό, με τις πεδιάδες Σερρών (έκτασης 1 963 km²) και Δράμας (έκτασης 700 km²) συμπεριλαμβανομένης και των Τενάγων των Φιλίππων, να συνιστούν το μεγαλύτερο τμήμα του ΥΔ. Επίσης απαντώνται πεδινές περιοχές μικρότερης έκτασης όπως είναι το υψίπεδο/ λεκανοπέδιο Οχυρού (έκτασης 86.99 km²) και οι παράκτιες περιοχές της Ασπροβάλτας (έκτασης 18.47 km²) και Νέας Περάμου (έκτασης 16.42 km²). Η κατανομή των υψομέτρων είναι η ακόλουθη: το 27.68% της έκτασης του ΥΔ έχει υψόμετρο πάνω από 600 m, το 29.64% μεταξύ 200 και 600 m και το 42.78% έχει υψόμετρο μικρότερο των 200 m. Το ανάγλυφο με βάση τα ποσοστά αυτά καθώς και τα ποσοστά έκτασης του ΥΔ ανάλογα με τις κλίσεις, χαρακτηρίζεται κυρίως επίπεδο και λοφώδες.

Εντός των ανωτέρω πεδιάδων ρέουν πλήθος χειμάρρων οι οποίοι αποστραγγίζονται κυρίως στον διακρατικό ποταμό Στρυμόνα (πεδιάδα Σερρών), συνολικού μήκους 392 km, με εντός Ελλάδας 118 km και στους παραποτάμους με μεγαλύτερο τον Αγγίτη (Λεκάνη Δράμας), μήκους 75 km. Οι κοίτες του Στρυμόνα και του Αγγίτη σε μεγάλο βαθμό έχουν διευθετηθεί σε αρδευτικά κανάλια και τάφρους, ενώ η ροή του Στρυμόνα υπόκειται σε ρύθμιση μετά την κατασκευή φράγματος στα βορειοδυτικά της πεδιάδας Σερρών, στην Λίμνη Κερκίνη. Η μορφολογία των ακτών του ΥΔ είναι ιδιαίτερα ομαλή και περιλαμβάνει τους ανοικτούς Κόλπους του Ορφανού (ή Στρυμονικό) στα δυτικά και της Καβάλας στα ανατολικά, καθώς και πολλούς μικρούς κόλπους.

Στο ΥΔ Ανατολικής Μακεδονίας, επικρατούν τα δάση με συγκόμωση >75% (37.51%) και ακολουθούν οι καλλιέργειες σιτηρών (15.85%), οι πυκνές καλλιέργειες (14.07%), οι χορτολιβαδικές εκτάσεις (6.94%), τα δάση με συγκόμωση 50-75% (6.73%), οι ευρείες γραμμικές καλλιέργειες (5.37%) και τα δάση με συγκόμωση 25-50% (4.99%). Οι υπόλοιπες χρήσεις, αστικές περιοχές με πυκνή δόμηση (αδιαπέρατες επιφάνειες > 40%), χωριά και οικισμοί με αραιή δόμηση (αδιαπέρατες επιφάνειες <40%), αδιαπέρατες επιφάνειες και επιφάνειες νερού, δενδρόκηποι ή δενδροκαλλιέργειες και γυμνό έδαφος καταλαμβάνουν ποσοστό 8.55% συνολικά.

Η συνολική έκταση του διαμερίσματος είναι 7.321 km². Ο πληθυσμός του, με βάση τα πληθυσμιακά μεγέθη της Απογραφής του 2011 είναι 380.209 κάτοικοι.

7.3.12.2 Υδρολογικά στοιχεία Υδατικού Διαμερίσματος EL11

Το ΥΔ EL11 της Ανατολικής Μακεδονίας περιλαμβάνει τη Λεκάνη Απορροής Στρυμόνα (EL1106), σύμφωνα με την υπ' αριθμ. οικ. 706/16.07.10 απόφαση (ΦΕΚ 1383/Β'/02.09.2010) της Εθνικής Επιτροπής Υδάτων, έτσι όπως διορθώθηκε και ισχύει.

Η κύρια υδρολογική λεκάνη του ΥΔ 11 είναι εκείνη του π. Στρυμόνα, που αποτελεί το δεύτερο διακρατικό ποταμό μετά τον Αξιό (σε μέγεθος, από πλευράς μήκους και μεταφερόμενου όγκου υδάτων) στο χώρο της Μακεδονίας. Από το σύνολο της λεκάνης απορροής του (17 330 km²) το 50% βρίσκεται στο έδαφος της Βουλγαρίας (8.670 km²), 14% στο έδαφος της Δημοκρατίας της Βόρειας Μακεδονίας (2.365 km²) και τα υπόλοιπα 6.295 km² (36%) εντός του Ελληνικού εδάφους. Ο ποταμός Στρυμόνας επί Ελληνικού εδάφους έχει δύο κλάδους: (α) τον κύριο κλάδο που εισέρχεται στο ελληνικό έδαφος από τη Βουλγαρία, και (β) τον παραπόταμο Αγγίτη ο οποίος τροφοδοτείται από τις πηγές του Μααρά και τις δυτικές παρυφές του Μενοίκιου όρους και δέχεται τα νερά της στραγγιστικής τάφρου των Τεναγών των Φιλίππων. Ο ποταμός Στρυμόνας εκβάλλει στο Στρυμονικό Κόλπο.

Στο Υδατικό Διαμέρισμα EL11 υπάρχουν επίσης και πολλά μικρά υδατορεύματα, κυρίως παραλιακά, από τα οποία τα σημαντικότερα είναι ο Μαρμαράς, που αποχετεύει τα νερά της Πιερίας Κοιλιάδας (μεταξύ Παγγαίου και Συμβόλου Όρους) και το ρέμα Νέας Καρβάλης στο ανατολικό πεδινό τμήμα του διαμερίσματος. Άξια λόγου είναι ακόμη η ιδιόμορφη κλειστή λεκάνη Οχυρού στα βόρεια του διαμερίσματος.

Τα όρια των κυριότερων λεκανών καθορίζονται από τις ακόλουθες οροσειρές:

- Λεκάνη Στρυμόνα (μαζί με τον Αγγίτη): Κερδύλια, Βερτίσκοκ, Κρούσια, Μπέλες στο δυτικό όριο, Φαλακρό, Όρη Λεκάνης και Παγγαίο στα ανατολικά-νοτιοανατολικά.
- Λεκάνη Μαρμαρά: Παγγαίο προς τα βόρεια και Σύμβολο προς νότο.

Στο Υδατικό Διαμέρισμα σχηματίζονται οι μικρές φυσικές λίμνες των Μαγγάνων και της Χρυσούπολης και οι τεχνητές λίμνες Κερκίνης στον άνω ρου του Στρυμόνα (επιφάνειας 46,1 km²) και Λευκογείων (έκτασης 1,1 km²) στον π. Μυλόρρευμα στην κλειστή λεκάνη Οχυρού. Η λίμνη Κερκίνη δημιουργήθηκε το 1932 με την κατασκευή φράγματος επί του ποταμού Στρυμόνα με σκοπό την ανάσχεση και συγκράτηση των πλημμυρικών παροχών του και την προστασία των κατάντη παραποτάμιων περιοχών, τη συγκράτηση των φερτών υλών και την άρδευση της πεδιάδας των Σερρών.

Το ΥΔ 11 «Ανατολική Μακεδονία» είναι κατά το μεγαλύτερο μέρος πεδινό και κατά το μικρότερο τμήμα του ορεινό και ημιορεινό. Οι πεδιάδες των Σερρών και της Δράμας αποτελούν το μεγαλύτερο τμήμα του διαμερίσματος. Η κατανομή των υψομέτρων είναι η ακόλουθη: το 10% της έκτασης του διαμερίσματος έχει υψόμετρο πάνω από 1.000 m, το 49% μεταξύ 200 και 1000 m, και το 41% έχει υψόμετρο μικρότερο των 200 m. Το διαμέρισμα περιλαμβάνει τους ορεινούς όγκους των Κερδυλίων (1.091 m), του Βερτίσκου (1.103 m), των Κρουσιών (1.179 m) και του Μπέλες (2.031 m) στο δυτικό όριο, τον Όρβηλο (2.212 m) στο κεντρικό τμήμα και τέλος, το Φαλακρό (2.111 m), τα Όρη Λεκάνης (1.298 m) και το Παγγαίο (1.956 m) στα ανατολικά-νοτιοανατολικά.

Το μέσο ετήσιο ύψος των ατμοσφαιρικών κατακρημνισμάτων στο ΥΔ Ανατολικής Μακεδονίας είναι 675 mm. Μεταβάλλεται από 500 έως 600 mm περίπου στα παράκτια και πεδινά, από 600 ως 1.000 mm στο εσωτερικό και υπερβαίνει τα 1.000 mm στα ορεινά.

7.3.12.3 Σημαντικά έργα υποδομής

Εντός του ΥΔ Ανατολικής Μακεδονίας εντοπίζονται οι εξής οδικοί άξονες: 1) Εγνατία Οδός Α2 Ηγουμενίτσα – Κήποι Έβρου, το τμήμα από την Αμφίπολη έως την Νέα Καρβάλη. 2) Εθνική Οδός 2 Κρυσταλλοπηγή (σύνορα με Αλβανία) – Βατοχώρι – Πισοδέρι – Φλώρινα – Έδεσσα – Γιαννιτσά – Νέα Χαλκηδόνα – Θεσσαλονίκη – Λαγκαδίκια – Αμφίπολη – Καβάλα – Τοξότες – Ξάνθη – Πόρτο Λάγος – Κομοτηνή – Μέση – Αλεξανδρούπολη – Φέρρες – Αρδάνιο – Γέφυρα Έβρου, το τμήμα από τη διασταύρωση Ρεντίνας – Σταυρού έως τη Νέα Καρβάλη. 3) Εθνική Οδός 12 Θεσσαλονίκης – Σέρρες – Μεσορράχη – Δράμα – Καβάλα, το τμήμα από την περιοχή βορειοδυτικά του Λαχανά έως την Καβάλα. 4) Εθνική Οδός 14 Δράμα – Παρανέστι – Σταυρούπολη – Ξάνθη, το τμήμα από την Δράμα έως την Πτελέα. 5) Εθνική Οδός 57 Δράμα – Κάτω Νευροκόπι – Βουλγαρικά σύνορα. 6) Εθνική Οδός 59 Μεσορράχη – Αμφίπολη. 7) Εθνική Οδός 63 Σέρρες – Σιδηρόκαστρο – Προμαχώνας.

Επίσης, διέρχεται η σιδηροδρομική γραμμή Θεσσαλονίκης – Ορμενίου. Ο σιδηρόδρομος εισέρχεται από τα δυτικά στην περιοχή της Καστανούσας της Π.Ε. Κιλκίς εξέρχεται του ΥΔ Ανατολικής Μακεδονίας από την περιοχή τα Πλατάνια της Π.Ε. Δράμας.

Εντός των ορίων του Υδατικού Διαμερίσματος Ανατολικής Μακεδονίας, απαντώνται τέσσερις λιμενικές εγκαταστάσεις (1. Κεντρικός λιμένας Καβάλας «Απόστολος Παύλος», 2. Λιμένας Καβάλας «Φίλιππος Β΄», 3. Λιμάνι Ελευθερών Νέας Περάμου, 4. Λιμάνι Αμφίπολης) και δύο φράγματα το φράγμα Λευκογείων και το φράγμα Καταφύτου στην ΠΕ Δράμας.

Τέλος, εντοπίζονται οχτώ εν λειτουργία Εγκαταστάσεις Επεξεργασίας Λυμάτων (ΕΕΛ) (ΕΕΛ Δράμας, ΕΕΛ Φιλίππων (ή Δάτου), ΕΕΛ Ελευθερούπολης, ΕΕΛ Σερρών, ΕΕΛ Καβάλας, ΕΕΛ Παλαιού Τσιφλικίου, ΕΕΛ Νέας Περάμου και ΕΕΛ Ασπροβάτας), πέντε ανενεργοί ΕΕΛ (ΕΕΛ Δοξάτου, ΕΕΛ Προσοτσάνης, ΕΕΛ Νιγρίτας, ΕΕΛ Νέας Ζίχνης και ΕΕΛ Κάτω Νευροκοπίου) και οχτώ υπό υλοποίηση ΕΕΛ (ΕΕΛ Χωριστής, ΕΕΛ Νικήσιανης, ΕΕΛ Παρ. Οφρυνίου, ΕΕΛ Ηράκλειας – Σιδηροκάστρου, ΕΕΛ Ροδολιβούς, ΕΕΛ Αλιστράτης, ΕΕΛ Κερκίνης – Λιβαδιάς – Νεοχωρίου και ΕΕΛ Σταυρού – Βρασμών), ένας σε λειτουργία ΧΥΤΑ στη θέση «Εσκή Καπού» στα όρια των Δ.Ε. Καβάλας και Φιλίππων και ένας αποκατεστημένος ΧΥΤΑ στη θέση «Μετόχι», Δ. Σερρών, ένας σε λειτουργία ΧΥΤΥ στη θέση «Ερείπια Νεράιδας». Δ. Ηράκλειας και ένας ανενεργός ΧΑΔΑ στη θέση «Αγ. Σπυρίδωνας», Δ. Βόλβης και δεκαεννιά αποκατεστημένοι ΧΑΔΑ στις θέσεις, «Ρέμα Αχλαδιά», «Αηλιάς», «Τούπολος» Δ. Αμφίπολης, «Λατομείο», «Σέττι», «Βράχος» Δ. Βισαλτίας, «12ο χλμ.Δράμας-Σιδηρόνερου» Δ. Δράμας, «Παλιά Κοίτη», «Μπελίτσα» Δ. Ηράκλειας, «Καλόγερος», «Λαγκαδά», «Τσαντίλα» Δ. Νέας Ζίχνης και «Τσαλή», «Βάλτα», «Αμπέλια», «Ρέμα», «Άγιος Αντώνιος», «Καπνότοπος» Δ. Σιντικής, Π.Ε. Σερρών και «Ξερόλακκος», Δ. Εμμανουήλ Παππά, Π.Ε. Σερρών.

Βάσει των όσων αναφέρονται στον Επικαιροποιημένο Περιφερειακό Σχεδιασμό Διαχείρισης Στερεών Αποβλήτων Ανατολικής Μακεδονίας και Θράκης (ΠΕΣΔΑ ΑΜΘ) - (εγκρίθηκε με την υπ' αριθμό οικ. ΚΥΑ 61076/5267/15-12-2016 (ΦΕΚ Β', 4123/21-12-2016), τα προβλεπόμενα έργα είναι 8 ΣΜΑ σε Χρυσούπολη, Ελευθερούπολη, Παγγαίο, Δράμα, Κ. Νευροκόπι, Δοξάτο, Προσοτσάνη και Παρανέστι, ο ΧΥΤΥ Δυτικού Τομέα (Καβάλας) για εξυπ. ΠΕ Δράμας, Καβάλας, η Κεντρική ΜΕΑ Δυτικού Τομέα (Καβάλας), μία μικρή αποκεντρωμένη ΜΕΑ στη Δράμα, τρεις μονάδες βιοαποβλήτων στο Παγγαίο ΠΕ Καβάλας και στο Παρανέστι και στην Προσοτσάνη ΠΕ Δράμας και ένα ΚΔΑΥ στη Δράμα. Βάσει της Αναθεώρησης Περιφερειακού Σχεδίου Διαχείρισης Στερεών Αποβλήτων (ΠΕΣΔΑ) Κεντρικής Μακεδονίας (εγκρίθηκε με την υπ' Αριθμ. οικ. 58971/5144 ΚΥΑ των Υπουργών Εσωτερικών Περιβάλλοντος και Ενέργειας (ΦΕΚ 4010 Β'/14.12.2016), το προβλεπόμενο έργο είναι ο

ΜΕΑ Σερρών που θα επεξεργάζεται τα σύμμεικτα απορρίμματα της Π.Ε. Σερρών και του Δ. Κιλκίς, τα υπολείμματα του ΚΔΑΥ της Π.Ε. Σερρών και τα υπολείμματα της μονάδας επεξεργασίας βιοαποβλήτων της Π.Ε. Σερρών και της Π.Ε. Κιλκίς, ενώ σε επίπεδο Περιφέρειας προβλέπεται ανάπτυξη δικτύου Νέου Τύπου ΣΜΑ και ΚΔΑΥ, με διατήρηση και εκσυγχρονισμό ενός αριθμού υφιστάμενων υποδομών και δημιουργία νέων όπου απαιτείται με συνολικό αριθμό 9 ΚΔΑΥ και 31 ΣΜΑ.

7.3.12.4 Πλαίσιο συνεργασίας για τις διασυνοριακές λεκάνες

Η λεκάνη απορροής που μοιράζεται η Ελλάδα με την γειτονική της προς βορρά Βουλγαρία, στο Υδατικό Διαμέρισμα Ανατολικής Μακεδονίας είναι η λεκάνη απορροής του Στρυμόνα.

Στον τομέα της διακρατικής συνεργασίας για τη διαχείριση των διασυνοριακών υδατικών πόρων ισχύουν οι ακόλουθες διακρατικές συμφωνίες μεταξύ Ελλάδος και Βουλγαρίας: α) η Συμφωνία μεταξύ Ελλάδας-Βουλγαρίας για τη συνεργασία στην χρησιμοποίηση των υδάτων των ποταμών των διαρρεόντων τα εδάφη των δύο χωρών (ΝΔ 4393/1964, ΦΕΚ 193 Α') και β) το πρωτόκολλο συνεργασίας Ελλάδας-Βουλγαρίας (24 Ιουνίου 1980) για τον έλεγχο πλημμυρών του ποταμού Στρυμόνα, το οποίο κυρώθηκε από τη χώρα μας με το ΦΕΚ Α 45/1981.

Στις 27 Ιουλίου 2010 υπογράφηκε Κοινή Διακήρυξη μεταξύ της Υπουργού Περιβάλλοντος, Ενέργειας και Κλιματικής Αλλαγής της Ελλάδας και του Υπουργού Περιβάλλοντος και Υδάτων της Βουλγαρίας «Για την κατανόηση και τη συνεργασία στον τομέα της χρήσης των υδατικών πόρων στις αντίστοιχες επικράτειες των κοινών λεκανών απορροής ποταμού που μοιράζονται η Δημοκρατία της Βουλγαρίας και η Ελληνική Δημοκρατία». Η διακήρυξη επιβεβαιώνει την πρόθεση των δύο χωρών να συνεργασθούν σε θέματα διαχείρισης των υδατικών πόρων των διασυνοριακών λεκανών απορροής.

Πιο συγκεκριμένα, οι δύο χώρες ως μέλη της Ευρωπαϊκής Ένωσης οφείλουν να εναρμονιστούν με τις διατάξεις της Οδηγίας 2007/60/ΕΚ. Έτσι λοιπόν, διακηρύσσουν την ετοιμότητα και κατανόησή τους για συνεχή διάλογο και συνεργασία στον τομέα της προστασίας των υδάτων και του περιβάλλοντος σε όλα τα εμπλεκόμενα επίπεδα και την ετοιμότητά τους για ανταλλαγή πληροφοριών. Επίσης, η διμερής συνεργασία θα συντονίζεται και θα υλοποιείται στη βάση και εντός του πλαισίου των σχετικών εθνικών νομοθεσιών και των δύο χωρών, σε συμφωνία με τις Οδηγίες της Ευρωπαϊκής Ένωσης και της κοινής στρατηγικής της. Τα Μέρη θα συνεργάζονται για την εφαρμογή ενός κοινού σχεδίου διαχείρισης πλημμύρας ή την εφαρμογή χωριστών αλλά συντονισμένων σχεδίων για κάθε λεκάνη απορροής ποταμού σε συμφωνία με την Οδηγία 2007/60/ΕΚ. Στο πλαίσιο της Κοινής Διακήρυξης επιβεβαιώνεται η κοινή βούληση των δύο χωρών για εγκατάσταση και συντήρηση συστήματος πρόωρης προειδοποίησης από τις πλημμύρες των ποταμών Στρυμόνα, Έβρου, Νέστου και του Άρδα στις αντίστοιχες επικράτειες της κάθε χώρας. Στις 16 Μαΐου 2011 στη βάση της εν λόγω Κοινής Διακήρυξης πραγματοποιήθηκε στη Δράμα συνάντηση μεταξύ εθνικών αντιπροσωπειών, όπου συστήθηκε Κοινή Ομάδα Εργασίας Εμπειρογνομόνων (ΚΟ) (για περισσότερες πληροφορίες βλ. [ιστοσελίδα του ΥΠΕΝ](#)) με αντικείμενο την συνεργασία σε θέματα υδάτων και περιβάλλοντος στις διασυνοριακές λεκάνες. Η Κοινή Ομάδα Εργασίας Εμπειρογνομόνων αποτελείται από:

Βουλγαρική πλευρά:

- Τον Διευθυντή της ΠΛΑΠ ΒG3000, ως Εθνικός Αντιπρόσωπος,
- Τον Διευθυντή της ΠΛΑΠ ΒG4000, ως Εθνικός Αντιπρόσωπος,

- Μια (1) θέση Αναπληρωτή Εθνικού Αντιπροσώπου,
- Έξι (6) ακόμα τακτικά μέλη

Ελληνική πλευρά:

- Τον Ειδικό Γραμματέα Υδάτων, ως Εθνικός Αντιπρόσωπος,
- Μια (1) θέση Αναπληρωτή Εθνικού Αντιπροσώπου,
- Τρία (3) μέλη από το Υπουργείο Παραγωγικής Ανασυγκρότησης, Περιβάλλοντος και Ενέργειας (ΥΠΑΠΕΝ)
- Ένα (1) μέλος από την ΓΓ Πολιτικής Προστασίας,
- Ένα (1) μέλος από την Δ/νση Υδάτων ΑΜΘ,
- Ένα (1) μέλος από την Δ/νση Υδάτων ΚΜ,
- Ένα (1) μέλος από το Υπουργείο Εξωτερικών (ΥΠΕΞ).

Μετά την σύστασή της στις 16 Μαΐου 2011 η ΚΟ έχει συνεδριάσει πέντε φορές. στις 12 Οκτωβρίου 2011 στη Σόφια, στις 23 Απριλίου 2013 στη Θεσσαλονίκη, στις 8 Μαΐου 2014 στην Αθήνα, στις 13 Μαΐου 2016 στο Sandanski και στις 21 Ιουνίου 2017 στην Καβάλα. Στην 2^η συνάντηση στη Σόφια, η κοινή ομάδα συνέστησε τρεις υποομάδες εργασίας με αντικείμενα: α) πολιτικές τιμολόγησης, β) διοικητικά και νομοθετικά θέματα και γ) τεχνικά δεδομένα που απαιτούνται για την εφαρμογή των Οδηγιών 2000/60/ΕΚ και 2007/60/ΕΚ.

Η υποομάδα για τα τεχνικά δεδομένα έχει συνεδριάσει έκτοτε τέσσερις φορές, στις 26 Απριλίου του 2012 στην Καβάλα, στις 25-26 Ιουλίου 2013 στο Blagoevgrad, στην Αθήνα στις 23 Ιουνίου 2015 και στις 15 Φεβρουαρίου 2018 στη Σόφια.

Στο πλαίσιο των παραπάνω συναντήσεων της Κοινής Ομάδας Εργασίας Εμπειρογνομώνων και της υποομάδας για τα τεχνικά δεδομένα, συζητήθηκαν θέματα της Οδηγίας 2007/60/ΕΚ που αφορούσαν:

- Στην Προκαταρκτική Αξιολόγηση Κινδύνων Πλημμύρας. Έγινε ανταλλαγή πληροφοριών για την μεθοδολογία και τα κριτήρια που χρησιμοποίησαν οι δύο χώρες για τον καθορισμό των Ζωνών Δυνητικά Υψηλού Κινδύνου Πλημμύρας (ΖΔΥΚΠ) και ανταλλαγή των χωρικών αρχείων με τις ΖΔΥΚΠ που προσδιόρισε η κάθε χώρα. Επίσης, έγινε αντιπαραβολή των προσδιορισθέντων Ζωνών Δυνητικά Υψηλού Κινδύνου Πλημμυρών (ΖΔΥΚΠ) από την οποία προέκυψε ότι η Βουλγαρία δεν έχει ορίσει ΖΔΥΚΠ για τον π. Στρυμόνα ανάντη των ελληνοβουλγαρικών συνόρων, ενώ η Ελλάδα έχει ορίσει ΖΔΥΚΠ κατάντη των συνόρων λόγω ύπαρξης πλημμυρικού κινδύνου.
- Στην παραγωγή των Χαρτών Επικινδυνότητας και Κινδύνων πλημμύρας. Οι δύο πλευρές αντάλλαξαν πληροφορίες για τις μεθοδολογίες κατάρτισης των Χαρτών, τις περιόδους επαναφοράς των υδρολογικών σεναρίων και την εκτίμηση του πλημμυρικού κινδύνου. Η Βουλγαρία ανέλαβε να γνωστοποιήσει στην Ελλάδα τις πλημμυρικές παροχές αιχμής για τις Περιόδους Επαναφοράς 20, 50, 100 και 1 000 ετών για τους ποταμούς Έβρο, Άρδα, Στρυμόνα και Νέστο. Με την με α.π. 54-18-27/52.2015 Ρηματική Διακοίνωση του Υπουργείου Εξωτερικών της Βουλγαρίας, δόθηκαν στην ελληνική πλευρά τιμές πλημμυρικών παροχών αιχμής στα σύνορα με τη Βουλγαρία. Σύμφωνα με την ίδια ρηματική ανακοίνωση, δίδεται η μέγιστη παροχή στον π. Στρυμόνα, υπολογισμένη με βάση τις μετρήσεις στους σταθμούς επί του π. Στρυμόνα στο Marino pole και επί του ποταμού Pirinska Bistritza στο χωριό Gorno Spanchevo χωρίς όμως να διατίθενται ιστορικά ή εκτιμημένα πλημμυρογραφήματα για αυτές τις αιχμές.

Η υποομάδα για τα τεχνικά δεδομένα συνεδρίασε για πρώτη φορά στην Καβάλα στις 26 Απριλίου 2012, όπου η κάθε πλευρά παρουσίασε την αντίστοιχη Προκαταρκτική Αξιολόγηση Κινδύνων Πλημμύρας. Συζητήθηκε η επιτάχυνση της διαδικασίας ανταλλαγής τεχνικών δεδομένων.

Στη συνάντηση στη Θεσσαλονίκη (23 Απριλίου 2013) συζητήθηκαν θέματα όπως η μεθοδολογία και τα κριτήρια που χρησιμοποιήθηκαν για τον προσδιορισμό των ΖΔΥΚΠ, οι Χάρτες Επικινδυνότητας και Κινδύνων Πλημμύρας, η διαβούλευση και το Πρόγραμμα Μέτρων.

Στη 2^η συνάντηση της υποομάδας εργασίας για τα τεχνικά δεδομένα στο Blagoevgrad στις 25-26 Ιουλίου 2013, συζητήθηκαν θέματα συνεργασίας μεταξύ των δύο χωρών και συμφωνήθηκαν κανόνες που θα ακολουθηθούν.

Στην Αθήνα (8 Μαΐου 2014) συζητήθηκε οι δύο πλευρές να: α) εκτιμήσουν την επικινδυνότητα των πλημμυρών και τους κινδύνους πλημμύρας στην επικράτειά τους και να ανταλλάξουν πληροφορίες σχετικά, β) να συντονίσουν τα μέτρα που είναι απαραίτητα τόσο ανάντη όσο και κατόντη για να μειωθεί ο κίνδυνος πλημμύρας στις λεκάνες απορροής, γ) να συντονίσουν τις ενέργειές τους για τη δημόσια διαβούλευση.

Στην συνάντηση της υποομάδας τεχνικών δεδομένων στην Αθήνα στις 23 Ιουνίου 2015 συζητήθηκαν θέματα διασυνοριακών ποταμών, όπως οι παροχές αιχμής.

Στην συνάντηση που πραγματοποιήθηκε στις 13 Μαΐου 2016 η Ελληνική Αντιπροσωπεία παρουσίασε τους Χάρτες Επικινδυνότητας και Κινδύνων πλημμύρας για τον ποταμό Στρυμόνα (ΖΔΥΚΠ GR11RAK0003) για περιόδους επαναφοράς T=50, 100 και 1 000 έτη. Πραγματοποιήθηκαν συζητήσεις σχετικά με τους κινδύνους πλημμύρας στην ελληνική επικράτεια του ποταμού Στρυμόνα, οι οποίοι είναι σημαντικοί βάσει των χαρτών που έχουν καταρτιστεί.

Στην συνάντηση της 1^{ης} Αυγούστου 2016 υπογράφηκε στη Σόφια της Βουλγαρίας Κοινή Διακήρυξη μεταξύ των Πρωθυπουργών Ελλάδος-Βουλγαρίας (Γ' Ανώτατο Συμβούλιο Συνεργασίας Ελλάδος-Βουλγαρίας), όπου αναφέρεται ρητά ότι οι δύο πλευρές «υπογράμμισαν τη σημασία της ενισχυμένης συνεργασίας για την επίτευξη των στρατηγικών στόχων του Προγράμματος Συνεργασίας Ελλάδος - Βουλγαρίας (Interreg V-A Greece Bulgaria 2014-2020)» και την εξασφάλιση αποτελεσματικών συστημάτων έγκαιρης προειδοποίησης. Ειδικότερα, στην ως άνω υπογραφείσα Κοινή Διακήρυξη γίνεται εντονότερη και λεπτομερέστερη αναφορά στο ζήτημα της διαχείρισης των κοινών υδατικών πόρων Ελλάδος-Βουλγαρίας.

Στη συνάντηση των δύο πλευρών στις 21 Ιουνίου 2017 στη Καβάλα συζητήθηκε η πορεία προς τη βελτίωση του συντονισμού κατά τον δεύτερο κύκλο εφαρμογής της οδηγίας για τις πλημμύρες. Η συζήτηση βασίστηκε στα αποτελέσματα της συνεργασίας στον 1ο κύκλο της οδηγίας για τις πλημμύρες όπου: οι δύο πλευρές συμφώνησαν σχετικά με την ανάγκη καλύτερου συντονισμού κατά τη διάρκεια του 2ου κύκλου εφαρμογής της Οδηγίας για τις πλημμύρες.

Η 4^η συνάντηση της υποομάδας εργασίας για τα τεχνικά δεδομένα πραγματοποιήθηκε στη Σόφια της Βουλγαρίας στις 15 Φεβρουαρίου 2018. Έγιναν παρουσιάσεις σχετικά με την εφαρμογή της Οδηγίας 2007/60/ΕΚ και από τις δύο πλευρές. Συμφωνήθηκε να υπάρξει περαιτέρω συνεργασία ανάμεσα στις δύο χώρες για τις διασυνοριακές περιοχές.

Στο πλαίσιο των αρμοδιοτήτων της η Ειδική Γραμματεία Υδάτων έχει θέσει ως προτεραιότητα την προώθηση των θεμάτων διαχείρισης των διεθνώς διαμοιρασμένων ποταμών της Ελλάδος, με σκοπό την ενίσχυση της συνεργασίας σε πνεύμα καλής πίστης και την αντιμετώπιση του μείζονος

ζητήματος των πλημμυρών στη βάση της ενωσιακής νομοθεσίας. Η Ειδική Γραμματεία Υδάτων έχει προτείνει και βρίσκεται υπό διαβούλευση η ανάπτυξη μίας μόνιμης Ελληνο-Βουλγαρικής Τεχνικής Επιτροπής για την προστασία από τις πλημμύρες και τη διαχείριση των υδατικών πόρων για τις 3 λεκάνες απορροής που μοιράζονται μεταξύ Ελλάδος και Βουλγαρίας, με χρηματοδότηση από το Πρόγραμμα Συνεργασίας INTERREG V-A Ελλάδα-Βουλγαρία 2014-2020 και ειδικότερα στο έργο “Integrated actions for joint coordination and responsiveness to flood risks in the Cross Border area”.

Η Βουλγαρία έχει διαχωριστεί σε τέσσερις (4) ΠΛΑΠ σύμφωνα με την Οδηγία 2000/60/ΕΚ. Από αυτές, το βουλγαρικό τμήμα της διασυνοριακής λεκάνης του Στρυμόνα ανήκει στην ΠΛΑΠ BG4000, με έδρα την πόλη του Blagoevgrad.

7.3.12.5 Ζώνες Δυνητικά Υψηλού Κινδύνου Πλημμύρας Υδατικού Διαμερίσματος EL11

Με βάση τη Μεθοδολογία που αναπτύσσεται στο Κεφάλαιο 7.2 οι Ζώνες Δυνητικά Υψηλού Κινδύνου Πλημμύρας στο ΥΔ EL11 «Ανατολική Μακεδονία» όπως προκύπτουν κατά την 1^η Αναθεώρηση της Προκαταρκτικής Αξιολόγησης Κινδύνων Πλημμύρας είναι οι ακόλουθες:

1. EL11APSF001 Χαμηλή ζώνη λεκάνης ρ. Απροβάλας
2. EL11APSF002 Χαμηλές ζώνες ρεμάτων παραλίας Ν. Καβάλας από Νέα Πέραμο έως Καβάλα
3. EL11APSF003 Χαμηλή ζώνη λεκάνης π. Στρυμόνα και παραλίμνια ζώνης της Κερκίνης, χαμηλή ζώνη λεκάνης π. Αγγίτη, συμπεριλαμβανομένου του κάμπου των Τεναγών Φιλίππων, και ρεμάτων Πηγαδούλι, Πλατανόρεμα και Μαρμαρά
4. EL11APSF004 Χαμηλή ζώνη άνω ρου Στρυμόνα αμέσως κατάντη των συνόρων
5. EL11APSF005 Χαμηλή ζώνη κλειστής λεκάνης Οχυρού

Στον Πίνακα που ακολουθεί δίνονται τα ακόλουθα:

- Ο κωδικός, η ονομασία και η έκταση των Αναθεωρημένων Ζωνών Δυνητικά Υψηλού Κινδύνου Πλημμύρας του Υδατικού Διαμερίσματος
- Οι βασικές αλλαγές/διαφοροποιήσεις που έχουν επέλθει σε σχέση με την 1^η Προκαταρκτική Αξιολόγηση Κινδύνων Πλημμύρας του 2012
- Τα ανάλογα στοιχεία των ΖΔΥΚΠ που είχαν οριστεί στην 1^η Προκαταρκτική Αξιολόγηση Κινδύνων Πλημμύρας (2012) και αντιστοιχούν στις νέες Αναθεωρημένες Ζώνες.
- Η συμμετοχή των Αναθεωρημένων ΖΔΥΚΠ στη συνολική έκταση του ΥΔ και η διαφοροποίηση της συνολικής έκτασης τους σε σχέση με αυτή των ΖΔΥΚΠ που είχαν οριστεί στην 1^η Προκαταρκτική Αξιολόγηση Κινδύνων Πλημμύρας.

Τα όρια των Αναθεωρημένων Ζωνών Δυνητικά Υψηλού Κινδύνου Πλημμύρας παρουσιάζονται στο σχήμα που ακολουθεί τον πίνακα

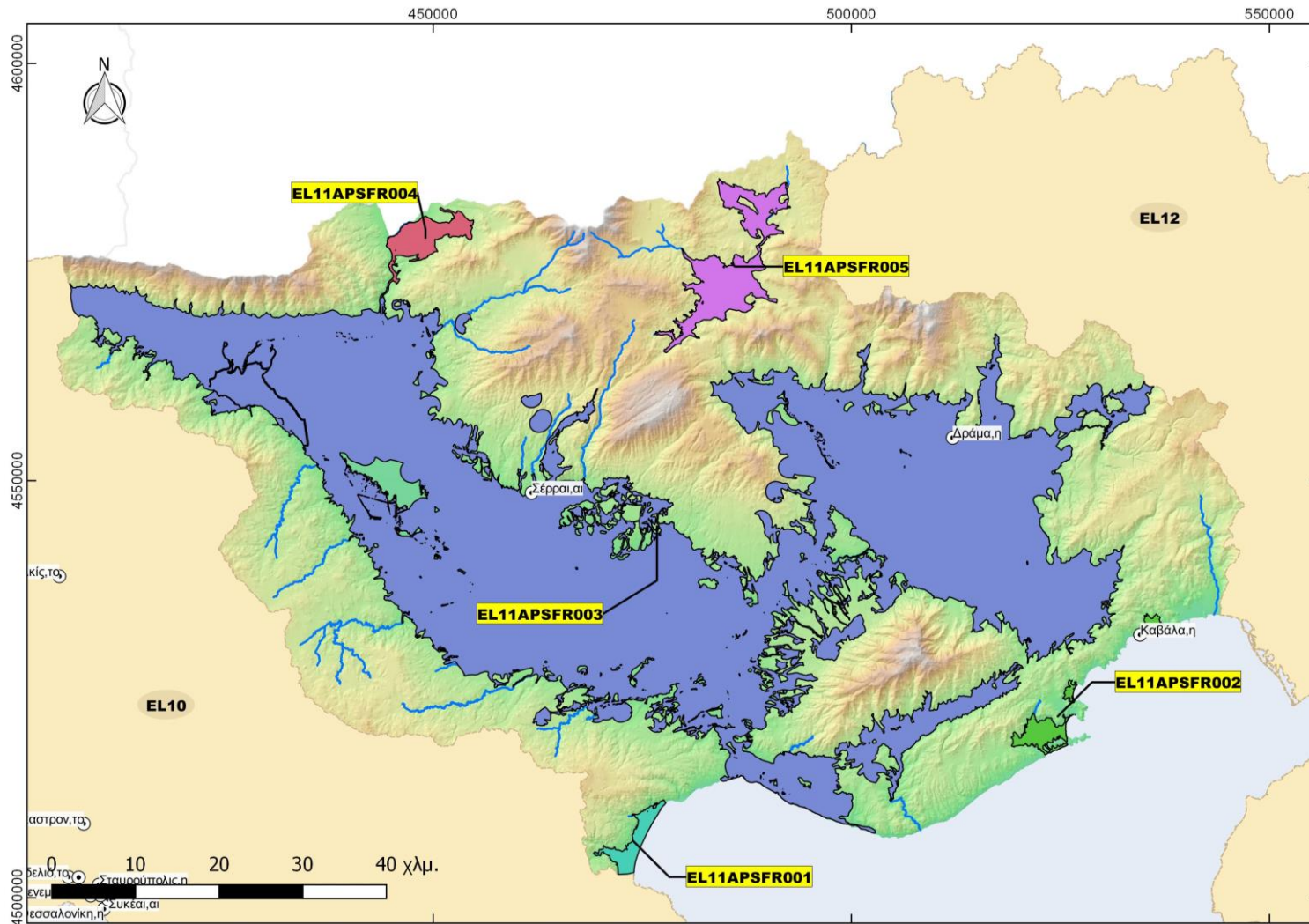
Πίνακας 7-11: Ζώνες Δυνητικά Υψηλού Κινδύνου Πλημμύρας- ΥΔ 11 : Ανατολική Μακεδονία

Συνολική έκταση ΥΔ (km²): 7.319

α/α	1 ^η ΑΝΑΘΕΩΡΗΣΗ ΠΡΟΚΑΤΑΡΚΤΙΚΗ ΑΞΙΟΛΟΓΗΣΗ ΚΙΝΔΥΝΩΝ ΠΛΗΜΜΥΡΑΣ (2019)				ΠΡΟΚΑΤΑΡΚΤΙΚΗ ΑΞΙΟΛΟΓΗΣΗ ΚΙΝΔΥΝΩΝ ΠΛΗΜΜΥΡΑΣ (2012)		
	Κωδικός	Όνομασία	Έκταση (km ²)	Αλλαγές στη 2 ^η Προκαταρκτική	Κωδικός	Όνομασία	Έκταση (km ²)
1	EL11APSFRO01	Χαμηλή ζώνη λεκάνης ρ. Απροβάλας		Διευρύνεται με βάση τα αποτελέσματα του 1 ^{ου} ΣΔΚΠ για πλημμύρες T1000	GR11RAK0001	Χαμηλή ζώνη λεκάνης ρ. Απροβάλας	18
2	EL11APSFRO02	Χαμηλές ζώνες ρεμάτων παραλίας Ν. Καβάλας από Νέα Πέραμο έως Καβάλα		Διευρύνεται με βάση τα αποτελέσματα του 1 ^{ου} ΣΔΚΠ για πλημμύρες T1000, Εντάσσονται χαμηλές ζώνες παραλιακής ζώνης έως την Καβάλα όπου έχουν καταγραφεί ιστορικά συμβάντα. Αλλαγή Ονομασίας	GR11RAK0002	Χαμηλή ζώνη λεκάνης ρ. Ν. Περάμου	16
3	EL11APSFRO03	Χαμηλή ζώνη λεκάνης π. Στρυμόνα και παραλίμνια ζώνης της Κερκίνης, χαμηλή ζώνη λεκάνης π. Αγγίτη, συμπεριλαμβανομένου του κάμπου των Τεναγών Φιλίππων, και ρεμάτων Πηγαδούλι, Πλατανόρεμα και Μαρμαρά		Διευρύνεται με βάση τα αποτελέσματα του 1 ^{ου} ΣΔΚΠ για πλημμύρες T1000, Εντάσσονται χαμηλές ζώνες πλησίον της περιοχής όπου έχουν καταγραφεί ιστορικά συμβάντα	GR11RAK0003	Χαμηλή ζώνη λεκάνης π. Στρυμόνα και παραλίμνια ζώνης της Κερκίνης, χαμηλή ζώνη λεκάνης π. Αγγίτη, συμπεριλαμβανομένου του κάμπου των Τεναγών Φιλίππων, και ρεμάτων Πηγαδούλι, Πλατανόρεμα και Μαρμαρά	2.664

**ΥΠΟΥΡΓΕΙΟ ΠΕΡΙΒΑΛΛΟΝΤΟΣ ΚΑΙ ΕΝΕΡΓΕΙΑΣ / ΓΕΝΙΚΗ ΓΡΑΜΜΑΤΕΙΑ ΦΥΣΙΚΟΥ ΠΕΡΙΒΑΛΛΟΝΤΟΣ & ΥΔΑΤΩΝ
ΓΕΝΙΚΗ ΔΙΕΥΘΥΝΣΗ ΥΔΑΤΩΝ / ΔΙΕΥΘΥΝΣΗ ΠΡΟΣΤΑΣΙΑΣ ΚΑΙ ΔΙΑΧΕΙΡΙΣΗΣ ΥΔΑΤΙΝΟΥ ΠΕΡΙΒΑΛΛΟΝΤΟΣ**

α/α	1 ^η ΑΝΑΘΕΩΡΗΣΗ ΠΡΟΚΑΤΑΡΚΤΙΚΗ ΑΞΙΟΛΟΓΗΣΗ ΚΙΝΔΥΝΩΝ ΠΛΗΜΜΥΡΑΣ (2019)				ΠΡΟΚΑΤΑΡΚΤΙΚΗ ΑΞΙΟΛΟΓΗΣΗ ΚΙΝΔΥΝΩΝ ΠΛΗΜΜΥΡΑΣ (2012)		
	Κωδικός	Ονομασία	Έκταση (km ²)	Αλλαγές στη 2 ^η Προκαταρκτική	Κωδικός	Ονομασία	Έκταση (km ²)
4	EL11APSF004	Χαμηλή ζώνη άνω ρου Στρυμόνα αμέσως κατόντη των συνόρων		Διευρύνεται με βάση τα αποτελέσματα του 1 ^{ου} ΣΔΚΠ για πλημμύρες T1000	GR11RAK0004	Χαμηλή ζώνη άνω ρου Στρυμόνα αμέσως κατόντη των συνόρων	31
5	EL11APSF005	Χαμηλή ζώνη κλειστής λεκάνης Οχυρού		Διευρύνεται με βάση τα αποτελέσματα του 1 ^{ου} ΣΔΚΠ για πλημμύρες T1000	GR11RAK0005	Χαμηλή ζώνη κλειστής λεκάνης Οχυρού	87
	ΣΥΝΟΛΟ						2.817
	Ποσοστό στο σύνολο του ΥΔ (%)						38,5%



Εικόνα 7-12: Υδατικό Διαμέρισμα Ανατολικής Μακεδονίας (EL11)
Ζώνες Δυνητικά Υψηλού Κινδύνου Πλημμύρας (Οκτώβριος 2019)

7.3.13 Υδατικό Διαμέρισμα EL12 «Θράκη»

7.3.13.1 Θέση-Διοικητική Διάρθρωση - Βασικά χαρακτηριστικά

Το ΥΔ EL12 «Θράκη» περιλαμβάνει το κεντρικό και ανατολικό τμήμα της Περιφέρειας Ανατολικής Μακεδονίας – Θράκης και συγκεκριμένα τις Περιφερειακές Ενότητες Δράμας (ανατολικό τμήμα, 45,8%), Καβάλας (ανατολικό τμήμα και νήσος Θάσος, 48%), Ξάνθης (100%), Ροδόπης (100%) και Έβρου (100%).

Το Υδατικό Διαμέρισμα ορίζεται βόρεια από τη γραμμή των συνόρων Ελλάδας-Βουλγαρίας και τον υδροκρίτη των λεκανών Νέστου-Οχυρού, ανατολικά από τη γραμμή των συνόρων Ελλάδας-Τουρκίας μέχρι τον Κόλπο Αίνου, δυτικά από τον υδροκρίτη των λεκανών Νέστου-Οχυρού, Νέστου-Στρυμόνα, Νέστου-ρέματος Νέας Καρβάλης και τον υδροκρίτη των παραλιακών ρεμάτων Χρυσούπολης μέχρι τον Κόλπο της Καβάλας.

Το ΥΔ Θράκης, είναι κατά το μεγαλύτερο μέρος του (49.77%) πεδινό. Γενικά, η κατανομή των υψομέτρων έχει ως εξής: το 21.89% της έκτασης του ΥΔ έχει υψόμετρο πάνω από 600m, το 30.15% μεταξύ 200 και 600m, και το 49.77% έχει υψόμετρο μικρότερο των 200m. Οι κλίσεις του εδάφους στο ΥΔ Θράκης έχουν ως εξής: το 44.78% της έκτασης του ΥΔ χαρακτηρίζεται από επίπεδο ανάγλυφο με κλίσεις 0-5%, το 13.33% της έκτασης του ΥΔ χαρακτηρίζεται από κυματώδες ανάγλυφο με κλίσεις 5-10%, το 27.88% της έκτασης του ΥΔ χαρακτηρίζεται από λοφώδες ανάγλυφο με κλίσεις 10-30%, και το 15.82% της έκτασης του ΥΔ χαρακτηρίζεται από επικλινές ανάγλυφο με κλίσεις >30%.

Στο ΥΔ Θράκης επικρατούν τα δάση με συγκόμωση >75% (46.05%) και ακολουθούν οι καλλιέργειες σιτηρών (11.25%), οι πυκνές καλλιέργειες (11.05%), τα δάση με συγκόμωση 50-75% (7.86%), οι ευρείες γραμμικές καλλιέργειες (6.98%) και οι χορτολιβαδικές εκτάσεις (5.49%). Οι υπόλοιπες χρήσεις, αστικές περιοχές με πυκνή δόμηση (αδιαπέρατες επιφάνειες > 40%), χωριά και οικισμοί με αραιή δόμηση (αδιαπέρατες επιφάνειες <40%), δάση με συγκόμωση 25-50%, αδιαπέρατες επιφάνειες και επιφάνειες νερού, δενδρόκηποι ή δενδροκαλλιέργειες και γυμνό έδαφος καταλαμβάνουν ποσοστό 11.33% συνολικά.

Το Υδατικό Διαμέρισμα Θράκης έχει έκταση 11.243 km², από τα οποία τα 564 km² ανήκουν στα νησιά Θάσο και Σαμοθράκη. Ο πληθυσμός του με βάση τα πληθυσμιακά μεγέθη της Απογραφής του) είναι 410 560 κάτοικοι

7.3.13.2 Υδρολογικά στοιχεία Υδατικού Διαμερίσματος EL12

Το ΥΔ της Θράκης περιλαμβάνει τις Λεκάνες Απορροής Νέστου (EL1207), Ρεμάτων Ξάνθης - Ξηροπόταμου (EL1208), Ρεμάτων Κομοτηνής - Λουτρού Έβρου (EL1209), Έβρου (EL1210) και Θάσου - Σαμοθράκης (EL1242), σύμφωνα με την υπ' αριθμ. οικ. 706/16.07.10 απόφαση (ΦΕΚ 1383/Β'/02.09.2010) της Εθνικής Επιτροπής Υδάτων, έτσι όπως διορθώθηκε και ισχύει, με έκταση EL07: 2.975,5 km², EL08: 1.663,6 km², EL09: 1.958,4 km², EL10: 4.080,9 km² και EL42: 564,3 km².

Οι κύριες υδρολογικές λεκάνες του διαμερίσματος είναι οι λεκάνες του Έβρου, Νέστου, Φιλιουρή και Ξηρορέματος (Κομψάτου). Οι λεκάνες του Έβρου και του Νέστου είναι διασυνοριακές λεκάνες, τις μοιράζεται η Ελλάδα με την Βουλγαρία (Νέστου) και με την Βουλγαρία και την Τουρκία (Έβρου). Τα υδατορεύματα που διασχίζουν την μεθόριο γραμμή μεταξύ των χωρών είναι, στη λεκάνη του Νέστου, εκτός του ίδιου του π. Νέστου και ο π. Δεσπάτης, στη δε λεκάνη του Έβρου, οι π. Άρδας και

Ερυθροπόταμος. Ο π. Έβρος αποτελεί την συνοριακή γραμμή μεταξύ Ελλάδας και Τουρκίας, εκτός από μικρό τμήμα στην περιοχή της Νέας Βύσσας όπου ο ποταμός κινείται εντός τουρκικού εδάφους.

Ο Έβρος είναι ο δεύτερος σε μέγεθος ποταμός της Ανατολικής Ευρώπης, πηγάζει από την οροσειρά Ρίλα της δυτικής Βουλγαρίας στα νότια της Σόφιας και εκβάλλει στο Θρακικό Πέλαγος. Η συνολική έκταση της λεκάνης του Έβρου είναι 53.000 km² εκ των οποίων τα 35.085 km² (66,2%) ανήκουν στην Βουλγαρία, τα 14.575 km² (27,5%) ανήκουν στην Τουρκία, και τα 3.340 km² (6,3%) ανήκουν στην Ελλάδα. Στο ελληνικό τμήμα υπάρχουν τρεις επιμέρους υπολεκάνες, αυτές του παραπόταμου Άρδα, που εισέρχεται βορειοδυτικά στο ελληνικό τμήμα από τη Βουλγαρία, του Ερυθροπόταμου λίγο νοτιότερα και του Έβρου στο υπόλοιπο τμήμα της.

Ο ποταμός Νέστος πηγάζει από το όρος Ρίλα στην κεντρική Βουλγαρία και εκβάλλει στο Θρακικό πέλαγος. Η συνολική λεκάνη απορροής του ποταμού Νέστου ανέρχεται σε 5.184 km² με τα 3.437 m² να βρίσκονται επί Βουλγαρικού εδάφους. Στην έκταση αυτή δεν συνηγορούνται τα 565 km² περίπου που αντιστοιχούν στην λεκάνη απορροής του φράγματος Δεσπάτη στη Βουλγαρία, τα νερά της οποίας εκτρέπονται σχεδόν στο σύνολό τους και δεν φθάνουν στην ελληνική μεθόριο. Η απορροή στη λεκάνη του π. Νέστου ελέγχεται από τη λειτουργία των ΥΗ φραγμάτων Θησαυρού και Πλατανόβρυσης ενώ προγραμματίζεται και η κατασκευή του ΥΗΕ Τεμένους.

Η λεκάνη Φιλιουρή έχει έκταση 1.486 km². Η λεκάνη Ξηρορέματος (Κομψάτου) έχει έκταση 596 km² και αποστραγγίζεται στη λιμνοθάλασσα της Βιστωνίδας. Πλην των ανωτέρω, ο Κόσυνθος, το ρέμα του Λουτρού και το ρέμα του Αράπη αποτελούν τα κυριότερα ποτάμια συστήματα μη μόνιμης ροής στο ΥΔ. Μέσω των συστημάτων αυτών αποστραγγίζεται επιφανειακά προς τη θάλασσα το νότιο τμήμα της Οροσειράς της Ροδόπης. Σήμερα μελετάται από το Υπουργείο Αγροτικής Ανάπτυξης και Τροφίμων (ΥΠ.Α.Α.Τ.) η κατασκευή φράγματος ταμίευσης νερού επί του ποταμού Κομψάτου (φράγμα Ιάσμου) για την ικανοποίηση των αναγκών άρδευσης της πεδιάδας Κομοτηνής. Με την ολοκλήρωση του φράγματος η απορροή στη λεκάνη του π. Κομψάτου θα είναι ελεγχόμενη.

Στο ΥΔ Θράκης περιλαμβάνεται η φυσική λίμνη Ισμαρίδα (Μητρικού), έκτασης 1,87 km², και η λιμνοθάλασσα Βιστωνίδα. Περιλαμβάνονται επίσης οι τεχνητές λίμνες Θησαυρού, έκτασης 13,26 km², και Πλατανόβρυσης, έκτασης 3,25 km², επί του ποταμού Νέστου, οι οποίοι τροφοδοτούν αντίστοιχα υδροηλεκτρικά έργα της ΔΕΗ, ο ταμιευτήρας Γρατινής, έκτασης 1,43 km², που χρησιμοποιείται για την ψύξη του ΑΗΣ Κομοτηνής και για άρδευση, ο ταμιευτήρας Αισύμης, έκτασης 0,98 km², που χρησιμοποιείται για ύδρευση και ο ταμιευτήρας Ν. Αδριανής, έκτασης 0,62 km², που χρησιμοποιείται για άρδευση.

Η ετήσια βροχόπτωση κυμαίνεται στα παράκτια και το νησιωτικό τμήμα μεταξύ 500 και 600 mm, στο εσωτερικό μεταξύ 600 και 1.000 mm, ενώ στα βόρεια ορεινά ξεπερνά τα 1.000 mm.

7.3.13.3 Σημαντικά έργα υποδομής

Αναφέρονται στα σημαντικά έργα υποδομής στο ΥΔ σύμφωνα με τα στοιχεία του εγκεκριμένου ΣΔΚΠ (ΦΕΚ 2688 Β / 6.07.2018).

Εντός του ΥΔ Θράκης εντοπίζονται τμήματα από τους εξής οδικούς άξονες: 1) Εγνατία Οδός Α2 Ηγουμενίτσα – Κήποι Έβρου, 2) Εθνική Οδός 2 Κρυσταλλοπηγή (σύνορα με Αλβανία) – Βατοχώρι – Πισοδέρι – Φλώρινα – Έδεσσα – Γιαννιτσά – Νέα Χαλκηδόνα – Θεσσαλονίκη – Λαγκαδίκια – Αμφίπολη – Καβάλα – Τοξότες – Ξάνθη – Πόρτο Λάγος – Κομοτηνή – Μέση – Αλεξανδρούπολη – Φέρρες – Αρδάνιο – Γέφυρα Έβρου, 3) Εθνική Οδός 14 Δράμα – Παρανέστι – Σταυρούπολη – Ξάνθη,

4) Εθνική Οδός 51 Αρδάνιο – Διδυμότειχο – Ορεστιάδα – Καστανιές - Τουρκικά σύνορα, 5) Εθνική Οδός 53 Αλεξανδρούπολη – Αισύμη – Δέρειο - Βουλγαρικά σύνορα, 7) Εθνική Οδός 55 Ξάνθη – Εχίνος – Βουλγαρικά σύνορα και 8) Εθνική Οδός 69 Λιμένας – Λιμενάρια Θάσου.

Επίσης, διέρχεται τμήμα του σιδηροδρομικού δικτύου και έντεκα λιμενικές εγκαταστάσεις (1. Λιμένας Αλεξανδρούπολης, 2. Λιμάνι Κεραμωτής Καβάλας, 3. Λιμάνι Πόρτο Λάγους Ξάνθης, 4. Λιμάνι Αβδήρων Ξάνθης, 5. Λιμάνι Θάσου, 6. Λιμάνι Πρίνου Θάσου, 7. Λιμάνι Λιμεναρίων Θάσου, 8. Λιμάνι Σαμοθράκης – Καμαριώτισσα, 9. Λιμάνι Θέρμα – Σαμοθράκη, 10. Λιμάνι Ποτού Θάσου, 12. Λιμάνι Μαριών Θάσου).

Επίσης, εντοπίζονται πέντε εν ενεργεία Εγκαταστάσεις Επεξεργασίας Λυμάτων (ΕΕΛ) (Κομοτηνής, Ξάνθης, Χρυσούπολης, Παναγίας – Ποταμιάς και Θάσου), δύο σε λειτουργία ΧΥΤΑ (Κομοτηνής και Τοπείρου) και εννιά αποκατεστημένοι (Σαμοθράκη, Θερμά, Χαϊδευτό, Φέρες, Χρυσούπολη, Σουφλί, Σιδηρονέρι, Διδυμότειχο και Ορεστιάδα) και ένας ανενεργός ΧΑΔΑ (Αλεξανδρούπολη).

Βάσει των όσων αναφέρονται στον Επικαιροποιημένο Περιφερειακό Σχεδιασμό Διαχείρισης Στερεών Αποβλήτων Ανατολικής Μακεδονίας και Θράκης (ΠΕΣΔΑ ΑΜΘ) - (εγκρίθηκε με την υπ' αριθμό οικ. ΚΥΑ 61076/5267/15-12-2016 (ΦΕΚ Β', 4123/21-12-2016), τα προβλεπόμενα έργα είναι δεκαέξι ΣΜΑ σε Φέρες, Σουφλί, Διδυμότειχο, Ν. Βύσσα, Αλεξανδρούπολη, Κομοτηνή, Σάπες, Ξάνθη, Καβάλα, Θάσο, Χρυσούπολη, Δράμα, Κ. Νευροκόπι, Προσοτσάνη, Παρανέστι και Σαμοθράκη, τρεις ΧΥΤΥ σε Ανατολικό τομέα (Αλεξ/πολης) για εξυπηρέτηση ΠΕ Ροδόπης και Έβρου, Ξάνθη και Κομοτηνή καθώς και χωροθέτηση "μικρών" ΧΥΤ σε Σαμοθράκη και Θάσο, μια ΜΕΑ σε Αλεξανδρούπολη (Ανατολικός τομέας), δύο νησιωτικές ΜΕΑ στη Σαμοθράκη και τη Θάσο, μικρές αποκεντρωμένες ΜΕΑ στη Δράμα, Ξάνθη και βόρειο Έβρο καθώς και τρεις μονάδες κομποστοποίησης βιοαποβλήτων στην Αλεξ/πολη, Κομοτηνή και Κρηνίδες Καβάλας, καθώς και οκτώ ΚΔΑΥ σε Αλεξ/πολη, Διδυμότειχο, Ξάνθη, Καβάλα, Κομοτηνή, Δράμα, Θάσο και Σαμοθράκη.

7.3.13.4 Πλαίσιο συνεργασίας για τις διασυνοριακές λεκάνες

Οι λεκάνες απορροής που μοιράζεται η Ελλάδα με τις γειτονικές της προς βορρά χώρες, στο Υδατικό Διαμέρισμα Θράκης είναι η λεκάνη απορροής Νέστου (με την Βουλγαρία) και η λεκάνη απορροής του Έβρου (Άρδας και Ερυθροπόταμος με τη Βουλγαρία και Έβρος με την Τουρκία).

Στον τομέα της διακρατικής συνεργασίας για τη διαχείριση των διασυνοριακών υδατικών πόρων ισχύουν οι ακόλουθες διακρατικές συμφωνίες μεταξύ Ελλάδος και Βουλγαρίας: α) η Συμφωνία μεταξύ Ελλάδας-Βουλγαρίας για τη συνεργασία στην χρησιμοποίηση των υδάτων των ποταμών που διαρρέουν τα εδάφη των δύο χωρών (ΝΔ 4393/1964, ΦΕΚ 193 Α') και β) η Συμφωνία Ελλάδας-Βουλγαρίας για τα νερά του Νέστου (1995), η οποία κυρώθηκε από τη χώρα μας με το Ν. 2402/1995 (ΦΕΚ Α 98) και προβλέπει ότι η Ελλάδα εξασφαλίζει ετησίως το 29% της απορροής του ποταμού όπως αυτή μετράται στα σύνορα των δύο χωρών.

Στις 27 Ιουλίου 2010 υπογράφηκε Κοινή Διακήρυξη μεταξύ της Υπουργού Περιβάλλοντος, Ενέργειας και Κλιματικής Αλλαγής της Ελλάδας και του Υπουργού Περιβάλλοντος και Υδάτων της Βουλγαρίας «Για την κατανόηση και τη συνεργασία στον τομέα της χρήσης των υδατικών πόρων στις αντίστοιχες επικράτειες των κοινών λεκανών απορροής ποταμού που μοιράζονται η Δημοκρατία της Βουλγαρίας και η Ελληνική Δημοκρατία». Η διακήρυξη επιβεβαιώνει την πρόθεση των δύο χωρών να συνεργασθούν σε θέματα διαχείρισης των υδατικών πόρων των διασυνοριακών λεκανών απορροής.

Πιο συγκεκριμένα, οι δύο χώρες ως μέλη της Ευρωπαϊκής Ένωσης οφείλουν να εναρμονιστούν με τις διατάξεις της Οδηγίας 2007/60/ΕΚ. Έτσι λοιπόν, διακηρύσσουν την ετοιμότητα και κατανόησή τους για συνεχή διάλογο και συνεργασία στον τομέα της προστασίας των υδάτων και του περιβάλλοντος σε όλα τα εμπλεκόμενα επίπεδα και την ετοιμότητά τους για ανταλλαγή πληροφοριών. Επίσης, η διμερής συνεργασία θα συντονίζεται και θα υλοποιείται στη βάση και εντός του πλαισίου των σχετικών εθνικών νομοθεσιών και των δύο χωρών, σε συμφωνία με τις Οδηγίες της Ευρωπαϊκής Ένωσης και της κοινής στρατηγικής της. Τα Μέρη θα συνεργάζονται για την εφαρμογή ενός κοινού σχεδίου διαχείρισης πλημμύρας ή την εφαρμογή χωριστών αλλά συντονισμένων σχεδίων για κάθε λεκάνη απορροής ποταμού σε συμφωνία με την Οδηγία 2007/60/ΕΚ. Στο πλαίσιο της Κοινής Διακήρυξης επιβεβαιώνεται η κοινή βούληση των δύο χωρών για εγκατάσταση και συντήρηση συστήματος πρόωρης προειδοποίησης από τις πλημμύρες των ποταμών Στρυμόνα, Έβρου, Νέστου και του Άρδα στις αντίστοιχες επικράτειες της κάθε χώρας. Στις 16 Μαΐου 2011 στη βάση της εν λόγω Κοινής Διακήρυξης πραγματοποιήθηκε στη Δράμα συνάντηση μεταξύ εθνικών αντιπροσωπειών, όπου συστήθηκε Κοινή Ομάδα Εργασίας Εμπειρογνομόνων (ΚΟ) (για περισσότερες πληροφορίες βλ. [ιστοσελίδα του ΥΠΕΝ](#)), με αντικείμενο την συνεργασία σε θέματα υδάτων και περιβάλλοντος στις διασυνοριακές λεκάνες. Η Κοινή Ομάδα Εργασίας Εμπειρογνομόνων αποτελείται από:

Βουλγαρική πλευρά:

- Τον Διευθυντή της ΠΛΑΠ BG3000, ως Εθνικός Αντιπρόσωπος,
- Τον Διευθυντή της ΠΛΑΠ BG4000, ως Εθνικός Αντιπρόσωπος,
- Μια (1) θέση Αναπληρωτή Εθνικού Αντιπροσώπου,
- Έξι (6) ακόμα τακτικά μέλη

Ελληνική πλευρά:

- Τον Ειδικό Γραμματέα Υδάτων, ως Εθνικός Αντιπρόσωπος,
- Μια (1) θέση Αναπληρωτή Εθνικού Αντιπροσώπου,
- Τρία (3) μέλη από το Υπουργείο Παραγωγικής Ανασυγκρότησης, Περιβάλλοντος και Ενέργειας (ΥΠΑΠΕΝ)
- Ένα (1) μέλος από την ΓΓ Πολιτικής Προστασίας,
- Ένα (1) μέλος από την Δ/νση Υδάτων ΑΜΘ,
- Ένα (1) μέλος από την Δ/νση Υδάτων ΚΜ,
- Ένα (1) μέλος από το Υπουργείο Εξωτερικών (ΥΠΕΞ).

Μετά την σύστασή της στις 16 Μαΐου 2011 η ΚΟ έχει συνεδριάσει πέντε φορές. στις 12 Οκτωβρίου 2011 στη Σόφια, στις 23 Απριλίου 2013 στη Θεσσαλονίκη, στις 8 Μαΐου 2014 στην Αθήνα, στις 13 Μαΐου 2016 στο Sandanski και στις 21 Ιουνίου 2017 στην Καβάλα. Στην 2η συνάντηση στη Σόφια, η κοινή ομάδα συνέστησε τρεις υποομάδες εργασίας με αντικείμενα: α) πολιτικές τιμολόγησης, β) διοικητικά και νομοθετικά θέματα και γ) τεχνικά δεδομένα που απαιτούνται για την εφαρμογή των Οδηγιών 2000/60/ΕΚ και 2007/60/ΕΚ.

Η υποομάδα για τα τεχνικά δεδομένα έχει συνεδριάσει έκτοτε τέσσερις φορές, στις 26 Απριλίου του 2012 στην Καβάλα, στις 25-26 Ιουλίου 2013 στο Blagoevgrad, στην Αθήνα στις 23 Ιουνίου 2015 και στις 15 Φεβρουαρίου 2018 στη Σόφια.

Στο πλαίσιο των παραπάνω συναντήσεων της Κοινής Ομάδας Εργασίας Εμπειρογνομώνων και της υποομάδας για τα τεχνικά δεδομένα, συζητήθηκαν θέματα της Οδηγίας 2007/60/ΕΚ που αφορούσαν:

- Στην Προκαταρκτική Αξιολόγηση Κινδύνων Πλημμύρας. Έγινε ανταλλαγή πληροφοριών για την μεθοδολογία και τα κριτήρια που χρησιμοποιήσαν οι δύο χώρες για τον καθορισμό των Ζωνών Δυνητικά Υψηλού Κινδύνου Πλημμύρας (ΖΔΥΚΠ) και ανταλλαγή των χωρικών αρχείων με τις ΖΔΥΚΠ που προσδιόρισε η κάθε χώρα.
- Στην παραγωγή των Χαρτών Επικινδυνότητας και Κινδύνων πλημμύρας. Οι δύο πλευρές αντάλλαξαν πληροφορίες για τις μεθοδολογίες κατάρτισης των Χαρτών, τις περιόδους επαναφοράς των υδρολογικών σεναρίων και την εκτίμηση του πλημμυρικού κινδύνου. Η Βουλγαρία ανέλαβε να γνωστοποιήσει στην Ελλάδα τις πλημμυρικές παροχές αιχμής για τις Περιόδους Επαναφοράς 20, 50, 100 και 1 000 ετών για τους ποταμούς Έβρο, Άρδα, Στρυμόνα και Νέστο. Με την με α.π. 54-18-27/52.2015 Ρηματική Διακοίνωση του Υπουργείου Εξωτερικών της Βουλγαρίας, δόθηκαν στην ελληνική πλευρά τιμές πλημμυρικών παροχών αιχμής στα σύνορα με τη Βουλγαρία. Σύμφωνα με την ίδια ρηματική ανακοίνωση, δίδεται η μέγιστη παροχή στον π. Νέστο, υπολογισμένη με βάση τις μετρήσεις του σταθμού στο Hadjidimono του Νέστου και στον σταθμό Saloncha στον ποταμό Bistritsa, χωρίς όμως να διατίθενται ιστορικά ή εκτιμημένα πλημμυρογραφήματα για αυτές τις αιχμές.

Η υποομάδα για τα τεχνικά δεδομένα συνεδρίασε για πρώτη φορά στην Καβάλα στις 26 Απριλίου 2012, όπου η κάθε πλευρά παρουσίασε την αντίστοιχη Προκαταρκτική Αξιολόγηση Κινδύνων Πλημμύρας. Συζητήθηκε η επιτάχυνση της διαδικασίας ανταλλαγής τεχνικών δεδομένων.

Στη συνάντηση στη Θεσσαλονίκη (23 Απριλίου 2013) συζητήθηκαν θέματα όπως η μεθοδολογία και τα κριτήρια που χρησιμοποιήθηκαν για τον προσδιορισμό των ΖΔΥΚΠ, οι Χάρτες Επικινδυνότητας και Κινδύνων Πλημμύρας, η διαβούλευση και το Πρόγραμμα Μέτρων.

Στη 2^η συνάντηση της υποομάδας εργασίας για τα τεχνικά δεδομένα στο Blagoevgrad στις 25-26 Ιουλίου 2013, συζητήθηκαν θέματα συνεργασίας μεταξύ των δύο χωρών και συμφωνήθηκαν κανόνες που θα ακολουθηθούν.

Στην Αθήνα, (8 Μαΐου 2014) συζητήθηκε οι δύο πλευρές να: (α) εκτιμήσουν την επικινδυνότητα των πλημμυρών και τους κινδύνους πλημμύρας στην επικράτειά τους και να ανταλλάξουν πληροφορίες σχετικά, (β) να συντονίσουν τα μέτρα που είναι απαραίτητα τόσο ανάντη όσο και κατόντη για να μειωθεί ο κίνδυνος πλημμύρας στις λεκάνες απορροής, (γ) να συντονίσουν τις ενέργειές τους για τη δημόσια διαβούλευση.

Στην συνάντηση της υποομάδας τεχνικών δεδομένων στην Αθήνα στις 23 Ιουνίου 2015 συζητήθηκαν θέματα διασυνοριακών ποταμών όπως οι παροχές αιχμής.

Στην συνάντηση της 1^{ης} Αυγούστου 2016, υπογράφηκε στη Σόφια της Βουλγαρίας η Κοινή Διακήρυξη μεταξύ των Πρωθυπουργών Ελλάδος-Βουλγαρίας (Γ' Ανώτατο Συμβούλιο Συνεργασίας Ελλάδος-Βουλγαρίας), όπου αναφέρεται ρητά ότι οι δύο πλευρές «υπογράμμισαν τη σημασία της ενισχυμένης συνεργασίας για την επίτευξη των στρατηγικών στόχων του Προγράμματος Συνεργασίας Ελλάδος - Βουλγαρίας (Interreg V-A Greece Bulgaria 2014-2020)» και την εξασφάλιση αποτελεσματικών συστημάτων έγκαιρης προειδοποίησης. Ειδικότερα, στην ως άνω υπογραφέισα

Κοινή Διακήρυξη γίνεται εντονότερη και λεπτομερέστερη αναφορά στο ζήτημα της διαχείρισης των κοινών υδατικών πόρων Ελλάδος-Βουλγαρίας.

Στη συνάντηση των δύο πλευρών στις 21 Ιουνίου 2017 στη Καβάλα συζητήθηκε η πορεία προς τη βελτίωση του συντονισμού κατά τον δεύτερο κύκλο εφαρμογής της οδηγίας για τις πλημμύρες. Η συζήτηση βασίστηκε στα αποτελέσματα της συνεργασίας στον 1ο κύκλο της οδηγίας για τις πλημμύρες όπου οι δύο πλευρές συμφώνησαν σχετικά με την ανάγκη καλύτερου συντονισμού κατά τη διάρκεια του 2^{ου} κύκλου εφαρμογής της Οδηγίας για τις πλημμύρες.

Η 4^η συνάντηση της υποομάδας εργασίας για τα τεχνικά δεδομένα πραγματοποιήθηκε στη Σόφια της Βουλγαρίας στις 15 Φεβρουαρίου 2018. Έγιναν παρουσιάσεις σχετικά με την εφαρμογή της Οδηγίας 2007/60/ΕΚ και από τις δύο πλευρές. Συμφωνήθηκε να υπάρξει περαιτέρω συνεργασία ανάμεσα στις δύο χώρες για τις διασυνοριακές περιοχές.

Στο πλαίσιο των αρμοδιοτήτων της η Ειδική Γραμματεία Υδάτων έχει θέσει ως προτεραιότητα την προώθηση των θεμάτων διαχείρισης των διεθνώς διαμοιρασμένων ποταμών της Ελλάδος, με σκοπό την ενίσχυση της συνεργασίας σε πνεύμα καλής πίστης και την αντιμετώπιση του μείζονος ζητήματος των πλημμυρών στη βάση της ενωσιακής νομοθεσίας. Η Ειδική Γραμματεία Υδάτων έχει προτείνει και βρίσκεται υπό διαβούλευση η ανάπτυξη μίας μόνιμης Ελληνο-Βουλγαρικής Τεχνικής Επιτροπής για την προστασία από τις πλημμύρες και τη διαχείριση των υδατικών πόρων για τις 3 λεκάνες απορροής που μοιράζονται μεταξύ Ελλάδος και Βουλγαρίας, με χρηματοδότηση από το Πρόγραμμα Συνεργασίας INTERREG V-A Ελλάδα-Βουλγαρία 2014-2020 και ειδικότερα στο έργο "Integrated actions for joint coordination and responsiveness to flood risks in the Cross Border area".

Η Βουλγαρία έχει διαχωριστεί σε τέσσερις (4) ΠΛΑΠ σύμφωνα με την Οδηγία 2000/60/ΕΚ. Από αυτές, το βουλγαρικό τμήμα της διασυνοριακής λεκάνης του Νέστου ανήκει στην ΠΛΑΠ BG4000, με έδρα την πόλη του Blagoevgrad.

Όσον αφορά στη ΛΑΠ του Έβρου και τη συνεργασία με την Τουρκία στις 14 Μαΐου 2010 υπεγράφη Κοινή Διακήρυξη μεταξύ της τότε Υπ. Περιβάλλοντος, Ενέργειας και Κλιματικής Αλλαγής της Ελλάδας και του Υπ. για το Περιβάλλον και τα Δάση της Δημοκρατίας της Τουρκίας «για την εφαρμογή ενός συστήματος μόνιμης συνεργασίας για την αειφόρο ανάπτυξη της λεκάνης του Έβρου». Στη βάση της Κοινής Διακήρυξης συστάθηκε Κοινή Επιτροπή για τον ποταμό Έβρο η οποία πραγματοποίησε την πρώτη της συνεδρίαση στις 30 Μαΐου 2010 και συνέστησε Κοινή Ομάδα Εργασίας (ΟΕ) για την ανταλλαγή πληροφοριών για την ποιότητα και την ποσότητα των υδάτων του ποταμού και δεδομένα και εκτιμήσεις για τη διαχείριση του κινδύνου πλημμύρας στον ποταμό. Η ΟΕ έχει συνεδριάσει δύο φορές στις 24 Ιουνίου 2011 στην Αδριανούπολη και στις 8 Σεπτεμβρίου 2011 στην Αλεξανδρούπολη.

Μέχρι στιγμής έχει γίνει ανταλλαγή πληροφοριών σχετικά με τους διατιθέμενους σταθμούς παρακολούθησης (μετεωρολογικούς, βροχομετρικούς και υδρομετρικούς) στο έδαφος των δύο χωρών. Συμφωνήθηκε επίσης η χρήση ενιαίων συντεταγμένων, η συμφιλίωση των υψομέτρων των σταθμών λόγω διαφορετικών συστημάτων αναφοράς και η εγκατάσταση πλατφόρμας ηλεκτρονικής ανταλλαγής των σχετικών πληροφοριών.

Επίσης, συνεργασία υπήρξε και στο πλαίσιο του ελληνοβουλγαρικού προγράμματος «Εγκατάσταση συστήματος έγκαιρης προειδοποίησης πλημμυρών στην υδρολογική λεκάνη του ποταμού Άρδα για τη μείωση του κινδύνου στη διασυνοριακή ζώνη» (Flood warning system establishment in Arda river

basin for minimizing the risk in the cross border area) / δ.τ. «ARDAFORECAST», περί δημιουργίας συστήματος έγκαιρης προειδοποίησης πλημμυρών στον π. Άρδα.

Στο πλαίσιο του προγράμματος European Territorial Cooperation Programme, Greece – Bulgaria 2007-2013, το Περιφερειακό Ταμείο Ανάπτυξης της Περιφέρειας Ανατολικής Μακεδονίας-Θράκης σε συνεργασία με το National Institute Meteorology and Hydrology (Lead Partner), East Aegean River Basin Directorate, και το Δημοκρίτειο Πανεπιστήμιο Θράκης (Τμήμα Πολιτικών Μηχανικών) υλοποίησε το πρόγραμμα με τίτλο «Flood warning system establishment in Arda River Basin minimizing the risk in the cross border area» (ARDAFORECAST) συνολικού προϋπολογισμού 823.220,50 €.

Ο Άρδας είναι το ποτάμι που δημιουργεί τις πιο επικίνδυνες πλημμύρες στα νοτιοανατολικά των Βαλκανίων, οι οποίες λειτουργούν πολλαπλασιαστικά κατάντη προς Maritza / Έβρου προκαλώντας σοβαρές ζημιές κατά την BG-GR CBC περιοχή. Το έργο είναι αφιερωμένο στη δημιουργία, εγκατάσταση και προετοιμασία σε πραγματικό χρόνο ενός συστήματος προειδοποίησης για τις πλημμύρες, στην πρόληψη των πλημμυρών και στον καθορισμό μέτρων μετριασμού των πλημμυρών. Η τεχνική γραμμή της ανάπτυξης του έργου είναι η αξιοποίηση του συνόλου των πληροφοριών για την λεκάνη απορροής σε υπολογιστικά εργαλεία πρόβλεψης πλημμυρών.

Οι γενικοί στόχοι του έργου είναι η βελτίωση της διαχείρισης των κινδύνων πλημμύρας στην περιοχή των συνόρων, η αύξηση της αποτελεσματικότητας των μέτρων μετριασμού των πλημμυρών και τέλος ο καθορισμός πολιτικών πρόληψης των πλημμυρών ή μέτρων για τη βελτίωση της ασφάλειας και της ποιότητας ζωής.

Δεδομένα που αναπτύχθηκαν στο πλαίσιο του ARDAFORECAST αξιοποιήθηκαν στο 1^ο ΣΔΚΠ, με σημαντικότερο το πολύ βελτιωμένο ΨΜΕ του ελληνικού τμήματος της λεκάνης του Άρδα που βασίσθηκε στον εμπλουτισμό των υπαρχόντων υποβάθρων με στοιχεία ψηφιοποιημένα από χάρτες μικρής κλίμακας και στοιχεία επιτόπιας αποτύπωσης κρίσιμων σημείων. Η εργασία αυτή εκτελέσθηκε στο πλαίσιο του ARDAFORECAST από την ομάδα του Εργαστηρίου Διευθέτησης Ορεινών Υδάτων του Δημοκρίτειου Πανεπιστημίου Θράκης (ΔΠΘ) στην Ορεστιάδα, με υπεύθυνο τον Επίκουρο Καθηγητή Φώτη Π. Μαρή.

Πρέπει να σημειωθεί επίσης, ότι για τις εργασίες του προγράμματος διατέθηκαν από την Τουρκία υδρομετρικά στοιχεία από το 2005 και εντεύθεν σε διάφορες θέσεις επί του π. Έβρου και παραποτάμων αυτού. Τα δεδομένα αυτά αξιοποιήθηκαν στην υδρολογική ανάλυση για την κατάρτιση των Χαρτών Επικινδυνότητας και Κινδύνων Πλημμύρας της λεκάνης απορροής π. Έβρου.

7.3.13.5 Ζώνες Δυνητικά Υψηλού Κινδύνου Πλημμύρας Υδατικού Διαμερίσματος EL12

Με βάση τη Μεθοδολογία που αναπτύσσεται στο Κεφάλαιο 7.2 οι Ζώνες Δυνητικά Υψηλού Κινδύνου Πλημμύρας στο ΥΔ EL12 «Θράκη» όπως προκύπτουν κατά την 1^η Αναθεώρηση της Προκαταρκτικής Αξιολόγησης Κινδύνων Πλημμύρας είναι οι ακόλουθες:

- 1. EL12APSF001** Πεδιάδα Ξάνθης - Κομοτηνής (χαμηλές ζώνες ποταμών Νέστου, Κόσυνθου, Κομφάτου, Απροποτάμου, Μποσμπόζη, Φιλιουρή και παρόχθιες εκτάσεις λίμνης Βιστωνίδας)
- 2. EL12APSF002** Παρόχθιες περιοχές νοτίως Ν. Βύσσας και δέλτα π. Έβρου
- 3. EL12APSF003** Περιοχές δυτικά χ. Λουτρού

4. EL12APSF004 Περιοχές β. Έβρου και Άρδα

5. EL12APSF005 Χαμηλές ζώνες Ν. Θάσου

6. EL12APSF006 Χαμηλές ζώνες Ν. Σαμοθράκης

Στον Πίνακα που ακολουθεί δίνονται τα ακόλουθα:

- Ο κωδικός, η ονομασία και η έκταση των Αναθεωρημένων Ζωνών Δυνητικά Υψηλού Κινδύνου Πλημμύρας του Υδατικού Διαμερίσματος
- Οι βασικές αλλαγές/διαφοροποιήσεις που έχουν επέλθει σε σχέση με την 1^η Προκαταρκτική Αξιολόγηση Κινδύνων Πλημμύρας του 2012
- Τα ανάλογα στοιχεία των ΖΔΥΚΠ που είχαν οριστεί στην 1^η Προκαταρκτική Αξιολόγηση Κινδύνων Πλημμύρας (2012) και αντιστοιχούν στις νέες Αναθεωρημένες Ζώνες.
- Η συμμετοχή των Αναθεωρημένων ΖΔΥΚΠ στη συνολική έκταση του ΥΔ και η διαφοροποίηση της συνολικής έκτασης τους σε σχέση με αυτή των ΖΔΥΚΠ που είχαν οριστεί στην 1^η Προκαταρκτική Αξιολόγηση Κινδύνων Πλημμύρας.

Τα όρια των Αναθεωρημένων Ζωνών Δυνητικά Υψηλού Κινδύνου Πλημμύρας παρουσιάζονται στο σχήμα που ακολουθεί τον πίνακα

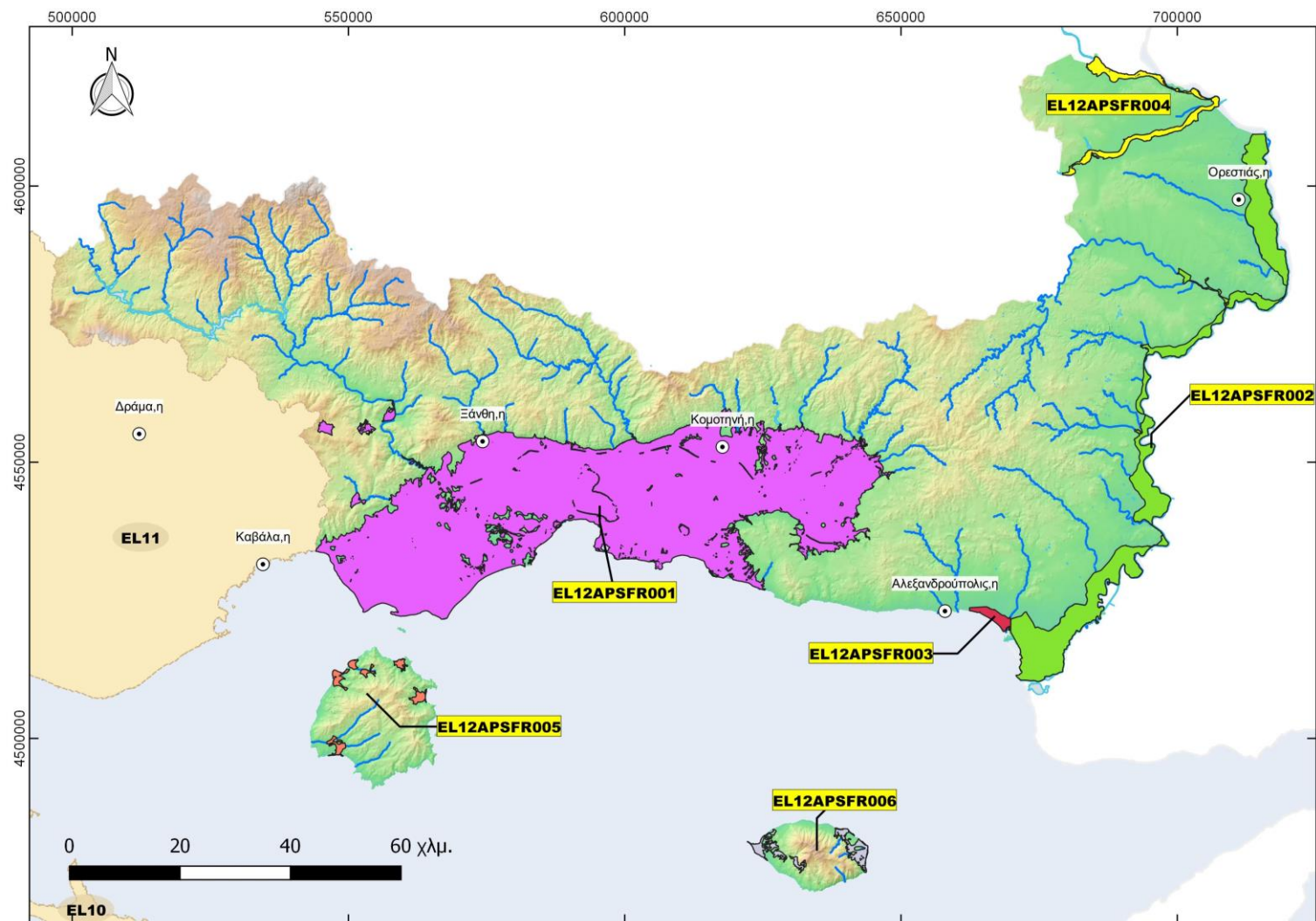
Πίνακας 7-12: Ζώνες Δυνητικά Υψηλού Κινδύνου Πλημμύρας-ΥΔ 12 : Θράκη

Συνολική έκταση ΥΔ (km²): 11.240

α/α	1 ^η ΑΝΑΘΕΩΡΗΣΗ ΠΡΟΚΑΤΑΡΚΤΙΚΗ ΑΞΙΟΛΟΓΗΣΗ ΚΙΝΔΥΝΩΝ ΠΛΗΜΜΥΡΑΣ (2019)				ΠΡΟΚΑΤΑΡΚΤΙΚΗ ΑΞΙΟΛΟΓΗΣΗ ΚΙΝΔΥΝΩΝ ΠΛΗΜΜΥΡΑΣ (2012)		
	Κωδικός	Ονομασία	Έκταση (km ²)	Αλλαγές στη 2 ^η Προκαταρκτική	Κωδικός	Ονομασία	Έκταση (km ²)
1	EL12APSF001	Πεδιάδα Ξάνθης - Κομοτηνής (χαμηλές ζώνες ποταμών Νέστου, Κόσυνθου, Κομψάτου, Απροποτάμου, Μποσμπόζη, Φιλιουρή και παρόχθιες εκτάσεις λίμνης Βιστωνίδας)	1955,3	Διευρύνεται με βάση τα αποτελέσματα του 1 ^{ου} ΣΔΚΠ για πλημμύρες Τ1000. Εντασσονται χαμηλές ζώνες πλησίον της περιοχής όπου έχουν καταγραφεί ιστορικά συμβάντα	GR12RAK0001	Πεδιάδα Ξάνθης - Κομοτηνής (χαμηλές ζώνες ποταμών Νέστου, Κόσυνθου, Κομψάτου, Απροποτάμου, Μποσμπόζη, Φιλιουρή και παρόχθιες εκτάσεις λίμνης Βιστωνίδας)	1.927
2	EL12APSF002	Παρόχθιες περιοχές νοτίως Ν. Βύσσας και δέλτα π. Έβρου	369,4	Διευρύνεται με βάση τα αποτελέσματα του 1 ^{ου} ΣΔΚΠ για πλημμύρες Τ1000	GR12RAK0002	Παρόχθιες περιοχές νοτίως Ν. Βύσσας και δέλτα π. Έβρου	369
3	EL12APSF003	Περιοχές δυτικά χ. Λουτρού	12,6	Δε διαφοροποιείται	GR12RAK0003	Περιοχές δυτικά χ. Λουτρού	13
4	EL12APSF004	Περιοχές β. Έβρου και Άρδα	52,9	Διευρύνεται με βάση τα αποτελέσματα του 1 ^{ου} ΣΔΚΠ για πλημμύρες Τ1000	GR12RAK0004	Περιοχές β. Έβρου και Άρδα	44

**ΥΠΟΥΡΓΕΙΟ ΠΕΡΙΒΑΛΛΟΝΤΟΣ ΚΑΙ ΕΝΕΡΓΕΙΑΣ / ΓΕΝΙΚΗ ΓΡΑΜΜΑΤΕΙΑ ΦΥΣΙΚΟΥ ΠΕΡΙΒΑΛΛΟΝΤΟΣ & ΥΔΑΤΩΝ
ΓΕΝΙΚΗ ΔΙΕΥΘΥΝΣΗ ΥΔΑΤΩΝ / ΔΙΕΥΘΥΝΣΗ ΠΡΟΣΤΑΣΙΑΣ ΚΑΙ ΔΙΑΧΕΙΡΙΣΗΣ ΥΔΑΤΙΝΟΥ ΠΕΡΙΒΑΛΛΟΝΤΟΣ**

α/α	1 ^η ΑΝΑΘΕΩΡΗΣΗ ΠΡΟΚΑΤΑΡΚΤΙΚΗ ΑΞΙΟΛΟΓΗΣΗ ΚΙΝΔΥΝΩΝ ΠΛΗΜΜΥΡΑΣ (2019)				ΠΡΟΚΑΤΑΡΚΤΙΚΗ ΑΞΙΟΛΟΓΗΣΗ ΚΙΝΔΥΝΩΝ ΠΛΗΜΜΥΡΑΣ (2012)		
	Κωδικός	Ονομασία	Έκταση (km ²)	Αλλαγές στη Προκαταρκτική 2 ^η	Κωδικός	Ονομασία	Έκταση (km ²)
5	EL12APSF005	Χαμηλές ζώνες Ν. Θάσου	20,5	ΝΕΑ ΠΕΡΙΟΧΗ			
6	EL12APSF006	Χαμηλές ζώνες Ν. Σαμοθράκης	28,1	ΝΕΑ ΠΕΡΙΟΧΗ			
	ΣΥΝΟΛΟ		2438,9				2.353
	Διαφορά σε σχέση με Προκαταρκτική 2012		+3,65%				
	Ποσοστό στο σύνολο του ΥΔ (%)		21,7%				20,9%



Εικόνα 7-13: Υδατικό Διαμέρισμα Θράκης (EL12)
Ζώνες Δυνητικά Υψηλού Κινδύνου Πλημμύρας (Οκτώβριος 2019)

7.3.14 Υδατικό Διαμέρισμα EL13 «Κρήτη»

7.3.14.1 Θέση-Διοικητική Διάρθρωση - Βασικά χαρακτηριστικά

Το Υδατικό Διαμέρισμα ΥΔ EL13 «Κρήτη» είναι το νοτιότερο διαμέρισμα της χώρας και αποτελείται από την ομώνυμη μεγαλόνησο μαζί με τα μικρά νησιά που βρίσκονται γύρω από αυτήν, με κυριότερα τη Γαύδο και το Δία. Περιλαμβάνει το σύνολο της Περιφέρειας Κρήτης και συγκεκριμένα τις Περιφερειακές Ενότητες Χανίων, Ρεθύμνης, Ηρακλείου και Λασιθίου.

Το ανάγλυφο του νησιού είναι έντονο με μεγάλους ορεινούς όγκους. Τα κυριότερα ορεινά συγκροτήματα είναι στα δυτικά τα Λευκά Όρη ή Μαδάρες (μέγιστο υψόμετρο 2453μ), στο κέντρο του νησιού ο Ψηλορείτης ή Ίδη με υψηλότερη κορυφή τον Τίμιο Σταυρό (υψόμετρο 2456μ), στα βόρεια ο Κουλούκωνας (μέγιστο υψόμετρο 1.083μ), στα νότια τα Αστερούσια (μέγιστο υψόμετρο 1.231μ), στο ανατολικό τμήμα η Δίκη (υψόμετρο 2.148μ) και ανατολικότερα τα Λασιθιώτικα Όρη ή Όρη της Σητείας (υψόμετρο 1476μ).

Εντός των μεγάλων ορεινών όγκων υπάρχουν σημαντικά οροπέδια όπως του Ομαλού και της Ασκυφού στα Λευκά Όρη και το Οροπέδιο Λασιθίου στη Δίκη. Στους πρόποδες των ορεινών όγκων αναπτύσσονται τα πιο εύφορα πεδινά τμήματα όπως η εκτεταμένη πεδιάδα από την περιοχή του Καστελίου Κισσάμου μέχρι την περιοχή της Άξου, η κοιλάδα της Μεσσαράς, και η Κοιλάδα Ηρακλείου - Μαλλίων, η πεδιάδα της Ιεράπετρας και η πεδιάδα του Αγ Νικολάου.

Μεγάλο τμήμα των ακτών της Κρήτης, κυρίως στο Νότιο τμήμα της, είναι βραχώδεις, απόκρημνες και δύσκολα προσπελάσιμες. Ανάμεσά τους σχηματίζονται εκτεταμένες ή και μικρότερες παραλίες με άμμο, βότσαλα, αμμοθίνες, αρμυρίκια και καλαμώνες.

Στο Υδατικό Διαμέρισμα Κρήτης (EL13) τα Δάση και οι ημιφυσικές περιοχές αφορούν στο 56% της έκτασής του. Η μεγαλύτερη ποσοστιαία κάλυψη απαντάται στη ΛΑΠ Ρεμάτων Ανατολικής Κρήτης (EL1341). Οι γεωργικές περιοχές καλύπτουν το 42% της έκτασης του ΥΔ, το 46% της ΛΑΠ Ρεμάτων Βορείου Τμήματος Χανίων - Ρεθύμνου - Ηρακλείου (EL1339), το 43% της ΛΑΠ Ρεμάτων Νοτίου Τμήματος Χανίων - Ρεθύμνου - Ηρακλείου (EL1340) και το 36% της ΛΑΠ Ρεμάτων Ανατολικής Κρήτης (EL1341). Οι τεχνητές επιφάνειες, που αφορούν κυρίως σε περιοχές οικιστικής ανάπτυξης και έργων υποδομής (λιμάνια, αεροδρόμια κλπ) καλύπτουν μόλις το 2% της έκτασης του ΥΔ. Η ΛΑΠ με το μεγαλύτερο ποσοστό τεχνητών επιφανειών είναι η ΛΑΠ Ρεμάτων Βορείου Τμήματος Χανίων - Ρεθύμνου - Ηρακλείου (3%).

Η συνολική έκτασή του είναι 8.345 km². Ο πληθυσμός του, με βάση τα απογραφικά στοιχεία της ΕΛ.ΣΤΑΤ του 2011 ήταν 623.065 κάτοικοι.

7.3.14.2 Υδρολογικά στοιχεία Υδατικού Διαμερίσματος EL13

Το Υδατικό Διαμέρισμα της Κρήτης περιλαμβάνει τις Λεκάνες Απορροής Ρεμάτων Βορείου Τμήματος Χανίων – Ρεθύμνου - Ηρακλείου (EL1339), Ρεμάτων Νοτίου Τμήματος Χανίων – Ρεθύμνου - Ηρακλείου (EL1340) και Ρεμάτων Ανατολικής Κρήτης (EL1341), σύμφωνα με την υπ' αριθμ. οικ. 706/16.07.10 απόφαση (ΦΕΚ 1383/Β'/02.09.2010) της Εθνικής Επιτροπής Υδάτων, έτσι όπως διορθώθηκε και ισχύει.

Το μεγαλύτερο τμήμα του νησιού (3/4 της επιφάνειας περίπου) είναι ορεινό. Τα βασικά ορεινά συγκροτήματα του ΥΔ είναι προς τα δυτικά τα Λευκά Όρη (2.454 m), στο κεντρικό τμήμα ο Ψηλορείτης ή Ίδη (2.456 m) και προς τα ανατολικά το όρος Δίκη (2.147 m) και τα όρη Σητείας

(1.476 m). Προς τα δυτικά και νότια οι υπώρειες των ορέων είναι απότομες και φτάνουν με μεγάλη κλίση προς τη θάλασσα, ενώ προς τα βόρεια του νησιού το ανάγλυφο είναι πιο ήπιο και λοφώδες (πεδιάδες Χανίων, Ρεθύμνου και Μαλίων). Η μεγαλύτερη πεδιάδα είναι η πεδιάδα Μεσσαράς στο νότιο-κεντρικό τμήμα του, ενώ στο νοτιο-ανατολικό βρίσκεται η πεδιάδα της Ιεράπετρας. Υπάρχουν τέλος αρκετά οροπέδια, τα κυριότερα από τα οποία είναι του Λασιθίου και του Ομαλού.

Το υδρογραφικό δίκτυο είναι πυκνό στο δυτικό τμήμα του νησιού, ενώ στο ανατολικό δεν είναι ιδιαίτερα αναπτυγμένο. Το απότομο ανάγλυφο και η συχνή εναλλαγή διαπερατών και αδιαπερατών γεωλογικών σχηματισμών, σε συνδυασμό με το επίμηκες σχήμα του νησιού, έχει ευνοήσει το σχηματισμό χειμάρρων και την εμφάνιση πηγών και όχι το σχηματισμό μεγάλων ποταμών.

Το κλίμα του Υδατικού Διαμερίσματος Κρήτης χαρακτηρίζεται εύκρατο έως μεσογειακό θερμό-ημιωγρό. Στις ορεινές περιοχές ειδικά του δυτικού τμήματος εμφανίζεται και το ορεινό κλίμα. Το μέσο ετήσιο ύψος βροχής στο σύνολο του Διαμερίσματος είναι περίπου 930 mm. Στο δυτικό τμήμα (Λευκά Όρη), το ύψος βροχής είναι πολύ μεγαλύτερο (1.700 mm), σε σχέση με το ανατολικό.

Το ισχυρό ανάγλυφο του ΥΔ, οι μεγάλες ποσότητες ατμοσφαιρικών κατακρημνισμάτων, η έκταση του νησιού και η πολύπλοκη υδρογεωλογική δομή του δημιουργούν ποικιλία στη διακίνηση του νερού, τόσο του επιφανειακού όσο και του υπόγειου. Αποτέλεσμα αυτών είναι η ανάπτυξη πολλών μικρών υδρολογικών λεκανών, που η έκταση τους δεν ξεπερνά τα 600 km². Οι ορεινοί όγκοι δομούνται από ανθρακικά πετρώματα με σημαντικό βαθμό καρστικοποίησης, περιμετρικά των οποίων εμφανίζονται πηγές με σημαντικές παροχές, με χαρακτηριστικό γνώρισμα αυτών που βρίσκονται στην ανατολική Κρήτη να είναι υφάλμυρες λόγω ανάμιξης με νερό της θάλασσας από φυσικές διεργασίες. Το πυκνό υδρογραφικό δίκτυο, χειμαρρώδους χαρακτήρα, παρουσιάζει μεγάλη διακύμανση των παροχών του. Λίγα είναι τα ρέματα που διατηρούν ροή σε όλη τη διάρκεια του χρόνου (Γεροπόταμος, Πλατανιάς Χανίων και Κουρταλιώτης Ρεθύμνης) και τροφοδοτούνται κυρίως από πηγαία νερά.

Οι δύο μεγαλύτερες υδρολογικές λεκάνες του νησιού, του Γεροπόταμου και του Αναποδάρη, έκτασης 553 και 537 km² αντίστοιχα, βρίσκονται στο νότιο τμήμα του νησιού, στην περιοχή της Μεσσαράς.

7.3.14.3 Σημαντικά έργα υποδομής

Κάποιες σημαντικές υποδομές που συμβάλλουν στην αντιπλημμυρική προστασία του ΥΔ EL13 και που είναι κατασκευασμένες ή υπό μελέτη είναι οι κάτωθι:

- Ύδρευση Ηρακλείου-Αγίου Νικολάου από το φράγμα Αποσελέμη, Υ.ΠΕ.ΧΩ.Δ.Ε. ΔΙΕΥΘΥΝΣΗ (Δ6)
- Φράγμα Μπραμιανού Κρήτης, ΥΠΟΥΡΓΕΙΟ ΔΗΜΟΣΙΩΝ ΕΡΓΩΝ
- Υδρολογική – υδραυλική μελέτη πεδινής κοίτης Ξεροποτάμου και προσδιορισμός πλημμυρικής λεκάνης πεντηκονταετίας, ΟΡΓΑΝΙΣΜΟΣ ΑΝΑΠΤΥΞΗΣ ΑΝΑΤΟΛΙΚΗΣ ΚΡΗΤΗΣ
- Οριοθέτηση Κατσαμπαδιανού (Σπηλιώτη) από Χ.Θ. 2+501 έως Χ.Θ. 3+142 και ρέματος Φορτέτσας από εθνική οδό έως Χ.Θ. 4+118 με προσδιορισμό της πλημμυρικής λεκάνης 50ετίας, ΔΗΜΟΣ ΗΡΑΚΛΕΙΟΥ
- Οριοθέτηση πεδινής κοίτης Γαζανού από εκβολή έως Χ.Θ. 3+250 με προσδιορισμό της πλημμυρικής λεκάνης πεντηκονταετίας, ΟΡΓΑΝΙΣΜΟΣ ΑΝΑΠΤΥΞΗΣ ΑΝΑΤΟΛΙΚΗΣ ΚΡΗΤΗΣ
- Οριοθέτηση πεδινής κοίτης Γιόφυρου, ΟΡΓΑΝΙΣΜΟΣ ΑΝΑΠΤΥΞΗΣ ΑΝΑΤΟΛΙΚΗΣ ΚΡΗΤΗΣ
- Μελέτη Φράγματος Φανερωμένης Μεσσαράς Κρήτης, ΥΠΟΥΡΓΕΙΟ ΓΕΩΡΓΙΑΣ

- Μελέτη αρδευτικού δικτύου φράγματος Πλακιώτισσας Ηρακλείου Κρήτης, Περιφέρεια Κρήτης
- Μελέτες συμπληρωματικών έργων ταμιευτήρα Μπραμιανού, αντιπλημμυρικών έργων Γρα Λυγιάς και φράγματος Μύρτου Ν. Λασιθίου Κρήτης, ΥΠΥΜΕ
- Μελέτη φράγματος Αγ. Ιωάννη - Ιεράπετρας Ν. Λασιθίου και βασικών έργων αξιοποίησης αρδευτικού νερού, ΥΠΑΑΤ
- Λιμνοδεξαμενή Ομαλού
- Μελέτη αναβάθμισης ΒΟΑΚ
- Προμελέτη & Οριστική μελέτη φράγματος Πλατύ νομού Ρεθύμνης και οριστική μελέτη αγωγού μεταφοράς νερού στη Μεσσαρά, ΥΠΑΑΤ
- Φράγμα Χαλαυριανού χειμάρρου Δ. Αρχανών Ν. Ηρακλείου
- Ορεινά αντιπλημμυρικά και αντιδιαβρωτικά έργα για αποφυγή των επιπτώσεων πλημμυρών.
- Διευθέτηση του χειμάρρου "Ξεροπόταμος" Χανίων, ΠΑΑ
- Αντιπλημμυρικές Παρεμβάσεις στην πόλη του Ηρακλείου, ΔΕΥΑ Ηρακλείου
- Λιμνοδεξαμενή Χαυγιάς Ν. Λασιθίου, Περιφέρεια Κρήτης
- Λιμνοδεξαμενή Αγίου Γεωργίου Οροπεδίου Λασιθίου
- Συμπληρωματική υδραυλική μελέτη για τον σχεδιασμό έργων προσωρινής εκτροπής χειμάρρου και επένδυσης πρανών από λιθορριπή, Περιφέρεια Κρήτης
- Κατασκευή Λιμνοδεξαμενής Στέρνων (Κούτελα), ΟΑΝΑΚ
- Αντιπλημμυρική Προστασία Παγκρήτιου Σταδίου, ΟΑΝΑΚ
- Οριοθέτηση βόρειου τμήματος ρέματος Χρυσοβαλάντου έως όρια ΓΠΣΧ Ηρακλείου με προσδιορισμό της πλημμυρικής λεκάνης 50ετίας, Δήμος Ηρακλείου
- Μελέτη οριοθέτησης τμήματος του Καμαριανού ποταμού και του Κακοπερατού ποταμού μήκους αντίστοιχα 500μ. και 700μ από την ακτογραμμή, Περιφέρεια Κρήτης
- Μελέτη οριοθέτησης κοίτης και έργων αντιπυρικής προστασίας στον ποταμό Ταυρωνίτη Ν. Χανίων, Περιφέρεια Κρήτης
- Οριστική μελέτη φραγμάτων Αλικιανού - Βαλαμιάτη Νομού Χανίων, ΟΑΔΥΚ
- Μελέτη αντιπλημμυρικού φράγματος Δαφνών, ΟΑΝΑΚ,
- Φράγμα Ποταμών-Αμαρίου Ν. Ρεθύμνης, ΟΑΔΥΚ
- Οριστική μελέτη Φράγματος Ασιτών - Πρινιά Νομού Ηρακλείου. Υπουργείου Γεωργίας
- Οριστική μελέτη φραγμάτων λεκάνης απορροής πόταμου Ταυρωνίτη Ν. Χανίων
- Μελέτη αντιπλημμυρικής προστασίας Γαζίου, ΔΕΥΑ Μαλεβιζίου
- Προμελέτη κατασκευής 2 φραγμάτων στις θέσεις Καντή - Καμάρα και Παπαγιάννη Μετόχι, ΔΕΥΑ Μαλεβιζίου
- Μελέτη φράγματος Λαδούκο, ΟΑΚ
- Έργα ορεινής υδρονομίας ποταμού Γιόφυρου, ΟΑΚ
- Μελέτη φράγματος Πανασού, ΟΑΚ
- Κατασκευή έργων ορεινής υδρονομίας ποταμού Γιόφυρου Ν. Ηρακλείου (ΕΟΡΥ) Λεκάνες εκτόνωσης αιχμής πλημμυρών (ΕΦ10,11), ΟΑΚ

7.3.14.4 Πλαίσιο συνεργασίας για τις διασυνοριακές λεκάνες

Στο ΥΔ δεν υπάρχουν διασυνοριακές λεκάνες

7.3.14.5 Ζώνες Δυνητικά Υψηλού Κινδύνου Πλημμύρας Υδατικού Διαμερίσματος EL13

Με βάση τη Μεθοδολογία που αναπτύσσεται στο Κεφάλαιο 7.2 οι Ζώνες Δυνητικά Υψηλού Κινδύνου Πλημμύρας στο ΥΔ EL13 «Κρήτη» όπως προκύπτουν κατά την 1^η Αναθεώρηση της Προκαταρκτικής Αξιολόγησης Κινδύνων Πλημμύρας είναι οι ακόλουθες

1. EL13APSF001 Χαμηλές ζώνες λεκάνης απορροής Γεροποτάμου
2. EL13APSF002 Χαμηλή ζώνη λεκανών ρεμάτων Γρα Λυγιάς-Ιεράπετρας
3. EL13APSF004 Χαμηλή ζώνη Περιοχής Αγ. Φωτιάς
4. EL13APSF008 Χαμηλή ζώνη λεκάνης οροπεδίου Λασιθίου
5. EL13APSF009 Χαμηλή ζώνη λεκανών ρεμάτων Ηρακλείου
6. EL13APSF010 Χαμηλή ζώνη λεκανών ρεμάτων ΠΕ Χανίων
7. EL13APSF011 Χαμηλή ζώνη ρεμάτων Ρεθύμνου
8. EL13APSF012 Χαμηλή ζώνη Αγ. Νικολάου

Στον Πίνακα που ακολουθεί δίνονται τα ακόλουθα:

- Ο κωδικός, η ονομασία και η έκταση των Αναθεωρημένων Ζωνών Δυνητικά Υψηλού Κινδύνου Πλημμύρας του Υδατικού Διαμερίσματος
- Οι βασικές αλλαγές/διαφοροποιήσεις που έχουν επέλθει σε σχέση με την 1^η Προκαταρκτική Αξιολόγηση Κινδύνων Πλημμύρας του 2012
- Τα ανάλογα στοιχεία των ΖΔΥΚΠ που είχαν οριστεί στην 1^η Προκαταρκτική Αξιολόγηση Κινδύνων Πλημμύρας (2012) και αντιστοιχούν στις νέες Αναθεωρημένες Ζώνες.
- Η συμμετοχή των Αναθεωρημένων ΖΔΥΚΠ στη συνολική έκταση του ΥΔ και η διαφοροποίηση της συνολικής έκτασης τους σε σχέση με αυτή των ΖΔΥΚΠ που είχαν οριστεί στην 1^η Προκαταρκτική Αξιολόγηση Κινδύνων Πλημμύρας.

Τα όρια των Αναθεωρημένων Ζωνών Δυνητικά Υψηλού Κινδύνου Πλημμύρας παρουσιάζονται στο σχήμα που ακολουθεί τον πίνακα

Πίνακας 7-13: Ζώνες Δυνητικά Υψηλού Κινδύνου Πλημμύρας-ΥΔ 13 : Κρήτη

Συνολική έκταση ΥΔ (km²): 8.327

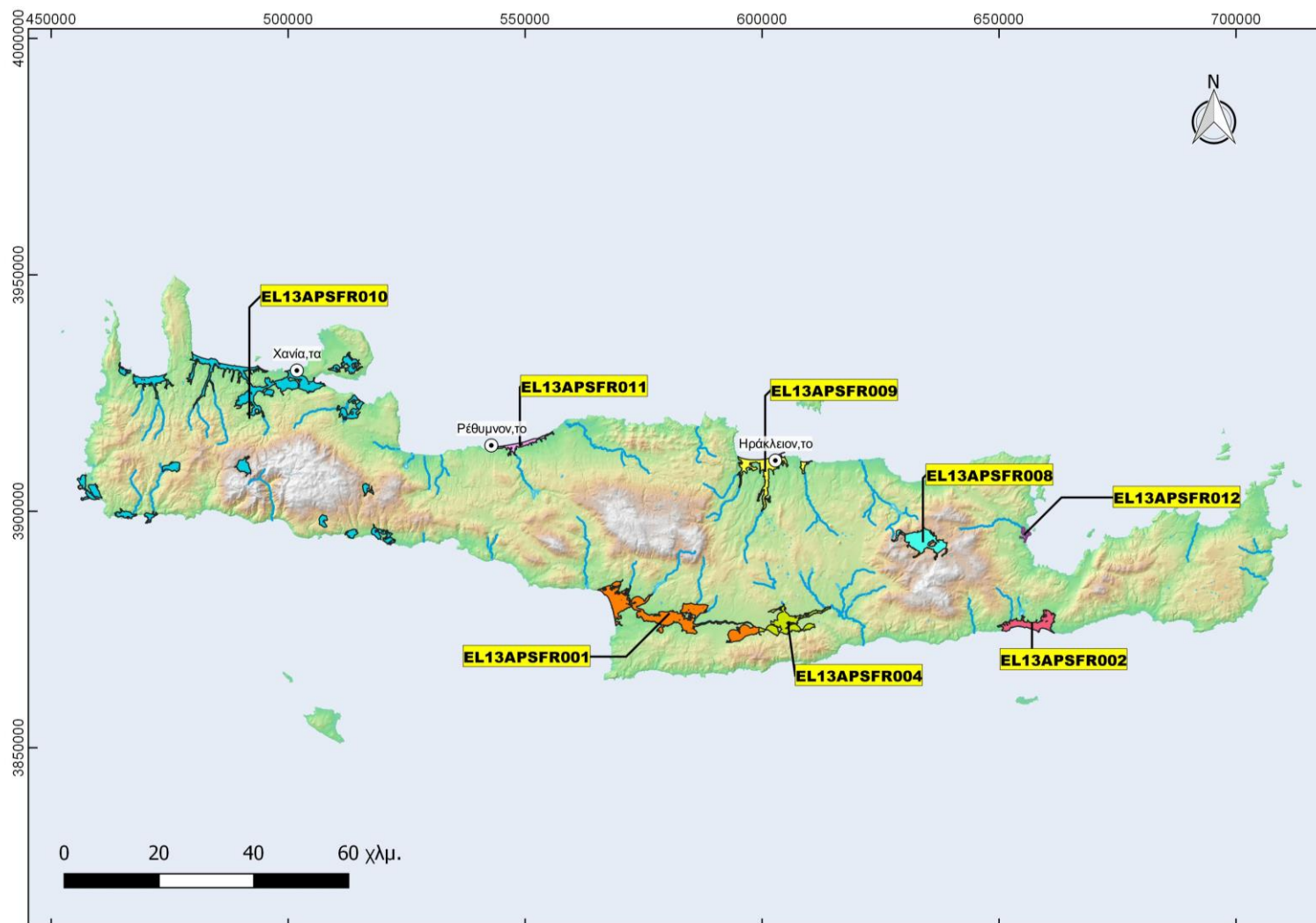
α/α	1 ^η ΑΝΑΘΕΩΡΗΣΗ ΠΡΟΚΑΤΑΡΚΤΙΚΗ ΑΞΙΟΛΟΓΗΣΗ ΚΙΝΔΥΝΩΝ ΠΛΗΜΜΥΡΑΣ (2019)				ΠΡΟΚΑΤΑΡΚΤΙΚΗ ΑΞΙΟΛΟΓΗΣΗ ΚΙΝΔΥΝΩΝ ΠΛΗΜΜΥΡΑΣ (2012)		
	Κωδικός	Ονομασία	Έκταση (km ²)	Αλλαγές στη 2 ^η Προκαταρκτική	Κωδικός	Ονομασία	Έκταση (km ²) 1 ^η PFRA
1	EL13APSFR001	Χαμηλές ζώνες λεκάνης απορροής Γεροποτάμου	86,24	<p>Ενοποίηση των GR13APSFR001, GR13APSFR003, GR13APSFR005, GR13APSFR006, GR13APSFR007</p> <p>Οι περιοχές αυτές όλες χωροθετούνται εντός της λεκάνης του Γεροποτάμου (εκτός από ένα πολύ μικρό τμήμα του GR13APSFR007) Ενοποιούνται σε μία περιοχή και διευρύνονται με βάση τα όρια πλημμύρας T1000. Δεν εντοπίζονται επιπλέον χαμηλές περιοχές. Στη Ζώνη αυτή ενσωματώνεται και τμήμα της περιοχής GR13APSFR004 Χαμηλή ζώνη περιοχών Στάβιες-Αγ. Φωτιά η οποία είναι επίσης στη λεκάνη απορροής της Γεροπόταμου. Αλλαγή ονομασίας</p>	GR13APSFR005	Χαμηλή ζώνη άνω ρου Γερω-Ποτάμου	26
					GR13APSFR001	Μέσω ρους Γερω-Ποτάμου, περιοχή Πόμπιας	3
					GR13APSFR003	Μέσω ρους Γερω-Ποτάμου, περιοχή Αγ. Ιωάννη	2
					GR13APSFR006	Χαμηλή ζώνη παραπόταμου Κουτσουλίδη	5
					GR13APSFR007	Κάτω ρους Γερω-Ποτάμου, περιοχή Τυμπάκι	23
2	EL13APSFR002	Χαμηλή ζώνη λεκανών ρεμάτων Γρα Λυγιάς-Ιεράπετρας	21,53	<p>Ενσωματώθηκαν τα όρια πλημμύρας T1000.</p> <p>Δεν εντοπίζονται περιοχές μικρότερες από 25 km στα όρια των Δήμων και ΔΚ με πλημμυρικό συμβάν από το 2011 έως 2018</p>	GR13APSFR002	Χαμηλή ζώνη λεκανών ρεμάτων Γρα Λυγιάς-Ιεράπετρας	21
3	EL13APSFR004	Χαμηλή ζώνη Περιοχής Αγ.	28,70	Μικρότερη περιοχή λόγω μεταφοράς τμήματος της που χωροθετείται στη	GR13APSFR004	Χαμηλή ζώνη περιοχών Στάβιες-Αγ. Φωτιά	36

**ΥΠΟΥΡΓΕΙΟ ΠΕΡΙΒΑΛΛΟΝΤΟΣ ΚΑΙ ΕΝΕΡΓΕΙΑΣ / ΓΕΝΙΚΗ ΓΡΑΜΜΑΤΕΙΑ ΦΥΣΙΚΟΥ ΠΕΡΙΒΑΛΛΟΝΤΟΣ & ΥΔΑΤΩΝ
ΓΕΝΙΚΗ ΔΙΕΥΘΥΝΣΗ ΥΔΑΤΩΝ / ΔΙΕΥΘΥΝΣΗ ΠΡΟΣΤΑΣΙΑΣ ΚΑΙ ΔΙΑΧΕΙΡΙΣΗΣ ΥΔΑΤΙΝΟΥ ΠΕΡΙΒΑΛΛΟΝΤΟΣ**

α/α	1 ^η ΑΝΑΘΕΩΡΗΣΗ ΠΡΟΚΑΤΑΡΚΤΙΚΗ ΑΞΙΟΛΟΓΗΣΗ ΚΙΝΔΥΝΩΝ ΠΛΗΜΜΥΡΑΣ (2019)				ΠΡΟΚΑΤΑΡΚΤΙΚΗ ΑΞΙΟΛΟΓΗΣΗ ΚΙΝΔΥΝΩΝ ΠΛΗΜΜΥΡΑΣ (2012)		
	Κωδικός	Όνομασία	Έκταση (km ²)	Αλλαγές στη 2 ^η Προκαταρκτική	Κωδικός	Όνομασία	Έκταση (km ²) 1 ^η PFRA
		Φωτιάς		Λεκάνη Γεροπόταμου στην Νέα διευρυμένη περιοχή EL13APFR001. Αλλαγή ονομασίας			
4	EL13APFR008	Χαμηλή ζώνη λεκάνης οροπεδίου Λασιθίου	28,86	Ενσωματώθηκαν τα όρια πλημμύρας T1000. Δεν εντοπίζονται περιοχές μικρότερες από 25 km στα όρια των Δήμων και ΔΚ με πλημμυρικό συμβάν από το 2011 έως 2018	GR13APFR008	<i>Χαμηλή ζώνη λεκάνης οροπεδίου Λασιθίου</i>	27
5	EL13APFR009	Χαμηλή ζώνη λεκανών ρεμάτων Ηρακλείου	29,64	Ενσωματώθηκαν τα όρια πλημμύρας T1000 και οι χαμηλές περιοχές μικρότερες από 25 km στα όρια των Δήμων και ΔΚ με πλημμυρικό συμβάν από το 2011 έως 2018.	GR13APFR009	Χαμηλή ζώνη λεκανών ρεμάτων Ηρακλείου	27
6	EL13APFR010	Χαμηλή ζώνη λεκανών ρεμάτων ΠΕ Χανίων	147,13	Ενσωματώθηκαν τα όρια πλημμύρας T1000 και οι χαμηλές περιοχές μικρότερες από 25 km στα όρια των Δήμων και ΔΚ με πλημμυρικό συμβάν από το 2011 έως 2018. Αλλαγές στην ονομασία	GR13RAK0010	<i>Χαμηλή ζώνη λεκανών ρεμάτων Χανίων</i>	49
7	EL13APFR011	Χαμηλή ζώνη ρεμάτων Ρεθύμνου	8,56	Αφορά στην περιοχή ρεμάτων Ρεθύμνου. όπου εντοπίζεται περιοχή μικρότερες από 25 km στα όρια ΔΚ με πλημμυρικό συμβάν από το 2011 έως 2018			
8	EL13APFR012	Χαμηλή ζώνη Αγ. Νικολάου	2,12		ΝΕΑ ΠΕΡΙΟΧΗ		

**ΥΠΟΥΡΓΕΙΟ ΠΕΡΙΒΑΛΛΟΝΤΟΣ ΚΑΙ ΕΝΕΡΓΕΙΑΣ / ΓΕΝΙΚΗ ΓΡΑΜΜΑΤΕΙΑ ΦΥΣΙΚΟΥ ΠΕΡΙΒΑΛΛΟΝΤΟΣ & ΥΔΑΤΩΝ
ΓΕΝΙΚΗ ΔΙΕΥΘΥΝΣΗ ΥΔΑΤΩΝ / ΔΙΕΥΘΥΝΣΗ ΠΡΟΣΤΑΣΙΑΣ ΚΑΙ ΔΙΑΧΕΙΡΙΣΗΣ ΥΔΑΤΙΝΟΥ ΠΕΡΙΒΑΛΛΟΝΤΟΣ**

α/α	1 ^η ΑΝΑΘΕΩΡΗΣΗ ΠΡΟΚΑΤΑΡΚΤΙΚΗ ΑΞΙΟΛΟΓΗΣΗ ΚΙΝΔΥΝΩΝ ΠΛΗΜΜΥΡΑΣ (2019)				ΠΡΟΚΑΤΑΡΚΤΙΚΗ ΑΞΙΟΛΟΓΗΣΗ ΚΙΝΔΥΝΩΝ ΠΛΗΜΜΥΡΑΣ (2012)		
	Κωδικός	Ονομασία	Εκταση (km ²)	Αλλαγές στη 2 ^η Προκαταρκτική	Κωδικός	Ονομασία	Έκταση (km ²) 1 ^η PFRA
	ΣΥΝΟΛΟ		352,78				220
	Διαφορά σε σχέση με προκαταρκτική 2012		+60,35%				
	Ποσοστό στο σύνολο του ΥΔ (%)		4,2%				2,6%



Εικόνα 7-14: Υδατικό Διαμέρισμα Κρήτης (EL13)
Ζώνες Δυνητικά Υψηλού Κινδύνου Πλημμύρας (Οκτώβριος 2019)

7.3.15 Υδατικό Διαμέρισμα EL14 «Νήσοι Αιγαίου»

7.3.15.1 Θέση-Διοικητική Διάρθρωση - - Βασικά χαρακτηριστικά

Το ΥΔ EL14 «Νήσοι Αιγαίου» περιλαμβάνει τις Περιφέρειες Νοτίου και Βορείου Αιγαίου, εκτός από τη Μακρόνησο και τα Κύθηρα, και συγκεκριμένα τις Περιφερειακές Ενότητες Λέσβου, Χίου, Σάμου, Κυκλάδων και Δωδεκανήσου. Το Υδατικό Διαμέρισμα Νήσων Αιγαίου έχει έκταση 9 105 km² οριζόμενη, χωρίς να περιλαμβάνονται οι βραχονησίδες, και ορίζεται Βόρεια από τη Λήμνο, Ανατολικά από το Καστελόριζο, Νότια από την Κάσο και Δυτικά από την Κέα

Το αναγλυφο χαρακτηρίζεται πεδινό έως ημιορεινό με τα μεγαλύτερα υψόμετρα να συναντώνται στη Ρόδο (1 215 m), στη Χίο (1 186 m), στη Νάξο (όρος Ζας, 1 004 m) και στη Λέσβο (968 m). Το μέσο υψόμετρο του Διαμερίσματος είναι 160 m. Ιδιαίτερο χαρακτηριστικό του είναι ο διαμελισμός της έκτασής του σε πολλές μικρότερες αυτοτελείς ενότητες, τα νησιά. Λόγω του αριθμού και των διαφορών στην έκτασή τους, τα νησιά του ΥΔ παρουσιάζουν μεγάλες διαφορές ως προς το ανάγλυφό τους.

Το σύνολο των κατοικημένων νησιών ξεπερνά τα 50. Ο μόνιμος πληθυσμός του Υδατικού Διαμερίσματος Νήσων Αιγαίου με βάση τα πληθυσμιακά μεγέθη της Απογραφής του 2011 ανέρχεται σε 508 246 κατοίκους.

Στο ΥΔ Νήσων Αιγαίου επικρατούν οι χορτολιβαδικές εκτάσεις (37.36%) και ακολουθούν οι δενδρόκηποι και δενδροκαλλιέργειες (15.84%), τα δάση με συγκόμωση >75% (13.25%), τα δάση με συγκόμωση 25-50% (11.86%), τα δάση με συγκόμωση 50-75% (7.14%), οι καλλιέργειες σιτηρών (4.93%) και οι εκτάσεις με γυμνό έδαφος (4.27%). Οι υπόλοιπες χρήσεις, αστικές περιοχές με πυκνή δόμηση (αδιαπέρατες επιφάνειες > 40%), χωριά και οικισμοί με αραιή δόμηση (αδιαπέρατες επιφάνειες <40%), πυκνές καλλιέργειες, αδιαπέρατες επιφάνειες και επιφάνειες νερού και ευρείες γραμμικές καλλιέργειες καταλαμβάνουν ποσοστό 5.34% συνολικά

7.3.15.2 Υδρολογικά στοιχεία Υδατικού Διαμερίσματος EL14

Το Υδατικό Διαμέρισμα Νήσων Αιγαίου περιλαμβάνει τις Λεκάνες Απορροής Ανατολικού Αιγαίου (EL1436), Κυκλάδων (EL1437) και Δωδεκανήσων (EL1438), σύμφωνα με την υπ' αριθμ. οικ. 706/16.07.10 απόφαση (ΦΕΚ 1383/Β'/02.09.2010) της Εθνικής Επιτροπής Υδάτων, έτσι όπως διορθώθηκε και ισχύει. Ιδιαίτερο χαρακτηριστικό του είναι ο διαμελισμός της έκτασής του σε πολλές μικρότερες αυτοτελείς ενότητες, τα νησιά.

Το έδαφος του συνόλου των νησιών του ΥΔ κατανέμεται σε πεδινό, ορεινό και ημιορεινό, με τα μεγαλύτερα υψόμετρα να συναντώνται στη Ρόδο (1.215 m), στη Χίο (1.186 m) και στη Λέσβο (968 m). Το μέσο υψόμετρο του Διαμερίσματος είναι 160 m.

Εξαιτίας της μικρής έκτασης των νησιών, δεν αναπτύσσονται αξιόλογες υδρολογικές λεκάνες σε αυτά. Η αποστράγγιση των νερών της βροχής πραγματοποιείται μέσω μικρών παράκτιων ρεμάτων, πολλές φορές σε ακτινωτή διάταξη. Εξαιρέση αποτελούν τα νησιά Λέσβος, Ρόδος και Χίος, που ξεπερνούν σε έκταση τα 500 km² (αντίστοιχα 1.630, 1.398 και 841 km²). Επίσης, τα μικρά ύψη βροχής που δέχονται πολλά από τα νησιά (Κυκλάδες, Δωδεκάνησα), σε συνδυασμό με τη γεωλογική διαμόρφωσή τους, δεν επιτρέπουν την ανάπτυξη πυκνού υδρογραφικού δικτύου. Η μεγαλύτερη υδρολογική λεκάνη του διαμερίσματος είναι της Καλλονής της Λέσβου, με έκταση 270 km².

Το ΥΔ παρουσιάζει σημαντικές κλιματικές παραλλαγές λόγω της γεωγραφικής θέσης, του μεγέθους και της απόστασης των νησιών από τις πλησιέστερες ηπειρωτικές ακτές. Το μεγαλύτερο ύψος βροχής δέχονται τα νησιά που βρίσκονται κοντά στις μικρασιατικές ακτές και το μικρότερο οι Κυκλάδες. Τα νησιά μπορούν να διακριθούν σε πέντε ομάδες με παρεμφερή μεγέθη βροχόπτωσης και εξατμοδιαπνοής: α) κεντρικές και νότιες Κυκλάδες, β) βόρειες Κυκλάδες, γ) βόρειο Αιγαίο, δ) ανατολικό Αιγαίο και ε) Δωδεκάνησα.

Στο σύνολο των νησιών κυριαρχεί το ήπιο εύκρατο μεσογειακό κλίμα, το οποίο στις νοτιο-ανατολικές περιοχές κλίνει προς το θαλάσσιο. Η μέση ετήσια θερμοκρασία του Διαμερίσματος κυμαίνεται από 16,9°C στο βόρειο άκρο μέχρι 19,9°C στο νότιο (Λήμνος 16,9°C, Ρόδος 19,2°C).

7.3.15.3 Σημαντικά έργα υποδομής

Στο Υδατικό Διαμέρισμα Νήσων Αιγαίου εντοπίζονται τμήματα από τους εξής οδικούς άξονες: 1) Εθνική Οδός 36 Μυτιλήνη – Καλλονή, 2) Εθνική Οδός 62 Σάμος – Λιμένας Καρλοβασίου, 3) Εθνική Οδός 75 Καλλιμασιά – Χίος – Καρδάμυλα, 4) Εθνική Οδός 88 Οδός αεροδρομίου Μαριτσών και 5) Εθνική Οδός 95 Ρόδος – Κολύμπια – Λίνδος.

Επίσης, εντός των ορίων του Υδατικού Διαμερίσματος Νήσων Αιγαίου, απαντώνται συνολικά διακόσιες ογδόντα δύο λιμενικές εγκαταστάσεις εκ των οποίων οι πενήντα έξι αποτελούν, κύρια επιβατικά και εμπορικά λιμάνια.

Τέλος, εντοπίζονται σαράντα πέντε εν ενεργεία Εγκαταστάσεις Επεξεργασίας Λυμάτων (ΕΕΛ) (Αγ. Ευστατίου, Κατάπολων Αμοργού, Αστυπάλαιας, Εμπορείου Θήρας, Θήρας (Φηρών), Καρτεράδος (Θήρας), Μεσαριάς Θήρας, Οίας (Θήρας), Ίου, Καλύμνου, Κιμώλου, Κουφονησίου, Καρδάμεινων Κω, Κω, Λειψών, Λέρου, Μήθυμνας Λέσβου, Μυτιλήνης, Πέτρας Λέσβου, Πλωμαρίου Λέσβου, Ερεσού – Αντίσσης Λέσβου, Μύρινας Λήμνου, Κάσπακα Λήμνου, Μεγίστης, Αδάμαντα Μήλου, Μυκόνου, Νάξου, Νάουσας Πάρου, Παροικιάς Πάρου, Μάρπησας Πάρου, Κρεμαστής Ρόδου, Μαριτσών Ρόδου, Σορωνής Ρόδου, Ρόδου, Ρόδου - Βοθρολυμάτων, Έμπωνα Ατταβύρου Ρόδου, Λίνδου Ρόδου, Καρλοβασίου Σάμου, Χώρας Σάμου, Πυθαγόρειου Σάμου, Σάμου (Βαθέος), Σερίφου, Ερμούπολης Σύρου και Χίου) και δύο αδρανείς ΕΕΛ (Πάτμου και Καλλονής Λέσβου). Επίσης, εντοπίζονται είκοσι επτά σε λειτουργία ΧΥΤΑ (Ανατολικής Σάμου, Φούρνων Κορσεών, Χίου, Λήμνου, Λέσβου, Βόρειας Ρόδου, Νότιας Ρόδου, Τήλου, Αγαθονησίου, Μεγίστης, Σύμης, Λειψών, Αστυπάλαιας, Καρπάθου, Κω, Καλύμνου, Φολεγάνδρου, Ανάφης, Πάρου – Αντιπάρου, Μυκόνου, Κιμώλου, Σερίφου, Αμοργού, Κύθνου Σύρου, Ιητών και Σίφνου) και ένας αδρανής ΧΥΤΑ (Πάτμου), δέκα ενεργοί ΧΑΔΑ (Αγκαθότοπος Ικαρίας, Αργιουλάκη Ικαρίας, Γιαννοχώραφο Καλύμνιων, Τσιγκούνας Λέρου, Λάκκος Πάτμου, Μπρατώνι Μήλου, Βορινή Σίφνου, Τσιγκούρα Σικίνου, Αλωνάκι Θήρας, Οτζιάς – Χάλαρα Κέας), τριάντα τρεις αποκατεστημένοι ΧΑΔΑ (Χαλκέλια Λέσβου Ροβιές Χίου Ατσιγγάνου Οινουσσών, Νερόμυλοι - Κόρ. Γεφύρι Χίου, Φανάρι – Καστράκι Ψαρών, Σπηλιάδα Ρόδου, Ποτήρου Ρόδου, Φώτη Λιβιάδι-Βατόπη Ρόδου, Κούκος Κω, Παλαιολάγκαδα Κω, Παλάτια Κω, Πικραγρέλλα Κω, Μαραθωτά Καλύμνιων, Μαρίτσα Κάσου, Λινούρα Νισύρου, Ανδράμασος Χάλκης, Φανερωμένη Τήνου, Κοσσινι Τήνου, Τίμιος Σταυρός Νάξου, Λαγκάδι Δονούσης, Ρύκια Ηράκλειας, Καψάλεια Κουφονησίων, Κάτεργο Σχοινούσσης Μπαμπακιές Β' Δρυμαλίας, Ρίκες Δρυμαλίας, Μπαμπακιές Α' Δρυμαλίας, Διώδι Δρυμαλίας, Σελάδι Δρυμαλίας, Χείμαρροε Παντελούδες Δρυμαλίας, Μοθωνή-Αύλια Νάξου, Καντηνελιές Σαρακήνικο Πάρου, Χωριουδάκι Λάκκοι Πάρου, Προφήτης Ηλίας Αντιπάρου) και δώδεκα ανενεργοί ΧΑΔΑ (Λεμονού - Ουτζά Μυτιλήνης, Καταφύγι Αγίου Κηρύκου, Γλιφωινές Σύμης,

Γιαλούς Ρυάλι Μεγίστης, Πούντα Ακρ Στροφιλα Άνδρου, Τσικνιάς Εξωμβούργου, Αλμυρός Ιητών, Μαρμαριές Κόκκινα Τήνου, Καμινάκι Πάρου, Χιλιομόδου Φολεγάνδρου, Πάχyu Σερίφου).

7.3.15.4 Πλαίσιο συνεργασίας για τις διασυνοριακές λεκάνες

Στο ΥΔ δεν υπάρχουν διασυνοριακές λεκάνες

7.3.15.5 Ζώνες Δυνητικά Υψηλού Κινδύνου Πλημμύρας Υδατικού Διαμερίσματος EL14

Με βάση τη Μεθοδολογία που αναπτύσσεται στο Κεφάλαιο 7.2 οι Ζώνες Δυνητικά Υψηλού Κινδύνου Πλημμύρας στο ΥΔ EL14 «Νήσοι Αιγαίου» όπως προκύπτουν κατά την 1^η Αναθεώρηση της Προκαταρκτικής Αξιολόγησης Κινδύνων Πλημμύρας είναι οι ακόλουθες:

1. EL14APSFR001 Χαμηλή ζώνη λεκανών ρεμάτων ανατολικής ακτής νήσου Ρόδου (περιοχή Μάλωνα, Μάσαρη, Κάλαθος, ρ. Φονιάς).
2. EL14APSFR002 Χαμηλή ζώνη λεκανών ρεμάτων βόρειο-ανατολικής ακτής νήσου Ρόδου (περιοχή Αφάντου)
3. EL14APSFR003 Χαμηλές ζώνες λεκανών ρεμάτων βορειοδυτικής ακτής νήσου Ρόδου
4. EL14APSFR004 Χαμηλές ζώνες Νήσου Κω
5. EL14APSFR005 Παραθαλάσσια περιοχή Δυτικής Νάξου
6. EL14APSFR006 Χαμηλή ζώνη ρεμάτων Πυθαγορίου νήσου Σάμου
7. EL14APSFR007 Περιοχή Μεσοκάμου νήσου Σάμου
8. EL14APSFR008 Χαμηλή ζώνη περιοχής Μυτιληνίων νήσου Σάμου
9. EL14APSFR009 Χαμηλές Ζώνες νήσου Χίου
10. EL14APSFR010 Χαμηλές ζώνες νήσου Λέσβου
11. EL14APSFR011 Χαμηλές ζώνες νήσου Λήμνου
12. EL14APSFR012 Χαμηλή ζώνη νήσου Κάσου
13. EL14APSFR013 Νήσος Σύμη
14. EL14APSFR014 Χαμηλή ζώνη Καλύμνου και νήσος Ψέριμος
15. EL14APSFR015 Χαμηλές ζώνες νήσου Λέρου
16. EL14APSFR016 Χαμηλή Ζώνη Ανατολικής Μήλου
17. EL14APSFR017 Χαμηλή Ζώνη νήσου Κιμώλου
18. EL14APSFR018 Χαμηλές ζώνες νήσου Πάρου (Δυτικό τμήμα)
19. EL14APSFR019 Χαμηλές Ζώνες νήσου Άνδρου

Στον Πίνακα που ακολουθεί δίνονται τα ακόλουθα:

- Ο κωδικός, η ονομασία και η έκταση των Αναθεωρημένων Ζωνών Δυνητικά Υψηλού Κινδύνου Πλημμύρας του Υδατικού Διαμερίσματος
- Οι βασικές αλλαγές/διαφοροποιήσεις που έχουν επέλθει σε σχέση με την 1^η Προκαταρκτική Αξιολόγηση Κινδύνων Πλημμύρας του 2012

- Τα ανάλογα στοιχεία των ΖΔΥΚΠ που είχαν οριστεί στην 1^η Προκαταρκτική Αξιολόγηση Κινδύνων Πλημμύρας (2012) και αντιστοιχούν στις νέες Αναθεωρημένες Ζώνες.
- Η συμμετοχή των Αναθεωρημένων ΖΔΥΚΠ στη συνολική έκταση του ΥΔ και η διαφοροποίηση της συνολικής έκτασης τους σε σχέση με αυτή των ΖΔΥΚΠ που είχαν οριστεί στην 1^η Προκαταρκτική Αξιολόγηση Κινδύνων Πλημμύρας.

Τα όρια των Αναθεωρημένων Ζωνών Δυνητικά Υψηλού Κινδύνου Πλημμύρας παρουσιάζονται στο σχήμα που ακολουθεί τον πίνακα

Πίνακας 7-14: Ζώνες Δυνητικά Υψηλού Κινδύνου Πλημμύρας - ΥΔ 14 : Νήσοι Αιγαίου -

Συνολική έκταση ΥΔ (km²): 9.105

α/α	1 ^η ΑΝΑΘΕΩΡΗΣΗ ΠΡΟΚΑΤΑΡΚΤΙΚΗ ΑΞΙΟΛΟΓΗΣΗ ΚΙΝΔΥΝΩΝ ΠΛΗΜΜΥΡΑΣ (2019)				ΠΡΟΚΑΤΑΡΚΤΙΚΗ ΑΞΙΟΛΟΓΗΣΗ ΚΙΝΔΥΝΩΝ ΠΛΗΜΜΥΡΑΣ (2012)		
	Νέος Κωδικός	Πρόταση Ονομασίας κλπ	Νέα έκταση (km ²)	Αλλαγές στη 2 ^η Προκαταρκτική	Κωδικός	Ονομασία	Έκταση (km ²)
1	EL14APSF001	Χαμηλή ζώνη λεκανών ρεμάτων ανατολικής ακτής νήσου Ρόδου (περιοχή Μάλωνας, Μάσαρη, Κάλαθος, ρ. Φονιάς).	27,39	Ενσωματώθηκαν τα όρια πλημμύρας T1000, και οι χαμηλές περιοχές μικρότερες από 25 km στα όρια των Δήμων και ΔΚ με πλημμυρικό συμβάν από το 2011 έως 2018. Αλλαγή ονομασίας	GR14APSF001	Χαμηλή ζώνη λεκανών ρεμάτων ανατολικής ακτής νήσου Ρόδου (περιοχή Μάλωνας, Μάσαρη, Κάλαθος)	22
2	EL14APSF002	Χαμηλή ζώνη λεκανών ρεμάτων βόρειο-ανατολικής ακτής νήσου Ρόδου (περιοχή Αφάντου)	28,38	Ενσωματώθηκαν τα όρια πλημμύρας T1000, και οι χαμηλές περιοχές μικρότερες από 25 km στα όρια των Δήμων και ΔΚ με καταγεγραμμένα πλημμυρικά συμβάντα	GR14APSF002	Χαμηλή ζώνη λεκανών ρεμάτων βόρειο-ανατολικής ακτής νήσου Ρόδου (περιοχή Αφάντου)	24

**ΥΠΟΥΡΓΕΙΟ ΠΕΡΙΒΑΛΛΟΝΤΟΣ ΚΑΙ ΕΝΕΡΓΕΙΑΣ / ΓΕΝΙΚΗ ΓΡΑΜΜΑΤΕΙΑ ΦΥΣΙΚΟΥ ΠΕΡΙΒΑΛΛΟΝΤΟΣ & ΥΔΑΤΩΝ
ΓΕΝΙΚΗ ΔΙΕΥΘΥΝΣΗ ΥΔΑΤΩΝ / ΔΙΕΥΘΥΝΣΗ ΠΡΟΣΤΑΣΙΑΣ ΚΑΙ ΔΙΑΧΕΙΡΙΣΗΣ ΥΔΑΤΙΝΟΥ ΠΕΡΙΒΑΛΛΟΝΤΟΣ**

α/α	1 ^η ΑΝΑΘΕΩΡΗΣΗ ΠΡΟΚΑΤΑΡΚΤΙΚΗ ΑΞΙΟΛΟΓΗΣΗ ΚΙΝΔΥΝΩΝ ΠΛΗΜΜΥΡΑΣ (2019)				ΠΡΟΚΑΤΑΡΚΤΙΚΗ ΑΞΙΟΛΟΓΗΣΗ ΚΙΝΔΥΝΩΝ ΠΛΗΜΜΥΡΑΣ (2012)		
	Νέος Κωδικός	Πρόταση Ονομασίας κλπ	Νέα έκταση (km ²)	Αλλαγές στη 2 ^η Προκαταρκτική	Κωδικός	Ονομασία	Έκταση (km ²)
3	EL14APSFR003	Χαμηλές ζώνες λεκανών ρεμάτων βορειοδυτικής ακτής νήσου Ρόδου	67,83	Ενσωματώθηκαν τα όρια πλημμύρας T1000, και οι χαμηλές περιοχές μικρότερες από 25 km στα όρια των Δήμων και ΔΚ με πλημμυρικό συμβάν από το 2011 έως 2018. Αλλαγή ονομασίας	GR14APSFR003	Χαμηλές ζώνες λεκανών ρεμάτων βόρειας ακτής νήσου Ρόδου, από το ύψος των οικισμών Καλαβάρδα έως την πόλη της Ρόδου	56
4	EL14APSFR004	Χαμηλές ζώνες Νήσου Κω	65,95	Ενσωματώθηκαν τα όρια πλημμύρας T1000, τα όρια πλημμύρας από θάλασσα και οι χαμηλές περιοχές μικρότερες από 25 km στα όρια των Δήμων και ΔΚ με πλημμυρικό συμβάν από το 2011 έως 2018. Αλλαγή ονομασίας	GR14APSFR004	Παραθαλάσσια ζώνη βόρειων ακτών νήσου Κω από το ύψος της Αντιμάχειας μέχρι και την πόλη της Κω	54
5	EL14APSFR005	Παραθαλάσσια περιοχή Δυτικής Νάξου	23,67	Ενσωματώθηκαν τα όρια πλημμύρας T100 από Θάλασσα και για το λόγο αυτό ενσωματώνονται 2 οι χαμηλές περιοχές μικρότερες από 25 km. Δεν έχει καταγραφεί συμβάν την περίοδο 2011-2018. Αλλαγή ονομασίας	GR14APSFR005	Παραθαλάσσια περιοχή Αγ. Προκόπης, Αγ. Άννα και πόλης Νάξου νήσου Νάξου	16
7	EL14APSFR006	Χαμηλή ζώνη ρεμάτων Πυθαγορίου νήσου Σάμου	8,18	Ενσωματώθηκαν τα όρια πλημμύρας T100 από Θάλασσα.	GR14APSFR006	Χαμηλή ζώνη ρεμάτων Πυθαγορίου νήσου Σάμου	8

**ΥΠΟΥΡΓΕΙΟ ΠΕΡΙΒΑΛΛΟΝΤΟΣ ΚΑΙ ΕΝΕΡΓΕΙΑΣ / ΓΕΝΙΚΗ ΓΡΑΜΜΑΤΕΙΑ ΦΥΣΙΚΟΥ ΠΕΡΙΒΑΛΛΟΝΤΟΣ & ΥΔΑΤΩΝ
ΓΕΝΙΚΗ ΔΙΕΥΘΥΝΣΗ ΥΔΑΤΩΝ / ΔΙΕΥΘΥΝΣΗ ΠΡΟΣΤΑΣΙΑΣ ΚΑΙ ΔΙΑΧΕΙΡΙΣΗΣ ΥΔΑΤΙΝΟΥ ΠΕΡΙΒΑΛΛΟΝΤΟΣ**

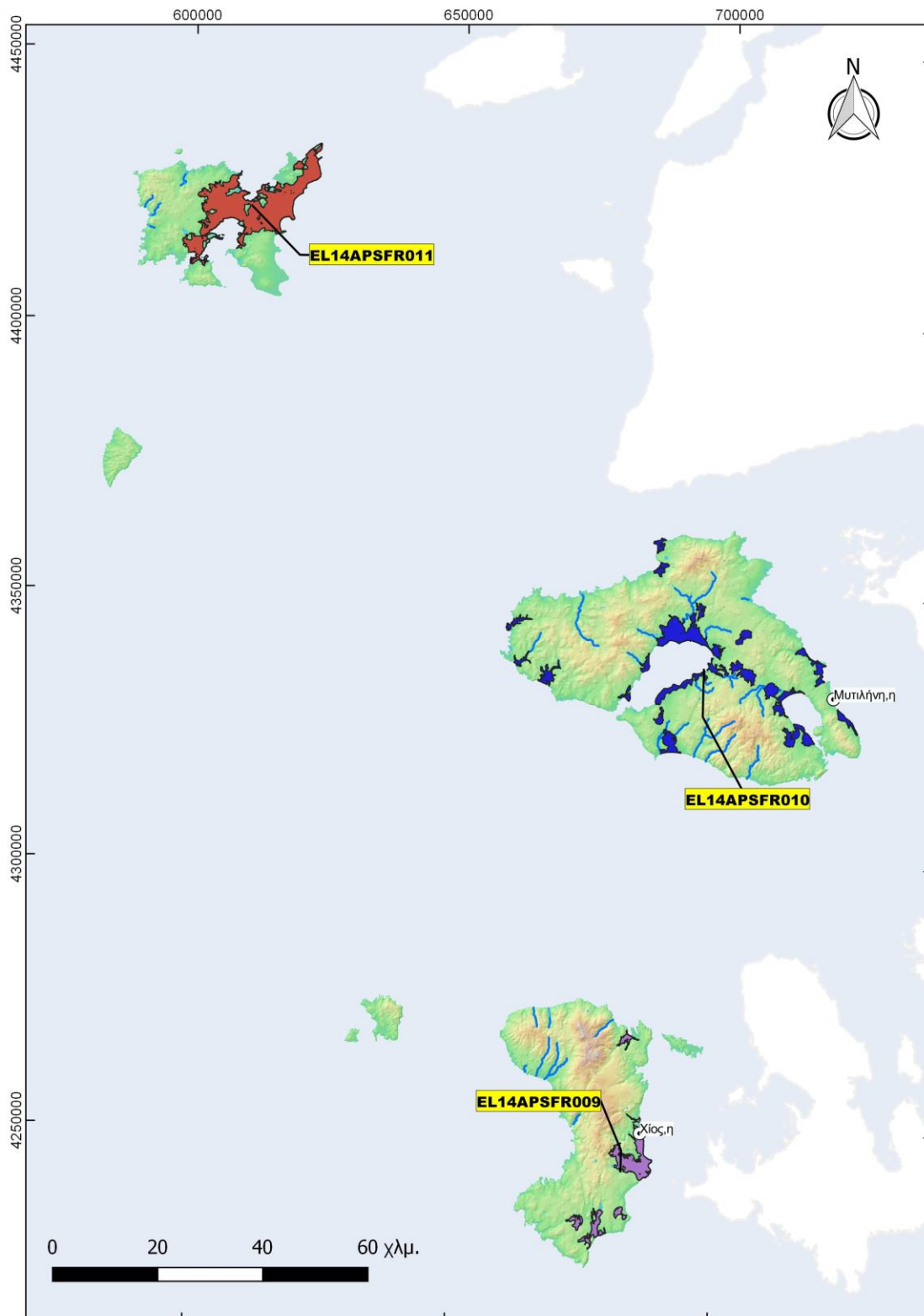
α/α	1 ^η ΑΝΑΘΕΩΡΗΣΗ ΠΡΟΚΑΤΑΡΚΤΙΚΗ ΑΞΙΟΛΟΓΗΣΗ ΚΙΝΔΥΝΩΝ ΠΛΗΜΜΥΡΑΣ (2019)				ΠΡΟΚΑΤΑΡΚΤΙΚΗ ΑΞΙΟΛΟΓΗΣΗ ΚΙΝΔΥΝΩΝ ΠΛΗΜΜΥΡΑΣ (2012)		
	Νέος Κωδικός	Πρόταση Ονομασίας κλπ	Νέα έκταση (km ²)	Αλλαγές στη 2 ^η Προκαταρκτική	Κωδικός	Ονομασία	Έκταση (km ²)
7	EL14APSF007	Περιοχή Μεσοκάμου νήσου Σάμου	3,59	Ενσωματώθηκαν τα όρια πλημμύρας T1000	GR14APSF007	Περιοχή Μεσοκάμου νήσου Σάμου	4
8	EL14APSF008	Χαμηλή ζώνη περιοχής Μυτιληνίων νήσου Σάμου	2,54	Παραμένει ως έχει	GR14APSF008	Χαμηλή ζώνη περιοχής Μυτιληνίων νήσου Σάμου	3
9	EL14APSF009	Χαμηλές Ζώνες νήσου Χίου	48,34	Ενσωματώθηκαν τα όρια πλημμύρας T1000 και οι χαμηλές περιοχές μικρότερες από 25 km στα όρια των Δήμων και ΔΚ με πλημμυρικό συμβάν από το 2011 έως 2018. Αλλαγή ονομασίας	GR14APSF009	Χαμηλή ζώνη περιοχής Κάμπου Χίου και πόλης Χίου	30
10	EL14APSF010	Χαμηλές ζώνες νήσου Λέσβου	124,42	Ενσωματώθηκαν τα όρια πλημμύρας T1000 και οι χαμηλές περιοχές μικρότερες από 25 km στα όρια των Δήμων και ΔΚ με πλημμυρικό συμβάν από το 2011 έως 2018. Αλλαγή ονομασίας	GR14APSF010	Χαμηλή ζώνη λεκάνης π. Τσικνιά και ρεμάτων κόλπου Καλονής νήσου Λέσβου	31
11	EL14APSF011	Χαμηλές ζώνες νήσου Λήμνου	149,85	Έχουν ενσωματωθεί οι Ζώνες πλημμύρας με T1000 και η ζώνη πλημμύρας από Θάλασσα. Δεν έχει καταγραφεί συμβάν.	GR14APSF011	Χαμηλές περιοχές νήσου Λήμνου	143
12	EL14APSF012	Χαμηλή ζώνη	2,54	Νέα περιοχή	ΝΕΑ ΠΕΡΙΟΧΗ		

**ΥΠΟΥΡΓΕΙΟ ΠΕΡΙΒΑΛΛΟΝΤΟΣ ΚΑΙ ΕΝΕΡΓΕΙΑΣ / ΓΕΝΙΚΗ ΓΡΑΜΜΑΤΕΙΑ ΦΥΣΙΚΟΥ ΠΕΡΙΒΑΛΛΟΝΤΟΣ & ΥΔΑΤΩΝ
ΓΕΝΙΚΗ ΔΙΕΥΘΥΝΣΗ ΥΔΑΤΩΝ / ΔΙΕΥΘΥΝΣΗ ΠΡΟΣΤΑΣΙΑΣ ΚΑΙ ΔΙΑΧΕΙΡΙΣΗΣ ΥΔΑΤΙΝΟΥ ΠΕΡΙΒΑΛΛΟΝΤΟΣ**

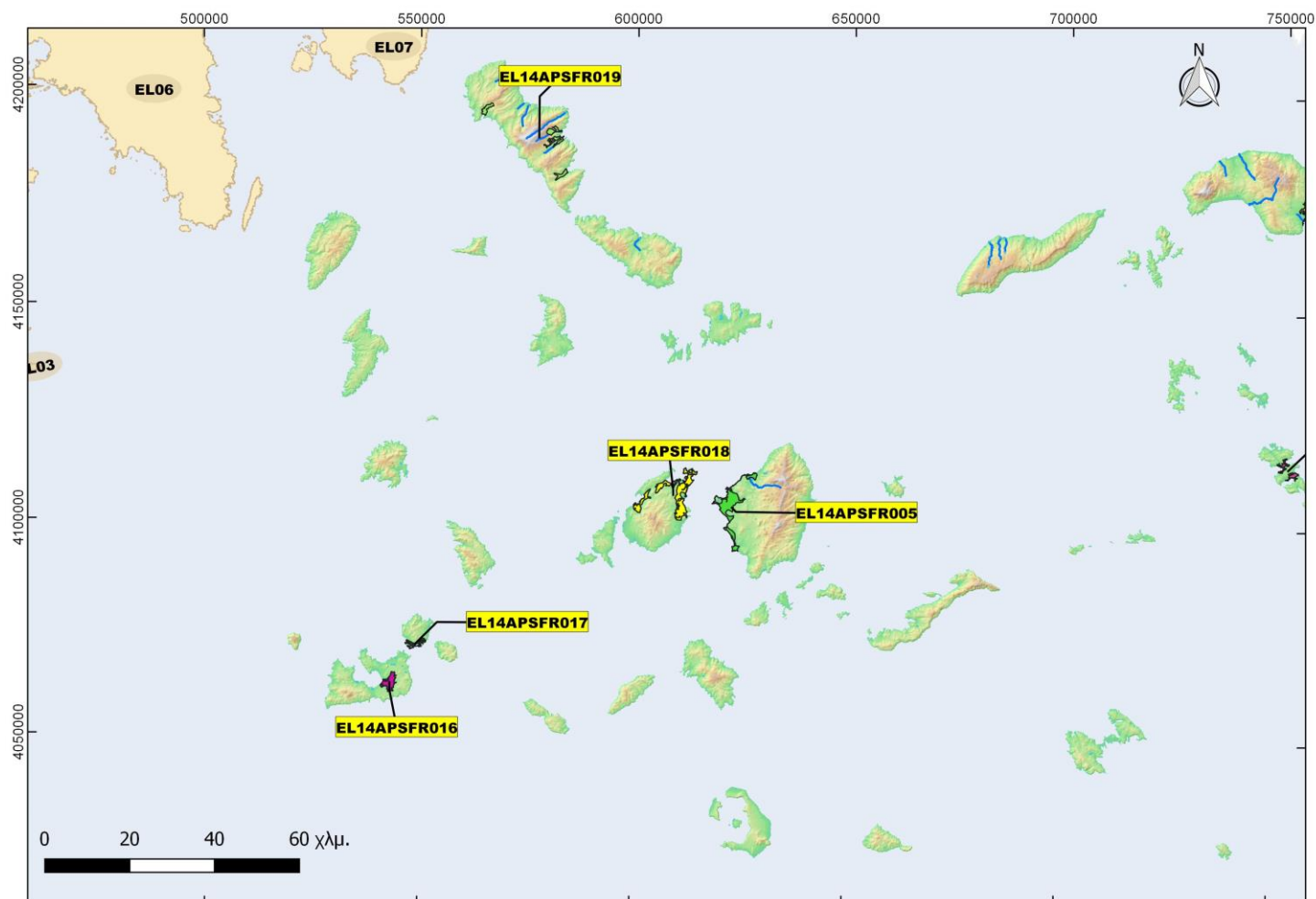
α/α	1 ^η ΑΝΑΘΕΩΡΗΣΗ ΠΡΟΚΑΤΑΡΚΤΙΚΗ ΑΞΙΟΛΟΓΗΣΗ ΚΙΝΔΥΝΩΝ ΠΛΗΜΜΥΡΑΣ (2019)				ΠΡΟΚΑΤΑΡΚΤΙΚΗ ΑΞΙΟΛΟΓΗΣΗ ΚΙΝΔΥΝΩΝ ΠΛΗΜΜΥΡΑΣ (2012)		
	Νέος Κωδικός	Πρόταση Ονομασίας κλπ	Νέα έκταση (km ²)	Αλλαγές στη 2 ^η Προκαταρκτική	Κωδικός	Ονομασία	Έκταση (km ²)
		νήσου Κάσου					
13	EL14APSF013	Νήσος Σύμη	58,02	Νέα περιοχή		ΝΕΑ ΠΕΡΙΟΧΗ	
14	EL14APSF014	Χαμηλή ζώνη Καλύμνου και νήσος Ψέριμος	17,55	Νέα περιοχή		ΝΕΑ ΠΕΡΙΟΧΗ	
15	EL14APSF015	Χαμηλές ζώνες νήσου Λέρου	4,22	Νέα περιοχή		ΝΕΑ ΠΕΡΙΟΧΗ	
16	EL14APSF016	Χαμηλή Ζώνη Ανατολικής Μήλου	7,63	Νέα περιοχή		ΝΕΑ ΠΕΡΙΟΧΗ	
17	EL14APSF017	Χαμηλή Ζώνη νήσου Κιμώλου	3,07	Νέα περιοχή		ΝΕΑ ΠΕΡΙΟΧΗ	
18	EL14APSF018	Χαμηλές ζώνες νήσου Πάρου (Δυτικό τμήμα)	29,99	Νέα περιοχή		ΝΕΑ ΠΕΡΙΟΧΗ	
19	EL14APSF019	Χαμηλές Ζώνες νήσου Άνδρου	11,76	Νέα περιοχή		ΝΕΑ ΠΕΡΙΟΧΗ	
	ΣΥΝΟΛΟ		684,91				389

ΥΠΟΥΡΓΕΙΟ ΠΕΡΙΒΑΛΛΟΝΤΟΣ ΚΑΙ ΕΝΕΡΓΕΙΑΣ / ΓΕΝΙΚΗ ΓΡΑΜΜΑΤΕΙΑ ΦΥΣΙΚΟΥ ΠΕΡΙΒΑΛΛΟΝΤΟΣ & ΥΔΑΤΩΝ
ΓΕΝΙΚΗ ΔΙΕΥΘΥΝΣΗ ΥΔΑΤΩΝ / ΔΙΕΥΘΥΝΣΗ ΠΡΟΣΤΑΣΙΑΣ ΚΑΙ ΔΙΑΧΕΙΡΙΣΗΣ ΥΔΑΤΙΝΟΥ ΠΕΡΙΒΑΛΛΟΝΤΟΣ

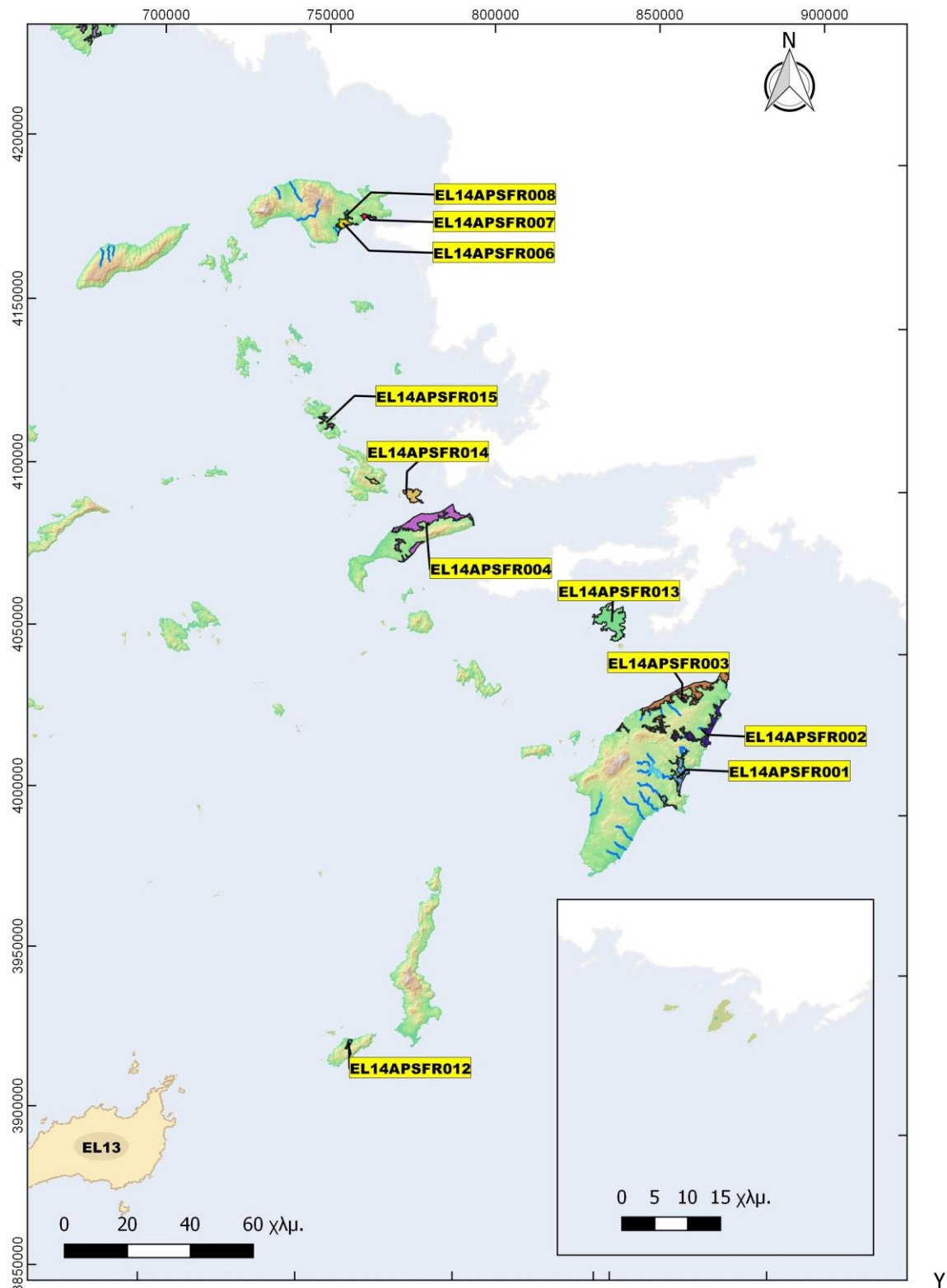
α/α	1 ^η ΑΝΑΘΕΩΡΗΣΗ ΠΡΟΚΑΤΑΡΚΤΙΚΗ ΑΞΙΟΛΟΓΗΣΗ ΚΙΝΔΥΝΩΝ ΠΛΗΜΜΥΡΑΣ (2019)				ΠΡΟΚΑΤΑΡΚΤΙΚΗ ΑΞΙΟΛΟΓΗΣΗ ΚΙΝΔΥΝΩΝ ΠΛΗΜΜΥΡΑΣ (2012)		
	Νέος Κωδικός	Πρόταση Ονομασίας κλπ	Νέα έκταση (km ²)	Αλλαγές στη 2 ^η Προκαταρκτική	Κωδικός	Ονομασία	Έκταση (km ²)
	Διαφορά σε σχέση με προκαταρκτική 2012		+76 %				
	Ποσοστό στο σύνολο του ΥΔ (%)		7.52%				4,3%



Εικόνα 7-15: Υδατικό Διαμέρισμα Αιγαίου (EL14) [Βόρειο Αιγαίο, ΠΕ Λέσβου, Λήμνου , Χίου]
Ζώνες Δυνητικά Υψηλού Κινδύνου Πλημμύρας (Οκτώβριος 2019)



Εικόνα 7-16: Υδατικό Διαμέρισμα Αιγαίου (EL14) [Νότιο Αιγαίο, Νησιωτικό Σύμπλεγμα Κυκλάδων]
Ζώνες Δυνητικά Υψηλού Κινδύνου Πλημμύρας (Οκτώβριος 2019)



**Εικόνα 7-17: Υδατικό Διαμέρισμα Αιγαίου (EL14) [Βόρειο Αιγαίο: ΠΕ Σάμου και Ικαρίας. Νότιο Αιγαίο: Νησιωτικό Σύμπλεγμα Δωδεκανήσου]
Ζώνες Δυνητικά Υψηλού Κινδύνου Πλημμύρας (Οκτώβριος 2019)**

7.4 ΣΥΝΟΛΟ ΧΩΡΑΣ

Στον Πίνακα που ακολουθεί δίνονται οι εκτάσεις των Ζωνών Δυνητικά Υψηλού Κινδύνου Πλημμύρας ανά ΥΔ που προσδιορίστηκαν στο πλαίσιο της 1^{ης} Αναθεώρηση Προκαταρκτικής Αξιολόγησης Κινδύνων Πλημμύρας για το σύνολο της επικράτειας καθώς επίσης και τα στοιχεία της εγκεκριμένης Προκαταρκτικής Αξιολόγησης του 2012.

Πίνακας 7-15: Κατανομή Ζωνών Δυνητικά Υψηλού Κινδύνου Πλημμύρας ανά Υ.Δ Συγκριτικά αποτελέσματα μεταξύ Προκαταρκτικής Αξιολόγησης (2012) και 1^{ης} Αναθεώρησης (2019)

Υδατικό Διαμέρισμα (ΥΔ)	Εκταση ΥΔ σε km ²	Προκαταρκτική (2012) Έκταση ΖΔΥΚΠ σε km ²	1 ^η Αναθεώρηση Προκαταρκτικής Έκταση νέων ΖΔΥΚΠ σε km ²	Μεταβολή Έκτασης νέων ΖΔΥΚΠ	Ποσοστό ΖΔΥΚΠ 2012 στο ΥΔ	Ποσοστό νέων ΖΔΥΚΠ (2019) στο ΥΔ
EL01	7.235	637	749	17,5%	9%	10%
EL02	7.397	1227	1368	11,4%	17%	18%
EL03	8.443	606	844	39,3%	7%	10%
EL04	10.492	874	1022	16,9%	8%	10%
EL05	9.973	1004	1204	19,9%	10%	12%
EL06	3.189	674	823	22,0%	21%	26%
EL07	12.295	1939	2065	6,5%	16%	17%
EL08	13.137	4171	4316	3,5%	32%	33%
EL09	13.616	3098	3750	21,0%	23%	28%
EL10	10.163	3733	4166	11,6%	37%	41%
EL11	7.319	2815	2879	2,3%	38%	39%
EL12	11.240	2352	2439	3,7%	21%	22%
EL13	8.327	220	353	60,2%	3%	4%
EL14	9.105	389	685	76,0%	4%	8%
ΣΥΝΟΛΟ ΧΩΡΑΣ	131.931	23.740	26.661	12,3%	18%	20%

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ Ι
ΛΕΚΑΝΕΣ ΑΠΟΡΡΟΗΣ ΠΟΤΑΜΩΝ ΚΑΙ ΑΡΜΟΔΙΕΣ ΑΡΧΕΣ

ΠΙΝΑΚΑΣ ΛΕΚΑΝΩΝ ΑΠΟΡΡΟΗΣ ΠΟΤΑΜΩΝ ΚΑΙ ΑΡΜΟΔΙΩΝ ΠΕΡΙΦΕΡΕΙΩΝ

Υδατικό Διαμέρισμα	Λεκάνη Απορροής (Κωδικός)	Ποσοστό έκτασης ανά Περιφέρεια	Αρμόδια(-ες) Περιφέρεια(-ες)	Παρατηρήσεις
Δυτική Πελοπόννησος	Αλφειού (GR29)	Πελοπόννησος (54,48 %) Δυτικής Ελλάδας (45,52 %)	Πελοπόννησος	
	Παμισού - Νεδώντος - Νέβα (GR32)	Πελοπόννησος (96,68 %) Δυτικής Ελλάδας (3,32 %)	Πελοπόννησος	
Βόρεια Πελοπόννησος	Ρεματιών Παράλιας Βορ. Πελοποννήσου (GR27)	Πελοπόννησος (58,1 %) Δυτικής Ελλάδας (41,9 %)	Δυτικής Ελλάδας	
	Πέτρου - Βύργα - Πηγαίου (GR28)	Δυτικής Ελλάδας (100 %)	Δυτικής Ελλάδας	
	Κεφαλονιάς - Ιθάκης - Ζακύνθου (GR45)	Ιονίων Νήσων (100 %)	Ιονίων Νήσων	
Ανατολική Πελοπόννησος	Οροπέδιου Τριπόλης (GR30)	Πελοπόννησος (100 %)	Πελοπόννησος	
	Ρεματιών Αργολικού Κοιλίου (GR31)	Πελοπόννησος (87 %) Αττικής (13 %)	Πελοπόννησος/Αττικής	Η αρμοδιότητα της Περιφέρειας Αττικής αφορά στα νησιά Πορός, Υδρα, Σαΐτσος, Σπετσοκοιλιά, Δοκός, Κυθήρα και Αντικυθήρα
	Ευρώτα (GR33)	Πελοπόννησος (100 %)	Πελοπόννησος	
Δυτική Στεράς Ελλάδα	Αχελούου (GR15)	Δυτικής Ελλάδας (53,63 %) Στεράς Ελλάδας (24,1 %) Θεσσαλίας (18,99 %) Ηπείρου (3,28 %)	Δυτικής Ελλάδας/Θεσσαλίας	
	Εορμού (GR20)	Δυτικής Ελλάδας (81,27 %) Στεράς Ελλάδας (18,73 %)	Δυτικής Ελλάδας/Αττικής	Συναρμοδιότητα λόγω του υδροδότητου συστήματος της Αθήνας
	Μόρνου (GR21)	Στεράς Ελλάδας (81,34 %) Δυτικής Ελλάδας (18,66 %)	Στεράς Ελλάδας/Αττικής	Συναρμοδιότητα λόγω του υδροδότητου συστήματος της Αθήνας
	Ασκαδίας (GR44)	Ιονίων Νήσων (99,98 %) Δυτικής Ελλάδας (0,02 %)	Ιονίων Νήσων	
Ηπείρος	Αίου (GR11)	Ηπείρου (79,632 %) Δυτικής Μακεδονίας (20,366 %) Θεσσαλίας (0,001 %)	Ηπείρου	
	Καλαμά (GR12)	Ηπείρου (100 %)	Ηπείρου	
	Αγχιρρότης και Λούρου (GR13)	Ηπείρου (100 %)	Ηπείρου	
	Αραχθού (GR14)	Ηπείρου (96,21 %) Στεράς Ελλάδας (3,67 %) Θεσσαλίας (0,12 %)	Ηπείρου	
	Κάμνικρας - Παξών (GR34)	Ιονίων Νήσων (100 %)	Ιονίων Νήσων	
Αττική	Λακανοπέδιου Αττικής (GR26)	Αττικής (89,31 %) Πελοπόννησος (8,8 %) Στεράς Ελλάδας (1,33 %) Νοτίου Αιγαίου (0,55 %)	Αττικής	
Ανατολική Στεράς Ελλάδα	Σπερχειού (GR18)	Στεράς Ελλάδας (95,36 %) Θεσσαλίας (4,63 %) Δυτικής Ελλάδας (0,01 %)	Στεράς Ελλάδας	
	Ευβοίας (GR19)	Στεράς Ελλάδας (100 %)	Στεράς Ελλάδας	
	ΒΑ Παράλιας Κολλιδιόμου (GR22)	Στεράς Ελλάδας (100 %)	Στεράς Ελλάδας	
	Βωστικού Κρησού (GR23)	Στεράς Ελλάδας (99,81 %) Αττικής (0,19 %)	Στεράς Ελλάδας	
	Αμφισσας (GR24)	Στεράς Ελλάδας (100 %)	Στεράς Ελλάδας	
	Ασιακού (GR25)	Στεράς Ελλάδας (79,57 %) Αττικής (20,43 %)	Στεράς Ελλάδας	
	Σποραδίων (GR35)	Θεσσαλίας (55,52 %) Στεράς Ελλάδας (44,48 %)	Θεσσαλίας/Στεράς Ελλάδας	Η αρμοδιότητα της Περιφέρειας Στεράς Ελλάδας αφορά στα Σκύρα
Θεσσαλία	Πηνειού (GR16)	Θεσσαλίας (89,11 %) Στεράς Ελλάδας (7,81 %) Δυτικής Μακεδονίας (1,91 %) Κεντρικής Μακεδονίας (1,12 %) Ηπείρου (0,04 %)	Θεσσαλίας	
	Ρεματιών Αμπερού - Πηλίου (GR17)	Θεσσαλίας (99,98 %) Στεράς Ελλάδας (0,02 %)	Θεσσαλίας	
Δυτική Μακεδονία	Προσπών (GR01)	Δυτικής Μακεδονίας (98,08 %) Κεντρικής Μακεδονίας (1,92 %)	Δυτικής Μακεδονίας	
	Αλιόκλιμου (GR02)	Δυτικής Μακεδονίας (61,77 %) Κεντρικής Μακεδονίας (36,26 %) Θεσσαλίας (1,51 %) Ηπείρου (0,46 %)	Δυτικής Μακεδονίας/Κεντρικής Μακεδονίας	
Κεντρική Μακεδονία	Αξίου (GR03)	Κεντρικής Μακεδονίας (100 %)	Κεντρικής Μακεδονίας	
	Γαλλικού (GR04)	Κεντρικής Μακεδονίας (100 %)	Κεντρικής Μακεδονίας	
	Χαλκιδικής (GR05)	Κεντρικής Μακεδονίας (100 %)	Κεντρικής Μακεδονίας	
	Αθως (GR43)	Αθως (96,01 %) Κεντρικής Μακεδονίας (3,99 %)	Κεντρικής Μακεδονίας	
Ανατολική Μακεδονία	Στριμόνια (GR06)	Κεντρικής Μακεδονίας (59,91 %) Ανατολ. Μακεδονίας & Θράκης (40,09 %)	Κεντρικής Μακεδονίας/Ανατολ. Μακεδονίας & Θράκης	Η αρμοδιότητα της Περιφέρειας Ανατολ. Μακεδονίας & Θράκης αφορά στις υπο-λεκάνες Οχυρού και Μαρμαρά
Θράκη	Νέστο (GR07)	Ανατολ. Μακεδονίας & Θράκης (100 %)	Ανατολ. Μακεδονίας & Θράκης	
	Ρέμ. Σιδήης - Ξηροβάνειας (GR08)	Ανατολ. Μακεδονίας & Θράκης (100 %)	Ανατολ. Μακεδονίας & Θράκης	
	Ρέμ. Κοιμητής - Λουτρού Έβρου (GR09)	Ανατολ. Μακεδονίας & Θράκης (100 %)	Ανατολ. Μακεδονίας & Θράκης	
	Έβρου (GR10)	Ανατολ. Μακεδονίας & Θράκης (100 %)	Ανατολ. Μακεδονίας & Θράκης	
	Θάσου - Σαμθράκης (GR42)	Ανατολ. Μακεδονίας & Θράκης (100 %)	Ανατολ. Μακεδονίας & Θράκης	
Κρήτη	Ρεματιών Βορείου Τμήματος Χανίων - Ρεθύμνου - Ηρακλείου (GR39)	Κρήτης (100 %)	Κρήτης	
	Ρεματιών Νοτίου Τμήματος Χανίων - Ρεθύμνου - Ηρακλείου (GR40)	Κρήτης (100 %)	Κρήτης	
	Ρεματιών Ανατολικής Κρήτης (GR41)	Κρήτης (100 %)	Κρήτης	
Νήσοι Αιγαίου	Ανατολικού Αιγαίου (GR36)	Βορείου Αιγαίου (100 %)	Βορείου Αιγαίου	
	Κυκλάδων (GR37)	Νοτίου Αιγαίου (100 %)	Νοτίου Αιγαίου	
	Δωδεκανήσου (GR38)	Νοτίου Αιγαίου (100 %)	Νοτίου Αιγαίου	

Πίνακας Λεκανών Απορροής Ποταμών και Αρμόδιων Περιφερειών) της υπ' αριθμ. οικ. 706/16.07.10 Απόφασης (ΦΕΚ 1383/Β'/02.09.2010) της Εθνικής Επιτροπής Υδάτων «Καθορισμός των Λεκανών Απορροής Ποταμών της χώρας και ορισμός των αρμόδιων Περιφερειών για τη διαχείριση και προστασία τους», όπως αυτό αντικαταστάθηκε με το ΦΕΚ 1572 Β' 28.09.2010

Σύμφωνα με την Κ.Υ.Α. Η.Π. 31822/1542/Ε103/2010 όπως τροποποιήθηκε και ισχύει με την ΚΥΑ 17772/924/2017, την «Νέα Αρχιτεκτονική της Αυτοδιοίκησης και της Αποκεντρωμένης Διοίκησης – Πρόγραμμα Καλλικράτης» (ν. 3852/2010) και τον ν.3199/2003 όπως τροποποιήθηκε και ισχύει μεταξύ άλλων με το άρθρο 29 του ν. 4519/2018 οι αρμόδιες αρχές για την αξιολόγηση και διαχείριση των κινδύνων πλημμύρας, έχουν ως ακολούθως¹:

α) Σε Εθνικό Επίπεδο οι αρμόδιες αρχές είναι:

Η **Εθνική Επιτροπή Υδάτων**, η οποία έχει ορισθεί ως το υψηλού επιπέδου διυπουργικό όργανο και έχει την ευθύνη χάραξης της πολιτικής για την προστασία και διαχείριση των υδάτων. Παρακολουθεί και ελέγχει την εφαρμογή αυτής της πολιτικής και εγκρίνει, μετά από εισήγηση του Υπουργού Περιβάλλοντος και Ενέργειας και γνώμη του Εθνικού Συμβουλίου Υδάτων, τα εθνικά προγράμματα προστασίας και διαχείρισης του υδατικού δυναμικού της χώρας, στα οποία εντάσσονται σύμφωνα με το άρθρο 3 παρ 1.1 β) Κ.Υ.Α. Η.Π. 31822/1542/Ε103/2010 όπως τροποποιήθηκε και ισχύει και το εθνικό πρόγραμμα της διαχείρισης των κινδύνων πλημμύρας της χώρας.

Η Εθνική Επιτροπή Υδάτων σύμφωνα με το άρθρο 3 του ν. 3199/2003, όπως τροποποιήθηκε και ισχύει με το άρθρο 29 του ν. 4519/2018 αποτελείται από: α) τον Υπουργό Περιβάλλοντος και Ενέργειας, ως Πρόεδρο, β) τον Υπουργό Εσωτερικών, γ) τον Υπουργό Οικονομίας και Ανάπτυξης, δ) τον Υπουργό Οικονομικών, ε) τον Υπουργό Υγείας, στ) τον Υπουργό Διοικητικής Ανασυγκρότησης, ζ) τον Υπουργό Υποδομών και Μεταφορών, η) τον Υπουργό Αγροτικής Ανάπτυξης και Τροφίμων και θ) τον Υπουργό Εργασίας, Κοινωνικής Ασφάλισης και Κοινωνικής Αλληλεγγύης.

Στην Εθνική Επιτροπή Υδάτων συμμετέχουν, ύστερα από πρόσκληση του Προέδρου, και άλλοι Υπουργοί εφόσον συζητούνται θέματα της αρμοδιότητάς τους. Στην Επιτροπή μετέχει και ο Υπουργός Εξωτερικών, όταν συζητούνται θέματα που αφορούν διακρατικά ύδατα.

Στην Εθνική Επιτροπή Υδάτων δύνανται αντί των Υπουργών να συμμετέχουν εκπρόσωποι αυτών που ορίζονται με απόφασή τους. Η Εθνική Επιτροπή Υδάτων μπορεί να συνιστά Γνωμοδοτικές Επιστημονικές Επιτροπές για τη στήριξη του έργου της.

Το **Εθνικό Συμβούλιο Υδάτων** το οποίο γνωμοδοτεί προς την Εθνική Επιτροπή Υδάτων για τα εθνικά προγράμματα προστασίας και διαχείρισης του υδατικού δυναμικού της χώρας στα οποία εντάσσεται και το εθνικό πρόγραμμα διαχείρισης των κινδύνων πλημμύρας σύμφωνα με το άρθρο 3 παρ 1.1 β) της Κ.Υ.Α. Η.Π. 31822/1542/Ε103/2010 όπως τροποποιήθηκε και ισχύει. Στο Εθνικό Συμβούλιο Υδάτων με Πρόεδρο τον Υπουργό Περιβάλλοντος και Ενέργειας συμμετέχουν σύμφωνα με το άρθρο 3 του ν. 3199/2003, όπως τροποποιήθηκε και ισχύει με το άρθρο 29 του ν. 4519/2018 με έναν εκπρόσωπό τους: κάθε κόμμα που εκπροσωπείται στη Βουλή, η Ένωση Περιφερειών Ελλάδος, η Κεντρική Ένωση Δήμων και Κοινοτήτων Ελλάδος, η Ένωση Δημοτικών Επιχειρήσεων Ύδρευσης και Αποχέτευσης, η Εταιρεία Ύδρευσης και Αποχέτευσης Πρωτεύουσας, η Εταιρεία Ύδρευσης και Αποχέτευσης Θεσσαλονίκης Α.Ε., οι εταιρείες ύδρευσης και αποχέτευσης που δεν εκπροσωπούνται από την Ένωση Δημοτικών Επιχειρήσεων Ύδρευσης και Αποχέτευσης, η Πανελλήνια Συνομοσπονδία Ενώσεων Γεωργικών Συνεταιρισμών, ο Σύνδεσμος Επιχειρήσεων και Βιομηχανιών, η Δημόσια Επιχείρηση Ηλεκτρισμού, η Γενική Συνομοσπονδία Εργατών Ελλάδος, το Τεχνικό Επιμελητήριο Ελλάδος, το Γεωτεχνικό Επιμελητήριο Ελλάδος, το Ινστιτούτο Γεωλογικών και Μεταλλευτικών Ερευνών, το Ελληνικό Κέντρο Θαλάσσιων Ερευνών, το Ελληνικό Κέντρο Βιοτόπων-

¹Οι πληροφορίες που δίνονται στο παρόν παράρτημα έχουν πληροφοριακό χαρακτήρα. Οι ακριβείς αρμοδιότητες των φορέων που παρουσιάζονται περιγράφονται στα σχετικά θεσμικά κείμενα στα οποία γίνεται αναφορά.

Υγροτόπων, το Εθνικό Κέντρο Φυσικών Επιστημών, το Εθνικό Κέντρο Περιβάλλοντος και Αειφόρου Ανάπτυξης, το Ινστιτούτο Καταναλωτών, ο Ελληνικός Γεωργικός Οργανισμός «Δήμητρα», η Εθνική Επιτροπή για την καταπολέμηση της Απερήμωσης, οι περιβαλλοντικές Μη Κυβερνητικές Οργανώσεις.

Το Εθνικό Συμβούλιο Υδάτων συγκαλείται από τον Πρόεδρό του, τον Υπουργό Περιβάλλοντος και Ενέργειας τουλάχιστον δύο (2) φορές το χρόνο. Για τις συνεδριάσεις του Εθνικού Συμβουλίου Υδάτων τηρούνται πλήρη απομαγνητοφωνημένα πρακτικά με ευθύνη της Ειδικής Γραμματείας Υδάτων. Τα πρακτικά δημοσιεύονται στην ιστοσελίδα του Υπουργείου Περιβάλλοντος και Ενέργειας

Η **Γενική Γραμματεία Φυσικού Περιβάλλοντος και Υδάτων (ΓΓΦΠΥ)**, η οποία έχει την αρμοδιότητα κατάρτισης των προγραμμάτων προστασίας και διαχείρισης των υδατικών πόρων της χώρας και του συντονισμού των υπηρεσιών και κρατικών φορέων για κάθε ζήτημα που αφορά στην προστασία και διαχείριση των υδάτων συμπεριλαμβανομένου και του κινδύνου των πλημμυρών Η ΓΓΦΠΥ διαμορφώνει και επεξεργάζεται σε συνεργασία με τη Γενική Γραμματεία Πολιτικής Προστασίας (Γ.Γ.Π.Π.) του Υπουργείου Εσωτερικών και ενδεχομένως με άλλα κατά περίπτωση συναρμόδια Υπουργεία το εθνικό πρόγραμμα διαχείρισης των κινδύνων πλημμύρας (το οποίο εντάσσεται στα εθνικά προγράμματα προστασίας και διαχείρισης του υδατικού δυναμικού της χώρας), παρακολουθεί, αξιολογεί και ελέγχει την εφαρμογή του εθνικού προγράμματος, συντονίζει τις υπηρεσίες και τους κρατικούς φορείς, εκπροσωπεί τη χώρα και μετέχει στα αρμόδια κοινοτικά όργανα για θέματα διαχείρισης των κινδύνων πλημμύρας και καταρτίζει και υποβάλλει στην Εθνική Επιτροπή Υδάτων τις απαιτούμενες ετήσιες εκθέσεις σχετικά με την υλοποίηση, την αξιολόγηση και τον έλεγχο εφαρμογής του εθνικού προγράμματος διαχείρισης των κινδύνων πλημμύρας.

Η Γενική Γραμματεία Φυσικού Περιβάλλοντος και Υδάτων, σε συνεργασία με τις Διευθύνσεις Υδάτων των Αποκεντρωμένων Διοικήσεων, καταρτίζει τα εθνικά προγράμματα προστασίας και διαχείρισης του υδατινού δυναμικού της χώρας και παρακολουθεί και συντονίζει την εφαρμογή τους.

Εθνική Αρμόδια Αρχή για την εφαρμογή της Οδηγίας 2007/60/ΕΚ

ΕΠΙΣΗΜΗ ΕΠΩΝΥΜΙΑ	Γενική Γραμματεία Φυσικού Περιβάλλοντος και Υδάτων
Ακρωνύμιο	ΓΓΦΠΥ
Νομικό Καθεστώς	Ενιαίος διοικητικός τομέας του Υπουργείου Περιβάλλοντος και Ενέργειας
Διατάξεις Δημιουργίας και Καθορισμού Αρμοδιοτήτων	<ul style="list-style-type: none"> - Ν. 3199/2003 (ΦΕΚ Α' 280) για την Προστασία και Διαχείριση των Υδάτων, όπως τροποποιήθηκε και ισχύει, ιδίως με τους Ν.4117/2013 (ΦΕΚ Α' 29) και Ν.4315/2014 (ΦΕΚ Α' 269) και Ν. 4519/2018 (ΦΕΚ Α' 25) - Η Κ.Υ.Α. Η.Π. 31822/1542/Ε103/2010 (ΦΕΚ Β' 1108/21.07.2010), περί Αξιολόγησης και διαχείρισης των κινδύνων πλημμύρας, σε συμμόρφωση με τις διατάξεις της Οδηγίας 2007/60/ΕΚ «για την αξιολόγηση και τη διαχείριση των κινδύνων πλημμύρας», του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου της 23ης Οκτωβρίου 2007», με την οποία έχει ενσωματωθεί η Οδηγία 2007/60/ΕΚ στο Εθνικό Δίκαιο. - Η ΚΥΑ 177772/924 (ΦΕΚ Β' 2140/22.06.2017), περί Τροποποίησης της υπ' αριθμό 31822/1542/2010 κοινής υπουργικής απόφασης (Β' 1108). - ΠΔ 132/2017 (ΦΕΚ Α' 160) «Οργανισμός Υπουργείου Περιβάλλοντος και Ενέργειας (ΥΠΕΝ)». - ΠΔ 84/2019 (ΦΕΚ 123 Α/17.07/2019) «Σύσταση και κατάργηση

	Γενικών Γραμματειών και Ειδικών Γραμματειών/Ενιαίων Διοικητικών Τομέων Υπουργείων.» - Ν. 4622/2019 (ΦΕΚ 133 Α/70.8.2019) «Επιτελικό Κράτος: οργάνωση, λειτουργία και διαφάνεια της Κυβέρνησης, των κυβερνητικών οργάνων και της κεντρικής δημόσιας διοίκησης»
Στοιχεία Επικοινωνίας	
Ταχυδρομική διεύθυνση	Αμαλιάδος 17
Ταχ. Κωδικός	11523
Πόλη	Αθήνα
Χώρα	Ελλάδα
Ιστοσελίδα	http://www.ypeka.gr/ , http://wfdver.ypeka.gr , http://floods.ypeka.gr/
Σημεία Επαφής	Τηλ: 210 6475102, 213 1515410 e-mail: info.egy@prv.ypeka.gr

Β) Σε Περιφερειακό επίπεδο οι αρμόδιες αρχές είναι:

Το **Συμβούλιο Υδάτων Αποκεντρωμένης Διοίκησης**, το οποίο συνιστάται σε κάθε Αποκεντρωμένη Διοίκηση, σύμφωνα με το άρθρο 6 του Ν.3199/03, όπως τροποποιήθηκε με το άρθρο 53 του **Ν. 4423/2016** (ΦΕΚ Α΄ 182/27-09-2016) και αποτελεί όργανο κοινωνικού διαλόγου και διαβούλευσης για θέματα προστασίας και διαχείρισης των υδάτων. Στην περίπτωση που το Σχέδιο Διαχείρισης Κινδύνων Πλημμύρας του Υδατικού Διαμερίσματος καταρτίζεται από την Αποκεντρωμένη Διοίκηση, το **Συμβούλιο Υδάτων Αποκεντρωμένης Διοίκησης** γνωμοδοτεί πριν την έγκριση του Σχεδίου Διαχείρισης και εκφράζει τη γνώμη του προς τον Συντονιστή Αποκεντρωμένης Διοίκησης, κατά το άρθρο 28 του Ν. 4325/2015 (ΦΕΚ Α΄ 47), για κάθε θέμα αξιολόγησης και διαχείρισης του κινδύνου πλημμύρας που αυτός του υποβάλλει. Επίσης, σε αυτή την περίπτωση, το Συμβούλιο Υδάτων Αποκεντρωμένης Διοίκησης, πριν γνωμοδοτήσει για το Σχέδιο Διαχείρισης, το δημοσιοποιεί προκειμένου το κοινό να πληροφορηθεί το περιεχόμενό του και να συμμετάσχει στη δημόσια διαβούλευση γι' αυτό, μέσα σε προθεσμία που ορίζει το Συμβούλιο Υδάτων Αποκεντρωμένης Διοίκησης.

Οι **Διευθύνσεις Υδάτων της Αποκεντρωμένης Διοίκησης**, οι οποίες ασκούν τις αρμοδιότητες της Αποκεντρωμένης Διοίκησης για την προστασία και διαχείριση των υδάτων συμπεριλαμβανομένου και του κινδύνου των πλημμυρών.

Οι Διευθύνσεις Υδάτων των Αποκεντρωμένων Διοικήσεων διενεργούν την Προκαταρκτική Αξιολόγηση των Κινδύνων Πλημμύρας και σε συνεργασία με τις Διευθύνσεις Πολιτικής Προστασίας των Αποκεντρωμένων Διοικήσεων καταρτίζουν τους Χάρτες Επικινδυνότητας Πλημμύρας, τους Χάρτες Κινδύνων Πλημμύρας και τα Σχέδια Διαχείρισης των Κινδύνων Πλημμύρας. Παράλληλα, λαμβάνουν τα κατάλληλα μέτρα για το συντονισμό των ανωτέρω (και λοιπών προβλεπόμενων στην ΚΥΑ Η.Π 31822/1542/Ε103/2010 όπως τροποποιήθηκε και ισχύει) με το Π.Δ. 51/2007. Επίσης, μεριμνούν για την ενεργό συμμετοχή των ενδιαφερομένων στην κατάρτιση, επανεξέταση και ενημέρωση των Σχεδίων Διαχείρισης. Τέλος, καταρτίζουν και διαβιβάζουν στην ΕΓΥ ετήσιες εκθέσεις σχετικά με την υλοποίηση, την αξιολόγηση και τον έλεγχο εφαρμογής του προγράμματος διαχείρισης των κινδύνων πλημμύρας στην περιοχή αρμοδιότητάς τους.

Σημειώνεται ότι με την τροποποίηση της Η.Π. 31822/1542/2010 με την υπ. Αριθ. 177772/924/2017 Κοινή Υπουργική Απόφαση (Β΄2140) «Τροποποίηση της υπ΄ αριθ. 31822/1542/2010 κοινής υπουργικής απόφασης (Β΄ 1108)», αντικαθίσταται η παράγραφος 2.2 του άρθρου 3 της υπ΄ αριθ. 31822/1542/2010 και καθορίζεται ότι «2.2. Ύστερα από αίτημα του Συντονιστή της Αποκεντρωμένης Διοίκησης, είναι δυνατόν η Προκαταρκτική Αξιολόγηση Κινδύνων Πλημμύρας, οι Χάρτες Επικινδυνότητας Πλημμύρας, οι Χάρτες Κινδύνων Πλημμύρας και το Σχέδιο Διαχείρισης των

Κινδύνων Πλημμύρας να καταρτίζονται, να επανεξετάζονται, ή να αναθεωρούνται από την Ειδική Γραμματεία Υδάτων του Υπουργείου Περιβάλλοντος και Ενέργειας» καθώς και ότι προστίθεται στο άρθρο 6 της υπ' αριθ. 31822/1542/2010 ΚΥΑ, μετά την παράγραφο 2, νέα παράγραφος 3, όπου καθορίζεται ότι : «3. Σε περίπτωση που το Σχέδιο Διαχείρισης Κινδύνων Πλημμύρας καταρτίζεται από την Ειδική Γραμματεία Υδάτων κατ' εφαρμογή της νέας παρ. 2.2 του άρθρου 3, το εν λόγω Σχέδιο Διαχείρισης εγκρίνεται από την Εθνική Επιτροπή Υδάτων μετά από εισήγηση της Ειδικής Γραμματείας Υδάτων του Υπουργείου Περιβάλλοντος και Ενέργειας, εφόσον προηγουμένως τηρηθεί η διαδικασία διαβούλευσης που προβλέπεται στο άρθρο 9, όπως τροποποιείται με την παράγραφο 4 του άρθρου 1 του παρόντος άρθρου. Κατά την κατάρτιση, τελική επεξεργασία, επανεξέταση ή αναθεώρηση του Σχεδίου Διαχείρισης των Κινδύνων Πλημμύρας, η Ειδική Γραμματεία Υδάτων συνεργάζεται με την αρμόδια Διεύθυνση Υδάτων της οικείας Αποκεντρωμένης Διοίκησης, καθώς και με τα συναρμόδια Υπουργεία που εκπροσωπούνται στην Εθνική Επιτροπή Υδάτων.»

Στην παρούσα φάση, η Προκαταρκτική Αξιολόγηση Κινδύνων Πλημμύρας, οι Χάρτες Επικινδυνότητας Πλημμύρας, οι Χάρτες Κινδύνων Πλημμύρας και τα Σχέδια Διαχείρισης Κινδύνων Πλημμύρας για όλα τα Υδατικά Διαμερίσματα της Χώρας καταρτίζονται ύστερα από αίτημα των Συντονιστών των Αποκεντρωμένων Διοικήσεων από την Ειδική Γραμματεία Υδάτων, σύμφωνα με το άρθρο 3 (2.2) της ΚΥΑ Η.Π. 31822/1542/Ε103/2010 όπως τροποποιήθηκε και ισχύει.

ΥΔΑΤΙΚΟ ΔΙΑΜΕΡΙΣΜΑ ΕΛ01: ΔΥΤΙΚΗ ΠΕΛΟΠΟΝΝΗΣΟΣ

Η Αποκεντρωμένη Διοίκηση Πελοποννήσου, Δυτικής Ελλάδας και Ιονίου στην αρμοδιότητα της οποίας υπάγονται οι ΛΑΠ του ΥΔ Δυτικής Πελοποννήσου (ΕΛ01), περιλαμβάνει τη **Δ/νση Υδάτων Πελοποννήσου**. Η κάθε Διεύθυνση Υδάτων είναι αρμόδια για την προστασία και διαχείριση των υδάτων και για την αξιολόγηση και διαχείριση του κινδύνου πλημμύρας στην αντίστοιχη Περιφέρεια (Περιφέρεια Πελοποννήσου και Περιφέρεια Δυτικής Ελλάδας) και ασκεί τις αρμοδιότητες που έχουν απονεμηθεί στην Αποκεντρωμένη Διοίκηση σύμφωνα με την κείμενη νομοθεσία. Περαιτέρω εξειδίκευση άσκησης των αρμοδιοτήτων τους καθορίζεται με απόφαση του Συντονιστή της Αποκεντρωμένης Διοίκησης.

Αρμόδια Αρχή σε επίπεδο Αποκεντρωμένης Διοίκησης

Αποκεντρωμένη Διοίκηση Πελοποννήσου, Δυτικής Ελλάδας και Ιονίου	
Επίσημη ονομασία της Αρμόδιας Αρχής	Διεύθυνση Υδάτων Πελοποννήσου
Συντομογραφία /Ακρωνύμιο	Δ.Υ.ΠΕΛ.
Κωδικός Κράτους - Μέλους	ΕΛ
Οδός / Αριθμός	Μαινάλου και Σέκερη 37
Πόλη	Τρίπολη
Χώρα	Ελλάδα
Ταχυδρομικός Κωδικός	22100
Δικτυακός τόπος	www.apd-depin.gov.gr
Τηλέφωνο	2710 234458
Ηλεκτρονικό Ταχυδρομείο	ggdxpp@apd-depin.gov.gr

ΥΔΑΤΙΚΟ ΔΙΑΜΕΡΙΣΜΑ ΕΛ02: ΒΟΡΕΙΑ ΠΕΛΟΠΟΝΝΗΣΟΣ

Η Αποκεντρωμένη Διοίκηση Πελοποννήσου, Δυτικής Ελλάδας και Ιονίου στην αρμοδιότητα της οποίας υπάγονται οι ΛΑΠ του ΥΔ Βόρειας Πελοποννήσου (ΕΛ02), περιλαμβάνει τη **Δ/νση Υδάτων Δυτικής Ελλάδας και τη Δ/νση Υδάτων Ιονίου**. Η κάθε Διεύθυνση Υδάτων είναι αρμόδια για την

προστασία και διαχείριση των υδάτων και για την αξιολόγηση και διαχείριση του κινδύνου πλημμύρας στην αντίστοιχη Περιφέρεια (Περιφέρεια Πελοποννήσου, Περιφέρεια Δυτικής Ελλάδας και Περιφέρεια Ιονίων Νήσων) και ασκεί τις αρμοδιότητες που έχουν απονεμηθεί στην Αποκεντρωμένη Διοίκηση σύμφωνα με την κείμενη νομοθεσία. Περαιτέρω εξειδίκευση άσκησης των αρμοδιοτήτων τους καθορίζεται με απόφαση του Συντονιστή της Αποκεντρωμένης Διοίκησης.

Αρμόδιες Αρχές σε επίπεδο Αποκεντρωμένης Διοίκησης

Αποκεντρωμένη διοίκηση Πελοποννήσου, Δυτικής Ελλάδας και Ιονίου	
Επίσημη ονομασία της Αρμόδιας Αρχής	Διεύθυνση Υδάτων Δυτικής Ελλάδας
Συντομογραφία /Ακρωνύμιο	Δ.Υ.Δ.ΕΛ.
Κωδικός Κράτους - Μέλους	EL
Οδός / Αριθμός	Αθηνών 105
Πόλη	Πάτρα
Χώρα	Ελλάδα
Ταχυδρομικός Κωδικός	26221
Δικτυακός τόπος	www.apd-depin.gov.gr
Τηλέφωνο	2613 623640
Ηλεκτρονικό Ταχυδρομείο	ydat@apd-depin.gov.gr

Αποκεντρωμένη διοίκηση Πελοποννήσου, Δυτικής Ελλάδας και Ιονίου	
Επίσημη ονομασία της Αρμόδιας Αρχής	Διεύθυνση Υδάτων Ιονίου
Συντομογραφία /Ακρωνύμιο	Δ.Υ.ΙΟΝ.
Κωδικός Κράτους - Μέλους	EL
Οδός/Αριθμός	Αλυκές Ποταμού
Πόλη	Κέρκυρα
Χώρα	Ελλάδα
Ταχυδρομικός Κωδικός	49100
Δικτυακός τόπος	www.apd-depin.gov.gr
Τηλέφωνο	26613 61639
Ηλεκτρονικό Ταχυδρομείο	lagadami@1745.syzefksis.gov.gr

ΥΔΑΤΙΚΟ ΔΙΑΜΕΡΙΣΜΑ ΕΙ03: ΑΝΑΤΟΛΙΚΗ ΠΕΛΟΠΟΝΝΗΣΟΣ

Η Αποκεντρωμένη Διοίκηση Πελοποννήσου, Δυτικής Ελλάδας και Ιονίου στην αρμοδιότητα της οποίας υπάγονται οι ΛΑΠ του ΥΔ Ανατολικής Πελοποννήσου (ΕΙ03), περιλαμβάνει τη **Δ/νση Υδάτων Πελοποννήσου** και τη **Δ/νση Υδάτων Αττικής**. Η κάθε Διεύθυνση Υδάτων είναι αρμόδια για την προστασία και διαχείριση των υδάτων και για την αξιολόγηση και διαχείριση του κινδύνου πλημμύρας στην αντίστοιχη Περιφέρεια (Περιφέρεια Πελοποννήσου, Περιφέρεια Αττικής) και ασκεί τις αρμοδιότητες που έχουν απονεμηθεί στην Αποκεντρωμένη Διοίκηση σύμφωνα με την κείμενη νομοθεσία. Περαιτέρω εξειδίκευση άσκησης των αρμοδιοτήτων τους καθορίζεται με απόφαση του Συντονιστή της Αποκεντρωμένης Διοίκησης.

Αρμόδιες Αρχές σε επίπεδο Αποκεντρωμένης Διοίκησης

Αποκεντρωμένη Διοίκηση Πελοποννήσου, Δυτικής Ελλάδας και Ιονίου	
Επίσημη ονομασία της Αρμόδιας Αρχής	Διεύθυνση Υδάτων Πελοποννήσου
Συντομογραφία /Ακρωνύμιο	Δ.Υ.ΠΕΛ.
Κωδικός Κράτους - Μέλους	EL
Οδός / Αριθμός	Μαινάλου και Σέκερη 37
Πόλη	Τρίπολη
Χώρα	Ελλάδα
Ταχυδρομικός Κωδικός	22100
Δικτυακός τόπος	www.apd-depin.gov.gr
Τηλέφωνο	2710 234458
Ηλεκτρονικό Ταχυδρομείο	ggdxxp@apd-depin.gov.gr

Αποκεντρωμένη Διοίκηση Αττικής Διεύθυνση Υδάτων Αττικής	
Επίσημη ονομασία της Αρμόδιας Αρχής	Διεύθυνση Υδάτων Αττικής
Συντομογραφία /Ακρωνύμιο	Δ.Υ.ΑΤΤ.
Κωδικός Κράτους - Μέλους	EL
Οδός / Αριθμός	Μεσογείων 239
Πόλη	Αθήνα
Χώρα	Ελλάδα
Ταχυδρομικός Κωδικός	15451
Δικτυακός τόπος	www.apdattikis.gov.gr
Τηλέφωνο	26613 61639
Ηλεκτρονικό Ταχυδρομείο	nero@attica.gr

* Η αρμοδιότητα αφορά στα νησιά Πόρος, Υδρα, Σπέτσες, Σπετσοπούλα, Δοκός, Κύθηρα και Αντικύθηρα

ΥΔΑΤΙΚΟ ΔΙΑΜΕΡΙΣΜΑ ΕΛ04: ΔΥΤΙΚΗ ΣΤΕΡΕΑ ΕΛΛΑΔΑ

Η Αποκεντρωμένη Διοίκηση Πελοποννήσου, Δυτ. Ελλάδας & Ιονίου, στην αρμοδιότητα της οποίας υπάγονται οι ΛΑΠ Αχελώου (ΕΛ0415), Ευήνου (ΕΛ0420) και Λευκάδος (ΕΛ0444) του ΥΔ Δυτικής Στερεάς Ελλάδας (ΕΛ04), περιλαμβάνει τη **Δ/νση Υδάτων Δυτικής Ελλάδος και τη Δ/νση Υδάτων Ιονίου**. Αντίστοιχα, η Αποκεντρωμένη Διοίκηση Θεσσαλίας – Στερεάς Ελλάδας, στην αρμοδιότητα της οποίας υπάγεται η ΛΑΠ Μόρνου (ΕΛ0421), περιλαμβάνει τη **Δ/νση Υδάτων Στερεάς Ελλάδος**. Η κάθε Διεύθυνση Υδάτων είναι αρμόδια για την προστασία και διαχείριση των υδάτων και για την αξιολόγηση και διαχείριση του κινδύνου πλημμύρας στην αντίστοιχη Περιφέρεια (Δυτικής Ελλάδος για τις ΛΑΠ Αχελώου και Ευήνου, Ιονίου για τη ΛΑΠ Λευκάδος και Στερεάς Ελλάδας για τη ΛΑΠ Μόρνου) και ασκεί τις αρμοδιότητες που έχουν απονεμηθεί στην Αποκεντρωμένη Διοίκηση σύμφωνα με την κείμενη νομοθεσία. Περαιτέρω εξειδίκευση άσκησης των αρμοδιοτήτων τους καθορίζεται με απόφαση του Συντονιστή της Αποκεντρωμένης Διοίκησης.

Ειδικά για το ΥΔ Δυτικής Στερεάς Ελλάδας, οι αρμόδιες Διευθύνσεις Υδάτων ανά ΛΑΠ με βάση την απόφαση της Εθνικής Επιτροπής Υδάτων – ΦΕΚ 1383/Β/02.09.2010 και 1572Β/28-9-2010 φαίνονται στον παρακάτω Πίνακα (**Error! Reference source not found.**). Η συναρμοδιότητα της **Δ/νσης Υδάτων Αττικής** στις ΛΑΠ Ευήνου και Μόρνου αφορά σε θέματα που σχετίζονται με το υδροδοτικό σύστημα της Αθήνας, ενώ η συναρμοδιότητα της **Δ/νσης Υδάτων Θεσσαλίας** στη ΛΑΠ Αχελώου,

αφορά σε θέματα που σχετίζονται με τη λεκάνη και τον ταμιευτήρα Ταυρωπού, πηγή υδροδότησης για μεγάλο τμήμα της Π.Ε. Καρδίτσας.

Λεκάνες απορροής και Αρμόδια Διεύθυνση Υδάτων

Κωδικός Λεκάνης	Λεκάνη Απορροής	Αρμόδια Διεύθυνση Υδάτων
ΕΛ0415	Αχελώου	Δ. Ελλάδας με συναρμοδιότητα Θεσσαλίας
ΕΛ0420	Εύηνου	Δ. Ελλάδας με συναρμοδιότητα Αττικής
ΕΛ0421	Μόρνου	Στ. Ελλάδας με συναρμοδιότητα Αττικής
ΕΛ0444	Λευκάδας	Ιονίων Νήσων

Τα στοιχεία των αρμόδιων αρχών για την εφαρμογή της Οδηγίας 2007/60/ΕΚ στο ΥΔ Δυτικής Στερεάς Ελλάδος, παρουσιάζονται στους ακόλουθους πίνακες.

Αρμόδιες Αρχές σε επίπεδο Αποκεντρωμένης Διοίκησης

Επίσημη Επωνυμία	Διεύθυνση Υδάτων Δυτικής Ελλάδας
Ακρωνύμιο	Δ.Υ.Δ.Ε.
Νομικό Καθεστώς	Οργανική Μονάδα της Αποκεντρωμένης Διοίκησης Πελοποννήσου, Δυτ. Ελλάδας & Ιονίου Υπάγεται στη Γενική Διεύθυνση Χωροταξικής και Περιβαλλοντικής Πολιτικής
<u>Στοιχεία Επικοινωνίας</u>	
Ταχυδρομική διεύθυνση	Αθηνών 105
Ταχ. Κωδικός	26 504
Πόλη	Ρίο Πατρών
Χώρα	Ελλάδα
Ιστοσελίδα	http://www.apd-depin.gov.gr
Σημεία Επαφής	Τηλ: 2613 623 640 e-mail: ydat@apd-depin.gov.gr
Επίσημη Επωνυμία	Διεύθυνση Υδάτων Ιονίου
Ακρωνύμιο	Δ.Υ.Ι.
Νομικό Καθεστώς	Οργανική Μονάδα της Αποκεντρωμένης Διοίκησης Πελοποννήσου, Δυτ. Ελλάδας & Ιονίου Υπάγεται στη Γενική Διεύθυνση Χωροταξικής και Περιβαλλοντικής Πολιτικής
Διατάξεις Δημιουργίας και Καθορισμού Αρμοδιοτήτων	Ν. 3199/2003 (ΦΕΚ Α' 280) για την Προστασία και Διαχείριση των Υδάτων Ν.3852/2010 (ΦΕΚ Α' 87) Πρόγραμμα Καλλικράτης
<u>Στοιχεία Επικοινωνίας</u>	
Ταχυδρομική διεύθυνση	Αλυκές Ποταμού
Ταχ. Κωδικός	49 100
Πόλη	Κέρκυρα
Χώρα	Ελλάδα
Ιστοσελίδα	http://www.apd-depin.gov.gr
Σημεία Επαφής	Τηλ: 2661 361639 e-mail: lagadas@1745.syzefxis.gov.gr
Επίσημη Επωνυμία	Διεύθυνση Υδάτων Θεσσαλίας
Ακρωνύμιο	Δ.Υ.Θ.

Νομικό Καθεστώς	Οργανική Μονάδα της Αποκεντρωμένης Διοίκησης Θεσσαλίας-Στερεάς Ελλάδας. Υπάγεται στη Γενική Διεύθυνση Χωροταξικής και Περιβαλλοντικής Πολιτικής
Διατάξεις Δημιουργίας και Καθορισμού Αρμοδιοτήτων	N. 3199/2003 (ΦΕΚ Α' 280) για την Προστασία και Διαχείριση των Υδάτων N.3852/2010 (ΦΕΚ Α' 87) Πρόγραμμα Καλλικράτης
Στοιχεία Επικοινωνίας	
Ταχυδρομική διεύθυνση	Φαρσάλων 148
Ταχ. Κωδικός	41 335
Πόλη	Λάρισα
Χώρα	Ελλάδα
Ιστοσελίδα	www.thessaly.gov.gr , http://www.apdthest.gov.gr
Σημεία επαφής	Τηλ.: 2410 613720, 2410 617174 (εσωτ.122), e-mail: dydatonthes@apdthest.gov.gr

Επίσημη Επωνυμία	Διεύθυνση Υδάτων Στερεάς Ελλάδας
Ακρωνύμιο	Δ.Υ.Σ.Ε.
Νομικό Καθεστώς	Οργανική Μονάδα της Αποκεντρωμένης Διοίκησης Θεσσαλίας – Στερεάς Ελλάδας Υπάγεται στη Γενική Διεύθυνση Χωροταξικής και Περιβαλλοντικής Πολιτικής
Διατάξεις Δημιουργίας και Καθορισμού Αρμοδιοτήτων	N. 3199/2003 (ΦΕΚ Α' 280) για την Προστασία και Διαχείριση των Υδάτων N.3852/2010 (ΦΕΚ Α' 87) Πρόγραμμα Καλλικράτης
Στοιχεία Επικοινωνίας	
Ταχυδρομική διεύθυνση	Θεοδωράτου & Βέλλιου
Ταχ. Κωδικός	35 133
Πόλη	Λαμία
Χώρα	Ελλάδα
Ιστοσελίδα	www.thessaly.gov.gr , http://www.apdthest.gov.gr
Σημεία επαφής	Τηλ.: 22310 46337, e-mail: dydatonster@apdthest.gov.gr , kostas.siafis@apdthest.gov.gr

Επίσημη Επωνυμία	Διεύθυνση Υδάτων Αττικής
Ακρωνύμιο	Δ.Υ.Α.
Νομικό Καθεστώς	Οργανική Μονάδα της Αποκεντρωμένης Διοίκησης Αττικής. Υπάγεται στη Γενική Διεύθυνση Χωροταξικής και Περιβαλλοντικής Πολιτικής
Διατάξεις Δημιουργίας και Καθορισμού Αρμοδιοτήτων	N. 3199/2003 (ΦΕΚ Α' 280) για την Προστασία και Διαχείριση των Υδάτων N.3852/2010 (ΦΕΚ Α' 87) Πρόγραμμα Καλλικράτης
Στοιχεία Επικοινωνίας	
Ταχυδρομική διεύθυνση	Λεωφ. Μεσογείων 239 & Παρίση, Νέο Ψυχικό
Ταχ. Κωδικός	154 51
Πόλη	Αθήνα

Επίσημη Επωνυμία	Διεύθυνση Υδάτων Αττικής
Χώρα	Ελλάδα
Ιστοσελίδα	http://www.apdattikis.gov.gr
Σημεία επαφής	Τηλ.: 210 3725703

ΥΔΑΤΙΚΟ ΔΙΑΜΕΡΙΣΜΑ ΕΛ05: ΗΠΕΙΡΟΣ

Η Αποκεντρωμένη Διοίκηση Ηπείρου – Δυτικής Μακεδονίας, στην αρμοδιότητα της οποίας υπάγονται οι ΛΑΠ Αώου, Καλαμά, Αχέροντος, Αράχθου και Λούρου του ΥΔ Ηπείρου (ΕΛ05), περιλαμβάνει τη **Δ/νση Υδάτων Ηπείρου**. Αντίστοιχα, η Αποκεντρωμένη Πελοποννήσου, Δυτικής Ελλάδας & Ιονίου, στην αρμοδιότητα της οποίας υπάγεται η ΛΑΠ Κέρκυρας - Παξών, περιλαμβάνει τη **Δ/νση Υδάτων Ιονίου**. Η κάθε Διεύθυνση Υδάτων είναι αρμόδια για την προστασία και διαχείριση των υδάτων και για την αξιολόγηση και διαχείριση του κινδύνου πλημμύρας στην αντίστοιχη Περιφέρεια (Ιονίου για τη ΛΑΠ Κέρκυρας-Παξών και Ηπείρου για τις υπόλοιπες ΛΑΠ) και ασκεί τις αρμοδιότητες που έχουν απονεμηθεί στην Αποκεντρωμένη Διοίκηση σύμφωνα με την κείμενη νομοθεσία. Περαιτέρω εξειδίκευση άσκησης των αρμοδιοτήτων τους καθορίζεται με απόφαση του Συντονιστή της Αποκεντρωμένης Διοίκησης.

Τα στοιχεία των αρμόδιων αρχών για την εφαρμογή της Οδηγίας 2007/60/ΕΚ στο ΥΔ Ηπείρου, παρουσιάζονται στους ακόλουθους πίνακες.

Αρμόδιες Αρχές σε επίπεδο Αποκεντρωμένης Διοίκησης

Επίσημη Επωνυμία	Διεύθυνση Υδάτων Ηπείρου
Ακρωνύμιο	Δ.Υ.Η.
Νομικό Καθεστώς	Οργανική Μονάδα της Αποκεντρωμένης Διοίκησης Ηπείρου – Δυτικής Μακεδονίας Υπάγεται στη Γενική Διεύθυνση Χωροταξικής και Περιβαλλοντικής Πολιτικής
<u>Στοιχεία Επικοινωνίας</u>	
Ταχυδρομική διεύθυνση	5ο χλμ Ε.Ο. Ιωαννίνων – Κοζάνης
Ταχ. Κωδικός	45 000
Πόλη	Ιωάννινα
Χώρα	Ελλάδα
Ιστοσελίδα	http://www.apdhp-dm.gov.gr
Σημεία Επαφής	Τηλ: 2651 0 90240 e-mail: mouliaav@apdhp-dm.gov.gr

Επίσημη Επωνυμία	Διεύθυνση Υδάτων Ιονίου
Ακρωνύμιο	Δ.Υ.Ι.
Νομικό Καθεστώς	Οργανική Μονάδα της Αποκεντρωμένης Διοίκησης Πελοποννήσου, Δυτ. Ελλάδας & Ιονίου Υπάγεται στη Γενική Διεύθυνση Χωροταξικής και Περιβαλλοντικής Πολιτικής
Διατάξεις Δημιουργίας και Καθορισμού Αρμοδιοτήτων	Ν. 3199/2003 (ΦΕΚ Α' 280) για την Προστασία και Διαχείριση των Υδάτων Ν.3852/2010 (ΦΕΚ Α' 87) Πρόγραμμα Καλλικράτης
<u>Στοιχεία Επικοινωνίας</u>	

Επίσημη Επωνυμία	Διεύθυνση Υδάτων Ιονίου
Ταχυδρομική διεύθυνση	Αλυκές Ποταμού
Ταχ. Κωδικός	49 100
Πόλη	Κέρκυρα
Χώρα	Ελλάδα
Ιστοσελίδα	http://www.apd-depin.gov.gr
Σημεία Επαφής	Τηλ: 2661 361639 e-mail: lagadas@1745.syzefxis.gov.gr

ΥΔΑΤΙΚΟ ΔΙΑΜΕΡΙΣΜΑ ΕΛ06: ΑΤΤΙΚΗ

Η Αποκεντρωμένη Διοίκηση Αττικής, στην αρμοδιότητα της οποίας υπάγεται η ΛΑΠ του ΥΔ Αττικής (ΕΛ06), περιλαμβάνει τη **Δ/νση Υδάτων Αττικής**. Η Διεύθυνση Υδάτων είναι αρμόδια για την προστασία και διαχείριση των υδάτων στην Περιφέρεια και ασκεί τις αρμοδιότητες που έχουν απονεμηθεί στην Αποκεντρωμένη Διοίκηση σύμφωνα με την κείμενη νομοθεσία. Περαιτέρω εξειδίκευση άσκησης των αρμοδιοτήτων τους καθορίζεται με απόφαση του Συντονιστή της Αποκεντρωμένης Διοίκησης.

Αρμόδια Αρχή σε επίπεδο Αποκεντρωμένης Διοίκησης

Αποκεντρωμένη Διοίκηση Αττικής	
Επίσημη ονομασία της Αρμόδιας αρχής	Διεύθυνση Υδάτων Αττικής
Συντομογραφία/Ακρωνύμιο	ΔΥΑ
Κωδικός Κράτους - Μέλους	ΕΛ
Οδός/Αριθμός	Μεσογείων 239
Πόλη	Ν. Ψυχικό
Χώρα	Αθήνα
Ταχυδρομικός Κωδικός	15451
Δικτυακός τόπος	http://www.apdattikis.gov.gr/
Τηλέφωνο/φαξ	210-3725706, 707 / 210-3725728
Ηλεκτρονικό Ταχυδρομείο	nero@attica.gr

ΥΔΑΤΙΚΟ ΔΙΑΜΕΡΙΣΜΑ ΕΛ07: ΑΝΑΤΟΛΙΚΗ ΣΤΕΡΕΑ ΕΛΛΑΔΑ

Η Αποκεντρωμένη Διοίκηση Θεσσαλίας – Στερεάς Ελλάδας, στην αρμοδιότητα της οποίας υπάγονται οι ΛΑΠ του ΥΔ Ανατολικής Στερεάς Ελλάδας (ΕΛ07) περιλαμβάνει δύο Δ/νσεις Υδάτων: **τη Δ/νση Υδάτων Στερεάς Ελλάδας και τη Δ/νση Υδάτων Θεσσαλίας**. Η κάθε Διεύθυνση Υδάτων είναι αρμόδια για την προστασία και διαχείριση των υδάτων στην αντίστοιχη Περιφέρεια (Περιφέρεια Στερεάς Ελλάδας και Θεσσαλίας αντίστοιχα) και ασκεί τις αρμοδιότητες που έχουν απονεμηθεί στην Αποκεντρωμένη Διοίκηση σύμφωνα με την κείμενη νομοθεσία. Περαιτέρω εξειδίκευση άσκησης των αρμοδιοτήτων τους καθορίζεται με απόφαση του Συντονιστή της Αποκεντρωμένης Διοίκησης.

Αρμόδια Αρχή σε επίπεδο Αποκεντρωμένης Διοίκησης

Αποκεντρωμένη Διοίκηση Θεσσαλίας-Στερεάς Ελλάδα	
Επίσημη ονομασία της Αρμόδιας αρχής	Διεύθυνση Υδάτων Θεσσαλίας
Συντομογραφία/Ακρωνύμιο	ΔΥΘ
Κωδικός Κράτους - Μέλους	EL
Οδός/Αριθμός	Φαρσάλων 148
Πόλη	Λάρισα
Χώρα	Ελλάδα
Ταχυδρομικός Κωδικός	41335
Δικτυακός τόπος	http://www.apdthest.gov.gr
Τηλέφωνο/φαξ	2410 613720, 617174/ 2410 234321
Ηλεκτρονικό Ταχυδρομείο	dydatonthes@apdthest.gov.gr

Αποκεντρωμένη Διοίκηση Θεσσαλίας-Στερεάς Ελλάδα	
Επίσημη ονομασία της Αρμόδιας αρχής	Διεύθυνση Υδάτων Στερεάς Ελλάδα
Συντομογραφία/Ακρωνύμιο	ΔΥΣΕ
Κωδικός Κράτους - Μέλους	EL
Οδός/Αριθμός	Θεοδωράτου και Βελλίου
Πόλη	Λαμία
Χώρα	Ελλάδα
Ταχυδρομικός Κωδικός	35100
Δικτυακός τόπος	http://www.apdthest.gov.gr
Τηλέφωνο/φαξ	22310 48044, 46377/22310 43007
Ηλεκτρονικό Ταχυδρομείο	dydatonster@apdthest.gov.gr

ΥΔΑΤΙΚΟ ΔΙΑΜΕΡΙΣΜΑ ΕΛ08: ΘΕΣΣΑΛΙΑ

Η Αποκεντρωμένη Διοίκηση Θεσσαλίας – Στερεάς Ελλάδα, στην αρμοδιότητα της οποίας υπάγονται οι ΛΑΠ Πηνειού και ρεμάτων Αλμυρού-Πηλίου του ΥΔ Θεσσαλίας (ΕΛ08), περιλαμβάνει τη **Δ/νση Υδάτων Θεσσαλίας**. Η κάθε Διεύθυνση Υδάτων είναι αρμόδια για την προστασία και διαχείριση των υδάτων και για την αξιολόγηση και διαχείριση του κινδύνου πλημμύρας στην αντίστοιχη Περιφέρεια (Θεσσαλίας) και ασκεί τις αρμοδιότητες που έχουν απονεμηθεί στην Αποκεντρωμένη Διοίκηση σύμφωνα με την κείμενη νομοθεσία. Περαιτέρω εξειδίκευση άσκησης των αρμοδιοτήτων τους καθορίζεται με απόφαση του Συντονιστή της Αποκεντρωμένης Διοίκησης.

Τα στοιχεία των αρμόδιων αρχών για την εφαρμογή της Οδηγίας 2007/60/ΕΚ στο ΥΔ Αττικής, παρουσιάζονται στους ακόλουθους πίνακες.

Αρμόδια Αρχή σε επίπεδο Αποκεντρωμένης Διοίκησης

Επίσημη Επωνυμία	Διεύθυνση Υδάτων Θεσσαλίας
Ακρωνύμιο	Δ.Υ.Θ.
Νομικό Καθεστώς	Οργανική Μονάδα της Αποκεντρωμένης Διοίκησης Θεσσαλίας – Στερεάς Ελλάδας Υπάγεται στη Γενική Διεύθυνση Χωροταξικής και Περιβαλλοντικής Πολιτικής
<u>Στοιχεία Επικοινωνίας</u>	
Ταχυδρομική διεύθυνση	Φαρσάλων 148
Ταχ. Κωδικός	41 335
Πόλη	Λάρισα
Χώρα	Ελλάδα
Ιστοσελίδα	www.thessaly.gov.gr , http://www.apdthest.gov.gr
Σημεία Επαφής	Τηλ.: 2410 613720, 2410 617174 (εσωτ.122), e-mail: dydatonthes@apdthest.gov.gr

ΥΔΑΤΙΚΟ ΔΙΑΜΕΡΙΣΜΑ ΕΛ09: ΔΥΤΙΚΗ ΜΑΚΕΔΟΝΙΑ

Οι Διευθύνσεις Υδάτων της Δυτικής Μακεδονίας και της Κεντρικής Μακεδονίας στις οποίες μοιράζεται το Υδατικό Διαμέρισμα Δυτικής Μακεδονίας (ΥΔ09), οργανώθηκαν σύμφωνα με το **άρθρο 9** του **π.δ. 141/2010** (ΦΕΚ Α' 234) «Οργανισμός της Αποκεντρωμένης Διοίκησης Ηπείρου – Δυτικής Μακεδονίας» και του **π.δ. 142/2010** (ΦΕΚ Α' 235) «Οργανισμός της Αποκεντρωμένης Διοίκησης Μακεδονίας – Θράκης» αντίστοιχα, όπου ορίζονται τα τμήματα των Διευθύνσεων Υδάτων και οι αρμοδιότητες αυτών.

Επιπλέον, λόγω της συναρμοδιότητας των δύο Διευθύνσεων Υδάτων, με κοινή Απόφαση των Γενικών Γραμματέων των Περιφερειών **Απόφαση υπ' αριθμ. 59129/1167/25.11.2011** (ΦΕΚ Β' 2921/22-12-2011) «Καθορισμός Αρμοδιοτήτων Αποκεντρωμένων Διοικήσεων Ηπείρου - Δυτικής Μακεδονίας και Μακεδονίας - Θράκης, επί των λεκανών Απορροής του Υδατικού Διαμερίσματος Δυτικής Μακεδονίας (ΥΔ 09)» καθορίστηκαν οι αρμοδιότητες των Διευθύνσεων Υδάτων Δυτικής και Κεντρικής Μακεδονίας επί της λεκάνης απορροής του Αλιάκμονα (ΕΛ0902) του υδατικού διαμερίσματος Δυτικής Μακεδονίας (ΥΔ 09), όσον αφορά την έκδοση αδειών χρήσης υδάτων και εκτέλεσης έργων αξιοποίησης τους.

Αρμόδια Αρχή σε επίπεδο Αποκεντρωμένης Διοίκησης

Επίσημη Επωνυμία	Διεύθυνση Υδάτων Δυτικής Μακεδονίας
Ακρωνύμιο	Δ.Υ.Δ.Μ.
Νομικό Καθεστώς	Οργανική Μονάδα της Αποκεντρωμένης Διοίκησης Ηπείρου – Δυτικής Μακεδονίας Υπάγεται στη Γενική Διεύθυνση Χωροταξικής και Περιβαλλοντικής Πολιτικής
<u>Στοιχεία Επικοινωνίας</u>	
Ταχυδρομική διεύθυνση	Περιοχή ΖΕΠ
Ταχ. Κωδικός	50100
Πόλη	Κοζάνη
Χώρα	Ελλάδα

Επίσημη Επωνυμία	Διεύθυνση Υδάτων Δυτικής Μακεδονίας
Ιστοσελίδα	http://www.apdhp-dm.gov.gr
Σημεία Επαφής	Τηλ. : 2461 350279 Φαξ : 2461 053280 e-mail : vlati@apdhp-dm.gov.gr

Επίσημη Επωνυμία	Διεύθυνση Υδάτων Κεντρικής Μακεδονίας
Ακρωνύμιο	Δ.Υ.Κ.Μ.
Νομικό Καθεστώς	Οργανική Μονάδα της Αποκεντρωμένης Διοίκησης Μακεδονίας – Θράκης Υπάγεται στη Γενική Διεύθυνση Χωροταξικής και Περιβαλλοντικής Πολιτικής
<u>Στοιχεία Επικοινωνίας</u>	
Ταχυδρομική διεύθυνση	Λεωφ. Γεωργικής Σχολής 46,
Ταχ. Κωδικός	55134
Πόλη	Καλαμαριά Θεσσαλονίκης
Χώρα	Ελλάδα
Ιστοσελίδα	http://www.damt.gov.gr http://dydaton.damt.gov.gr/
Σημεία Επαφής	Τηλ. : 2313 309483, 2313 309488 Φαξ : 2310 424160 e-mail: dy-km@damt.gov.gr

Η Εθνική Επιτροπή Υδάτων με την υπ' αριθμ. οικ. 706/16.07.2010 Απόφαση (ΦΕΚ Β'1383/02.09.2010 και ειδικότερα στο Παράρτημα ΙΙ αυτής, όπως αυτή διορθώθηκε με το ΦΕΚ Β'1572/28.09.2010, όρισε ποιές περιφέρειες είναι αρμόδιες ανά Υδατικό Διαμέρισμα της χώρας. Έτσι για το ΥΔ 09 της Δυτικής Μακεδονίας προκύπτει ότι :

- Για τη Λεκάνη Απορροής Πρεσπών (με κωδικό EL0901) αρμόδια (Αιρετή) Περιφέρεια είναι αυτή της Δυτικής Μακεδονίας, ενώ σε επίπεδο Αποκεντρωμένης Διοίκησης αρμόδια είναι η Αποκεντρωμένη Διοίκηση Ηπείρου-Δυτικής Μακεδονίας τις αρμοδιότητες της οποίας ασκεί η Διεύθυνση Υδάτων Δυτικής Μακεδονίας.
- Για τη Λεκάνη Απορροής Αλιάκμονα (με κωδικό EL0902) συναρμόδιες (Αιρετές) Περιφέρειες είναι τόσο η Δυτική Μακεδονία όσο και η Κεντρική Μακεδονία. Σε επίπεδο Αποκεντρωμένης Διοίκησης συν-αρμόδιες αρχές είναι η Αποκεντρωμένη Διοίκηση Ηπείρου - Δυτικής Μακεδονίας και η Αποκεντρωμένη Διοίκηση Μακεδονίας Θράκης, τις αρμοδιότητες των οποίων ασκούν αντίστοιχα οι Διευθύνσεις Υδάτων Δυτικής και Κεντρικής Μακεδονίας.

Λεκάνες Απορροής Ποταμών και Αρμόδιων Περιφερειών

Κωδικός ΛΑΠ	Όνομασία ΛΑΠ	Περιφέρειες που εκτείνονται γεωγραφικά εντός των ορίων των Λεκανών Απορροής Ποταμού	Αρμόδια Αποκεντρωμένη Διοίκηση / Δνση Υδάτων Σύμφωνα με ΦΕΚ Β' 1383/02.09.2010 ¹
EL0901	Πρεσπών	Δυτικής Μακεδονίας (98,08%) Κεντρικής Μακεδονίας (1,92%)	Ηπείρου-Δυτικής Μακεδονίας / Δυτικής Μακεδονίας
EL0902	Αλιάκμονα	Δυτικής Μακεδονίας (61,77%) Κεντρικής Μακεδονίας (36,26%) Θεσσαλίας (1,51%) Ηπείρου (0,46%)	1. Ηπείρου-Δυτικής Μακεδονίας / Δυτικής Μακεδονίας 2. Μακεδονίας-Θράκης / Κεντρικής Μακεδονίας

ΥΔΑΤΙΚΟ ΔΙΑΜΕΡΙΣΜΑ EL10: ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΜΑΚΕΔΟΝΙΑ

Σύμφωνα με την κείμενη νομοθεσία γίνεται διευθέτηση των αρμοδιοτήτων και των συναρμοδιοτήτων μεταξύ των τώως κρατικών Περιφερειών και ορίζεται ότι στο Υδατικό Διαμέρισμα Κεντρικής Μακεδονίας αρμόδια (Κρατική) περιφέρεια είναι αυτή της Κεντρικής Μακεδονίας, δηλαδή σε επίπεδο Αποκεντρωμένης Διοίκησης είναι αρμόδια η Αποκεντρωμένη Διοίκηση Μακεδονίας Θράκης και οι αρμοδιότητες αυτής ασκούνται μέσω της Διεύθυνσης Υδάτων Κεντρικής Μακεδονίας. Στο Υδατικό Διαμέρισμα Κεντρικής Μακεδονίας δεν υπάρχει περίπτωση συναρμοδιότητας μεταξύ των αρμοδίων αρχών.

Αρμόδια Αρχή σε επίπεδο Αποκεντρωμένης Διοίκησης

Επίσημη Επωνυμία	Διεύθυνση Υδάτων Κεντρικής Μακεδονίας
Ακρωνύμιο	Δ.Υ.Κ.Μ.
Νομικό Καθεστώς	Οργανική Μονάδα της Αποκεντρωμένης Διοίκησης Μακεδονίας – Θράκης Υπάγεται στη Γενική Διεύθυνση Χωροταξικής και Περιβαλλοντικής Πολιτικής
<u>Στοιχεία Επικοινωνίας</u>	
Ταχυδρομική διεύθυνση	Λεωφ. Γεωργικής Σχολής 46,
Ταχ. Κωδικός	55134
Πόλη	Καλαμαριά Θεσσαλονίκης
Χώρα	Ελλάδα
Ιστοσελίδα	http://www.damt.gov.gr http://dydaton.damt.gov.gr/
Σημεία Επαφής	Τηλ. : 2313 309483, 2313 309488 Φαξ : 2310 424160 e-mail : dy-km@damt.gov.gr

ΥΔΑΤΙΚΟ ΔΙΑΜΕΡΙΣΜΑ EL11: ΑΝΑΤΟΛΙΚΗ ΜΑΚΕΔΟΝΙΑ

Η Αποκεντρωμένη Διοίκηση Μακεδονίας – Θράκης (ΑΔΜΘ), στην αρμοδιότητα της οποίας υπάγονται οι ΛΑΠ του ΥΔ Ανατολικής Μακεδονίας (EL11), περιλαμβάνει τη **Δ/νση Υδάτων Κεντρικής Μακεδονίας και τη Δ/νση Υδάτων Ανατολικής Μακεδονίας – Θράκης**. Η κάθε Διεύθυνση Υδάτων είναι αρμόδια για την προστασία και διαχείριση των υδάτων και για την αξιολόγηση και διαχείριση του κινδύνου πλημμύρας στην αντίστοιχη Περιφέρεια (Κεντρικής Μακεδονίας και Ανατολικής Μακεδονίας και Θράκης αντίστοιχα) και ασκεί τις αρμοδιότητες που έχουν απονεμηθεί στην Αποκεντρωμένη Διοίκηση σύμφωνα με την κείμενη νομοθεσία. Περαιτέρω εξειδίκευση άσκησης των αρμοδιοτήτων τους καθορίζεται με απόφαση του Συντονιστή της Αποκεντρωμένης Διοίκησης.

Αρμόδια Αρχή σε επίπεδο Αποκεντρωμένης Διοίκησης

Αποκεντρωμένη Διοίκηση Μακεδονίας Θράκης	
Επίσημη ονομασία της Αρμόδιας αρχής	Διεύθυνση Υδάτων Κεντρικής Μακεδονίας
Συντομογραφία/Ακρωνύμιο	Δ.Υ.Κ.Μ.
Κωδικός Κράτους - Μέλους	EL
Οδός/Αριθμός	Λεωφ. Γεωργικής Σχολής 32,
Πόλη	Θεσσαλονίκη
Χώρα	Ελλάδα
Ταχυδρομικός Κωδικός	55134
Δικτυακός τόπος	http://dydaton.damt.gov.gr/
Τηλέφωνο/φαξ	2313 309441, 83 /2310 42 41 60
Ηλεκτρονικό Ταχυδρομείο	dy-km@damt.gov.gr

Αποκεντρωμένη Διοίκηση Μακεδονίας Θράκης	
Επίσημη ονομασία της Αρμόδιας αρχής	Διεύθυνση Υδάτων Ανατολικής Μακεδονίας & Θράκης
Συντομογραφία/Ακρωνύμιο	Δ.Υ.Α.Μ.Θ.
Κωδικός Κράτους - Μέλους	EL
Οδός/Αριθμός	Τενέδου 58
Πόλη	Καβάλα
Χώρα	Ελλάδα
Ταχυδρομικός Κωδικός	65404
Δικτυακός τόπος	www.damt.gov.gr
Τηλέφωνο	2313 309815, 16
Ηλεκτρονικό Ταχυδρομείο	dy-amt@damt.gov.gr

ΥΔΑΤΙΚΟ ΔΙΑΜΕΡΙΣΜΑ EL12: ΘΡΑΚΗ

Η Αποκεντρωμένη Διοίκηση Μακεδονίας – Θράκης (ΑΔΜΘ), στην αρμοδιότητα της οποίας υπάγονται οι ΛΑΠ του ΥΔ Θράκης (EL12), περιλαμβάνει δύο Δ/νσεις Υδάτων: τη Δ/νση Υδάτων Κεντρικής Μακεδονίας και τη Δ/νση Υδάτων Ανατολικής Μακεδονίας – Θράκης. Η κάθε Διεύθυνση Υδάτων είναι αρμόδια για την προστασία και διαχείριση των υδάτων στην αντίστοιχη Περιφέρεια

¹ Όπως τροποποιήθηκε με το ΦΕΚ 1572 Β'/28.09.2010.

(Περιφέρεια Κεντρικής Μακεδονίας και Περιφέρεια Ανατολικής Μακεδονίας - Θράκης) και ασκεί τις αρμοδιότητες που έχουν απονεμηθεί στην Αποκεντρωμένη Διοίκηση σύμφωνα με την κείμενη νομοθεσία. Περαιτέρω εξειδίκευση άσκησης των αρμοδιοτήτων τους καθορίζεται με απόφαση του Συντονιστή της Αποκεντρωμένης Διοίκησης σύμφωνα με την κείμενη νομοθεσία. Στις ΛΑΠ του εν λόγω Υδατικού Διαμερίσματος τις αρμοδιότητες της Αποκεντρωμένης Διοίκησης ασκεί η **Δ/νση Υδάτων Ανατολικής Μακεδονίας – Θράκης**.

Αρμόδια Αρχή σε επίπεδο Αποκεντρωμένης Διοίκησης

Αποκεντρωμένη Διοίκηση Μακεδονίας Θράκης	
Επίσημη ονομασία της Αρμόδιας αρχής	Διεύθυνση Υδάτων Ανατολικής Μακεδονίας & Θράκης
Συντομογραφία/Ακρωνύμιο	Δ.Υ.Α.Μ.Θ.
Κωδικός Κράτους - Μέλους	EL
Οδός/Αριθμός	Τενέδου 58
Πόλη	Καβάλα
Χώρα	Ελλάδα
Ταχυδρομικός Κωδικός	65404
Δικτυακός τόπος	www.damt.gov.gr
Τηλέφωνο/φαξ	2313 309810, 15 / 2510 83 71 73
Ηλεκτρονικό Ταχυδρομείο	dy-amt@damt.gov.gr

ΥΔΑΤΙΚΟ ΔΙΑΜΕΡΙΣΜΑ EL13: ΚΡΗΤΗ

Η Αποκεντρωμένη Διοίκηση Κρήτης στην αρμοδιότητα της οποίας υπάγονται οι ΛΑΠ του ΥΔ Κρήτης (EL13), περιλαμβάνει τη **Δ/νση Υδάτων Κρήτης**. Η κάθε Διεύθυνση Υδάτων είναι αρμόδια για την προστασία και διαχείριση των υδάτων και για την αξιολόγηση και διαχείριση του κινδύνου πλημμύρας στην αντίστοιχη Περιφέρεια (Περιφέρεια Κρήτης) και ασκεί τις αρμοδιότητες που έχουν απονεμηθεί στην Αποκεντρωμένη Διοίκηση σύμφωνα με την κείμενη νομοθεσία. Περαιτέρω εξειδίκευση άσκησης των αρμοδιοτήτων τους καθορίζεται με απόφαση του Συντονιστή της Αποκεντρωμένης Διοίκησης.

Αρμόδιες Αρχές σε επίπεδο Αποκεντρωμένης Διοίκησης

Αποκεντρωμένη Διοίκηση Κρήτης	
Επίσημη ονομασία της Αρμόδιας Αρχής	Διεύθυνση Υδάτων Κρήτης
Συντομογραφία /Ακρωνύμιο	Δ.Υ.ΚΡΗ.
Κωδικός Κράτους - Μέλους	EL
Οδός / Αριθμός	Πλατεία Κουντουριώτη
Πόλη	Ηράκλειο Κρήτης
Χώρα	Ελλάδα
Ταχυδρομικός Κωδικός	72102
Δικτυακός τόπος	www.apdkritis.gov.gr __
Τηλέφωνο	2813 404136
Ηλεκτρονικό Ταχυδρομείο	ydata@apdkritis.gov.gr

ΥΔΑΤΙΚΟ ΔΙΑΜΕΡΙΣΜΑ EL14: ΝΗΣΙΑ ΑΙΓΑΙΟΥ

Η Αποκεντρωμένη Διοίκηση Αιγαίου, στην αρμοδιότητα της οποίας υπάγονται οι ΛΑΠ του ΥΔ Νήσων Αιγαίου (EL14), περιλαμβάνει δυο Δ/νσεις Υδάτων: τη **Δ/νση Υδάτων Βορείου Αιγαίου και τη Δ/νση Υδάτων Νοτίου Αιγαίου**. Η κάθε Διεύθυνση Υδάτων είναι αρμόδια για την προστασία και διαχείριση των υδάτων στην αντίστοιχη Περιφέρεια (Περιφέρεια Βορείου Αιγαίου και Νοτίου Αιγαίου αντίστοιχα) και ασκεί τις αρμοδιότητες που έχουν απονεμηθεί στην Αποκεντρωμένη Διοίκηση. Περαιτέρω εξειδίκευση άσκησης των αρμοδιοτήτων τους καθορίζεται με απόφαση του Συντονιστή της Αποκεντρωμένης Διοίκησης σύμφωνα με την κείμενη νομοθεσία. Περαιτέρω εξειδίκευση άσκησης των αρμοδιοτήτων τους καθορίζεται με απόφαση του Συντονιστή της Αποκεντρωμένης Διοίκησης. Στη ΛΑΠ Ανατολικού Αιγαίου (EL1436) του ΥΔ Νήσων Αιγαίου (EL14) τις αρμοδιότητες της Αποκεντρωμένης Διοίκησης ασκεί η Δ/νση Υδάτων Βορείου Αιγαίου. Στις ΛΑΠ Κυκλάδων (EL1437) και Δωδεκανήσων (EL1438) του ΥΔ Νήσων Αιγαίου (EL14) τις αρμοδιότητες της Αποκεντρωμένης Διοίκησης ασκεί η Δ/νση Υδάτων Νοτίου Αιγαίου.

Αρμόδια Αρχή σε επίπεδο Αποκεντρωμένης Διοίκησης

Αποκεντρωμένη Διοίκηση Αιγαίου	
Επίσημη ονομασία της Αρμόδιας αρχής	Διεύθυνση Υδάτων Βορείου Αιγαίου
Συντομογραφία/Ακρωνύμιο	Δ.Υ.Β.Α
Κωδικός Κράτους - Μέλους	EL
Οδός/Αριθμός	Κουντουριώτου 77
Πόλη	Μυτιλήνη, Λέσβος
Χώρα	Ελλάδα
Ταχυδρομικός Κωδικός	81100
Δικτυακός τόπος	www.apdaigaiou.gov.gr
Τηλέφωνο/φαξ	22513 52100/ 22510 46652
Ηλεκτρονικό Ταχυδρομείο	pvadydat@apdaigaiou.gov.gr , pvadyp@otenet.gr

Αποκεντρωμένη Διοίκηση Αιγαίου	
Επίσημη ονομασία της Αρμόδιας αρχής	Διεύθυνση Υδάτων Νοτίου Αιγαίου
Συντομογραφία/Ακρωνύμιο	Δ.Υ.Ν.Α
Κωδικός Κράτους - Μέλους	EL
Οδός/Αριθμός	Επτανήσου 35
Πόλη	Ερμούπολη, Σύρος
Χώρα	Ελλάδα
Ταχυδρομικός Κωδικός	84100
Δικτυακός τόπος	www.apdaigaiou.gov.gr
Τηλέφωνο/φαξ	22813 60284-60286 / 22810 82907

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ ΙΙ
ΔΙΕΡΕΥΝΗΣΗ ΤΗΣ ΕΠΙΔΡΑΣΗΣ ΤΗΣ ΚΛΙΜΑΤΙΚΗΣ ΑΛΛΑΓΗΣ ΣΤΟ
ΠΛΑΙΣΙΟ ΤΗΣ ΑΝΑΘΕΩΡΗΣΗΣ ΤΗΣ ΠΡΟΚΑΤΑΡΚΤΙΚΗΣ
ΑΞΙΟΛΟΓΗΣΗΣ ΤΩΝ ΚΙΝΔΥΝΩΝ ΠΛΗΜΜΥΡΑΣ

Π Ε Ρ Ι Ε Χ Ο Μ Ε Ν Α

1 ΕΙΣΑΓΩΓΗ	3
2 ΕΠΙΔΡΑΣΗ ΤΗΣ ΚΛΙΜΑΤΙΚΗΣ ΑΛΛΑΓΗΣ ΣΤΗΝ ΕΝΤΑΣΗ ΒΡΟΧΟΠΤΩΣΗΣ	3
2.1 ΔΕΔΟΜΕΝΑ ΓΙΑ ΤΗΝ ΕΠΙΔΡΑΣΗ ΤΗΣ ΚΛΙΜΑΤΙΚΗΣ ΑΛΛΑΓΗΣ ΣΤΗΝ ΜΕΤΑΒΟΛΗ ΤΗΣ ΕΝΤΑΣΗΣ ΒΡΟΧΟΠΤΩΣΗΣ.....	3
2.2 ΕΠΙΔΡΑΣΗ ΤΗΣ ΜΕΤΑΒΟΛΗΣ ΤΗΣ ΕΝΤΑΣΗΣ ΒΡΟΧΟΠΤΩΣΗΣ ΣΤΗΝ ΠΕΡΙΟΔΟ ΕΠΑΝΑΦΟΡΑΣ ΤΗΣ ΣΗΜΕΙΑΚΗΣ ΕΝΤΑΣΗΣ ΒΡΟΧΟΠΤΩΣΗΣ 24Η	10
2.3 ΑΞΙΟΛΟΓΗΣΗ ΑΠΟΤΕΛΕΣΜΑΤΩΝ - ΣΥΜΠΕΡΑΣΜΑΤΑ	15
3 ΑΝΥΨΩΣΗ ΤΗΣ ΣΤΑΘΜΗΣ ΤΗΣ ΘΑΛΑΣΣΑΣ	27

ΚΑΤΑΛΟΓΟΣ ΠΙΝΑΚΩΝ

Πίνακας 2-1: Δεδομένα μεταβολής της έντασης βροχόπτωσης για τα έτη 2050 και 2080 για διάφορα σενάρια εκπομπών ρύπων στην περιοχή του βροχομετρικού σταθμού Αμυδαλιά στο ΥΔ Δυτικής Πελοποννήσου (EL01) (ΠΗΓΗ: Copernicus Climate Change Service).....	6
Πίνακας 2-2: Κλίμακα αξιολόγησης της επίδρασης της κλιματικής αλλαγής σε σχέση με το ακραίο εξετασθέν κατά τον 1 ^ο κύκλο εφαρμογής της Οδηγίας 2007/60/ΕΚ σενάριο πλημμυρών περιόδου επαναφοράς T=1000.....	14
Πίνακας 2-3: Αξιολόγηση αποτελεσμάτων σε σχέση με κίνδυνο και επικινδυνότητα πλημμύρας για το σενάριο T1000 όπως αξιολογήθηκαν στα ΣΔΚΠ.....	15

ΚΑΤΑΛΟΓΟΣ ΕΙΚΟΝΩΝ

Εικόνα 2-1: Αρχική σελίδα της ιστοσελίδας του Copernicus Climate Change Service (C3S) της ΕΕ (http://swicca.eu/).....	4
Εικόνα 2-2: Θέσεις βροχομετρικών σταθμών	5
Εικόνα 2-3: Μεταβολή έντασης βροχόπτωσης 24h – Σενάριο μέσων εκπομπών αερίων ρύπων 2050	8
Εικόνα 2-4: Μεταβολή έντασης βροχόπτωσης 24h – Σενάριο μέσων εκπομπών αερίων ρύπων 2080	8
Εικόνα 2-5: Μεταβολή έντασης βροχόπτωσης 24h – Σενάριο υψηλών εκπομπών αερίων ρύπων 2050.....	9
Εικόνα 2-6: Μεταβολή έντασης βροχόπτωσης 24h – Σενάριο υψηλών εκπομπών αερίων ρύπων 2080.....	9
Εικόνα 2-7: Σενάριο μέσων εκπομπών αερίων ρύπων 2050: Αντιστοίχιση της περιόδου επαναφοράς T50 για ένταση βροχόπτωσης 24h	10
Εικόνα 2-8: Σενάριο μέσων εκπομπών αερίων ρύπων 2080: Αντιστοίχιση της περιόδου επαναφοράς T50 για ένταση βροχόπτωσης 24h	11

Εικόνα 2-9: Σενάριο υψηλών εκπομπών αερίων ρύπων 2050: Αντιστοίχιση της περιόδου επαναφοράς T50 για ένταση βροχόπτωσης 24h	11
Εικόνα 2-10: Σενάριο υψηλών εκπομπών αερίων ρύπων 2080: Αντιστοίχιση της περιόδου επαναφοράς T50 για ένταση βροχόπτωσης 24h	12
Εικόνα 2-11: Σενάριο μέσων εκπομπών αερίων ρύπων 2050: Αντιστοίχιση της περιόδου επαναφοράς T100 για ένταση βροχόπτωσης 24h	12
Εικόνα 2-12: Σενάριο μέσων εκπομπών αερίων ρύπων 2080: Αντιστοίχιση της περιόδου επαναφοράς T100 για ένταση βροχόπτωσης 24h	13
Εικόνα 2-13: Σενάριο υψηλών εκπομπών αερίων ρύπων 2050: Αντιστοίχιση της περιόδου επαναφοράς T100 για ένταση βροχόπτωσης 24h	13
Εικόνα 2-14: Σενάριο υψηλών εκπομπών αερίων ρύπων 2080: Αντιστοίχιση της περιόδου επαναφοράς T100 για ένταση βροχόπτωσης 24h	14
Εικόνα 2-14: Επίδραση Κλιματικής Αλλαγής. Μέσες εκπομπές αερίων ρύπων (RCP45) – 2050	21
Εικόνα 2-16: Επίδραση Κλιματικής Αλλαγής. Μέσες εκπομπές αερίων ρύπων (RCP45) – 2080	22
Εικόνα 2-17: Επίδραση Κλιματικής Αλλαγής. Υψηλές εκπομπές αερίων ρύπων (RCP85) – 2050 ...	23
Εικόνα 2-18: Επίδραση Κλιματικής Αλλαγής. Υψηλές εκπομπές αερίων ρύπων (RCP85) – 2080 ...	24
Εικόνα 3-1: Τρωτότητα παράκτιων περιοχών στην άνοδο της στάθμης θάλασσας (ΠΗΓΗ: ΕΜΕΚΑ, 2011)	27
Εικόνα 3-2: Μέγιστη και μέση μεταβολή στάθμης θάλασσας (SLH) για τρεις χρονικές περιόδους (Krestenitis et al., 2013).	29
Εικόνα 3-2: Μέσες ιστορικές τιμές Μέγιστης Στάθμης Θάλασσας	31
Εικόνα 3-4: Σενάριο RCP 4.5 – 2100. Διαφορά Μέγιστης Στάθμης Θάλασσας.....	32
Εικόνα 3-4: Σενάριο RCP 8.5 – 2100. Διαφορά Μέγιστης Στάθμης Θάλασσας.....	32

1 ΕΙΣΑΓΩΓΗ

Σύμφωνα με το άρθρο 4.2.δ της Οδηγίας 2007/60/ΕΚ κατά την Προκαταρκτική Αξιολόγηση των Κινδύνων Πλημμύρας θα πρέπει να λαμβάνονται υπόψη οι επιπτώσεις της κλιματικής αλλαγής στην εμφάνιση των πλημμυρών. Για το σκοπό αυτό κατά την 1^η Αναθεώρηση εξετάζονται στα επόμενα κεφάλαια.

- Η επίδραση της κλιματικής αλλαγής στην ένταση των βροχοπτώσεων σε κάθε Υδατικό Διαμέρισμα.
- Εκτιμήσεις για την ανύψωση της στάθμης της θάλασσας

2 ΕΠΙΔΡΑΣΗ ΤΗΣ ΚΛΙΜΑΤΙΚΗΣ ΑΛΛΑΓΗΣ ΣΤΗΝ ΕΝΤΑΣΗ ΒΡΟΧΟΠΤΩΣΗΣ

Η ένταση των βροχοπτώσεων σε κάθε Υδατικό Διαμέρισμα αποτελεί τη βασική παράμετρο που χρησιμοποιήθηκε κατά το 1^ο κύκλο εφαρμογής της οδηγίας 2007/60/ΕΚ για τον καθορισμό των όμβριων καμπυλών και τον υπολογισμό των πλημμυρικών παροχών για περιόδους επαναφοράς T50, T100 και T1000¹. στα υδατορέματα κάθε Ζώνης Δυνητικά Υψηλού Κινδύνου Πλημμύρας (ΖΔΥΚΠ).

Σκοπός της παρούσης είναι η διερεύνηση της επίδρασης της κλιματικής αλλαγής στην ένταση των βροχοπτώσεων σε κάθε Υδατικό Διαμέρισμα όπως προκύπτει από τα ανωτέρω στοιχεία σε σχέση με το ακραίο σενάριο T1000 που εξετάστηκε και ο καθορισμός τυχόν τροποποιήσεων που θα πρέπει να γίνουν τόσο κατά την Αναθεώρηση των ΖΔΥΚΠ.

Η διερεύνηση της επίδρασης της κλιματικής αλλαγής στην ένταση των βροχοπτώσεων πραγματοποιείται σε κάθε Υδατικό Διαμέρισμα λαμβάνοντας υπόψη τα ακόλουθα:

- Δεδομένα για την εκτίμηση της μεταβολής της έντασης βροχόπτωσης για 2 βασικά σενάρια εκπομπών ρύπων (μέσες RCP 45 και υψηλές RCP 85) για το 2050 και 2080 όπως είναι διαθέσιμα στο Copernicus Climate Change Service (C3S) της ΕΕ². (βλ παρακάτω κεφάλαιο 0).
- Δεδομένα των βροχομετρικών σταθμών της χώρας για τον καθορισμό της σημειακής έντασης βροχόπτωσης που καθορίστηκαν στον 1^ο κύκλο εφαρμογής της Οδηγίας 2007/60/ΕΚ για τη Διαχείριση Κινδύνων Πλημμύρας με σκοπό τον καθορισμό των όμβριων καμπυλών³.

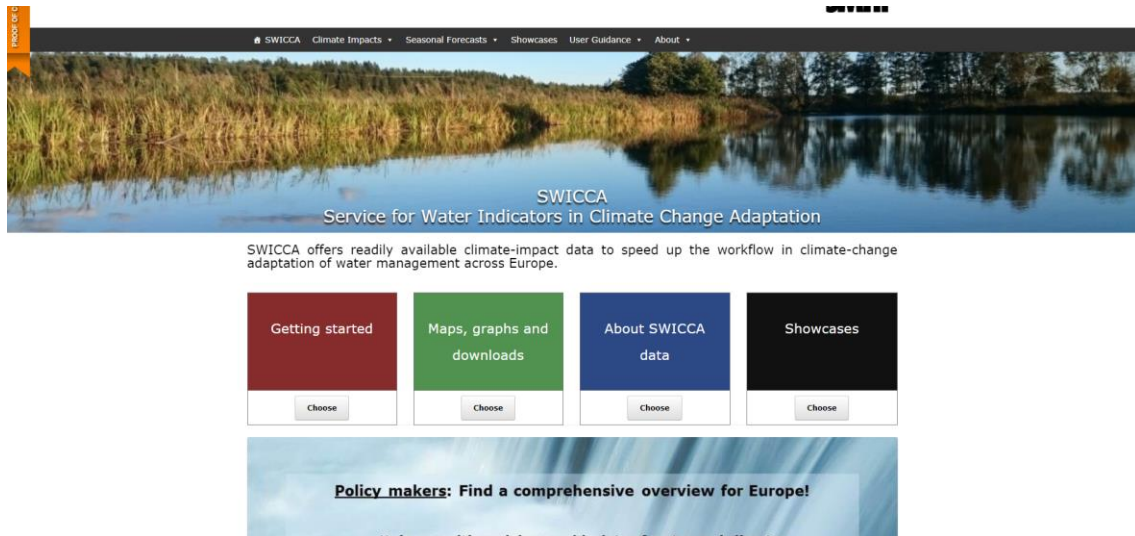
2.1 ΔΕΔΟΜΕΝΑ ΓΙΑ ΤΗΝ ΕΠΙΔΡΑΣΗ ΤΗΣ ΚΛΙΜΑΤΙΚΗΣ ΑΛΛΑΓΗΣ ΣΤΗ ΜΕΤΑΒΟΛΗ ΤΗΣ ΕΝΤΑΣΗΣ ΒΡΟΧΟΠΤΩΣΗΣ

Τα δεδομένα λαμβάνονται από την ιστοσελίδα του Copernicus Climate Change Service (C3S) της ΕΕ, που φαίνεται στην εικόνα που ακολουθεί:

¹ Το σύνολο των πληροφοριών και οι μεθοδολογίες που χρησιμοποιήθηκαν για το σκοπό αυτό δίνονται αναλυτικά για κάθε υδατικό διαμέρισμα στην ειδική ιστοσελίδα του ΥΠΕΝ <https://floods.ypeka.gr/>

² <http://swicca.eu/>

³ https://floods.ypeka.gr/index.php?option=com_content&view=article&id=174&Itemid=604



Εικόνα 7-18: Αρχική σελίδα της ιστοσελίδας του Copernicus Climate Change Service (C3S) της ΕΕ (<http://swicca.eu/>).

Τα δεδομένα που ελήφθησαν αφορούν στην εκτίμηση της μεταβολής της έντασης βροχόπτωσης τα οποία είναι διαθέσιμα για τον Ελληνικό χώρο σε ανάλυση κανάβου 12 km.

Συνολικά ελήφθησαν τα δεδομένα για 675 περιοχές της χώρας με βάση τις συντεταγμένες των βροχομετρικών σταθμών για τους οποίους διατίθενται δεδομένα για τον καθορισμό της σημειακής έντασης βροχόπτωσης (βλ. Εικόνα που ακολουθεί).



Εικόνα 7-19: Θέσεις βροχομετρικών σταθμών

Στον πίνακα που ακολουθεί παρουσιάζονται ενδεικτικά τα στοιχεία μεταβολής της έντασης βροχόπτωσης για μία περιοχή όπως δίνονται στην ιστοσελίδα του Copernicus Climate Change Service (C3S) της ΕΕ (<http://swicca.eu/>).

Πίνακας 7-16: Δεδομένα μεταβολής της έντασης βροχόπτωσης για τα έτη 2050 και 2080 για διάφορα σενάρια εκπομπών ρύπων στην περιοχή του βροχομετρικού σταθμού Αμυγδαλιά στο ΥΔ Δυτικής Πελοποννήσου (EL01) (ΠΗΓΗ: Copernicus Climate Change Service)¹

Change 2050							
relative to baseline		1h	2h	3h	6h	12h	24h
		[%]	[%]	[%]	[%]	[%]	[%]
full ensemble n=27	average change	24	23	24	22	17	15
	standard deviation of change	25	29	31	28	25	22
	maximum change	94	109	112	102	89	71
	minimum change	-10	-20	-23	-22	-21	-13
	agreement on sign of change	81%	81%	81%	81%	70%	67%
RCP45 n=15	average change	20	18	17	15	10	7
	standard deviation of change	17	15	15	15	15	14
	maximum change	61	48	42	42	39	36
	minimum change	-3	-2	-7	-7	-8	-13
	agreement on sign of change	87%	87%	87%	87%	67%	60%
RCP85 n=12	average change	29	30	33	31	27	24
	standard deviation of change	31	39	41	38	32	26
	maximum change	94	109	112	102	89	71
	minimum change	-10	-20	-23	-22	-21	-12
	agreement on sign of change	75%	75%	75%	75%	75%	75%
Change 2080							
relative to baseline		1h	2h	3h	6h	12h	24h
		[%]	[%]	[%]	[%]	[%]	[%]
full ensemble n=27	average change	22	19	18	18	12	7
	standard deviation of change	20	22	24	21	18	15
	maximum change	64	67	72	70	54	40
	minimum change	-13	-23	-31	-27	-25	-18
	agreement on sign of change	81%	89%	85%	81%	78%	56%
RCP45 n=15	average change	20	17	16	18	10	8
	standard deviation of change	21	24	28	26	22	18
	maximum change	64	67	72	70	54	40
	minimum change	-13	-23	-31	-27	-25	-18
	agreement on sign of change	80%	80%	80%	80%	60%	60%

¹ Τα μεταδεδομένα των στοιχείων είναι διαθέσιμα στην ιστοσελίδα http://swicca.climate.copernicus.eu/wp-content/uploads/Metadata_PrecipitationIntensityDuration_01deg.pdf

RCP85 n=12	average change	25	22	20	17	14	7
	standard deviation of change	19	18	18	12	11	10
	maximum change	59	50	52	41	36	27
	minimum change	-2	2	0	0	1	-3
	agreement on sign of change	83%	100%	92%	83%	100%	50%

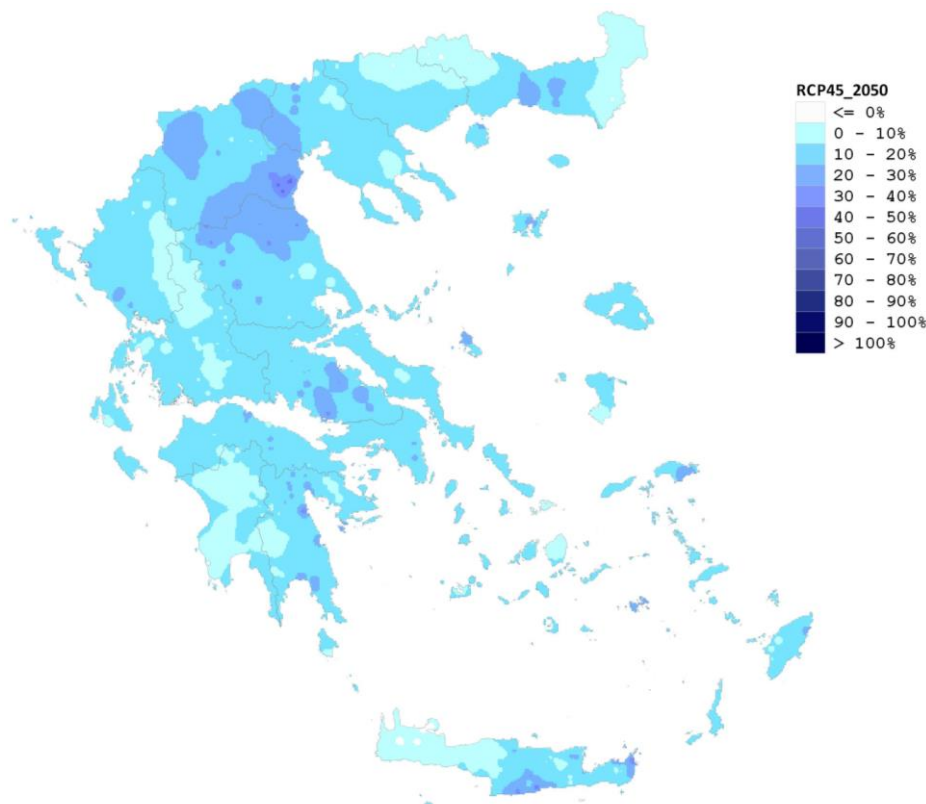
Στα στοιχεία για τις εκτιμώμενες μεταβολές της έντασης βροχόπτωσης στις περιοχές των 675 βροχομετρικών σταθμών εφαρμόστηκε χωρική παρεμβολή με τη βοήθεια Γεωγραφικών Πληροφοριακών Συστημάτων.

Ειδικότερα εφαρμόστηκε η μέθοδος της σταθμισμένης αντίστροφης απόστασης (Inverse Distance Weighting ή IDW) κατά την οποία η τιμή σε μια θέση υπολογίζεται ως συνάρτηση της απόστασης από γειτονικά σημεία με γνωστές τιμές.

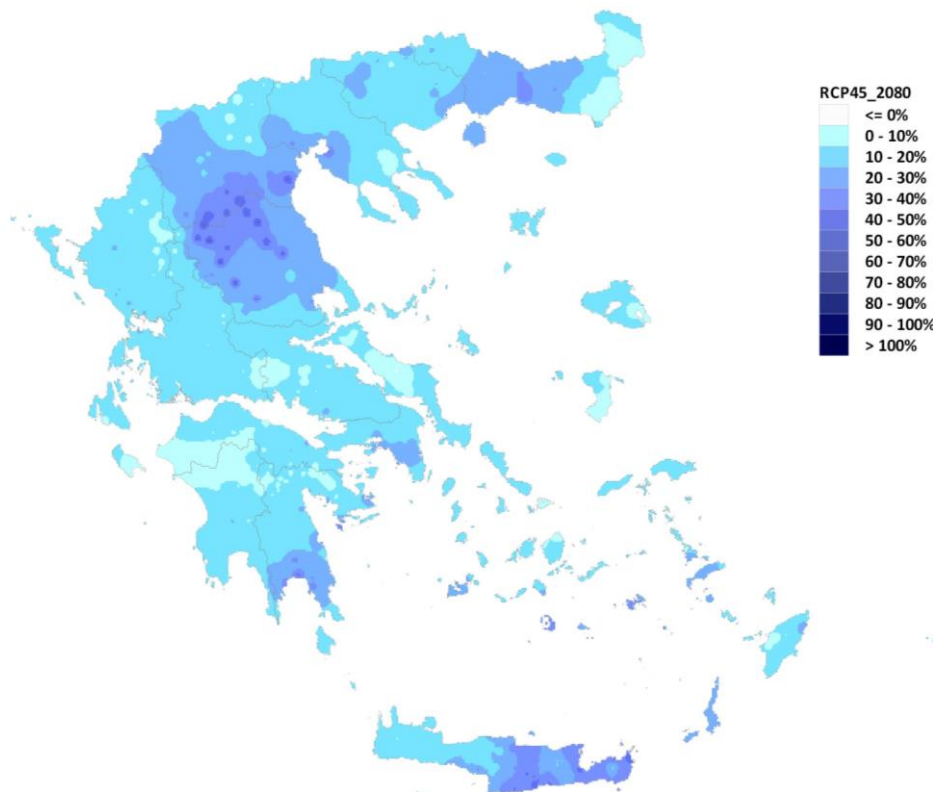
Η χωρική παρεμβολή έγινε για τις μεταβολές της έντασης βροχόπτωσης 24h για τα ακόλουθα 4 σενάρια :

- Σενάριο μέσων εκπομπών αερίων ρύπων για το έτος 2050 (RCP45_2050)
- Σενάριο μέσων εκπομπών αερίων ρύπων για το έτος 2080 (RCP45_2080)
- Σενάριο υψηλών εκπομπών αερίων ρύπων για το έτος 2050 (RCP85_2050)
- Σενάριο υψηλών εκπομπών αερίων ρύπων για το έτος 2080 (RCP85_2080).

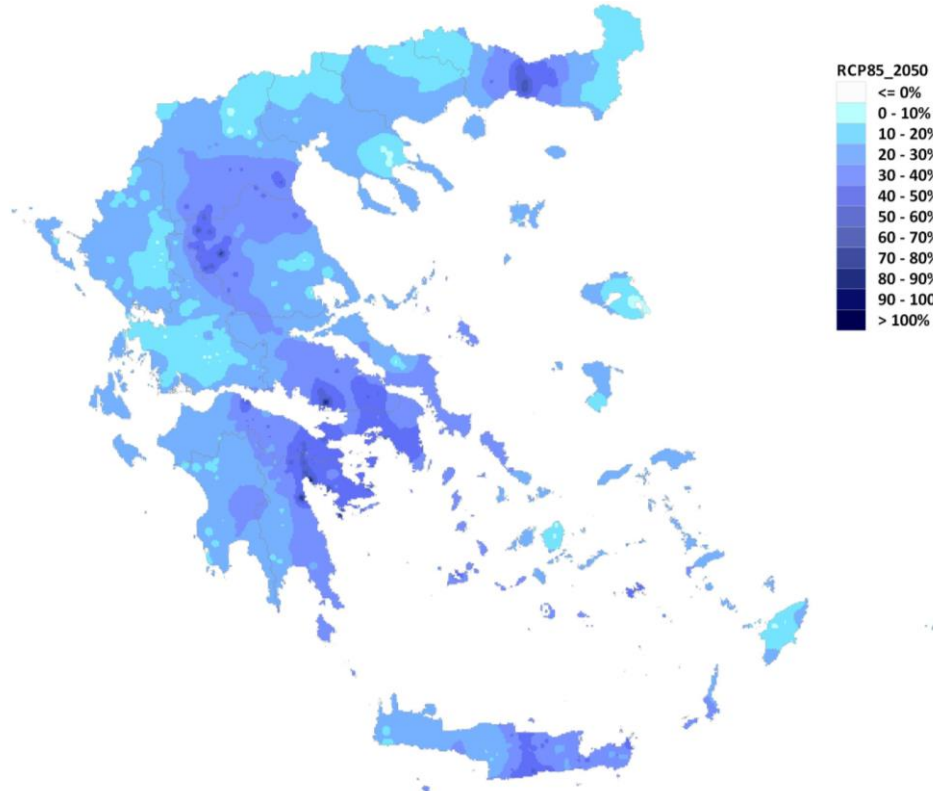
Τα αποτελέσματα δίνονται στις εικόνες που ακολουθούν:



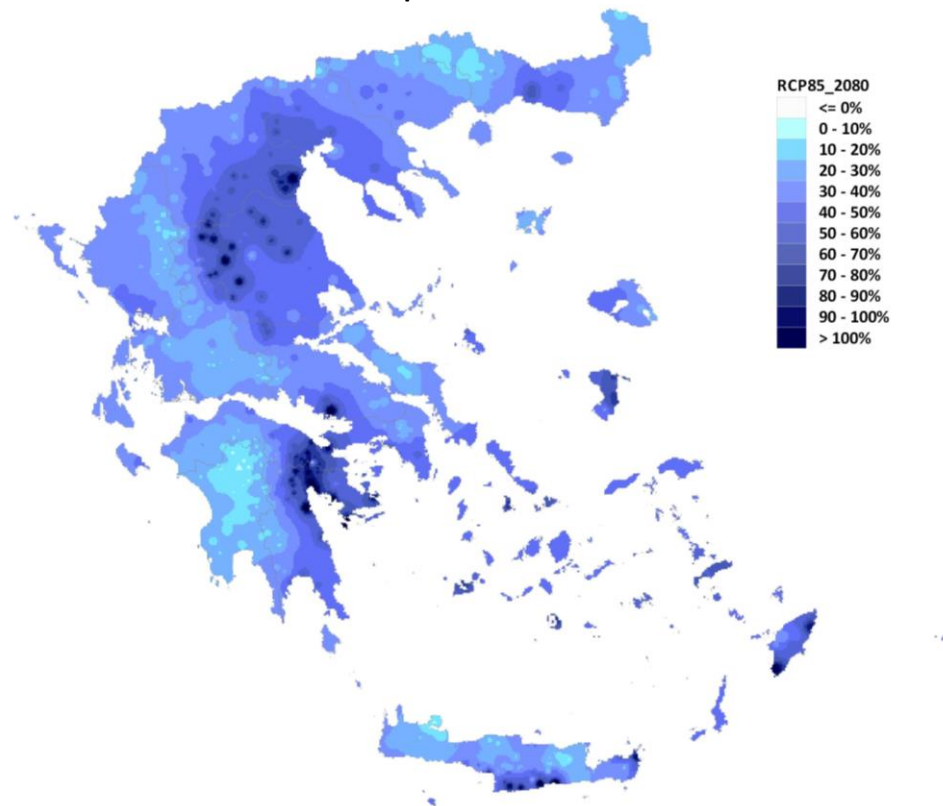
Εικόνα 7-20: Μεταβολή έντασης βροχόπτωσης 24h – Σενάριο μέσωσν εκπομπών αερίων
ρύπων 2050



Εικόνα 7-21: Μεταβολή έντασης βροχόπτωσης 24h – Σενάριο μέσωσν εκπομπών αερίων
ρύπων 2080



Εικόνα 7-22: Μεταβολή έντασης βροχόπτωσης 24h – Σενάριο υψηλών εκπομπών αερίων ρύπων 2050



Εικόνα 7-23: Μεταβολή έντασης βροχόπτωσης 24h – Σενάριο υψηλών εκπομπών αερίων ρύπων 2080

2.2 ΕΠΙΔΡΑΣΗ ΤΗΣ ΜΕΤΑΒΟΛΗΣ ΤΗΣ ΕΝΤΑΣΗΣ ΒΡΟΧΟΠΤΩΣΗΣ ΣΤΗΝ ΠΕΡΙΟΔΟ ΕΠΑΝΑΦΟΡΑΣ ΤΗΣ ΣΗΜΕΙΑΚΗΣ ΕΝΤΑΣΗΣ ΒΡΟΧΟΠΤΩΣΗΣ 24Η

Για κάθε ένα από τα προαναφερθέντα σενάρια επίδρασης της κλιματικής αλλαγής στην ένταση βροχόπτωσης, εξετάστηκε για τους 675 βροχομετρικούς σταθμούς η διαφοροποίηση που επέρχεται για τις περιόδους επαναφοράς T50 και T100 για τις οποίες κατά τον 1^ο κύκλο εφαρμογής της Οδηγίας 2007/60/ΕΚ αξιολογήθηκαν ο κίνδυνος και η επικινδυνότητα πλημμύρας στις Ζώνες Δυνητικά Υψηλού Κινδύνου Πλημμύρας.

Για το σκοπό αυτό:

1. Υπολογίστηκε για κάθε βροχομετρικό σταθμό η σημειακή ένταση βροχόπτωσης (i σε mm/h) για διάρκεια $d = 24h$ για τις περιόδους επαναφοράς $T=50$ και $T=100$ έτη με βάση την ακόλουθη συνάρτηση

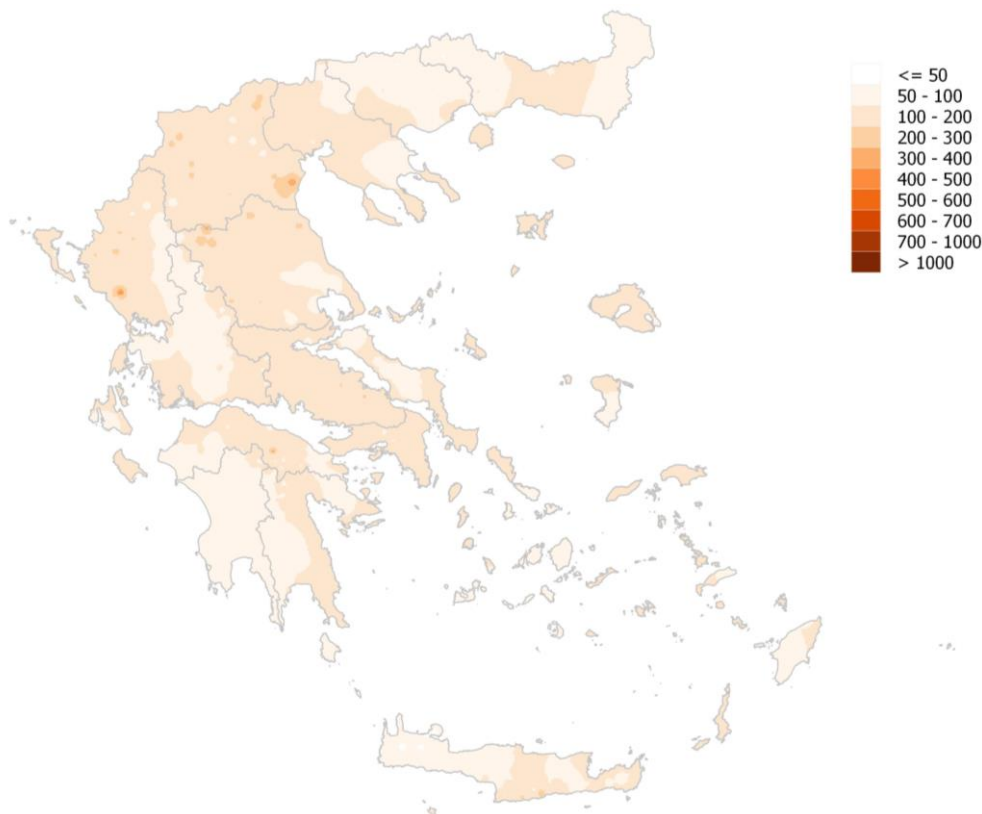
$$i(d, T) = \frac{\lambda'(T^{\kappa} - \psi')}{(1 + d/\theta)^{\eta}}$$

όπου: κ παράμετρος σχήματος, λ' παράμετρος κλίμακας, ψ' παράμετρος θέσης της συνάρτησης κατανομής, και θ, η οι παράμετροι της συνάρτησης διάρκειας οι οποίες έχουν καθοριστεί για κάθε σταθμό στον 1^ο κύκλο εφαρμογής της Οδηγίας 2007/60/ΕΚ για τη

Διαχείριση Κινδύνων Πλημμύρας και διατίθενται στην ιστοσελίδα της Γενικής Διεύθυνσης Υδάτων του ΥΠΕΝ¹.

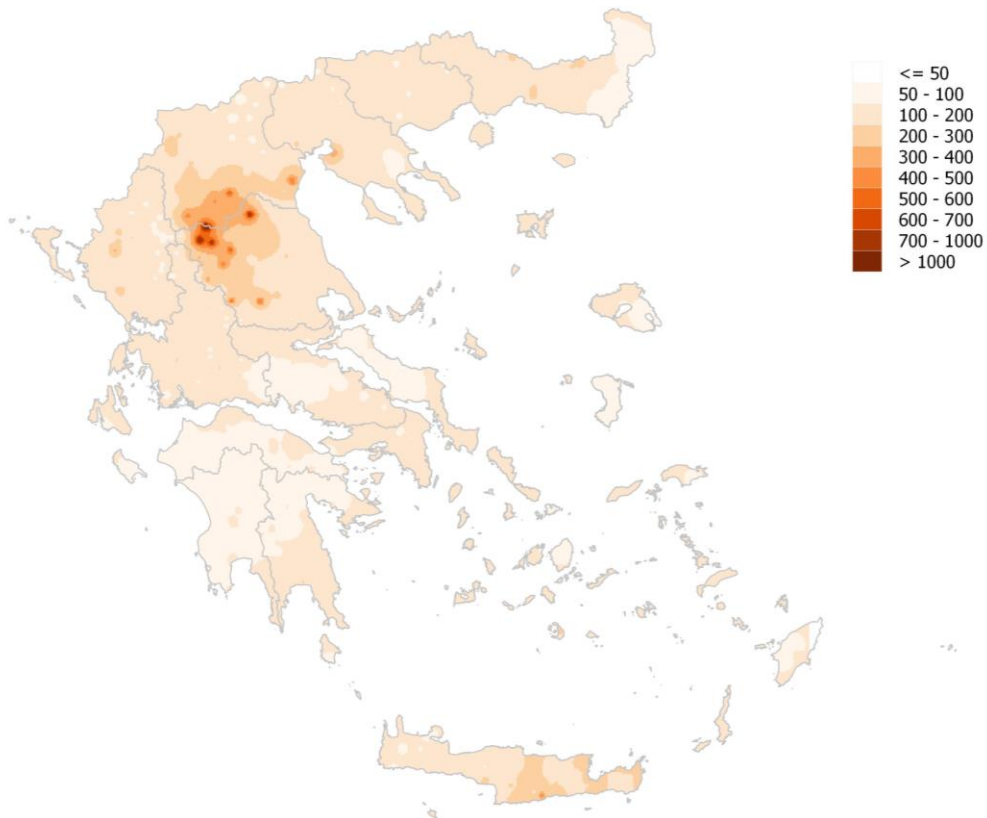
2. Στις σημειακές εντάσεις που προκύπτουν για κάθε βροχομετρικό σταθμό με περίοδο επαναφοράς $T=50$ και $T=100$ εφαρμόζεται η εκτιμώμενη μεταβολή της έντασης βροχόπτωσης 24h, όπως αυτή προκύπτει από τα δεδομένα που αναφέρονται στο κεφάλαιο 0.
3. Από τη μεταβολή που προκύπτει στις σημειακές εντάσεις βροχόπτωσης των σταθμών υπολογίζεται με την προαναφερθείσα συνάρτηση, η περίοδος επαναφοράς που αντιστοιχεί στις σημερινές περιόδους επαναφοράς $T=50$ και $T=100$ για κάθε σενάριο κλιματικής αλλαγής.
4. Τα αποτελέσματα που λαμβάνονται στο προηγούμενο βήμα ολοκληρώνονται στην επιφάνεια των υδατικών διαμερισμάτων εφαρμόζοντας τη μέθοδο της σταθμισμένης αντίστροφης απόστασης (Inverse Distance Weighting ή IDW).

Τα αποτελέσματα των ανωτέρω υπολογισμών σε επίπεδο χώρας παρουσιάζονται στις εικόνες που ακολουθούν

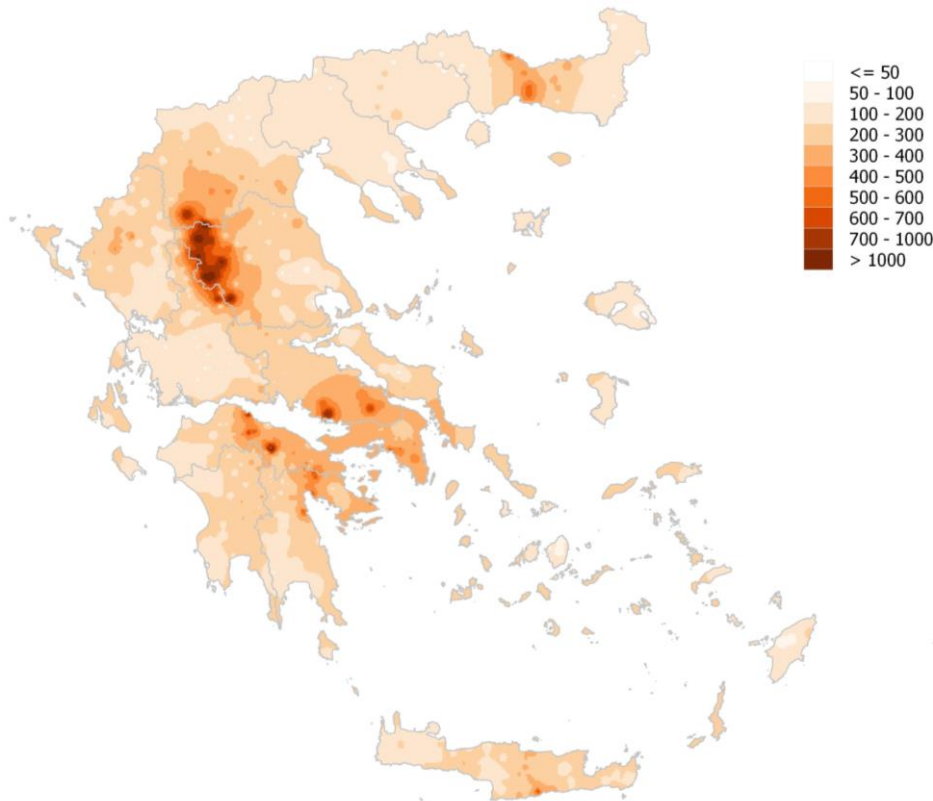


Εικόνα 7-24: Σενάριο μέσων εκπομπών αερίων ρύπων 2050: Αντιστοίχιση της περιόδου επαναφοράς T50 για ένταση βροχόπτωσης 24h

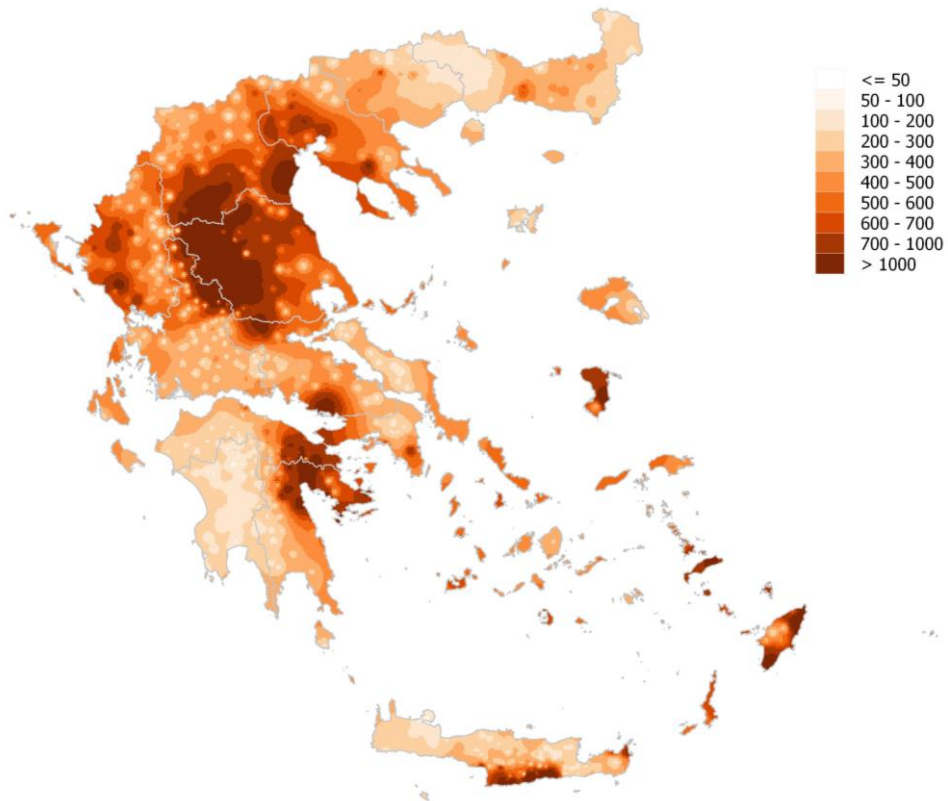
¹ https://floods.ypeka.gr/index.php?option=com_content&view=article&id=174&Itemid=604



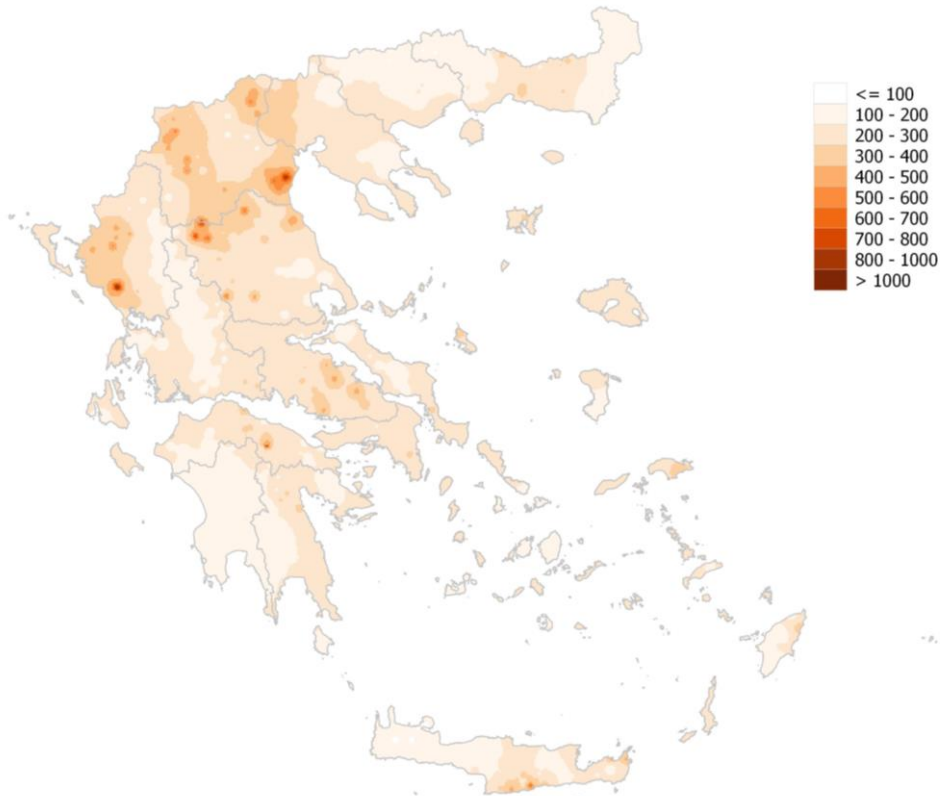
Εικόνα 7-25: Σενάριο μέσων εκπομπών αερίων ρύπων 2080: Αντιστοίχιση της περιόδου επαναφοράς T50 για ένταση βροχόπτωσης 24h



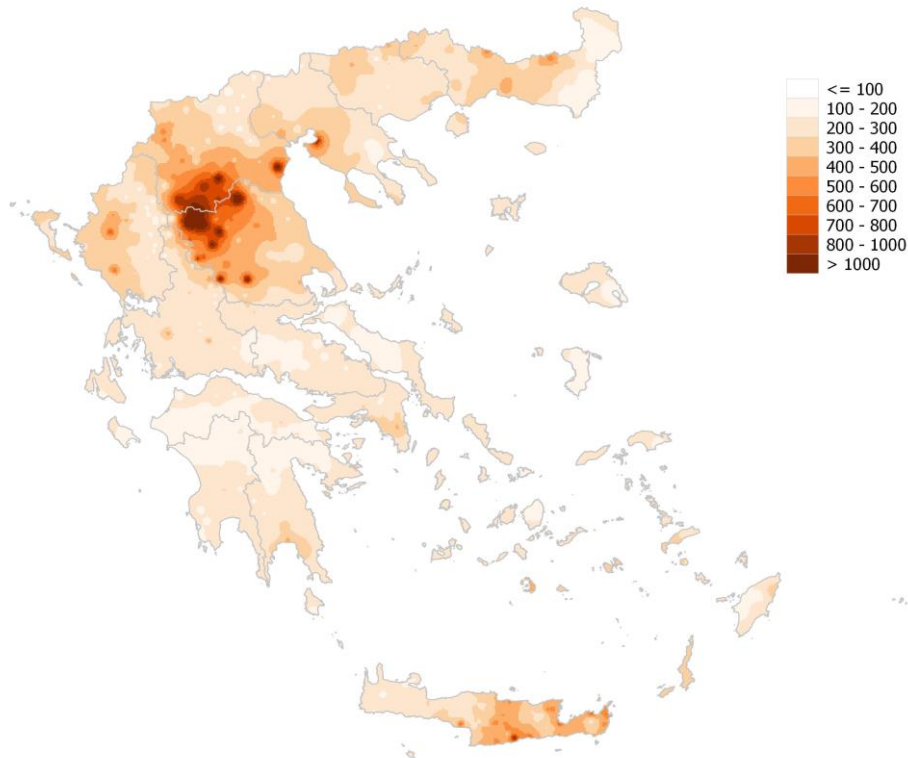
Εικόνα 7-26: Σενάριο υψηλών εκπομπών αερίων ρύπων 2050: Αντιστοίχιση της περιόδου επαναφοράς T50 για ένταση βροχόπτωσης 24h



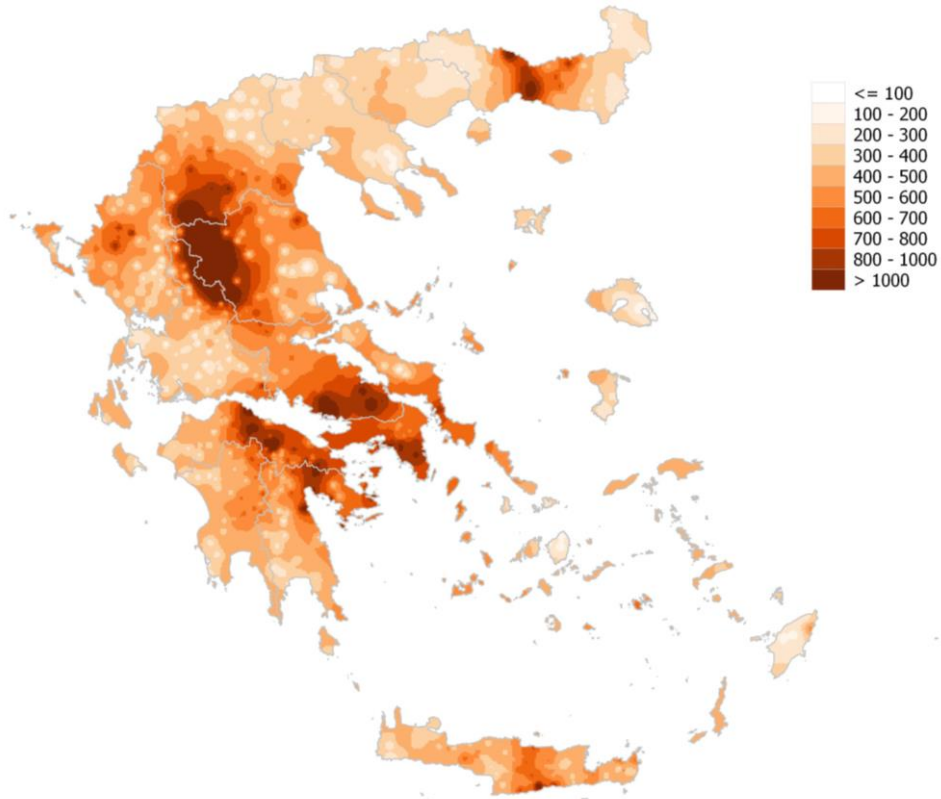
Εικόνα 7-27: Σενάριο υψηλών εκπομπών αερίων ρύπων 2080: Αντιστοίχιση της περιόδου επαναφοράς T50 για ένταση βροχόπτωσης 24h



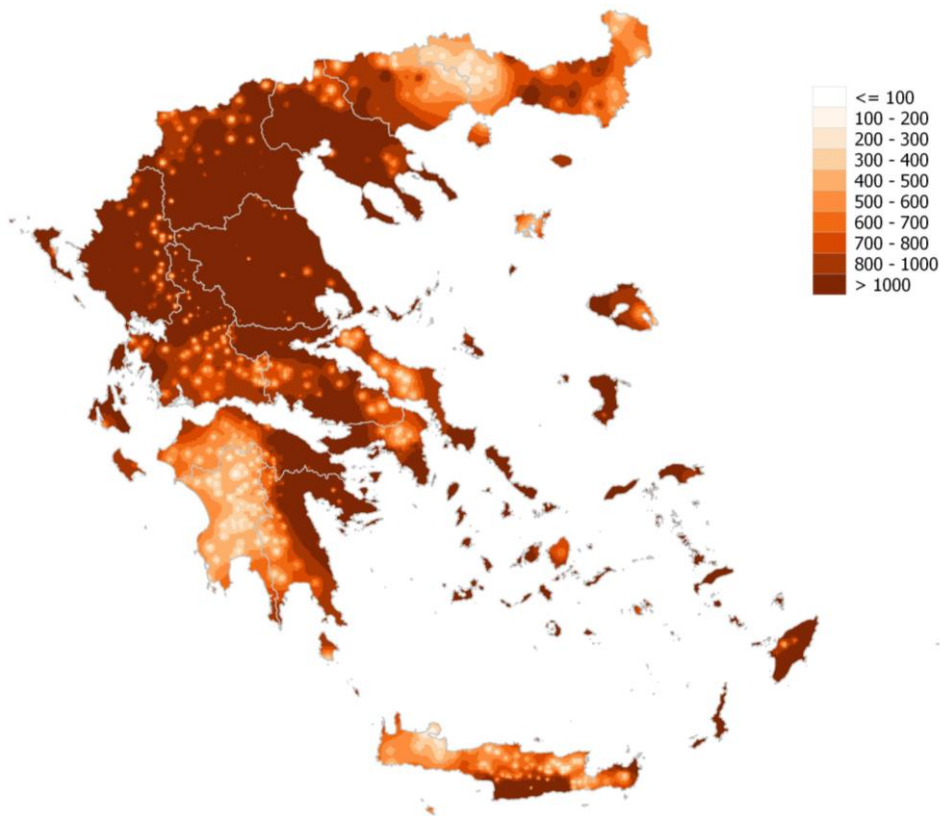
Εικόνα 7-28: Σενάριο μέσων εκπομπών αερίων ρύπων 2050: Αντιστοίχιση της περιόδου επαναφοράς T100 για ένταση βροχόπτωσης 24h



Εικόνα 7-29: Σενάριο μέσων εκπομπών αερίων ρύπων 2080: Αντιστοίχιση της περιόδου επαναφοράς T100 για ένταση βροχόπτωσης 24h



Εικόνα 7-30: Σενάριο υψηλών εκπομπών αερίων ρύπων 2050: Αντιστοίχιση της περιόδου επαναφοράς T100 για ένταση βροχόπτωσης 24h



Εικόνα 7-31: Σενάριο υψηλών εκπομπών αερίων ρύπων 2080: Αντιστοίχιση της περιόδου επαναφοράς T100 για ένταση βροχόπτωσης 24h

2.3 ΑΞΙΟΛΟΓΗΣΗ ΑΠΟΤΕΛΕΣΜΑΤΩΝ - ΣΥΜΠΕΡΑΣΜΑΤΑ

Τα αποτελέσματα που προέκυψαν από την ανάλυση των προηγούμενων κεφαλαίων αξιολογούνται για κάθε Υδατικό Διαμέρισμα σε σχέση με το σενάριο για T=1000 για το οποίο κατά τον 1^ο κύκλο εφαρμογής της Οδηγίας 2007/60/ΕΚ αξιολογήθηκαν ο κίνδυνος και η επικινδυνότητα πλημμύρας. Για την αξιολόγηση επιλέγεται τετραβάθμια κλίμακα η οποία αποδίδεται χρωματικά ως ακολούθως

Πίνακας 7-17: Κλίμακα αξιολόγησης της επίδρασης της κλιματικής αλλαγής σε σχέση με το ακραίο εξετασθέν κατά τον 1^ο κύκλο εφαρμογής της Οδηγίας 2007/60/ΕΚ σενάριο πλημμυρών περιόδου επαναφοράς T=1000.

Χαρακτηρισμός επίδρασης	Επεξήγηση
Αμελητέα	Σε περιπτώσεις όπου δεν εμφανίζεται υπέρβαση του T=1000.
Χαμηλή	Όταν οι υπερβάσεις εμφανίζονται σε μικρό ποσοστό σταθμών μικρότερο του 10% .
Μέση	Όταν οι υπερβάσεις εμφανίζονται σε 10- 25% του συνόλου των σταθμών του ΥΔ.
Σημαντική	Όταν οι υπερβάσεις εμφανίζονται σε ποσοστό σταθμών μεγαλύτερο από το 25%.

Τα αποτελέσματα της αξιολόγησης παρατίθενται στον πίνακα και στις εικόνες που ακολουθούν

Πίνακας 7-18: Αξιολόγηση αποτελεσμάτων σε σχέση με κίνδυνο και επικινδυνότητα πλημμύρας για το σενάριο T1000 όπως αξιολογήθηκαν στα ΣΔΚΠ

ΥΔ	Περίοδος Επαναφοράς έντασης βροχόπτωσης 24h	Σενάρια Κλιματικής αλλαγής			
		2050		2080	
		RCP45	RCP85	RCP45	RCP85
ΕΛ01 Δ. Πελοπόννησος	T=50	Σε κανένα από τα εξεταζόμενα σενάρια μεταβολών λόγω κλιματικής αλλαγής οι εντάσεις βροχόπτωσης 24h για περίοδο επαναφοράς T50 και T100 δεν υπερβαίνουν την ένταση βροχόπτωσης 24h για T1000. Ο κίνδυνος και η επικινδυνότητα πλημμύρας όπως αξιολογήθηκαν κατά το 1 ^ο ΣΔΚΠ για το σενάριο T1000 φαίνεται να καλύπτει τις τυχόν εκτιμώμενες μεταβολές λόγω κλιματικής αλλαγής			
	T=100				
ΕΛ02 Β. Πελοπόννησος	T=50	Δεν εμφανίζεται υπέρβαση του T1000	Εμφανίζεται υπέρβαση μόνο σε 1 σταθμό (1% του συνόλου των σταθμών) κυρίως στο ανατολικό τμήμα του ΥΔ	Δεν εμφανίζεται υπέρβαση του T1000	Εμφανίζεται υπέρβαση σε 5 σταθμούς (~10% του συνόλου των σταθμών) κυρίως στο ανατολικό τμήμα του ΥΔ
	T=100	Εμφανίζεται υπέρβαση μόνο σε 1 σταθμό (1% του συνόλου των σταθμών) κυρίως στο ανατολικό τμήμα του ΥΔ	Εμφανίζεται υπέρβαση σε 7 σταθμούς (~12% του συνόλου των σταθμών) κυρίως στο ανατολικό τμήμα του ΥΔ	Δεν εμφανίζεται υπέρβαση του T1000	Εμφανίζεται υπέρβαση σε 13 σταθμούς (~23% του συνόλου των σταθμών) κυρίως στο ανατολικό τμήμα του ΥΔ

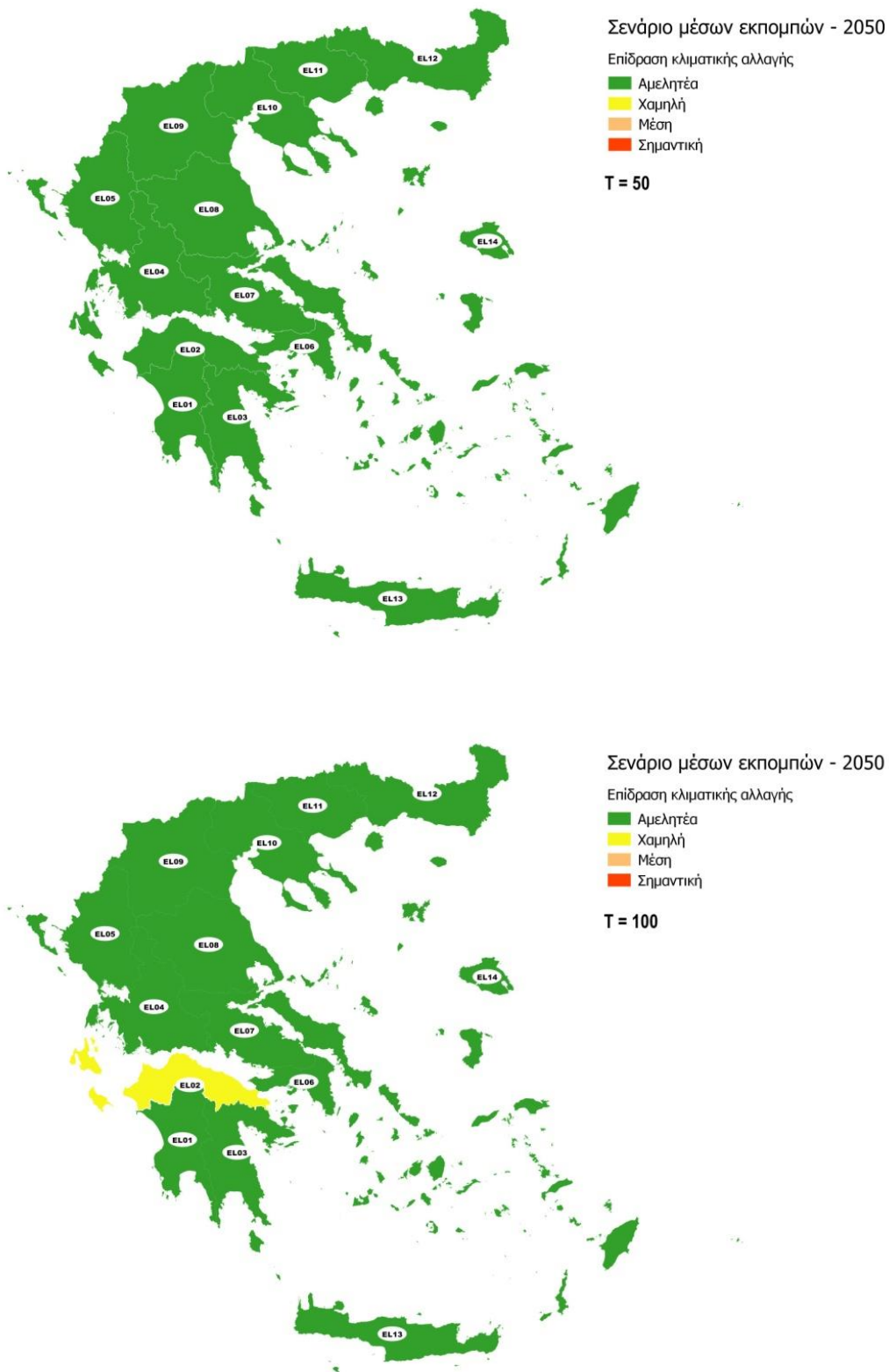
ΥΔ	Περίοδος Επαναφοράς έντασης βροχόπτωσης 24h	Σενάρια Κλιματικής αλλαγής			
		2050		2080	
		RCP45	RCP85	RCP45	RCP85
ΕΛ03 Α. Πελοπόννησος	T=50	Δεν εμφανίζεται υπέρβαση του T1000	Δεν εμφανίζεται υπέρβαση του T1000	Δεν εμφανίζεται υπέρβαση του T1000	Εμφανίζεται υπέρβαση σε 13 σταθμούς (~27% του συνόλου των σταθμών) κυρίως στο ανατολικό τμήμα του ΥΔ
	T=100	Δεν εμφανίζεται υπέρβαση του T1000	Δεν εμφανίζεται υπέρβαση του T1000	Δεν εμφανίζεται υπέρβαση του T1000	Εμφανίζεται υπέρβαση σε 12 σταθμούς (~27% του συνόλου των σταθμών) κυρίως στο ανατολικό τμήμα του ΥΔ
ΕΛ04 Δυτική Στερεά Ελλάδα	T=50	Δεν εμφανίζεται υπέρβαση του T1000	Δεν εμφανίζεται υπέρβαση του T1000	Δεν εμφανίζεται υπέρβαση του T1000	Δεν εμφανίζεται υπέρβαση του T1000
	T=100	Δεν εμφανίζεται υπέρβαση του T1000	Εμφανίζεται υπέρβαση σε 5 σταθμούς (~7% του συνόλου των σταθμών) στο ανατολικό και βόρειο τμήμα του ΥΔ	Δεν εμφανίζεται υπέρβαση του T1000	Εμφανίζεται υπέρβαση σε 9 σταθμούς (~13% του συνόλου των σταθμών) στο ανατολικό και βόρειο τμήμα του ΥΔ
ΕΛ05 Ήπειρος	T=50	Δεν εμφανίζεται υπέρβαση του T1000	Δεν εμφανίζεται υπέρβαση του T1000	Δεν εμφανίζεται υπέρβαση του T1000	Εμφανίζεται υπέρβαση σε 3 σταθμούς (~6% του συνόλου των σταθμών) στο ανατολικό τμήμα του ΥΔ
	T=100	Δεν εμφανίζεται υπέρβαση του T1000	Εμφανίζεται υπέρβαση σε 1 σταθμό (~2% του συνόλου των σταθμών) στο ανατολικό τμήμα του ΥΔ	Δεν εμφανίζεται υπέρβαση του T1000	Εμφανίζεται υπέρβαση σε 17 σταθμούς (~35% του συνόλου των σταθμών) σχεδόν στο σύνολο του ΥΔ

ΥΔ	Περίοδος Επαναφοράς έντασης βροχόπτωσης 24h	Σενάρια Κλιματικής αλλαγής			
		2050		2080	
		RCP45	RCP85	RCP45	RCP85
EL06 Αττική	T=50	Δεν εμφανίζεται υπέρβαση του T1000	Δεν εμφανίζεται υπέρβαση του T1000	Δεν εμφανίζεται υπέρβαση του T1000	Δεν εμφανίζεται υπέρβαση του T1000
	T=100	Δεν εμφανίζεται υπέρβαση του T1000	Εμφανίζεται υπέρβαση σε 4 σταθμούς (~17% του συνόλου των σταθμών) κυρίως στο ανατολικό τμήμα του ΥΔ	Δεν εμφανίζεται υπέρβαση του T1000	Εμφανίζεται υπέρβαση σε 5 σταθμούς (~21% του συνόλου των σταθμών) κυρίως στο ανατολικό και δυτικό τμήμα του ΥΔ
EL07 Ανατολική Στερεά Ελλάδα	T=50	Δεν εμφανίζεται υπέρβαση του T1000	Εμφανίζεται υπέρβαση σε 1 σταθμό (~2% του συνόλου των σταθμών) κυρίως στο νοτιοανατολικό τμήμα του ΥΔ	Δεν εμφανίζεται υπέρβαση του T1000	Εμφανίζεται υπέρβαση σε 2 σταθμούς (~5% του συνόλου των σταθμών) κυρίως στο νοτιοανατολικό τμήμα του ΥΔ
	T=100	Δεν εμφανίζεται υπέρβαση του T1000	Εμφανίζεται υπέρβαση σε 5 σταθμούς (~13% του συνόλου των σταθμών) κυρίως στο νοτιοανατολικό τμήμα του ΥΔ	Δεν εμφανίζεται υπέρβαση του T1000	Εμφανίζεται υπέρβαση σε 2 σταθμούς (~13% του συνόλου των σταθμών) κυρίως στο νοτιοανατολικό τμήμα του ΥΔ
EL08 Θεσσαλία	T=50	Δεν εμφανίζεται υπέρβαση του T1000	Εμφανίζεται υπέρβαση σε 8 σταθμούς (~14% του συνόλου των σταθμών) στο βορειοανατολικό και ανατολικό τμήμα του ΥΔ	Εμφανίζεται υπέρβαση σε 2 σταθμούς (~3% του συνόλου των σταθμών) στο βορειοανατολικό και ανατολικό τμήμα του ΥΔ	Εμφανίζεται υπέρβαση σε 20 σταθμούς (~35% του συνόλου των σταθμών) κυρίως βορειοανατολικό και ανατολικό τμήμα του ΥΔ
	T=100	Δεν εμφανίζεται υπέρβαση του T1000	Εμφανίζεται υπέρβαση σε 17 σταθμούς (~30% του	Εμφανίζεται υπέρβαση σε 10 σταθμούς (~17% του	Εμφανίζεται υπέρβαση σε 35 σταθμούς (~61% του

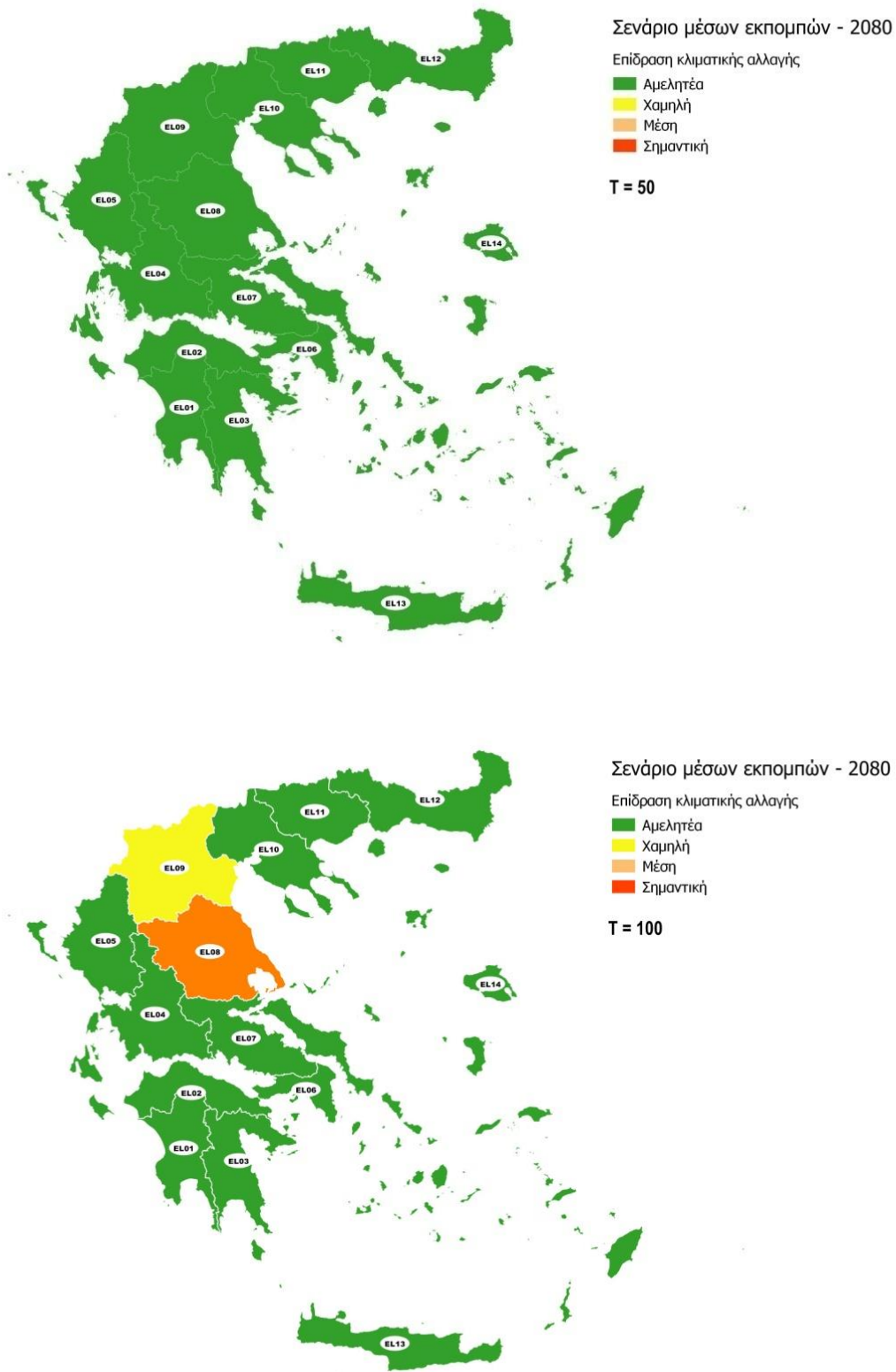
ΥΔ	Περίοδος Επαναφοράς έντασης βροχόπτωσης 24h	Σενάρια Κλιματικής αλλαγής			
		2050		2080	
		RCP45	RCP85	RCP45	RCP85
			συνόλου των σταθμών) στο βορειοανατολικό τμήμα του ΥΔ	συνόλου των σταθμών) στο βορειοανατολικό τμήμα του ΥΔ	συνόλου των σταθμών) σχεδόν στο σύνολο του του ΥΔ
EL09 Δυτική Μακεδονία	T=50	Δεν εμφανίζεται υπέρβαση του T1000	Δεν εμφανίζεται υπέρβαση του T1000	Δεν εμφανίζεται υπέρβαση του T1000	Εμφανίζεται υπέρβαση σε 6 σταθμούς (~11% του συνόλου των σταθμών) στο νότιο και νοτιοανατολικό τμήμα του ΥΔ
	T=100	Δεν εμφανίζεται υπέρβαση του T1000	Εμφανίζεται υπέρβαση σε 3 σταθμούς (~5% του συνόλου των σταθμών) στο νοτιο τμήμα του ΥΔ	Εμφανίζεται υπέρβαση σε 3 σταθμούς (~5% του συνόλου των σταθμών) στο νότιο και νοτιοανατολικό τμήμα του ΥΔ	Εμφανίζεται υπέρβαση σε 24 σταθμούς (~42% του συνόλου των σταθμών) σχεδόν στο σύνολο του ΥΔ
EL10 Κεντρική Μακεδονία	T=50	Δεν εμφανίζεται υπέρβαση του T1000	Δεν εμφανίζεται υπέρβαση του T1000	Δεν εμφανίζεται υπέρβαση του T1000	Εμφανίζεται υπέρβαση σε 4 σταθμούς (~14% του συνόλου των σταθμών) στο δυτικό τμήμα του ΥΔ
	T=100	Δεν εμφανίζεται υπέρβαση του T1000	Δεν εμφανίζεται υπέρβαση του T1000	Δεν εμφανίζεται υπέρβαση του T1000	Εμφανίζεται υπέρβαση σε 14 σταθμούς (~51% του συνόλου των σταθμών) σχεδόν στο σύνολο του ΥΔ
EL11 Ανατολική Μακεδονία	T=50	Δεν εμφανίζεται υπέρβαση του T1000	Δεν εμφανίζεται υπέρβαση του T1000	Δεν εμφανίζεται υπέρβαση του T1000	Δεν εμφανίζεται υπέρβαση του T1000
	T=100	Δεν εμφανίζεται υπέρβαση του T1000	Δεν εμφανίζεται υπέρβαση του T1000	Δεν εμφανίζεται υπέρβαση του T1000	Εμφανίζεται υπέρβαση σε 2 σταθμούς (~5% του συνόλου)

ΥΔ	Περίοδος Επαναφοράς έντασης βροχόπτωσης 24h	Σενάρια Κλιματικής αλλαγής			
		2050		2080	
		RCP45	RCP85	RCP45	RCP85
					των σταθμών) στο δυτικό τμήμα του ΥΔ
EL12 Θράκη	T=50	Δεν εμφανίζεται υπέρβαση του T1000	Δεν εμφανίζεται υπέρβαση του T1000	Δεν εμφανίζεται υπέρβαση του T1000	Δεν εμφανίζεται υπέρβαση του T1000
	T=100	Δεν εμφανίζεται υπέρβαση του T1000	Εμφανίζεται υπέρβαση σε 3 σταθμούς (~6% του συνόλου των σταθμών) στο κεντρικό τμήμα του ΥΔ	Δεν εμφανίζεται υπέρβαση του T1000	Εμφανίζεται υπέρβαση σε 6 σταθμούς (~12% του συνόλου των σταθμών) κυρίως στο κεντρικό τμήμα του ΥΔ
EL13 Κρήτη	T=50	Δεν εμφανίζεται υπέρβαση του T1000	Δεν εμφανίζεται υπέρβαση του T1000	Δεν εμφανίζεται υπέρβαση του T1000	Εμφανίζεται υπέρβαση σε 7 σταθμούς (~8% του συνόλου των σταθμών) στο νότιο και ανατολικό τμήμα νοτιοανατολικό τμήμα του ΥΔ
	T=100	Δεν εμφανίζεται υπέρβαση του T1000	Εμφανίζεται υπέρβαση σε 1 σταθμό (~1% του συνόλου των σταθμών) στο νότιο και ανατολικό τμήμα του ΥΔ	Δεν εμφανίζεται υπέρβαση του T1000	Εμφανίζεται υπέρβαση σε 14 σταθμούς (~16% του συνόλου των σταθμών) στο νότιο και ανατολικό τμήμα του ΥΔ
EL14 Νήσοι Αιγαίου	T=50	Δεν εμφανίζεται υπέρβαση του T1000	Δεν εμφανίζεται υπέρβαση του T1000	Δεν εμφανίζεται υπέρβαση του T1000	Εμφανίζεται υπέρβαση σε 5 σταθμούς (~16% του συνόλου των σταθμών) κυρίως στο νοτιοανατολικό τμήμα του ΥΔ

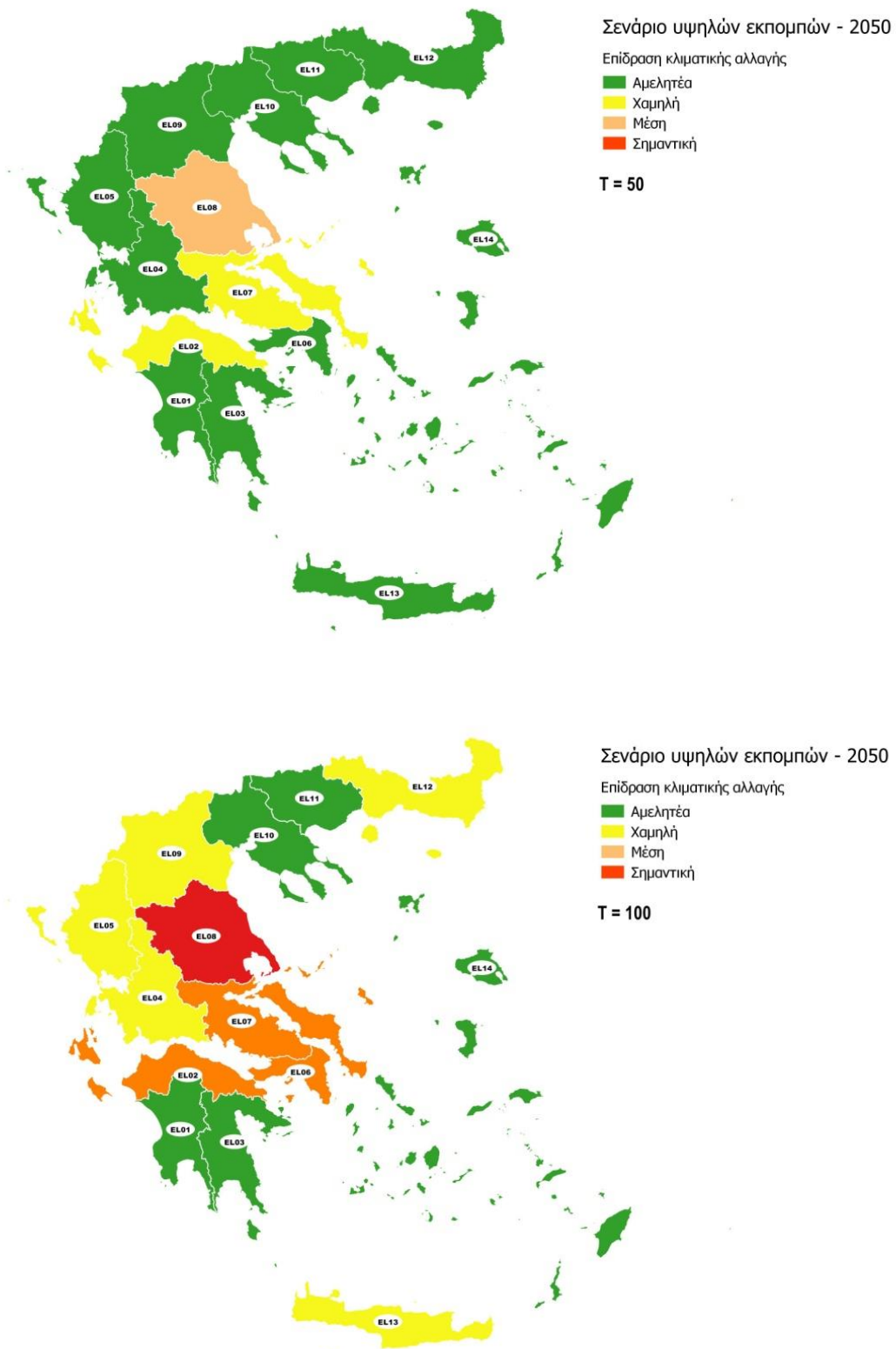
ΥΔ	Περίοδος Επαναφοράς έντασης βροχόπτωσης 24h	Σενάρια Κλιματικής αλλαγής			
		2050		2080	
		RCP45	RCP85	RCP45	RCP85
	T=100	Δεν εμφανίζεται υπέρβαση του T1000	Δεν εμφανίζεται υπέρβαση του T1000	Δεν εμφανίζεται υπέρβαση του T1000	Εμφανίζεται υπέρβαση σε 16 σταθμούς (~53% του συνόλου των σταθμών) σχεδόν στο σύνολο του ΥΔ



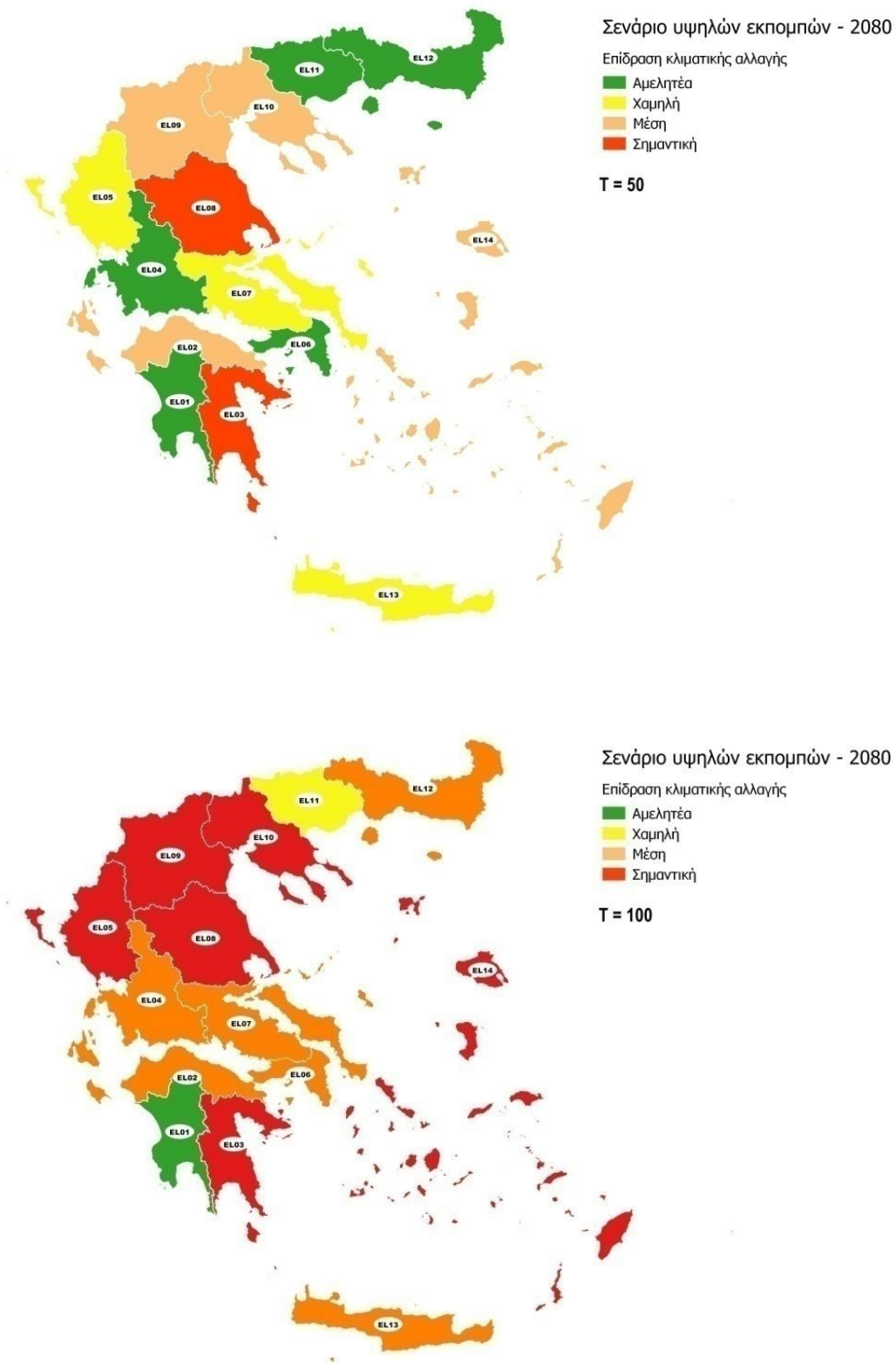
Εικόνα 7-32: Επίδραση Κλιματικής Αλλαγής. Μέσες εκπομπές αερίων ρύπων (RCP45) – 2050



Εικόνα 7-33: Επίδραση Κλιματικής Αλλαγής. Μέσες εκπομπές αερίων ρύπων (RCP45) – 2080



Εικόνα 7-34: Επίδραση Κλιματικής Αλλαγής. Υψηλές εκπομπές αερίων ρύπων (RCP85) – 2050



Εικόνα 7-35: Επίδραση Κλιματικής Αλλαγής. Υψηλές εκπομπές αερίων ρύπων (RCP85) – 2080

Από τα ανωτέρω προκύπτουν τα ακόλουθα βασικά συμπεράσματα

1. Για το σενάριο μέσων εκπομπών αερίων ρύπων για το έτος 2050, τα όρια πλημμύρας των ΖΔΥΚΠ του 1^{ου} ΣΔΚΠ όπως έχουν καθοριστεί για το σενάριο T=1000 φαίνεται να καλύπτουν και τις τυχόν εκτιμώμενες μεταβολές στην ένταση βροχόπτωσης λόγω κλιματικής αλλαγής στο σύνολο των Υδατικών Διαμερισμάτων της χώρας. Για το έτος 2080 του σεναρίου μέσων εκπομπών η εικόνα είναι περίπου ίδια με εξαίρεση τα ΥΔ Θεσσαλίας και Δ. Μακεδονίας όπου εμφανίζεται ότι σε ορισμένες ΖΔΥΚΠ τα όρια πλημμύρας για το σενάριο T=1000 όπως καθορίστηκαν στο 1^ο ΣΔΚΠ **είναι πιθανό να μη** καλύπτουν τις τυχόν εκτιμώμενες μεταβολές λόγω κλιματικής αλλαγής.
2. Για το σενάριο υψηλών εκπομπών αερίων ρύπων για το έτος 2050 τα όρια πλημμύρας για το σενάριο T=1000 όπως έχουν καθοριστεί στο 1^ο ΣΔΚΠ φαίνεται να καλύπτουν και τις τυχόν εκτιμώμενες μεταβολές λόγω κλιματικής αλλαγής στα Υδατικά Διαμερίσματα Δυτικής Πελοποννήσου, Ανατολικής Πελοποννήσου, Κεντρικής Μακεδονίας, Ανατολικής Μακεδονίας και Νήσων Αιγαίου. Στα υπόλοιπα Υδατικά Διαμερίσματα σε ορισμένες ΖΔΥΚΠ τα όρια πλημμύρας για το σενάριο T=1000 όπως καθορίστηκαν στο 1^ο ΣΔΚΠ **είναι πιθανό να μη** καλύπτουν τις τυχόν εκτιμώμενες μεταβολές λόγω κλιματικής αλλαγής.
3. Για το σενάριο υψηλών εκπομπών αερίων ρύπων για το έτος 2080 τα όρια πλημμύρας για το σενάριο T=1000 όπως έχουν καθοριστεί στο 1^ο ΣΔΚΠ φαίνεται να καλύπτουν και τις τυχόν εκτιμώμενες μεταβολές λόγω κλιματικής αλλαγής μόνο στο ΥΔ Δυτικής Πελοποννήσου. Στα υπόλοιπα ΥΔ τα όρια πλημμύρας για το σενάριο T=1000 όπως έχουν καθοριστεί στο 1^ο ΣΔΚΠ **αναμένεται να μη** καλύπτουν τις τυχόν εκτιμώμενες μεταβολές λόγω κλιματικής αλλαγής.

Τα αποτελέσματα και τα ανωτέρω συμπεράσματα θεωρείται ότι εμπεριέχουν σημαντικές αβεβαιότητες οι οποίες προκύπτουν από τις αβεβαιότητες των προβλέψεων των κλιματικών και των λοιπών μοντέλων που έχουν χρησιμοποιηθεί για την εκτίμηση των μεταβολών της έντασης βροχόπτωσης για τα κλιματικά σενάρια που εξετάστηκαν. Παρόλα αυτά μπορούν να θεωρηθούν ως μία πρώτη προσέγγιση για τον καθορισμό των τάσεων που αναμένονται η οποία μπορεί να αποτελέσει τη βάση για τον καθορισμό των ορίων των Ζωνών Δυνητικά Υψηλού Κινδύνου Πλημμύρας κατά την αναθεώρησή τους.

Στα πλαίσια αυτό και λαμβάνοντας υπόψη των ανωτέρω προκαταρκτικά συμπεράσματα κατά την 1^η Αναθεώρηση της Προκαταρκτικής Αξιολόγησης των Κινδύνων Πλημμύρας και των ΖΔΥΚΠ προτείνονται τα ακόλουθα:

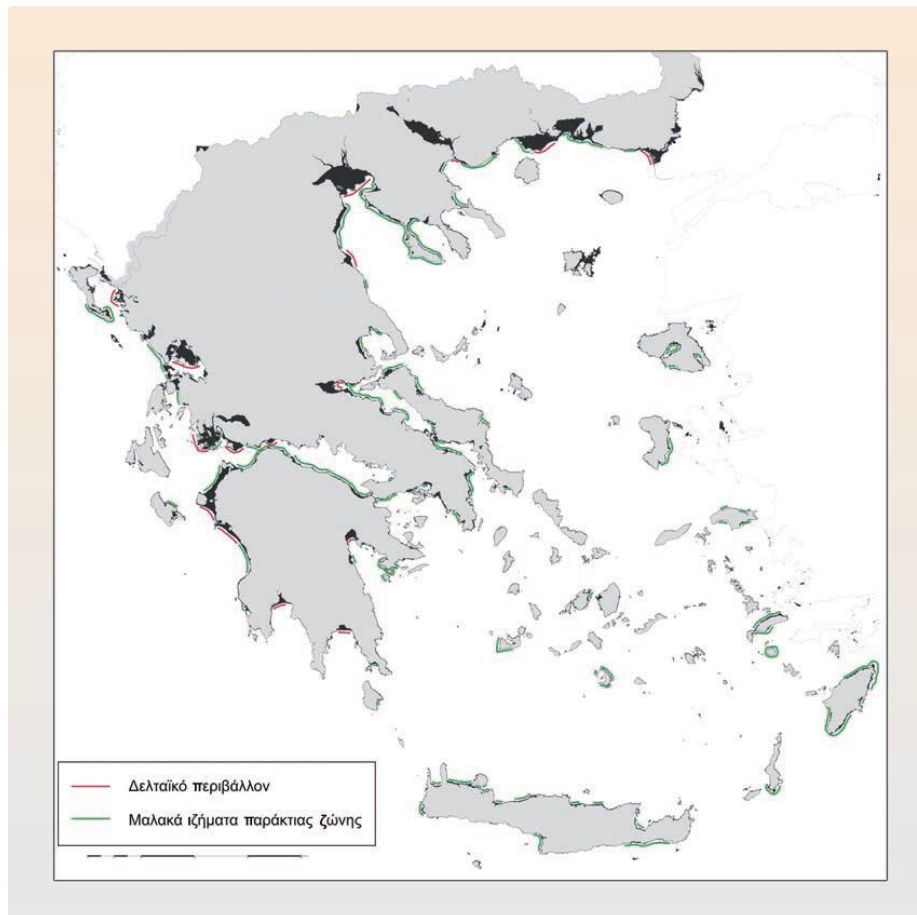
- Οι ΖΔΥΚΠ όπως αυτές ορίστηκαν κατά τον 1^ο κύκλο εφαρμογής της Οδηγίας 2007/60/ΕΚ διευρύνονται όπου είναι απαραίτητο με βάση το όριο πλημμύρας για περίοδο επαναφοράς T=1000 όπως αυτή διερευνήθηκε και αποτυπώθηκε κατά την υλοποίηση των 1^{ων} Σχεδίων Διαχείρισης Κινδύνων Πλημμύρας (ΣΔΚΠ).
- Για την κάλυψη των τυχόν μεταβολών λόγω κλιματικής αλλαγής που δεν καλύπτονται από τα όρια πλημμύρας με περίοδο επαναφοράς T=1000 όπως αποτυπώθηκαν κατά την υλοποίηση των 1^{ων} ΣΔΚΠ προτείνεται στην παρούσα φάση να διατηρηθούν τα όρια των ΖΔΥΚΠ όπως προσδιορίστηκαν στην 1^η Προκαταρκτική Αξιολόγηση (2012) και να μη συρρικνωθούν με βάση τα αποτελέσματα των 1^{ων} ΣΔΚΠ. Σημειώνεται ότι το όριο των ΖΔΥΚΠ όπως έχει καθοριστεί κατά τα 1^α ΣΔΚΠ υπερκαλύπτει το όριο πλημμύρας για T=1000 και σε

αρκετές περιπτώσεις έχει επεκταθεί κατά την αναθεώρηση λόγω νέων πλημμυρικών συμβάντων, περιλαμβάνοντας το σύνολο των χαμηλών ζωνών των περιοχών με κίνδυνο πλημμύρας.

3. ΑΝΥΨΩΣΗ ΤΗΣ ΣΤΑΘΜΗΣ ΤΗΣ ΘΑΛΑΣΣΑΣ

Το 2011 η Επιτροπή Μελέτης για την Κλιματική Αλλαγή που συστήθηκε με πρωτοβουλία της Τράπεζας της Ελλάδας υλοποίησε ειδική μελέτη για τις Περιβαλλοντικές οικονομικές και κοινωνικές επιπτώσεις της Κλιματικής Αλλαγής στην Ελλάδα. Στη μελέτη αυτή της ΕΜΕΚΑ αξιολογήθηκε η μεταβολή της μέσης στάθμης της θάλασσας και οι επιπτώσεις της στην παράκτια χερσαία ζώνη της Ελλάδος. Παρακάτω παρατίθενται συνοπτικά τα βασικά σημεία όπως διατυπώνονται στην μελέτη αυτή

- Από το τέλος του 19ου αιώνα μέχρι σήμερα, ενόργανες μετρήσεις (παλιρροιογράφοι και δορυφορική υψομετρία) δείχνουν άνοδο της μέσης στάθμης της θάλασσας με ρυθμό της τάξεως των 1,8 χλστ./έτος, ενώ δορυφορικές μετρήσεις των τελευταίων 15 χρόνων δείχνουν επιτάχυνση αυτού του ρυθμού στα 3 χλστ./έτος (Bindoff et al., 2007).
- Όσον αφορά στην εκτίμηση της μελλοντικής ανόδου της στάθμης, η προβλεπόμενη άνοδος της θαλάσσιας στάθμης για το 2090-2099, σε σύγκριση με αυτήν της περιόδου 1980-1999, σύμφωνα με το Σενάριο B1 αναμένεται να κυμανθεί μεταξύ 0,18 μ. και 0,38 μ. και για το Σενάριο A1F στα 0,26-0,59 μέτρα.
- Ωστόσο, μεταγενέστερες μελέτες της Διακυβερνητικής Επιτροπής για την Κλιματική Αλλαγή (IPCC, 2007) αναφέρουν ακόμη μεγαλύτερη άνοδο της θαλάσσιας στάθμης για το 2100. Σύμφωνα με την ημιεμπειρική σχέση μεταξύ της ανόδου της ατμοσφαιρικής θερμοκρασίας και της μεταβολής της θαλάσσιας στάθμης κατά Rahmstorf (2007), προκύπτει ότι για κάθε 1 °C ή άνοδος της θαλάσσιας στάθμης είναι της τάξεως των 10-30 εκατοστών. Έτσι, εάν υιοθετηθούν οι προβλέψεις των SRES Σεναρίων του IPCC (2007) για την ατμοσφαιρική θερμοκρασία (1,4-5,8 °C), η άνοδος της θαλάσσιας στάθμης ανέρχεται σε 0,5-1,4 μέτρα. Η δυσμενέστερη εξέλιξη προβλέπεται από τη μελέτη των Pfeffer et al. (2008), στην οποία αναφέρεται πιθανή άνοδος μεταξύ 0,8 και 2 μέτρων. Μάλιστα, στη μελέτη αυτή υποστηρίζεται ότι στην τελευταία αναφορά του IPCC (2007) δεν έχει επιτυχώς προσομοιωθεί (modeled) η δυναμική εξέλιξη (η μείωση) των παγετώνων της Γροιλανδίας και της Ανταρκτικής, άποψη η οποία υποστηρίζεται πρόσφατα και από άλλους ερευνητές (π.χ. Rohling et al., 2009, Grinsted et al., 2010).
- Η άνοδος της θαλάσσιας στάθμης τις τελευταίες δεκαετίες, σε συνδυασμό με τις προβλέψεις, που κυμαίνονται από 0,2 έως και 2 μέτρα ανόδου της στάθμης μέχρι το 2100, απεικονίζεται ενδεικτικά στο χάρτη της Ελλάδος (εικόνα που ακολουθεί), όπου με κόκκινο χρώμα φαίνονται οι παράκτιες εκείνες περιοχές που θα πληγούν από μια υποθετική άνοδο της θαλάσσιας στάθμης κατά ένα μέτρο.



Εικόνα 7-36: Τρωτότητα παράκτιων περιοχών στην άνοδο της στάθμης θάλασσας (ΠΗΓΗ: ΕΜΕΚΑ, 2011)

Υποδιαίρεση σε αυτές που χαρακτηρίζονται ως μέτριας τρωτότητας (πράσινο χρώμα) στην άνοδο της στάθμης της θάλασσας και από τελούνται από μαλακά ιζήματα Νεογενούς-Τεταρτογενούς ηλικίας, συνήθως μικρού υψομέτρου, και σε αυτές που χαρακτηρίζονται ως υψηλής τρωτότητας (ερυθρό χρώμα) και αποτελούν δελταϊκές αποθέσεις μεγάλου υψομέτρου. Οι υπόλοιπες παράκτιες ζώνες χαρακτηρίζονται ως περιοχές χαμηλής τρωτότητας και αποτελούν συνήθως βραχώδεις και μεγάλου υψομέτρου παράκτιες περιοχές. Πάνω στο χερσαίο χώρο, με τις μαύρες περιοχές σημειώνονται τα υψόμετρα κάτω των 20 μέτρων, όπου κατά κανόνα απαντούν χαλαρές ιζηματογενείς αποθέσεις.

Όμως, η ασφαλής εκτίμηση της επικινδυνότητας μιας περιοχής λόγω της ανόδου της στάθμης της θάλασσας δεν καθορίζεται μόνο από το ρυθμό και το εύρος της ανόδου της στάθμης αλλά και από άλλους τοπικούς παράγοντες, όπως είναι ο τεκτονισμός, η προσφορά ιζήματος (από τη χέρσο) και η παράκτια γεωμορφολογία/λιθολογία.

Ο ρόλος του τεκτονισμού είναι ιδιαίτερα σημαντικός σε τεκτονικά ενεργές ζώνες, καθώς μπορεί να εξουδετερώσει τη σχετική άνοδο της στάθμης της θάλασσας, όταν αυτή αφορά ανερχόμενα τεμάχια ενεργών ρηγμάτων, ή, αντίθετα, να την ενισχύσει στην περίπτωση σχετικά κατερχόμενων τεμαχίων. Χαρακτηριστικά παραδείγματα αποτελούν η παράκτια ζώνη της Βόρειας Πελοποννήσου, με ρυθμούς ανύψωσης από 0,3 έως 1,5 χλστ./έτος, της Κρήτης με 0,7 έως 4 χλστ./έτος και της Ρόδου με 1,2-1,9 χλστ./έτος. Έτσι, για παράδειγμα, μια μέση τιμή ανόδου της στάθμης της θάλασσας της τάξεως των 4,3 χλστ./έτος θα μειωθεί στα 3,5 χλστ./έτος με την αφαιρετική δράση μιας μέσης τιμής τεκτονικής ανύψωσης της τάξεως των 0,8 χλστ./έτος.

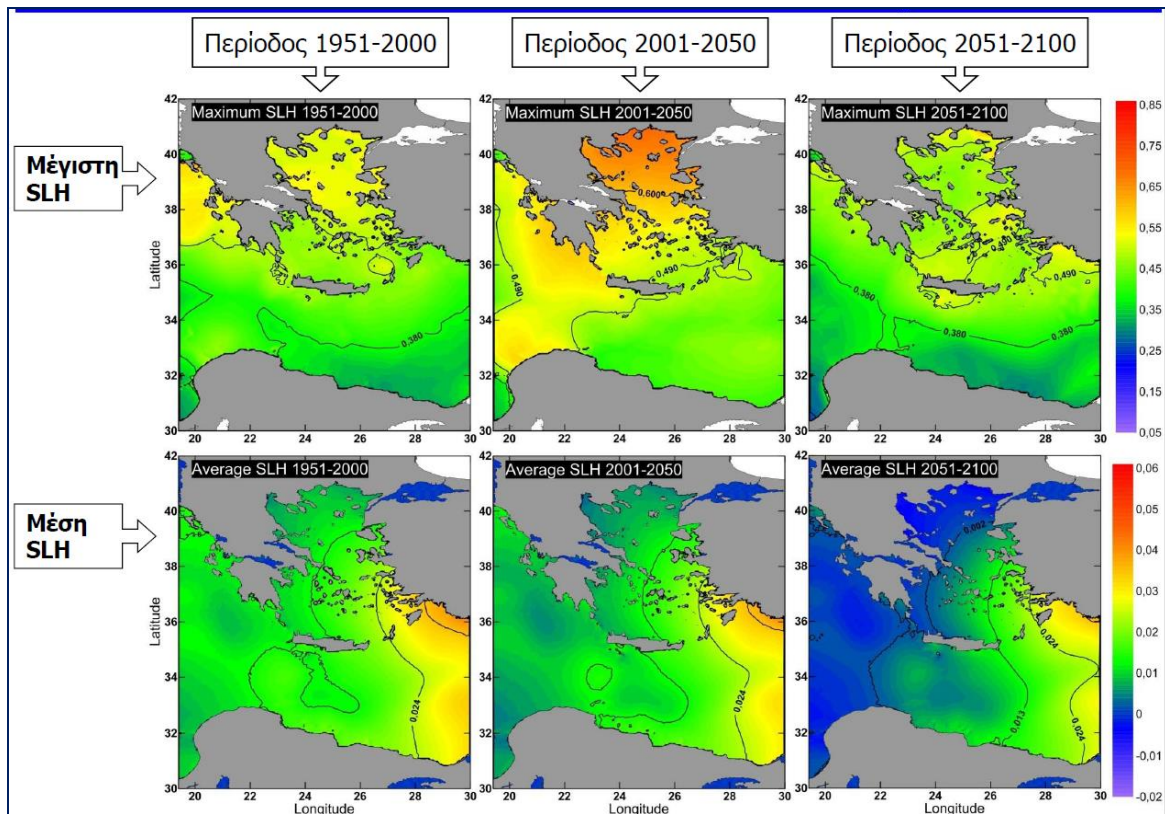
Η μεταβολή των στερεοπαροχών σε περιοχές εκβολών μεγάλων ποταμών όπου δημιουργούνται Δέλτα μπορεί να αντισταθμίσει μια ενδεχόμενη άνοδο της θαλάσσιας στάθμης μέσω της προέλασης

του Δέλτα λόγω αυξημένης παροχής σε ίζημα. Αντίθετα, σε περίπτωση μείωσης της ποτάμιας στερεοαπορροής, η θαλάσσια επίκλυση από την άνοδο της στάθμης της θάλασσας θα ενισχυθεί.

Τέλος, σημαντικότατο ρόλο στην τρωτότητα μιας παράκτιας περιοχής στην άνοδο της στάθμης της θάλασσας παίζει η παράκτια μορφολογία και ειδικότερα η κλίση και η λιθολογική της σύσταση, καθώς αυτά έχουν άμεση σχέση με τους ρυθμούς διάβρωσης. Οι τελευταίοι μπορεί να κυμαίνονται από πολύ υψηλούς (αρκετά μ./έτος) στην περίπτωση γεωμορφών χαμηλού αναγλύφου και ευκολοδιάβρωτης λιθολογίας έως χαμηλούς (της τάξεως χλστ./έτος) στην περίπτωση ασβεστολιθικών συμπαγών παράκτιων σχηματισμών (π.χ. κρημνοί).

Η κατηγοριοποίηση της παράκτιας ζώνης που παρουσιάζεται στην προηγούμενη εικόνα έχει λάβει υπόψη τα ανωτέρω.

Επιπλέον χρήσιμα συμπεράσματα για την επίδραση της κλιματικής αλλαγής στις Ελληνικές θάλασσες προκύπτουν από προβλέψεις διάφορων σεναρίων κλιματικής αλλαγής για την άνοδο της Μέγιστης Πλήμμης, πρόσθετη άνοδο της Στάθμης της Θάλασσας λόγω μετεωρολογικής παλίρροιας (storm surge) και αύξηση του μέσου και μέγιστου ύψους κύματος. Τα δεδομένα αυτά προκύπτουν από τις ακόλουθες πηγές: Intergovernmental Panel on Climate Change (<https://www.ipcc.ch/>), European Environment Agency (www.eea.europa.eu) και NOAA (www.noaa.gov). Επίσης, στο πλαίσιο πρόσφατων ερευνητικών έργων (π.χ. thalis-ccseawavs.web.auth.gr) έχουν γίνει προβλέψεις για αλλαγές στα συγκεκριμένα μεγέθη. Στην έρευνα των Mamoutos et al. (2014) εκτιμήθηκε η τάση της θαλάσσιας στάθμης στις τελευταίες δύο δεκαετίες όπως προκύπτει από δορυφορικά δεδομένα για τέσσερις περιοχές των Ελληνικών θαλασσών. Η τάση είναι θετική με τιμές μεταξύ +2.4 και +4.6 mm/yr, κοντά στις εκτιμήσεις για όλη τη Μεσόγειο στην ίδια περίοδο (+3.0 mm/yr, Tsimplis et al. 2013). Στη συγκεκριμένη έρευνα αναφέρεται ότι οποιαδήποτε προσπάθεια για πρόγνωση της θαλάσσιας στάθμης στο Αιγαίο μέχρι το τέλος του 21^{ου} αιώνα απαιτεί μεγαλύτερη εμπιστοσύνη στις προβλέψεις για τη μεταβλητότητα των ροών θερμότητας και μάζας μεταξύ Αιγαίου και Μαύρης Θάλασσας. Με βάση τα αποτελέσματα του μοντέλου που εφαρμόστηκε στο πλαίσιο του προγράμματος, και κάνοντας χρήση των πρώτων εκτιμήσεων της τάσης στη μεταβολή της μάζας, η εκτίμηση είναι ότι θα υπάρξει **άνοδος της στάθμης στις Ελληνικές θάλασσες από 10 έως 20 cm**. Το αποτέλεσμα αυτό θεωρείται ότι εμπεριέχει σημαντικές αβεβαιότητες και θα πρέπει να θεωρηθεί μόνο σαν μια πρώτη προσπάθεια να μελετηθεί η εξέλιξη της στάθμης στις Ελληνικές ακτές. Στην έρευνα των Galitsatou and Prinios (2015) παρουσιάζονται δεδομένα για **τις επιπτώσεις της κλιματικής αλλαγής στο ακραίο ύψος κύματος H_s και στην ακραία μετεωρολογική παλίρροια (storm surge)**.



Εικόνα 7-37: Μέγιστη και μέση μεταβολή στάθμης θάλασσας (SLH) για τρεις χρονικές περιόδους (Krestenitis et al., 2013).

Θα πρέπει να επισημανθεί ότι με βάση τα αποτελέσματα του ερευνητικού έργου ΘΑΛΗΣ – CCSEAWAVS1 που έχει σαν στόχο την διερεύνηση των επιδράσεων της κλιματικής αλλαγής στη στάθμη και το κυματικό κλίμα των ελληνικών θαλασσών, στην τρωτότητα των παράκτιων περιοχών και στην ασφάλεια λιμενικών και παράκτιων έργων. Ενδεικτικά αποτελέσματα για την επίδραση της κλιματικής αλλαγής στο κυματικό κλίμα, την μετεωρολογική παλίρροια και την τρωτότητα επιλεγμένων παράκτιων περιοχών δείχνουν διαφορετικές επιδράσεις για την επόμενη πενήνταετία (2000-2049) και την μεθεπόμενη (2050-2100) και οι επιδράσεις αυτές εξαρτώνται από την παράκτια περιοχή. Για παράδειγμα, για την περίοδο 2000-2050 αρχικά αποτελέσματα δείχνουν την αύξηση του ακραίου σημαντικού ύψους κύματος σε σχέση με το παρόν κλίμα. Στην πλειοψηφία των περιοχών που μελετώνται, οι ακραίες τιμές της μετεωρολογικής παλίρροιας παρουσιάζουν σημαντική αύξηση το διάστημα 2000-2050 σε σχέση με το παρόν κλίμα (στην περιοχή του Θρακικού (14%) και Β. Αιγαίου (19%) για περίοδο επαναφοράς 50 ετών). Στην περιοχή του Β. Αιγαίου και για περίοδο επαναφοράς 100 έτη, η αύξηση της ακραίας μετεωρολογικής παλίρροιας φτάνει και το 19.7% στην παράκτια περιοχή της Λέσβου. Η αντίστοιχη αύξηση στην περιοχή του Θρακικού Πελάγους προσεγγίζει το 15.5%. Την πενήνταετία (2050-2099)

¹ Το πρόγραμμα αφορά την Επίδραση της Κλιματικής Αλλαγής στη Στάθμη και το Κυματικό Κλίμα των Ελληνικών Θαλασσών, στην Τρωτότητα των Παράκτιων Περιοχών και στην Ασφάλεια Θαλάσσιων και Παράκτιων Έργων. Αναλυτικά στοιχεία και αποτελέσματα για το ερευνητικό πρόγραμμα δίνονται στην ιστοσελίδα <http://thalis-ccseawavs.web.auth.gr/el/publications> (Ημερομηνία πρόσβασης Σεπτέμβριος 2019)

παρατηρείται μείωση των ακραίων τιμών της μετεωρολογικής παλίρροιας στις περισσότερες περιοχές.

Εκτός από τα παραπάνω το Κοινό Κέντρο Ερευνών της Ευρωπαϊκής Επιτροπής (JRC, Joint Research Center) ανέπτυξε ένα ολοκληρωμένο εργαλείο για την διαμόρφωση δυναμικών σεναρίων δυνητικών καταστροφικών συμβάντων (μετεωρολογικές παλίρροιας, ανύψωση της στάθμης της θάλασσας κλπ), σε παράκτιες περιοχές της ΕΕ στο πλαίσιο της κλιματικής αλλαγής.

Το εργαλείο ονομάζεται **LISCOAST** (Large Scale Integrated Sea-level and Coastal Assessment Tool) και το σύνολο των δεδομένων που προέκυψαν από την εργασία αυτή διατίθεται στην ιστοσελίδα του JRC¹

Στο πλαίσιο ανάπτυξης του εργαλείου αυτού διερευνήθηκε η επίδραση της κλιματικής αλλαγής στις μελλοντικές μέγιστες στάθμες της θάλασσας στις ακτές της Ευρώπης λαμβάνοντας υπόψη τη μέση στάθμη της θάλασσας, τις αστρονομικές παλίρροιας, τους κυματισμούς και τις μετεωρολογικές παλίρροιας². Κατά την εργασία αυτή έγιναν προσομοιώσεις όλων των βασικών παραμέτρων που επηρεάζουν την μέγιστη στάθμη της θάλασσας για τα βασικά σενάρια εκπομπών αερίων ρύπων RCP4.5 και RCP8.5 και εξετάστηκαν οι αναμενόμενες μεταβολές στις σημερινές τιμές της μέγιστης στάθμης της θάλασσας με περίοδο επαναφοράς 100 έτη.

Η Μέγιστη Στάθμη Θάλασσας (ESL) με περίοδο επαναφοράς 100 έτη φαίνεται ότι το 2050 αυξάνεται κατά μέσο όρο 25 cm στην Ευρώπη και για τα δύο σενάρια εκπομπών αερίων., ενώ για το 2100 εμφανίζονται διαφοροποιήσεις μεταξύ των δύο σεναρίων εκπομπών δίνονται μέση αύξηση 57 cm για το σενάριο RCP4.5 και 81 cm για το σενάριο RCP8.5. Τα στοιχεία που προκύπτουν για την Ανατολική Μεσόγειο για κάθε σενάριο εκπομπών αερίων για τα έτη 2050 και 2100 δίνονται στον πίνακα που ακολουθεί

2050				2100			
RCP4.5		RCP8.5		RCP4.5		RCP8.5	
ΔELS (m)	ΔESL%	ΔELS (m)	ΔESL %	ΔELS (m)	ΔESL %	ΔELS (m)	ΔESL %
0,2	14,3	0,22	16	0,53	38,8	0,71	52,3

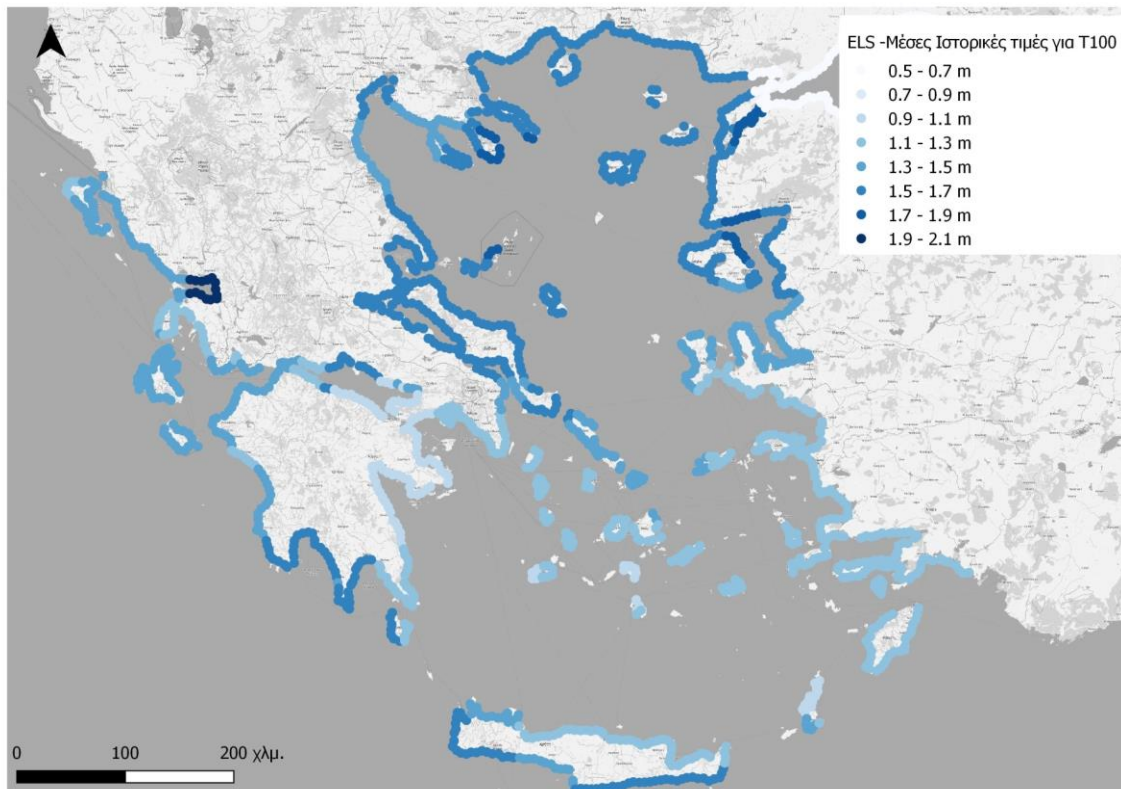
Αναλυτικά τα δεδομένα που προέκυψαν από τις ανωτέρω προσομοιώσεις δίνονται στην ιστοσελίδα του JRC. Στις εικόνες που ακολουθούν δίνεται η απεικόνιση των αναμενόμενων μεταβολών στην Ελλάδα όπως προκύπτουν από την επεξεργασία σε γεωγραφικό σύστημα πληροφοριών των ακόλουθων σειρών δεδομένων:

- Vousdoukas, Michail; Mentaschi, Lorenzo; Voukouvalas, Evangelos; Verlaan, Martin; Feyen, Luc (2016): Extreme Sea level - Historical. European Commission, Joint Research Centre (JRC) [Dataset] PID: <http://data.europa.eu/89h/9e5ba6f1-8d03-4834-8488-2353e504560f>

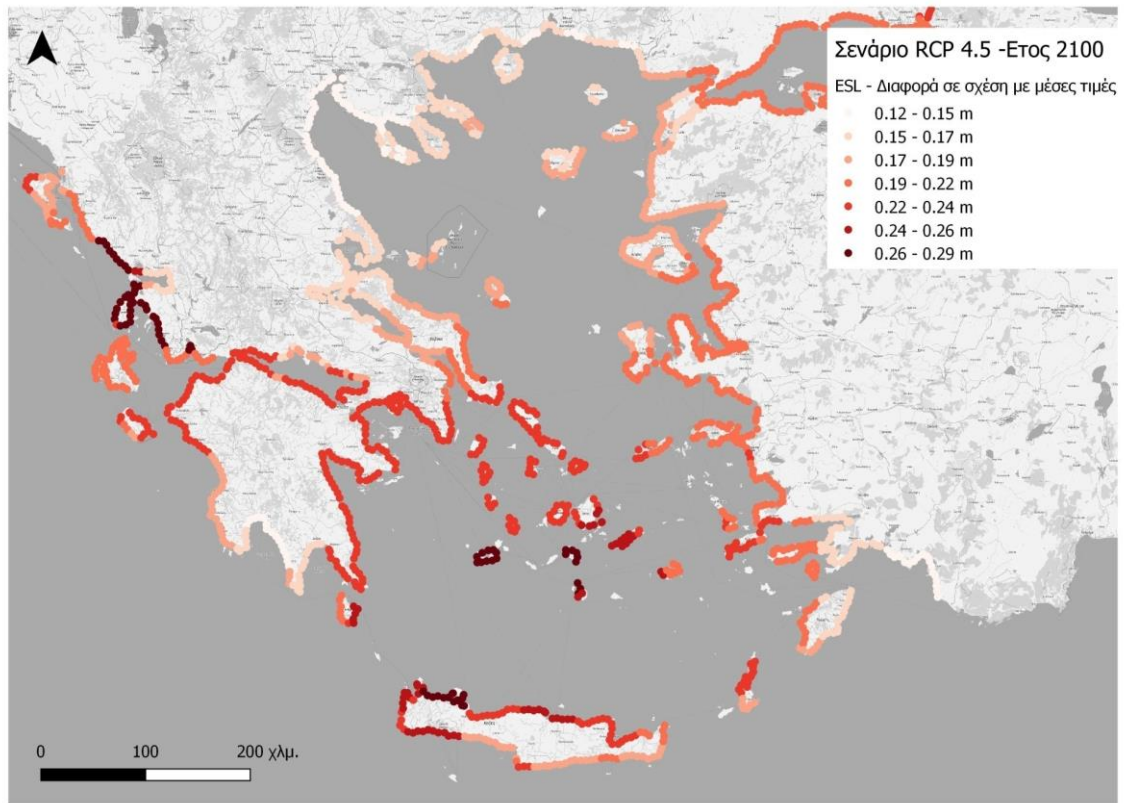
¹ <https://data.jrc.ec.europa.eu/collection/liscoast>

² Vousdoukas, M. I., L. Mentaschi, E. Voukouvalas, M. Verlaan, and L. Feyen (2017), Extreme sea levels on the rise along Europe's coasts, *Earth's Future*, 5, 304–323, doi:10.1002/2016EF000505. published: 13 March 2017

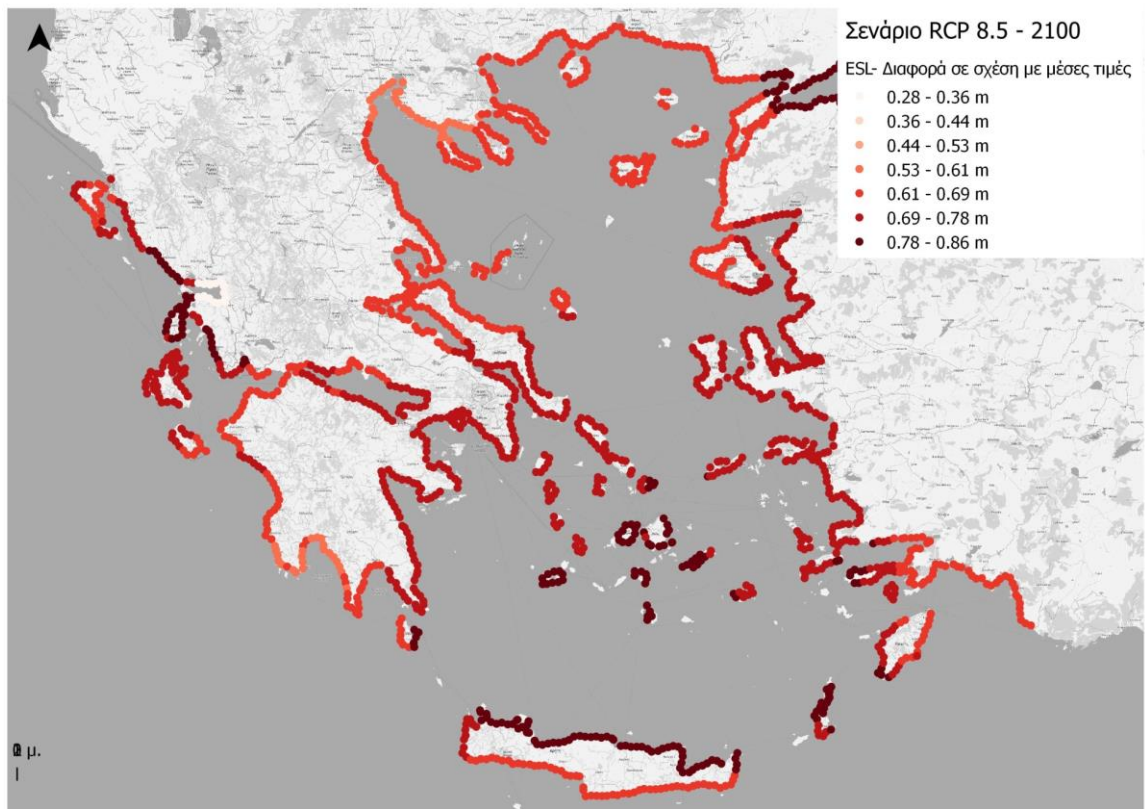
- Vousdoukas, Michail; Mentaschi, Lorenzo; Voukouvalas, Evangelos; Verlaan, Martin; Feyen, Luc (2016): Extreme Sea level - RCP45. European Commission, Joint Research Centre (JRC) [Dataset] PID: <http://data.europa.eu/89h/e9e42344-119d-479e-9bc7-57400d12a8a2>
- Vousdoukas, Michail; Mentaschi, Lorenzo; Voukouvalas, Evangelos; Verlaan, Martin; Feyen, Luc (2016): Extreme Sea level - RCP85. European Commission, Joint Research Centre (JRC) [Dataset] PID: <http://data.europa.eu/89h/a565eea4-5422-4c7d-a000-2e10ae872da7>



Εικόνα 7-38: Μέσες ιστορικές τιμές Μέγιστης Στάθμης Θάλασσας



Εικόνα 7-39: Σενάριο RCP 4.5 – 2100. Διαφορά Μέγιστης Στάθμης Θάλασσας



Εικόνα 7-40: Σενάριο RCP 8.5 – 2100. Διαφορά Μέγιστης Στάθμης Θάλασσας

Λαμβάνοντας υπόψη τα ανωτέρω και το γεγονός ότι οι εκτιμήσεις για τη συνολική ανύψωση της Μέσης Στάθμης της Θάλασσας με περίοδο επαναφοράς 50 και 100 έτη όπως εκτιμήθηκαν και την 1^η Προκαταρκτικής Αξιολόγησης των κινδύνων πλημμύρας δεν διαφοροποιούνται σημαντικά με τις ανωτέρω προβλέψεις για τις μέσες ιστορικές τιμές, προτείνεται και την 1^η Αναθεώρηση της Προκαταρκτικής Αξιολόγησης Κινδύνων Πλημμύρας να ληφθούν υπόψη οι περιοχές όπως τελικώς εντάχθηκαν στις ΖΔΥΚΠ κατά την υλοποίηση των πρώτων Σχεδίων Διαχείρισης Κινδύνων Πλημμύρας.